INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN XII

FASCICVLVS III

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCXCVIII

INSCRIPTIONES
INSVLARVM MARIS AEGAEI

FASCICVLVS III

INSCRIPTIONES SYMES TEVTLVSSAE TELI NISYRI ASTYPALAEAE

ANAPHES THERAE ET THERASIAE PHOLEGANDRI CIMOLI MELI

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

FRIDERICVS HILLER DE GAERTRINGEN

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCXCVIII

INSCRIPTIONES GRAECAE INSVLARVM MARIS AEGAEI

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

FASCICVLVS TERTIVS

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCXCVIII

INSCRIPTIONES GRAECAE INSVLARVM

SYMES TEVTLVSSAE TELI NISYRI ASTYPALAEAE ANAPHES THERAE ET THERASIAE PHOLEGANDRI MELI CIMOLI

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

FRIDERICVS HILLER DE GAERTRINGEN

ACCEDVNT TABVLAE GEOGRAPHICAE DVAE

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCXCVIII

PRAEFATIO.

Edito huius corporis fasciculo primo novi itineris consilium extemplo inii. Rhodo ceterae insulae, quarum incolae dorica olim dialecto usi sunt, adiungendae esse videbantur; cum vero Creticorum titulorum copiae ab Italicis maxime viris doctis prospere tractarentur, Coi autem et Calymnae monumenta ante paucos annos Hicksii et Patonis curis egregiis editae essent, insulas denique Peloponneso vicinas velut Aeginam Calauriam Cythera Peloponnesiacarum inscriptionum corpori adscribere placuisset, tunc parvarum insularum series adeunda erat, quae inde a Rhodo usque ad Melon et Cimolon porrigitur. Anno igitur huius saeculi nonagesimo quinto insulas Turcorum imperio subiectas Symen Telon Nisyron Astypalaeam solus, graecas Melon Cimolon Polyaegam Pholegandron Theram una cum Alfredo Schiff amico et strenuo studiorum meorum socio adii. Reliquas cito absolvimus; Therae integri mensis labor assiduus neutiquam sufficere videbatur. Quare insequentis anni aestate et intra antiquam Theraeorum urbem humum effodiendam curavi et, ut vicinam vetustissimi sepulcreti provinciam sibi eligeret, ab Ioanne Dragendorff aequa Minerva impetravi. Ac quo clariores fiant et urbis imago et maxime inscriptionum loci, quarum pars ipsi rupi incisa, et ea quidem summi momenti et reconditae antiquitatis, plenissimam repraesentationem quasi flagitare videbatur, id praeterea egi, ut formae urbis et montis, in quo urbs sita est, Pauli Wilski geometrae opera quam accuratissime dimensurarentur atque delinearentur. Unde regionis eius, quae praeter ceteros non solum Therae, sed universae Graeciae locos plurimis inscriptionibus rupestribus repleta est, imagines sub huius voluminis calce invenies; plura proprio libro rebus Theraeis destinato exhibebimus. — Anaphaeis monumentis eodem anno operam dedi. Simul Meli nova eaque haud spernenda monumenta ab Anglis eruta.

Collecta iam materia et propemodum parata ab Academia Regia edendi mandatum suscepi et pro parte virili exsecutus sum. Sed cum iam in eo sit, ut absolutum opus e manibus dimittam, ingenue confitendum est ne ea quidem, quae fere praestiti, me fuisse assecuturum, nisi virorum multorum et praeclarorum propitio auxilio fuissem adiutus, qui viri aut ipsi haec studia amplexi sunt aut quamvis alienorum benevoli fautores exstiterunt. Primo igitur loco commemorandi sunt et magistratus et privati et Museorum rectores, qui ad lapides antiquos aditum nobis permiserunt, et ex his quidem praecipue ii, qui Athenis Parisiis Lutetiae Batavorum Londini Berolini antiquitatum thesauris praesunt. Deinde viri doctissimi et carissimi, qui et quaelibet sciscitanti mihi nunquam defuerunt et, sicut primi fasciculi, ita huius quoque tertii plagulas — secundum enim ordinem Lesbiaca et vicina tenebunt — corrigendi onus in se receperunt. Sunt Adolfus Kirchhoff, Georgius Kaibel, Otto Kern, Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff. Hos vel hoc loco honoris causa nominavi; ceteri quam quisque stipem ad conficiendum opus attulerint, maiorem sive minorem, suis locis dicere pro sanctissimo meo officio eodemque pergrato duxi; lubenti enim animo accepta referre et iuvat et semper iuvabit.

Dabam Berolini m. Iulio
a. MDCCCXCVIII.

Fridericvs Hiller de Gaertringen.

CONSPECTVS EORVM QVAE HOC FASCICVLO CONTINENTVR.

I.

SYME.

De Syme insula pauca tradit Diodorus (V 53) e Rhodio certe auctore deprompta, quae infra subieci, quamquam maiorem partem fabulosa sunt: 1) Τὴν δὲ νῆσον τὴν Σύμην ὀνομαζομένην, τὸ παλαιὸν ἔρημον οὖσαν, πρῶτοι κατῴκησαν οἱ μετὰ Τρίοπος ἀφικόμενοι, ὧν ἡγεῖτο Χθόνιος ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σύμης --. 2) Ὕστερον δ' αὐτῆς ἐβασίλευσε Νιρεὺς ὁ Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας -- (Il. II 671 sqq.) τῆς τε νήσου δυναστεύων καὶ τῆς Κνιδίας μέρους κυριεύων (habuerunt igitur Symaei ut etiamnunc possident Peraeam propriam in oppositis Asiae oris). 3) Μετὰ δὲ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους κατέσχον τὴν νῆσον Κᾶρες, καθ' ὃν καιρὸν ἐθαλαττοκράτουν· ὕστερον δ' αὐχμῶν γενομένων ἔφυγον ἐκ τῆς νήσου, καὶ κατῴκησαν τὸ καλούμενον Οὐράνιον. 4) Ἡ δὲ Σύμη διέμεινεν ἔρημος, ἕως ὁ στόλος ὁ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων παρέβαλεν εἰς τούτους τοὺς τόπους· ἔπειτα κατῳκίσθη πάλιν τόνδε τὸν τρόπον. Τῶν μετὰ Ἱππότου (Corinthi fuit conditor) τις μετασχὼν τῆς ἀποικίας, ὄνομα Ναῦσος, ἀναλαβὼν τοὺς καθυστερήσαντας τῆς κληροδοσίας, ἔρημον οὖσαν τὴν Σύμην κατῴκησε καί τισιν ἑτέροις ὕστερον καταπλεύσασιν, ὧν ἦν Ξοῦθος ἡγεμών, μεταδοὺς τῆς πολιτείας καὶ χώρας κοινῇ τὴν νῆσον κατῴκησε. φασὶ δὲ τῆς ἀποικίας ταύτης μετασχεῖν τούς τε Κνιδίους καὶ Ῥοδίους. Alterum testimonium est Mnaseae apud Athenaeum (VII 296 *b c* = F. H. G. III 151 fr. 12), qui Glaucum Pontium Anthedonis et Alcyones filium dicit ἁρπάσαντα Σύμην τὴν Ἰηλύσου καὶ Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικίσαντα ἀπὸ τῆς γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορεῦσαι, unde fortasse colliges Ialysiorum fuisse Symen, cum etiam Camirensium ctoenas nonnullas extra Rhodum insulam fuisse constet. Primi a. Chr. n. saeculi initio Rhodius praeses Symen et simul in propinquas Asiae oras mittebatur, cuius rei memoriam ex inscriptione Physci inventa restituit M. Holleaux *Bull. de corr. Hell.* XVIII 1894, 395 sqq.: Θρασ[ύμαχος] Ἀπολλω[νίου] τοῦ Θρασυμάχ[ου] ἀγησάμενος ἐπὶ Ἀ[π]ε[ίρου] καὶ Φύσκου καὶ [Χε]ρσον[ν]ά[σ]ου κ[αὶ] Σύμας δὶς πρᾶτος θεο[ῖς]. Adde quod Plinius n. h. V 133 inter Rhodiorum insulas recenset Symen.

Nostra aetate cum insula spongiarum commercio floreret, virorum eruditorum cura lapides inscriptionibus insignes non solum Symaei, sed etiam ex vicinis Asiae littoribus ac vel ex aliis insulis (Chalces cf. I. G. Ins. I corr. p. 208 n. 964; Casi ibid. n. 1061) collecti in oppidi hodierni ἀναγνωστήριον quod vocatur ἡ Αἴγλη translati sunt, unde haud exiguus ad haec studia fructus affluxit, modo ne obliviscamur peregrinam plurimorum originem. Ego quantum potui — Musei enim huius catalogus ad id tempus desideratur — externos lapides exclusi. Omisi quoque et silentio debito praeterii Simonidis falsarii inscriptiones et pelasgicas et graecas, quas continet liber ille palmaris Συμαῒς ἢ ἱστορία τῆς ἐν Σύμῃ Ἀπολλωνιάδος σχολῆς, ἰδίως δὲ τῆς ἁγιογραφικῆς καθέδρας, καὶ πρόδρομος τῶν ἀνεκδότων ἑλληνικῶν χειρογράφων, συγγραφεῖσα μὲν ὑπὸ Μελετίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Χίου τῷ ͵ασλς', ἐκδοθεῖσα δὲ τὸ πρῶτον ὑπὸ Κωνσταντίνου Σιμωνίδου. Idem Simonides lapidem ficta donavit inscriptione

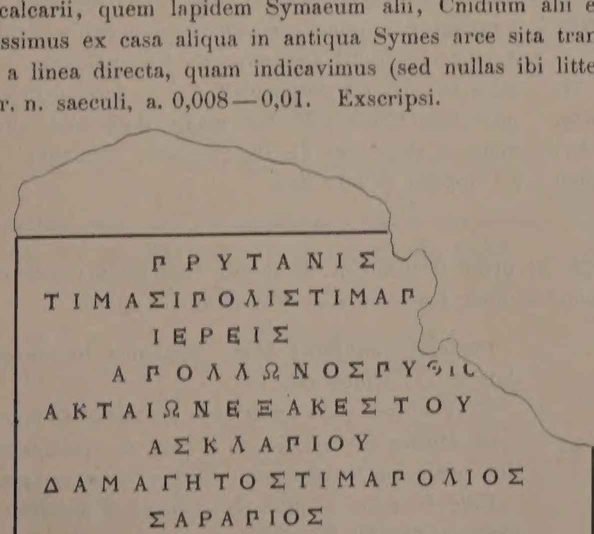
Ποσειδῶν Αἰγιαλεύς

et ecclesiae alicuius fundamentis inserendum curavit, ut postero tempore eius testimonio uteretur; vide Patonis epistulam apud S. Reinach *Chron. d'Orient* 1891, 48. Denique titulum ab Aristarche in Syllogi graeci philologici Constantinopolitani actis (ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. 1880, 80 sqq., ς') ex Germani diaconi schedis editum exclusi; neque enim Symaeus est, sed Iotapes Cilicius ex Corpore inscriptionum graecarum (III 4412 *b*) transscriptus (cf. Larfeld *Jahresber.* XXXVI 1882, 44).

Insulam hodiernam descripsit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* III 1845, 121—125; cf. *Arch. Aufs.* II 383 sq.; S. Aristarches Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτημα τοῦ ιγ' τόμου 1880, 76 sqq. Tabulam geographicam exhibent carta marina anglica n. 1604, cf. *Mediterranean Pilot* IV [2] 149 sqq.; Kiepert *Karte des westlichen Kleinasiens* XIV.

Ex inscriptionibus n. 1 catalogus est; n. 2—5 dedicationes sacrae; n. 6—8 tituli honorarii; n. 9—23 monumenta sepulcralia; n. 24. 25 incerta; n. 26. 27 amphorae.

1 Fragmentum lapidis calcarii, quem lapidem Symaeum alii, Cnidium alii esse narraverunt; is qui nunc possidet, Demosthenes Chaviaras, vir patriarum rerum peritissimus ex casa aliqua in antiqua Symes arce sita translatum esse affirmat; l. 0,28, max. a. 0,24, cr. c. 0,13. Summa pars paullulum eminet inde a linea directa, quam indicavimus (sed nullas ibi litteras continet). Margo sinister et dextri pars conservata sunt. Litterae pulchrae alterius a. Chr. n. saeculi, a. 0,008—0,01. Exscripsi.

Πρύτανις·
Τιμασίπολις Τιμαπ[όλιος].
ἱερεῖς·
Ἀπόλλωνος Πυθίο[υ]·
Ἀκταίων Ἐξακέστου.
Ἀσκλαπιοῦ·
Δαμάγητος Τιμαπόλιος.
Σαράπιος·
Πύθ[ω]ν [Ἀ]π[ολ]λο[δ - -]
- - - - - - - -

2 Lapis Symaeus. Edo anonymi cuiusdam apographo usus, quod mihi tradidit Demosthenes Chaviaras. Litterarum formae cave ne quid tribuas.

ΓΟΛΛΟΝΟΣ
ΔΑΛΙΟΥ
ΑΙΤΑΜΙΤΟ
ΛΑΤΟΥΣ

[Ἀ]πόλλ[ω]νος
Δαλίου,
Ἀ[ρ]τάμιτο[ς],
Λατοῦς.

3 Tabula lapidis calcarii Symaei, l. 0,42, a. 0,25, cr. 0,13; reperta in arcis clivo paullo infra muros antiquos. Litterae profundissimae et crassae (plus 0,01), non sine aliqua arte incisae, a. 0,055—0,07. Exscripsi.

| ΗΡΩΩΝ |

ἡρῴων.

Cf. I. G. Ins. I 687 (Ialysi): ἡρώιων.

4 Fragmentum lapidis caerulei a. 1862 in oppido inventum, nunc in aula domus, quae est Photii Kladakis medici, cisternae muro insertum. Max. l. 0,28, max. a. 0,15. Litterae elegantes alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,018—0,02; O minus. Ed. S. Aristarches Ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 78, γ' ex φιλαρχαίου schedis. Exscripsi.

ΞΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΘΑΡΣΙΓΟΛΙΟΣ
ΣΑΡΑΓΙ ΙΣΙ

Σωσίστρατος
Θαρσιπόλιος
Σαράπι Ἴσι.

Vs. 1 Σ ante Ω integrum legit anon. φιλ..

5 'In oppido Syme, in aede D. Athanasii, basis exstat marmorea tribus distichis inscripta; sed literae adeo sunt detritae, ut nihil extricare potuerim, praeter partem praescripti'. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 287 (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 250, 30).

.......ΙΙΟΥΡΓΗΣΑΝΤΟΣ.
ΘΕΟΙΣ
tria disticha

[- - - δαμ]ιουργήσαντος (?)
θεοῖς.
- - - - - - - - - -

Vs. 1 supplevit v. Gelder; ἱερ]ουργ. vel ὑπ]ουργ. Ross.

6 In muro exteriore ecclesiae S. Ioannis τοῦ Γιαλοῦ in ipso oppido sitae tabula inserta est calce turpissime oblita, cuius et ectypum chartaceum obtinui et apographum Demosthenis Chaviara accurate confectum, sine quo vix quidquam in legendo profecissem. Litterae primo a. Chr. n. saeculo exeunte non antiquiores esse videntur et propter formam et quia I adscriptum q. v. semper omissum est. A. 0,01—0,013. Permultae difficillime leguntur; quas omnino non recognovi a Chaviara lectas, lineolis subductis indicavi.

////ΟΚΟΙΝΟΝ⸆ΑΜΟΘΡΑΚΙ///ΣΤΑΝΑ|ΡΟ////////////
/////ΙΑΝΒΟΡΒΟΡΙΤΑΝΥΠΕΡΕ//ΦΡΟΣΥΝΟ////////
/////ΙΔΥΜΕΩΣΜΕΤΟΙΚΟΥ//////ΕΡΓΕΤΑ//////////
///ΟΥΚΟΙΝΟΥΕΠΑΙΝ//////ΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΙΧΡ////////
//////////ΩΣΤΕΦΑΝΩ/ /////////ΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙ////////////
///////ΝΟΙΑΣΑΝΕΧΩΝΔΙΕΤΕΛΥΙΣΑΝΕΤΟ////////
/////ꓶΑΝΧΡΟΝΟΝΚΑΙΕΣΤΕΦΑΝΩΜΕΝΟ////////
///////ΡΥΣΕΟΙΣ/////ΕΦΑΝΟΙΣΥΓΛΜΩΝΤΟΤ//////////
///////ΕΣΤΕΦΑΝΩΜΕΝΟΝΥΠΟΑΔΩΝΙΑΣ//////////////
///////ΑΣΚΛΑΠΙΑΣΤΑΝΣΥΡΩΝ///////////ΥΣΣ///////////////
///////////ΥΓΟΤΑΣΚΤΟΙΝΑΣΤΑΣ_Η\Λ//////////////////////
////ΧΡΥΣΕΩΣΤΕΦΑΝΩΚΑΙΥΓΟΤΑΣΚΤ⊃/////////////
////ΑΣΤΑΣΕΓΙΣ(?)ΩΜΟΥΣΧΡΥΣΕΩΣΤΕ/////////////
///ΑΝΩΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΕΝΕΚΑΑΝΕ/////////////
////ΩΝΛΙ ΡΤΕ/////ΥΣΤΟΚΟΙΝΟΝ

ΘΕΟΙΣ

[Τ]ὸ κοινὸν Σαμοθρᾳκι[α]στᾶν Ἀ[φ]ρο[δισιασ]-
[τ]ᾶν Βορβοριτᾶν ὑπὲρ Ε[ὐ]φροσύνο[υ]
Ἰδυμέως μετοίκου [εὐ]εργέτα
[τ]οῦ κοινοῦ· ἐπαιν[εῖ] καὶ στεφανοῖ χρ[υ]-
[σέ]ῳ στεφάνῳ [ἀρε]τᾶς ἕνεκα καὶ
[εὐ]νοίας ἇν ἔχων διετέλ[ε]ι 'ς ἁμὲ τὸ[ν]
sic [ἅπ]αν(τα) χρόνον· καὶ ἐστεφανωμένο[ν]
[χ]ρυσέοις [στ]εφάνοις ὑπ' ἁμῶν τὸ τ[ρίτον sive -έταρτον]
[καὶ] ἐστεφανωμένον ὑπὸ Ἀ[δ]ωνιασ[τᾶν Ἀφροδισιασ]-
[τᾶν (?)] Ἀσκλαπιασστᾶν Σύρων [χρ]υσ[έῳ στεφάνῳ]
[καὶ] ὑπὸ τᾶς κτοίνας τᾶς _Η\Λ- - - -
χρυσέῳ στεφάνῳ καὶ ὑπὸ τᾶς κτο[ί]-
[ν]ας τᾶς Ἐπι[β]ωμοῦς (?) χρυσέῳ στε-
[φ]άνῳ καλοκἀγαθίας ἕνεκα ἇν ἔ-
[χ]ων [δ]ι[ε]τέ[λει] 'ς [τὸ κ]οινὸ[ν]

θεοῖς.

Vs. 2 ΒΟΡΒΟΡΥΤΑΝ Ch. || vs. 5 ΣΤΕΦΑΝΩΙ id. || vs. 6 (= 15) διετέλει 'ς proposuit U. de Wilamowitz. || vs. 7 fortasse [ἅπ]αν χρόνον tuendum, ut μέλαν λίθον in noto epigrammate Theraeo. || vs. 9 Α..ΩΝΙΣ Ch. || vs. 15 ΙΥ.ΠΑΚΟΙΝΟΝ Ch.

In ora sinus Symaei asiatica Alexandri Cephallenis monumentum invenit Hamilton *Res. in Asia min.* II app. epigr. 301 (Wescher *Rev. arch.* X 1864, 471; Foucart *Ass. rél.* n. 56; Ziebarth *Griech. Vereinsw.* 54; H. van Gelder Mnemos. XXIV 190 sq., 10, qui Ziebartho rectius singula collegia distinxit). Quod ibi commemoratur collegium Ἀδωνιαστᾶν Ἀφροδεισιαστᾶν | Ἀσκλαπιαστᾶν τῶν ἐν Αὐλαῖς (ubi quod supplevit καί ante Ἀσκλαπιαστᾶν Foucartus, iure suo delevit v. Gelder), a nostro Ἀδωνιασ[τᾶν Ἀφροδισιαστᾶν (?)] Ἀσκλαπιασστᾶν Σύρων fortasse non est diversum. De loco nihil scimus; ad Stephani Αὐλαὶ — Λυκίων χωρίον non nimis probabiliter provocavit Ziebarth. Vel magis dolendum quod etiam ctoenarum nomina et situs (vss. 11. 13) enucleari nequeunt. Unum scimus spectare ea ad imperii Rhodii fines.

7 In oppido clypeum vidi apud hominem privatum litteris apicatis (Ⲗ, Σ) primi fere a. Chr. n. saeculi inscriptum; quas cum exscribere coepissem, homo lucri ingentis cupidus me impedivit. Dedi quae memoria tenui et quae brevi ab alio correctum iri spero.

Γάϊος Ῥωμαῖ[ος]
στρατευσάμενος
ὑπὲρ
Ἀμύντα Ἀριστέως
ἡγεμόνος ἀμίσθου
[κ]ατὰ Ἅλεια
εὐνοίας ἕνεκα
θεοῖς

Fortasse »militabat homo Romanus in classe Rhodia contra Mithradatem« (Wilamowitz).

Vs. 7 notavi post ἕνεκα: τᾶς εἰς αὐτόν (?) memoria dubia. Improbabilis certe Dorica forma τᾶς, ac dubito an quidquam praeter εὐνοίας ἕνεκα in illo versu fuerit; est enim titulus ad συμμετρίας leges compositus.

Clypei similes Camiri (I. G. Ins. I, 701—703) et Coi (Paton-Hicks *The inscr. of Cos* 66. 67 cf. 65) inventi; Coum dicit quem inter Camirenses edidi l. l. 700 W. Froehner v. d. litteris ad me datis.

8 'Ἐπὶ λίθου ἐντετειχισμένου ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος Αἰγιαλοῦ.' Habeo ex Demosthenis Chaviarae schedis.

ΑΓΑΘΩΝΑ Η ΠΟΛΙΣ ΕΤΙΜΗΣΕ — Ἀγάθωνα ἁ πόλις ἐτίμησε.

---

9 Stela aëtomate pulchro ornata, marmoris candidi, cr. 0,07, inventa in superiore oppidi parte prope φαρμακοπωλεῖον, nunc penes Alexandrum Milioratin. Litterae quarti a. Chr. n. saeculi valde detritae negligenter incisae, a. c. 0,007—0,014. Exscripsi.

ΤΟΝΔΕΑΡΕΩΣΕΝΑΓΩΝΙΚΑΤ//Κ
////ΙΙ///ΝΟΝ//ΡΟΔΟΚΛΗ///ΟΥ////// ·Ϲ
ΕΤΑΡΟΙΔΕΕΘΕΣΑΝ *vacat*
///////| /////ΙΜΑΛΑΚΑΙΡ//·Α////Ν////Ι//ΑΚ/////
///////////ΙΙΟΣΕΠΑΙΣΑΣ//Ι///ΕΟ////Ι,ΙΙ/////
//////////////////////Ν//////ΟΣ
rosa *rosa*

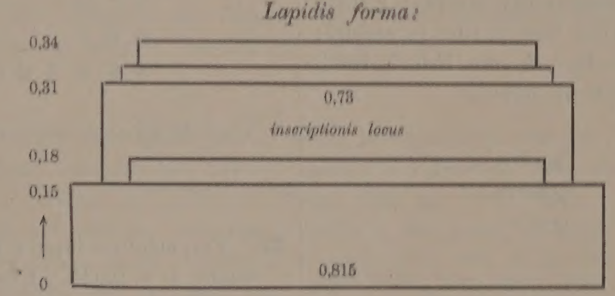
Τόνδε Ἄρεως ἐν ἀγῶνι κατ[αντ|άσα]ντα Ῥοδοκλῆ[α]
[θ]ωῦ[ξα]ντ' (?), ἕταροι δ' ἔθεσαν |
......μαλακαιρ.ς α[........|....ν]ος ἔπαισας
[ν]η[θ]εο[ν ...|...........]ος.

Restitutio incerta. Vs. 5 (participium in) -ος ἔπαισας insequente pentametro [ν]η[θ]εο[ν ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑] ος, ita ut Ἀΐδης invocetur (Kaibel). Paullo aliter Wilamowitzius: 'Si vs. 3 spatio vacuo versus terminus indicatur, fieri non potest, quin heroicum versum tetrameter dactylicus in syllabam exiens excipiat. Sed quae vs. 5 post ἔπαισας (vel ἐπάισας) secuntur pentametrum potius indicant'.

---

10 Arae cylindratae basis duplex trochilo rotundo superne ornata, lapidis nigricantis; a parte postica mutila; max. cr. 0,52 (vide imaginem). Litterae alterius a. Chr. n. saeculi, quarum extremae partes malleolis magis quam apicibus vel lineis transversis ornatae sunt. 'Χρησιμεύει δὲ νῦν ὡς ἁγία τράπεζα τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς ἐν Σύμῃ σταυροπηγιακῆς μονῆς Ῥουκουνιώτου.' Videtur autem prope hoc coenobium in insulae parte occidentali situm inventa esse, ubi multa sepulcra reperiri comperi. Ed. S. Aristarches 'Ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 79 sq., ε' ex φιλαρχαίου apographo vitioso, cum Mordtmanni supplementis quibusdam (Cougny App. Anth. Pal. add. p. 592, II 198*d*). Exscripsi.

Lapidis forma:

ΩΠΑΡΕΜΟΝΣΤΕΙΧΩΝΤΟΥΤΗΡΙ(/ΟΝΟΔΙΤΑ
ΧΑΙΡΕΙΝΕΥΚΛΕΙΟΣΚΟΥΡΟΝΑΡΙΣ /ΟΔΑΜΟΝ
ΘΝΗΣΚΩΔΕΟΓΔΩΚΟΝΤΑΚΑΙΕΞΕΣΙΔΩΝΛΥΚΑΒΑΝΤΑΣ
ΚΑΙΠΑΙΔΑΣΠΑΙΔΩΝΛΕΙΠΩΥΠΗΕΛΙΩΙ
ΟΥΚΟΛΒΩΙΒΡΙΑΟΝΤΑΣΑΡΙΖΗΛΩΙΔΕΠΙΔΟΞΗΙ
ΟΙΣΕΙΗΤΑΥΤΟΝΤΕΡΜΑΛΑΧΕΙΝΒΙΟΤΟΥ

Ὦ παρ' ἐμὸν στείχων τοῦτ' ἠρί[ον εἶπ]ον ἔδιτα
χαίρειν Εὐκλείου κοῦρον Ἀρισ[τ]όδαμον·
θνήσκω δὲ ὀγδώκοντα καὶ ἓξ ἐσιδὼν λυκάβαντας
καὶ παῖδας παίδων λείπω ὑπ' ἠελίωι·
οὐκ ὄλβωι βριάοντας, ἀριζήλωι δ' ἐπὶ δόξηι·
οἷς εἴη ταὐτὸν τέρμα λαχεῖν βιότου.

---

11 Cista, in Panormitae coenobio. Ed. S. Aristarches 'Ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 78 sq., δ' ex φιλαρχαίου schedis. Litterae alterius a. Chr. n. saeculi esse perhibentur.

ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ
ΤΕΛΕΣΙΑ
ΒΥΡΑΣΣΙΟΣ

Ἀπολλοφάνης
Τελεσία
Βυ[β]άσσιος.

---

12 Litterae elegantes alterius fere aut primi ineuntis a. Chr. n. saeculi, apicibus ornatae, a. 0,014—0,018. Ectypum W. R. Patonis humanitati debeo.

ΑΘΑΝΩΜΕΝΕΣΘΕΩΣ
ΓΥΝΑΔΕΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ

Ἀθανὼ Μενεσθέως,
γυνὰ δὲ Ἀπολλωνίδα.

---

13 In oppido, in aede S. Athanasii, in stela sepulcrali marmoris albi. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 288.

ΚΑΛΛΙΝΟΣΔ...... — Καλλῖνος Δ--

---

14 In regione Πέδι (i. e. πεδίον) in aede S. Aulakiotae duplex est arae cylindratae basis marmoris nigricantis, l. et cr. 0,42, a. 0,185, trochilo rotundo superne exornata. Litterae in basis parte superiore incisae a. 0,017, malleolis ornatae. Lapidem descripsit, ectypum confecit Ioannes Kalisperis Calymnius.

////ΩΡΟΘΕ\ΗΡΑΚΛΕ$////////// — [Δ]ωροθέ[α] Ἡρακλεῶ[τις].

---

15 Cista marmorea l. 0,39, a. 0,17, cr. 0,32; litteris primi fere a. Chr. n. saeculi a. 0,018. Exstat in oppidi parte superiore apud Alexandrum Milioratin. Ectypum accepi a Ioanne Kalisperi confectum.

ΕΑΡΟΣ
ΣΑΜΙΑΣ

Ἔαρος
Σαμίας.

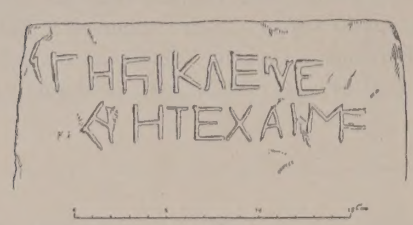
16 In fragmento marmoreo. Ed. S. Aristarches 'Ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 78, β' ex φιλαρχαίου schedis. Litterae tertii a. Chr. n. saeculi esse dicuntur.

ΑΓΑΘΙΝΕΧΑΙΡΕ — Ἀγαθῖνε χαῖρε.

17 Tabula marmorea l. 0,30, a. 0,25, *'ἥτις ἦτο ἐντετειχισμένη ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ ἐν τῷ Νημποριῷ (Ἐμπορίῳ) ναΐσκου τῆς Μεταμορφώσεως, τοῦ παραλλήλως δύο ἑτέρων ναΐσκων καὶ πρὸς νότον αὐτῶν ἐκτισμένου.'* Litterae bonae tertii vel secundi a. Chr. n. saeculi. Edo ex Demosthenis Chaviarae schedis.

⁻ Α Θ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ	[Ἀγ]αθοδώρου.

18 Lapis rectangulus, fortasse cista, muro *δημογεροντείου* in oppido Syme siti insertus, l. 0,21; litteris profundis et crassis ab homine rudi incisis, a. 0,015—0,025. Exscripsi. Lectio certa est. Ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Incidere debebat:

Α Γ Η Ⲥ Ι Κ Λ Ε Υ Ⲥ
Χ Ρ Η Ⲥ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε

[Ἀ]γη[σ]ικλεῦς·
[χρ]η(σ)τὲ χαῖ[ρ]ε.

Imprimis memorabile, quod pro Ⲥ scripsit Ϝ i. e. litterae F formam Rhodiacam sive numerum VI (cf. I. G. Ins. I 913 et 4).

19 Stela aëtomate ornata, a parte postica negligenter sculpta; l. 0,29, a. 0,44. Litterae crassae et profundae primi fere p. Chr. n. saeculi; a. c. 0,025—0,035. Edd. Durrbach et Radet *Bull. de corr. Hell.* X 1886, 269, 6. Exscripsi in anagnosterio q. v. *Αἴγλη* in oppido.

Ε Μ Π Ε Ι Ρ Ι Α	Ἐμπειρία
Χ Ρ Η Σ Τ Η	χρηστὴ
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

20 Stela aëtomate ornata, cui dens subest, l. 0,28, a. 0,56, cr. 0,055; anaglypho mulieris stantis ornata tunica et pallio vestitae, cuius sinistra manus coperta est, dextra prope humerum sinistrum pomum tenet. A sinistra mulieris cippus parvus sive ara est. Totum vero anaglyphum more Rheneae potissimum solito in stelae parte paullulum excavata exsculptum est, cuius partis margo superior est semicircularis. Litterae mediocriter incisae primi fere p. Chr. n. saeculi, vs. 1 a. 0,022, vs. 2 0,015. Ed. S. Aristarches Ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 80, ϛ' ex *φιλαρχαίου* anonymi schedis. Exscripsi in oppido apud mulierem, cui nomen est Ζωοδόχος Πηγὴ Ζωοποίη.

Ε Ρ Μ Ι Ω Ν Η	Ἑρμι[ό]νη
Χ Ρ Η Σ Τ Η	χρηστή.

21 Cippus. Edd. Hamilton *Res. in Asia min.* II 1842, app. epigr. 302 (Ross Inscr. graec. ined. III p. 36 ante n. 286; K. Keil Philolog. III 1848, 317; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 250, 31).

Η Ρ Α Κ Λ Ο Υ C Η	Ἡρακλοῦς· ἡ
Α Δ Ε Λ Φ Η Π Ρ Ο C Δ Ο	ἀδελφὴ Προσδο-
Κ Ι Α Μ Ν Η Μ Η C Ε Ν Є	κία μνήμης ἕνε-
Κ Є Ν	κεν.

Vs. 1 Hamiltonis lectionem tuetur Keil; -[έ]ους(?) Ross, -[εῦ]ς v. G.

22 Cista lapidis caerulei in duas partes fracta, a latere postico mutila, l. 0,34, a. 0,17, max. cr. 0,38; litteris bonis apicatis. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 289. Exscripsi in anagnosterio q. v. *Αἴγλη*.

Θ Ε Υ Γ Ο Ν / Γ Ο Υ	Θευπόνπου.

Γ alterum integrum vidit Ross.

23 *'Ἐπὶ τεθραυσμένης ὀστεοθήκης εὑρεθείσης παρὰ τὸν ναΐσκον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐκτισμένον ἐπὶ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ μνημείου.'* Ed. S. Aristarches Ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 77 sq., α' ex *φιλαρχαίου* schedis, haud dubie eiusdem, qui mecum quoque communicavit Demosthenis Chaviarae. Litterae bonae a. 0,013—0,017 tertii a. Chr. n. saeculi esse dicuntur.

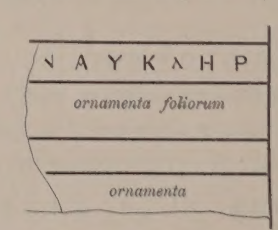
| Ω Ρ Ο Υ	- δ]ώρου.

24 'In ecclesia quadam ad antiquum portum Emporium, in ara rotunda.' Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 286 (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 250, 32).

. . . . . Τ Η . .	- - - - -
Λ Ν Ο . . . Γ Υ Ο	- - - -
Θ Ε Σ . . . Ο Ν Ν	- - - -
Ν Ε Ш Τ Ε Ρ Ο Υ	νεωτέρου.

Vs. 3 Θέσ[σαλ]ον supplevit Ross, vix recte. An Θεσ[σαλ]ον[ικέως]?

25 Fragmentum lapidis fulvi, max. l. 0,37, max. a. 0,19; litteris serae aetatis a. c. 0,035. Exscripsi in *ξενοδοχείῳ*, quod fuerat Milioratis.

- ναυκληρ -

Cf. I. G. Ins. I 912: † ὑπὲρ εὐχῆς Φιλίππου | ναυκλήρου Ἀσκουνδίου †. Similem hunc titulum fuisse censeo.

26. 27 Amphorarum notae (Rhodiae).

(26) Syme in anagnosterio q. v. *Αἴγλη*. Exscripsi.

Ε Π Ι Α Ρ Χ Ι Δ Α	ἐπὶ Ἀρχιδά-
Μ Ο Υ	μου.
Υ ^ Ν Ι Ν Θ Ι Ο Υ	Ὑ[α]κινθίου.

(27) Amphora integra in mari prope Symen insulam inventa, nunc penes Demosthenem Chaviaran Symaeum. Exscripsi.

a	Ε Π Ι Ε Ρ Ε Ω Σ	ἐπ' ἱερέως
	Η Ρ Α Γ Ο Ρ Α	Ἡραγόρα.
b	Α Ρ Ι Τ Ω Ν Ο Σ	[Χ]αρίτωνος.

II.

TEVTLVSSA(?) HODIE *LIMONIA*.

Teutlussa insula Atheniensium navibus anni 412/1 hieme apud Symen profligatis primum refugium erat; inde Halicarnassum petierunt (Thuc. VIII 42, 4). Nec diversa esse videtur Seutlussa, quam inter insulas circa Rhodum sitas enumerat Plinius V 133 statim post Chalces mentionem. Quam enim herbam Attici appellabant τεῦτλον, ceteri Graeci σεῦτλον nuncupabant; cf. Athen. IX 370 f, G. Meyer *Griech. Gramm.* ³ § 261. Hanc hodiernam esse Limoniam, cuius portum laudavit Ross (*Reisen auf den griech. Ins.* III 114: *zwischen Chalke und dem Thoantion auf Rhodos liegen sieben oder acht wüste Eilande, von welchen das grösste, Limonia* [ἡ Λειμωνία], *früherhin bewohnt war und einen vortrefflichen Hafen hat*), acute coniecit H. Kiepert in commentario ad tabulam XII libri Formae orbis antiqui inscripti. In tabula anglica marina (n. 1811. 1667, cf. *Mediterranean Pilot* IV ² 135), ubi nomina graeca non semper incorrupta leguntur, Alimnia vocatur. Recta forma Limonia etiam in Piacenzae libro ex Almiro Hamburgensi traditur, cuius ex tenebris unius tituli fragmentum nuper in lucem protractum est. Quod si prius innotuisset, in primo huius libri fasciculo post Chalces inscriptiones editurus fuissem; nunc infra subieci.

28 ‘*In quella di Limonia, frà le altre ruine, che a terra sparse fin’ al tempo presente vi si osservano, asserisce Almiro Amburghese -- havervi vicino le sue sponde Orientali, che riguardano a Rhodi, osservato una Colonna lapidea di 7 piedi, e mezzo lunga, distesa, e spezzata, com’ egli dimostra, da quel capo, che a Borea riflette; Si come per l’ adverso, che porge ad Austro, tutto per altro intiero, e corniciato, eccedendo nella grossezza anco l’ amplesso di duo huomini, e che sù l’ estremo del suo infrante, siavi poi lo spatio di due palmi, alquanto in forma quadra, incavato, tutto per altro di lettere Greche ripieno, che in maggior parte del tempo guaste, e corrose, à pena, & à gran fatiga potè egli le seguenti in tal similitudine rapportarne*’ etc. F. Piacenza *L’ Egeo redivivo o sia chorographia dell’ Arcipelago* etc. 1688, 154 sq.; O. Rubensohn *Almiro e Clas Amburghesi, zwei vergessene Erforscher Griechenlands. Besonderer Abdruck aus den Mitth. des Vereins für hamburgische Geschichte* VI 1896, 2 n. 11. 12 p. 7. 8. Versus distinxit editor, nec tamen ad inscriptionis ipsius exemplar, sed id agens, ut ornatior esset capitis finis:

(*rapportarne*) ΚΟΣ . . . ΒΟΥΛΗ
. . . . . . ΔΟ . . . . ΘΕΟΙΣ
ΑΘΑΝΑΤΟΙΣ . . .
ΚΑΣΙ .

Nomen mulieris in -*βούλη*, fortasse [Νι]κ[α]σ[ι]βούλη (τοῦ δεῖνος) θεοῖς ἀθανάτοις [π]ᾶσι.

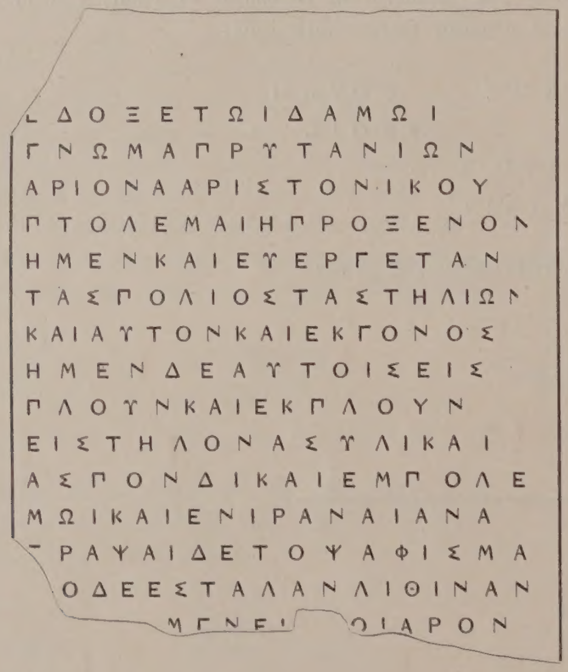
III.

TELOS.

Telos insula septimo a. Chr. n. saeculo cum Rhodiorum urbe Lindo vinculo aliquo coniuncta erat; certe Telines Telius, qui Triopiarum dearum sacra secum attulit, Gelonis tyranni proavus una cum Lindiis Gelam condidisse fertur (Her. VII 153 sqq. et Pindari interpretes, Boeckh ad schol. Pyth. II 27 p. 314 alii). Circa a. 100 a. Chr. n. Rhodiorum respublica, non Lindiorum oppidum, quod tunc temporis in rebus externis nihil valebat, ἐπιστάτην Telium designavit (I. G. Ins. I 844, 29 sqq. ἐπιστάται τοὶ πεμφθέντες ὑπὸ τοῦ δάμου· Εὐκράτης Κλευστράτου Τήλιος, Ζήνων Πράξωνος Χαλκήτας). Telii Rhodiam civitatem habebant (cf. M. Holleaux *Rev. de phil.* XVII 1893, 184) et siquidem in inscriptione n. 51 recte legimus Λαδαρμιαν, Rhodii, qui Telon venerunt, suis demoticis utebantur ut in territorio Rhodio (idem Carpathi Chalce Nisyri factum esse constat). De hodierna condicione egit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* IV 1852, 42—45; *Hellenika* I 1, 1846, 59—66. Tabulas geographicas exhibent carta marina Anglorum n. 1898 (cf. *Mediterranean Pilot* IV² 145—147); Kiepert *Karte des westlichen Kleinasiens* XIII.

Primo loco posui decreta (n. 29. 30); altero catalogos (n. 31—36); tertio donaria sacra et titulos honorarios (n. 37—47); quarto monumenta sepulcralia (n. 47—82); sub calcem additae paucae amphorarum notae (n. 83—85).

29 Stela marmoris albi in superiore et inferiore parte mutila, l. $10^{1}/_{2}''$, a. 1', Teli inventa, Thomae Sprattii opera Londinum in Museum Britannicum translata. Versuum locos lineolis incisis, quae adhuc dispiciuntur, indicaverat quadratarius. Litterae a. 0,012—0,013, magna cum cura et elegantia insculptae, quarum extremae partes paullo largiores factae sunt, tertii a. Chr. n. saeculi parti priori tribuendae esse videntur. Nota curvos ductus litterarum Υ et Ψ. Edd. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 120 sq., 10 et in tabula ex Sprattii schedis; Newton *Inscr. in the Brit. Mus.* II 1883, CCCXLII (Cauer Delectus² 170; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3487; Michel *Recueil d'inscr. gr.* II 1897, 430). Ectypum A. S. Murrayi humanitate accepi.

[Ἔ]δοξε τῶι δάμωι,
γνώμα πρυτανίων·
Ἀρίονα Ἀριστονίκου
Πτολεμαιῆ πρόξενον
ἦμεν καὶ εὐεργέταν
τᾶς πόλιος τᾶς Τηλίων
καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνος,
ἦμεν δὲ αὐτοῖς εἴσ-
πλουν καὶ ἔκπλουν
εἰς Τῆλον ἀσυλὶ καὶ
ἀσπονδὶ καὶ ἐμ πολέ-
μωι καὶ ἐν ἰράναι· ἀνα-
[γ]ράψαι δὲ τὸ ψάφισμα
[τ]όδε ἐστάλαν λιθίναν
[καὶ θέ]μεν ε[ἰς τ]ὸ ἰαρὸν
- - - - - - - -

30 Lapis cymatiis carens marmoris caerulei, a dextra et inferiore parte laesus; max. l. 0,44; max. a. 0,26, cr. 0,20. Litterae elegantes secundi fere a. Chr. n. saeculi, quarum extremae partes aut apicibus parvis aut lineolis transversis ornatae sunt; a. 0,009—0,01; Θ Ο Ω reliquis plerumque paullo minores. Inest scalis aedificii, quod ad μετόχιον Παναγίας Κοίμησις pertinet (μετόχιον vero ad coenobium Ἅγ. Παντελεήμων). Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 169 ex Brockii hypotrierarchae Angli schedis, qui quamquam quae descripsit minime intellexit, titulum tamen vel Rossio integriorem vidit; denuo Ross *Hellenika* I 1, 1846, 62 sqq., 2, postquam ipse lapidem iam valde detritum recognovit (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3486; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 253, 35; Michel *Recueil d'inscr. gr.* II 1897, 429). Quem Macarii hegumeni optimi venia data eximendum curavi et quae etiamtum legi poterant relegi.

ΕΤΗΛΙΟΙΣΙΕΡΑΠΟΛΟΥΓΝΩΜΑΕΠΕΙΔΗΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣΑΡΙΣ
ΟΥΛΟΥ.ΗΛΙΟΣΕΝΤΕΤΩΙΠΡΟΤΕΡΟΝΧΡΟΝΩΙΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣ
ΕΤΕΛΕΙΠΕΡΙΤΟΝΔΑΜΟΝΤΟΝΤΗΛΙΩΝΠΟΛΛΑΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΣ
ΣΤΩΙΚ..ΝΩΙΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣΑΙΡΕΘΕΙΣΤΕΙΕΡΑΠΟΛΟΣΕΠΙΕΡ
ΩΚΡΙΤΟΥΡ.ΕΚΑΣΤΑΣΠΟΘΟΔΟΥΣΚΑΙΤΑΤΕΛΕΣΜΑΤΑΟ
ΔΙΚΑΙΩΣΔ....ΟΝ..ΙΗΣΕΣΕΙΣΜΟΥΤΕΓΕΝΟΜΕΝΟΥΚΑΙΤΩΝ
ΑΙΤΩΝΤΕΙΧΕΩΝΚΑΙΤΩΝΠΥΡΓΩΝΔΙΑΣΕΙΣΘΕΝΤΩΝΠΑΣΑΝ
ΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝΕΠΟΗΣΑΤΟΕΙΣΤΟΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΘΗΜΕΙΝ
ΑΠΟΤΙΔΕΟΜΕΝΑΕΠΙΣΚΕΥΑΣΚΑΛΩΣΚΑΙΛΥΣΙΤΕΛΩΣΟΥΜΟ
ΝΟΜΕΝΑ.ΙΣΙΑΥΤΑΤΕΛΕΣΜΑΤΑΔΙΔΟΥΣΑΠΡΟΦΑΣΙΣΤΩΣΑΛΛ
ΙΚΑΘΑ..ΝΧΡΕΙΑΝΕΝΠΑΣΙΝΕΚΤΕΝΗΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣΚΑ
ΟΥΛΕΤΟΤΙΣΤΑΝΠΟΘΟΔΟΝΤΑΣΙΕΡΑΣΚΑΤΑΦΘΕΙΡΑ
ΟΗΣΑΜΕΝΟΣΚΑΙΤΟΠΩΝΤΙΝΩΝΑΦΑΣΑΤΕΕΙ
ΙΤΟΙ..ΙΣΤΑΛΛΑΙΕΡΑΤΑΕΧΘΥΟΜΕΝ
ΣΤΑ..ΓΟΘΟΔΟΝΓΙΝΕΣΘΑΙΑΠΟΤΟ
ΛΙΚΗΣΑΙΠΑΣΑΝΣΠΟΥ
ΟΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑ

[Εδοξ]ε Τηλίοις, ἱεραπόλου γνώμα· Ἐπειδὴ Ἀριστομένης Ἀρισ[το]-
[β]ούλου [Τ]ήλιος ἔν τε τῶι πρότερον χρόνωι ἀνὴρ ἀγαθὸς [ἐὼν]
[δι]ετέλει περὶ τὸν δᾶμον τὸν Τηλίων, πολλὰς καὶ μεγάλας [χρεί]-
[α]ς τῶι κ[οι]νῶι παρεχόμενος, αἱρεθείς τε ἱεραπόλος ἐπ' ἱερ[έως]
[Ἀγλ]ωκρίτου [πάσ]ας τὰς ποθόδους καὶ τὰ τελέσματα ὀ[ρθῶς]
[καὶ] δικαίως δ[ιωικ]ον[όμ]ησε, σεισμοῦ τε γενομένου καὶ τῶν [οἴκων s. ναῶν]
[κ]αὶ τῶν τειχέων καὶ τῶν πύργων διασεισθέντων πᾶσαν [σπου]-
[δὰ]ν καὶ φιλοτιμίαν ἐποήσατο εἰς τὸ ἀνοικοδομηθήμειν [πάντα]
[τ]ὰ ποτιδεόμενα ἐπισκευᾶς καλῶς καὶ λυσιτελῶς, οὐ μό[νον τὰ]
[γε]νόμενα [ε]ἰς [τ]αῦτα τελέσματα διδοὺς ἀπροφασίστως, ἀλλ[ὰ]
[κα]ὶ καθ' α[ὑτὸ]ν χρείαν ἐν πᾶσιν ἐκτενῆ παρεχόμενος, κα[ὶ]
[ὁπότε ἐβ]ούλετό τις τὰν πόθοδον τᾶς ἱερᾶς καταφθεῖρα[ι]
[ἔφοδον(?) τε π]οησάμενος καὶ τόπων τινῶν ἀφὰς ἅτε εἰ[δὼς(?)]
[- - - - - - - - - - - - - ε]ἰς τἆλλα ἱερὰ τὰ ἐχθυόμεν[α
- - - - - - - - - - - - - - ς τὰ[ν π]όθοδον γίνεσθαι ἀπὸ το[ῦ - -
[- ἀδ]ικῆσαι, πᾶσαν σπου[δὰν -]
- εν καὶ τὰ ἄλλα ἀ- -

Var. lect. Litterae a me non visae lineis subductis notatae sunt. Ex diversis Brockii et Rossii lectionibus selegi, quae propius ad pristinum lapidis statum accedere mihi visa sunt. Vs. 5 [Ἀγλ]ωκρίτου Solis sacerdotem Rhodiorum eponymum esse (I. G. Ins. 1 1068) coniecit van G. || vs. 6 σεισμοῦ] ad notum terrae motum a. fere 227 refert idem, fortasse recte, cum ne litteraturae quidem indoles aetatem multo recentiorem prodat; quamquam permultos terrae motus in his regionibus fuisse nemo nescit. || vs. 6 post δικαίως exhibet Brock: ....ΟΝ..ΙΗΣΕ; Ross: Δ.....ΙΗΣΕ. Sed omnes interpretantur ὠικονόμησε. || vs. 8 ΘΗΜΕΙΝ recte legit Brock; ΘΗΜΕΝ Ross, quem Becht. sequitur (Boisacq *Les dial. dor.* 201). || vs. 12 ἱερᾶς scil. γᾶς reditus intelligit Wilamowitz, heroinam Hieram Kaibel. || vs. 13 sqq. de piratarum invasione agi videtur, qui diversis locis incendia (ἁφάς, non ἀφ' ἅς) fecerunt, quo facilius in communi perturbatione, quae vellent, diriperent. Melius fortasse Wilamowitz: ἐξιδιο]ποησάμενος καὶ τόπων τινῶν, ἀφ' ἅς (i. e. ἱερᾶς) ἅ τε εἰ[ς | - - δαπάνα ἐποε]ῖτο [καὶ ε]ἰς τἆλλα κτλ.

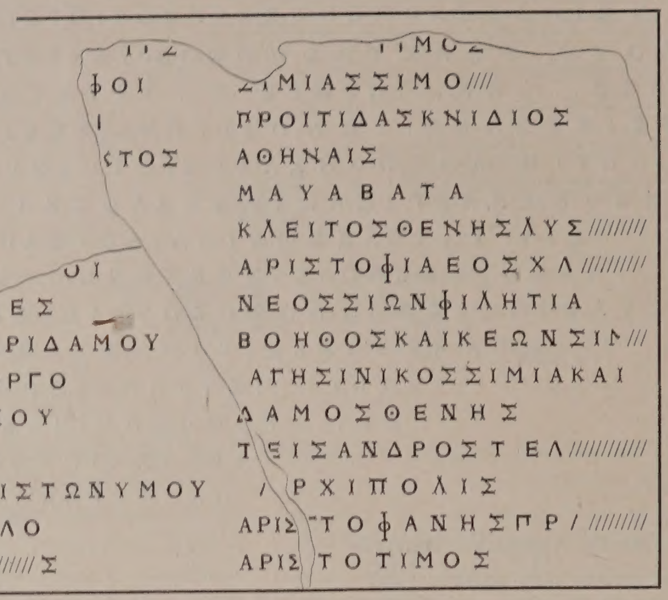
31 Lapis caeruleus l. 0,54, a. 0,24, cr. 0,28, quem ad eundem murum pertinuisse apparet, cuius sunt n. 32. 33. Litterae apicatae a. 0,007 et maiores. Exscripsi in arcis muro aliquo ad portam inaedificatum. Commemoraverat Ross *Reisen* etc. IV 1852, 44 (‘*mehrere höchst unleserliche Inschriften, von denen eine rechts am Eingange sich auf Weihgeschenke zu beziehen scheint, denn es werden Silbergeschirre* (ἀργυρώματα) *darin erwähnt*’); cf. Bent *Journ. of Hell. stud.* VI 233 sqq. (‘*doubtless* ψηφίσματα *which are to much oblitterated to be of any value*’).

////// ΕΘΗΚΑΝΤΟΚΑΤΑΧ //////
////// / ////// ΑΡΓΥΡΩΜΑΤΑΕΙΣΤΑΝΚΤΗΜ
ΚΥΜΒΙΑ
ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ
ΝΑΞΙΚΛΕΙΤΟΣΑΝΑΞΙΒΩΛΟΥ
ΣΩΣΙΦΑΝΤΟΣΠΑΣΙΘΕΜΙΟΣ
ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΗΣΜΙΚΥΘΟΥ
ΛΥΣΑΝΙΑΣ
ΑΡΙ-ΤΟΦΙΛΕΙΟΣΧΑΙΡΙΓΕΝΕΟΣ
ΛΩΙΩΧΑΙΡΕΤΙΩΝΟΣΓΥΝΑ
ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ
ΕΡΜΟΔΟΚΟΣΕΡΜΑΝΔΡΙΔΑ
ΤΙΜΟΣΘΕΝΕΟΣΠΑΙΔΕΣ
ΤΙ ΡΑΤΓΟΣΠΑΙΔΕΣ
ΑΚΑΛΥΚΙΣ (?)
Γ (?) ΚΑΛΛΙΣΤΟΔΙΚΟΣΘΗΓΟΡ
ΕΡΜΟΔΟΚΟΥΓΥΝΑ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΑΠΑΙΔΕ//
(?) -ΠΙΝΘΗΡΘΕΑΡΟΥ
ΚΥΔΙΩΝΧΑΙΡΟΞΕΝΟΥ
ΚΑΙΑΓΥΝΑΦΙΛΙΣΤΑ
ΑΡΙΣΤΟΔΟΚΟΥΠΑΙΔΕΣ
ΚΥΑΘΟΥΣ
ΓΛΑΥΚΟΣΜΑΓΝΗΣ
ΑΜΒΡΑΚΙΣ
ΙΤΟΓ ΙΑΟΙΟ

- - - - ἀν]εθήκαντο κατάχ[ρυ]σα(?) - -
- - - ἀργυρώματα εἰς τὰν κτημ[ά]των ἀποκατάστασιν
κυμβία·
Θαυμάσιος
[Ἀ]ναξίκλειτος Ἀναξιβώλου
Σωσίφαντος Πασιθέμιος
Ἀνδροσθένης Μικύθου
Λυσανίας
Ἀρι[σ]τοφίλειος Χαιριγένεος
Λωιὼ Χαιρετίωνος γυνά
Καλλικλῆς
Ἑρμόδοκος Ἑρμανδρίδα
Τιμοσθένεος παῖδες
Τι[μακ]ράτ[ε]ος παῖδε[ς
- - Καλυκίς(?)
Καλλιστόδικος Θηγόρ[α]
Ἑρμοδόκου γυνά
Ἀριστοκλεΐδα παῖδε[ς]
[Σ]πινθὴρ Θεάρου
Κυδίων Χαιροξένο[υ]
καὶ ἁ γυνὰ Φιλίστα
Ἀριστοδόκου παῖδες
κυάθους·
Γλαῦκος Μάγνης
Ἀμβρακίς
- - - - - -

Vs. 16 Θηγορ- = Θεαγορ- (P. Kretschmer). Cf. n. 77.

32 Fragmenta duo lapidis caerulei. Superior dexter inferior margines sunt conservati. Fuit quondam muri maioris pars. Ambobus coniunctis efficiuntur: max. l. 0,32, a. 0,25, max. cr. 0,25. Litterae apicatae altero a. Chr. n. saeculo utique non anteriores; a. c. 0,007—0,013. A mediam lineam habet curvam. Exscripsi in arce urbis antiquae.

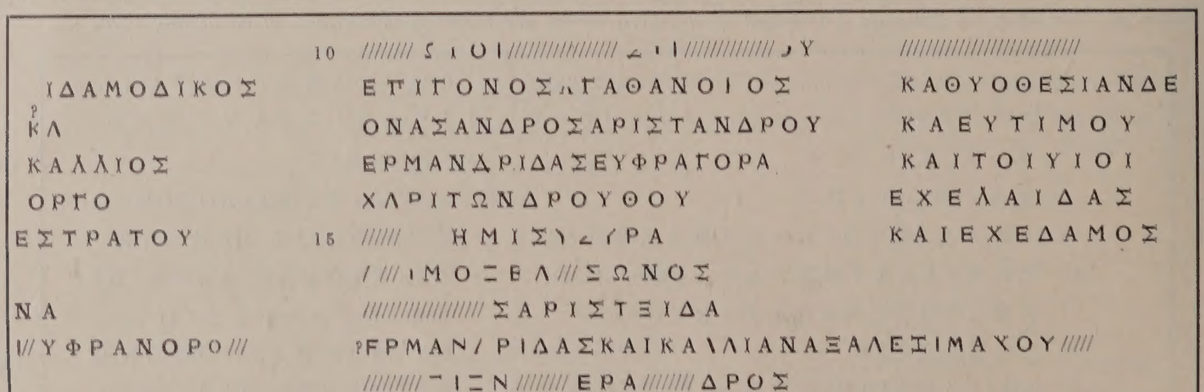

- - - - - -
[- - ἀδελ]φοὶ
- - - - - -
[- - - νακ]τος
- - - - - -
[- - - καὶ]
[- - - οἱ]
[- - παῖ]δες
- - ης Χαριδάμου
[. . . . . .τ]ιμος
Σιμίας Σίμο[υ]
Προιτίδας Κνίδιος
Ἀθηναΐς
Μαῦα Βάτα
Κλειτοσθένης Λυσ - -
Ἀριστόφι[λ]ε(ι)ος Χα[ιριγένεος]
Νεοσσίων Φιλητία
Βόηθος καὶ Κλέων Σι(μία sive μου)
- - Φιλεόργο(υ)
- - - άνου
- - - ας
- - ας Ἀριστωνύμου
[- - ὀ]μφαλο -
- - - - - - ς
Ἁγησίνικος Σιμία καὶ
Δαμοσθένης.
Τείσανδρος Τελ[ε - -
[Ἀ]ρχίπολις
Ἀριστοφάνης Πρ[α - -
Ἀριστότιμος.

Vs. 12 paterae umbilicatae (μεσόμφαλοι) indicari videntur; vs. 20 Ἀριστοφίλειος [id quod hic quoque voluit quadratarius] Χαιριγένεος v. n. 31, 9.

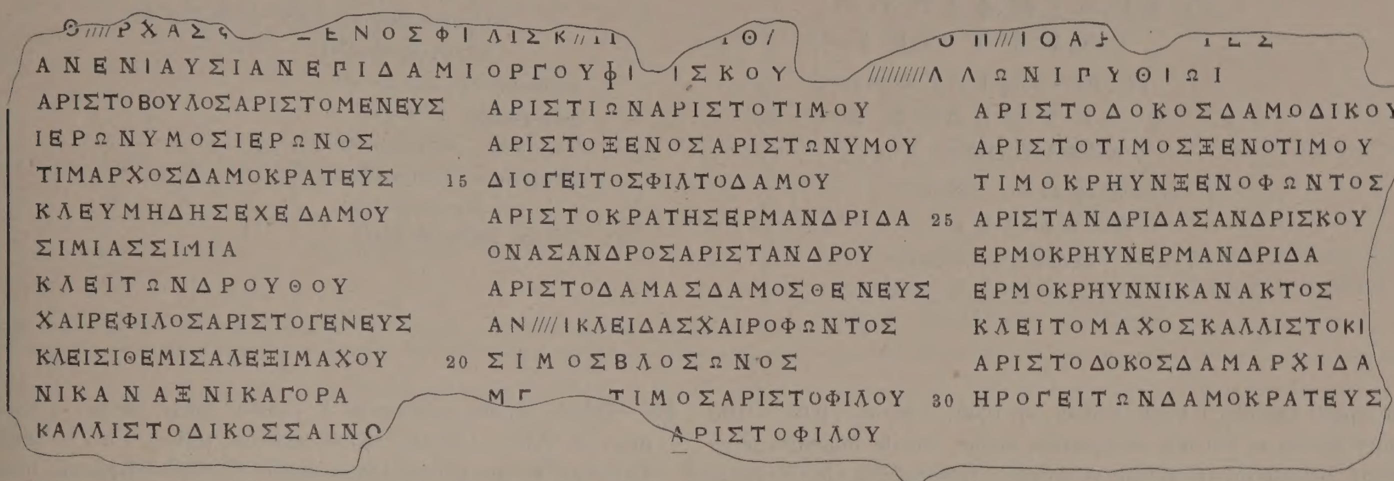
33 Lapis muri oblongus, l. 0,56, a. 0,185, in interiore parte ecclesiae Taxiarchae, quae est in arce, absconditus. Exhibet tres nominum columnas, e quibus primae pars alio lapide continebatur. Litterae ex parte difficiles lectu, formae fere eiusdem quales in n. 31. 32. Tertiam modo columnam ed. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 4 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3491). Exscripsi.

- - | - - - - - -
- - | κα]ὶ Δαμόδικος
- - | - - - - - -
- - | Κάλλιος
Φιλε]όργο(υ)
- - | εστράτου
- - | - - - - - -
- γυ]νὰ
- - | Ε]ὐφράνορο[ς]
- - - - - - -
Ἐπίγονος [Ἀ]γαθάνο[ρ]ος
Ὀνάσανδρος Ἀριστάνδρου
Ἑρμανδρίδας Εὐφραγόρα
Χαρίτων Δρούθου
Ἧμισυ [Σ]ύρα (?)
[Σ]ῖμος [Β]λ[ό]σωνος
. . . . . . ς Ἀριστείδα
Ἑρμαν[δ]ρίδας καὶ Κα[λ]λιάναξ Ἀλεξιμάχου
- - - - - - - - - - -
- - - - - - -
καθ' ὑοθεσίαν δὲ
Κλευτίμου
καὶ τοὶ υἱοὶ
Ἐχελαΐδας
καὶ Ἐχέδαμος

Inscriptiones n. 31—33 ad eundem catalogum referre non dubito. Vs. 5 - οργο cf. n. 32, 8 Φιλεοργο- || vs. 15 vasculi nomen postulat Kaibel. || vs. 16 idem n. 34, 20.

34 Basis marmorea superne laesa infra fracta, l. 0,57, max. a. c. 0,16, cr. 0,29. Litterae accurate incisae, a. c. 0,008 (Θ Ο Ω plerumque minores); in extremis partibus lineolis transversis ornatae. Litterae Σ lineae exterae interdum, quamvis paullulum, extrorsum spectant. Versuum locos lineis obiter incisis indicaverat quadratarius. Exstat in vico Μεγαλοχωριό in casa Antonii Chatzigeorgi. Edd. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 59 sqq., 1; Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 117 sq., 7 ex Sprattii schedis (Cauer Delect. ² 169; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3488; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 251 sq., 34). Exscripsi ectypum a me factum.

[Πυ]Θ[ά]ρχας (?) [Φιλόξ]ενος Φιλίσκ[ου καὶ Πυ]Θ[αϊσταὶ (?)] οἱ [πρ]οά[ξαντε]ς
[τ]ὰν ἐνιαυσίαν ἐπὶ δαμιοργοῦ Φι[λ]ίσκου [Ἀπό]λλωνι Πυθίωι.

Ἀριστόβουλος Ἀριστομένευς
Ἱερώνυμος Ἱέρωνος
Τίμαρχος Δαμοκράτευς
Κλευμήδης Ἐχεδάμου
Σιμίας Σιμία
Κλείτων Δρούθου
Χαιρέφιλος Ἀριστογένευς
Κλεισίθεμις Ἀλεξιμάχου
Νικᾶναξ Νικαγόρα
Καλλιστόδικος Σαίνο[ντος (?)]

Ἀριστίων Ἀριστοτίμου
Ἀριστόξενος Ἀριστωνύμου
Διόγειτος Φιλτοδάμου
Ἀριστοκράτης Ἑρμανδρίδα
Ὀνάσανδρος Ἀριστάνδρου
Ἀριστοδάμας Δαμοσθένευς
Ἀν[τ]ικλείδας Χαιροφῶντος
Σῖμος Βλόσωνος
Μ[ενέ]τιμος Ἀριστοφίλου
[7—8 *litt.*] Ἀριστοφίλου.

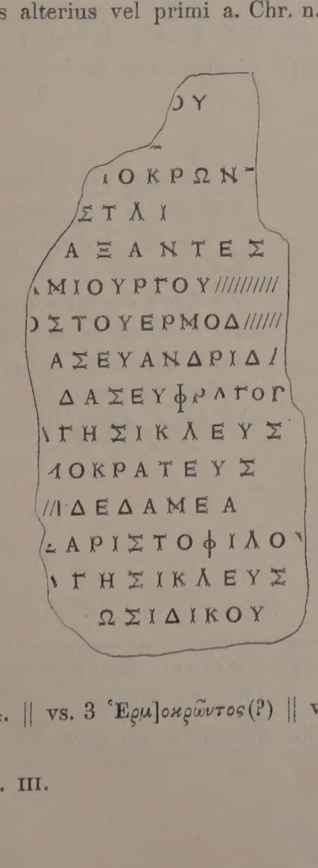
Ἀριστόδοκος Δαμοδίκου
Ἀριστότιμος Ξενοτίμου
Τιμοκρηῦν Ξενοφῶντος
Ἀριστανδρίδας Ἀνδρίσκου
Ἑρμοκρηῦν Ἑρμανδρίδα
Ἑρμοκρηῦν Νικάνακτος
Κλειτόμαχος Καλλιστοκ[ρ-
Ἀριστόδοκος Δαμαρχίδα
Ἡρογείτων Δαμοκράτευς.

Initii supplementa incerta sunt, sed aliquantulum lucramur insequenti catalogo, quem similem fuisse apparet, comparato. Homines enumerantur, qui sacra fecerunt Apollini Pythio. Ex n. 34, 1 ·Θ......ΟΙΙ'ΙΟΑ⊦... ιL≥ collato n. 35, 4. 5 ---ΣΤΑΙ (*vacat*) | ---ΑΞΑΝΤΕΣ efficitur Πυ]-Θ[αϊσταὶ] οἱ [πρ]οά[ξαντες]. Pythaistarum nomina sunt undetriginta; trigesimus est dux, cuius appelativum in ..Θ.ρχας latet. Quod collato nomine proprio Πύθαρχος si restituimus [Πυ]Θ[ά]ρχας, non nimis audaces fuisse videbimur.

Vs. 3 Ἀριστόβουλος Ἀριστομένευς = 45, 3. 4. || vs. 4 Ἱερώνυμος Ἱέρωνος i. q. I. G. Ins. I 345? (H. van Gelder). || vs. 17 Ὀνάσανδρος Ἀριστάνδρου = 33, 12. || vs. 20 Σῖμος Βλόσωνος = n. 33, 16.

---

35 Fragmentum marmoris caerulei in muro *μετοχίου τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος*, quod Παναγίας Κοίμησις vocatur; max. l. 0,18; max. a. 0,56; cr. c. 0,13. Litterae elegantes alterius vel primi a. Chr. n. saeculi, apicatae, a. c. 0,013. Exscripsi.

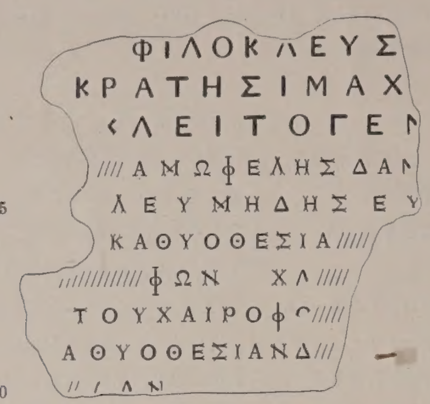

[*Prior columna*
15 (?) nomina continens]

- - - ου
[- - - ς]
[Πυθάρχας (?) ὁ δεῖνα - μ]οκρῶν[τος]
[- - - - καὶ Πυθαϊ]σταὶ (?)
[οἱ τὰν ἐνιαυσίαν προ]άξαντες
[Ἀπόλλωνι Πυθίωι ἐπὶ δα]μιουργοῦ
[- - - -]ος τοῦ Ἑρμοδ[όκου]·
- - ας Εὐανδρίδ[α]
- - δας Εὐφραγόρ[α]
[- - - Ἁ]γησικλεῦς
- - - μοκράτευς,
[καθ' ὑοθεσίαν] δὲ Δαμέα
- - - ς Ἀριστοφίλου
[- - - Ἁ]γησικλεῦς
[- - - Γν- s. Σ]ωσιδίκου
(*sequuntur 7 (?) nomina*).

Ad initium v. inscr. n. 34. || vs. 3 Ἑρμ]οκρῶντος (?) || vs. 7 [Ἑρμοκρῶντ]ος τοῦ Ἑρμοδ[όκου] (?). Cf. I. G. Ins. I 107.

36 Fragmentum lapidis caerulei, l. 0,20, a. 0,18, cr. 0,12. Litterae vss. 4 sqq. elegantes et apicatae, a. 0,007—0,01; vss. 1—3 crassae et male incisae a. 0,014—0,017. Exscripsi in regione Κενά in Michaelis Manicati agro prope metochium Παναγίας Κοίμησις sito.

[᾿Επὶ δαμιοργοῦ(?)]
Φιλοκλεῦς [τοῦ]
Κρατησιμάχ[ου, καθ᾿ ὑ(οθεσίαν δὲ)]
Κλειτογέ[νευς(?)]
[Δ]αμωφέλης Δα[μ - -]
[Κ]λευμήδης Εὐ - - -,
καθ᾿ ὑοθεσία[ν δὲ - - -]
[Χαιρο]φῶν Χ[αιροφῶντος]
τοῦ Χαιροφ[ῶντος],
[κ]αθ᾿ ὑοθεσίαν δ[ὲ]
- - - - - -

---

37 Stela lapidis caerulei l. 0,44, a. 0,49, cr. 0,09; litteris a. 0,02—0,03 negligenter incisis et detritis, de quarum aetate certum iudicium ferre non audeo; fortasse quarti a. Chr. n. saeculi. Exscripsi in vico Μεγαλοχώρι scalis casae, quae est Michaelis Karageorgi, insertam.

ΠΟΤΕΙΔΑΝΟΣ

Ποτειδ[ᾶ]νος.

38 Tabula lapidis communis a postica parte fracta; l. 0,25, a. 0,13, max. cr. 0,10. Litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saeculi a. 0,02. Exscripsi in muro orientali ecclesiae Παναγίας Κοίμησις insertam.

ΦΥΛΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

φυλᾶς
᾿Απόλλωνος.

Cf. lapidem Pergaeum φυλὴ ῾Ερμοῦ (Petersen-Niemann-Lanckoroński *Städte Pamphyliens und Pisidiens* I 169, 42). Magni est momenti Dorum phylas Hyllenses Dymanes Pamphylos Teli non fuisse.

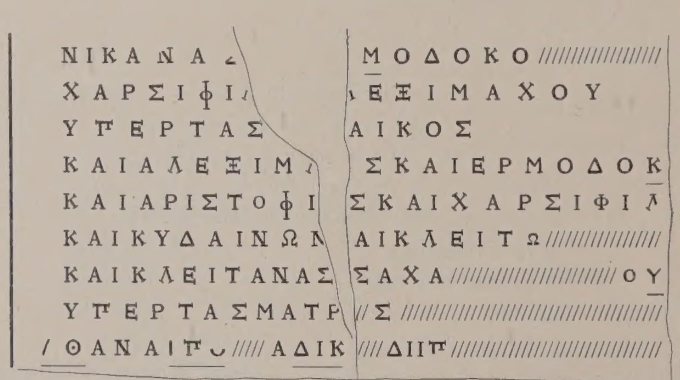
39 Basis lapidis calcarei (πσάκος) fulvi, l. 0,74, a. 0,305, cr. 0,44. In superiore latere foramen est rectangulum ad adiungendum cymatium, quod (sicut inferius) seorsim exsculptum erat. Litterae elegantes alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,02. Exscripsi in regione ᾿Ασώματος a vico Μεγαλοχώρι orientem versus sita in Ioannis Kumbaniu agro.

ΑΓΕΣΤΡΑΤΟΣ ΑΓΗΣΙΦΩΝΤΟΣ
ΘΕΟΙΣ ΠΑΤΡΩΙΟΙΣ ΚΑΙΜΑΤΡΩΙΟΙΣ

᾿Αγέστρατος ᾿Αγησιφῶντος
θεοῖς πατρώιοις καὶ ματρώιοις.

---

40 Fragmenta duo lapidis caerulei, quae basis unius partes efficiebant, l. 0,74, a. 0,40, cr. 0,54. Litterae elegantes alterius a. Chr. n. saeculi fere ineuntis. Edd. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 64, 3; Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 119 sq., 9 ex Sprattii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3489; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 254, 37). Exscripsi in arce ante Taxiarchae ecclesiam.

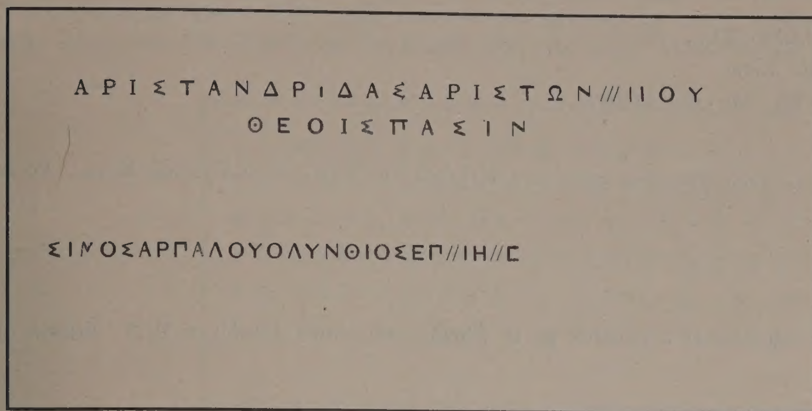
Νικάνασ[σα ῾Ερ]μοδόκο[υ].
Χαρσίφι[λος ᾿Αλ]εξιμάχου
ὑπὲρ τᾶς [γυν]αικός,
καὶ ᾿Αλεξίμ[αχο]ς καὶ ῾Ερμόδοκ[ος]
καὶ ᾿Αριστόφι[λο]ς καὶ Χαρσίφιλ[ος]
καὶ Κυδαίνων [κ]αὶ Κλείτω[ν]
καὶ Κλειτάνασσα Χα[ρσιφίλ]ου
ὑπὲρ τᾶς ματρ[ὸ]ς
[᾿Α]θάναι Πο[λι]άδι κ[αὶ] Διὶ Π[ολιεῖ].

Stemma:

᾿Αλεξίμαχος I ῾Ερμόδοκος I
Χαρσίφιλος I ‿ Νικάνασσα
᾿Αλεξίμαχος II ῾Ερμόδοκος II ᾿Αριστόφιλος Χαρσίφιλος II Κυδαίνων Κλείτων Κλειτάνασσα.
(sive - ώνυμος)

῾Ερμόδοκος ᾿Αριστοφίλου in inscriptione Rhodia I. G. Ins. I 46, 243 commemoratus vix huius Aristophili est filius (H. van Gelder).

41 Basis lapidis nigricantis, cymatiis carens, l. 0,93, a. 0,49, cr. 0,68; litteris vss. 1. 2 a. 0,02, vs. 3 0,013, quarum forma maioris antiquitatis speciem prae se fert quam n. 42. Exscripsi in regione Χωκλακάρι, in Annae Vasilakis agro, qui est prope metochium Παναγίας Κοίμησις.

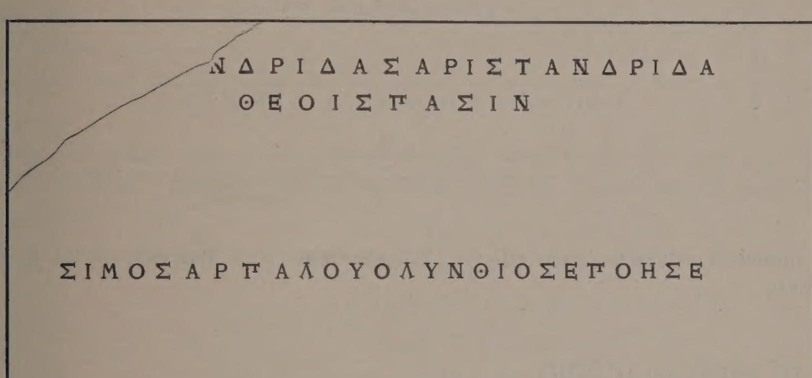
Ἀριστανδρίδας Ἀριστων[ύμ]ου
θεοῖς πᾶσιν.

Σῖμος Ἁρπάλου Ὀλύνθιος ἐπ[ο]ίη[σ]ε.

Aristandridas Aristonymi f. pater esse videtur Aristandridae Aristandridae f. (n. 42), eiusque statua propter litteraturae indolem aliquot annis antiquior.

---

42 Basis lapidis nigricantis cymatiis carens; l. 0,92, a. 0,43, cr. 0,80. Litterae magna cum cura et elegantia incisae apicibus parvis ornatae alteri a. Chr. n. saeculo ascribendae esse videntur; vss. 1. 2 a. 0,023, vs. 3 0,02. Exscripsi in regione Σταυρί, in Nicolae A. Kamá agro prope metochium Παναγίας Κοίμησις orientem versus sito.

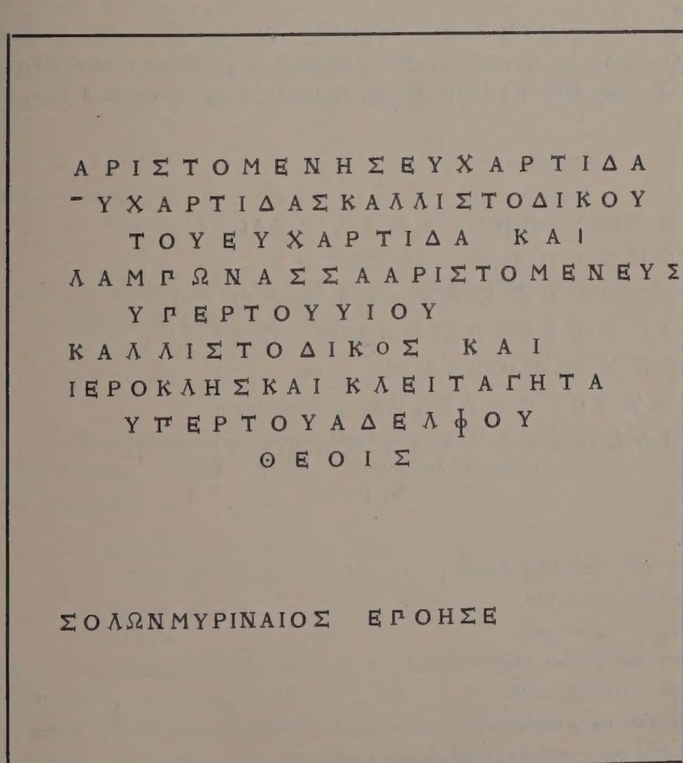
[Ἀριστα]νδρίδας Ἀριστανδρίδα
θεοῖς πᾶσιν.

Σῖμος Ἁρπάλου Ὀλύνθιος ἐπόησε.

Eiusdem statuarii opus Rhodium I. G. Ins. I 75, cui subscriptum est: Σῖμος Ὀλύνθ[ιος ἐ]ποίησε. Cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 60.

---

43 Basis lapidis fulvi (ἀμυγδαλοπέτρας) infra cymatio ornata, cum cymatium superius seorsim fuisset exsculptum; l. 0,54, a. 0,83, cr. plus 0,43. Litterae accurate et eleganter incisae alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,02 (—0,018), vs. 10 0,011. Exscripsi prope metochium q. v. Παναγίας Κοίμησις orientem versus.

Ἀριστομένης Εὐχαρτίδα.
[Ε]ὐχαρτίδας Καλλιστοδίκου
τοῦ Εὐχαρτίδα καὶ
Λαμπώνασσα Ἀριστομένευς
ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ
Καλλιστόδικος καὶ
Ἱεροκλῆς καὶ Κλειταγήτα
ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ
θεοῖς.

Σόλων Μυριναῖος ἐπόησε.

Statuarium Myrinaeum Rhodi habes I. G. Ins. I 105, fortasse ab hoc non diversum. Cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 60.

Stemma familiae:

Εὐχαρτίδας I
|
Καλλιστόδικος I — Ἀριστομένης I
|
*Εὐχαρτίδας II ⌣ *Λαμπώνασσα
|
Ἀριστομένης II — *Καλλιστόδικος II — *Ἱεροκλῆς — *Κλειταγήτα

Donatores asteriscis praepositis notavi.

44 '*On a large slab inside a doorway close to No. 5* (= n. 76) *the inscription being on the inside of the slab, and facing a kind of stable.*' Edd. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 116 sq., 6 ex Sprattii schedis (Loewy *Inschr. der griech. Bildh.* 205; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 254, 36).

Ἀριστόφιλος Χλ....
θεοῖς πᾶσιν
Εὔξενος Φα . ακυ . αος ἐποίησε.

Vs. 1 Χ[αρσιφίλου H. van G., collato n. 40, 5 Ἀριστόφιλος Χαρσιφίλου || vs. 3 Φ[ερε]κ[ράτε]ος sive Φ[ερε]κύ[δε]ος Bab., Φα[ν]α[γορεύ]ς Kern. An Φα[λ]α-[σάρνι]ος?

---

45 Intra portam castelli, in arce antiqua, basis est lapidis fulvi, superne et a sinistra parte fracta, cuius max. l. 0,50, a. 0,35; litteris apicatis a. c. 0,016 male habitis. Exscripsi.

//////////ΙΕ//
///////ΞΓΙΝΑΙΚΟΣΚΑΙ/////////Λ//////////
////////////ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΚΑ///////////
///ΑΙ/////ΤΟΜΕΝΕΥΣΥΠΕΡΤ/////////////
ΟΣΚ///ΙΙΕΡΩΝΙΕΡΩΝΟ//////////////////////
ΛΣΛ////ΕΛΦΑΣ ΘΕΟΙΣ

[Τὰν δεῖνα Ἱέρωνος]
[Ἀριστομ]έ[νης τοῦ δεῖνος ὑπὲρ]
[τᾶ]ς γ[υ]ναικὸς καὶ [ὁ δεῖνα]
[- καὶ] Ἀριστόβουλος κα[ὶ ὁ δεῖνα]
- Ἀ[ρισ]τομένευς ὑπὲρ τ[ᾶς]
[ματρ]ὸς κ[α]ὶ Ἱέρων Ἱέρωνο[ς ὑπὲρ]
[τ]ᾶς [ἀδ]ελφᾶς θεοῖς.

Ἀριστόβουλος Ἀριστομένευς = n. 34, 3.

---

46 In parvae ecclesiae aula, in urbe (i. e. vico Μεγαλοχώρι) lapis quondam ecclesiae limen effecit. Ed. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit.* N. S. X 1874, 115, 1 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3490).

- - δοκος ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ [τ]ᾶ[ς] (?)
ΘΚΘΙ

Conicio: - - ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ [τ]ᾶ[ς ματρὸς] | Θ[ε]οῖ[ς].

---

47 Basis marmoris caerulei ab omnibus marginibus laesa, cuius max. l. 0,525, max. a. 0,20; litteris elegantibus et apicatis alterius fere a. Chr. n. saeculi (non obstante forma Ξ) a. c. 0,012. Nunc SS. Apostolorum ecclesiae, quae est Antonii Tzukala, mille fere passibus a metochio q. v. Παναγίας Κοίμησις orientem versus sitae muro iniecta est. Ed. O. Rayet *Bull. de corr. Hell.* III 1879, 42 sq., 1, qui vix recte tertio a. Chr. n. saeculo medio ascribit (Cougny App. Anth. Pal. II 163). Exscripsi.

ϽΥΚΕΠΟΝΗΣΑΑΙΑΝΤΟΣΕΓΩΠΛΕΙΟΝΟΥΔΕΑΧΙΛΕΙΟ
ϽΥΔΕΑΡΕΤΗΝΕΙΣΧΟΝΜΕΙΖΟΝΑΤΩΝΠΡΟΤΕΡΟΝ
=ΕΙΝΕΠΟΛΥΠΛΑΓΚΤΟΥΔΕΑΡΕΟΣΕΓΡΑΦΟΜΑΝ
ΤΙΣΤΟΣΑΕΙΠΡΟΜΑΧΕΣΘΑΙΕΠΕΙΡΥΤΗΡΑΜΕΤΟΞ
\ΙΝΕΣΕΚΑΙΚΡΗΤΑΠΑΣΑΚΑΤΕΥΣΤΟΧΙΑΝ
ΕΥΚΛΕΙΕΣΔΕΜΕΓΗΡΑΣΕΔΕΞΑΤΟΤΟΝΔΙΔΥΜΑΝΔΡΟ\
ΤΑΙΔΑΚΙΜΩΝΑΧΡΟΝΟΣΔΕΕΙΛΕΜΕΟΠΑΝΔΑΜΑΤΩ///

[Ο]ὐκ ἐπόνησα Αἴαντος ἐγὼ πλεῖον οὐδὲ Ἀχιλεῖο[ς],
οὐδὲ ἀρετὴν εἶσχον μείζονα τῶν πρότερον,
ξεῖνε· πολυπλάγκτου δὲ Ἄρεος ἐγραφόμαν
πιστὸς ἀεὶ προμάχεσθαι, ἐπεὶ ῥυτῆρά με τόξ[ων]
[α]ἴνεσε καὶ Κρῆτα πᾶσα κατ' εὐστοχίαν·
εὐκλειὲς δέ με γῆρας ἐδέξατο τὸν Διδυμάνδρο[υ]
παῖδα Κίμωνα· χρόνος δὲ εἷλέ με ὁ πανδαμάτω[ρ].

48 Basis fere quadrata marmoris caerulei, l. 0,49, a. 0,17, cr. 0,495; litteris elegantibus primo a. Chr. n. saeculo non antiquioribus, apicatis, a. 0,01 et maioribus, Θ Ο Ω plerumque paullo minoribus. Fuit olim inter rudera magnae ecclesiae Παναγίας Καθολικῆς; nunc est in scalis in aula vicini metochii q. v. Παναγίας Κοίμησις. Nonnulla transcripsit Ross et cum G. Hermanni supplementis sane ingeniosis ed. *Hellenika* I 1, 1846, 66, 9 (Kaibel Epigr. graec. 199, cuius supplementa propius ad verum accesserunt); totum legit O. Rayet *Bull. de corr. Hell.* III 1879, 43 sqq., II (Cougny App. Anth. Pal. II 207; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 254 sq., 38). Exscripsi.

ΣΗΜΑΦΙΛΩΝΟΣΑΘΡΗΣΟΝΟΔΟΙΠΟΡΕΚΑΛΛΙΠΟ///ΕΙΤΟ///
ΕΥΝΕΤΙΔΟΣΚΕΔΝΗΣΗΝΕΛΕΠΡΟΣΘΕΑΙΔΗΣ
ΠΑΤΡΗΝΔΕΦΡΑΖΟΥΣΕΛΓΗΝΓΥΑΛΟΙΣΔΕΝΙΤΗΛΟΥ
ΠΡΟΣΦΙΛΕΣΕΝΝΑΕΤΑΙΣΗΝΥΣΑΤΕΡΜΑΒΙΟΥ
ΟΥΝΕΚΑΛΟΙΒΑΙΣΙΝΠΑΡΕΔΡΟΣΘΥΣΙΑΙΣΙΤΕΘΑΣΣΩΝ
ΔΕΙΞΑΜΕΤΕΥΣΕΒΙΗΣΠΑΣΙΝΕΘΗΠΑΤΡΙΑ

Σῆμα Φίλωνος ἄθρησον, ὁδοιπόρε, Καλλιπο[λ]είτο[υ]
εὐνέτιδος κεδνῆς, ἣν ἕλε πρόσθε Ἀΐδης·
πάτρην δὲ φράζου Σέλγην· γυάλοις δ' ἔνι Τήλου
προσφιλὲς ἐνναέταις ἤνυσα τέρμα βίου·
οὕνεκα λοιβαῖσιν πάρεδρος θυσίαισί τε θάσσων
δεῖξα μετ' εὐσεβίης πᾶσιν ἔθη πάτρια.

In ara huic basi olim imposita mulieris nomen fuisse videtur: [ἡ δεῖνα Σελγίς, γυνὴ δὲ Φίλωνος Καλλιπολείτου]. Neque enim vs. 1 Καλλιπο[λ]εί[ας] scribere audeo.

---

49 Arae cylindratae basis fere quadrata trochilo rotundo superne ornata, a sinistro dextro inferiore margine laesa et summopere detrita; l. 0,52, a. 0,19, cr. 0,54. Litterae difficile leguntur, a. 0,013. Exscripsi in muro agresti prope metochium Παναγίας Κοίμησις meridiem versus sito in regione Κενά.

////////////////// Κ /// Ι Λ Ι ΤΑΦΟΣΑ
ΟΙΣΚΕΥ ////////////// ΛΓ ////////////// Ν///
ΞΕΙΝΟΙΣ/// Ρ/ //Γ//ΤΙΧΕΣ
/////ΛΝΟΣΕΓΛΣ//ΘΛ
ΝΜΟΛΕΠΑΥ

-- ἔχε]ι τάφος --
- - - - - - - - -
- ξ]είνοι[ς(?) - - -
- - ἔ[π]λ[ετ]ο(?)
-ν μόλε πα[υ(?)

Carmen fuit sepulcrale.

---

50 Cista l. 0,32, a. 0,165, cr. 0,43; litteris elegantibus et apicatis, quales ineunte primo a. Chr. n. saeculo Rhodi fieri solebant, a. 0,012. Ed. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 8 (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 255, 39). Exscripsi in casa Ioannis Manólaka in regione Ποταμιά appellata (prope metochium Παναγίας Κοίμησις orientem versus in planitie sita).

ΕΡΜΟΔΟΚΟΥ
ΕΡΜΟΚΡΩΝΤΟΣ
ΤΗΛΙΟΥ

Ἑρμοδόκου
Ἑρμοκρῶντος
Τηλίου.

Idem homo commemorari videtur in inscr. Rhodia 107, 20; cf. M. Holleaux *Rev. de phil.* XVII 1893, 184 alios.

---

51 Basis lapidis caerulei a sinistra fracta; max. l. 0,295, a. 0,17, cr. max. 0,15; litterae a. 0,02—0,024. Exscripsi in aula metochii q. v. Παναγίας Κοίμησις.

ΔΑΡΜΙΑΝ

Fortasse (in ara sepulcrali imposita): [τᾶς δεῖνος καὶ τᾶς δεῖνος], in basi: [Λα]δα[ρ]μιᾶν. An more Cnidio: [ὁ δᾶμος | τὰν δεῖνα Λα]δα[ρ]μίαν? Demotico Lindio utique demonstratur, Telum tunc temporis imperii Rhodii fuisse partem, id quod etiam aliunde constat.

---

52 Stela marmoris albi infra cymatio, superne aëtomate ornata; l. 0,34, a. 0,91, cr. 0,05. Litterae a. 0,015 magnam partem evanidae. Edd. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 5; Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 116, 4 ex Sprattii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3492). Exscripsi in vico Μεγαλοχώρι in casa primipili Turcici. Litteras a me non recognitas lineis subductis notavi.

ΑΓΑΘΟΒΟΥΛΑ
ΕΧΕΔΑΜΟΥ
ΓΥΝΑΔΕΤΙΜΑΡΧΟΥ

Ἀγαθοβούλα
Ἐχεδάμου,
γυνὰ δὲ Τιμάρχου.

---

53 Basis l. 0,71, a. c. 0,40, cr. 0,39, cuius in latere superiore foramen est ad infigendam stelam idoneum. Litterae tertio a. Chr. n. saeculo utique non recentiores, a. 0,05. Exscripsi prope maris sinum, qui ab urbe antiqua versus meridiem situs est, in regione Ἅγιος Γεώργιος appellata.

ΑΓΗΣΙΝΙΚΟΣΟΥΡΙ
ΟΥ

Ἁγησίνικος Οὐρί-
ου.

54 Basis (?) a sinistra et inferiore parte fracta, lapidis *ἀμυγδαλόπετρα* appellati, cuius max. l. 0,53, max. a. 0,53; litteris bonis tertii (si non quarti) a. Chr. n. saeculi, longis spatiis inter se distantibus, a. c. 0,018. Exscripsi muro aedificii alicuius prope metochium q. v. *Παναγίας Κοίμησις* insertam.

Ρ Ι Σ Τ Ο Γ Ε Ι Τ Ω Ν	[Ἀ]ριστογείτων
Ι Ο Γ Ε Ι· Τ Ο Υ	[Δ]ιογείτου.

55 Basis fere quadrata marmoris caerulei, l. 0,50, a. 0,195, cr. 0,46; litteris apicatis a. c. 0,018. Exscripsi in metochio *Παναγίας Κοίμησις* appellato.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Α Σ	Ἀριστοδάμας
Χ Α Ι Ρ Ο Φ Ω Ν Τ Ο Σ	Χαιροφῶντος.

56 Lapis oblongus caeruleus, a sinistra fractus, cuius max. l. 0,52, a. 0,41, cr. plus 0,12. Exscripsi in loco (*μέρος*) *Σταυρί*, quem possidet Nicolaus A. Kamás.

Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Ι Λ Ο Σ	[Ἀ]ριστόφιλος
Ι Τ Ο Κ Λ Ε Υ Σ	[Χαρ]ιτοκλεῦς.

57 Arae cylindratae basis fere quadrata trochilo rotundo superne ornata; marmoris caerulei, l. 0,59, a. 0,29, cr. 0,60. Litterae magnam partem evanidae a. c. 0,017. Exscripsi in regione *Πωρί* prope metochium *Παναγίας Κοίμησις*.

Η Ρ /// Γ Ε Ι Τ Ω Ν Ι(?)	Ἡρ[ο]γείτων
Δ Α ///// Α Τ Ρ Ι Ο Υ	Δα[μ]ατρίου.

58 Stela simplex lapidis fulvi, l. 0,36, a. 0,53, cr. 0,10; litteris evanidis a. 0,017—0,02. Exscripsi in specu, quod fuerat sepulcrale, deinde S. Cyriacae dedicato, in regione *Κλασμά* ad viam sito, quae a portu septentrionali in vicum *Μεγαλοχώρι* fert.

Θ Υ Μ Ι Α Σ	Θυμίας
Ε Υ Φ Ρ Α Ν Ο Ρ Ο Σ	Εὐφράνορος.

59 Basis marmoris nigricantis, cuius in latere superiore magnum foramen est rectangulum; l. 0,65, a. 0,41, cr. 0,42; litterae bonae sed valde detritae a. 0,025—0,027. Exscripsi in muro campestri agri, qui est Mariae Phaphuti (?), in regione *Μάρμαρα*, prope metochium *Παναγίας Κοίμησις*.

Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ο Ν Ι Κ Ο Σ	Καλλιστόνικος
Τ Ε Ι Σ Α Ρ Χ Ο Υ	Τεισάρχου.

60 Arae cylindratae basis quadrata trochilo rotundo superne ornata; lapidis communis, l. 0,59, a. 0,24, cr. 0,585; litteris bonis apicatis a. c. 0,018. Nunc in Panagiae ecclesia prope vicum *Μεγαλοχώρι* occidentem versus sita tabulam sanctam sustentat. Exscripsi.

Κ Λ Ε Ι Τ Α Γ Η Τ Α Σ	Κλειταγήτας
Τ Α Σ Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ο Υ	τᾶς Καλλίστου,
Γ Υ Ν Α Ι Κ Ο Σ Δ Ε	γυναικὸς δὲ
Τ Ι Μ Ο Δ Ι Κ Ο Υ	Τιμοδίκου.

61 In magni lapidis oblongi (l. 0,855, a. 0,30, cr. 0,755) latere superiore fere medio titulus incisus est litteris crassis a. 0,015—0,018. Exscripsi in aula metochii q. v. *Παναγίας Κοίμησις*.

Μ Υ Σ Τ Α	Μύστα
Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Υ	Μενίππου,
Γ Υ Ν Α Δ Ε	γυνὰ δὲ
Κ Ρ Ι Θ Ω Ν Ο Σ	Κρίθωνος.

62 Basis magna (mensa sepulcralis?) lapidis calcarii nigricantis, l. 0,82, a. 0,26, cr. 0,70; litteris elegantibus et apicatis, sed propter fissuras lectu difficilibus, a. 0,017. Nunc molibus ad tuendum portum septentrionalem iactis inserta est. Exscripsi.

Ν Ι Κ Ο Φ Ω Ν	Νικοφῶν
Ε Ρ Μ Ι Π Π Ο Υ	Ἑρμίππου.

63 Stelae basis cymatio superne ornata, lapidis calcarii, l. 0,40, a. 0,30, cr. 0,45. In superiore latere medio foramen est ad infigendum stelae dentem idoneum. Litterae tenues a. 0,012. Exscripsi in specu, quod olim sepulcrum fuisse videtur, deinde S. Cyriacae dedicatum est, in regione *Κλασμά* ad viam, quae a portu septentrionali in vicum *Μεγαλοχώρι* ducit.

Π Ε Ρ Ι Γ Ε Ν Η Σ	Περιγένης
Π Ε Ρ Ι Γ Ε Ν Ε Υ Σ	Περιγένευς.

64 Basis lapidis nigricantis a sinistra et postica parte fracta; max. l. 0,75, a. 0,33, cr. max. 0,27; litteris a. 0,03. Exscripsi in aula scholae, quae est in vico *Μεγαλοχώρι*.

Ρ Ο Φ Ι Λ Ο Σ	- - ρόφιλος
Ο Μ Ε Ν Ε Υ Σ	- - ομένευς.

65 Basis lapidis caerulei a sinistra mutila, max. l. 0,55, a. 0,20, cr. 0,47; litteris magnis sed evanidis a. 0,025. Exscripsi in regione *Κενά*, in Georgii Nicolis f. agro prope metochium *Παναγίας Κοίμησις* sito.

Γ(?) //// Κ Λ Ε Ι Α //////////////////////////	- - τό]κλεια [τοῦ δεῖνος],
Λ Ε	[γυνὰ δ]ὲ
Ε Υ Α Ν Δ Ρ Ι Δ Α	[τοῦ δεῖνος τοῦ] Εὐανδρίδα.

66 Arae basis l. 0,38, a. 0,15, cr. plus 0,25; litteris apicatis a. 0,015. Exscripsi in vico *Μεγαλοχώρι* scalis casae Antonii Kartabanis insertam.

in ara:
[ὁ δεῖνα (s. τοῦ δεῖνος) τοῦ δεῖνος]

Κ Α Θ Υ Ο Θ Ε Σ Ι Α Ν Δ Ε	καθ' ὑοθεσίαν δὲ
Ν Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ	Νικοκράτευς.

67 Stela lapidis fusci, l. 0,24, max. a. 0,23, cr. 0,09, superne fracta, anaglypho ornata, cuius infima modo pars exstat. Litterae a. 0,013—0,017. Teli vidit Bent; Nisyri apud Ioannem Logothetam ego. Edd. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 119, 8 ex Sprattii schedis; Bent *Journ. of Hell. stud.* IV 1883, 234 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3494). Exscripsi.

anaglyphum

columba *mulier*

ΣΑΤΥΡΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΙΣ
ΓΥΝΑΔΕΚΟΡΥΜΒΟΥ

Σατύριον
Ἀλεξανδρῆις,
γυνὰ δὲ Κορύμβου.

---

68 Stela. Ed. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 7 *A*.

ΕΡΜΑΙΟΣ
ΚΑΒΑΛΕΥΣ

Ἑρμαῖος
Καβαλεύς.

---

69 *Τετράγωνος βάσις μαρμαρίνη μεγάλη, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, μέρος δὲ καλούμενον Ἀ Κύρις δόξα σοι᾽ μεταξὺ Πλάκας* (in parte insulae, quae septentrionem inter et occidentem versus spectat) *καὶ Ἁγίου Παντελεήμονος* (coenobii in occidentali parte Teli sita). Enarravit mihi Ioannes Pantelides ludi magister, vir Teliacarum inscriptionum unice peritus.

Ἐρωτάριν Κνιδία,
γυνὰ δὲ Ζήνωνος
Κῴου.

---

70 Fragmentum marmoris caerulei, quod stelae fuisse videtur a superiore et inferiore parte fractae, a dextra scalis quibus inserta est absconditae. L. plus 0,26, max. a. 0,18, cr. 0,075. Litterae a. 0,01—0,017. Ed. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 116, 3 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3493). Exscripsi in vico Μεγαλοχώρι apud Ioannem Kumbanium.

ΑΙΝΗΣΙΣΚΡΗΣΑ
ΓΥΝΑΔΕΛΕΟΝΤΟΣ

Αἴνησις Κρῆσα,
γυνὰ δὲ Λέοντος.

---

71 Lapis rectangulus muro insertus, l. 0,42, a. 0,18, qui aut basis aut cista esse potest. Litterae a. (0,01—)0,017. Exscripsi in vici Μεγαλοχώρι regione Στεφάνου in Michaël Konstantakis casa.

ΜΟΛΗΣΠΙΣΙΔΑΣ

Μολῆς Πισίδας.

---

72 Stela lapidis caerulei, l. 0,33, a. 0,58, cr. plus 0,08; litteris evanidis a. (0,017—)0,028. Exscripsi in regione Κενά in Antonii Tsukala agro, prope metochium Παναγίας Κοίμησις.

ΑΝΔΡΟ///////ΕΟΣ

Ἀνδρο[κλ]έος.

---

73 Stela. Ed. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 7 *C* (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 255, 40).

ΑΡΙΣΤΗΑΣ

Ἀριστήας.

Ἀριστ[έ]ας H. van G. Sed cf. Φιλτήας Κλειτήας similia nomina.

---

74 Basis (?) magna sine cymatiis, lapidis calcarii nigricantis, l. 0,77, a. 0,34, cr. 0,60; litteris permagnis a. 0,05, ο 0,028. Exscripsi molibus ad tuendum portum (septentrionalem) insertam.

//ΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ

[Ἀ]ριστοκράτης.

---

75 Stela. Ed. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 7 *B*.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

Ἀταλάντη.

---

76 Basis rectangula in vico Μεγαλοχώρι scalis casae alicuius inserta, ubi etiam n. 33 fuit (non vidi). Edd. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 6; Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 116, 5 ex Sprattii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1 ad 3488 *a*).

ΔΡΟΥΘΟΥ

Δρούθου.

---

77 Lapis caeruleus, l. 0,63, a. 0,27, cr. 0,46; litteris magnis a. (0,032—) 0,04—0,05. Exscripsi in regione Πωρί prope metochium Παναγίας Κοίμησις.

ΘΗΓΟΡ///Σ

Θηγόρ[α]ς.

Cf. n. 31, 16.

---

78 Ara cylindrata marmoris caerulei quattuor bucraniis sertis taeniis catellis ornata, a. 0,52. Ed. Bent *Journ. of Hell. stud.* IV 1883, 234. Exscripsi.

ΚΑΛΛΙΡΟΔΗ
ΧΑΙΡΕ

Καλλιρόδη
χαῖρε.

---

79 Ara cylindrata marmoris caerulei, a. 0,29, quae nunc in S. Constantini ecclesia prope metochium q. v. Παναγίας Κοίμησις sita tabulam sacram sustentat. Litterae pravae aetatis serae, a. 0,02—0,03. Exscripsi.

ΚλΗΝ~
ΡΟΥφΙ~ΝΟC
ΧΡΗCΤλΓΥΝλ
ΧλΙΡΕ

Κληνώ,
Ῥουφίωνος
χρηστὰ γυνά,
χαῖρε.

80 Stela marmoris albi, l. 0,40, a. 1,39, cr. 0,11; litteris apicatis primi aut alterius p. Chr. n. saeculi mediocriter incisis, a. 0,025—0,035. Lapis porta ecclesiae S. Ioannis Theologi in vico Μεγαλοχώρι sitae, quae est Ioannis Kumbanii, absconditus est. Exscripsi.

Ν Ε Ι Κ Ἀ C Ι Κ Ρ Ἀ Τ Ε Ἀ	Νεικασικράτεα
Χ Ρ Η C Τ Ἀ Χ Ἀ Ι Ρ Ε	χρηστὰ χαῖρε.

81 Prope ecclesiam SS. Apostolorum mille fere passibus a metochio Παναγίας Κοίμησις orientem versus sitam sepulcra multa sunt inventa. Ibi basin vidi cymatiis carentem, cuius in latere superiore foramen est ad infigendam stelam idoneum. Basis l. 0,69, a. 0,27, cr. 0,50; foramen l. 0,40, cr. 0,18, profundum 0,09. Litterae magnae crassaeque quarti si non quinti exeuntis a. Chr. n. saeculi, a. 0,025—0,05, prope superiorem marginem incisae sunt. Exscripsi.

Σ Ω Σ Ι Ρ Ρ Α	Σωσίππα.

82 Lapis rectangulus nigricans, cuius sinistra pars abscondita est; l. plus 0,415, a. 0,45, cr. 0,35; litterae crassae a. 0,02—0,025. Ed. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 115, 2. Exscripsi in aula scholae, quae est in vico Μεγαλοχώρι.

Χ Α Ρ Ι Β Ο Λ Ο Σ	Χαρίβολος.

[Πε]ρίβολος Bab.

83—85 Amphorae (Rhodiae).

(83) Amphora integra, Teli inventa. Ed. Demosthenes Chaviaras Πρόοδος 1876 die XXI m. Aprilis (*Rev. Arch.* XXXII 1876, 295 sq.).

a ἐπὶ Ἁρμο-
κίδα(?) i. e. Ἁρμο[σ]ί[λ]α.

b Προθύμου
Ἀρταμιτίου.

(84) Amphora integra, Teli inventa. Edita ibidem.

a circa balaustium per orbem scripta:

ἐπὶ ἱερέως . . . . . μευς.

b circa symbolum incertum per orbem scripta:

Ἐπιγόνου. Θεσμοφ[ορίου].

(85) Syme in anagnosterio Αἴγλη, sed Teli inventa, amphora integra a. 0,68. Litterae elegantes. Edita ibidem.

a	Ε Π Ι Σ Ω Δ Α Μ Ο Υ Δ Α Λ Ι Ο Υ	ἐπὶ Σωδάμου. Δαλίου.
b	Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ Φ	Σωκράτευς Φ.

IV.

NISYROS.

Nisyron urbem, cuius arx etiamnunc moenibus praeclaris quinti fere vel quarti a. Chr. n. saeculi conspicua est, et portum ad vicum hodiernum Μανδράκι nunc obrutum, nec non thermas, quas in regione Πάλλοι fuisse constat, commemoravit Strabo X 5, 16 p. 488; idem fani mentionem fecit Neptuno dedicati, cui cognomen Argivo fuisse titulus docet n. 103, nunc sub ipsa arce in stabulo aliquo inaedificatus. Quamquam locus, qui hodieque priscum nomen Ἄργος retinuit, non ut urbs et thermae in septentrionali sed in occidentali insulae parte situs est (Strabo *ἔχει δὲ καὶ πόλιν ὁμώνυμον καὶ λιμένα καὶ θερμά, καὶ Ποσειδῶνος ἱερόν ... ἔστι δὲ καὶ νησία πρὸς αὐτῇ Νισυρίων λεγόμενα*). Antiquissimis temporibus ut Neptuni tridente a maiore insula Coo abscisa esse in fabulis fertur — quas nuperrime attigit H. Diels *Hermes* XXXI 1896, 347 —, ita Coorum fuisse videtur sicut Carpathus Casus Calydnae, si qua fides est auctori, qui navium catalogum composuit, suae aetatis res enarranti (Il. II 676 sqq.). Coos etiam Diodori auctor Rhodius V 54 post Troiae excidium tradit Nisyrum occupasse; Coi enim teste Herodoto (VII 99) et Nisyrii Calydniique Epidauro erant oriundi. Cuius rei vestigium quamvis incertum remansit Nisyriadarum gens Coa in Halasarnitarum inscriptione n. 368 VI 39 (Paton-Hicks *The inscr. of Cos*). A. 480 et Coi et Calymnii Artemisiae paruerunt (Her. l. l.), sed iam foederis Attici prioris tempore consulto a Cois ceterisque insulis vicinis avulsi postea autonomi facti sunt et altera quarti a. Chr. n. saeculi parte proprios nummos excuderunt (Head *Catal. of Greek coins* (*Brit. Mus.*) *of Caria, Cos, Rhodes* etc. 1897 p. XCVIII sqq. 222 tab. XXXIV 4. 5). Inscriptiones liberae reipublicae sunt n. 86—90. 92 aliae. Postquam bello Macedonico anno 200 a. Chr. n. a Philippi regis partibus steterunt (n. 91), iam in Rhodiorum amicitiam venerunt et universae eorum reipublicae participes fuerunt ita, ut Rhodia civis Nisyri sepulta demotico Camirensi significaretur (inscr. n. 123) et inter Rhodiorum insulas Nisyron recenseret Plinius (n. h. V 133). Ad Rhodiacas igitur res titulus alterius a. Chr. n. saeculi et recentior spectant n. 103. 104.

Qui nostra aetate Nisyriorum monumentis operam dant, Museum lapidarium in Ioannis Logothetae domo, quae est in oppidulo Μανδράκι, reperiunt viri optimi indefessis curis collectum. Praeter hunc Salomonis Reinach viri doctissimi benignitate maxime adiutus sum, qua aditus ad Rayeti schedas *St. Germain* in Museo antiquitatum gallicarum conservatas mihi est concessus. Haud exiguam inde inscriptionum Nisyriarum copiam delibavi, quas Rayetus ipse, quominus ederet, fato lugubri prohibitus est.

De Nisyro scripserunt Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 67 sqq.; N. X. Ἀνδριωτάκη Πλάτων 1888, 354 sqq.; Pantelides *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 488 sqq.; Hiller von Gaertringen *Arch. Anz. des Jahrb.* 1896, 23 sq. alii. Formas insulae expressit carta Anglorum marina n. 1898 (cf. *Mediterranean Pilot* IV ^{2} 147—149); Kiepert *Karte des westlichen Kleinasiens* XIV. Accuratissima crateris volcanici tabula (*Plan des cratères et de la concession des sulfures de Nissiros, Philip son and nephew, agents of the Admiralty charts, Liverpool*), quam Nisyri apud Logothetam vidi, venum non datur.

Inscriptiones hoc ordine disposui, ut primum locum teneant documenta publica (n. 86—92), alterum sacra (n. 93—99), tertium tituli honorarii (n. 100—105), quartum denique monumenta sepulcralia (n. 106—166).

86 In arcis muro orientali et turri continua litterae quarti fere a. Chr. n. saeculi sunt incisae; a. 0,07—0,12. Titulus incipit in muro ipso, continuatur in turri, cuius cum lapis is, qui finem continere debebat, iam tum esset violatus, ultimas litteras in lapide superiore posuit quadratarius. Rossii igitur apographum et imago (Inscr. graec. ined. II 1842, 165 cum tabula priore, cf. *Reisen* II 71) recte non se habent (E. Curtius *Abh. der Berl. Akad.* 1854 = *Ges. Abh.* I 53; Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 199; Cauer Delectus [2] 168; Dittenberger Syll. 309; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3496). Ex apographo meo et imagine phototypa delineavit R. Heyne, cf. *Arch. Anz. des Jahrb.* 1896, 23.

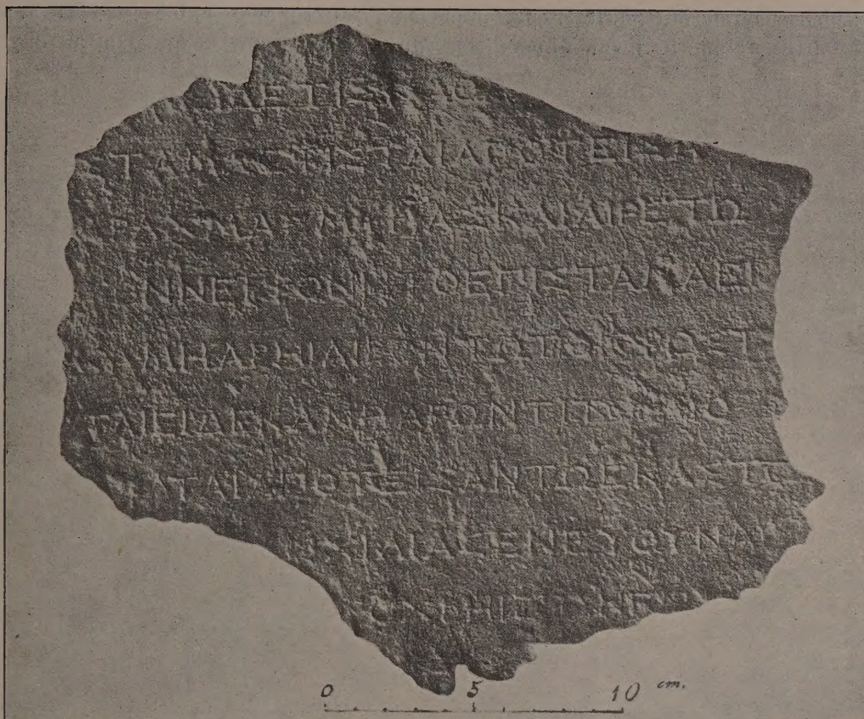
Δαμόσιον τὸ χωρίον πέντε πόδε[ς] απο το(ῦ) τείχε[ος].

87 Stela marmoris albi, l. 0,26, max. a. 0,27, cr. 0,06, a parte superiore et inferiore fracta, a dextra laesa. Litterae elegantes tertio a. Chr. n. saeculo utique non recentiores, quarum extremae partes apicibus vel magis malleolis parvis ornatae sunt, a. 0,008; spatium, quod inter versus relictum est, 0,014. Exscripsi in Ioannis Logothetae museo, quo, cum ibi versarer, attulerat puer quidam. Edidi *Arch. Anz. des Jahrb.* 1896, 24, cf. quae p. 45 et A. Conze et ego disputavimus.

[*Textum vide pag. 19.*]

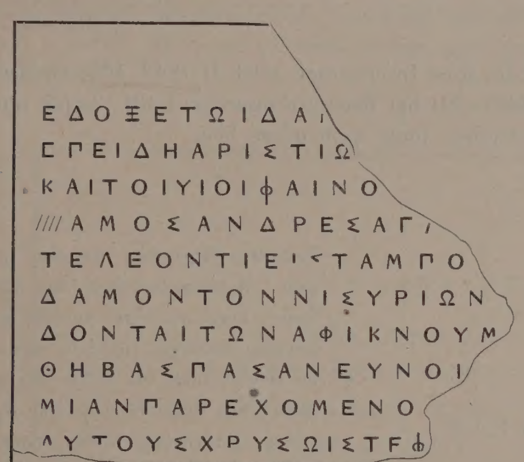
Vs. 1 supplevit E. Loch. || vs. 4. 10 cf. Astypalaeensium decretum n. 168 *εἰ δέ κα μὴ ἀναγράψη -- ἀποτειστάτω καθ' ἕκαστον πρόξενον -- δραχμὰς ἑκατόν· φαινέτω δὲ ὁ χρήζων ἐπὶ τῷ ἡμίσῳ εἰς τοὺς λογιστάς.*

Fragmentum legis variis modis explicari potest. Cavetur, ne quis sepeliat neve monumentum condat, sed deest mentio aut loci, ubi haec fieri vetitum est (sic Conze), aut hominum generis, cui haec ultima post mortem poena proponitur, velut tyrannorum. Alterum si concedimus, sequitur in parte omissa de interficiendis tyrannis verba facta esse, velut in Iliensium lege (Brückner *Sitzungsber. der Berl. Akad.* 1894, 461 sqq.). De monumentorum nimio luxu non agitur.

\- - - - - - - - - - - - - - - -
...· εἰ δέ τίς κα θά[πτηι ἢ ἐπί]-
σταμα ἐφιστᾶι, ἀποτεισ[άτω]
δραχμὰς μυρίας καὶ αἱρέτω
τὸν νεκρὸν ἢ τὸ ἐπίσταμα· εἰ δ[έ]
κα μὴ ἄρηι, αἱρόντω τοὶ προστ[ά]-
ται· εἰ δέ κα μὴ ἄρωντι το[ὶ πρ]ο-
[στά]ται, ἀποτειτάντω ἕκαστο[ς]
[δραχμὰ]ς χιλίας ἐν εὐθύναι[ς]·
[φαινέτω δὲ] ὁ χρήιζων ἐπὶ [τῶι]
[ἡμίσει(?) ἐπὶ (*magistratus*) *vel eiusmodi aliquid*].

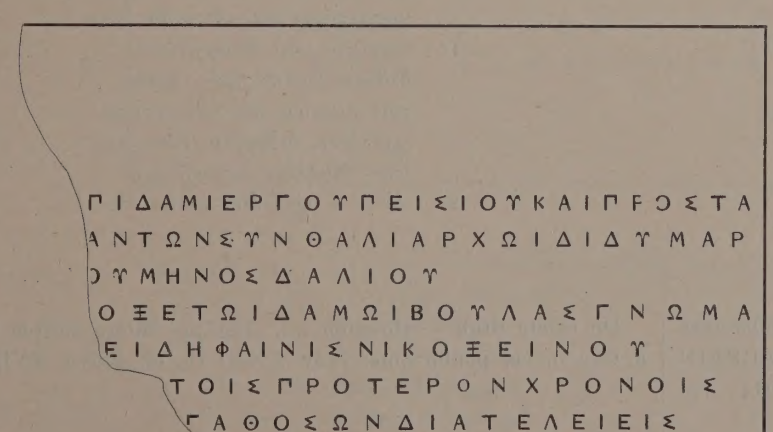
88 Stela a dextra et inferiore parte fracta, cymatio simplici superne ornata, cuius max. l. 0,22, max. a. 0,24, cr. 0,05. Litterae bonae tertio a. Chr. n. saeculo utique non recentiores; a. 0,008. Exscripsi in Ioannis Logothetae Museo.

Ἔδοξε τῶι δά[μωι, βουλᾶς γνώμα]·
ἐπειδὴ Ἀριστίω[ν - - - - - -]
καὶ τοὶ υἱοὶ Φαινο[- - καὶ -]
[δ]αμος ἄνδρες ἀγ[αθοὶ ὄντες δια]-
τελέοντι εἰς τὰμ πό[λιν καὶ τὸν]
δᾶμον τὸν Νισυρίων [καὶ προκή]-
δονται τῶν ἀφικνουμ[ένων εἰς]
Θήβας πᾶσαν εὔνοι[αν καὶ φιλοτι]-
μίαν παρεχόμενο[ι, στεφανῶσαι]
αὐτοὺς χρυσῶι στεφ[άνωι, - -]
\- - - - - - - - -

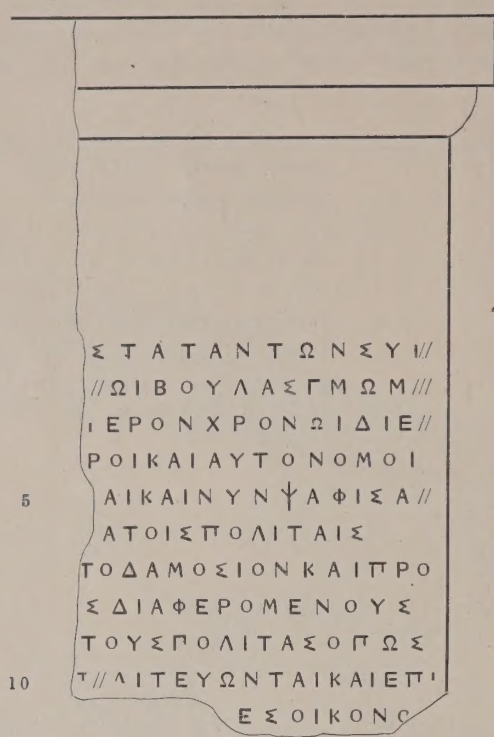
Vs. 2 in lacuna aut patris nomen aut demoticum (Θηβαῖος) fuisse potest; utrumque nisi brevissimum vix potest.

89 Stela marmoris albi corona simplici ornata, a parte inferiore mutila, a dextro margine laesa; l. sine cymatio 0,315, max. a. 0,32, cr. sine cymatio 0,04. - Litterae pulchrae et elegantes tertii a. Chr. n. saeculi; a. c. 0,008. Exscripsi in Ioannis Logothetae museo.

[Ἐ]πὶ δαμιεργοῦ Πεισίου καὶ προστα-
[τ]ᾶν τῶν σὺν Θαλιάρχωι Διδυμάρ-
[χ]ου, μηνὸς Δαλίου·
[ἔδ]οξε τῶι δάμωι, βουλᾶς γνώμα·
[ἐπ]ειδὴ Φαῖνις Νικοξείνου
[ὥςπερ] τοῖς πρότερον χρόνοις
[ἀνὴρ ἀ]γαθὸς ὢν διατελεῖ εἰς
[τὰμ πόλι]ν καὶ τοὺς πολίτας,
[σωφροσύν]αν καὶ δικαιο[σ]ύναν
\- - - - - - καὶ π [6—7 *litt.*] υτ -

90 Stela marmoris albi cymatio simplici superne ornata, a sinistra et inferiore parte fracta, cuius max. l. 0,215, max. a. 0,34, cr. 0,13 (sine cymatio); litterae bonae tertii a. Chr. n. saeculi a. 0,007—0,01(—0,013). Nunc in Ioannis Logothetae Museo conservatur, a quo iam a. 1892 ectypum accepi. Exscripsi a. 1895.

[᾿Επὶ δαμιεργοῦ τοῦ δεῖνος καὶ προ]στατᾶν τῶν σὺ[ν]
[τῶι δεῖνι (*mensis?*) ἔδοξε τῶι δάμ]ωι, βουλᾶς γ[ν]ώμ[α]·
[᾿Επειδὴ (*populi nomen*) ἔν τε τῶι πρότ]ερον χρόνωι διε-
[τέλεον - - - - - - - - - ἐλεύθε]ροι καὶ αὐτόνομοι
- - - - - - - - - - - - - - - - αι καὶ νῦν ψαφιστά-
[μενοι - - - - - - - - - - - - - -]α τοῖς πολίταις
[- - - - - - - - - - - - ἐς] τὸ δαμόσιον καὶ προ-
[- - - - - - - - - - - - - - - τοὺ]ς διαφερομένους
- - - - - - - - - - - - - - - - τοὺς πολίτας ὅπως
[- - - - - - - - - - - - - - πο]λιτεύωνται καὶ ἐπὶ
- ες οἰκονο-
[μ -]

Vs. 3 an Νισύριοι supplendum?

---

91 'In oppido Μανδράκι, ad aedem Beatae Virginis, in stela marmorea alba.' Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 166, cf. *Reisen* II 75 (Dittenberger Syll. 195 et *Hermes* XVI 1881, 192, 8; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3497; Michel *Recueil d'inscr. gr.* I 43). Lapis nunc deletus esse fertur, sed Rossiano exemplari melius exstat apographum ab Ioanne Logetheta confectum, unde mihi edere licet.

Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ Ν Ι Σ Υ Ρ Ι Ο Ι Σ Χ Α Ι
Ι Ρ Ε Ι Ν Α Φ Ε Σ Τ Α Λ Κ Α Κ Α Λ Λ Ι Α Ν Π Ρ Ο Σ
Υ Μ Α Σ Ο Ν Τ Α Κ Α Ι Η Μ Ι Ν Σ Υ Ν Η Θ Η Κ Α Ι Υ
Μ Ε Τ Ε Ρ Ο Ν Π Ο Λ Ι Τ Η Ν Ε Ι Δ Ω Σ Δ Ε Α Υ Τ
Ο Ν Ε Υ Ν Ο Υ Ν Ο Ν Τ Α Τ Η Ι Π Ο Λ Ε Ι Κ Α Ι Π Ο Λ Λ
Α Κ Ι Σ Υ Π Ε Ρ Υ Μ Ω Ν Δ Ι Ε Ι Λ Ε Γ Μ Ε Ν Ο Ν Π Ρ Ο
Σ Ε Μ Ε Ε Ν Τ Ε Τ Α Λ Μ Α Ι Α Υ Τ Ω Ι Α Ν Α Γ Γ Ε Ι Λ Α
Ι Υ Μ Ι Ν Α Η Β Ο Υ Λ Ο Μ Η Ν Υ Μ Α Σ Ε Ι Δ Η Σ Α Ι
Ε Π Ι Λ Υ Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ Δ Α Μ Ι Ε Ρ Γ Ο Υ
Μ Η Ν Ο Σ Κ Α Ρ Ν Ε Ι Ο Υ Ι Κ Α Δ Ι
Ε Δ Ο Ξ Ε Τ Ω Ι Δ Α Μ Ω Ι Β Ο Υ Λ Α Σ Γ Ν Ω
Μ Α Ι Ε Π Ε Ι Δ Η Κ Α Λ Λ Ι Α Σ Π Α Ρ Ε Σ Τ Ι
Π Α Ρ Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ Γ Ρ Α Μ
Μ Α Τ Α Φ Ε Ρ Ω Ν Κ Α Ι Σ Φ Ρ Α Γ Ι Δ Α Τ Α Ν
Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Κ Α Ι Α Π Α Γ Γ Ε Λ Λ Ω Ν
Δ Ε Δ Ω Κ Ε Ν Β Α Σ Ι Λ Η Α Μ Ι Ν Ν Ο Μ Ο Ι Σ
Τ Ο Ι Σ Π Α Τ Ρ Ι Ο Ι Σ Κ Α Ι Υ Π Α Ρ Χ Ο Υ Σ Ι Ν
Χ Ρ Η Σ Θ Α Ι Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Ν Ι Σ Υ Ρ Ι Ο Ι Σ
Ο Π Ω Σ Κ Α Λ Λ Ι Α Σ Α Π Α Γ Γ Ε Λ Λ Ε Ι
Χ Ρ Η Σ Θ Α Ι Α Π Α

Βασιλεὺς Φίλιππος Νισυρίοις χαί-
ρειν. ᾿Αφέσταλκα Καλλίαν πρὸς
ὑμᾶς, ὄντα καὶ ἡμῖν συνήθη καὶ ὑ-
μέτερον πολίτην, εἰδὼς δὲ αὐτ-
ὸν εὔνουν ὄντα τῆι πόλει καὶ πολλ-
άκις ὑπὲρ ὑμῶν διειλεγμένον πρὸ-
ς ἐμέ, ἐντέταλμαι αὐτῶι ἀναγγεῖλα-
ι ὑμῖν, ἃ ἠβουλόμην ὑμᾶς εἰδῆσαι.
᾿Επὶ Λυσικράτεος δαμιεργοῦ,
μηνὸς Καρνείου ἰκάδι,
ἔδοξε τῶι δάμωι, βουλᾶς γνώ-
μα⟨ι⟩· ᾿Επειδὴ Καλλίας πάρεστι
πὰρ βασιλέως Φιλίππου γράμ-
ματα φέρων καὶ σφραγῖδα τὰν
βασιλέως καὶ ἀπαγγέλλων
δεδωκὲν βασιλῆ ἁμῖν νόμοις
τοῖς πατρίοις καὶ ὑπάρχουσιν
χρῆσθαι, δεδόχθαι Νισυρίοις,
ὅπως Καλλίας ἀπαγγέλλει,
- - - - χρῆσθαι απα - - -

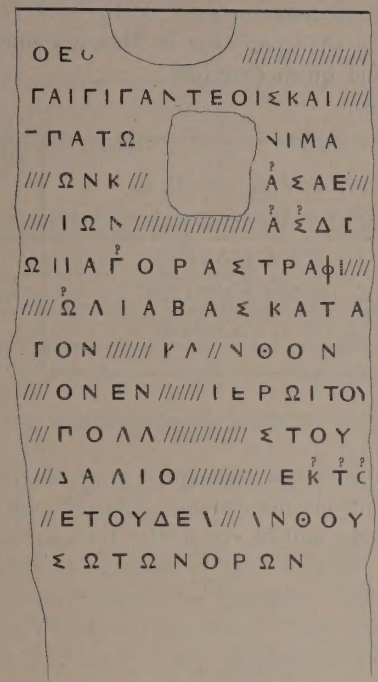
Textum dedi Logothetae, quo Dittenbergeri et Bechtelii emendationes multae confirmantur. Bis meliora ex Rossio retinui: vss. 1. 2 ΧΑΙ|ΡΕΙΝ Ross, ΧΑ|ΙΡΕΙΝ Log. fissura aliqua deceptus; vs. 17 Ι//////ΥΡΙΟΙΣ, i. e. [Νισ]υρίοις Log., ΠΑΤΡΙΟΙΣ integrum habet Ross.

De aetate tituli v. Rossium l. l. Philippi littera scripta fere anno 200 a. Chr. n. vel paullo ante. Liv. XXXI 15, cf. Polyb. XVIII 54.

---

92 Stela a marginibus aut laesa aut male levigata, a. plus 0,46, l. c. 0,21, cr. c. 0,06; litteris tertio a. Chr. n. saeculo utique non recentioribus a. c. 0,015, magnam partem evanidis, modo angustis modo largioribus spatiis divisis. Lapidem intra craterem quem vocamus in regione Λακκί repertum domum suam attulit Ioannes Logothetes, apud quem quantum quidem potui exscripsi.

In latere sinistro: ΟΡΟΣ

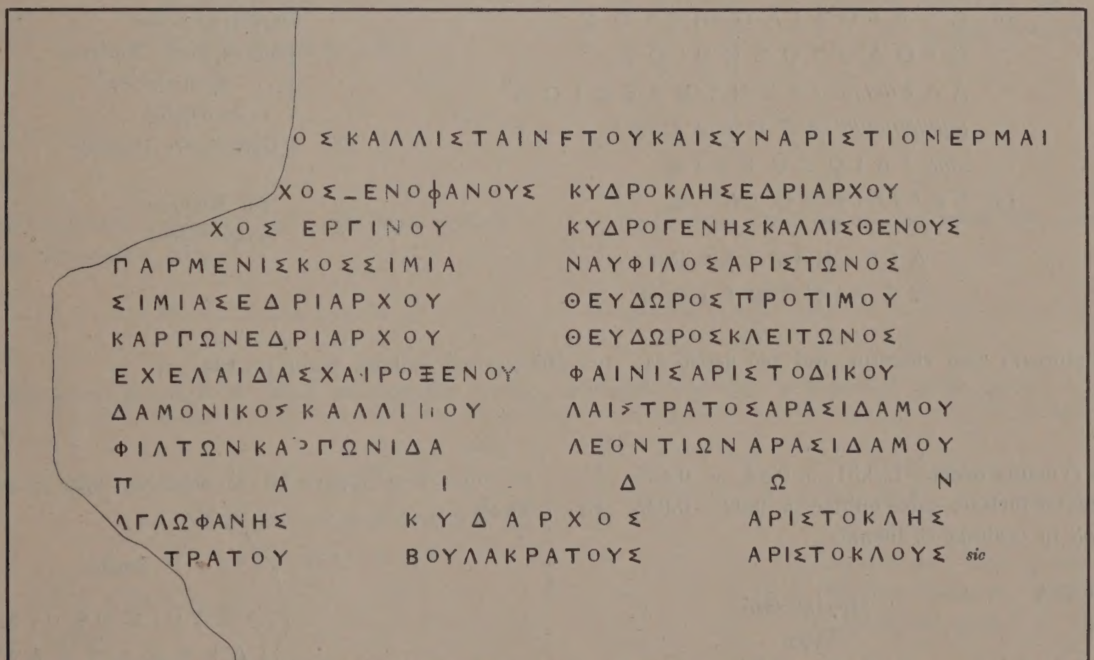

῞Ορος.

Θεο[ὶ - - - - -]
γαῖ(?) Γιγαντέοις καὶ [῾Υ]-
πάτω[ι . . . .]νιμα
. ων κ - - -
- - - - - - ας δ[ὲ]
- - - - στραφ[έ]-
[τ]ω [δ]ιαβὰς κατὰ
τὸν [ἄκα]νθον
[τ]ὸν ἐν [τῶι] ἱερῶι τοῦ
[᾿Α]πόλλ[ωνο]ς τοῦ
Δαλίο[υ - - -]
-, τοῦ δὲ [ἀκά]νθου
[ἔ]σω τῶν ὅρων.

Restitutio difficilis est. Vss. 2. 3 vicorum nomina sunt Γιγάντεα et ῾Υπατον(?). || vss. 5. 6 -- τ]ᾶς δ[ὴ] | ὧ[ν] ἀγορᾶς (σ)τραφ[έ|τ]ω(?) i. e. 'in ea fori parte ubi est acanthus sacra' Kaibel. || vs. 11 Δαλίο[υ probabile (cf. nomen mensis Δάλιος n. 89) nec tamen certum est; litterarum enim vestigia nimis dubia. || vss. 8. 12 ἄκανθος arbor: Verg. Georg. II 118 alias.

93 Lapis rectangulus a margine sinistro laesus, marmoris caerulei; l. 0,66, a. 0,46, cr. plus 0,35; litteris tertii fere a. Chr. n. saeculi vss. 1. 10 a. c. 0,012, ceteroquin c. 0,009. In muro ad arcis clivum, qui occidentem inter et septentrionem versus spectat, occultum mihi monstravit Ioannes Logothetes. Exscripsi.

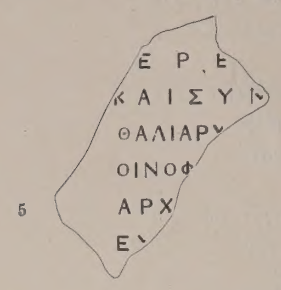

- - - ος Καλλισταινέτου καὶ συναρίστιον ῾Ερμᾶι.
. . . . . . χος [Ξ]ενοφάνους
. . . . χος ᾿Εργίνου
Παρμενίσκος Σιμία
Σιμίας ῾Εδριάρχου
Κάρπων ῾Εδριάρχου
᾿Εχελαΐδας Χαιροξένου
Δαμόνικος Καλλί[ν]ου
Φίλτων Καρπωνίδα
Κυδροκλῆς ῾Εδριάρχου
Κυδρογένης Καλλισθένους
Ναύφιλος ᾿Αρίστωνος (=n.124?)
Θεύδωρος Προτίμου
Θεύδωρος Κλείτωνος
Φαΐνις ᾿Αριστοδίκου
Λάιστρατος ᾿Αρασιδάμου
Λεοντίων ᾿Αρασιδάμου

Παίδων·

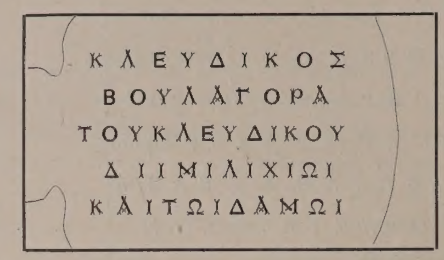
᾿Αγλωφάνης	Κύδαρχος	᾿Αριστοκλῆς
[- σ]τράτου	Βουλακράτους	᾿Αριστοκλοῦς.

94 In vici Μανδράκι parte superiore intra murum aliquem fragmentum est, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,21; litteris elegantibus secundi fere a. Chr. n. saeculi, vss. 1. 2 a. 0,025—0,03, vss. 3 sqq. 0,013—0,02. Litterarum extremae partes ceteris multo crassiores sunt. Exscripsi.

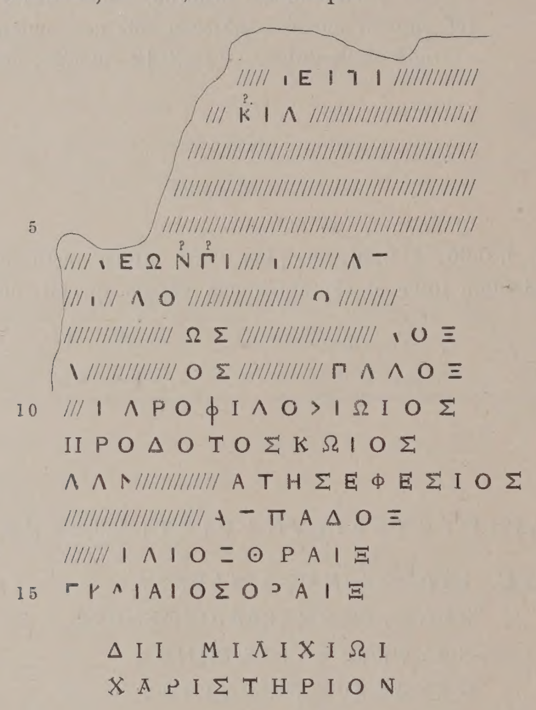
[Φ]ερε[-- τοῦ δεῖνος]
καὶ συν[αρίστιον Ἑρμᾶι].
Θαλίαρχ[ος - - - -
Οἰνοφ - - - - - - -
Ἀρχ - - - - - - -
Ἐ[χε - - - - - -

95 Tabula marmorea a dextro margine laesa, quae ansata fuerat; l. 0,405, a. 0,225, cr. 0,09; litteris tenuibus ineunte primo fere a. Chr. n. saeculo satis accurate incisis a. 0,015—0,017. Ex casae cuiusdam in vico Μανδράκι sitae parietinis in Museum suum transtulit Ioannes Logothetes, apud quem exscripsi.

Κλεύδικος
Βουλαγόρα
τοῦ Κλευδίκου
Διῒ Μιλιχίωι
καὶ τῶι δάμωι.

96 Ad ecclesiam Ἁγία Τριάδα in clivo prope oppidum Μανδράκι orientem versus sitam lapis est rectangulus superne fractus, eius generis quod Coi montem Oromedontem efficit (ut ait Logothetes). Cum vero eodem auctore aliae quoque inscriptiones Iovis Milichii nomine insignes ibidem repertae sint, huius dei fanum ad Ἁγίαν Τριάδα fuisse apparet (v. n. 95). L. 0,46, max. a. 0,73, cr. 0,30. Litterae bonae sed obiter tantum incisae et magnam partem evanidae; a. c. 0,015. Exscripsi.

- - - - - - - - -
...... Κίλ[ιξ(?)]
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
[Κλ]έων Πι[σίδ]α[ς]
- - - - - - - - -
.... ως(?) [Καππάδ]οξ
.... ος [Καπ]πά[δ]οξ
[Ἀν]δρόφιλο[ς Κ]ῶιος
Ἡρόδοτος Κῶιος
[Δαμοκρ]άτης Ἐφέσιος
[.... Κ]α[π]πάδοξ
..ι.ιος Θρᾶιξ
[Ἑ]κ[ατ]αῖος [Θρ]ᾶιξ

Διῒ Μιλιχίωι
χαριστήριον.

Servi aut liberti (gladiatores?) esse videntur, qui τοῦ κοινοῦ τῶν Διὸς Μιλιχιαστᾶν sodales erant (n. 104, 15).

97 Basis fere quadrata cymatiis ornata, l. 0,51, a. 0,84, cr. 0,465. Litterae sera aetate negligenter incisae, calce oblitae, a. 0,02—0,045. Exscripsi in vico Μανδράκι in ecclesia S. Ioannis.

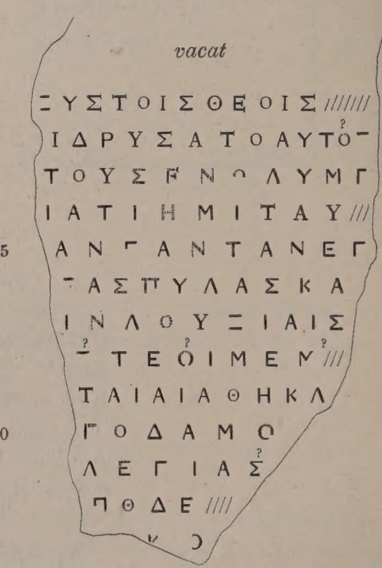
ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΑ
ΤΥΧΗ
ΦΛ·ΕΥΦΡΑΓΟΡΑϹ
ΟϹΤΡΑΤΗΓΟϹ

Μεγάλη Θεᾶ
Τύχη
Φλ(άυιος) Εὐφραγόρας
ὁ στρατηγός.

98 Stela superne cymatio ornata, a dextra sinistra inferiore parte mutila, cuius max. l. 0,16, max. a. 0,35, cr. 0,07. Litterae negligenter incisae et ex parte difficiles lectu, altitudinis diversae, c. 0,008—0,014. Exscripsi in Ioannis Logothetae Museo.

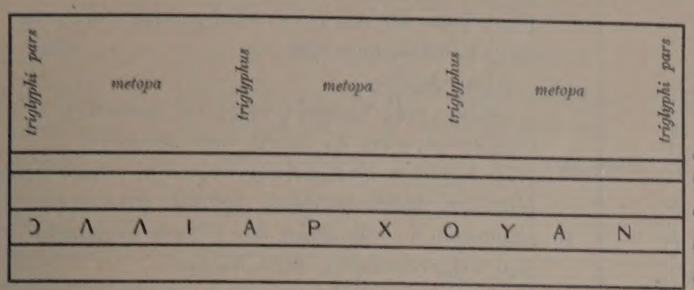
[*Textum vide in latere altero.*]

Vs. 1 -- υς τοῖς Ѳεοῖς --; vs. 2 - ἱδρύσατο αὐτ -; vss. 3—5 [Πάντας] τοὺς ἐν Ὀλύμ[πωι Ѳεοὺς καὶ πάσας δ]ιατί[Ѳ]ημι ταύ[ταν ἔχειν(?) τ]ὰν γᾶν τὰν ἐγ --; vs. 6 τ]ὰς πύλας κα[ὶ --; vs. 7 ἵνα(?) Ѳυ[σ]ίαις; vs. 9 incerta, ταὶ [δ]ιαѲῆκα[ι(?); vs. 10 τὸ δαμό[σιον sive nomen in -τοδαμο-; vs. 12 -ποδε-.

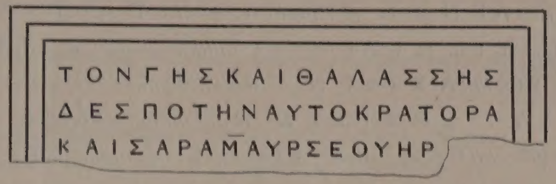
Vss. 3—5 suppl. Kaibel.

99 Epistylii dorici pars media, l. 1,30, a. 0,42, cr. 0,20; litteris magnis et bonis propemodum evanidis, a. 0,045. Nunc in domus Ioannis Logothetae limine ineuntium pedibus teritur. Exscripsi.

[ὁ δεῖνα] | Θαλιάρχου ἀν[έθηκεν].

100 ʽΕἰς Πάλλους, οἰκία Νικήτα Καφεντζῆ.ʼ Edo ex Kalisperis Calymnii schedis.

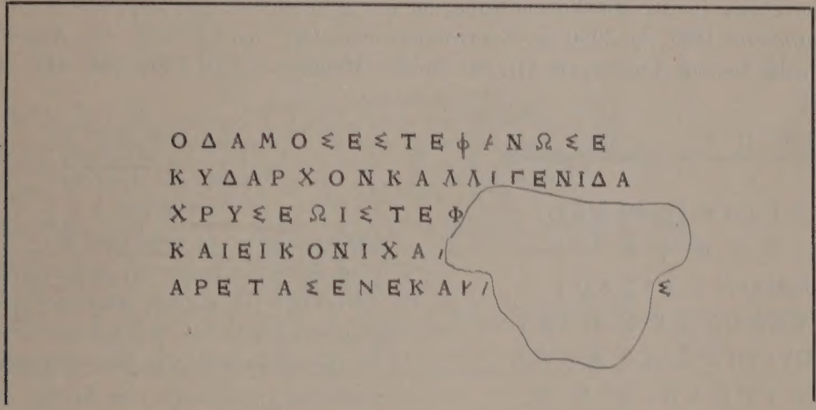

Τὸν γῆς καὶ θαλάσσης
δεσπότην Αὐτοκράτορα
Καίσαρα Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Σεουῆρ[ον]
[Ἀντωνεῖνον - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -

Caracallae est post Getae mortem (a. 212—217 p. Chr. n.); cf. P. v. Rohden apud Pauly-Wissowa *Realenc.* II 2436.

---

101 Basis marmoris caerulei cymatiis carens, l. 0,755, a. 0,50, cr. 0,615. Litterae elegantes a. 0,017 in medio latere anteriore ita incisae, ut undique magnum spatium relinqueretur vacuum. ʽΠαρὰ τὸ χωρίον Τροῦλλος κείμενον εἰς τὸ ἄκρον τῆς χώρας Μανδρακίου, εὑρέθη ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Νικολάου Γενᾶ ἐν θέσει "Μουχτάρι χωράφι".ʼ Nunc est in eiusdem stabuli bovilis introitu. Edd. Παρνασσός 1878, 153; M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 485, III 2 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3498). Exscripsi.

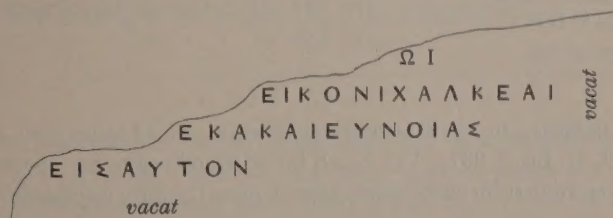

ʽΟ δᾶμος ἐστεφάνωσε
Κύδαρχον Καλλιγενίδα
χρυσέωι στεφ[άνωι]
καὶ εἰκόνι χα[λκέαι]
ἀρετᾶς ἕνεκα κ[αὶ εὐνοία]ς.

Παρνασσός quae exhibet χρυσέοις στεφάνοις (sic!) καὶ εἰκόνι χαλκῇ | .... ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας haud scio utrum in lapide tunc temporis integriore fuerint an interpolata sint.

---

102 In septentrionali arcis clivo prope n. 93 basis est cymatiis carens, marmoris caerulei, a superiore parte fracta, l. 0,85, a. c. 0,43, cr. 0,40. Exscripsi.

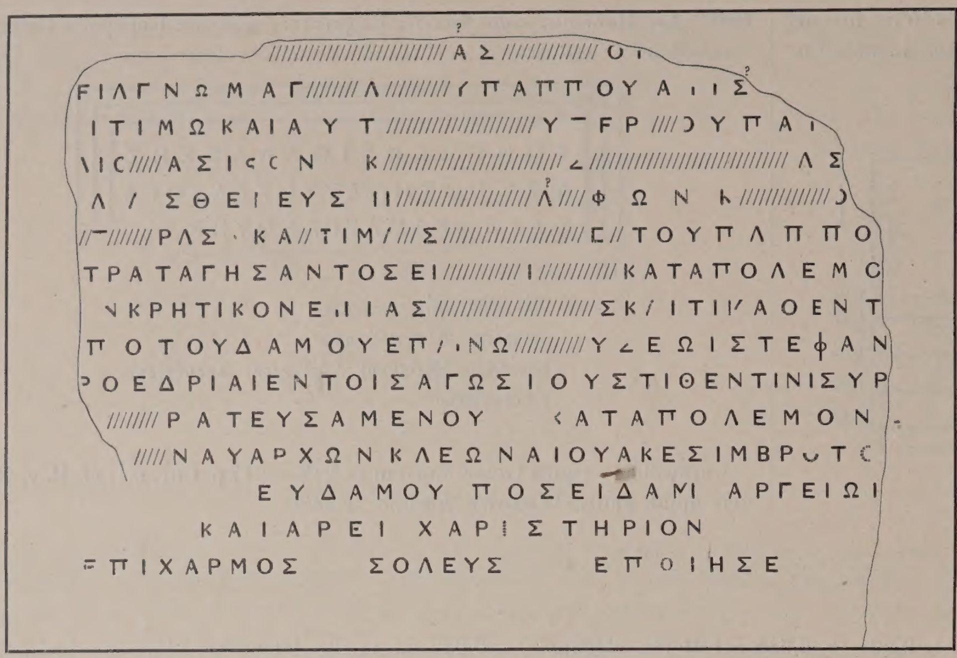
[ʽΟ δᾶμος]
[τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
[ἐπαίνωι χρυσέ]ωι
[στεφάνωι καὶ] εἰκόνι χαλκέαι
[ἀρετᾶς ἕν]εκα καὶ εὐνοίας
[τᾶς] εἰς αὐτόν.

---

103 Basis marmoris albi cymatiis (quae seorsim exsculpta erant, et quorum superius inscriptionis initium continuerat) carens; l. 0,77, a. 0,565, cr. 0,575. Litterae a. 0,02, vs. 15 0,015 ab elegantia titulorum artificum notis insignium, qui Rhodi inveniuntur, multum absunt et praeterea damna multa acceperunt. Exstat in muro interiore stabuli suilis, in oppido Mandraki. Exscripsi et edidi *Sitzungsber. der Berl. Akad.* 1895, 471 sqq.

[*Textum vide pag. 24.*]

Nauarchi Rhodiorum fuerunt Cleonaeus anni 201 post Theophiliscum suffectus (Polyb. XVI 9), Acesimbrotus a. 197 (Polyb. XVIII 1. 2), Eudamus a. 190 (Polyb. XXI 10, 5 et maxime Liv. XXXVII 22 sqq.), quo anno Hannibalem proelio navali devicit, et fortasse a. 168 (Liv. XLIV 28: praefectus navium). Creticum bellum circa a. 153 fuisse videtur (Polyb. XXXIII 15). Epicharmi statuarii perquam iuvenis opus fuit; unicum adhuc est, quod sine filio fecit (I. G. Ins. I 43. 47. 66. 846).

\- - - - - - - - - - - - - - -
[λ]εια Γνωμαγ[όρ]α (ὑπὲρ) [το]ῦ πάππου, Ἀ[ρ]ισ-
[κα]ὶ Τιμὼ καὶ Αὐτ..... ὑ[π]ὲρ [τ]οῦ πά[ππου],
[κα]ὶ [Ὀν]ασι[φῶ]ν κ[αὶ - - - - - -]ας
Λ[αι]σθέ[ν]ευς - - - - - - - -
[. . γό]ρας κα[ὶ Τ]ιμᾶσ[α ὑπὲρ] τοῦ πάππο[υ]
[σ]τραταγήσαντος ἐ[ν ναυσὶ] κατὰ πόλεμο[ν]
[τὸ]ν Κρητικὸν ἐ[π]ὶ Ἀσ[τυμήδευ]ς κ[α]ὶ τι[μ]αθέντ[ος]
[ὑ]πὸ τοῦ δάμου ἐπ[α]ίνω[ι χρ]υσέωι στεφάν[ωι]
[πρ]οεδρίαι ἐν τοῖς ἀγῶσι οὓς τίθεντι Νισύρ[ιοι]
[καὶ στ]ρατευσαμένου κατὰ πόλεμον
[ἐπὶ] ναυάρχων Κλεωναίου Ἀκεσιμβρότο[υ]
Εὐδάμου Ποσειδᾶνι Ἀργείωι
καὶ Ἄρει χαριστήριον.
[Ἐ]πίχαρμος Σολεὺς ἐποίησε.

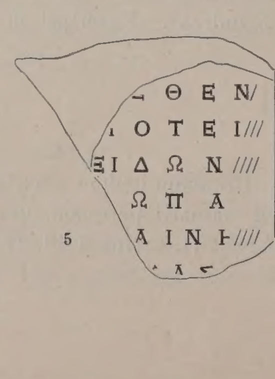
104 Basis cylindrata marmoris albi cymatiis ornata, a. 0,74. Nunc tabulam sacram ecclesiae Καθολική, quae in oppido Μανδράκι est, sustentat. Litterae apicatae magna cum elegantiae quamvis putidae specie incisae Rhodiorum titulorum nos commonefaciunt, imprimis Θ; a. versu 1 0,025—0,03, deinde paullo minores. Ed. Ἀ. Ἐ. Κοντολέων Ἀμάλθεια 1887 ἀρ. 3950 = Κωνσταντινούπολις 1887 ἀρ. 19 = N. Ch. Andriotakis Πλάτων X 1888, 361 = *Mitth. des athen. Inst.* XV 1890, 134 ex schedis Ioannis Logothetae (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 256, 41). Exscripsi.

ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΝ ΔΩΡΟΘΕΟΥ
ΝΕΙΣΥΡΙΟΝ
ΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝΕΝΤΡΙΗΜΙΟΛΙΑΑΟ
ΝΟΜΑΕΥΑΝΔΡΙΑΣΕΒΑΣΤΑΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩ
ΘΕΝΤΑΥΠΟΤΑΝΒΟΥΛΑΝΠΛΕΟΝΑΚΙΣΧΡΥ
ΣΕΟΙΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣΚΑΙΙΕΡΑΤΕΥΣΑΝΤΑΕΝΝΙΣΥ
ΡΩΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΚΑΙΔΑΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝΤΑΚΑΙ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑΝΕΝΝΙΣΥΡΩΚΑΙΘΕΝ
ΤΑΤΟΕΛΑΙΟΝΠΑΣΙΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΚΑΤΟΙ
ΚΟΥΣΙΕΝΝΕΙΣΥΡΩΚΑΙΤΟΙΣΠΑΡΕΠΙΔΑΜΕΥ
ΣΙΝΕΠΙΜΗΝΕΣΙΓ ΚΑΙΓΕΝΟΜΕΝΟΝΕΥΑΡΕ
ΣΤΟΝΠΑΣΙΤΟΙΣΚΟΙΝΕΙΟΙΣΤΟΙΣΕΝΝΙΣΥΡΩ
ΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝΤΑΥΠΟΕΡΜΑΙΖΟΝΤΩΝΧ
ΡΥΣΕΟΙΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣΠΛΕΟΝΑΚΙΣΚΑΙΥΠΟΑΦΡΟ
ΔΙΣΙΑΣΤΑΝΣΥΡΩΝΚΑΙΥΠΟΔΙΟΣΜΙΛΙΧΙΑΣΤΑΝ
ΛΤΕΙΜΑΘΕΝΤΑΥΠΟΑΥΤΩΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝ
ΥΣΙΑΣΤΑΝΕΥ ΙΑΙΩΝΤΩΝΣΥΝ

Γνωμαγόραν Δωροθέου
Νεισύριον
στρατευσάμενον ἐν τριημιολίᾳ ᾇ ὄ-
νομα Εὐανδρία Σεβαστά, καὶ στεφανω-
θέντα ὑπὸ τᾶν βουλᾶν πλεονάκις χρυ-
σέοις στεφάνοις, καὶ ἱερατεύσαντα ἐν Νισύ-
ρῳ τῶν Σεβαστῶν, καὶ δαμιουργήσαντα καὶ
γυμνασιαρχήσανταν (*sic*) ἐν Νισύρῳ καὶ θέν-
τα τὸ ἔλαιον πᾶσι ἐλευθέροις καὶ τοῖς κατοι-
κοῦσι ἐν Νεισύρῳ καὶ τοῖς παρεπιδαμεῦ-
σιν ἐπὶ μῆνες (*sic*) ιγ', καὶ γενόμενον εὐάρε-
στον πᾶσι τοῖς κοινείοις τοῖς ἐν Νισύρῳ
καὶ στεφανωθέντα ὑπὸ Ἑρμαϊζόντων χ-
ρυσέοις στεφάνοις πλεονάκις, καὶ ὑπὸ Ἀφρο-
δισιαστᾶν Σύρων καὶ ὑπὸ Διὸς Μιλιχιαστᾶν,
[καὶ] τειμαθέντα ὑπὸ αὐτῶν καὶ στεφανωθέν-
[τα ὑπὸ Διον]υσιαστᾶν Εὐ[ρυθεμιδ]ίων τῶν σὺν
[τῷ δεῖνι - - - - - - - - - - -

Nonnulla a quadratario correcta, velut vs. 7 in verbo δαμιουργ. P postea insertum, vs. 14 Π (πλεονάκις) ex IT mutatum. Orthographica parum sibi constant, velut in insulae ipsius nomine. Interdum sermo vulgaris irrepsit, ut vs. 8 γυμνασιαρχήσανταν, vs. 11 μῆνες pro μῆνας; cf. similia I. G. Ins. I 937. Vss. 3—6 in. ad Rhodiorum res spectant. || vs. 3 στρατευσάμενον 'in classi maris Aegaei, quae Corinthi cogebatur e sociis' (Wilam.).

105 Fragmentum stelae, cuius dexter modo margo est integer; max. l. 0,125, max. a. 0,16, cr. 0,05; litteris imperatorum Romanorum aetatis apicatis a. c. 0,018. Exscripsi apud Ioannem Logothetam.

Nihil certi enucleo.

106 Stela rotunda in campo aliquo. Edo ex Rayeti schedis.

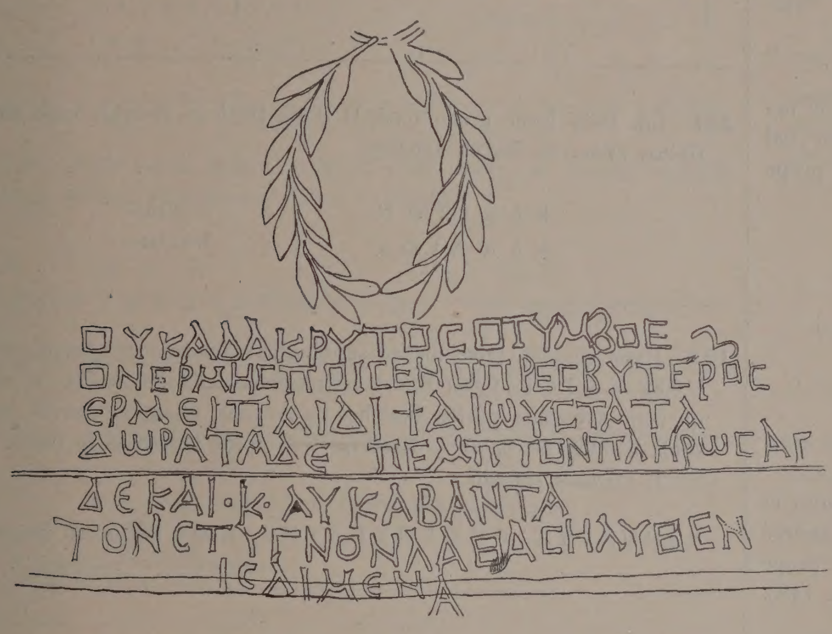
ΤΕΧΕΓΙΑΙΟΝ/////ΚΑΙΡΗΝ
ΑΙΟΜΙΟΝΚΡΑΓΕΜΟΙΡΑ
ΟΥΤΕΤΕΥΤ ΕΝΙΔΕΙΝ//////
//////// ΔΙΟΥΣΘ ////// ΑΜΟΥΣ /////
////////////////// ΓΕΙΝΑΜΕΝΗΝ /// Α ////
//////// ΛΙΝ ΑΤΟΜ ////// ΤΗΡ ///
ΟΥΓΙΡΟΝ//Ο//ΧΟΝΟΟΥΤΕΙΝΑΙ
ΑΣΤΡΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Has miseras carminis reliquias non bene exscriptas ita fere restituit Kaibel:

[Οὔ]τε [μ]ε πα[ρθενι]καῖ[ς ἐ]ν|α(ρ)ίθμιον [ἤγ]αγε Μοῖρα,
οὔτ' ἐ[π]έ[τρεψ]εν ἰδεῖν | [νυμφι]δίους θ[αλ]άμους· ||
[Ἡ δέ με] γειναμένη ν[ε]α[ρὴν | πά]λιν [εἵσ]ατο μ[ή]τηρ, |
οὗ(?) προν[ο]ο[ῦσ]'(?) ὀλοοῦ ΤΕΙΝΑΙΑΣΤΡΟΥ θανάτου.

---

107 Ara cylindrata marmoris albi, a. 0,54, dm. 0,41. In latere inferiore medio foramen est ad coniungendam aram cum basi quadrata. Et cymatia et corona magna laurea boni sunt operis. Sub corona olim titulus fuit postea erasus, qui posterioris tituli versus primi et tertii versus litterarum ΛΙΔΙ locum occupabat. Deinde sera aetate nova inscriptio incisa est, cuius imaginem infra subieci. Nunc est in regione Σκαλί ad clivum, mille fere passibus ab urbe orientem versus sita. Exscripsi. Contuli etiam Ioannis Logothetae apographum, quod cum meo congruit.

Ουκ αδάκρυτος ο τύμβος | ὃν Ερμῆς ποῖσεν ὁ πρεσβύτερος |
Ερμεῖ παιδὶ ἰδίῳ ὕστατα | δῶρα τάδε·
πέμπτον πληρώσας || δὲ καὶ (εἰκοστὸν) λυκάβαντα |
τὸν στυγνὸν Λάθας ἤλυθεν | ἰς λιμένα.

Vs. 2 debebat volebatque ὁ πρέσβυς (Wilamowitz). Munus πρεσβυτέρου christianam originem indicare videtur.

---

108 Arae cylindratae basis trochilo rotundo superne ornata; lapidis albi, l. 0,76, a. 0,165, cr. 0,78; litteris a. 0,022—0,025 crassis et apicatis primi fere a. Chr. n. saeculi. Exscripsi ad S. Ioannis ecclesiam dirutam prope oppidum Μανδράκι.

ΑΓΗΣΩ ΚΛΕΥΦΩΝΤΟΣ
ΓΥΝΑΔΕΕΥΞΙΠΠΟΥ

Ἀγησὼ Κλευφῶντος,
γυνὰ δὲ Εὐξίππου.

109 Basis simplex (sive mensa sepulcralis?) cymatiis carens marmoris nigricantis; l. 0,82, a. 0,46, cr. 0,65. Litterae bonae tertii a. Chr. n. saeculi, quarum extremitates paullo crassiores factae sunt; a. 0,02. Exscripsi in regione Ἁγία Παρασκευή prope oppidum Μανδράκι orientem inter et meridiem versus.

ΑΙΝΗΣΙΠΠΟΣΑΙΝΗΣΩΝΟΣ Αἰνήσιππος Αἰνήσωνος.

---

110 Lapis caeruleus rectangulus (basis?) a postica parte non levigatus; l. 0,82, a. 0,48, max. cr. 0,65. Litterae elegantes, quarum partes extremae lineolis transversis ornatae sunt, anno a. Chr. n. 200 vix recentiores esse videntur (a. 0,023.) Exscripsi in orientali arcis clivo ad semitam in muro.

ΑΙΝΗΣΩΝΑΙΝΗΣΙΠΠΟΥ

Αἰνήσων Αἰνησίππου.

111 Fragmentum marmoreum infra arcem antiquam in campo aliquo inventum. Edo ex Rayeti schedis.

ΑΝΔΡΟΤΙΜΟΥ
///////////// Ν Ι Α Ν Ι Σ Υ ////////

Ἀνδροτίμου
-- νία Νισυ[ρίου].

---

112 Arae cylindratae basis quadrata, trochilo rotundo superne ornata, l. et cr. 0,88, a. 0,33; litteris profundis et apicatis primi fere a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,022. Exscripsi ad S. Ioannis ecclesiam dirutam prope oppidum Μανδράκι sitam.

ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΤΟΥΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ

Ἀριστίωνος
τοῦ Ἀριστίωνος.

In huiusmodi titulis sciri nequit, num in aris impositis nomen aliud fuerit.

113 Arae cylindratae basis quadrata trochilo rotundo superne ornata; l. et cr. 0,87, a. 0,34; marmoris caerulei maculati. Litterae profundae et apicatae bene incisae primi fere a. Chr. n. saeculi. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*e* ex Brockii schedis. Exscripsi in regione Ἁγία Παρασκευή appellata ad ecclesiam, prope oppidum Μανδράκι. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΑΡΙΣΤΙΩΝ	Ἀριστίων
ΦΡΑΣΩΝΟΣ	Φράσωνος
ΤΟΥΕΜΒΡΟΤΟΥ	τοῦ Ἐμβρότου.

114 Stela marmoris albi superne fracta, infra cymatio simplici (cum dente) ornata. L. 0,28 (0,30), max. a. 0,48, cr. 0,04; litterae a. c. 0,013.

ΡΙΣΤΩΚΥΔΡΟΚΛΕΥΣ	Ἀριστώ, Κυδροκλεῦς
ΓΥΝΑ	γυνά.

115 Arae cylindratae basis fere quadrata trochilo rotundo superne ornata, marmoris caerulei, l. 0,58, a. 0,26, cr. 0,57; litterae crassae sed evanidae, a. c. 0,015. Exscripsi in regione Καινούργιες ἐκκλησιές prope arcem antiquam meridiem versus sita.

ΒΟΥΛΑΓΛΘ (?) *sic*	Βουλα[γ]άθα
ΑΝΔΡΟΤΙΜΟΥ	Ἀνδροτίμου,
ΓΥΝΑΔΕΣΙΜΙΑΝΙΣΥΡΙΑ	γυνὰ δὲ Σιμία Νισυρί[α].

Vs. 1 Γ pro Γ lapicidae errori debetur.

116 Basis marmoris albi (sive mensa sepulcralis?) superne et infra et a dextra parte fracta; max. l. 0,745, max. a. 0,65, cr. 0,545. Litterae bonae, a. 0,025. Exscripsi in campo Georgii Kapponis 'Dali' prope locum Ἁγία Τριάδα appellatum in orientali clivo sitam (cf. n. 148). Habeo etiam ex Rayeti schedis.

0 0,08 0,625 0,745

ΕΤΕΑΡΧΟΣΑΡΧΙΚΥΔΕ	Ἐτέαρχος Ἀρχικύδευ[ς].

117 'Πλὰξ μαρμάρινος εὑρέθη εἰς ἕνα τάφον πλησίον τοῦ Παλαιοκάστρου εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος'. Narravit mihi Nisyrius quidam.

Εὐκράτης Ἐπιχάρμου.

118 Arae cylindratae basis fere quadrata, l. 0,90, a. 0,36, cr. 0,93, trochilo rotundo superne ornata, litteris magnis et apicatis a. c. 0,03. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*a* ex Brockii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3499*a*, cf. H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 255). Exscripsi ad S. Ioannis ecclesiam dirutam, quae est prope oppidum Μανδράκι. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΞΥΞΙΠΠΟΥ
ΚΥΔΡΟΓΕΝΕΥΣ
ΤΙΟΣ

Diversis modis suppleri potest, velut:

[Ε]ὐξίππου (cf. n. 122)	*in ara:* [Κυδρογένης]
[τοῦ] Κυδρογένευς,	*in basi:* [Ε]ὐξίππου
[καθ' ὑ(οθεσίαν δὲ) - - τιος	[τοῦ] Κυδρογένευς
	demoticum in -τιος.

119 Basis arae cylindratae, trochilo rotundo superne ornata, marmoris caerulei, l. 0,55, a. 0,21, cr. 0,53. Litterae negligenter incisae primo a. Chr. n. saeculo vix anteriores, a. 0,017—0,03. Exscripsi in vico Μανδράκι in ecclesia S. Ioannis.

	[*in ara:*] [τοῦ δεῖνος] (?)
ΚΑΛΛΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ	Καλλισταινέτου
ΤΟΥΠΕΙΣΙΚΛΕΥΣ	τοῦ Πεισικλεῦς.

120 Basis marmoris albi, l. 0,52, a. 0,38, cr. 0,67; litteris a. c. 0,015 evanidis. Exscripsi in clivo prope oppidum Μανδράκι orientem versus, in regione Ἁγία Τριάδα, in Democriti medici agro. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΚΑΛΛΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥΛ //////////	Καλλισταινέτου [Χ - - -].

121 Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*b* ex Brockii Angli schedis. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΚΛΕΙΤΩΝ	Κλείτων
ΚΑΛΛΙΟΣ	Κάλλιος.

122 Basis simplex (sive mensa sepulcralis?) marmorea cymatiis carens, l. 0,82, a. 0,19, cr. 0,89; litteris elegantibus tertii fere a. Chr. n. saeculi, quarum extremae partes lineolis transversis quamvis parvis ornatae sunt; a. 0,022 (—0,025). Exscripsi in oppido Μανδράκι in Iacobi Ioannis f. Purakis stabulo.

ΚΛΗΝΩΕΥΞΙΠΠΟΥΘΥΓΑΤΗΡ Κληνὼ Εὐξίππου θυγάτηρ.

123 Basis l. 1,08, a. plus 0,30, cr. c. 0,74, in ecclesiae S. Ioannis dirutae fundamentis prope oppidum Μανδράκι sitae. Litterae apicatae alterius vel primi a. Chr. n. saeculi satis bene incisae. Exscripsi.

ΛΕΟΝΤΙΔΑ ΚΥΔΡΟΓΙΕΝΕΥΣ
ΚΑΙΤΑΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ
ΕΥΘΕΜΕΝΑΣΣΩΣΙΚΛΕΥΣΙΣΤΑΝΙΑΣ

Λεοντίδα Κυδρογ(ι)ένευς | καὶ τᾶς γυναικὸς αὐτοῦ | Εὐθεμένας Σωσικλεῦς Ἱστανίας.

Vs. 3 Ἱστανία Camiri est demoticum, v. I. G. Ins. I p. 99.

124 Basis(?) quadrata (sive mensa sepulcralis?) cymatiis aliisve ornamentis carens, marmoris caerulei; l. 0,82, a. 0,17, cr. 0,82. Litterae bonae exeuntis fere tertii p. Chr. n. saeculi, quarum extremae partes non tam apicatae quam crassiores factae sunt. Exscripsi in arce.

ΝΑΥΦΙΛΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ Ναύφιλος Ἀρίστωνος.

125 Basis marmoris caerulei fere quadrata; l. 0,76, a. 0,30, cr. 0,73; litteris elegantibus ineuntis fere primi a. Chr. n. saeculi, apicatis, a. 0,023. Exscripsi ad S. Ioannis ecclesiam dirutam prope oppidum Μανδράκι.

ΟΝΑΣΙΣ ΔΑΜΑΝΘΕΥΣ	Ὄνασις Δαμάνθευς,
ΓΥΝΑΔΕ ΑΓΗΣΑΡΧΟΥ	γυνὰ δὲ Ἁγησάρχου.

126 Basis simplex cymatiis carens (mensa sepulcralis?) marmoris albi; l. 1,07, a. 0,26, cr. 0,58; litteris bonis tertii vel quarti a. Chr. n. saeculi a. 0,02 magnis spatiis diversis. Nunc est postis ianuae in regione Ἅγιος Γρηγόριος appellata, in Nicolai Phaulakis praedio, quod quartam fere horae partem ab arce antiqua meridiem versus abest. Exscripsi. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

Π Α Ν Τ Α Κ Λ Η Σ	Παντακλῆς
Χ Α //// Μ Ο Κ Λ Ε Ο Σ	Χα[ρ]μοκλέος.

Vs. 2 P legit Rayet.

127 In arce antiqua (Παλαιοκάστρο). Ara rotunda marmoris caerulei capitibus arietinis et sertis ornata; litteris male scriptis. Edo ex Rayeti schedis.

C A I N I O Y A N ///	Σαινίου Ἀν-
Ρ Ε Ω Ρ //////////////	- -

128 Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*c* ex Brockii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3499*b*).

Σ Ι Μ Ι Α	Σιμία
Τ Ο Υ Δ Α Μ Ω Κ Ρ Ι Ν Ε Υ Σ *sic*	τοῦ Δαμ[ο]κρίνευς.

129 '*Dans une église, m'a-t-on dit, marbre blanc*' (ex Rayeti schedis).

Στάτιον Κλινοφῶντος (corr. Κ[α]ινοφῶντος).

An Κλ[η]νοφῶντος? (Kaibel).

130 Basis marmoris albi infra cymatio ornata. Edo ex Rayeti schedis.

C T O E I K O C	Στοεικὸς
C T O E I K O Y	Στοεικοῦ·
K O K K I Π O C	Κόκκιπ(π)ος(?).
Є Y K A P Π Є	Εὔκαρπε
5 X P H C T Є	5 χρηστὲ
X A I P Є	χαῖρε.

Vs. 3 Κοκκ[ήϊ]ος? Sed cf. nomen Κοκκίων C. I. G. II add. 2322*b*[75].

131 Prope arcem antiquam in regione Καμπί appellata in pulchro marmore nigricante. Edo ex Rayeti schedis.

Ω Σ Ι Ω Σ	[Σ]ώσι[ο]ς
Π Ε Ρ Σ Ι Α	Περσία(?).

132 Basis marmorea cymatio superne ornata (sive mensa sepulcralis?), l. 0,65, a. 0,75, cr. 0,51; litteris crassis et simplicibus (a. 0,02—0,025). Exscripsi in oppido Μανδράκι in Iacobi Ioannis f. Purakis stabulo.

Τ Ι Μ Ω Π Ρ Ω Ι Τ Ι Μ Ο Υ	Τιμὼ Πρωιτίμου.

133 Fragmentum lapidis communis, l. 0,495, a. 0,125, cr. c. 0,29; litteris profundis a. 0,07 (φ c. 0,12). Exscripsi ad S. Ioannis ecclesiam dirutam prope oppidum Μανδράκι. Habeo etiam ex Rayeti schedis et hoc (I) et aliud fragmentum (II) ibidem inventum, quod non vidi.

I	Φ Ε Ρ Ε	Φερε-
II	Ν Ο Τ Ο	-νοτο-

134 Μανδράκι(?), in lapide rectangulo. Edo ex Rayeti schedis.

Φ Ι Λ Ο Μ Β Ρ Ο Τ Ο Σ	Φιλόμβροτος
Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ	Φίλωνος.

135 Arae cylindratae basis fere quadrata marmoris caerulei, l. 0,59, a. 0,205, cr. 0,54, cuius in latere superiore trochilus est rotundus. Litterae profundae et bonae alterius vel primi a. Chr. n. saeculi, apicatae, a. c. 0,017. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*d* ex Brockii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3499*c*). Exscripsi ad ecclesiam S. Ioannis dirutam, quae est prope oppidum Μανδράκι.

Ↄ Ι Λ Τ Ω Ν Ο Σ Τ Ο Υ Γ Ο Ρ Γ Ι Δ Α

Τ Ο Υ Φ Ι Λ Τ Ω Ν Ο Σ

Φίλτωνος τοῦ Γοργίδα | τοῦ Φίλτωνος.

136 Basis cymatiis carens (mensa sepulcralis?) marmorea, a dextra fracta, a superiore parte laesa; max. l. 0,46, a. 0,17, cr. 0,58. Litterae simplices et bonae στοιχηδόν dispositae a. 0,014. Exscripsi in stabulo Iacobi Ioannis f. Purakis, quod est in oppido Μανδράκι.

Χ Α Ι Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο	Χαιρόξενο[ς]
Τ Ε Ι Σ Α Ρ Χ Ο Υ	Τεισάρχου.

137 Basis quadrata marmoris albi cymatiis ornata, l. et cr. 0,41, a. 0,44. Litteris a. 0,013—0,015. Exscripsi in agri muro inter oppidum Μανδράκι et ecclesiam S. Ioannis dirutam.

? Λ Ε Ρ Σ Ι Σ Μ Ε Ν Ω Ν Ο Σ	[Χ]ερσὶς(?) Μένωνος
Γ Υ Ν Α	γυνά.

Primae litterae vestigia dubia sunt.

138 Tabula(?) marmoris nigricantis quadrata, ad ecclesiam Ἁγία Τριάδα. Edo ex Rayeti schedis.

Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Σ	-όκριτος
Τ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ	-τοκρίτου.

139 'In basi rotunda, prope rudera parvi templi, inter ruinas veteris oppidi.' 'Lapis mulierculae statuam sustinuisse videtur, in templo dedicatam.' Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 167.

Ζ Ω Σ Ι Μ Η Ν Ε Π Α Φ Ρ Α	Ζωσίμην Ἐπαφρᾶ
Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι Δ Α	Ἀντιοχίδα.

140 In cymatio marmoris caerulei, l. 0,73, a. 0,22, cr. 0,33. Lapis olim cum alio lapide eiusdem fere magnitudinis pone collocato arae oblongae basin effecisse videtur. Litterae apicatae non male incisae a. 0,017. Exscripsi in muro agresti ad ecclesiam Ἁγία Τριάδα prope Μανδράκι meridiem versus sitam. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ ΚΑΙΞΩΠΥΡΙΩΝ ΞΩΠΥ?Ι?	Ἀθηνόδωρος καὶ Ζωπυρίων Ζωπυρίω[νος]
Κ Ω Ο Ι	Κῷοι.

141 Lapis oblongus. Μανδράκι(?). Ex Rayeti diario.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΔΙΩΣ	Ἀντιπάτρου Διῶς(?)
ΙΣΟΔΕΩΣΕΥΕΡΓΕΤΑ	⟨ι⟩ Σο[λ]έως εὐεργέτα.

142 Basis quadrata marmoris albi superne et infra cymatiis ornata, litteris malis inscripta, prope arcem antiquam in regione Καμπί muro alicui agresti inserta. Edo ex Rayeti schedis.

ΝΕΙΚΙΑ	Νεικία
ΥΠΕΡ	ὑπὲρ
CΑΙΝΙΟΥ	Σαινίου
ΚΑΙ	καὶ
ΥΨΙΚΧΕΟΥC	Ὑψικ[λ]έους
ΝΕΙΚΙΑ	Νεικία
ΤΗΛΙΩΝ	Τηλίων.

Titulus fortasse honorarius est, non sepulcralis.

143 Μανδράκι in casa aliqua. Stela. Edo ex Rayeti diario.

Ε // // ΝΟΥΛΟΣ	Ἐ[ρα]νοῦ[δ]ος(?)
ΕΓΓΕΝΕΥ Σ	ἐγγενεῦς·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

144 Arae cylindratae basis fere quadrata trochilo rotundo superne ornata, marmoris caerulei, l. 0,49, a. 0,20, cr. 0,46; litteris a. 0,014—0,024. Exscripsi in regione Σωτῆρα ab arce antiqua meridiem versus sita. Est etiam inter Rayeti schedas.

ΕΡΜΙΟΝΗ	Ἑρμιόνη
ΕΦ ΕΣΙΑ	Ἐφεσία.

145 Stela in vico Μανδράκι casae alicuius muro exteriori iniecta. Casa ad viam est, quae meridiem versus ducit. Litterae in media stela incisae. Exscripsi. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΑΓΛΩΣΤΡΑΤΗ	Ἀγλωστράτη.

146 Stela lapidis nigricantis superne fracta, infra cymatio simplici (cum dente) ornata, cuius max. a. 0,43, l. 0,29, cr. 0,09; litterae a. 0,015—0,018 apicatae, prope marginem inferiorem incisae. Exscripsi in Ioannis Logothetae Museo.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Δημητρίου
ΠΟΡΘΜΕΩC	πορθμέως.

147 ʽ*Dans un café.*ʼ Anaglyphum, quod duos homines repraesentat. Habeo ex Rayeti schedis.

ΔΕΙΟΝΥ	ΗΛΕΙΟΔΚ	Δειονυ-	Ἡλειόδω-
CΕΙΑ ΧΙΗ	ICKI /// I ‹	σεία χ[ρ]η-	[ρε χρηστὲ]
CΤΑΧΑ		στὰ χα[ῖρε].	[χαῖρε].

148 ʽ*Sur une pierre près de Mandraki* εἰς τὸ δάλι (*m'a-t-on dit*).ʼ Ex Rayeti diario. De loco Dali v. lemma inscr. n. 116.

Διονύσιος.

149 Ara cylindrata capitibus arietinis et sertis ornata (in oppido Μανδράκι?). Edo ex Rayeti schedis.

ΔΙΟΝΥCΙΕ	Διονύσιε
ΧΡΗCΤΕ	χρηστὲ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

150 ʽ*Marbre*ʼ in S. Demetrii ecclesia. Edo ex Rayeti schedis.

ΔΙΟΝΥCΙΟΥ	Διονυσίου.

151 ʽ*Nikia m'a-t-on dit pierre noire avec inscr.*ʼ (ex Rayeti schedis).

Εἰρωνεία.

152 Stela marmoris albi superne fracta, infra cymatio ornata; l. 0,175, litteris bonis tertii a. Chr. n. saeculi, a. 0,013—0,015. Exscripsi apud Ioannem Logothetam.

ΕΡΑΤΑΣ	Ἐράτας.

153 Μανδράκι. In lapide parvulo. Edo ex Rayeti schedis.

ΕΡΜΟΓΕ	Ἑρμογέ-
ΝΟΥ	νου.

154 Fragmentum stelae ad ecclesiam Ἁγία Τριάδα. Edo ex Rayeti schedis.

ΕΡΜΟΥ	Ἑρμοῦ.

155 Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*g*.

ΕΡΜΟΦΑΝΗ	Ἑρμοφάνη[ς].

156 Ara cylindrata marmoris albi infra fracta, cuius dm. c. 0,33, a. 0,43. In parte postica anaglyphum est trium hominum stantium operis pessimi male habitum. Litterae serae aetatis magna cum socordia incisae et valde detritae. Exscripsi ad ecclesiam Ἁγία Τριάδα in clivo supra oppidum Μανδράκι orientem versus sitam.

ϹΙ⸌ΛΛΗΝ//// (Ρ supra)
⸌Θ ΡΗΝΕ
ΤΓ

ΞΩϹΙΜΗΠ
ΘΡΗΝΙϹΤϹ
ΙΙЄΝЄ////////
////////ΓΗΤϹ////
////////////Ϲ///////

[Ζω]σίμη π[ο]-
[λύ]θρηνε
- - - - -

Ζωσίμη π[ολυ]-
θρήνιστ[ε (?)
[Μ]ενε - -
- - - - -
- - - - -

157 Basis (sive mensa sepulcralis?) marmoris albi, cymatiis carens; l. 0,705, a. 0,28, cr. 0,96. In medio fere latere anteriore litterae bonae et profundae incisae sunt, saeculo a. Chr. n. tertio non recentiores; a. c. 0,027. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΚΑΛΛΙΟΣ — Κάλλιος.

158 Stela marmoris albi superne et infra mutila; l. 0,195, max. a. 0,17, cr. 0,08. Litterae bonae tertio a. Chr. n. saeculo non recentiores a. 0,015. Exscripsi in Ioannis Logothetae Museo.

ΚΛΕΙΤΟΓΕΝΕΟΣ — Κλειτογένεος.

159 Basis marmoris albi cymatiis ornata, l. 0,605, a. 0,77, cr. 0,47; litteris malis serae aetatis a. 0,015—0,02. Exscripsi ad ecclesiam Ἁγία Παρασκευή prope oppidum Μανδράκι sitam.

ΟΝΗϹΑϹЄΠЄΙΚΤΗϹΙϹ
ΜΥΝΔΙΟϹΧΡΗϹΤЄ
Χ//////////////

Ὀνησᾶς Ἐπείκτησις
Μύνδιος χρηστὲ
χ[αῖρε].

Prius nomen eradere coeperat, qui postea alterum inscripsit.

160 Μανδράκι in casa aliqua, marmor leucophaeum. Edo ex Rayeti schedis.

ΟΡΘΑΓΟΡΗ — Ὀρθαγόρη.

161 Basis marmoris albi cymatiis ornata, l. 0,53, a. 0,59, cr. 0,45. Litterae crassae serae aetatis, a. 0,02—0,025 (—0,03). Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168 *f* ex Brockii schedis (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 256, 42). Exscripsi ad ecclesiam Ἁγία Παρασκευή extra oppidum Μανδράκι sitam.

ΧΡΥϹΟΥ
ΚΑΙΑΓΑΘΟΥΔΟϹ
ΚΑΙΧΡΥϹΟΥΤΟΥ
ΤΕΚΝΟΥΑΥΤΩΝ

Χρύσου
καὶ Ἀγαθοῦδος
καὶ Χρύσου τοῦ
τέκνου αὐτῶν.

162 Basis fere quadrata, l. 0,36, a. 0,18, cr. 0,35. In latere superiore foramen est rotundum ad iniciendum cippum idoneum, cuius dm. c. 0,16. Litterae apicatae a. 0,02. Nunc est in scalis, quae ab oppido Μανδράκι in medii aevi castellum ducunt. Exscripsi.

ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

(nomen in cippo fuerat)
χρηστὲ χαῖρε.

163 Basis cymatiis ornata, nostro aevo superne excavata, l. 0,69, a. 0,75, cr. c. 0,58; litteris malis et detritis a. 0,035. Exscripsi in regione Καινούργιες ἐκκλησιές quingentis fere passibus ab arce antiqua meridiem versus sita.

ΓΑΙΟΓ////ΙΙΟΥϹΩΝΙΟϹ — Γάϊος [Μ]ουσώνιος.

164 In summo colle ubi medii aevi castellum collocatum est ad aedem Panagiae ara est cylindrata marmoris albi quattuor bucraniis sertis catellis olim ornata, quae ornamenta postea deleta sunt. Ara, quae secundi vel primi a. Chr. n. saeculi opus esse videtur, tertio fere p. Chr. n. saeculo rescripta est litteris pessimis, duplici circulo circumdatis. A. 0,72, dm. 0,60. Exscripsi.

ΜΑΡΑΥΡ//
ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
ЄΡΜΟΥΝЄΪ
ΙЄΡЄΩϹΔΙΟΝΥ
ϹΩΝ
ΑΥΡΗΛΙΑϹЄΥΓЄ
ΝΙΑϹЄΠΑΦΡΙ
ΩΝΟϹΝЄΙ
ϹΥΡΙΑϹ

Μάρ(κου) Αὐρ(ηλίου)
Διονυσίου
Ἑρμοῦ Νει(συρίου)
ἱερέως Διονύ-
σων,
Αὐρηλίας Εὐγε-
νίας Ἐπαφρί-
ωνος Νει-
συρίας.

165 Ara cylindrata quattuor calvariis bovinis sertisque ornata, cuius a. 0,58, dm. 0,44. Opus melius ideoque antiquius esse videtur titulo, qui sera aetate litteris pravis est incisus. Litterarum a. inter 0,008 (ο) et 0,025 (ɸ) variat. Exscripsi in Ioannis Logothetae agro, qui est in arcis clivo orientali.

ΡΟΥΦΙΩΝΟϹ
ΝЄΙϹΥΡΙΟΥ
ΤΟΥΡΟΥΦΙΩΝΟϹ

Ῥουφίωνος
Νεισυρίου
τοῦ Ῥουφίωνος.

166 Amphora (Rhodia) Nisyri reperta adhuc integra. Exscripsi.

a ΕΠΙΣΩΔΑΜΟΥ — ἐπὶ Σωδάμου.
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΟΥ — Θεσμοφορίου.

b ΔΙΟΥ — Δίου.

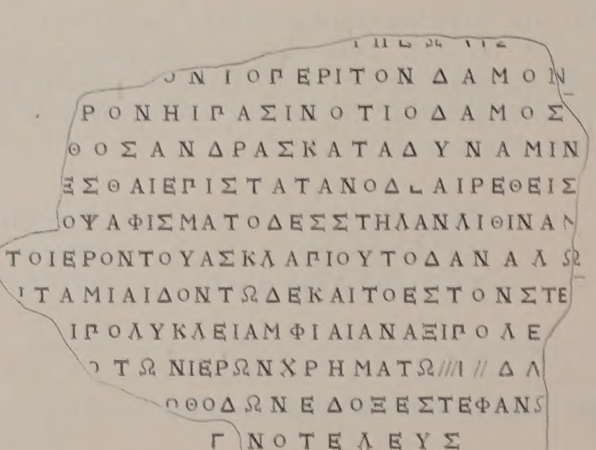
V.

ASTYPALAEA.

Astypalaea Megarensium colonia appellatur a Ps. Scymno 551 (ἐν τῷ πόρῳ δὲ κειμένη τῷ Κρητικῷ ἄποικός ἐστιν Ἀστυπάλαια Μεγαρέων, νῆσος πελαγία); sed et dialectus Argolidem potius redolet (cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1 p. 209 sq.) et titulus exeuntis quarti a. Chr. n. saeculi in Aesculapii fano prope Epidaurum repertus Astypalaeensium ut Epidauri colonorum expressis verbis mentionem facit (Kavvadias *Fouilles d'Épidaure* I 233 ἔδοξε τοῖς Ἐπιδαυρίοις· Ἀστυπα[λ]αιεῦ[σ]ιν ἀποίκοις Ἐπιδαυρίων καὶ εὐεργέταις κτλ.). De insulae natura et hodierno statu egit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 57—66; de historia Oberhummer ap. Pauly-Wissowa *Realenc.* II 1873 sqq.; de nummis B. V. Head Hist. num. 534; *Catal. of the Greek coins of Caria, Cos, Rhodes etc.* 1897 p. LXXXV sq. 186 sq. tab. XXIX. Tabulas geographicas habes anglicam marinam n. 2836*a* et 387 (portus Maltesanae), cf. *Mediterranean Pilot* IV [2] 141—145: Kiepert *Karte des westlichen Kleinasiens* XIII. Ad Astypalaeensium res cognoscendas ex auctoribus exigua lux affluit; non parvi momenti insulam fuisse tituli docent. Post foedus cum Romanis ictum, a. 105 a. Chr. n. renovatum (n. 173) libera mansit usque ad Plinii (n. h. IV 71) aetatem.

Primo loco exhibemus decreta Astypalaeensium et peregrina foedusque cum Romanis ictum epistulasque imperatorum et decretum collegii (n. 167—178); altero catalogos (n. 179—182); tertio inscriptiones sacras et maxime donaria (n. 183—203); quarto titulos honorarios (n. 204—219); quinto monumenta sepulcralia (n. 220—239); sexto varia quaedam et incerta (n. 240—246).

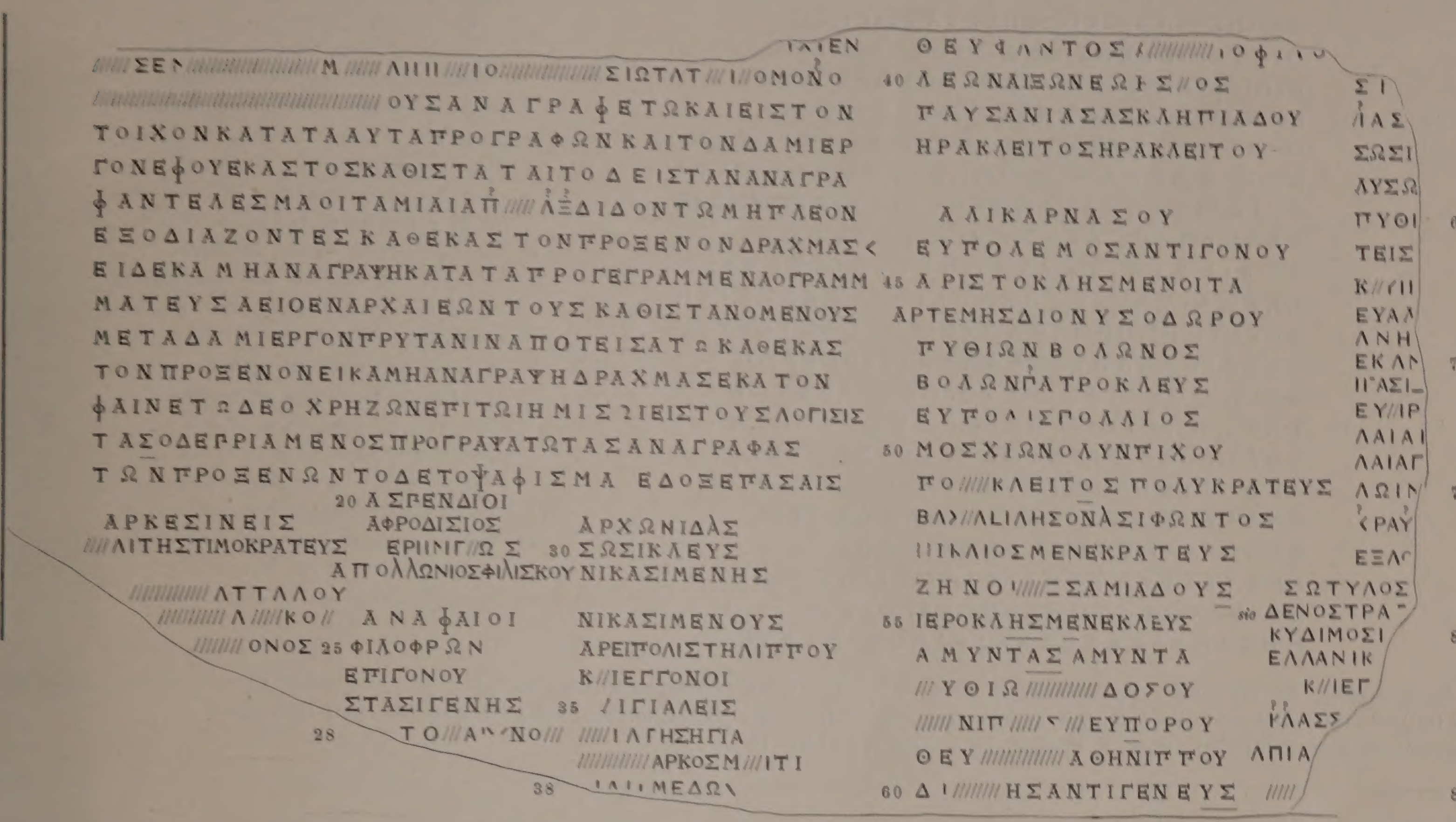
167 Fragmentum marmoris albi, cuius inferior modo margo corona ornatus integer est. Max. l. 0,27, max. a. 0,24; litterae elegantes apicibus parvis ornatae et quae alterius fere a. Chr. n. saeculi esse videntur; a. 0,01. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 159 (Rangabé *Ant. Hell.* 763; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3462, cf. H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 257). Exscripsi titulum muro exteriori domus Georgii Kalabalis f. insertum.

[- - - - - - - - - - ε]ω - -
[- - - - ἐγένο]ν[τ]ο περὶ τὸν δᾶμον·
[ὅπως οὖν φανε]ρὸν ἦι πᾶσιν ὅτι ὁ δᾶμος
[τὸς καλὸς κἀγα]θὸς ἄνδρας κατὰ δύναμιν
[εὐεργετεῖ, ἑλ]έσθαι ἐπιστάταν· ὁ δ[ὲ] αἱρεθεὶς
[ἀναγραψάτω τ]ὸ ψάφισμα τόδ' ἐς στήλαν (*sic*) λιθιναν
[καὶ θέτω ἐς] τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκλαπιοῦ· τὸ δ' ἀνάλω-
[μα δόντω ο]ἱ ταμίαι, δόντω δὲ καὶ τὸ ἐς τὸν στέ-
[φανον .....]ι Πολυκλεῖ Ἀμφίαι Ἀναξιπόλε[ι(?)]
[........ ἀπ]ὸ τῶν ἱερῶν χρημάτω[ν, τὰ δ' ἄλ]-
[λα(?) ἀπὸ τᾶν κοινᾶν π]οθόδων. Ἔδοξε στεφανῶ[ν]·
[αἱρέθη ὁ δεῖνα Ἀ]γνοτέλευς.

Vs. 11 supplevit U. de Wilamowitz.

168 Tabula marmoris caerulei a dextra superiore inferiore parte mutila, cuius max. l. 0,88, max. a. 0,37. Litterae decreti a. 0,008—0,01; ceterae diversae altitudinis et formae. Totus titulus ineunte altero a. Chr. n. saeculo utique recentior est (v. adn.). Nunc muro ecclesiae S. Basilii ad sinum ὅρμος τοῦ Λιβαδιοῦ in regione Ἑλληνικά sitae inserta est. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 138 sqq., 23 (Michel *Recueil d'inscr. gr.* II 416 exceptis nominibus). Exscripsi. Litteras a me non recognitas lineis subductis notavi.

- - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - -
[. . . . τοὺς προξέν]ους ἀναγραφέτω καὶ εἰς τὸν τοῖχον κατὰ τὰ αὐτά, προγράφων καὶ τὸν δαμιεργὸν ἐφ' οὗ ἕκαστος καθίσταται· τὸ δ' εἰς τὰν ἀναγραφὰν τέλεσμα οἱ ταμίαι διδόντω μὴ πλέον ἐξοδιάζοντες καθ' ἕκαστον πρόξενον δραχμᾶς (ἡμίσεας)· εἰ δέ κα μὴ ἀναγράψῃ κατὰ τὰ προγεγραμμένα ὁ γραμ⟨μ⟩ματεὺς ἀεὶ ὁ ἐν ἀρχᾶι ἐὼν τοὺς καθισταμένους μετὰ δαμιεργὸν Πρύτανιν, ἀποτεισάτω καθ' ἕκαστον πρόξενον, εἴ κα μὴ ἀναγράψῃ, δραχμὰς ἑκατόν· φαινέτω δὲ ὁ χρήζων ἐπὶ τῶι ἡμίσωι εἰς τοὺς λογισ⟨ισ⟩τάς· ὁ δὲ πριάμενος προγραψάτω τὰς ἀναγραφὰς τῶν προξένων. Τόδε τὸ ψάφισμα ἔδοξε πάσαις.

Ἀρκεσινεῖς·
[Πο]λίτης Τιμοκράτευς
- - - - Ἀττάλου(?)
- - - - λ . . κο[υ]
- - - - - ονος
etc.

Ἀσπένδιοι·
Ἀφροδίσιος
Ἐρ . . . . ως,
Ἀπολλώνιος Φιλίσκου.
Ἀναφαῖοι·
Φιλόφρων
Ἐπιγόνου,
Στασιγένης
[Ἀρισ]το[π]ά[μο]νο[ς(?)],
etc.

Ἀρχωνίδας
Σωσικλεῦς,
Νικασιμένης
Νικασιμένους,
Ἀρείπολις Τηλίππου
κ[α]ὶ ἔγγονοι.
[Α]ἰγιαλεῖς·
. . . . . ης Ἡγία
. . . . . αρκος Μ . ιτι-
. . . . . μέδω[ν]
etc.

Θεύφ[α]ντος Ἀ[ριστ]οφί[λου]
Λέων Αἰξωνεω - - (?)
Παυσανίας Ἀσκληπιάδου
Ἡράκλειτος Ἡρακλείτου.
Ἁλικαρνασοῦ·
Εὐπόλεμος Ἀντιγόνου
Ἀριστοκλῆς Μενοίτα
Ἀρτέμης Διονυσοδώρου
Πυθίων Βόλωνος
Βόλων Πατροκλεῦς
Εὔπολις Πόλλιος
Μοσχίων Ὀλυμπίχου
Πο[λύ]κλειτος Πολυκράτευς
Βα[σι]λ[ε]ί[δ]ης Ὀνασιφῶντος
[Ν]ίκαιος Μενεκράτευς
Ζηνο[κλῆς] Σαμιάδους
Ἱεροκλῆς Μενεκλεῦς
Ἀμύντας Ἀμύντα
[Π]υθίω[ν . . .]δό[τ]ου
[Ἀθή]νιπ[πο]ς [Θ]ευπόρου
Θεύ[πορος] Ἀθηνίππου
Δι . . . ης Ἀντιγένευς
etc.

Σι - -
Ἰασ - -,
Σωσι - -
Λυσω - -,
Πυθι - -
Τεισ - -,
Κ . υ - -
Εὐα - -,
Ἀνη - -
Ἑκα - -,
. . ασι - -
Εὐ[ή]ρ -,
Λάια[γος]
Λαιάγ[ου],
Λάιν[ικος]
[Ἐ]ρασ[ι - -,
Ἐξ Ἀ - - -·
Σωτύλος - -
Δε(ι)νόστρα[τος -
Κύδιμος - -
Ἑλλάνικ[ος -
κ[α]ὶ ἔγ[γονοι]
. . ασσ - -
Ἀπια - -
- - - -

ι adscriptum q. v. post Ω semper positum, post η nonnunquam neglectum est (bis ἀναγράψη, semel χρήζων), id quod primum a. Chr. n. saeculum indicare videtur. Eiusdem initium significant ͲͲ et Π variantes. || vs. 6 post ταμίαι quinque fere litteras eradere voluit quadratarius, sed nonnulla vestigia reliquit. Lacunam non indicat Legr. || vs. 7 siglam < = dimidium (drachmae) om. editor. Cetera praetereo — multa enim incerta remanent.

Cum lege (vss. 1—14) cautum sit, ut perscriberentur proxenorum nomina secundum ordinem annuum (vss. 4. 5), prius ii sunt enumerati, qui ante illam legem proxeni erant creati (Legrand), atque ii quidem secundum demotica alphabetico ordine digesta. Unde elucet, quam parvam catalogi partem teneamus. In parte inferiore vero non multum deesse ex eo manifestum fit, quod Ἀρχωνίδας Σωσικλεῦς (vss. 29. 30) et cum eo ceteri in tertia columna nominati Anaphaei sunt (Legrand; v. inter sepulcralia Anaphes monumenta).

Vs. 40 erravisse quadratarium elucet, sed quid incidere debuerit incertum. An Λέων ⟨Λέων⟩ [Σ]ώσ(ι)ος?

169 In S. Spyridionis ecclesia, in eodem lapide, quo n. 170. Commemoravit Villoison Prolegg. in Iliad. 1788 LIV et *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 289; edd. Osann Syll. 1834, 392 sq. ex eius schedis et Boeckh C. I. G. II 2484 indidem meliore usus apographo (Dittenberger Syll. 338; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3460 pauca excerpsit). Boeckhium sequor.

ΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΞΝΟ
ΤΕΛΗΣΦΙΛΟΝΙΚΟΥΕΠΕΣΤΑΤΕΙΓΝΩΜΑΙ
ΠΡΥΤΑΝΙΩΝΕΠΕΙΔΗΔΗΜΟΤΕΛΗΣΚΑΛ
ΛΙΠΠΟΥΑΙΡΕΘΕΙΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΕΠΕΜΕ
ΛΗΘΗΤΟΥΔΑΜΟΥΜΕΤΑΠΑΣΑΣΦΙΛΟΤΙ
ΜΙΑΣΤΩΝΤΕΚΑΤΑΤΑΝΑΓΟΡΑΝΠΑΝΤΩΝ
ΕΠΙΜΕΛΟΜΕΝΟΣΟΠΩΣΩΣΕΥΩΝΟΤΑΤΑ
ΚΑΙΔΙΚΑΙΟΤΑΤΑΠΩΛΗΤΑΙΚΑΙΣΙΤΟΝΔΙΕ
ΤΕΛΕΙΠΡΟΩΝΕΥΜΕΝΟΣΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΚΑΙΔΙΑΨΑΦΙ
ΣΑΣΘΑΙΤΑΝΒΟΥΛΑΝΚΑΙΤΑΝΕΚΛΗΣΙΑΝ
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΗΔΟΚΕΙΑΥΤΟΝΣΤΕΦΑ
ΝΩΣΑΙΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΑΙΔΕΚΑΔΟ
ΞΕΙΤΟΙΠΡΥΤΑΝΙΕΣΤΟΙΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝ
ΤΕΣΛΗΝΑΙΟΒΑΚΧΙΟΝΣΤΕΦΑΝΩΣΑΝ
ΤΩΑΥΤΟΝΤΟΙΣΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΕΝΤΩΙ
ΑΓΩΝΙΤΩΝΤΡΑΓΩΙΔΙΩΝΟΔΕΚΑΡΥ
ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΤΩΟΤΙΟΔΑΜΟΣΣΤΕ
ΦΑΝΩΙΔΑΜΟΤΕΛΗΚΑΛΛΙΠΠΟΥ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΑΝΕΝΕ
ΔΕΙΞΑΤΟΕΣΤΟΝΔΑΜΟΝΑΓΟΡΑΝΟ
ΜΗΣΑΝΤΑΚΑΛΩΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΩΣΤΩΙ

Ἔδοξε (τᾶι) βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι, Ξ(ε)νο-
τέλης Φιλονίκου ἐπεστάτει, γνώμα⟨ι⟩
πρυτανίων· ἐπειδὴ Δ[α]μοτέλης Καλ-
λίππου αἱρεθεὶς ἀγορανόμος ἐπεμε-
λήθη τοῦ δάμου μετὰ πάσας φιλοτι-
μίας τῶν τε κατὰ τὰν ἀγορὰν πάντων
ἐπιμελόμενος, ὅπως ὡς εὐωνότατα
καὶ δικαιότατα πωλῆται, καὶ σῖτον διε-
τέλει προωνεύμενος τῶι δάμωι,
ἐπαινέσαι τε αὐτὸν καὶ διαψαφι-
[ξ]ασθαι τὰν βουλὰν καὶ τὰν ἐκλησίαν
κατὰ τὸν νόμον, ἦ δοκεῖ αὐτὸν στεφα-
νῶσαι θαλλοῦ στεφάνωι· αἰ δέ κα δό-
ξει, τοὶ πρυτάνιες τοὶ πρυτανεύον-
τες [μ]ῆνα Ἰοβάκχιον στεφανωσάν-
τω αὐτὸν τοῖς Διονυσίοις ἐν τῶι
ἀγῶνι τῶν τραγωιδ⟨ι⟩ῶν· ὁ δὲ κᾶρυ[ξ]
ἀναγορευσάτω ὅτι ὁ δᾶμος στε-
φανῶι Δαμοτέλην Καλλίππου
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας ἂν ἐνε-
δείξατο ἐς τὸν δᾶμον, ἀγορανο-
μήσαντα καλῶς καὶ φιλοτίμως· τωι
\- - - - - - - - - - -

Vs. 2 γνωμα⟨ι⟩ H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 257. || vs. 15 ΛΗΝΑΙΟΒΑΚΧΙΟΝ Deforme Ληναιοβακχίου nomen correxit Dittenberger *Deutsche Lit.-Zeitg.* 1891, 701; cf. E. F. Bischoff *Leipz. Stud.* XVI 158. De Astypalaeensium mensibus pauca edocemur titulo Amorgino, quem edidit St. Kumanudes *Bull. de corr. Hell.* VIII 1884, 26 sq.

---

170 Ibidem; v. ad n. 169. Meminit tituli Villoison Prolegg. in Iliad. LV et *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 289; edd. ex eius schedis Osann Syll. 1834, 393 sq., 28 et meliore apographo usus Boeckh C. I. G. II 2483 coll. add. p. 1097 (Cauer Delectus [2] 156; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3459; cf. H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 257). Boeckhium sequor.

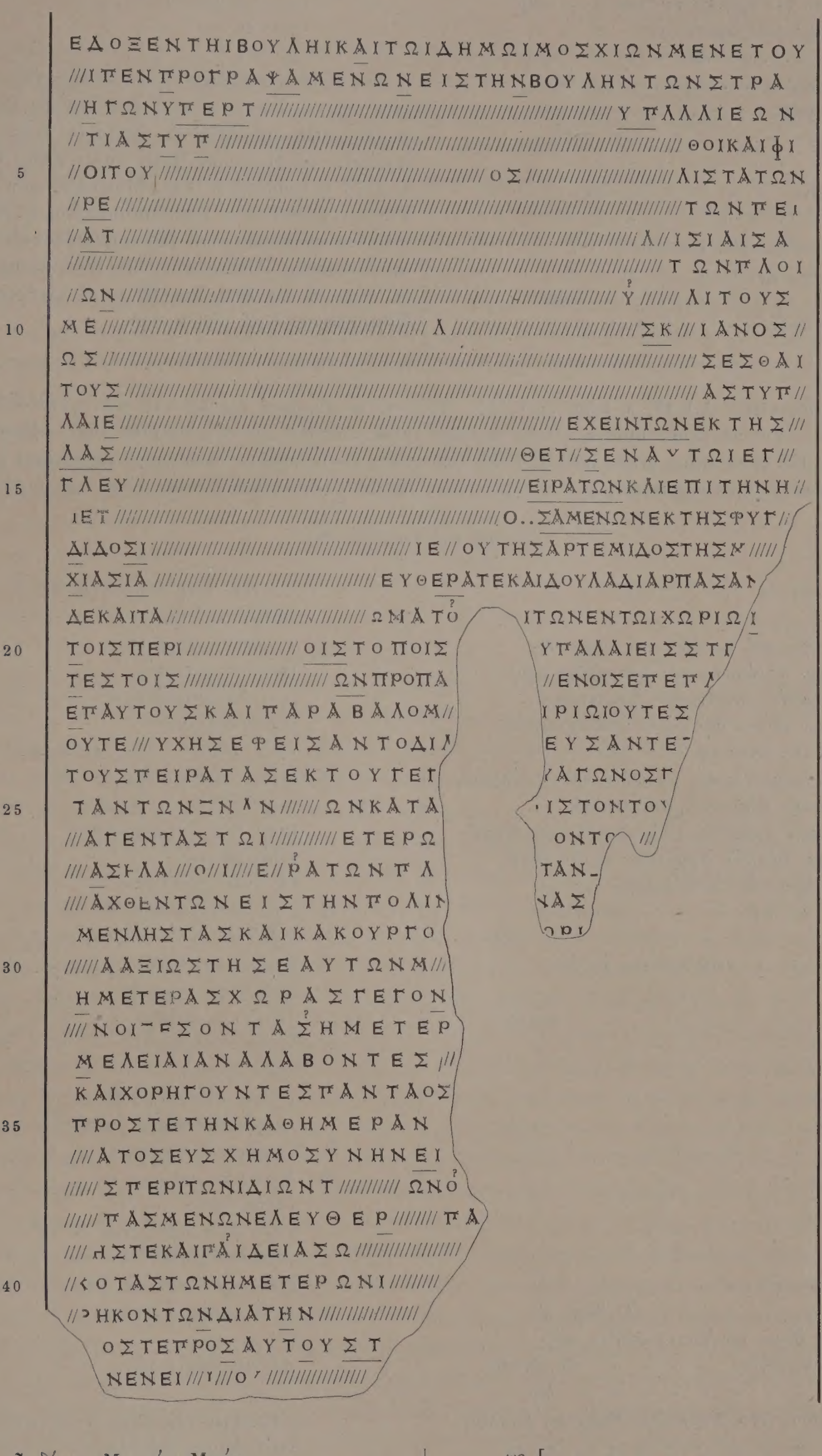
ΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΦΙΛ
ΟΕΝΕΥΣΕΠΕΣΤΑΤΕΙΓΝΩΜΑΠΡΥ
. . ΙΔΗΑΡΚΕΣΙΛΑΣΜΟΡΑΓΕΝΕΥΣΑΙ . .
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΕΠΕΜΕΛΗΘΗΤΟΥΔΑΜΟΥ
ΜΕΤΑΠΑΣΑΣΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΤΩΝΤΕΚΑΤΑ
ΑΝΑΓΟΡΑΝΠΑΝΤΩΝΕΠΙΜΕΛΟΜΕΝΟΣ
ΠΩΣΩΣΕΥΩΝΟΤΑΤΑΚΑΙΔΙΚΑΙΟΤΑΤΑΠΩΛΗ
ΑΙΚΑΙΣΙΤΟΝΠΡΟΩΝΕΥΜΕΝΟΣΔΙΕΤΕΛΕΙ
ΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΟΤΙΚΑΛΟΣ
ΚΑΙΑΓΑΘΟΣΓΕΓΕΝΗΤΑΙΠΕΡΙΤΟΝΔΑΜΟΝ
ΚΑΙΔΙΑΨΑΦΙΞΑΣΘΑΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ
ΗΔΟΚΕΙΑΥΤΟΝΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΘΑΛΛΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΔΕΚΑΔΟΞΕΙΤΟΙΠΡΥΤΑΝΕΥ

ΤΩΝΤΡΑΓΩΙΔΩΝΔΕΚΑΡΥΞΑΝΑΓΟΡΕΙ
ΑΤΩΟΤΙΟΔΑΜΟΣΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΚΕΣΙΛΑΝ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΕΥΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙ
ΑΣΕΝΕΔΕΙΞΑΤΟΕΣΤΟΝΔΑΜΟΝ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΣΚΑΛΩΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΩΣ
ΕΞΕΣΤΩΔΕΑΥΤΩΚΑΙΑΝΑΘΗΜΑΑΝΑΘΕΜΕ
ΟΠΑΙΚΑΧΡΗΙΞΗΙΤΑΣΑΓΟΡΑΣΕ . . ΤΑΣΤΟΙΑ
ΤΑΣΠΑΡΑΤΟΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝΤΟΔΕΨΑΦΙΣΜΑ
ΤΟΔΕΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΣΤΑΝΦΛΙΑΝΤΟΥΑΓΟΡΑΝ
ΜΙΟΥΑΝΔΡΑΔΕΕΛΕΣΘΑΙΟΣΤΙΣΕΠΙΜΕΛΗΘΗ
ΕΙΤΑΣΑΝΑΓΡΑΦΑΣΤΟΔΕΑΝΑΛΩΜΑ
ΤΑΜΙΑΙΔΟΝΤΩΕΔΟΞΕΣΤΕΦΑΝΩΝΑΙ ΡΕΘΗ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΦΙΛΑΡΧΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΥΣ

[Ἐπὶ δαμιεργοῦ τοῦ δεῖνος(?) ἔδο]-
[ξ]ε τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· Φίλ[αρχος Ἀριστ]-
[τ]ο[κλ]εῦς ἐπεστάτει, γνώμα πρυ[τανίων]·
[Ἐπε]ιδὴ Ἀρκεσίλας Μο(ι)ραγένευς αἱ[ρεθεὶς]
ἀγορανόμος ἐπεμελήθη τοῦ δάμου
μετὰ πάσας φιλοτιμίας τῶν τε κατὰ
[τ]ὰν ἀγορὰν πάντων ἐπιμελόμενος
[ὅ]πως ὡς εὐωνότατα καὶ δικαιότατα πωλῆ-
[τ]αι, καὶ σῖτον προωνεύμενος διετέλει
τῶι δάμωι· ἐπαινέσαι τε αὐτόν, ὅτι καλὸς
καὶ ἀγαθὸς γεγένηται περὶ τὸν δᾶμον,
καὶ διαψαφίξασθαι κατὰ τὸν νόμον,
ἦ δοκεῖ αὐτὸν στεφανῶσαι θαλλοῦ
στεφάνωι, ⟨κ⟩ αἰ δέ κα δόξει, τοὶ πρυτάν(ι)ε[ς τοὶ]
[πρυτανεύοντες μῆνα Ἰοβάκχιον στεφανω]-
[σάντω αὐτὸν τοῖς Διονυσίοις ἐν τῶι ἀγῶνι]
τῶν τραγωιδῶν, (ὁ) δὲ κᾶρυξ ἀναγορε[υ]-
[σ]άτω ὅτι ὁ δᾶμος στεφανῶι Ἀρκεσίλαν
Μοιραγένευς ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοί-
ας [ἂν] ἐνεδείξατο ἐς τὸν δᾶμον
ἀγορανομήσας καλῶς καὶ φιλοτίμως·
ἐξέστω δὲ αὐτῶι καὶ ἀνάθημα ἀναθέμε[ν]
ὅπαι κα χρήι[ζ]ηι τᾶς ἀγορᾶς ἐ[πὶ] τᾶ(ς) στοιᾶ[ς]
τᾶς παρὰ τὸ πρυτανεῖον· τὸ δὲ ψάφισμα
τόδε ἀναγράψαι ἐς τὰν φλιὰν τοῦ ἀγοραν[ο]-
μίου, ἄνδρα δὲ ἑλέσθαι ὅστις ἐπιμεληθη-
[σ]εῖ τᾶς ἀναγραφᾶς· τὸ δὲ ἀνάλωμα [τοὶ]
ταμίαι δόντω. — Ἔδοξε στεφανῶν· [αἱ]ρέθη
ἀναγράψαι Φίλαρχος Ἀριστοκλεῦς.

Vss. 1. 2 supplementa incerta tentavi, quia totum verbum ἔδοξε versu altero non capitur. Vss. 14 extr.—16 lacunam unius versus post vs. 14 indicat Villois.; duos recte suppleverunt Osann et Boeckh ex simillimo titulo n. 169.

171 Stela lapidis caerulei maculati infra fracta, superne cymatio ornata, l. 0,44, a. 0,75, cr. 0,36. Litterae apicatae et elegantes exeuntis fere secundi a. Chr. n. saeculi a. 0,01. Lapidem paullo integriorem vidit Rossius. Quare litteras ab illo lectas, a me non recognitas lineis subductis significavi, neque semper indicavi, si cuius litterae ab illo ut integrae descriptae mihi modo pars aliqua apparebat. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 158 (Rangabé *Ant. Hell.* 762; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 259 sq., 43). Exscripsi in ecclesia Χριστός intra vicum hodiernum sita.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Μοσχίων Μενέτου
[ε]ἶπεν· προγραψαμένων εἰς τὴν βουλὴν τῶν στρα-
[τ]ηγῶν ὑπὲρ τ[ῆς ἐπικουρίας τῶν Ἀστ]υπαλαιέων,
[ὅ]τι Ἀστυπ[αλαιεῖς ἄνδρες γεγένηνται ἀγα]θοὶ καὶ φί-
[λ]οι τοῦ [ἡμετέρου δήμου, ἀγωνισάμενοι(?) κάλ]λιστα τῶν
\- - - - - - - - - - - - - - τῶν πει-
[ρ]ατ[ῶν - - - - - - - - - - - - - -]
\- - - - - - - - - - - - - - τῶν πλοί-
[μ]ων [- - - - - - - - - - - - - κ]αὶ τοὺς
μὲ[ν - - - - - - - - - - - -]ς κ[α]ὶ ἀνοσ[ί]-
ως [- - - - - - - - - - - - - ἔ]σεσθαι
τοὺς - - - - - - - - - - - - Ἀστυπ[α]-
λαιε - - - - - - - - - - ἔχειν τῶν ἐκ τῆς [Θα]-
λάσ[σης(?) - - - - - - -]θέτ[η]σεν αὐτῶι· ἐ[πι]-
[π]λευ[σάντων δὲ .... τῶν π]ειρατῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἡ-
[μ]ετ[έραν χώραν τὴν ἀπόβασιν π]ο[ιη]σαμένων ἐκ τῆς Φυγ[ε]-
λίδος [καὶ σώματα ἐκ τοῦ] ἱε[ρ]οῦ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Μ[ουνι]-
χίας [ἀγαγόντων ἐλ]εύθερά τε καὶ δοῦλα, διαρπασάν[των]
δὲ καὶ τὰ [..... τῶν σ]ωμάτ[ων κα]ὶ τῶν ἐν τῶι χωρίωι [καὶ]
τοῖς περι[κειμέν]οις τόποις, [οἱ Ἀστ]υπαλαιεῖς στ[ραφέν]-

τες τοῖς . . . . ων προπα[ραγενομ]ένοις ἐπέπλ[ευσαν]
ἐπ' αὐτοὺς καὶ παραβαλόμ[ενοι τῶ]ι ῥίωι οὔτε σ[ώματος]
οὔτε [ψ]υχῆς ἐφείσαντο, δια[κινδυν]εύσαντε[ς δὲ πρὸς]
τοὺς πειρατὰς ἐκ τοῦ γεγ[ενημένο]υ ἀγῶνος [ἔτρεψαν τὸ(?)]
πᾶν τῶν ἐναν[τί]ων κατὰ [τὸ ἀνέλπ]ιστον το[ῦ . . . . ἐκ]-
[πλ]αγέντας τῶι [τε ἡμ]ετέρω[ι θράσει] ὄντ - - - - -
[. . . . . τῶν π]ε[ι]ρατῶν π . . . . ταν - - - - συ]-
[ν]αχθέντων εἰς τὴν πόλιν . . . . . νας [. . . . . . τοὺς]
μὲν ληστὰς καὶ κακούργο[υς - - - - - - -]
. α ἀξίως τῆς ἑαυτῶν μ[- - - - - - - - τῆς]
ἡμετέρας χώρας γεγον - - - - - - - - - -
[γ]νόντες ὄντας ἡμετέρ[ους - - - - - - ἐπι]-
μελείαι ἀναλαβόντες - - - - - - - - - - -
καὶ χορηγοῦντες πάντα ὅσ[ων ἕκαστος ἐδεῖτο . . . .]
πρός τε τὴν καθ' ἡμέραν [χρείαν - - - - - -]
. ατος εὐσχημοσύνην [- - - - - - - - - - κα]-
[θὼ]ς περὶ τῶν ἰδίων τ[έκν]ων ὁ - - - - - - - -
[ἠσ]πασμένων ἐλευθερ . . πα - - - - - - - ἀρε]-
[τ]ῆς τε καὶ παιδείας ω - - - - - - - - - - -
κότας τῶν ἡμετέρων [- - - - - - - - - κα] - -
[θ]ηκόντων διὰ τὴν - - - - - - - - - - - -
. ός τε πρὸς αὐτοὺς τ - - - - - - - - - - - -
. ν ἐν ει - - - - - - - - - - - - - - - -

Vss. 13 sq. [θα]λάσ[σης, vs. 23 δὲ πρὸς], vss. 24. 25 ἀγῶνος [τρέψαντες τὸ] | πᾶν τῶν ἐναν[τί]ων supplevit Kaibel; vs. 15. 17. 19. 21 Wilamowitz. || vs. 27 . ΑΣΗ . ΛΛ . ΘΝΙ . Ε . ΡΑΤΩΝ Ross. || vss. 28. 29 et inde 17. 18 Ἀρτέμιδος τῆς Μενδησίας Ross, quem secuti Höfer in Roscheri Lex. Myth. II 2775 et Gelder l. l. Diana Munichia, cuius nomen restitui, Pygelis sive Phygelis colebatur in Ephesiorum agro, cf. Strabo XIV 1, 20 p. 639. Phygelorum mentionem (vs. 16) non intellexerant viri docti. Decretum igitur, quod tenemus, Ephesiorum est, de quorum strategis vide Hicksium *Anc. gr. inscr. in the Brit. Mus.* III p. 81 et decretum anni fere 85 a. Chr. n. (Dittenberger Syll. 253, 21 sqq.).

172 Stela marmoris caerulei (maculati), l. 0,47, a. 1,30, cr. 0,155. Litterae summopere detritae et, cum parvae sint (c. 0,008) et negligentius incisae, difficiles ad legendum. Versus primi litterae ceteris maiores intra singulas coronas scriptae sunt. Nunc est supra ostium ecclesiae Christi, infra castelli portam. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 162 versus 1—5 lapidem incommode collocatum questus (cf. Sonne De arbitris 67 CVIII). Exscripsi ex duobus ectypis chartaceis; sed in lapide ipso melius posito plura lectum iri ne ego quidem nego.

[*Textum vide pag. 35. 36.*]

Θ ε ο ί.

Ἔδοξεν τῶι δήμωι· στρατηγῶν καὶ Λευκίου τοῦ Διον[υσί]-
ου γνώμη· ἐπειδὴ τοῦ δήμου πέμψαντος εἰς Ἀστυπάλ[α]ια[ν]
δικασταγωγὸν Λεύκιον Διονυσίου αἰτησόμενον δ[ικαστήρι]-
ον ὁ δῆμος ὁ Ἀστυπαλαιέων εὔνους καὶ φίλος ὑπά[ρχων τῶι]
δήμωι καὶ προαιρούμενος . . ο . αυτος του - - - - - -
[τ]ε[λ]εσθῆναι τὰς κρίσεις· τὴ[ν π]ᾶσα[ν] σπου[δὴν καὶ ἐπιμέλειαν]
ποιησάμενος περὶ τὴν α[ἵρεσι]ν δι[κ]αστῶν ἀπ[έστειλε]
δικαστὰς ἄνδρας καλοὺς κα[ὶ ἀγ]αθοὺς [Ἀ]γαθοκλῆ Κλευσ[τρά]-
του, Γόργαιθον Μικίω[ν]ο[ς, Εὐκ]λῆν Ἀρχωνίδα, οἵτινες [πα]-
ραγενόμενοι ἃς μὲν ἐδ[ίκα]σ[αν] ἃ[ς δὲ διέλυ]σ[αν δικαί]-
ως καὶ κατὰ τοὺς νόμους καὶ πο[- - - - φιλοτιμί]-
αν εἰσενεγκάμε[νο]ι [- - - - - - - - - - - - αὐ]-
τοῖς σπεύδοντες [- - - - - τοὺς πολίτας εἰς ὁ]-
μόνοιαν καταστῆ[σ]αι - - - - - - - - - - - -
. . . νομίσαντες [- - - - - - - - - - - - αὐτο]-
[κρ]άτορας ἀνα - - - - - - - - - - - - - -
. ος τε αὐτῶν - - - - - - - - - - - - -
. ν [κ]αὶ ὁ δῆμος - - - - - - - - - - - -
[. . . μεγ]ίστης ὑ - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - -
. . . . ἐπὶ τ - - - - - - - - - - - - - -
[το]ὺς μ[ὲ]ν κα - - - - - - - - - - - - - -
. . . έων προπ - - - - - - - - - - - - -
. . . ν τοῖς τε ὑ - - - - - - - - - - - -
[ἐν] τῶι ἀγῶνι τ[ῶν Διονυσίων(?) - - - - - - - ὁ]
[ἀγω]νοθέτης [- - - - - - - - - - Ὁ δῆμος ὁ]
[Σμ]υρναίων στ[εφανοῖ τὸν δῆμον τὸν Ἀστυπαλαιέων πά]-
[σης] ἀρετῆς ἕνεκ[α καὶ δικαιοσύνης - - - - τὴν ἀποσ]-
[το]λὴν τῶν δι[καστῶν - - - - - - - - - - δι]-
[κα]στὰς Ἀγαθ[οκλῆ Κλευστράτου, Γόργαιθον Μικίωνος, Εὐκλῆν]
[Ἀρ]χωνίδα - - - - - - - - - - - - - - -
. ον τὸ πέρας κ - - - - - - - - - - - - - -
[τῶ]ν πόλεων καὶ - - - - - - - - - - - -
[ἀρε]τῆς ἕνεκα κ[αὶ δικαιοσύνης ἣν ἐπέδειξαν ἐν ταῖς]
[κρ]ίσεσιν· τῆς δὲ [- - - - - - - - - τὸν ἀγω]-
[ν]οθέτην κατὰ τὰ - - - - - - - - - - - -
[κα]ὶ τῆς τῶν προς - - - - - - - - - - - -
[Σμ]υρναίων εὐχ - - - - - - - - - - - -
. . . τὸν δῆμον προ - - - - - - - - - - - -
[. . τ]ελέσ[α]ς τὸ - - - - - - - - - - - -
. . . . . εἰς τὴν π[όλιν - - - - - - - - - -]
- ς τοὺς ἀε[ὶ] καθεσ[τῶτας - - - - - - - - -]
[πα]ρὰ τοῦ δήμου ν - - - - - - - - - - - -
. . . . οις· περὶ δὲ π - - - - - - - - - - - -
[το]ὺς στρατηγοὺς - - - - - - - - - - - -
[. . . συν]γρα[φ]ὰ[ς(?) - - - - - - - - - - Ἀ]-
[σ]τυπαλαιεῖς ς - - - - - - - - - - - - -
. . . . τελει - - - - - - - - - - - - - - -
[τοὺς] ἀφικομένο[υς - - - - - - - - - - -]
[. η]σάρχου - - - - - - - - - - - - - -
[κα]ὶ περὶ τῶν δι[κ]α[στῶν - - - - - - - - -]
[τ]ὰς κρίσεις ἐ - - - - - - - - - - - -
[ὁ] δῆμος γεγένη[ται - - - - - - - - - - -]
[ν]οι τὸν προσκα[- - - - - - - - - καλοκά]-
[γ]αθίας οὐθὲν ἐνλ[ειπο - - - - - - - - συμ]-
[φ]ερόντως διαδη - - - - - - - - - - - -
[ἐ]παγαγὼν αὐτο[ὺς - - - - - - - - - - -]
. εκ . . . . . γραμ[μ - - - - - - - - - - - -]
[τ]ῶ[ν τ]ε δικαστῶν - - - - - - - - - - -
[τ]ὴν ἐστι[μ - - - - - - - - - - - ἐπιμέ]-
[λ]ειαν ποήσασθαι ὅ[πως - - - - - - - - -]
. ως δι[κ]ασταῖς ἀ[γαθοῖς - - - - - - - -]
. . ωσιν τοῖς συν[- - - - - - - - - - - ἕ]-
καστά τε καὶ - - - - - - - - - - - -
. οντα ἐπισ - - - - - - - - - - - - -
[τ]οῦ ἀναγραφ[έ]ν[τος - - - - - - - - - - -]
[κα]ὶ πράξαντες τὰ - - - - - - - - - - -
[τῶ]ι πρεσβευτῆι ὃς - - - - - - - - - - -
οἱ δὲ ταμίαι δ[όντων - - - - - - - - - - -]
[- - - - - - - - - - - - - - Ἡιρέθη]
Λεύκιος Δ[ι]ονυσίου.

[Ἔ]δοξ[εν τῶι] δή[μωι]· σ[τρατηγῶν γνώμη· ἐπειδὴ]
[τ]οῦ δή[μ]ου πέ[μψαντος - - - - - - - - - -]
. . . . υσ - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
. . . . Ἀ[στυ]παλα - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -

Θ Ε Ο Ι

ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝΚΑΙΛΕΥΚΙΟΥΤΟΥΔΙΟΝ//////////
ΟΥΓΝΩΜΗΕΠΕΙΔΗΤΟΥΔΗΜΟΥΠΕΜΨΑΝΤΟΣΕΙΣΑΣΤΥΠΑΛ/ΙΑ///
ΔΙΚΑΣΤΑΓΩΓΟΝΛΕΥΚΙΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΙΤΗΣΟΜΕΝΟΝΔ//////////
ΟΝΟΔΗΜΟΣΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΕΥΝΟΥΣΚΑΙΦΙΛΟΣΥΠΑ//////////
ΔΗΜΩΙΚΑΙΠΡΟΙΑΙΡΟΥΜΕΝΟΣΙ/////Ο/////ΑΝΤΟΣΤΟΥ///ΙΙ////ΙΙ·ΓΟ//////////
//ΣΔΕΣΘΗΝΑΙΤΑΣΚΡΙΣΕΙΣΤΗΝΠΑΣΑΝΣΠΟΥΔΙΙ//////////
ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΣΠΕΡΙΤΗΝΑ//////////Ν?ΔΙ///Α>ΤΩΝΑΠ//////////
ΔΙΚΑΣΤΑΣΑΝΔΡΑΣΚΑΛΟΥΣΚΑ/////Ι ΑΘΟΥ∠/ ΓΑΘΟΚΛΗΚΑΓΥΣ//////////
ΤΟΥΓΟΡΓΑΙΘΟΝΜΙΚΙΩΙΙΟ////////ΓΛΗΝΑΡΧΩΝΙΔΛΟΙΤΙΝΕΣΓ//////////
ΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙΑΣΜΕΝΕΔ?////////Σ////////Α//////////ΣΙ//////////
ΩΣΚΑΙΚΑΤΑΓΟΥΣΝΟΜΟΥΣΚΑΙΠΟ//////////Ι /////////////
ΑΝΕΙΣΕΝΕΓΚΑΜΕ////////Ι//////////
ΤΟΙΣΣΠΕΓΔΟΝΤΕΣ/////////////
ΜΟΝΟΙΑΝΚΑΤΑΣΤΗ///ΛΙ//////////
////ΙΙΝΟΜΙΣΑΝΤΕΣΕΙ//////////
//////ΑΤΟΡΑΣΑΝΑ//////////
///ΙΟΣΤΕΕΑΥΤΩΝ//////////
//////Ν///ΑΙΟΔΗΜΟΣ//////////
//////////ΙΣΤΗΣΥ//////////
//////////ΑΤΥΧΗΤΗΣ//////////
//////////Λ////ΕΠΙΤ//////////
//////////ΥΣΜ////ΝΚΑΙ//////////
//////////ΕΩΝΠΡΟΠ//////////
//////////ΝΤΟΙΣΤΕΥ//////////
//////////ΤΩΙΑΓΩΝΙΤ//////////
//////ΟΝΟΘΕΤΗΣ//////////
////ΙΥΡΝΑΙΩΝΣΤΕ//////////
////////ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚ//////////
//////////ΛΗΝΤΩΝΔΙ//////////
////////ΣΤΑΣΑΓΑΘ//////////
/////Χ?ΩΝΙΔΑΕΠΙΤ///////////
///ΟΝΤΟΠΕΡΑΣΚ//////////
//////ΝΠΟΛΕΩΝΚΑΙ//////////
///////ΤΗΣΕΝΕΚΑΚ///////////
/////ΙΣΕΣΙΝΤΗΣΔΕ//////////
//ΟΘΕΤΗΝΚΑΤΑΤΑ//////////
//////ΙΤΗΣΤΩΝΠΡΟΣ//////////
ΤΙΥΡΝΑΙΩΝΕΥΧ//////////
//////ΤΟΝΔΗΜΟΝΠΡΟ//////////
//////////ΕΛΕΣ////ΣΤΟ//////////
//////////ΙΕΙΣΤΗΝΠ//////////
///ΣΤΟΥΣΑΕ//ΚΑΟΕΣ//////////
///ΡΑΤΟΥΔΗΜΟΥΝ//////////
//////////ΟΙΣΠΕΡΙΔΕΠ//////////
///ΥΣΣΤΟΑΤΗΓΟΥΣ//////////
//////////ΝΓΡΑ//ΛΞ//////////
///ΤΥΠΑΛΑΙΕΙΣΕ//////////
//////////ΤΕΛΕΙ//Ο//////////
//////////ΑΦΙΚΟΜΕΝΟ//////////
///ΙΣΑΡΧΟΥ//////////
//ΙΠΕΡΙΤΩΝΔΙΚΑ//////////
//ΑΣΚΡΙΣΕΙΣΕΝ//////////
//ΔΗΜΟΣΓΕΓΕΝΗ//////////

//ΟΙΤΟΝΠΡΟΣΚΑ//
//ΛΘΙΑΣΟΥΘΕΝΕΝΑ//
//ΕΡΟΝΤΩΣΔΙΑΔΗ//
//ΠΑΓΑΓΩΝΑΥΤΟ//
//ΕΚ//ΙΓΡΑΜ//
//ΩΙ ΕΔΙΚΑΣΤΩΝ//
//ΗΝΕΣΤΙΝ//Λ//Λ//
//ΕΙΑΝΠΟΗΣΑΣΘΑΙΟ//
//ΩΣ ΔΙΙΛΣΤΛΙΣΛ//
//ΩΣΙΝΤΟΙΣΣΥΝ//
ΚΑΣΤΑΤΕΚΑΙΙ//
//ΟΝΤΑΕΠΙΣΙ//Η//
//ΟΥΑΝΑΓΡΑΦΓΝ//
//ΙΠΡΛΞΛΝΤΕΣΤΑΥ//
//ΙΠΡΕΣΒΕΥΤΗΙΟΣ//
/ΟΙΔΕΤΑΜΙΑΙΔΟ//
//ΑΠ//Α//Ξ//
ΛΕΥΚΙΟΣΔ//ΟΝΥΣΙΟΥ

vacat

//ΔΟΞ-ΙΙΙ//ΔΗ//Σ//
//ΟΥΔΗΜΟΥΠΕΙ//
//ΥΣΛΙ//
//ΛΙ//Λ//
//ΙΙΠΙL//
//Ι//
//Ι/ //
//Ε//Ο//Ο//
//ΟΥ//Ι//
//Ϲ//Ι//
//Λ//ΠΛΛΛ//
//ΟΙ//ΟΙ//
//Ι//ΤΗΣΕΝΘ//
//ΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΟΝΑΓΩΝΟ//
//ΛΟΙ//Ι//ΛΣΤΥΠΑΛΑΙΑ//
//ΑΙΑΥΤΟΙΣΠΕΙΙΤΟΥΓΡΑΜΜΑΙ//
//ΠΑΙΝΕΙ//ΤΕΝ//ΩΓ//
//Υ//ΙΛΣΚΑΙΦΙΛΟ//Λ//
//ΙΛΜΦΟΤΕΡΩΝΤΩΝΠΟΛΕΩ//
//ΛΟΥΣΥΠΑΡΧΟΝΙ//ΣΚΑΙΕΥΝΟΥΣΤΗΙ//
//ΙΑΝΠΟΙΕΙΣΘΑΙΚΑΘΕΚΑΣ//ΕΤΟΣΤΛ//
//ΕΛΟΥΜΕΝΟΥΣΥΠΑΥΤΩΝ//Ν//ΜΕΙΙΜΕΓ//ΙΟΤΛ//
//ΕΝΩΝΠΡΥΤΑΝΕΩΝΚΑΙΤΗΝΑΝΑΓ//
//ΥΝΤΕΛΕΣΘΗ//ΝΑΣ//ΡΘΓΙΣΗΣΚΑΙΣΤ//
//ΑΝΑΤΕΘΗΣΞΤ//ΠΕΡΙΔΕΤΟΝΞΕΛΣ//
//ΠΙΜΕΛΕΙΑ//ΛΣ//ΑΙ//ΙΞΣΤΛΙΙΙΙ//
//ΠΟΛΙΤΩ//ΞΣ//ΝΩΜΗΙΓ//ΛΙ//
//ΣΕΝΝΟΜΟΙΣΧΡΟΝΟΙΣΤ//ΦΙΣΜΑ//Λ//
//ΗΙΙΛΕΥΚΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΛΠΙΙΙ//Δ//
//ΞΜΙΞΙΟΥΔΕΥΤΕΡΑΙΑΣ//ΛΓΙΣΤΟ//

vacat

. . . . τῆς - - - - - - - - - -
[ἐπι]μεληθῆναι τὸν ἀγωνο[θέτην - - - - - -]
. . . λοι [ε]ἰς Ἀστυπάλαια[ν - - - - - - - - -]
. . αι αὐτοῖς πε[ρ]ὶ τοῦ γράμμα[τ - - - - - - -]
[ἐ]παινει . τε ν - - - - - - - - - - - - -]
[. . . . . ε]ὐ[νοί]ας καὶ φιλο - - - - - -]
. . . ἀμφοτέρων τῶν πόλεω[ν - - - - - - - - -]
[κα]λοὺς ὑπάρχον[τα]ς καὶ εὔνους τῆι - - - - -
. . ίαν ποιεῖσθαι καθ' ἕκασ[τον] ἔτος τὰ - - - -
[τ]ελουμένους ὑπ' αὐτῶν [- - - - - - καθισ]-
[ταμ]ένων πρυτάνεων καὶ τὴν ἀναγ[ραφὴν - - -]
[σ]υντελεσθῆ, [ἀ]ναστα θ[ε]ίσης καὶ στ[ήλης - - -]
. . ἀνατεθήσ[εται]· περὶ δὲ τ[ῶ]ν τε ἀσ - - - - -
[ἐπ]ιμέλεια[ν ποιήσ]ασ[θ]αι - - - - - - - -
[τῶν] πολιτ[ῶν· - - - γ]νώμη - - - - - -
[τοῖ]ς ἐννόμοις χρόνοις [. . . ψή]φισμα - - - - -
. ηι Λεύκιος Διονυσίου [- - - - - - - - Ἀρ]-
[τε]μι[σ]ίου δευτέραι ἀσ - - - - - - - - - -

Vs. 5 δικασταγωγόν ex litteris a Rossio lectis . . ΚΑΣΤΑΣΕΓΟΝ iam restituerat M. Holleaux *Bull. de corr. Hell.* XIV 1890, 41.

Vss. 3 extr. 11. 12. 14. 28. 29. 73. 74 potiora restituit Wilamowitz, vs. 8 Kaibel.

Vs. 10 Εὐκ]λῆν Ἀρχωνίδα vide ad n. 173, 50.

173 Lapis in ecclesia S. Annae (D. Ioannis Boeckh) in loco dicto *la Marchesana* (rectius Μαλτεζάνα, cf. Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 64) inventus, deinde Choiseulii gratia Smyrnam translatus, ubi anni 1797 incendio deletus fertur, cf. Dubois *Catal. de ... Choiseul* praef. VIII. Edd. Osann Syll. inscr. graec. 1834, 388 sqq. ex schedis Villoisoni, qui pauca excerpserat Prolegg. ad Iliad. 1788, LIV et meminerat *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 285 sq.; Boeckh C. I. G. II 2485 et add. p. 1098 (Hicks *Manual of gr. hist. inscr.* 203; Viereck Serm. graec. 42 sqq. XXI vss. 1—44; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3463 vss. 55 sqq.; C. Cichorius *Rhein. Mus.* XLIV 1889, 444 sq., qui foederis textum (vs. 26 sqq.) in plerisque optime restituit). Villoisoni schedas, unicum scilicet fontem, minusculis exaratas Parisiis in bibliotheca nationali (cod. ms. suppl. graec. 930 f. 78) vidi, quas minusculas infra repetii omissis accentibus et spiritibus, quos modo posuit, modo neglexit Villoison. In maiusculas transtulerunt Osann et Boeckh eas, quibus Villoison in Prolegg. in hoc titulo citando usus erat (Α Ε Θ Κ Μ Π Σ).

περι τȣτȣ τȣ πραγματος ȣτως εδοξε

ανανεωσασθαι ανδρα καλον και αγαθον
καλȣ και αγαθȣ και φιλȣ προσαγο-
5 φιλανθρωπως αποκριθηναι εδοξεν και
Εροτιλιος υπατος χαλκωμα συμμαχιας
Καπετωλιωι κατηλωθηναι φροντιση
ως αν αυτω εκ των δημοσιων πραγματων
της ιδιας φαινηται εδοξεν οτι
10 ος υπατος τον ταμιαν κατα το διαταγμα
Ελευση θυσιαν τε εν Καπετωλιω εαν θελη ποιησ
τον νομον Ροβριον και τον Ακιλιον
οπωι δημοσιω **** προκειμενȣ **** (*atramenti macula*)
Τειχωσω και κατ ενιαυτον
15 αναγορευσθαι εδοξεν επι υπατον ποπλ
Ποπλιȣ υιȣ και Λιȣ Μαλλιȣ Γναιȣ υιȣ
πολω Λευκιȣ ωνιȣ Λευκιȣ υιȣ
Ποπλιȣ υιȣ
αγȣσω επι σταρȣτȣ
20
και αυτης συμμαχιας δοθηναι τω δημω
κατα δογμα συγκλητȣ

25

Τω δημω των Αστυπαλαιεων ειρηνη και
εστω και κατα γην και κατα θαλασσαν
πολεμος δε μη εστω ο δημος
30 πολεμιȣς και υπεναντιȣς
32 τα βȣλη ως τε τω δημω τω Ρωμαιων και τοις υπο Ρωμαιȣι
εσσομενοις πολεμον επιφερȣσι* μητε τοις πον * (ȣ *corr.* Ω)
μητε χρημασι μητε ναυσιν βοηθειτω ο δημος και βουλη δολ.
35 ο δημος ο Ρωμαιων τȣς πολεμιȣς και υπεναντιȣς
ου δημȣ τȣ Αστυπαλαιεων δια της ιδιας χωρας και ησαν
37. 38 δημος και βȣλη δοτω Αστυπαλαιεων και τοις υπ αυτους
τασσομενοις πολεμον επιφερωσιν μητε οπλα μητε χρημαtασι** μητε ** (τα *deletum*)
40 ναυσι βοηθειν μητε δολω πονηρω εαν δε τις επιφερη τω δημω
Αστυπαλαιεων ο δημος Ρωμαιων

προτερος πολεμον επιφερη
συνθη[κων και ορκιων]
τȣ δημȣ των Ρωμαιων και τȣ δημȣ των Αστυπαλαιεων verso
εαν δε τις* προς ταυτας τας συνθηκας κοινη βȣλη προσθειναι η * (ς *deletum*)
αφελειν βουλονται ο δημος και η βουλη . . . αν θελησει εξεστω α δε αν προσθωσιν
εν ταις συνθηκαις η αναφερωσιν εκ των συνθηκων εκτος εστω ταυτα ταις
συνθηκαις γεγραμμενα αναθημα εμμεν Ρωμαιων εν τω Καπετωλιω ναω τȣ
Διος εν δε Αστυπαλαιεων εν τω ιερω τας Αθηνας και τȣ Ασκληπιȣ και προς
τω βωμω της Ρωμης
εδοξε τω δαμω Ευχωνιδας ΕΥΚΛΕΥΣ επεστατει πρυτανιων
ει δε παραγενηται ο αποσταλεις πρεσβευτας εις Ρωμαν Ραδοκλης Αντιμαχȣ και
πε δογματισθεντα δοθεισα δε δι αυτȣ ψαφισματος
τȣς πρεσβευτας υπερ τας πατριδος και Ρω

?
προαιρȣμενος . . . . πασαν σπουδαν και φιλοτιμιαν ενενκαμενος

συμμαχιαν ποτι τȣι
επαινεσαι μεν

A. S. C. Romanum.

(*multa desunt*)

. . περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὕτως ἔδοξε· [πρὸς]
[τὸν δῆμον τὸν Ἀστυπαλαιέων εἰρήνην φιλίαν συμμα]-
[χίαν] ἀνανεώσασθαι· ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν [παρὰ δή]-
[μου] καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου προσαγο[ρεῦσαι τούτωι]
[τε] φιλανθρώπως ἀποκριθῆναι· ἔδοξεν. Καὶ [ὅτι Πόπλι]-
[ος] Ῥοτίλιος ὕπατος χάλκωμα συμμαχίας [ταύτης ἐν]
[τῶι] Καπετωλίωι κατηλωθῆναι φροντίση(ι) [οὕτως κα]-
[θ]ὼς ἂν αὐτῶ(ι) ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων [πίστεώς]
[τε] τῆς ἰδίας φαίνηται· ἔδοξεν. Ὅτι [τε Πόπλιος Ῥοτί]-
[λι]ος ὕπατος τὸν ταμίαν κατὰ τὸ διάταγμα [ξένια δοῦναι αὐτῶι]
[κ]ελεύση(ι) θυσίαν τε ἐν Καπετωλίω(ι), ἐὰν θέλῃ, ποιῆσ[αι αὐτῶι ἐξῆι κατὰ]
τὸν νόμον [τόν τε] Ῥόβριον καὶ τὸν Ἀκίλιον [ἀναθεῖναί τε ἀπόγραφον ἐν]
[τ]όπωι δημοσίω(ι) [καὶ ἐπιφανῶς(?)] προκειμέν[ωι, οὗ ἂν πλεῖστοι παρα]-
[σ]τείχωσιν [τῶν πολιτῶν], καὶ κατ᾽ ἐνιαυτὸν [ἐν τῆι ἐκκλησί]-
[αι] ἀναγορεύ(ε)σθαι· ἔδοξεν. Ἐπὶ ὑπάτ[ω]ν Ποπλ[ίου Ῥοτιλί]- a. 105 a. Chr. n.
[ου] Ποπλίου υἱοῦ καὶ [Γν]αίου Μαλλίου Γναίου υἱοῦ, [στρατηγοῦ κα]-
[τὰ] πόλιν Λευκίου . . . . . . ωνίου Λευκίου υἱοῦ, [ἐπὶ δὲ τῶν ξένων - -]
[*lacuna non indicata*] Ποπλίου υἱοῦ, [ὡς δὲ Ἀστυπαλαιεῖς]
. . ἄγουσιν ἐπὶ [Φιλε]τα(ί)ρου τοῦ - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
. . καὶ (τ)αύτης (τῆς) συμμαχίας δοθῆναι τῶ(ι) δήμω(ι) [τῶι Ἀστυπαλαιέων πίνα]-
[κα] κατὰ δόγμα συγκλήτου.

B. Foedus Romanorum et Astypalaeensium.

(*trium versuum spatium*)

[- - - - - - - - - - - - - - - - - - τῶι δήμωι τῶι]
[Ῥωμαίων καὶ] τῶ(ι) δήμω(ι) τῶ(ι) Ἀστυπαλαιέων εἰρήνη καὶ [φιλία]
[καὶ συμμαχία] ἔστω καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν [εἰς τὸν ἅ]-
[παντα χρόνον]· πόλεμος δὲ μὴ ἔστω. Ὁ δῆμος [ὁ Ἀστυπαλαιέων μὴ δι]-
[ιέτω τοὺς] πολεμίους καὶ ὑπεναντίους [τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων]
[διὰ τῆς ἰδίας χώρας καὶ ἧς ἂν ὁ δῆμος ὁ Ἀστυπαλαιέων κρατῆι δη]-
[μοσί]α(ι) βουλῆ(ι), ὥστε τῶ(ι) δήμω(ι) τῶ(ι) Ῥωμαίων καὶ τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίου[ς]
[τα]σσομένοις πόλεμον ἐπιφέρωσι· μήτε τοῖς πο[λεμίοις μήτε ὅπλοις]
μήτε χρήμασι μήτε ναυσὶν βοηθείτω ⟨ο⟩ δημοσ[ί]αι βουλῆ(ι) δόλ[ωι πονηρῶι].
Ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων τοὺς πολεμίους καὶ ὑπεναντίους [τῆς βουλῆς]
[καὶ τ]οῦ δήμου τοῦ Ἀστυπαλαιέων διὰ τῆς ἰδίας χώρας καὶ ἧς ἂν
[κρατῆι ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων μὴ διιέτω] δημοσ[ί]αι βουλῆ(ι) δό[λ]ω[ι πο]-
[νηρῶι, ὥστε τῶι δήμωι τῶι] Ἀστυπαλαιέων καὶ τοῖς ὑπ᾽ αὐτοὺς
τασσομένοις πόλεμον ἐπιφέρωσιν· μήτε (τοῖς πολεμίοις μήτε) ὅπλοις μήτε χρήμα⟨τα⟩σι μήτε
ναυσὶ βοηθεί[τω] μήτε δόλω(ι) πονηρῶ(ι). Ἐὰν δέ τις πόλεμον ἐπιφέρη(ι) τῶ(ι) δήμω(ι) [τῶι]
Ἀστυπαλαιέων, ὁ δῆμος (ὁ) Ῥωμαίων [τῶι δήμωι τῶι Ἀστυπαλαιέων βοηθείτω(?). Ἐὰν δέ]
[τις] πρότερος πόλεμον ἐπιφέρη(ι) [τῶι δήμωι τῶι Ῥωμαίων, ὁ δῆμος ὁ Ἀστυπαλαιέων βοηθείτω [ἐκ]
[τῶν] συνθηκῶν καὶ ὁρκίων [τῶν γεγενημένων - - ἀνὰ μέσον(?)]
τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀστυπαλαιέων.
Ἐὰν δέ τι πρὸς ταύτας τὰς συνθήκας κοινῆ(ι) βουλῆ(ι) προσθεῖναι ἢ
ἀφελεῖν βούλ[ω]νται ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλή, [ὅσ᾽] ἂν θελήσει ἐξέστω· ἃ δὲ ἂν προσθῶσιν

ἐν ταῖς συνθήκαις ἢ (ἃ) ἂν ἀφέ[λ]ωσιν ἐκ τῶν συνθηκῶν, ἐκτὸς ἔστω ταῦτα (ἐν) ταῖς
συνθήκαις γεγραμμένα· (ἀναθέντων δὲ) ἀνάθημα ἐμ μὲν Ῥωμαίων ἐν τῶ(ι) Καπετωλίω(ι) ναῶ(ι) τοῦ
Διός, ἐν δὲ Ἀστυπαλαιέων ἐν τῶ(ι) ἱερῶ(ι) τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ πρὸς
τῶ(ι) βωμῶ(ι) . . . . τῆς Ῥώμης.

C. Decretum Astypalaeensium in legati sui honorem.

Ἔδοξε τῷ δάμῳ· [Ἀρ]χωνίδας Εὐκλεῦς ἐπεστάτει, πρυτανίων [γνώμα]·
[Ἐπ]ειδ[ὴ] παρα(γε)γένηται ὁ ἀποσταλεὶς πρεσβευτὰς εἰς Ῥώμαν Ῥ(ο)δοκλῆς Ἀντιμάχου καὶ
[τὰ] πε[ρὶ συμμαχίας] δογματισθέντα [ἀπενήνοχε], δοθεῖσα(?) δὲ δι' αὐτοῦ (τοῦ) ψαφίσματος
- - - - - - - τοὺς πρεσβευτὰς ὑπὲρ τᾶς πατρίδος καὶ Ῥώ[μας -
- -
προαιρούμενος [καὶ] πᾶσαν σπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν [ποτ]ενενκάμενος
- -
- - - - συμμαχίαν ποτὶ τοὺς [Ῥωμαίους - - - - - -
- - - - ἐπαινέσαι μὲν [Ῥοδοκλῆν Ἀντιμάχου - - - - -

Textus ex apographo tali certo restitui non potest. In senatus consulto Viereckium, in foedere Cichorium maxime secutus sum; versuum distributio incerta est. Vs. 2 εἰρήνην suppl. Kaibel coll. vs. 27; vs. 50 [Ἀρ]χωνίδας· Εὐκλεῦς Wilamowitz, collato n. 172, 10 Εὐκλῆν Ἀρχωνίδα, qui fortasse huius fuit pater.

I adscriptum q. v., cum a Villoisono interdum positum sit, ubique restitui, haud scio an iure meo.

---

174. 175 Tabula marmoris caerulei a dextra et inferiore parte mutila, a superiore margine laesa. Max. l. 0,60, max. a. 1,00, cr. 0,17. Nunc est in castello penes Petrum Kormolem. Continet duas inscriptiones, alteram minoribus litteris a. c. 0,01, alteram maioribus (c. 0,014—0,017 et altioribus). N. 174 vss. 1—3 pessime exscripserat Villoison, cuius ex schedis edd. Osann Syll. 1834, 394, XXX et Boeckh C. I. G. II 2493. Totam inscr. 174 edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 312. 313 ex Chapmani hypotrierarchae Angli exemplo satis mediocriter partim ab ipso (n. 174) partim a socio eius aliquo (n. 175) confecto (emendationes protulit A. Nauck Philol. IX 1854, 168 sqq., II); ac multo melius Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 62 sqq. 405 sq., ubi inscr. 175 addita (Viereck Sermo graec. 9 sqq., IX cf. p. 78 sq.). Exscripsi. Litteras ab aliis lectas, quas non recognovi, lineis subductis notavi. Inscriptionem alteram mox tractabit A. Wilhelm, qui supplementa sua probabilissima ea quidem iam nunc mecum comiter communicavit.

[*Textum vide pag. 40.*]

(174)

- - - - - - - - - - - - - - - - -
[δαμιω]ργοῦ δὲ Καιρογένευς Λευ - (*mensis?*) -
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ υἱὸς Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς
ὕπατος τὸ δωδέκατον ἀποδεδειγμένος a. 5 a. Chr. n.
καὶ δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ὀκτω(ι)καιδέκατον
Κνιδίων ἄρχουσι βουλῆι δήμωι χαίρειν. Οἱ πρέσ-
βεις ὑμῶν Διονύσιος $\overline{β}$ καὶ Διονύσιος $\overline{β}$ τοῦ Διονυ-
σίου ἐνέτυχον ἐν Ῥώμῃ μοι καὶ τὸ ψήφισμα ἀποδόντες
κατηγόρησαν Εὐβούλου μὲν τοῦ Ἀναξανδρίδα τεθνει-
ῶτος ἤδη(ι), Τρυφέρας δὲ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ παρούσης
περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Εὐβούλου τοῦ Χρυσίππου. § Ἐγὼ
δὲ ἐξετάσαι προστάξας Γάλλωι Ἀσινίωι τῶι ἐμῶι φίλωι
τῶν οἰκετῶν τοὺς ἐνφερομένους τῆι αἰτίᾳ διὰ βα-
σάνων ἔγνων Φιλεῖνον τὸν Χρυσίππου τρεῖς νύ-
κτας συνεχῶς ἐπεληλυθότα τῆι οἰκίᾳ τῆι Εὐβού-
λου καὶ Τρυφέρας μεθ' ὕβρεως καὶ τρόπωι τινὶ πολι-
ορκίας, τῆι τρίτηι δὲ συνεπη(ι)γμένον καὶ τὸν ἀδελ-
φὸν Εὔβουλον· τοὺς δὲ τῆς οἰκίας δεσπότας Εὔβου-
λον καὶ Τρυφέραν, ὡς οὔτε χρηματίζοντες πρὸς
τὸν Φιλεῖνον οὔτε ἀντιφραττόμενοι ταῖς προσ-
βολαῖς ἀσφαλείας ἐν τῆι ἑαυτῶν οἰκίᾳ τυχεῖν ἠδύναν-
το, προστεταχχότας ἑνὶ τῶν οἰκετῶν οὐκ ἀποκτεῖ-
ναι, ὡ[ς] ἴσως ἄν τις ὑπ' ὀργῆς οὐ[κ] ἀδίκου προήχθη(ι), ἀλ-
λὰ ἀνεῖρξαι κατασκεδάσαντα τὰ κόπρια αὐτῶν· τὸν
δὲ οἰκέτην σὺν τοῖς καταχεομένοις εἴτε ἑκόντα
εἴτε ἄκοντα — αὐτὸς μὲν γὰρ ἐνέμεινεν ἀρνούμενο[ς] —
ἀφεῖναι τὴν γάστραν, [κα]ὶ τὸν Εὔβουλον ὑποπεσεῖν, δικαιό-
τερον ἂν σωθέντα τἀ(ι)δελφοῦ. Πέπονφα δὲ ὑμεῖν καὶ α[ὐ]-
τὰς τὰς ἀνακρίσεις. § Ἐθαύμαζον δ' ἄν, πῶς εἰς τόσον
ἔδεισαν τὴν παρ' ὑμεῖν ἐξετασίαν τῶν δούλων οἱ φ[εύ]-
γοντες τὴν δίκην, εἰ μή ποι σφόδρα αὐτοῖς ἐδόξ[ατε]
χαλεποὶ γεγονέναι καὶ πρὸς τὰ ἐναντία μισοπόνη[ροι],
μὴ κατὰ τῶν ἀξίων πᾶν ὁτιοῦν παθεῖν ἐπ' ἀλλο[τρίαν]
οἰκίαν νύκτωρ μεθ' ὕβρεως καὶ βίας τρὶς ἐπεληλυ[θό]-
των καὶ τὴν κοινὴν ἁπάντων ὑμῶν ἀσφάλεια[ν ἀφαι]-
ρούντων ἀγαναχτοῦντες, ἀλλὰ κατὰ τῶν καὶ ἡ[νίκ' ἠ]-
μύνοντο ἠτυχηκότων, ἠδικηκότων δὲ οὐδ' ἔστ[ιν ὅτι].
Ἀλλὰ νῦν ὀρθῶς ἄν μοι δοκεῖτε ποιῆσαι τῆι ἐμῆι [περὶ (?) τού]-
των γνώ(ι)μηι προνοήσαντες καὶ τὰ ἐν τοῖς δημ[οσίοις]
ὑμῶν ὁμολογεῖν γράμματα. Ἔρρωσθε.

(175)

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ Τραιανοῦ [Παρθικοῦ]
υἱός, θεοῦ Νέρουα υἱωνός, Τραιανὸς [Ἁδριανὸς]
Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημ[αρχικῆς] a. 117 s. 118 p. Chr. n.
[ἐξ]ουσίας, ὕπατος τὸ $\overline{β}$ Ἀστυπαλ[αιέων τοῖς]
[ἄρχο]υσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρ[ειν].
[Καὶ πα]ρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ ὑμῶν Πε[τρωνίου τοῦ]
[Ἡράκω]ντος καὶ ἐκ τοῦ ψηφίσματ[ος ὑμῶν]
[ἔμαθον] ὅπως ἥσθητε διαδεξαμέν[ου ἐμοῦ]
[τὴν πατ]ρῴαν ἀρχήν, ἐπαινέσας δ[ὲ ὑμᾶς]
[καὶ πεπο]ιθὼς(?) τὴν ἐλευθερίαν ὑ[μῶν -]
- - - - - - - - - - - - -

Utramque epistulam Astypalaeae in publici alicuius aedificii — sive templi — muro incisam fuisse arbitror, ubi fortasse et alia eiusdem generis monumenta legebantur. Augusti litterae ad Cnidios datae quo pacto Astypalaeam devenerint, certo diiudicari non iam potest; iure vero suo Viereckius mihi videtur coniecisse, Tryphera auctore Astypalaeae, ubi Cnido relicta habitavisset, aut ante iter Romanum aut postea, litteras esse incisas.

N. 174 vs. 1 exspectamus δαμιεργοῦ. Videntur enim eponymus Astypalaeensis et ante eum nescio quis alius magistratus (an consules Romani?) ad tempus accuratius definiendum in initio nominati esse. Mensis nomen haud scio an fuerit Λευ[κα]θέου, quamquam vestigia quaedam incerta obstare videntur. || vs. 36 extr. suppl. Kaibel.

N. 175 vs. 3 Hadriani trib. pot. I = d. 11 Aug. a. 117 — d. 9 Dec. a. 117, cos. II = d. 1 Ian. 118 — Mai. s. Iun. 118 (Pauly-Wissowa *Realenc.* I 499 sqq.). Quamobrem aut numerus $\overline{β}$ post ἐξουσίας, aut nota ἀποδεδειγμένος post ὕπατος τὸ $\overline{β}$ omissa sunt.

(174)

////////////ΡΓΟΥΔΕΚΑΙΡΟΓΕΝΕΥΣΛΕΥ/ ΙΘΞΟΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡΘΕΟΥΥΙΟΣΣΕΒΑΣΤΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣ
ΥΠΑΤΟΣΤΟΔΩΔΕΚΑΤΟΝΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣ
ΚΑΙΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΟΚΤΩΙΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ
ΚΝΙΔΙΩΝΑΡΧΟΥΣΙΒΟΥΛΗΙΔΗΜΩΙΧΑΙΡΕΙΝΟΙΠΡΕΣ
ΒΕΙΣΥΜΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΣΒ ΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΟΣΒ ΤΟΥΔΙΟΝΥ
ΣΙΟΥΕΝΕΤΥΧΟΝΕΝΡΩΜΗΜΟΙΚΑΙΤΟΨΗΦΙΣΜΑΑΠΟΔΟΝΤΕΣ
ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΑΝΕΥΒΟΥΛΟΥΜΕΝΤΟΥΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΑΤΕΘΝΕΙ
ΩΤΟΣΗΔΗΙΤΡΥΦΕΡΑΣΔΕΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥΠΑΡΟΥΣΗΣ
ΠΕΡΙΤΟΥΘΑΝΑΤΟΥΤΟΥΕΥΒΟΥΛΟΥΤΟΥΧΡΥΣΙΠΠΟΥ ΕΓΩΙ
ΔΕΕΞΕΤΑΣΑΙΠΡΟΣΤΑΞΑΣΓΑΛΛΩΙΑΣΙΝΙΩΙΤΩΙΕΜΩΙΦΙΛΩΙ
ΤΩΝΟΙΚΕΤΩΝΤΟΥΣΕΝΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣΤΗΙΑΙΤΙΑΔΙΑΡΑ
ΣΑΝΩΝΕΓΝΩΝΦΙΛΕΙΝΟΝΤΟΝΧΡΥΣΙΠΠΟΥΤΡΕΙΣΝΥ
ΚΤΑΣΣΥΝΕΧΩΣΕΠΕΛΗΛΥΘΟΤΑΤΗΙΟΙΚΙΑΤΗΙΕΥΒΟΥ
ΛΟΥΚΑΙΤΡΥΦΕΡΑΣΜΕΘΥΒΡΕΩΣΚΑΙΤΡΟΠΩΙΤΙΝΙΠΟΛΙ
ΟΡΚΙΑΣΤΗΙΤΒΙΤΗΙΔΕΣΥΝΕΠΗΙΓΜΕΝΟΝΚΑΙΤΟΝΑΔΕΛ
ΦΟΝΕΥΒΟΥΛΟΝΤΟΥΣΔΕΤΗΣΟΙΚΙΑΣΔΕΣΠΟΤΑΣΕΥΒΟΥ
ΛΟΝΚΑΙΤΡΥΦΕΡΑΝΩΣΟΥΤΕΧΡΗΜΑΤΙΖΟΝΤΕΣΠΡΟΣ
ΤΟΝΦΙΛΕΙΝΟΝΟΥΤΕΑΝΤΙΦΡΑΤΤΟΜΕΝΟΙΤΑΙΣΠΡΟΣ
ΒΟΛΑΙΣΑΣΦΑΛΕΙΑΣΕΝΤΗΙΕΑΥΤΩΝΟΙΚΙΑΤΥΧΕΙΝΗΔΥΝΑΝ
ΤΟΠΡΟΣΤΕΤΑΧΧΟΤΑΣΕΝΙΤΩΝΟΙΚΕΤΩΝΟΥΚΑΠΟΚΤΕΙ
ΝΑΙΩ·/ΙΣΩΣΑΝΤΙΣΥΠΟΡΓΗΣΟΥ//ΑΔΙΚΟΥΠΡΟΗΧΘΗΙΑΛ
ΛΑΑΝΕΙΡΞΑΙΚΑΤΑΣΚΕΔΑΣΑΝΤΑΤΑΚΟΠΡΙΑΑΥΤΩΝΤΟΝ
ΔΕΟΙΚΕΤΗΝΣΥΝΤΟΙΣΚΑΤΑΧΕΟΜΕΝΟΙΣΕΙΤΕΕΚΟΝΤΑ
ΕΙΤΕΑΚΟΝΤΑΑΥΤΟΣΜΕΝΓΑΡΕΝΕΜΕΙΝΕΝΑΡΝΟΥΜΕΝΟ///
ΑΦΕΙΝΑΙΤΗΝΓΑΣΤΡΑΝ////ΙΤΟΝΕΥΒΟΥΛΟΝΥΠΟΠΕΣΕΙΝΔΙΚΑΙΟ
ΤΕΡΟΝΑΝΣΩΘΕΝΤΑΤΑΙΔΕΛΦΟΥΠΕΠΟΝΦΑΔΕΥΜΕΙΝΚΑΙΑ///
ΤΑΣΤΑΣΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣΕΘΑΥΜΑΖΟΝΔΑΝΠΩΣΕΙΣΤΟΣΟΝ
ΕΔΕΙΣΑΝΤΗΝΠΑΡΥΜΕΙΝΕΞΕΤΑΣΙΑΝΤΩΝΔΟΥΛΩΝΟΙΦ//////
ΓΟΝΤΕΣΤΗΝΔΙΚΗΝΕΙΜΗΠΟΙΣΦΟΔΡΑΑΥΤΟΙΣΕΔΟΞ//////
ΧΑΛΕΠΟΙΓΕΓΟΝΕΝΑΙΚΑΙΠΡΟΣΤΑΕΝΑΝΤΙΑΜΙΣΟΠΟΝΗ////////
ΜΗΚΑΤΑΤΩΝΑΞΙΩΝΠΑΝΟΤΙΟΥΝΠΑΘΕΙΝ ΕΠΑΛΛΟ////////
ΟΙΚΙΑΝΝΥΚΤΩΡΜΕΘΥΒΡΕΩΣΚΑΙΒΙΑΣΤΡΙΣΕΠΕΛΗΛΥ//////
ΤΩΝΚΑΙΤΗΝΚΟΙΝΗΝΑΠΑΝΤΩΝΥΜΩΝΑΣΦΑΛΕΙΑΙ/////////
ΡΟΥΝΤΩΝΑΓΑΝΑΧΤΟΥΝΤΕΣΑΛΛΑΚΑΤΑΤΩΝΚΑΙΗΙΙ////////
ΜΥΝΟΝΤΟΗΤΥΧΗΚΟΤΩΝΗΔΙΚΗΚΟΤΩΝΔΕΟΥΔΕΣΙ///////////
ΑΛΛΑΝΥΝΟΡΘΩΣΑΝΜΟΙΔΟΚΕΙΤΕΠΟΙΗΣΑΙΤΗΙΕΜΗΙΣ //////////
ΤΩΝΓΝΩΙΜΗΙΠΡΟΝΟΗΣΑΝΤΕΣΚΑΙΤΑΕΝΤΟΙΣΔΗΜ////////////
ΥΜΩΝΟΜΟΛΟΓΕΙΝΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΡΡΩΣΘΕ

(175)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠ///
ΥΙΟΣΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΣΤΡΑΙΑΝΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣΤΟΣΔΗΜ
ΟΥΣΙΑΣΥΠΑΤΟΣΤΟΒΑΣΣΤΥΠΑΛ//
ΥΣΙΚΑΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩΧΑΙΡ
ΡΑΤΟΥΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥΥΜΩΝΠΕ
ΝΤΟΣΚΑΙΕΚΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤ
ΟΠΩΣΗΣΘΗΤΕΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝ
ΡΩΑΝΑΡΧΗΝΕΠΑΙΝΕΣΑΣ
ΙΟΣΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΥ

Var. lect. Vs. 1 ....ΟΥΡΓΟΥ i. e. [ἐπὶ δαμι]ουργοῦ Dub., ΛΕΥ...........ΙΑΙ Dub. || vs. 12 extr. ΡΑ]ΒΑ Dub. || vs. 21 προστΕταΧΧότες] unum Χ Dub., Ε prius ex Σ correctum. || vs. 37 extr. Π Dub.

176 In ecclesia Παναγία τοῦ Πέτρου lapis muro erat insertus, quem eximendum curavit Legrand; sed hominum illorum stultitia factum est, ut denuo muro absconderentur litterae. Ceterum negligentem fuisse litteraturam tradit idem vir doctus, qui ed. *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 630 sq., 2.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚ
ΥΙΟΣΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΣΤΡΑΙΑΝΟΣΑΔΡΙΑΝΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣΤΟΣΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣΥΠΑΤΟΣΤΟΒΑΣΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ
ΑΡΧΟΥΣΙΚΑΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩΧΑΙΡΕΙΝ
ΕΝΤΥΧΩΝΥΜΩΝΤΩΨΗΦΙΣΜΑΤΙΟΤΙΜΕΝΑΠΟ
ΡΕΙΝΦΑΤΕΚΑΙΟΥΔΥΝΑΣΘΑΙΤΕΛΕΙΝΤΟΕΠΑΓΓΕΛ
ΤΙΚΟΝΑΡΓΥΡΙΟΝΕΜΑΝΘΑΝΟΝΟΥΜΗΝΟΠΟ
ΣΟΝΤΕΤΟΥΤΟΟΥΔΕΕΚΠΟΤΕΦΕΡΕΙΝΑΥΤΟΗΡΞΑΣ

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικ[οῦ]
υἱός, θεοῦ Νέρουα υἱωνός, Τραϊανὸς Ἁδριανὸς
Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς
ἐ[ξ]ουσίας, ὕπατος τὸ β', Ἀστυπαλαιέων — a. 118 p. Chr. n.
ἄρχουσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.
Ἐντυχὼν ὑμῶν τῷ ψηφίσματι ὅτι μὲν ἀπο-
ρεῖν φατε καὶ οὐ δύνασθαι τελεῖν τὸ ἐπαγγελ-
τικὸν ἀργύριον ἐμάνθανον· οὐ μὴν ὁπό-
σον τε τοῦτο οὐδὲ ε[ἴ] ποτε φέρειν αὐτὸ ἤρ[ξ]ασ-
[θε - - - - - - - - - - - - - -]
- - - - - - - - - - - - - -

Vs. 9 ε[ἴ] ποτε Kaibel.

---

177 Basis lapidis fusci l. 0,48, a. 0,93, cr. 0,18; litteris valde detritis, ita ut Α et Λ, Μ et Η et Ν saepe vix distingui possint, a. 0,015. Nunc est in inferiore parte casae Ioannis Pauli f. intra castellum sitae. Ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 406 sq. Exscripsi.

//////// \ ΥΤΟΚΡΛΤΩΡ /// ΛΙΣΑΡ
////// ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΠΛΓΘΙΚΟΥ ΥΙC
/////////////// ΥΝΕΡΟΥΛ ΥΙΩΝΟΣ //
///////////////////// ΔΙΙΑΝΟΣΣΕΒΛΣΤ
/////////////////////////// ΣΜΕΓΙΣΤΟΣ Δ
///////////////////// ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟ ΙΓ ΥΠ
/////////////////////// ΤΡΙΔΟΣ ΛΣΤΥΠΑΛ
/////////////////////// ΟΥΣΙΚΛΙΤΗΒΟΥΛΗ //
/////////////////////// \ΙΡΕΙΝ ΚΑΙΤΗΝΠΡΕ
/////////////////////// ΛΠΕΔΕΞΛΜΗΝΔΙΗ
////////////// ΕΥΞΛΤΕΜΕΕΠΙΒΛΙΝΟΝΤΛ
///////////// ΚΛΡΙΛΣ ΚΛΙΤΛΕΠΕΣΤΛΛΙΕ ////
////////////////////// ΚΕΝ Π ΕΤΡΩΝΙΟΣ·ΗΡΛΚ /////
//////////////////// ‾ΥΧΕ ΙΤΕ ΠΡΟ ΕΚΛΛ ////////
//////////////////// \ΙΚΕΙΑΣΤΗΣΕΠΙΛΥΚΩ /////////
vacat

Αὐτοκράτωρ [Κ]αῖσαρ [θεοῦ]
Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱό[ς],
[θεο]ῦ Νέρουα υἱωνός, [Τραϊα]-
[νὸς Ἁ]δ[ρ]ιανὸς Σεβαστ[ός, ἀρ]-
[χιερεὺ]ς μέγιστος, δ[ημαρ]-
[χικῆς] ἐξουσίας τὸ ιγ', ὕπ[ατος τὸ γ'], — 10. Dec. 129—10. Dec. 130 p. Chr. n.
[πατὴρ πα]τρίδος — Ἀστυπαλ[αιέων]
[τοῖς ἄρχ]ουσι καὶ τῇ βουλῇ [καὶ τῷ]
[δήμῳ χα]ίρειν. Καὶ τὴν πρε[σβεί]-
[αν ὑμῶν] ἀπεδεξάμην δι' ἧ[ς προς]-
[ηγορ]εύ[σ]ατέ με ἐπιβαίνοντα [ἄρτι(?)]
[τῆς] Καρίας, καὶ τὰ ἐπεσταλ[μ]έ[να παρ' ὑμῶν]
[ἀπέδω]κεν Πετρώνιος Ἡράκ[ωντος].
[Εὐτ]υχεῖτε. Πρὸ ε' Καλ(ανδῶν) (*mensis*)
[Ἀπὸ Λαοδ]ικείας τῆς ἐπὶ Λύκῳ.

Vss. 10 extr. 11 in. extr. 12 in. 13 extr. restituit Ad. Wilhelm litteris ad me datis. Legatus idem commemoratur in inscr. 175, 6. 7 Πε[τρωνίου | Ἡρά-κω]ντος.

---

178 Stela(?) marmoris caerulei, in qua magna corona insculpta est; superne cymatio ornata, infra fracta. Sub corona decretum est incisum parvis et pressis litteris, quae fortasse exeuntis tertii aut alterius a. Chr. n. saeculi sunt; a. vs. 1 0,01, vs. 2 sqq. c. 0,008. Partem tituli ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 477, 2 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3473). Exscripsi lapidem calce liberatum in ecclesia Ἀρχιστράτηγος, ad viam, quae ex oppido versus Livadiam sinum et S. Basilii sacrum ducit sita, ubi supra portam muro insertus est.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΩΦΕΛΙΩΝΟΣΤΟΥΕΝΑΤΙΩΝΟΣΚΑΙΕΠΙ
//ΤΛΤΕΥΝΤΟΣΣΥΡΟΥΤΟΥΒΙΕΤΤΟΥ·ΕΔΟΞΕΤΑΙΘΕ
ΤΑΙΑΤΑΡΓΑΤΙΚΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΘΙΑΣΟΥΤΩΝΠΑΤΡΙΩ
‾ΩΝΕΠΕΙΔΗΩΦΕΛΙΩΝΕΝΑΤΙΩΝΟΣΑΠΟΔΕΙΧΘΕΙΣΥΠΟ
ΤΑΣΘΕΟΥΔΙΑΤΟΥΚΛΑΡΟΥΙΑΡΕΥΣΤΩΝΠΑΤΡΩΙΩΝ ΘΕΩΝΑ
ΝΗΡΑΓΑΘΟΣΕΓΕΝΗΘΗΚΑΙΠΑΣΑΝΣΠΟΥΔΑΝΚΑΙΦΙΛΟΛ
//// ΑΙ/ ΕΠΕΔΕΙΞΛΤΟΠΕΡΙΤΕΤΛΝΙΕΡΑΤΣΙΑΝΤΩΝΘΕΩΝ'
//ΕΡΙΤΟ///ΟΙΝΟΙΙ ΤΩ/// Ν ΡΟ ΙΓ

Ἐπὶ ἱερέως Ὠφελίωνος τοῦ Ἐνατίωνος καὶ ἐπι-
[σ]τατεῦντος Σύρου τοῦ Βιεττοῦ ἔδοξε τᾶι θε[ᾶι]
τᾶι Ἀταργάτι καὶ τῶι κοινῶι τοῦ θιάσου τῶν πατρίω[ν]
[θε]ῶν· Ἐπειδὴ Ὠφελίων Ἐνατίωνος ἀποδειχθεὶς ὑπὸ
τᾶς θεοῦ διὰ τοῦ κλάρου ἱαρεὺς τῶν πατρίων θεῶν ἀ-
νὴρ ἀγαθὸς ἐγενήθη καὶ πᾶσαν σπουδὰν καὶ φιλο[δο]-
[ξί]α[ν] ἐπεδείξατο περί τε τὰν ἱερατείαν τῶν θεῶν [καὶ]
[π]ερὶ τὸ [κ]οινὸ[ν] τῶ[ν - - - - - - - -]
- - - - - - - - - - - - - - -

Vs. 1 de nomine Ἐνατίωνος cf. H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 258 sq. || vs. 2 ΒΙΣΤΤΟΥ aut ΒΙΕΤΤΟΥ, tertia littera dubia. Idem occurrere videtur in inscriptione n. 191 E[n]ationis f. Unde stemma efficitur:

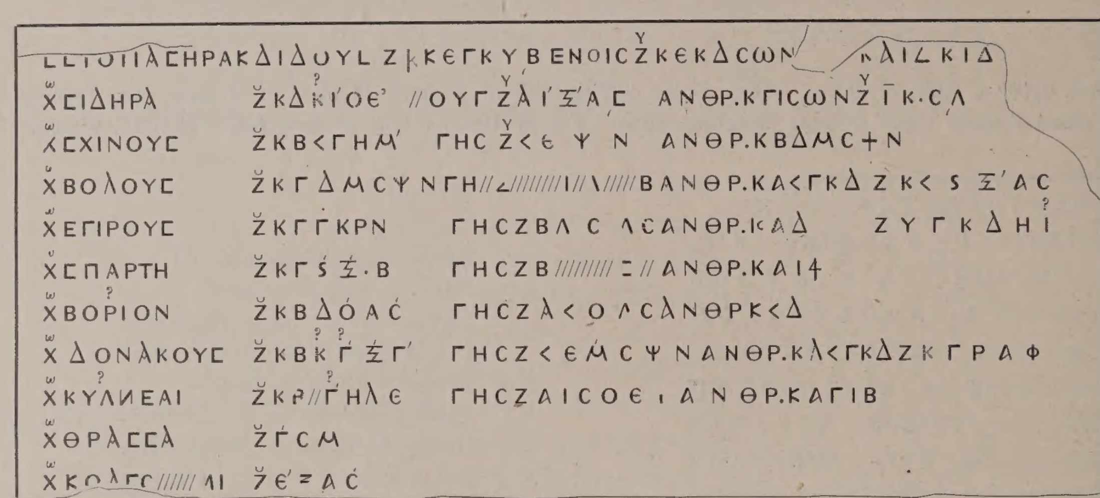
Ἐνατίων
├── Ὠφελίων ἱερεύς
└── Βιεττός
  └── Σύρος.

vs. 5 ΙΑΡΕΥΣ] Σ ex Ο correctum.

179 Apud ecclesiam S. Basilii, ubi etiam n. 168 est, fragmentum marmoris nigri vidit, qui ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 142, 24. Frustra quaesivi.

\ΟΥΡΙ	- - - - - - -
ΙΛΟΣΑΡΙΣΤΟΥΧ	- ιλος Ἀριστούχ[ου].
ΟΣΚΑΛΛΙΜΗΤΗΔΕΥΣ	- ος Καλλιμητ[ί]δευς.
)ΛΥΕΥΚΤΟΣΠΟΛΥΚΡΙΤΟΥ	[Π]ολύευκτος Πολυκρίτου.
ΧΑΡΙΣΙΟΣΧΑΙΡΥΛΟΥ	Χαρίσιος Χαιρύλου.
ΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΝΙΚΑΡΧΟ	- - ς. Ἀπολλόδωρος Νικάρχο[υ].
ΠΕΙΣΙΔΑΜΟΣΕΚΑΤΑΙΟΥ	Πεισίδαμος Ἑκαταίου.
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣΧΑΡΙΣΙΟΥ	Ἀριστοῦχος Χαρισίου.

180 Lapis caeruleus l. 1,12, a. 0,40, cr. 0,28; litteris serae aetatis a. c. 0,03. Est in ecclesia S. Ioannis, in regione Ἀγριελίδι, paullo supra mare. Vidit L. Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 65, cf. Inscr. graec. ined. II 1842 ad n. 163. Exscripsi.

[Δεσπ]ο[τ]ίας	Ἡρακλιδοῦς	ζ$^{(υ)}$ κ. $25\,^1/_3\ ^1/_{20}\ ^1/_{400}\ ^1/_{2000}$,	ἐν οἷς ζ^{υ} $25\,^1/_{24}\ ^1/_{200}\ ^1/_{850}$ - -	καὶ ζ^{υ} - - -
χ^{ω} Σιδηρᾶ	ζ^{υ} $24[\cdot]\ ^1/_{10}\ ^1/_{75}$	οὗ γ(ῆς) ζ^{υ} $1\,^1/_{10}\ ^1/_{60}\ ^1/_{1200}$	ἀνθρ. $23\,^1/_{10}\ ^1/_{200}\ ^1/_{850}$	ζ^{υ} $^1/_{10}\ ^1/_{20}\ ^1/_{200}\ ^1/_{1000}$
χ^{ω} Σχινοῦς	ζ^{υ} $22\,^1/_2\ ^1/_3\ ^1/_8\ ^1/_{40}$	γῆς ζ^{υ} $^1/_2\ ^1/_5\ ^1/_{750}$	ἀνθρ. $22\,^1/_4\ ^1/_{40}\ ^1/_{200}\ ^1/_{750}$	
χ^{ω} Βολοῦς	ζ^{υ} $23\,^1/_4\ ^1/_{40}\ ^1/_{200}\ ^1/_{750}$	γῆ[ς ζ^{υ} 1 - - -] $^1/_{2000}$	ἀνθρ. $21\,^1/_2\ ^1/_3\ ^1/_{24}$	ζ^{υ} $20\,^1/_2\ ^1/_6\ ^1/_{60}\ ^1/_{1200}$
χ^{ω} Ἐγιροῦς (i. e. Αἰγιροῦς)	ζ^{υ} $23\,^1/_3\ ^1/_{20}\ ^1/_{150}$	γῆς ζ^{υ} $2\,^1/_{30}\ ^1/_{200}\ ^1/_{1200}$	ἀνθρ. $21\,^1/_4$	ζυγ. $24\,^1/_8\ ^1/_{10}$
χ^{ω} Σπάρτη	ζ^{υ} $23\,^1/_6\ ^1/_{60}\ ^1/_{2000}$	γῆς ζ^{υ} 2 - -	ἀνθρ. $21\,^1/_{10}\ ^1/_{500}$	
χ^{ω} Βόριον	ζ^{υ} $22\,^1/_4\ ^1/_{70}\ ^1/_{1200}$	γῆς ζ^{υ} $1\,^1/_2\ ^1/_{70}\ ^1/_{1200}$	ἀνθρ. $20\,^1/_2\ ^1/_4$	
χ^{ω} Δονακοῦς	ζ^{υ} $22[^1/_2]\ ^1/_3\ ^1/_{63}$	γῆς ζ^{υ} $^1/_2\ ^1/_5\ ^1/_{40}\ ^1/_{200}\ ^1/_{750}$	ἀνθρ. $21\,^1/_2\ ^1/_3\ ^1/_{24}$	ζ$^{(υ)}$ $23\,^1/_{100}\ ^1/_{1500}$
χ^{ω} Κυανέαι	ζ^{υ} $22\,^1/_3\ ^1/_8\ ^1/_{35}$	γῆς ζ^{υ} $1\,^1/_{10}\ ^1/_{275}$	ἀνθρ. $21\,^1/_3\ ^1/_{12}$	
χ^{ω} Θρᾶσσα	ζ^{υ} $^1/_3\ ^1/_{240}$			
χ^{ω} Κολ[. . . . α]ι	ζ^{υ} $^1/_5\ ^1/_{60}\ ^1/_{1200}$			

De agri commentariorum indole post Rossium egit Kirchhoff ad C. I. G. IV 8657. Similes Therae Lesbi Trallibus Magnesiae ad Maeandrum inventi et suis locis ab editoribus explicati. Sane multa adhuc incerta sunt. Aetas quarto p. Chr. n. saeculo vix est antiquior.

ζ^{υ} = ζυγόν iugerum est Romanum, χ^{ω} = χωρίον agrum indicat. ἀνθρ. non ad ἀνθρ(ώπους) referri posse, ut voluit Kirchhoff, iam numerorum fractorum notis melius cognitis (cf. quae Th. Mommsen *Hermes* XIX 1884, 292, 1 disseruit) edocti sumus. Certe hominum numerus eiusmodi notis indicari non potest, ac si humanarum rerum casarum stabulorum similium loci indicarentur, miraremur maiorem praediorum partem iis fuisse occupatam. Immo credo locos significari, ubi ἄνθρακες in regione scilicet silvestri a carbonariis fiebant.

Numerus primus alterius et tertii summam aequat. Quod cum numeri multi non incorrupte nec satis certo legantur, iam non ubique demonstrari potest; sed certa praebent exempla χ^{ω} Βόριον

(I) $22\,^1/_4\ ^1/_{70}\ ^1/_{1200}$ = (II) $1\,^1/_2\ ^1/_{70}\ ^1/_{1200}$ + (III) $20\,^1/_2\ ^1/_4$

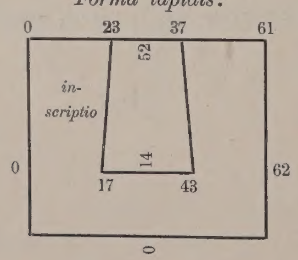
et χ^{ω} Σχινοῦς (cuius nomen etiamnunc exstat teste Ross *Reisen* II 64):

(I) $22\,^1/_2\ ^1/_3\ ^1/_8\ ^1/_{40}$ [= 22,9833] = (II) $^1/_2\ ^1/_5\ ^1/_{750}$ + (III) $22\,^1/_4\ ^1/_{40}\ ^1/_{200}\ ^1/_{750}$ [= 22,9813].

Numeri in quarta columna adscripti summis primae addendi sunt; sed quid significent nescimus. Fortasse pascua erant.

181 Lapis caeruleus, olim ferro cum altero lapide coniunctus, in latere superiore antea abscondito sera aetate inscriptus est. Exscripsi ante castelli portam, ubi intranti ad dextram muro iniectus est.

Forma lapidis:

ΔЄCΠΟΤΙΛCЄΥΦΙ	Δεσποτίας Εὐφ[ρο]-
CΥΝ	σύν -
Χ ΧΗΛΗ ΖΚΓ	χ^{ω} Χηλὴ ζυ 23
Χ ΒΛΡΙCΜ<ΙΖΚ	χ^{ω} Βάρις μέρ(η) $^1/_2\ ^1/_{10}$ ζ^{υ} 2[·]

182 In ecclesia aliqua extra castellum sita. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842 tab. prior infra n. 152, cf. *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 65, 17; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 696; Kirchhoff C. I. G. IV 8657 Rossium et Iatridae schedas a Rossio missas (= Ἐφ. ἀρχ.?) secutus.

ϹϹΠΟΗΛϹΘΕΟΔΟΥΛΟΥ	[Δε]σπο[τί]ας Θεοδούλου·
Χ̈ ΛΧΙΛΛΙΚΟϹ Ζ̈ Λ< ≡ Ζ̈ Ꝃ Λ	χ^ω Ἀχιλλικὸς ϛ^υ 1½ 1/60 ϛ^ω(α) 21
Χ̈ ΒΛΡΡΟϹ Μ̈ < Ζ̈ 8 Ī Є ф Λ ΛΝΘ Ꝑ Ꝃ Θ Ꝛ Ꝃ ЄΙΟϹ	χ^ω Βάῤῥος μέ(ρος) ½ ϛ^υ ? 1/15 1/500 1/1000 ἀνθρ. 29[½?] 1/25 1/[1]70 (?) 1/200
Χ̈ ΒΛΤΡΛΧΟΥ Μ̈ʹ Δ Ζ̈ ϹΟ ΒΛΝΘ Ꝑ ꝂϹΛΟΝ	χ^ω Βατράχου μέ(ρη) 4 ϛ^υ 6 1/70 1/2000 ἀνθρ. 20 [ὄν]ον (?)
Χ̈ ΔΛ ф ΝΙΟΝ Ζ̈ Γ Ι Ṡ ʒ Ć	χ^ω Δαφνίου ϛ^υ 3 1/16 1/[1]200 (?)

Rossii lectionem cum Kirchhoffio secutus sum ita, ut vs. 1 ϹϹΠ pro ..Τ, vs. 4 ΤΡ pro ΤΙ ex Iatride reciperem, vss. 3. 4 a Rossio in binos versus (propter spatii angustias?) diversos ad singulos versus conglutinarem. Ex Iatridae lectionibus praeterea notanda: vs. 1 Χ̈ΙϹΛϲϹΠΟΜ, vs. 3 ΑΒΔΡΕΟϹ, ibid. ΚЄΖ̈ΚϹΙΟ, vs. 4 Μ̈8, ibid. Ζ̈ϚΒΛΝΘΒꝂ, vs. 5 Ζ̈ϚΙϚλϹ.

Vs. 2 χ^ω Ἀχ[ιλλικὸς] cf. Cic. n. d. III 45 Achillem Astypalaeenses insulani sanctissime colunt. || vs. 4 [ὄν]ον cf. similes catalogos Theraeos. Potest fuisse ἀνθρ. 20 1/230 ὄν[ον] aut, si in littera Ο latet Φ, ἀνθρ. 20 1/230 1/550.

---

183 In ecclesia S. Eustathii. Ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 477, 1 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III, 4, 1, 3472). Ectypum fecit Basilius coquus. Litteras a. 0,007—0,015, quarum extremae partes crassiores factae et nonnunquam vel apicibus ornatae sunt, anno tamen 300 a. Chr. n. vix multo recentiores esse censeo.

// Σ ΤΟΙΕΡΟΝΜΗΕΣΕΡΓΕΝΟΣ	[Ἐ]ς τὸ ἱερὸν μὴ ἐσέρπεν ὅσ-
ΤΙΣΜΗΑΓΝΟΣΕΣΤΙΗΤΕΛΕΙ	τις μὴ ἁγνός ἐστι, ἢ τελεῖ
ΗΑΥΤΩΙΕΝΝΩΙΕΣΣΕΙΤΑΙ	ἢ αὐτῶι ἐν νῶι ἐσσεῖται.

Qui impurus intraverit aut multam solvet (τελεῖ futurum est) aut ἐνθυμηθήσεται (Wilamowitz).

---

184 Basis l. 0,44, a. 0,25, cr. 0,30, lapidis caerulei. Litteras quarto a. Chr. n. saeculo vix recentiores ita disposuit quadratarius, ut versus 1 et 3, 2 et 4 inter se στοιχηδόν scriberet (a. 0,025). Nunc est in castello scalis casae Ioannis Alexandri f. inserta. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 635, 13. Exscripsi. Litteras lineolis subductis notatas non vidi.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑ	Ἀριστόκλεια
ΚΥΔΑΡΧΟΥ	Κυδάρχου
ΙΑΡΕΩΣΑΜΕΝΑ	ἱαρεωσαμένα
ΑΘΑΝΑΙΑΙ	Ἀθαναίαι.

Cf. n. 196.

---

185 ʽIn oppido ad aediculam τῶν τριῶν ἱεραρχῶν in parvulo marmore albo' (Ross). Edd. Mustoxydes Ἰον. Ἀνθ. I 230; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 688 (ex Iatridae schedis?); Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 154 (Rangabé *Ant. Hell.* 1198); Boeckh C. I. G. II add. 2491*c* adhibitis etiam Iatridae schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3474). Ectypum habeo a Basilio coquo mediocriter confectum. Unde apparet, litteras στοιχηδόν scriptas excepto vs. 3, ubi ordo est turbatus, et certe quarto a. Chr. n. saeculo (quinto Ross) non esse recentiores (a. 0,016—0,02; Ω minus), et puncta in medio Ο a Rossio posita, non bene omissa esse a Boeckhio. Litteras a me non recognitas lineis subductis notavi. Habeo etiam ex Rayeti schedis, de quibus vide praefationem ad Nisyri inscriptiones.

ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΝΕΟΜΗ	Σωσικράτης Νεομή-
ΝΙΟΣΔΑΜΑΤΡΙΟΣΘΕΟ	νιος, Δαμάτριος Θεο-
ΦΑΝΕΟΣΑΝΕΘ ΗΚΑΝ	φάνεος ἀνέθηκαν
ΤΩΙΑΠΟΛΛΩΝ ΙΤΟΝ	τῶι Ἀπόλλωνι τὸν
Ο̣Ι̣Γ̣ΚΟΝΚΑΤΑΣ̣ Κ̣ΕΥΟ	- - - - - -

Vss. 1. 2 Νεομηνιος patris nomen esse censeo, quamquam oblocutus est H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 259. || vs. 5 οἶκον κατάσκευο[ν] priores, ////////< 2—3 litterae ΤΑ<ΚΓΚΟ Rayet, [θ|ρ]ιγκόν Kaibel et Kern.

---

186 ʽIn ara antiqua in sacrario Παναγίας Θεοτόκου.' Ed. Boeckh C. I. G. II add. 2491*b* ex schedis Cadalveni a Rochetto missis (Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I[1] 461, [2] 322; Overbeck *Schriftquellen* 2008; Hirschfeld Tit. stat. 72*a*; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 168; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3477).

ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΣ	Ἀρχεμηνίδας
ΡΙΘΜΙΟΥ	[Ἀ]ριθμίου
ΑΣΚΛΑΠΙΟΙ	Ἀσκλαπι[ῶ]ι.
ΓΙΜΟΧΑΡΙΣΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΟΣ	Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος
ΕΠΟΙΗΣΕ	ἐποίησε.

Timocharis exeunte tertio a. Chr. n. saeculo vixit.

187 *'Je vois sur le bord de la mer, à un endroit nommé Karecli, des restes magnifiques, des débris imposans, des colonnes, des bases, des chapiteaux, des architraves, des fûts, confondus pêle-mêle, quelques vestiges de fondemens .... J'entre dans les petites églises voisines, de S.-George et de Karalampa; je les trouve remplies d'inscriptions qui ne me parlent que de voeux à Esculape, d'actions des grâces des malades qui lui doivent leur guérison. Ces ruines sont donc celles du temple de ce dieu'* Osann Syll. 1834, 387 XIX ex Villoisoni schedis (C. I. G. II 2491; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3478). — *'Im unteren Theil der Ebene'* (ad Maltesanam portum) *'liegen mehrere Capellen, fast ganz aus alten Marmorn erbaut, mit dorischen Kapitellen und theils glatten, theils in Windungen kannelirten Säulen (κίονες εἰλημματικοί), alles aus dem gewöhnlichen groben blauen Marmor; aber ich fand weder Inschriften noch die Reste von einem Tempel des Asklepios, die Villoison hier noch gesehen haben will'* Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 64.

ΥΠΕΡΙΟΟΙΣ
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

ὑπὲρ [φ]θό[η]ς
Ἀσκλαπιῶι.

Vs. 1 supplevit Kaibel.

---

188 Parva ara rectangula marmoris albi, litteris alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,019, paullo ante auctumnum anni 1871 in ipso vico inventa. Ed. Rayet *Bull. de corr. Hell.* III 1879, 406 sqq.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΚΑΙ
ΕΥΠΟΡΟΣ
ΑΤΑΡΓΑΤΕΙΤΙ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Ἀντίοχος
καὶ
Εὔπορος
Ἀταργάτει⟨τι⟩ (?)
ἀνέθηκαν.

Deam Syram a sodalicio Syrorum maxime hominum Astypalaeae cultam esse demonstrat decretum n. 178 neque est, cur extrinsecus illatam esse aram coniciamus.

In Rayeti schedis *St.-Germain* in Museo conservatis vs. 4 est ΕΙΤ Φ. Indidem Ρ pro Ρ recepi.

---

189 In vestibulo aedis Παναγίας Πορταριτίσσης, in tabula marmorea muro infixa, litteris elegantissimis. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 155 (Rangabé *Ant. Hell.* 1199; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3475).

ΤΙΜΟΚΛΕΙΑ
ΣΙΝΑΝΔΡΟΥ
ΔΙΚΤΥΝΝΑΙ

Τιμόκλεια
Σινάνδρου
Δικτύνναι.

---

190 Basis fragmentum in aliqua Kastri quod vocant domo conservatum. Ed. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 633, 7.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΣΤΡΑΓΩΙΔΩΝ
ΛΙΟΙΣΠΑΙΔΩΝ
ΡΩΝΔΙΟΝΥΣΩ

[ὁ δεῖνα] Ἀπολλωνίου
-- ας τραγωιδῶν
-- λίοις παίδων
-- ρῶν Διονύσω[ι].

---

191 "Ἐπὶ βάθρου λίθου ἐγχωρίου". Edd. Mustoxydes Ἰόν. Ἀνθ. I 231; Boeckh C. I. G. II add. 2491*d* ex eo et ex Iatridae schedis a Rossio missis; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 687 (indidem?).

ΒΙΕΤΙΟΣΣΡΑΤΙΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΩ

Βιετ[τ]ὸς [Ἐν]ατίων[ος]
Διονύσω[ι].

Vs. 1 prima littera Β apud Boeckhium, Ͻ Pitt.; ΟΣΤΡΑΤΙΩΝ B., quae dedi Pitt.

De homine vide ad n. 178.

---

192 Tabula s. stela lapidis fulvi, l. 0,32, a. 0,44, cr. 0,175; litteris simplicibus ineuntis quarti fere a. Chr. n. saeculi στοιχηδόν positis, e quibus nonnullae formas exhibent insolitas. Nunc est in porta casae Georgii Pataki intra castellum. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 635, 10. Exscripsi.

ΕVΞΑΜΕΝΑΜΑΝΕΘΗΚ
ΕΝVΠΕΡΧΑΡΙΟΣΤΟΔ
ΕΑΓΑΛΜΑΑΡΧΩΕΛΕΙ
ΘVΑΙΤΑΙΧΑΡΙΝΑΝΤ
ΙΔΙΔΟ

Εὐξαμένα μ' ἀνέθηκ|εν ὑπὲρ χάριος τόδ|ε ἄγαλμα
Ἀρχὼ Ἐλει|θύαι, τᾶι χάριν ἀντ||ιδίδο(υ).

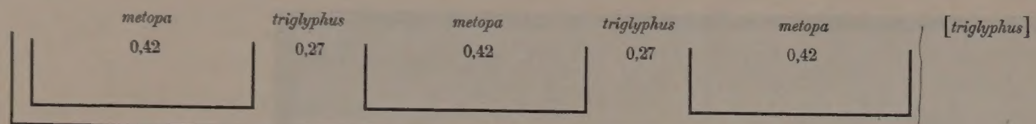
---

193 Basis fere quadrata lapidis communis (? *'marbre'* Dubois), cuius cymatia consulto deleta sunt, l. 0,30, a. 0,17, cr. 0,29; litteris elegantibus alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,012—0,014; in agro aliquo reperta, nunc penes Petrum Kurmolem ante castelli portam conservata. Ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 478 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3480; cf. Paton *Inscr. of Cos* ad n. 55, H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 259). Exscripsi.

ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣΝΙΚΩΝΟΣ
ΠΑΙΔΟΝΟΜΗΣΑΣ
//ΙΠΕΡΤΑΣΤΩΝΠΑΙΔΩΝ
ΕΥΤΑΞΙΑΣ
ΕΡΜΑΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙ

Μενέστρατος Νίκωνος
παιδονομήσας
[ὑ]πὲρ τᾶς τῶν παίδων
εὐταξίας
Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ.

194 Corona dorica a dextra et superiore parte fracta, quae nunc tres metopas duosque triglyphos continet, max. l. c. 1,90, max. a. 0,475, cr. 0,18. Litterae magnae satis bene incisae, a. 0,04. Nunc est ante ecclesiam S. Ioannis, in regione 'ς τὸ Ἀγριελίδι. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 163, cf. *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 64 sq. (Rangabé *Ant. Hell.* II 1202; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3482). Exscripsi.

ΜΗΛΙΧΟΣΙΑΣΙΚΛΕΥΣΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣ
ΥΠΟΤΟΥΔΑΜΟΥΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΤΩΙΕΚΤΟΥΝΟΜΟ
ΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣΔΕΚΑΙ//////ΛΛΟΙΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣΧΡΥΣΕΟΙΣΔΥΣ
//////////ΘΕΙΣΔΓΚΛΙΕΙΚΟΝ//ΛΛΚΑΙΛΙΣΩΤΗΡΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙ

Μήλιχος Ἰασικλεῦς ἀγορανομήσας καὶ στεφανωθεὶς [πολλάκις]
ὑπὸ τοῦ δάμου θαλλοῦ στεφάνωι τῶι ἐκ τοῦ νόμου [μεγίστωι],
στεφανωθεὶς δὲ καὶ [ἄ]λλοις στεφάνοις χρυσέοις δυσ[ί, τιμα]-
θεὶς δ[ὲ] καὶ εἰκόν[ι χ]αλκ[έ]αι Διῒ Σωτῆρι καὶ τῶι δάμωι.

---

195 Disiecta fragmenta marmoris caerulei, quae omnia ad epistylium tripartitum pertinuisse videntur. Litterae ingentes (fragm. *a* 0,115) apicatae. *a* exscripsi in castello apud Mariam Ioannis Sakellarii uxorem, l. 0,93, a. 0,18, cr. 0,49; *b c d* ed. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 633, 6, e quibus *b* intra oppidum in ianuae ecclesiae S. Trinitatis, l. max. 1,21, a sinistra mutilum, a. 0,18, cr. max. 0,515, quod ipse vidi; *c* '*marche d'un moulin*' appellatur; *d* bipartitum, cuius superior pars 0,26, inferior 0,25 alta est, l. 1,56, cr. 0,23, litteris a. 0,08; editum iam a Pittaki Ἐφ. ἀρχ. 1841, 695, a me exscriptum.

a | ΦΛΑΟΥΙΟΣ |
b ΡΙΣΔΟΘΕΙΣΙΝΥΠ
c ΔΙΩΝΑΝ
d | *vac.* ΚΑΙΤΩΔΑΜΩ *vacat* |

d ΩΙ Pittakis, Ω Legr., Ι non vidi.
Φλάουιος [-- τ]οῖς δοθεῖσιν ὑπ[ὸ -- καὶ -] δι' ὠνὰν [-- Διῒ Σωτῆρι καὶ] τῷ δάμῳ.

---

196 Basis lapidis caerulei a dextra fracta, muro exteriori ecclesiae S. Georgii in castello inserta, cuius max. l. 0,47, a. 0,29; litterae quarti fere (aut tertii) a. Chr. n. saeculi στοιχηδόν dispositae. Edd. Mustoxydes Ἰόν. Ἀνθ. I 231; Boeckh C. I. G. II add. 2491 *e* ex hoc libro et schedis Iatridae a Rossio missis, quae apographa ex communi fonte fluxisse affirmat; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 689 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3481); E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 635 sq., 14 ceteris quos ignorat melius. Exscripsi.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑΚΥΔΑΡ
ΙΑΡΩΣΑΜΕΝΑΗΡΑ

Ἀριστόκλεια Κυδάρ[χο(υ)]
ἱαρωσαμένα Ἥρα[ι].

---

197 Basis superne (recentiore demum aetate) excavata, lapidis fulvi, l. 0,495, a. 0,195, cr. 0,33, in oppido penes Michalin Δεϊρμεντζῆς conservata; litteris bonis tertii a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,025—0,033; Ο Ω minoribus. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 156 (Rangabé *Ant. Hell.* 1200; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3476). Exscripsi.

ΕΥΑΝΟΡΕΑΚΑΙΓΟΡΓΩΚΟΡΑΙ

Εὐανόρεα καὶ Γοργὼ Κόραι.

---

198 Fragmentum repertum in muro fontis prope aedem τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, extra oppidum. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842 sub n. 156 (Rangabé *Ant. Hell.* II 1201).

ΙΙΩΚΟΡΗΙ

- ιὼ Κόρηι.

---

199 In ecclesia S. Sabae extra urbem. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 632 sq., 5.

...ΑΡΑΙΝΟΜΙΟΙΟΘΕΟΥΞΕΝΕΤΑΝΔΕΚΑΝ/
....ΤΕΑΠΡ..ΤΑΤΟΥΔΕΘΕΟΥΤΕΜΕΝΟΣ
.....ΛΙΚΙΑΙΣΓ/ \\ / Ε\ΙΣΑ..ΝΥΜΦ
ΔΙΟ..Ο.ΙΝ........ΓΜΑΤΟΣ

[Νυμφᾶν κ]αὶ νομίοιο θεοῦ, ξένε, τάνδε κα[λιὰν]
[ἱρόν(?)] τε α[ἰγιβά]τα τοῦδε θεοῦ τέμενος
[Δέρκεο· μει]λιχίαις Γ/ \\/ εἵσα[το(?)] Νύμφ[αις]
- - - - - - - - - - - - - - - -

Nympharum cultus cum Pane coniunctus. Vs. 1 καλιάν cf. Crinagorae epigramma (Anth. Pal. VI 253). Anaglyphum indicari videtur in porta sacelli inaedificatum. Supplementa Kaibelii exempli gratia adscripta.

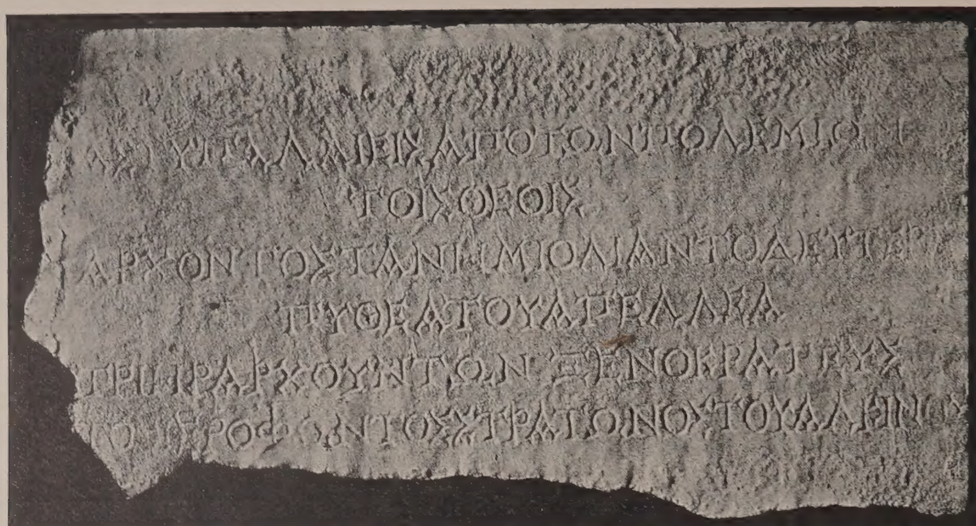
---

200 Stela a dextra fracta, cuius max. l. 0,185, a. 0,235, cr. 0,095; litteris parvis et crassis tertii exeuntis vel alterius a. Chr. n. saeculi, a. 0,01—0,012. Ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 478, 3 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III, 4, 1, 3479). Exscripsi apud Georgium Patakum, qui una cum n. 192 portae inseruit, in castello.

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΘΕΥΓΕ
ΑΝΕΘΗΚΕΤΟΝΝΑ
ΚΑΙΤΑΑΓΑΛΜΑ
ΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔ

Ἀγαθοκλῆς Θευγέ-
ἀνέθηκε τὸν να[ὸν]
καὶ τὰ ἀγάλμα[τα]
Σαράπιδι Ἴσιδ[ι].

201 Basis lapidis fulvi, l. 0,38, a. 0,48, cr. 0,31, muro casae, quae est Georgiadis intra castellum, inserta. Litterae apicatae magna cum elegantia incisae (a. 0,012) cum typis reddi non possint, ad ectypi chartacei exemplar imaginem autotypam faciendam curavi. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 629 sq., 1 (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 260 sq., 44).

Ἀστυπαλαιεῖς ἀπὸ τῶν πολεμίων
τοῖς θεοῖς
ἄρχοντος τᾶν ἡμιολιᾶν τὸ δεύτερ[ον]
Πυθέα τοῦ Ἀπελλέα,
τριηραρχούντων Ξενοκράτευς
τοῦ Ἱεροφῶντος, Στράτωνος τοῦ Ἀλκίνου.

De tituli aetate certam sententiam ferre non audeo. Altero a. Chr. n. saeculo anteriorem eum utique non esse ex litterarum forma conclusit Legrand. Forma Η vel imperatorum Romanorum aetatem redolet; contra Π et Θ, quae littera in titulis Rhodiis alterius et primi a. Chr. n. saeculi eandem habet formam, maioris aetatis speciem prae se ferunt. Ξενοκράτης Ἱεροφῶντος cf. n. 218.

---

202 Stela s. tabula l. 0,62, a. 0,27, cr. 0,095, litteris bonis et simplicibus (quarti aut) tertii a. Chr. n. saeculi, exiguis spatiis inter se divisis, a. 0,02 (praeter Θ Ο Ω minora). Nunc supra fenestram domus Iannaki Stellianis f. muro condita est. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 632, 4. Exscripsi.

ΤΩΙΞΕΝΩΙΕΙΠΕΠΟΛΙΤΑΤΙΣΕΚΤΙΣΕΓΥΜΝΑΔΑΤΑΝΔΕ
ΚΡΑΝΑΝ Τ ΕΑΕΝΑΟ ΝΔΕΝΔΡΕΑΤΕΥΨΙΚΟΜΑ
Ο ΦΡΑΚΑΙΟ ΞΕΙΝΟΣ ΔΑΜΑΤΡΙΟΝΙΠΠΙΑΥΙΟΝ
ΑΙΝΗΙΕΠ ΑΛΛΟΔΑΠΩ ΝΑΣΤΕΑΝΙΣΟΜΕΝΟΣ
ΟΥ Τ Ο ΣΓΑΡΤΑΥΤΑΕΙΣΕΘΕΟΙΣΗΡΩΣΙΤΕΚΟΣΜΟΝ
ΑΘΛΟΦΟΡΟΥ ΤΕΧΝΑΣ ΑΝΤΙΔΙΔΟΥΣΧΑΡΙΤΑ//

Τῶι ξένωι εἰπὲ πολῖτα, τίς ἔκτισε γυμνάδα τάνδε
κράναν τε ἀέναον δένδρεά τε ὑψίκομα,
ὄφρα καὶ ὁ ξεῖνος Δαμάτριον Ἱππία υἱὸν
αἰνῆι ἐπ' ἀλλοδαπῶν ἄστεα νισόμενος.
Οὗτος γὰρ ταῦτα εἷσε θεοῖς ἥρωσί τε κόσμον
ἀθλοφόρου τέχνας ἀντιδιδοὺς χάριτα[ς (?)].

---

203 Fragmentum lapidis communis, cuius max. l. 0,43, max. a. 0,15. Margo in nullo latere integer est. Litterae crassae ab homine inscito fortasse non nimis sera aetate incisae, a. 0,02. Edd. Mustoxydes Ἰόν. Ἀνθ. I 231; Boeckh C. I. G. II add. 2497*b* ex hoc libro et schedis Iatridae a Rossio missis; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 694. Exscripsi intra castellum in muro ecclesiae S. Georgii positum.

ΝΙΚΩΝΦΟΡΜΙΩΝΟΣ
ΝΑΩΝΩΚΥΔΡΟ *vacat*
ΠΟΛΑΠΙΚΙ|ΣΙΑΜΕ
ΝΟΣ

Νίκων Φορμίωνος
ναῶν ὠκυδρο.
πολ(λ) . . . . . . άμε-
νος.

Vss. 2—4 fortasse ita esse voluit poëta:
Ναῶν ὠκυδρόμων πόλλ' ἄπο κτησάμενος.

204 Statuae basis, quam ad portum in S. Nicolai ecclesia vidit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 57 cum adn. 4. Ed. Osann Syll. 1834, 387 XXI ex schedis Villoisonianis; cf. Villoison Prolegg. in Iliad. p. LIV et *Mém. de l'acad. des inscr.* XLVII 289 (C. I. G. 2492; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3461; Strack *Dynastie der Ptolem.* app. epigr. 44).

ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΘΕΟΥ
ΕΥΕΡΓΕΤΑ

Βασιλέως
Πτολεμαίου
θεοῦ
Εὐεργέτα.

Qui rex si tertius est Ptolemaeus Euergetes, formam litterarum pessime redditam esse elucet.

---

205 Basis a sinistra dextra superiore parte fracta, cuius l. 0,60, a. 0,33, quae unum versum continet litteris ingentibus satis bene incisum (a. 0,07). Exscripsi in castello apud Constantinum Mariakis f.

ΡΙΚΑΙΣΑΡΙΘ

[Αὐτοκράτ]ορι Καίσαρι θ[εοῦ υἱῷ Σεβαστῷ].

206 Tabula lapidis communis infra fracta, cuius l. 0,48, max. a. 0,10, cr. 0,25; litteris a. 0,02. Nunc est intra castellum in scala casae Ioannis Politae f. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 636, 15. Exscripsi.

//ΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑ//////////
ΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡ////////
/////// ΥΙΟΣ ////////////////////

[Α]ὐτοκράτωρ Κα[ῖσαρ]
θεοῦ Τραϊανοῦ Παρ[θι]-
[κοῦ] υἱὸς - - - -
- - - - - - - -

Hadriani est, fortasse quartae epistulae caput; cf. n. 175—177.

207 In latere postico basis n. 215 (ubi vide) post inscriptionem illam altera incisa est litteris magnis a. 0,035—0,04. Edidisse videntur ex eiusdem Iatridae schedis, minutiis tamen quibusdam immutatis Mustoxydes Ἰόν. Ἀνθ. I 230; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 686; denuo vidit Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 153*a* (C. I. G. II add. 2495*b*, ubi etiam Iatridae apographum ipsum adhibitum est; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3470). Exscripsi.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙϹΑΡΑ
ΜΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΙΝΟΝ
ϹЄΒΑϹΤΟΝΑΡΜЄΝΙΑΚΟΝ
ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟϹ
ΟΑϹΤΥΠΑΛΑΙЄΩΝΤΟΝ
ϹΩΤΗΡΑΚΑΙЄΥЄΡΓЄΤΑΝ
ΚΑΙΤΑϹΑΜЄΤЄΡΑϹΠΟΛΙΟϹ
ΘЄΟΙϹ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον
Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν — a. 164—166 p. Chr. n.
ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
ὁ Ἀστυπαλαιέων τὸν
σωτῆρα καὶ εὐεργέταν
καὶ τᾶς ἁμετέρας πόλιος
θεοῖς.

---

208 Basis l. 0,68, a. 0,58 muro, qui est ante castelli portam ad dextram intranti, inserta; litteris accurate incisis a. 0,02. Huic lapidi medio aevo inverso recentior titulus additus est:

[*d*]ominico
ʒigala

Commemoravisse videtur Villoison Prolegg. in Iliad. LIV (vss. 5 extr. 6); ed. ex eiusdem schedis Osann Syll. 1834, 391 XXIV, ʻomissis vss. 5. 6 et post vs. 2 lacuna unius versus relicta' (C. I. G. II 2495); Ἰόν. Ἀνθ. I 230; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 685; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 160 (Boeckh C. I. G. II add. p. 1099, cui insuper Iatridae schedae a Rossio missae praesto erant; cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1 ad n. 3470). Exscripsi.

ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ
ΚΑΙΟΔΑΜΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑ
ΡΑΚΑΙΣΑΡΑΛΟΥΚΙΟΝΑΥΡΗΛΙ
ΟΝΟΥΗΡΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΑΡ
ΜΕΝΙΑΚΟΝΤΟΝΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΜΩΝ

Ἀστυπαλαιέων [ἁ βουλὰ]
καὶ ὁ δᾶμος Αὐτοκρά[το]-
ρα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλι- — a. 163—165 p. Chr. n.
ον Οὐῆρον Σεβαστὸν Ἀρ-
μενιακὸν τὸν σωτῆρα καὶ
εὐεργέταν τᾶς πόλιος ἁμῶν.

---

209 ʻSuper sancta tabula D. Marinae prope monasterium Virginis' Boeckh. Edd. Osann Syll. 1834, 394, XXIX et Boeckh C. I. G. II 2494 ex schedis Villoisonianis.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΜΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟ
ΔΑ

Αὐτοκράτορα Μ. Α[ὐρ(ήλιον) Καίσαρα]
Σεβαστὸν ἁ βουλὰ καὶ ὁ
δᾶ[μος ὁ Ἀστυπαλαιέων]
\- - - - - -

Caracalla?

---

210 In ecclesia S. Marinae prope monasterium Virginis. Edd. Osann Syll. 1834, 394 sq. XXXI et Boeckh C. I. G. II 2496 ex schedis Villoisonianis, et alter quidem priore melius ex Bekkeri apographo (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3471).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΜΑΝΤΩΝΙΟΝΓΟΡΔΙΑΝΟΝ
ΟΔΑΜΟΣ ΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙ...

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Μ. Ἀντώνιον Γορδιανὸν
ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαι[έων].

A. 238—244 p. Chr. n.

---

211 Tabula marmorea a sinistra mutila, l. 0,76, a. 0,22; litteris optimis anno 300 a. Chr. n. vix multo recentioribus, fortasse vel anterioribus, a. 0,015—0,02. Litterae Y lineae obliquae et bis etiam litterae H parallelae curvatae sunt. A. 1871 intra castellum vidit Rayet, qui ed. *Bull. de corr. Hell.* III 1879, 483 sq. (Cougny App. Anth. Pal. I 88; Hoffmann Syll. epigr. graec. 361). Exscripsi in muro exteriore portae, quae in ecclesiam Μεγάλη Παναγία ducit, intra vicum hodiernum sitam.

ΚΟΣΜΟΝΑΡΗΣΠΑΤΡΙΔΙΣΤΗΣΕΕΝΘΑΔΕΠΑΙΔΑΠΙΔΩΝΟΣ
ΤΙΜΑΓΟΡΑΝΝΙΚΗΣΝΑΥΜΑΧΟΥΗΓΕΜΟΝΑ

Κόσμον Ἄρης πατρίδι στῆσε ἐνθάδε παῖδα Πίδωνος
Τιμαγόραν νίκης ναυμάχου ἡγεμόνα.

Vs. 1 Πίδωνος an Ἀπίδωνος (Steph. Byz. s. v. Ἀπία..... Ἀπιδόνες δὲ καὶ οἱ Ἀρκάδες ...)? Quamquam ε in verbo στῆσε ante ε non elisum vetat, ne hic litteram α elisam esse statuamus. Ceterum lectionem certissimam optimo iure defendit Hoffmannus.

212 Basim ecclesiae Παναγία τοῦ Πέτρου insertam eximendam curavit E. Legrand, qui edidit *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 631 sq., 3 cum nota Homollii adn. 2; sed postea denuo muro iniecit ecclesiae dominus ita, ut litterae rursus laterent. Tractaverunt B. Latyschew *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 303, 4; Herwerden *Berl. phil. Wochenschr.* 1892, 1059.

ΠΡΟΤΕΡΟΝΤΙΜΗΣΕΜΠΑΙΔΑΦΕΡΗΤΟΣ
ΤΟΝΑΝΤΑΡΕΤΗΣΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑΠΑΤΡΙΣ
ΝΔΕΕΡΓΩΝΑΥΤΙΣΣΤΕΦΑΝΩΣΕΔΙΚΑΙΩΣ
ΣΠΡΟΤΕΡΑΣΑΝΤΑΠΟΔΟΥΣΑΧΑΡΙΝ

[Πολλάκι καὶ] πρότερον τίμησεμ παῖδα Φέρητος
[*nomen in* -]τον ἀντ' ἀρετῆς Ἀστυπάλαια πατρίς·
[ἀντὶ ἀγαθῶ]ν δὲ ἔργων αὖτις στεφάνωσε δικαίως
[μείζονα τῆ]ς προτέρας ἀνταποδοῦσα χάριν.

Vs. 1 τίμησέ μ(ε) Homolle Lat. probante Kaibelio. Vs. 2 [Εὔκρι]τον exempli gratia Lat. Sed longius nomen requiritur, si supplementum versus primi recte se habet, velut [Κλεύστρα]τον. Vs. 3 [ἀντὶ νέω]ν Lat. Vs. 4 [μείζω τῆ]ς idem; et ea nimis brevia.

---

213 Basis lapidis communis (ἐγχώριος) extra castellum ad sinistram portae muro inserta. Edd. Mustoxydes Ἰόν. Ἀνϑ. I 229 (textus interpolatus); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 684 (ex Iatridae schedis); Boeckh C. I. G. II add. 2488*c* ex Iatridae et Cadalveni; Raoul-Rochette *Quest. de l'histoire de l'art* 1846, 140 ex Cadalveni schedis (Boeckhium sequuntur Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I [1] 463, [2] 324; Overbeck *Schriftquellen* 2014; Hirschfeld Tit. stat. 84; ceteros quoque respicit Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 177, cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3464). Frustra quaesivi.

ΟΔΑΜΟΣ
ΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΕΤΙΜΑΣΕ
ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΝΜΕΛΗΣΙΠ.C.ΕΠΑΙΝΩΙ
ΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΠΡΟΕΔΡ..ΕΝΤΟΙΣ
ΑΓΩΣΙΝΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΑΙ ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΣΙΣΤΟ
Π.ΗΘΟΣΤΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΩΝ

ΦΥΛΗΣΠΟΛΥΓΝΩΤΟΥΑΛΙΚΑΡ
ΝΑΣΣΕΥΣΕΠΟΗΣΕ

[Ἁ βουλὰ καὶ(?)] ὁ δᾶμος |
ὁ Ἀστυπαλαιέων ἐτίμασε |
Πολύευκτον Μελησίπ[π]ο[υ] ἐπαίνωι, |
χρυσέωι στεφάνωι, προεδρ[ίαι] ἐν | τοῖς
ἀγῶσιν, εἰκόνι χαλκέαι ἀρετᾶς ἕ|νεκα
καὶ εὐνοίας ἃν ἔχων διατελε(ῖ) | [ε]ἰς τὸ
π[λ]ῆϑος τὸ Ἀστυπαλαι(έ)ων.

Φύλης Πολυγνώτου Ἁλικαρ|-
νασσεὺς ἐπόησε.

Versuum distinctionem, quam Boeckhius probavit, lineis rectis (|) significavi. Mihi illud ἕ|νεκα displicet in titulo statuarii, cui aliter, quantum quidem scimus, symmetria placuit; neque opinor Pittakis auctorem (i. e. Iatridam, qui iterum et iam correctius titulum transscripsit?) errasse nisi in eo, quod versum tertium temere omiserat, postea in margine addidit. Ceterum sicut Boeckhius ex variis lectionibus probabilissima quaeque selegi. Vs. 2 ἈστυπαλαιΕΩΝ Pitt., quam formam in ceteris titulis usitatam etiam vs. 7 restituo, ubi ἈστυπαλΑΙΟΝ Pitt., ΕΙΩΝ Cadalv., ΑΙΩΝ ceteri exhibent. Vs. 3 ΜΕΛΗΣΙΠ.C.] ΜΕΛΗΣΗΤC Pitt., ΜΕΛΗΣΙΠ.. Cadalv. Vs. 4 ΠΡΟΕΔΡΟΥ (sic!) Pitt. Vs. 6 extr. Pittakin sequor, praeterquam quod cum Cadalveno ΣΙΣ pro illius ΣΑΣ recipio. Vs. 7 Π.ΗΘΟΣ Boeckh ex Iatridae et Cadalveni exemplaribus contaminavit. Vss. 8. 9 minoribus litteris scriptos testatur Must., ΕΠΟΙΗΣΕ fortasse melius Cadalv.

Formam litterarum ex Pittakis maxime imagine dedi, quamquam Π, quod habet, ridiculum est; vss. 8. 9 melius Π apicibus parvis ornatum.

---

214 Basis sine cymatiis marmoris caerulei maculati, l. 0,84, a. 0,74, cr. 0,48; litteris elegantibus et apicatis exeuntis fere secundi a. Chr. n. saeculi, a. vss. 1—6 0,02, vs. 7 0,015. Litterae Κ lineae obliquae paullulum curvatae sunt. Nunc est in tabula sacra ecclesiae S. Basilii. Edd. Osann Syll. 1834, 386 XVII et Boeckh C. I. G. II 2488 ex Villoisoni schedis (cf. Villoison Prolegg. in Iliadem p. LIV); pauca correxit Boeckh ibid. add. p. 1098 ex schedis Iatridae a Rossio missis et ex Ἰόν. Ἀνϑ. I 229; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 690 ex eiusdem Iatridae schedis; Raoul-Rochette *Quest. de l'histoire de l'art* 1846, 140 ex Cadalveni schedis (Boeckhium sequuntur Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I [1] 466 sq., [2] 326 sq.; Overbeck *Schriftquellen* 2022; Hirschfeld Tit. stat. 151; Iatridam Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 204; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* IV 1, 3465; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 258). Exscripsi. Quae non recognovi ab aliis lecta, lineis subductis indicavi.

0,625

ΟΔΑΜΟΣΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΕΤΙ
ΜΑΣΕΣΤΡΑΤΟΚΛΗΝΚΑΙΡΟΓΕΝΕΥΣ
ΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΠΡΟΕΔΡΙΑΕΝ
ΤΟΙΣΑΓΩΣΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΑΙΑΝΔΡΑ
ΓΑΘΙΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝΑΣ
ΚΑΙΤΑΣΕΙΣΤΟΠ/////////ΘΟΣΕΥΝΟΙΑΣ

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαιέων ἐτί-
μασε Στρατοκλῆν Καιρογένευς
χρυσέωι στεφάνωι, προεδρίᾳ ἐν
τοῖς ἀγῶσι, εἰκόνι χαλκέαι ἀνδρα-
γαϑίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνας
καὶ τᾶς εἰς τὸ πλ[ῆ]ϑος εὐνοίας.

0,45

0,23

ΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣΑΡΙΣΤΕΙΔΑΡΟΔΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

Ἀνδραγόρας Ἀριστείδα Ῥόδιος ἐποίει.

215 Ad radices occidentales montis, in quo urbs fuit sita, prope sinum Βληχάδες appellatum magna est basis marmoris caerulei superne cymatio ornata (cymatium inferius seorsim exsculptum erat); l. sine cymatio 0,90, a. 0,70, cr. sine cymatio 0,725. In latere adverso titulus est antiquior, litteris a. 0,022 crassis nec male incisis, sed magnam partem deletis. Plurima legit Iatrides, cuius ex exemplari et Mustoxydis textus Ἰόν. Ἀνθ. I 230 et Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 697 paucis mutatis fluxisse videtur, et quod Boeckhio quoque praesto fuit (v. infra). Minus integrum lapidem vidit Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 153*b*. Utroque usus est Boeckh C. I. G. II add. 2488*b* (Bechtel *Griech. Dialektinschr*. III 4, 1, 3467). Exscripsi. In latere averso postero tempore Marci Aurelii inscriptio (n. 207) incisa est. Litterae, quae quamquam non iam legi receptione digna videbantur, lineolis subductis significatae sunt.

ΟΔΑΜΟΣΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ
ΕΤ/Ι/ΜΑΣΕ
ΓΚΡΑ/////ΙΙΝ\Ι//ΚΙ Α
ΙΑΡΧΕ///////Υ/////ΔΕΥΣΤΟΥ||ΕΙΤΑΔΑ
ΕΤ ΑΙ/////ΙΩΙ
ΩΙΣΤΕΦΑ///ΩΙΤΩΙΜΕΓΙΣΤΩΙ
ΝΟΜΟιΚΑΙΕΙΚΟΝΙ
ΝΕΚΑΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝ
Ν..ΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤ
ΤΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕ Ω

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαιέων
ἐτίμασε
- κρά[τη]ν [Ἀρχέ]α
- Ἀρχε[βο]υ[λί]δευς(?) τοῦ [Ν]ειτάδα
ἐ[π]αί[ν]ωι
[χρυσέ]ωι στεφά[ν]ωι τῶι μεγίστωι
[ἐκ τοῦ] νόμο[υ] καὶ εἰκόνι
[ἀρετᾶς ἕ]νεκα καὶ δικαιοσύν[ας]
[ἃν ἔχω]ν [δι]ατελεῖ εἰς τ[ὸ]
[πλῆθος] τὸ Ἀστυπαλαιέω[ν].

Variarum lectionum farraginem alias fastidiosam in hoc titulo difficillimo ad ea, quae non legi, restituenda afferre e re erit. Vs. 1 ΟΔΑΜΟΣ Graeci, ΙΟΣ Ross. Vss. 2. 3 e quibus unum effecerunt Graeci, Ι ex iisdem addidi (ἐτίμασε); vs. 3 ..ΓΕΡΑ..ΙΝΑΜ..Α R., ΚΙ.ΚΡΑ.....ΝΑ P., ΚΙ.ΚΡΑ..ΝΑ M. I. Paenultima littera Κ esse mihi vidèbatur, fortasse quia lapis ibi laesus est. Vs. 4 ΙΑΙΑΡΙ...Υ...ΕΥΣ R., ΙΑΝ.ΡΙ...ΥΛΑΤΥΣ P., .ΑΝ.ΡΙ...ΙΛΑΤΥΣ ceteri. Pro Ι ΕΙΤΑΔΑ habent ΝΕΙΤΑΔΑ R., Ι.ΤΑΔΑ P.

Nomen viri alii aliter suppleverunt -κράτην -- | [κατὰ δὲ ὑοθεσ]ίαν Ἀρι[στο]κ[ράτ]ευς Bechtel, Υ ab omnibus (etiam a me) lectum in Κ mutans. Forma Ἀρχε[βο]υ[λί]δευς cum minime arrideat, [τοῦ] Ἀρχέ[α το]ῦ [Εὐκ]λεῦς τοῦ [Ν - *s*. Γ]ειτάδα temptavit Wilamowitz.

---

216. 217 Inscriptiones duae in diversis eiusdem basis lateribus incisae. Lapidem, qui in ecclesia Anargyrorum fuisse fertur, frustra quaesivi. Commemoravit Villoison *Mém. de l'Acad. des inscr*. XLVII 289; ed. ex eiusdem schedis Osann Syll. 1834, 386 sq., XVIII (C. I. G. II 2487. 2486; Bechtel *Griech. Dialektinschr*. III 4, 1, 3466. 3468).

(216) ΠΡΟΕΔΡΙΑΙ
ΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΕΙΣΤΟΠΛΗΘΟΣΤΩΝΑΣΤΥΠΑ
ΛΑΙΕΩΝ

\- - - - - -
\- - - προεδρίαι
ἐν τοῖς ἀγῶσι ἀρετᾶς
ἕνεκα καὶ εὐνοίας
ἃν ἔχων διατελεῖ
εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀστυπα-
λαιέων.

(217) ΟΔΑΜΟΣΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ
ΕΤΕΙΜΑΣΕΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝΠΥΘΙ
ΟΝΟΣΗΡΩΑΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΑΚΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΔΙΗΝΕΚΕΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕ
ΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΣΕΝΕΔΕΙΞΑΤΟ
ΕΙΣΑΥΤΟΝ

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαιέων
ἐτείμασε Ἀπολλώνιον Πυθί-
[ω]νος ἥρωα εἰκόνι χαλκέᾳ και
στεφάνῳ διηνεκεῖ ἀρετᾶς ἕνε-
κα καὶ εὐνοίας ἃς ἐνεδείξατο
εἰς αὐτόν.

Alter titulus utique recentior est et propter ι nunquam adscriptum et quia est integer.

Ἀπολλώνιον Πυθίωνος originem ducere ab homine, qui tertio a. Chr. n. saeculo Phoenice in Rhodiorum Peraea vixit, Πύθιππος Ἀπολλωνίου κατὰ γένεσιν δὲ Πυθίωνος coniecit H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 258, cf. p. 186.

---

218 Ante castelli portam (in Παναγίας Boeckh). Edd. Osann Syll. 1834, 392 XXVI et Boeckh C. I. G. II 2489 ex Villoisoni schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr*. III 4, 1, 3483).

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣΚΑΙΙΕΡΟΦΩΝΚΑΙ
///
ΤΩΝΠΑΤΕΡΑΙΕΡΟΦΩΝ
ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΥΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ

Ξενοκράτης καὶ Ἱεροφῶν καὶ
[ὁ δεῖνα τὸν αὐ]-
τῶν πατέρα Ἱεροφῶν[τα]
Ξενοκράτευς
ἀγωνοθετήσαντα.

Vs. 1 Ξενοκράτης Ἱεροφῶντος fortasse non diversus ab homonymo praetore n. 201 (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 259).

219 Basis a dextra fracta, cuius max. l. c. 0,21, a. 0,81, cr. 0,57; litteris primi (aut alterius) p. Chr. n. saeculi crassis et apicatis, a. 0,02—0,022. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 634 sq., 9, qui in S. Lemonitrae ecclesia lapidem esse dicit. Exscripsi in oppido in Archistrategi sacello.

ΑΓΕΡΟΥΣΙΑΕΤΕ
ΝΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΕΑΙ ΚΑΙΑΓ
ΧΡΥΣΕΟΙΣΣΤ
ΣΤΟΙΣΕΚΤΟ
ΣΤΑΣΑΜΕΝ////
ΕΔΡΙΟΝΤΑΣ////
ΝΟΝΤΕΚΑΙΣ//
ΟΥΚΟΛΙΓΑΣ//////
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕ/////
ΑΝΕΧΩΝΔ///////
vacat

Ἁ γερουσία ἐτε[ίμησε τὸν δεῖνα -]
νοκράτους [ἐπαίνῳ εἰκόνι χαλ]-
κέαι καὶ ἀγ[άλματι ἡρωικῷ (?) καὶ]
χρυσέοις στ[εφάνοις τοῖς μεγί]-
στοις ἐκ το[ῦ νόμου — τὸν ἀποκατα]-
στασάμεν[ον τὸ συμπεσὸν (?) συν]-
έδριον τᾶς [γερουσίας ποιησάμε]-
νόν τε καὶ σ[είτου διανομὰς]
οὐκ ὀλίγας [ἑκάστῳ πολείτᾳ (?)]
ἀρετᾶς ἕνε[κα καὶ εὐνοίας - -]
ἃν ἔχων δ[ιατελεῖ εἰς αὐτάν].

Vs. 3 ἀγ[άλματι supplevit I. de Prott collata inscriptione Fränkel *Inschr. von Pergamon* II 256, 7; ἡρωϊκῷ, quod illic quoque fuisse concludo ex versibus 13 sq., adieci.

220 Stelae (quam indicat epigramma) anaglypho ornatae (οὐκ ἄσαμος) basis rectangula, l. 0,60, a. 0,23, max. cr. 0,34; litteris angustis et apicatis non male incisis sed formae diversae (ο et Ο, Ν et N); litterae Σ lineae exteriores modo parallelae modo paullulum inclinatae etc. Tempus alterum fere a. Chr. n. saeculum esse videtur. Nunc est intra castellum in ianua portae Eliae Georgiadis. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 633 sq., 8; tractavit B. Latyschew ibid. XVI 1892, 303 sq., 5. Exscripsi.

ΣΤΑΛΑΜΕΟΥΚΑΣΑΜΟΣΕΜΠΝΟΟΣΔΕΤΙ
ΡΩΜΑΦΙΛΟΠΛΟΥΦΩΤΟΣΙΣΧΟΔΟΙΠΟΡΕ
ΣΤΑΝΤΕΣΙΧΝΟΣΕΙΣΙΔΩΜΕΝΟΝΤΙΝΑ
ΚΕΚΕΥΘΕΤΥΜΒΟΣΓΡΑΜΜΑΜΑΝΥΕΙΤΟΔΕ
ΛΕΠΤΩΝΟΣΕΣΘΛΟΝΚΟΥΡΟΝΕΠΙΓΟΝΟΝΧΥΤΑ
ΚΟΥΦΑΠΑΤΡΑΣΑΡΩΓΟΝΑΜΦΕΧΕΙΚΟΝΙΣ

Στάλα μὲ(ν) οὐκ ἄσαμος, ἔμπνοος δ' ἔτι
ῥώμα φιλόπλου φωτός. Ἴσχ' ὁδοιπόρε.
Στά(σα)ντες ἴχνος εἰσίδωμεν, ὅντινα
κέκευθε τύμβος; Γράμμα μανύει τόδε·
Λέπτωνος ἐσθλὸν κοῦρον Ἐπίγονον χυτὰ
κούφα πάτρας ἀρωγὸν ἀμφέχει κόνις.

Vs. 1 ΜΕ incisum a quadratario, μέν iure suo postulavit Latyschewius. Ac si ectypum respicio, super ΕΟ parvum Ν additum esse mihi videtur: ΜΕ͂Ο (N). Vs. 3 ante primum Σ quod legit Legr. Ι, neque in ectypo neque in lapide ipso vidi. Malo igitur alterum lapicidae errorem statuere.

221 Intra ianuam occidentalem ecclesiae S. Nicolai ad portum nunc usitatum sitae longa est trabes, quam antea in regione Ἀγριελίδι inter rudera magnae et vetustae aedis S. Antonii vidit Ross, qui ed. Inscr. graec. ined. II 1842, 164 (Kaibel Epigr. graec. 194; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 261, 45). Lapidem pessime habitum et calce insuper oblitum purgandum curavi et non solum dextrum epigramma, sed etiam sinistri reliquias ectypis usus exscripsi. Litterae apicatae (a. c. 0,017). Quas non vidi a Rossio lectas, lineis subductis indicavi.

A. Epigramma sinistrum:

ΑΤΟΥ
Σ Μ
ΔΟΥΝΟΜΑ//ΥΚΑΣ
ΙΙΕΚΥΝΔΕΙΙΕΕΩΤ¯ΙΙΞ\Ι
ΑΘΗΝΑΓΟΡΕΑΙΤΟΥΚ

- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -
- - δ' οὔνομα - -
- ν]έκυν δέ [μ]ε ἔῳ τ[εμένει(?) -]
- Ἀθηναγορέαι τοῦ κ -

B. Epigramma dextrum:

//////////////////////////////ΑΙΑΑΙ_ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΝ
ΚΑΙΣΥΘΕΑΝΒΕΒΑΚΑΤΑΝΥΠΟΧΘΟΝΙ
////////ΥΥ//////¯ΑΥΤΕ//////ΩΣΑΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
//////////ΩΝΠΟΛΙΤΑΣΕΣΘΛΟΣΑΛΛΑΚΑΙΘΑΝΩΝ
ΓΕΓ....ΠΑΤΡΟΣΑΛΛΑΓΑΝΤΕΘΙΜΕΝΟΣ
..ΤΙ\ΙΟΙΣΑΛΛΕΛΦΟΥΠΙΣΤΙΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
....Τ.Σ.ΟΙΑΡΧΕΒΩΛΟΣΟΣΤΕΩΝΔΑΠΟ
.Ϲ.....ΟΣ.ΑΚΑΡΠΟΝΑΝΘΕΣΙΝΒΡΥΟΙ

[.......... π]αῖ[δ]ά [τε] Ἀρχεμηνίδαν
καὶ Πυθέαν βέβακα τὰν ὑπὸ χθονὶ
[γυναῖκα τὰν] γε[γ]ῶσαν εὐκλεεστάταν
[οὐ(?) ζ]ῶν πολίτας ἐσθλός, ἀλλὰ καὶ θανών.
γεγ[ὼς ἰ]ατρός· ἀλλ' [ἐ]ὰν τεθ(ε)ιμένος
[........ ἀδ]ελφοῦ πίστιν εὐκλεεστάταν
.... Ἀρχέβωλος· ὀστέων δ' ἄπο
[γᾶ δένδρον] ο[ὐκ] ἄκαρπον ἄνθεσιν βρύοι.

B vs. 5 ΓΑΝ] ΕΑΝ Ross. || vs. 7 ....Τ.Σ.ΟΙΤ.ΝΒΩΛΟΣ Ross.
Supplementa potiora Kaibelii, qui vs. 5 (ἅ)γαν τεθίμενος (quadratarii errore pro τετίμενος incisum) sive λᾶα γᾶν τ' ἐφ(ε)ίμενος praefert. Idem vs. 1 - - (nomen) πρὸς πατέρα, quae ceteroquin praeclara spatium vix capit.

222 *'Dans une étable.'* Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 138, 20.

ΑΡΙϹΤΕΑϹ ΑΡΙϹΙ
ΧΑΙΡΕ

Ἀριστέας Ἀρισ[τ -]
χαῖρε.

223 *'Magazin en face du port.'* Ed. Osann Syll. 1834, 391 XXIII ex schedis Villoisonianis (C. I. G. II 2497).

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΕ
ΕΥΒΟΥΛΟΥΜΗΤΡΟΣΔΕ
ΘΕΟΔΟΣΙΑΣ ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ἀριστόδημε
Εὐβούλου, μητρὸς δὲ
Θεοδοσίας, χρηστὲ χαῖρε.

224 Stela marmoris caerulei (maculati), cuius pars muro ecclesiae S. Nicolai prope portum hodiernum sitae tegitur; l. max. quatenus cernitur 0,34, a. max. (item) 0,26; litteris bonis a. 0,016. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 138, 21. Exscripsi.

ΑΡΙΣΤΟΜΒΡΟΤΑ
ΣΙΜΙΑΧΡΗΣΤΑΧΑΙΡΕ

Ἀριστομβρότα
Σιμία χρηστὰ χαῖρε.

225 *'Base dans la porte d'un moulin a vent.'* Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 635, 11.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΑ
ΔΑΜΟΦΩΝΤΟΣ

Ἀριστονίκα
Δαμοφῶντος.

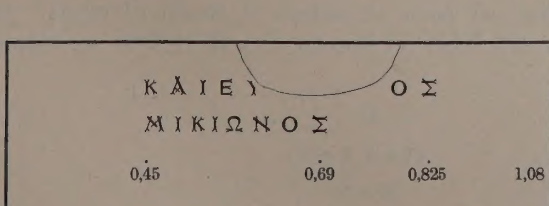
226 Basis a dextra inferiore postica parte mutila, lapidis communis; max. l. 0,76, max. a. c. 0,19, max. cr. c. 0,43. Nunc est in oppido penes Ioannem Constanti(ni) f. Manolakin. Litterae formae et magnitudinis diversae; vs. 1 a. 0,02, vss. 2. 3 cum verbo καί versus primi postea additi crassioribus et maioribus (0,03) litteris. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 636, 18. Exscripsi.

ΓΟΡΓΑΙΘΟΥΤΟΥΔΙΟΤΙΜΟΥΚΑΙ
ΜΙΚΙΩΝΟΣ
ΤΟΥ

Γοργαίθου τοῦ Διοτίμου καὶ
Μικίωνος
τοῦ
- - - -

Fortasse sub hoc lapide, cuius titulus uno versu augendus est, alius fuit; v. n. 227.

227 Basis l. 1,08, a. 0,29, cr. 1,00, lapidis fulvi, cui alium lapidem impositum fuisse manifestum est, qui tituli initium continebat. Cuius lapidis pars fortasse fuit n. 226. Litterae apicatae, a. 0,02—0,03. Nunc est intra fenestram casae Georgii Eliae f. Kati ante castellum sitae. Exscripsi.

καὶ Εὐ . . . . ος
Μικίωνος.

228 Basis marmoris caerulei, l. 0,62, a. 0,29. Ibi prius vss. 1—3 incisi sunt litteris magnis et crassis, a. c. 0,03; deinde vss. 4—6 minoribus litteris (0,015—0,02) negligentius sunt additi. Lapis castelli muro exteriori prope portam intranti ad sinistram insertus est. Edd. Osann Syll. 1834, 391 XXV ex schedis Villoisoni (C. I. G. II 2490); Mustoxydes Ἰόν. Ἀνϑ. I 231 (ex Iatridae schedis?); Boeckh C. I. G. II add. p. 1098 ex eiusdem schedis; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 161; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 693 (et ipse ex Iatridae schedis?) (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3484). Exscripsi.

ΙΕΡΟΦΩΝΤΟΣ
ΤΟΥ
ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑ
ΚΑΙ
ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΕΥΣΤΟΥ
ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑ

Ἱεροφῶντος
τοῦ
Ἀρχεμηνίδα
καὶ
Ἀνδροσθένευς τοῦ
Ἀρχεμηνίδα.

Vs. 5 Ἀνδροσθένευς bene Graeci; Νικοσθένευς Ross.

229 In ecclesia Παναγίας τοῦ Ὀρφάνου. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 636, 16.

ΝΕΟΓΕΝΕΟΣΠΛ

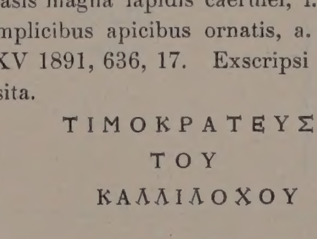
Νεογένεος Πλ - -

230 Ara cylindrata bucraniis ornata. Vidit in ecclesia Prophetae Eliae, qui ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 138, 19.

ΝΕΥΚΛΗΣ
ΕΥΚΛΕΥΣ
ΧΑΙΡΕ

Νευκλῆς
Εὐκλεῦς
χαῖρε.

231 Stela marmoris albi, l. 0,24, a. plus 0,21, superne cymatio ornata, a ceteris partibus calce oblita, supra portam casae Nicolai Gregoris f. in oppido sitae muro inserta. Exscripsi.

Νικασίωνος.

232 Basis magna lapidis caerulei, l. 1,08, a. 0,325, cr. 0,68; litteris bonis simplicibus apicibus ornatis, a. 0,02. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 636, 17. Exscripsi in S. Neophyti ecclesia intra oppidum sita.

ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΥΣ
ΤΟΥ
ΚΑΛΛΙΛΟΧΟΥ

Τιμοκράτευς
τοῦ
Καλλιλόχου.

233 Ad portum intra fenestram aliquam. Ed. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 138, 22.

ΛΟΥΜΕΝΗϹ
ΙΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΠΑΤΡΟϹ

[-- Φι]λουμένης
[-- Φ]ιλουμένου
-- πατρός.

234 Basis (?) magna, l. 0,49, a. 0,79, cr. 0,71; litteris a. 0,035, prope a margine inferiore incisis. Exscripsi.

ΒΛΚΧΩΝΟϹ

< 0,23 > < 0,095 >

Βάκχωνος.

---

235 Stela marmoris caerulei, l. 0,37, a. 0,35; litteris a. 0,03, in ecclesia SS. Anargyrorum mille fere passus a vico hodierno in clivo sita. Supra litteras aëtoma lineis incisis indicatum est. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 157. Exscripsi.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΝΕ
ΧΡΗΣΤΕ
ΕΥΣΕ[ ]ΣΤΑΤΕ
ΠΑΝΤ..ΝΥΓΙΑΙΝΕ

Βουλευτῖνε
χρηστὲ
εὐσε[βέ]στατε
πάντων ὑγίαινε.

---

236 Stela l. 0,16, a. 0,24 muro casae, quae est mulieris Μαριὰμ Γιαννοῦ in vico hodierno inserta; litteris a. 0,02 et minoribus serae aetatis. Exscripsi.

ΙΩϹΙ Μ Η
ΒΕΙΩϹΑϹΑΕ
ΤΗ Δ ΛΥΠΑ<
ΑΦΗ Κ ΑΤΟΙ
ϹΓΟΝΙϹΙ Μ Ο
ΥΦΙΛΤΑ ΤΗ Ι
ΗΡΩϹΧΕΡΑ *sic*

[Ζ]ωσίμη
Βειώσασα ἔ-
τη δ' λύπας
ἀφῆκα τοῖ-
ς γονῖσί μο-
υ. Φιλτάτη⟨ι⟩
ἥρως χέρα (*corr.* χ[αῖ]ρ[ε]).

---

237 Fragmentum stelae muro exteriori casae, quae est Eliae Καλῆ in vico hodierno inserta, calce oblitae. Max. l. quatenus hodie apparet 0,095, max. a. 0,15. Litterae tenues a. c. 0,007, Φ 0,013. Exscripsi.

ΖΩΣΙΜΗ
ΦΙΛΑΝΔΡΕ
ΧΑΙΡΕ

Ζωσίμη
φίλανδρε
χαῖρε.

---

238 'Prope arcem.' Edd. Osann Syll. 1834, 402 XLVI et Boeckh C. I. G. II 2498 ex schedis Villoisonianis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3485).

ΩϹΥΝΕΥΝΑΧΡΗΣΤΑΧΑΙΡΕ

(*nomen*)
ὦ συνεύνα χρηστὰ χαῖρε.

[Εὐφρο]σύν(συν)α Wilamowitz.

---

239 Fragmentum marmoris albi, cuius max. l. 0,08, max. a. 0,09; litteris crassis et profundis serae aetatis, a. 0,01—0,015; muro casae, quae est mulieris Μαριὰμ Γιαννοῦ in vico hodierno inserta. Exscripsi.

Ϲ
Ο Π
. Μ Π Ε
ΑΝΕΚΟΥ
ΑϹΤΗΡ

- - ο - -
- - οπ - -
- λά]μπε[(?) -
- ἀνεκου[φίσθη ὡς (?)]
ἀστήρ.

Similis sententiarum nexus fuisse videtur, qui in epigrammate sepulcrali Kaibel Epigr. graec. add. 306*a*: [Παῖδά με] Πλουτάρχου Διονύσιο[ν ἅδε κέκευθε | γαῖ]α, τὸν αἰθ[έ]ρι ὡς ἀστέρα λαμπόμενον.

---

240 Intra castellum penes *Micheli Christina.* Ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 478, 5.

ΜΙΟΣΑΛΣΟΣ..ΠΟΛΙΕΥΟ...ΩΝ......
.Ω.ΝΙΟΣ...ΚΩΙΟΣ....ΥΣΙΝΕΥΣ.....
.ΡΑΣΤΙΣ.ΡΑΣ.ΑΣ....ΛΕΙΣ...........
..................ΠΙΔΑΝ...........

Haec rudera explicare ne conatus quidem est editor, neque ego possum. Vs. 1 ἄλσος (?) πολι(τ)ευο[μέν]ων (?). || vs. 2 Κῷιος (?). Cetera temptare vix iuvabit, quia, quae certa quae incerta sint, non constat.

---

241 In castello apud Georgium Artanum intra fenestram. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 635, 12 (Roehl Imagg.[2] 56, 36).

ΚΛΕΙΑΓΟΡΗΙΚΑΙΞΕΝΑΓΟ

Κλε(ι)[τ]αγόρηι καὶ Ξεναγο -

Fortasse aliunde ex Ionica civitate lapis est translatus.

---

242 Lapis calce oblitus et pessime habitus, supra portam casae, quae est Georgii Morphini f., muro interiectus. Litterae magnae crassaeque, sed magnam partem evanidae. Exscripsi.

////////////////////////////////////// ΙΙΟΝϹΟΥ //////////
ϹΝϹΟΥΑΠΟΠΟΥΝΗΕΛΕΥΝ //////
////////////////////////////////////// ΟΝΟΒΟ /////////

Non intelligo.

---

243 'Prope Livadiam ad sinum in ecclesia D. Basilii ad vineta.' Edd. Osann Syll. 1834, 402 XLIV et Boeckh C. I. G. II 2500 ex Villoisoni schedis.

Ν
ΠΑΧΑΝΟ
ΤΑΝ
ΕΤΕΡΑΣ

244 In regione Karekli ad portam ecclesiae S. Georgii, litteris magnis. Ed. Osann Syll. 1834, 387 XX ex Villoisoni schedis Parisiis adservatis; Boeckh C. I. G. II 2499 accuratiore schedarum apographo usus a Bekkero confecto. Vidit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 64.

ΗΟΝΕΠΙΦΕΡΟΜΕΝΟΝΚϹ — -ον ἐπιφερόμενον κο[ινῆ(?)],

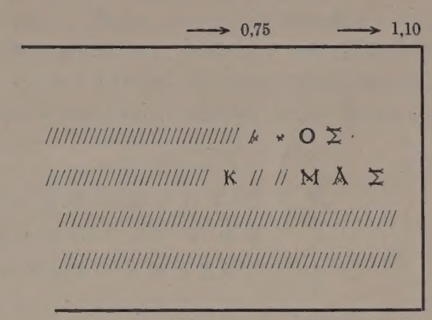
II in initio habet Osann. An καρπ]όν(?).

---

245 ʽ*A la Marchésana* [id est Maltesana; cf. Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 64] *à l'angle d'un mur.*ʼ Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 142, 25.

////// ΝΤΡΙΤΑΣΦ //////

246 In muro exteriore ecclesiae *Παναγία Θεοτόκος τοῦ Πέτρου* multi lapides antiqui sunt olim inscripti, nunc hominum inscitia et barbarie mutilati. In his basis magna l. 1,10, a. 0,42, cuius vss. 1—3 maioribus (c. 0,035), vs. 4 minoribus litteris scripti erant. Exscripsi.

Vs. 1 [ἁ βουλὰ καὶ ὁ δ]ᾶ[μ]ος(?).

VI.

ἈΝΑΦΗ.

Anaphe insula urbem habuit in media fere parte sitam, cuius clivum occidentalem et meridionalem sepulcra occupant — est enim in monte haud exiguae altitudinis collocata (hodie Καττέλλια) — et templum Apollinis Asgelatae in isthmo humili (a. fere 90 m.), quem a septentrione et maxime meridie maris sinus, ab oriente Calamus mons, qui hodie vocatur, finiunt. Meridionalis sinus certo is est, quem Argo navis appulisse fertur (Apoll. Rhod. IV 1694 sqq. alii); praeterea in littore meridionali sub urbe antiqua, ubi nunc sunt τὰ Καταλυμάκια, portus aliquis artificiosus fuisse videtur. Templi locum nunc occupat coenobium Παναγίας Καλαμιωτίσσης; oppidum hodiernum ab antiquo occidentem versus est. Antiquissimis temporibus Therae annexa fuisse videtur (cf. Koehler *Hermes* XXXI 1896, 147 et fabulas de Argonautis et Cadmeis fere congruentes); postea libertatem recuperavit, sed moribus et dialecto a Theraeis vix erat diversa, ut sepulcra docent. Nummos proprios post annum 300 a. Chr. n. fecerunt (Head H. N. 410); proxenorum catalogi iam Philippi regis aetate liberam rempublicam fuisse arguunt (n. 250 sqq.) ac vel quinto saeculo post a. 427 ante Theraeos seorsim enumerantur in Atticorum tributorum laterculis. Quae hoc loco obiter tantum perstringi, accuratius vero tractari nisi cum Theraeorum historia coniuncta non possunt.

Insulae res hodiernas scripserunt L. Ross *Abh. der Münch. Akad. philos.-philol. Kl.* II 2, 1838, 401—450 = *Arch. Aufs.* II 486—527 et *Reisen auf den griech. Inseln* I 75—80; Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 249—252; *Mediterranean Pilot* IV [2] 1892, 127; Bursian *Geographie von Griechenland* II 517—520.

Ex iis, quae sequuntur, inscriptionibus decreta et alia monumenta publica sunt n. 247—254; sacra n. 255—263; tituli honorarii n. 264—275; monumenta sepulcralia n. 276—318; incerta n. 319.

247 ‘In insula Anaphaea ad aedem Salvatoris in basi imaginis sacerdotis Iovis’ (potius Isidis) ‘et Serapidis.’ Ed. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 286 sq., 62 ex Cyriaci Anconitani (cod. 996 bibliothecae Riccardianae Florentinae) schedis (Cauer Delectus [2] 154; Bechtel *Griech. Dialekt-inschr.* III 4, 1, 3432; Michel *Recueil d'inscr. grecques* II 413).

Ἔδοξε τᾷ βουλᾷ τᾷ Ἀναφαίων καὶ
τῷ δάμῳ, [γ]νώμαν ἀγορεύσαντος Πινδάρου
τοῦ Τελεσιγένους, θέσει δὲ Εὐβούλου, ἐπι-
ψηφιζομένου Ἀρχωνίδα τοῦ Κρατη-
σίππου· ἐπεὶ τῶ(ν) μεγίστω(ν) θεῶν Σερά-
πιος καὶ Ἴσιος καὶ τῶν ἄλλων τῶν
παρ᾽ αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς Ἰάσων Ἰάσωνος
τὰν ποθεδρείαν καὶ τὰν ἐπιμέλειαν
ἀξίως [ἀ]εὶ τῶν θεῶν κατὰ πάντα
καιρὸν φαίνεται ποιούμενος καὶ
τὰς θυσίας καὶ τὰ ἱερὰ τοῖς δέουσι
χρόνοις ἐπιτελῶν, [ὥ]ς δόξαν ἦμεν
πᾶσιν ἁμὶν χαῖρεν ταῖς ὑπηρεσίαις
αὐτοῦ τὸς θεὸς καὶ ἀδέως ὑπ᾽ αὐτοῦ
[γ]εραίρεσθαι, δεδόχθω ἐπαινῆσθαι
μὲν τὸν Ἰάσωνα πανδαμεί, ἐπικε-
κυρῶσθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὰ προάγοντα
ψαφίσματα πάντα, συνκεχωρῆσθαι
δὲ αὐτῷ καὶ εἰκόνα γραπτὰν ἀναθέμεν⟨αι⟩ (*sic*)
αὑτοῦ ἐν τῷ τῶν θεῶν ναῷ ἐπιγραφὰν
ἔχουσαν· “Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος Ἰάσωνα
τὸν εὐσεβέστατον ἱερέα τᾷ ἀναθέσει τᾶς
εἰκόνος ἐτίμασεν”· ἔτι συνκεχωρήσ[θ]ω αὐτῷ
καὶ τοῦ ψαφίσματος τούτου ἀντίγραφον
ὑποτάξαι τ[ᾷ] εἰκόνι ἐν τῷ ναῷ.

Ι adscriptum ubique iure suo restituit Bechtel. || vs. 2 *νώμαν*. || vs. 4 ψ[α]φιξομένου? Bechtel. || vs. 5 *τῶ μεγίστω*. || vs. 9 *λείτων* Cyr., corr. Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 162 sq. || vs. 12 *ἐπὶ τέλωνος*. || vs. 15 *τεραίρεσθαι* || ἐπαινεῖσθαι habebat Cyr., correxit ἐπαινῆσθαι, probante Bechtelio. || vs. 19 *ἀναθέμεν⟨αι⟩* Bechtel. || vs. 23 *συνκεχωρήστω*. || vs. 25 *τῶ*.

Πίνδαρος Τελεσιγένους quidam occurrit in sepulcro n. 284; Ἀρχωνίδας Κρατησίππου Riemanno non diversus esse videtur ab eo, cuius monumentum est n. 289. Sed tenendum est in nobilibus familiis graecis saepe per multa saecula eadem nomina usurpari, et serioris aevi illa esse sepulcra quam id est, quod decreti huius sermo indicat.

248 Lapis superne mutilus, l. c. 0,36, a. plus 0,45 (mensuravi in ectypo). Litterae malleolis ornatae minutae accurate incisae exeuntis fere secundi a. Chr. n. saeculi, a. vss. 1—3, ubi et crassiores sunt 0,009—0,01, vss. 4 sqq. 0,007—0,008. Antiquitus in Apollinis Asgelatae templo lapidem fuisse certum est; inde in oppidulum hodiernum delatus supra portam scholae muro est insertus, unde eximendum curavit Ross; postea Athenas transportatus. Ubi vel a. 1889 in Theseo fuit; deinde in Museum nationale devenisse fertur, ubi non repperi. Commemoravit Villoison *Mém. de l'Acad. des inscr.* XLVII 287; ex eius schedis ed. Osann Syll. inscr. graec. 1835, 395 (C. I. G. II 2477); aliquanto melius ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 411 sqq. [= *Ges. kleine Schr.* II 494 sqq.], 1 (C. I. G. II add. p. 1091 sqq.); denuo correctius Rangabé *Ant. Hell.* 1855, II 820 (cf. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 249); absolvit lectionis onus haud facile *des höchst unleserlichen, leider mit sehr kleinen Lettern geschriebenen Monuments* F. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 1889, 3430, cui ectypa chartacea duo Ioannis Lambri et unum praestantissimum Lollingii missa erant. Quibus ectypis viri doctissimi humanitate et mihi uti licuit. Litteras ab eo lectas, a me non recognitas lineis subductis significavi.

- Ο Ε Ν Ι Ο - - - ΙΟΣ/////
ϿΟΤΙΚΑΙΟΘΕΟΣΕ ΙΣΕΙ///////// - ΔΕΠΕΡΩΤΑΣ///
ΩΣΚΑΙΤΟΥΧΡΗΣΜΟΥΑΝΤΙΓΡΑΦΑΕΣΤΙΤΑΔΕ
ΕΔΟΞΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΑΡΧΟΝΤΩΝΞΕΝΟ
ΜΝΑΣΤΟΥΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥΣΩΣΙΚΛΕΥΣΚΑΙΒΟΥΛΑΣΓΝΩΜΑ
ΥΠΕΡΤΑΣΕΦΟΔΟΥΑΣΕΠΟΙΗΣΑΤΟΤΙΜ////ΘΕΟΣΣΩΣΙΚ
ΛΕΥΣΚΑΤΑΔΕΥΟΘΕΣΙΑΝΙΣΟΠΟΛΙΟΣΑΞΙΩΣΑΥΤΩΙΔΟΘΗ
ΜΕΝΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣΓΕΛΑΤΑΤΟ
ΠΟΝΩΣ////////////////////ΝΑΦΡΟΔΙΤΑΣΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΙΥΛΑΙΚΑΙΛΙ
ΘΟΙΣΚΑΙΛΟΙ//ΡΩΜΕΝΟΣΕΚΤΟΥΙΕΡΟΥΩΝΚΑΧΡΕΙΑΝΕΧΗΙ
ΕΝΤΩΙΤΟΠΩΙΕΝΤΑΙΑΙΜΑΣΙΑΟΠΕΙΑΕΛΑΙΑΑΠΟΤΙΤΟΝ
ΕΥΔΩΡΕΙΟΝΟΙΚΟΝΚΑΙΤΟΝΜΕΙΔΙΛΕΙΟΝΤΟΝΔΕΤΟΠΟΝ
///ΠΕΙΟΒΩΜΟΣΤΟΥΚΤΗΣΙΟΥΚΑΙΤΟΞΟΑΝΙΟΝΤΟΝΤΟΙΧΟΝ
ΛΥΣΑΝΤΑΤΑΝΠΑΡΟΔΟΝΠΟΙΗΣΑΙΕΣΤΟΝΝΑΟΝ
-ΑΥΤΑΙΚΑΙΟΙΚΟΔΟΜΗΘΕΝΤΟΣΤΟΥΤΟΙΧΟΥΤΟΝΒΩΜΟΝ
ΚΑΙΤΟΞΟΑΝΙΟΝΚΑΤΑΣΤΑΣΑΙΠΑΛΙΝΕΣΤΟΝΤΟΙ
ΧΟΝΤΑΣΔΕΣΤΑΛΛΣΤΑΣΟΥΣΑΣΕΝΤΩΙΤΟΙΧΩΙ
ΚΑΙΤΟΝΑΠΟΡΑΝΘΡΟΝΟΣΑΣΜΕΝΚΑΔΥΝΑΤΟΝΗΙ
ΑΥΤΕΙΚΑΤΑΣΤΑΣΑΙΟΣΑΙΣΔΕ//////ΜΗΗΙΤΟΠΟΞΟΠΕΙΚΑ
ΔΟΚΗΙΧΡΗΣΙΜΟΝΗΜΕΝΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕΝΤΟΣΔΕ
ΤΟΥΝΑΟΥΗΜΕΝΔΑΜΟΣΙΟΝΚΑΘΑΚΑΙΟΘΕΟΣΕΧΡΗΣΕ
ΤΑΣΔΕΕΠΕΡΩΤΑΣΙΟΣΚΑΙΤΟΥΧΡΗΣΜΟΥΑΝΤΙΓΡΟΦΟΝ
ΕΣΤΙΝΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ

ΕΠΕΡΩΤΑΙΤΙΜΟΘΕΟΣ///////ΝΘΕΟΝΠΟΤΕΡΟΝ
ΑΥΤΩΙΛΩΙΟΝΚΑΙΑΜΕΙΙ////ΟΝΕΣΤΙΝΑΙΤΗΣΑΣΘΑΙ
ΤΑΝΠΟΛΙΝΕΝΤΩΙΕΠΙΝΟΕΙΤΟΠΩΙΕΝΤΩΙΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣΓΕΛΑΤΑΩΣΤΕΝΑΟΝΤΑΣ
ΑΦΡΟΔΙΤΑΣΟΙΚΟΔ///ΥΗΣΑΙΚΑΙΗΜΕΝΔΑΜΟΣΙΟΝ
ΗΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑ////ΛΑΠΙΟΥΕΝΩΙΕΠΙΝΟΕΙ
ΤΟΠΩΙΟΘΕΟΣΕΧΡΗΣΕΑΙΤΗΣΑΣΘ///ΙΕΝΤΩΙΤϹ//////
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΞΛΕΣΘΕΝΤΟΣΔΕΤΟΥΝΑΟΥΑΝΑ
ΓΡΑΦΗΜΕΝΤΟΤΕΨΑΦΙΣΜΑΚΑΙΤΟΝΧΡΗΣΜΟΝ
ΚΑΙΤΑΝΕΦΟΔΟΝΕΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΠΕΡΙΔΗ
ΤΟΥΤΩΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΔΕΔΟΣΘΑΙ
ΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡΑΙΤΕΙΤΑΙΕΙΚΑ////////ΞΗΙ
ΤΑΙΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

[- - - - - - - - - - - - - - συντε]-
[λεσ]θέν[τ]ο[ς δὲ τοῦ ναοῦ ἔστω δαμόσι]ος [κα]-
θότι καὶ ὁ θεὸς ἔ[χρη]σε[ν· τᾶς] δ' ἐπερωτάσ[ε]-
ως καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀντίγραφά ἐστι τάδε.
Ἔδοξε ταῖ βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι, ἀρχόντων Ξενο-
μνάστου Ἀριστομάχου Σωσικλεῦς καὶ βουλᾶς γνώμα·
ὑπὲρ τᾶς ἐφόδου ἃς ἐποιήσατο Τιμ[ό]θεος Σωσικ-
λεῦς, κατὰ δὲ ὑοθεσίαν Ἰσοπόλιος· ἀξίως αὐτῶι δοθῆ-
μεν ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσγελάτα τό-
πον, ὥσ[τε ναὸ]ν Ἀφροδίτας οἰκοδομῆσαι ὕλ[α]ι καὶ λί-
θοις καὶ [χ]οῖ [χ]ρώμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὧν κα χρείαν ἔχη
ἐν τῶι τόπωι ἐν τᾶι αἱμασιᾶ ὁπεῖ ἁ ἐλαία ἁ ποτὶ τὸν
Εὐδώρειον οἶκον καὶ τὸν Μειδίλειον· τὸν δὲ τόπον,
[ὁ]πεῖ ὁ βωμὸς τοῦ Κτησίου καὶ τὸ ξοάνιον, τὸν τοῖχον
λύσαντα τὰν πάροδον ποιῆσαι ἐς τὸν ναὸν
[τ]αύται, καὶ οἰκοδομηθέντος τοῦ τοίχου τὸν βωμὸν
καὶ τὸ ξοάνιον καταστᾶσαι πάλιν ἐς τὸν τοῖ-
χον· τὰς δὲ στάλας τὰς οὔσας ἐν τῶι τοίχωι
καὶ τὸν (sic) ἀπόρανθρον ὅσας μὲν κα δυνατὸν ἦι
αὐτεῖ καταστᾶσαι· ὅσαις δὲ [κα] μὴ ἦι τόπος ὁπεῖ κα
δοκῆι χρήσιμον ἦμεν· συντελεσθέντος δὲ
τοῦ ναοῦ ἦμεν δαμόσιον καθὰ καὶ ὁ θεὸς ἔχρησε.
Τᾶς δὲ ἐπερωτάσιος καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀντίγραφόν
ἐστι τὰ ὑπογεγραμμένα.
Ἐπερωτᾶι Τιμόθεος [τὸ]ν θεὸν πότερον
αὐτῶι λῶιον καὶ ἄμει[νό]ν ἐστιν αἰτήσασθαι

τὰν πόλιν ἐν ⟨τ⟩ῶι ἐπινοεῖ τόπωι, ἐν τῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσγελάτα, ὥστε ναὸν τᾶς Ἀφροδίτας οἰκοδ[ο]μῆσαι καὶ ἦμεν δαμόσιον, ἢ ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀ[σκ]λαπιοῦ ἐν ὧι ἐπινοεῖ τόπωι. Ὁ θεὸς ἔχρησε αἰτήσασθ[α]ι ἐν τῶι το[ῦ] Ἀπόλλωνος· τελεσθέντος δὲ τοῦ ναοῦ ἀναγραφῆμεν τό τε ψάφισμα καὶ τὸν χρησμὸν καὶ τὰν ἔφοδον ἐστάλαν λιθίναν. Περὶ δὴ τούτων δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι δεδόσθαι αὐτῶι καθάπερ αἰτεῖται, εἴ κα [δό]ξηι τᾶι ἐκκλησίαι.

Initium supplevit Wilamowitz, Timothei rogationis (τᾶς ἐφόδου vs. 33) finem versibus 1—3 contineri docens. Deinde ἁ ἐπερώτησις et ὁ χρησμός, quae post τάδε expectamus, omissa sunt, quia prorsus iisdem verbis in decreto insequente (vss. 4—36) perscripta leguntur (vss. 24—33). Vss. 33 extr.—36 ex senatus probuleumate remanserunt.

Vs. 1 ΕΘΕΛ et ΟΣΓ Rang. || vs. 2 ΕΧΡΗΣΕΝΤΑΣ idem. || vs. 9 ΩΣ..ΝΑΟΝ. || vs. 10 ΚΑΙ^ΟΙ.ΡΩΜΕΝΟΣ] ΚΑΠΟΧΡΩΜΕΝΟΣ Rang. Becht., qui transcripsit '⟨κ⟩ ἀποχρώμενος [so!]'. Correxerunt Kaibel et Wilamowitz. || vs. 18 τὸ⟨ν⟩ ἀπόρανθρον Becht. || vs. 26 ⟨τ⟩ ὧι idem. || Dialecti mirum in modum mixtae exempla formae ἐπερωτάσιος genuina (vs. 22) et ἐπερωτάσ[ε]ως (vss. 3. 4) nec non ἀντίγροφον (vs. 22), quod ex sermone vulgari eodem et antiquissimo irrepsisse videtur ('Ο *statt* Α *der Stein; ich kann* ἀντίγροφον *nicht für kritisch sicher ansehen*' Becht.).

249 Basis simplex marmoris Anaphaei caerulei, l. 0,85, a.1,16, cr. 0,41; cymatiis carens, dextro posti ianuae exterioris, quae in coenobium Παναγίας Καλαμιωτίσσης fert, inserta. Quod coenobium cum in ipsis templi Apollini Asgelatae dedicati fundamentis exstructum sit, tamen adeo mutatus est pristinus lapidum ordo, ut non credam situm antiquum occupari ab illa basi. Litterae non nimis accurate incisae, si ι nunquam adscripti rationem habemus aetati primo a. Chr. n. saeculo non antiquiori attribuendae esse videntur. Altitudo fere 0,012. Maior et maxime superior pars vehementer detrita. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 421 sqq. [= *Arch. Aufs.* II 503 sqq.], 2 (Rangabé *Ant. Hell.* II 820 *b*; C. I. G. II add. 2477 *b*; commemorat Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3431). Exscripsi.

/// Ο ///
/// Ε ///
Ι Ε ΤΟΣΛ ///
ΛΕΜΞ ΤΟΝΚ /// ΟΝ ///
Α /// Σ ///
/// Ω /// Σ ///
/// Ω /// Α /// ΔΕ ///
ΝΤΟΙΣ /// Ο ///
ΚΙΝΔΥΝΟ /// ΙΑ Λ /// ΛΣ /// ΟΥΕΛ ///
/// ΓΩΓΑΡΑΛ /// ΣΞ /// ΞΖ ///
/// ΙΑΝΕΧΟΜ /// Ν Ε /// Α /// Α ///
ΙΕΠ ΟΙΗΜΕΝΟΥ /// ΤΟΥΠ Ο /// ΟΝ /// ΝΩ /// ΞΓ ///
ΛΤΟΝΔΑΜΟΝΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙΦΙΛΑΓΑΘΙΑΣΚΑΙΜ /// ΘΕΙΟΝ ///
/// ΕΝ /// ΑΝΙΞΟΝ /// Α /// ΡΗΣΙΜΟΝΗΜΕΝΚΑΙΕΠΙΞΑΜΟΝΟΠΟΞΟ /// Ε ///
/// ΑΙΧΑΡΙΣΙΝ ΙΟΥΣΠΕ /// ΣΣΟΤΞΡΩΣΕΑΥΤΟΝΕΥΕΡ ///
ΑΤΕΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣΠΟΛΛΟΙΓΕΙΝΩΝΤΑ /// ΕΩΡΟΥΝΤΕΣΟΥ /// ΚΑΣΤΟ /// Ο ///
ΝΕΥΤΟ /// ΓΕΙΝΟΜΕΝΑΝΥΠΟΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΠΟΤΙΤΑΚΑΛ /// ΤΩΝΕΡΓΩΝ ///
ΑΝΚΥΡΩΘΕΙΣΑΣΤΑΣΔΕΤΑΣΓΝΩΜΑΣΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΤ /// ΟΝΠΡΟΕΙΡΗΜΕ ///
/// ΩΝΙΔΑΝΧΡΥΣΕΩΣΤΕΦΑΝΩΑΡΙΣΤΕ /// ΩΕΥΣΕΒΕΙΑΣ /// ΕΝ /// Ο ///
/// Ω /// ΟΝΑΡΕΤΑΣΔΕΚΑΙΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣΤΑΣΕΣΤΑ /// ΠΑΤΡΙΔΑΚΑΙΑΝΑΚΑ ///
/// ΑΙΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΝΙΑΥΤΟΝΥΠΟΤΟΥΚΑΤΑΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟΣΙΕΡΟΚΑΡΥΚΟΣΕ ///
/// ΤΑΠΑΝΑΓΥΡΕΙΤΩΝΑΣΓΕΛΑΙΩΝΕΚΤΟΝΒΩΜΟΥΜΕΤΑΤΑΣΘΥΣΙΑΣΤΑΣΤΟ ///
/// ΤΟΙΣΘΕΥΔΑΣΙΟΙΣΤΑΒΡΥΑΤ /// ΙΚΑΙΥΠΟΤΑ /// ΓΑΤΑΥΡΟΦΟΝΗΑΜΕΤΑΞΑΣ ///
ΤΠΟΝΔΑΣΣΤΑΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΕΙΚΟΝΑΜΑΡΜΑΡΙΝΑΝΕΙΔΕΚΑΠΡΟΑΙΡΗΤΑΙΕΝΠΟΛΕΙ ///
/// ΔΗΛΗΤΑΙΤΟΠΩΕΤΕΡΑΕΝΤΩΙΕΡΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣΓΕΛΑΤΑ /// Λ ///
/// ΩΣΘΑΙΑΥΤΑΝΤΑΙΣΙΕΡΟΜΗΝΙΑΙΣΕΙΜΕΝΚΑΕΝΠΟΛΕΙΣΤΑΘΗΥΠ /// ΑΤΑΤ ///
/// ΟΝΤΟΣΙΕΡΟΚΑΡΥΚΟΣ ΕΙΔΕΚΑΕΝΤΩΙΕΡΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΥΠΟΤΟ /// ΚΟ ///
/// ΝΑΓΡΑΦΗΜΕΝΔΕΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΚΑΙΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ /// ΤΟΥΔΕΤΟΥΨΑΦΙΣΜΑ
/// ΟΣΚΑΙΕΝΠΟΛΕΙΚΑΙΕΝΤΩΙΕΡΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣΓΕΛΑΤΑΕΞΟΙΚ /// ΟΠΟΝΑΥΤΟΣΙ ///
/// ΕΝΔΕΑΥΤΩΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑ /// ΛΙΣ ΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝ /// Ξ /// ΙΣ /// ΛΕΣΕΣ ///
/// ΤΑ /// Σ /// ΠΑΣΑΙΣΤΩΝΚΛ /// ΔΟΜΕΝΩΝ /// ΝΩΝ ///
/// Ο /// Τ /// ΕΝΕΣΘΑΙΤΑΝΝΕΛ /// ΛΟΙ /// Λ ΙΩΣ /// ΟΥΣ /// ΛΛΑΠ /// Ο ///
ΙΟΝΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΕΩΣΤΕΦΑΝΩΚΑΙΑΝΑΚΑΡΥΞΑΙΤΟΝΚΑΤΑΤΥΝΧΑΝΟΝΤΑ
ΤΝΣΤΟΛΕΩΣΚΑΡΥΚΑΔΙΟΤΙΣΤΕΦΑΝΟΙΟΔΑΜΟΣΑΡΧΩΝΙΔΑΝΣΩΚΛΕΥΣΓΕΝΟΜΕ /// ΟΝΑ ///
/// ΡΑΑΓΛΟΟΝΚΑΙΑΞΙΟΝΤΑΣΤΕΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΑΡΕΤΑΣΚΑΙΤΑΣΕΙΣΤΑΝΠΑΤΡΙΔΑΕΥΝΟ ///
/// ΞΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΔΕΚΑΙΤΑΝΕΚΦΟΡΑΝΑΥΤΟΥΔΑΜΟΣΙΑΤΩΝΚΑΤΑΤΥΓΧΑΝΟΝΤΩΝ Δ /// Ι ///
/// ΩΝΠΡΟΝΟΗΘΕΝΤΩΝΟ /// ΩΣΑΚΟΛΟΥΘΗΣΩΝΤΙΠΑΝΤΕΣΚΑ /// Θ /// Ι ///
/// Μ /// ΡΕΓΕ /// ΤΑΤΑ /// ΕΛ /// ΟΣΔΑ /// ΟΤΙΟΣΔΙΑΨΗ /// ΙΞΑΙΤΑΝΔΕΤΑΝΙ ///
/// ΕΔΟΞΕΑΓΝΩΧΑ /// ΕΡΑ /// Γ /// ΤΑΙΣΨΑΦΟΙΣ ΤΑΣΑΙΣΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕ

Vss. 1—11 evanidi; vs. 8 -ν τοῖς -; vs. 9 κινδυνο--. Alia vestigia consulto neglexi, ne nimis incerta referens falsam restituendi spem facerem. Vss. 12 sqq.:

[. . . π]εποιημένου - - - - - - - - - - - - - - - - - -
. . . . τὸν δᾶμον ε[ὐ]νοίας καὶ φιλαγαθίας καὶ μ[η]θὲ[ν(?)] - - - - -
. . . . ἐ[μφ]α[ν]ίζο[ντ]α [χ]ρήσιμον ἦμεν καὶ ἐπί[σ]αμον, ὅπ[ως - - - -
[ἀμείβητ]αι χάριτιν [τ]οὺς π[ερι]σσοτ[έ]ρως ἑαυτὸ[ν ε]ὐερ[γετήσαντας, ἕ]-
[νεκ]ά τε φιλοδοξίας πολλοὶ γείνωντα[ι θ]εωροῦν[τ]ες οὔ[τ' ἀχ]ά(ρι)στο[ν(?)] ο[ὔτ' ἀμνα]-
[μό]νευτο[ν] γεινομέναν ὑπὸ τᾶς πόλιος τὰν ποτὶ τὰ καλὰ τῶν ἔργων [σπου]-
[δ]άν(?), κυρωθείσας τᾶσδε τᾶς γνώμας σ[τ]εφανῶσαι [τ]ὸν προειρημέ[νον]
[Ἀρχ]ωνίδαν χρυσέῳ στεφάνῳ ἀρισ[τ]ε[ί]ῳ εὐσεβείας [τε] ἕν[εκα τᾶς π]ο[τὶ]
[τὸν θε]όν, ἀρετᾶς δὲ καὶ φιλοπονίας τᾶς ἐς τὰ[ν] πατρίδα, καὶ ἀνακα[ρύσσεσ]-
[θ]αι [κ]αθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ὑπὸ τοῦ κατατυγχάνοντος ἱεροκάρυκος ἐ[ν]
[τε τ]ᾷ πανανγύρει τῶν Ἀσγελαίων ἐ[κ] τοῦ βωμοῦ μετὰ τὰς θυσίας [τὰ]ς το[ῦ θεοῦ]
[καὶ] τοῖς Θευδα(ι)σίοις τᾷ Βρυα . . . καὶ ὑπὸ τὰ . . . . . Γα Ταυροφόνηα μετὰ τὰς
[σ]πονδάς· στᾶσαι δὲ αὐτοῦ εἰκόνα μαρμαρίναν, εἰ δέ κα προαιρῆται ἐν πόλει, [ἐν ᾧ]
[κα] δήληται τόπῳ· ἑτέρα ἐν [τ]ῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσγελάτα· [κ]α[ὶ στεφα]-
[ν]ῶσθαι αὐτὰν ταῖς ἱερομηνίαις, εἰ μέν κα ἐν πόλει σταθῇ, ὑπ[ὸ τοῦ κ]ατατ[υγχά]-
[ν]οντος ἱεροκάρυκος, εἰ δέ κα ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνο[ς], ὑπὸ το[ῦ κάρυ]κο[ς]·
[ἀ]ναγραφῆμεν δὲ τὸν σ[τ]έφανον καὶ τὸ ἀντίγραφο[ν] τοῦδε τοῦ ψαφίσμα-
[τ]ος καὶ ἐν πόλει καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσγελάτα [ἐς] ὅ[ν] κ[α τ]όπον αὐτὸς [κελεύ]-
[σῃ· δοθῆμ]εν δὲ αὐτῷ καὶ π[ρ]οεδρία[ν (ἐν) ταῖς] τῶν ἀρχόντων [καθέδρα]ις(?) - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
[. . . . . γ]ενέσθαι τὰν - - - - - - - - - - - - - - - - - - -]
ιον(?) στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσέῳ στεφάνῳ καὶ ἀνακαρύξαι τὸν κατατυγχάνοντα
[τ]ᾶς πόλεως κάρυκα διότι ‛σ[τ]εφανοῖ ὁ δᾶμος Ἀρχωνίδαν Σωκλεῦς γενόμε[ν]ον ἄ[ν]-
[δ]ρα ἀγαθὸν καὶ ἄξιον τᾶς τε [τ]ῶν προγόνων ἀρετᾶς καὶ τᾶς εἰς τὰν πατρίδα εὐνο[ί]-
[ας]·' ποιήσασθαι δὲ καὶ τὰν ἐκφορὰν αὐτοῦ δαμοσίᾳ, τῶν κατατυγχανόντων δ[αμι]-
[οργ]ῶν(?) προνοηθέντων ὅ[π]ως ἀκολουθήσωντι πά[ντε]ς κα - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - δα[μ]όσιος διαψ[αφ]ίξαι τάνδε τὰν [γνώ]-
[μαν]. Ἔδοξε ἁ γνώ[μ]α [ὑπ]ὲρ α[ὐ]τ[οῦ] ταῖς ψάφοις πάσαις ἐνενήκοντα πέντε.

Multa dubia et incerta mihi relinquenda erant. Sex (potius septem) priores, decem ultimos versus Rossius dicit legi non posse. Vss. 16 extr. 30. 39 et alia quaedam leviora supplevit Wilamowitz. Idem vir doctissimus in versibus 24. 25 lapicidae errorem latere intellexit. Exspectamus: εἰ [μέν] κα προαιρῆται ἐν πόλει, — τόπῳ· [εἰ δέ κα (προαιρῆται)], ἐν τῷ ἱερῷ.

---

250 Columna simplex sine striis, marmoris albi, superne fracta, cuius max. a. 0,72, dm. inf. 0,41, sup. 0,385; litterae versuum priorum a. 0,012—0,013; nomina magna vss. 16. 17 0,04, exceptis litteris o, quae admodum parvae (0,013—0,015) sunt. Tertii est, si non quarti a. Chr. n. saeculi. Totum titulum ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 147, 36; duo nomina elegerat Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 435 [= *Arch. Aufs.* II 517] (C. I. G. II add. sub n. 2482 *l*). Exscripsi.

////////////////////////////// Ω //
Ω Ν Π // ΑΙ ⁻ ΕΙΑΝ //
Ν Ο Ι Ξ Ω /////// Χ Λ ///
////// Φ Ι Σ Μ Α Τ Ο //
/////// Τ ///////// Α //
///// Ι Λ Π // Σ Ι Ι Γ Λ ///
Π Ο Ρ Ε Ι Ο Ν Ε Σ Α Σ //
Τ///Ι Ι Ι Σ Τ Ε // Μ Ε Ν /// Σ ////////// Ξ /////////////////////////////////////
/// Γ Ε Ο Ρ /Μ/ Ε Τ / ///////////// Ι Ο Ι Ο /////////////////////////////////////
Τ Ο // Ι //

/////////////////////// Ε Τ /////////// Μ Ο ///////////////////////////////////
Α Ι Ι Ι /// Ο Σ Μ Ν Α Σ Ι Δ Α Μ Ο Υ //////////////////////////
Φ / /////// Ν Α Υ Τ Ο Σ Κ Α Ι Ε Γ Γ Ο Ν Ο Ι ///////////////////////////

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Η Σ Τ Υ Χ Α Σ Ι Ο Υ Ο Λ /////////////// Σ
Π Ρ Ο //// Ε Ν Ο Σ Α Ν Α Φ Α Ι Ω Ν Α Υ Τ Ο Σ Κ Α Ι Ε Γ Γ Ο ///////
////////////
Κ Ο Ι Ρ Α Ν Ο Σ Θ Ρ Α Σ Ο Ο Υ Λ
/// Σ Π Ε Υ
Λ //// Α Σ Φ Γ Ν

Vss. 1—10 nihil enucleavi nisi vs. 2 -ων π[ο]λι[τ]είαν, vs. 4 ψα]φίσματ[ος s. -τ[ων. Fortasse decretum est de conficiendo proxenorum catalogo, simile Astypalaeensium legis n. 168.

Vss. 11 sqq.:

- - - - - - - - - - - - -
Ἀ . . . . ος Μνασιδάμου [πρόξενος Ἀνα]-
φ[αίω]ν αὐτὸς καὶ ἔγγονοι.
Ἀριστομένης Τυχασίου Ὀλ[ύνθιο]ς(?)
πρό[ξ]ενος Ἀναφαίων αὐτὸς καὶ ἔγγο[νοι].
Κοίρανος Θρασ.
. . . . ας Φ[ε]ν[εάτας?]
- - - - - - - - - - - - -

Vs. 14 Ἀριστομένης et vs. 16 Κοίρανος iam Rossius legerat. || vs. 12 ΑΡΙΜΙΟΣ Legrand.

251 Basis lapidis caerulei a margine dextro anteriore laesa, superne et infra mutila, l. 0,465, max. a. 0,77, max. cr. 0,21. Nunc est in cella torcularia inter coenobium *Παναγίας Καλαμιωτίσσης* et portum meridionalem sita. Litterae diversis temporibus incisae indolisque variae, prioribus versibus altiores et maioribus spatiis distincti (a. c. 0,015—0,022); deinde minores et magis inter se pressae. Aetas priorum certe versuum quarto a. Chr. n. saeculo non est recentior. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 443 sqq. [= *Arch. Aufs.* II 525 sqq.], 27 (C. I. G. II add. 2477*c*; Rangabé *Ant. Hell.* II 958); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 485. Exscripsi.

//////////// Ω ////////////////////////////////
//
.\I E K Γ O N O I
Δ Λ O X O Σ Σ I Σ ι O
////E Σ Σ A Λ O Σ E K Φ A P
Λ O Y Π P O Ξ E N O Σ A N A
K A I A Y T O Σ K A I E K Γ O N O I
A P I Σ T Ω ////// Λ ////////////////////// I Δ O T
M Y K O N I O Σ ///////////// ¯ N O Σ A
Φ A I Ω N K A I /////////////// ¯ K A I E
Γ O N O I
A Γ P O T E Λ H Σ ι ///////// Λ Λ Ω N I
K N I Δ I O Σ Π P O Ξ E N O Σ A N A Φ ι
K A I A Y T O Σ K A I E K Γ O N O I
K A Λ Λ I Γ N Ω T O Σ Λ Y Σ A Γ O P A Σ
Π A P I O I Π P O Ξ E N O I A N A Ψ A ' Ω
A Y T O I K A I E K Γ O N O I
B P Y
Λ I Ж O Y Π Ω N Φ I Λ O Σ T P A T O
X I O Σ Π P O Ξ E N O Σ A N A Φ A
A Y T O Σ K A I E K Γ O N O I
A Π O Λ Λ Ω N I O Σ Λ A M O I I I I
//// E Λ /// M H Σ //// Ξ Y Σ Π P O
//////' A Φ A I Ω N K // I A Y T
///

Vs. 23 OEΛIMHΣ...YΣ Ross.

[(*nomen viri, pater eius*]
[*et patria*) — πρόξενος]
[Ἀναφαίων καὶ αὐτὸς]
[κα]ὶ ἔκγονοι.
Δάοχος Σισ[ύφου]
[Θ]εσσαλὸς ἐκ Φαρ[σά]-
λου πρόξενος Ἀνα[φαίων
καὶ αὐτὸς καὶ ἔκγονοι.
Ἀρίστω[ν ....]ιδότ[ου]
Μυκόνιος [πρόξε]νος Ἀ[να]-
φαίων καὶ [αὐτὸς] καὶ ἔ[κ]-
γονοι.
Ἀγροτέλης [Ἀπο]λλωνί[δα]
Κνίδιος πρόξενος Ἀναφ[αίων]
καὶ αὐτὸς καὶ ἔκγονοι.
Καλλίγνωτος, Λυσαγόρας
Πάριοι πρόξενοι Ἀναφαίω[ν καὶ]
αὐτοὶ καὶ ἔκγονοι.
Βρυ.
... ου . ων Φιλοστράτο[υ]
Χῖος πρόξενος Ἀναφα[ίων καὶ]
αὐτὸς καὶ ἔκγονοι.
Ἀπολλώνιος Δαμο[ν]ί[κου]
[Τ]ελ[ε]μησ[σε]ὺς πρό[ξενος]
[Ἀν]αφαίων κ[α]ὶ αὐτ[ὸς καὶ]
[ἔκγονοι].

Vs. 4 Δάοχος Σισ[ύφου. Daochus Thessalus Philippi Macedonis assecla huius inscriptionis coaevus esse videtur (Demosth. or. XVIII 295). Patris nomen statuarum subscriptiones testantur Delphis effossarum (*Bull. de corr. Hell.* XIX 1895, 534) teste Homollio, qui vir doctissimus a me interrogatus mihi scripsit: '*On ne doit pas lire* Δάοχος Σίσιος -- *mais* Σισύφου, *suivant la lecture de Keil, et la donnée certaine de l'inscription de Delphes, qui place Daochos entre Sisyphos et* Σίσυφος Δαόχου υἱός.'

252 Stela(?) simplex lapidis caerulei, l. 0,465, a. 1,11, cr. 0,20. Litterae non eodem tempore neque eadem manu incisae formas diversas exhibent, sed omnibus apicibus ornamentisque carent. Quare prima alterius a. Chr. n. saeculi parte vix recentiores sunt. Exscripsi paullo infra coenobium *Παναγίας Καλαμιωτίσσης* orientem versus.

P O Δ O K Λ H Σ ////////////////////////////////// T O Y
I(?) I I E Ω N I I / ////////////////////////////////// O Y
// Λ T A Δ E Y O ////// E Σ I A N /// O
N Λ Ξ I K I A T ////////////// P O Δ I O I
A N _ //////// Λ Γ O //////////////////////// Γ /// E I /////
Δ O Y Σ Θ H ι Λ ι ///////////////////////////////
A N T I Π A T P ////////////////////////////////////
A P I Σ T I Ω N Ω ////////////////////////// O Σ
Π P O Ξ E N O I A N //////////////////// Ω N
Y //////////////////// O I K A I //////////////// O I I O I

A P I Σ T O Φ A N H Σ //////////// T O Σ Θ E N O Y Σ
///// I Δ I O Σ Π P O Ξ E ///////// Σ \ ////////// I Ω N
/////////// Λ Y T O Σ K Λ I //

Σ Ω T I Ω N Δ I O N //////////////////////////////////// N
/// I Λ(?) O Σ Π P O Ξ E ////////////////////////////// Ω I //
\ Y Σ I T E Λ H Σ Δ I //////// Ω I I //////// Φ O \ E
////////// Δ I I O Σ Π P O Ξ E ///////////// A N //// I A I Ω N
//////////// Ω N E Π I I I H L = //// Σ /////////////// I O Σ
///////////// E N O Σ A N A Φ A I Ω I /////////////////////////// O Σ
// A ι E K Γ O N O I
Σ Ω T I Ω N Σ Ω T I Ω N O Σ
Θ H P A I O Σ //////////////////////////////
O Σ A N A Φ //////

Ῥοδοκλῆς ......του
..εων ....ου
[κ]ατὰ δὲ ὑο[θ]εσίαν Ὀ-(?)
νασικ[ρ]άτ[ευς] Ῥόδιοι.
Ἀν[δρα]γό[ρας Ὑπερ]εί-
δους Θη[ρ]αῖ[ος].
Ἀντίπατρ[ος - - -
Ἀριστίων Ω.....ος
πρόξενοι Ἀν[αφαί]ων
κ[αὶ αὐτ]οὶ καὶ [ἔκγ]ο[ν]οι.

Ἀριστοφάνης [Ἐρα]τοσθένους
[Κν]ίδιος πρόξε[νο]ς [Ἀναφα]ίων
[καὶ] αὐτὸς καὶ [ἔκγονοι].

Σωτίων Διον[υσίου -]
- ιλος(?) πρόξε[νος Ἀναφαί]ω[ν].

[Λ]υσιτέλ[η]ς Δι[οφ]ῶ[ντος] Φο[λ]ε-
[γάν]δ[ρ]ιος πρόξε[νος] Ἀν[αφ]αίων.
... ων Ἐπι[μ]ή[δευ]ς ... ιος
[πρόξ]ενος Ἀναφαίω[ν καὶ αὐτ]ὸς
[κ]αὶ ἔκγονοι.
Σωτίων Σωτίωνος
Θηραῖος
[πρόξεν]ος Ἀναφ[αίων].

Vs. 16 Δι[οφ]ῶ[ντος] supplevit Wilamowitz.

253 Stela marmoris caerulei Anaphaei superne fracta, infra cymatio ornata, cuius l. 0,29, max. a. 0,39, litteris a. c. 0,008, quarum extremae partes largiores factae sunt, id quod typorum lineis transversis indicare volui. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 250, 1. Exscripsi prope oppidum hodiernum orientem versus, ubi venti molis Russeti Ludari supra portam inserta est.

=
Ω ΑΕΙΙ ΩΙΚΑ Τ Α Μ/////
Γ Ε ΙΙ ΙΙ////ΙΓ ΥΜΝ Α ΣΙΑΡΧΩΓ
ΙΙΟ ΦΕΙΛΕ Ι Ω ΤΩΙΚΟΙΝ ΩΙΔΡΑ
/\ΜΑ ΣΧΙΛ, ΑΣΟΔΕΓΥΜΝ ΑΣΙ
ΑΡΧΟΣ Σ Ω ΣΙΚΛΗ ΣΑΝΑΓΡΑΨ Α
Τ Ω ΤΑΓΕΓΟΝΟΤ Α ΤΙΜΙΑΕ Σ Τ Α
Λ Α ΝΟΔΕΚ Α Δ Α Π Α Ν Α ΣΗΚΟΜΙ
Σ Α ΣΘ Ω ΕΚΤΟΥΚΟΙΝΟΥΕΠΕΔΩ
Κ Ε ΔΕΚΑΙΘΡΑΣΥΛΕ Ω Ν ΥΠΕΡΕΙ
Δ Ε ΥΣΘ Η ΡΑΙΟΣΕΛ ΑΙΟΥ ΜΕΤΡΗ
Τ Α ΝΙΣΟΚΛΗΣ ΤΙΜΟ ΘΕΟΥ
Χ Α ΛΚΟΥΔΡΑ Χ Μ Α Σ ΤΡΙ ΑΚΟΝΤ//

vacat

\- - - - - - - - - - -
[ἀποδιδότ]ω ἀεὶ [τ]ῶι κατ' ἁμ[ὲ]
γε[νομένω]ι γυμνασιάρχω[ι]
[ἢ] ὀφειλέ[τ]ω τῶι κοινῶι δρα-
[χ]μὰς χιλ[ί]ας· ὁ δὲ γυμνασί-
αρχος Σωσικλῆς ἀναγραψά-
τω τὰ γεγονότα τίμια ἐστά-
λαν· ὃ δέ κα δαπανάση, κομι-
σάσθω ἐκ τοῦ κοινοῦ. Ἐπέδω-
κε δὲ καὶ Θρασυλέων Ὑπερεί-
δευς Θηραῖος ἐλαίου μετρη-
τάν, Ἰσοκλῆς Τιμοθέου
χαλκοῦ δραχμὰς τριάκοντ[α].

Titulus secundi vel primi (Π) a. Chr. n. saeculi esse videtur.

Nomina Thrasyleo et Hyperides in titulis Theraeis saepe coniuncta; Isocles v. n. 296.

254 Stela marmoris albi, cuius max. l. 0,24, max. a. 0,63, cr. c. 0,08. Superior corona mutila, inferior pars fracta est, item laeva; margo dexter detritus. Litterae bonae a. 0,01 temporum iniuria vexatae, cum in fenestra coenobii *Παναγίας Καλαμιωτίσσης* insertus sit lapis. Litterae *ω* et *ο* punctis ornatae (Θ et Ω vel Ω̣). Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 477; E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 144 sqq., 35 (Semenoff Antiquitates iuris publici Cretensium 53; Michel *Recueil d'inscr. grecques* 439). Exscripsi.

ΕΤΘΙΣΣΥΝΕΔΡΘΙΣΚΑΙΤΩ//
ΙΤΩΝΚΡΗΤΑΙΕΩΝΚΝΩ
ΝΤΩΙΣΥΝΛΘΓΩΙΚΘΡΜΙ
ΝΕΝΓΘΡΤΥΝΙΜΕΝΕ
ΝΔΥΜΑΝΩΝΤΩΝΣΥΝ
ΙΩΙΤΩΙΑΛΛΘΔΑΜΩ///
ΘΔΕΥΤΕΡΘΝΜΗΝΘΣ
ΙΗΙΩΤΕΤΡΑΔΙΚΝΩΣΘ/////
ΙΤΩΝΑΙΘΑΛΕΩΝΚΘ///
ΩΝΤΩΝΣΥΝΚΥΨΕΛΩ//
ΡΕΤΩΜΗΝΘΣΛΥΔΘΥ
ΔΙΑΣΥΛΘΝΗΜΕΝ
ΙΤΑΝΠΘΛΙΝΚΑ//
ΝΚΑΘΩΣΚΑΙΤΘ///
ΙΑΡΧΕΙΛΣΥΛΘΝ
/////////ΘΙΝΩΤΩΝΚΡΗΤΛ///
///////ΤΩΙ(?)ΕΙΔΕΤΙΣΤΙ//////////
ΣΗΙΑΝΑΦΑΙΩΝΤΩΝ(?)
ΑΣΘΡΜΙΘΜΕΝΩΝ
ΣΠΘΛΕΩΣΗΕΚΤ//////////
ΥΠΘΔΙΚΘΣΕΣΤΩ///////
ΤΕΑΝΑΦΑΙΟ//////////////////////
ΤΩΠΡΘΣΤΑΚΩΤ//////Σ
ΘΙΝΘΔΙΚΙΩΙΔΕΚΛ//////////////
//////////ΡΒΘΛΘΝΚΑΙΚ////////////////
ΙΙΑΞΙΣΕΣΤΩΚΑΙ//////////////
ΛΜΜΑ

////ΛΩΙΟΔΑΜΟΣΤΟΝ
ΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤ/////
ΝΝΙΚΑΓΟΡΑΛΥΤΤ//////////////
ΑΦΙΣΜΕΝΑΙΣΤΙΜΑ//////////
ΑΝΩΙΑΡΓΥΡΙΟΥΕ///////////////
ΝΟφΟΡΟΥΔΡΑΧ///////////////////
ΑΣΑΡΕΤΑΣΕΝ/////////////////
////ΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ

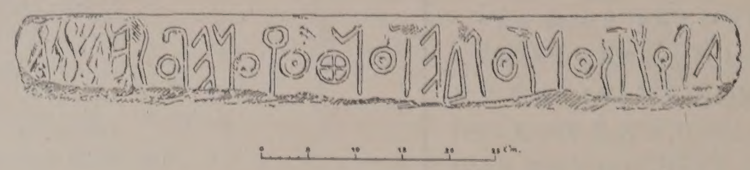
[Ἔδοξ]ε τοῖς συνέδροις καὶ τῶ[ι]
[κοινῶ]ι τῶν Κρηταιέων Κνω-
[σοῖ ἐ]ν τῶι συνλόγωι, κορμι-
[όντω]ν ἐν Γόρτυνι μὲν ἐ-
[πὶ τῶ]ν Δυμάνων τῶν σὺν
. . . . . ίωι τῶι Ἀλλοδάμω
[κατὰ τ]ὸ δεύτερον μηνὸς
[Καρν-s. Δρομ]ηΐω τετράδι, Κνωσο[ῖ]
[δὲ ἐπ]ὶ τῶν Αἰθαλέων κο[ρ]-
[μιόντ]ων τῶν σὺν Κυψέλω[ι]
[τῶι . . .]ρέτω μηνὸς [Ἀ]ὐδου-
[ναίω ἰκά]δι· Ἄσυλον ἦμεν
[Ἀναφαίων] τὰν πόλιν κα[ὶ]
[τὰν χώρα]ν καθὼς καὶ τὸ [ἱ]-
[ερὸν ὑπ]άρχει ἄσυλον
[ἀπὸ τῶ κ]οινῶ τῶν Κρητα[ι]-
[έων ῥη]τῶ· εἰ δέ τίς τι[να]
[ἀδική]σηι Ἀναφαίων τῶν
[ἐκ Κρήτ]ας ὁρμιομένων,
[ἢ ἐκ τᾶ]ς πόλεως ἢ ἐκ τ[ῶ]
[ἱερῶ], ὑπόδικος ἔστω
[τᾶι] τε Ἀναφαί[ων πό]-
[λει ἐκ] τῶ προστακῶτ[ο]ς
[τῶι τε κ]οινοδικίωι δέκα [τά]-
[λαντα πά]ρβολον, καὶ κ[υ]-
[ρία ἁ πρ]ᾶξις ἔστω κα[τὰ τὸ]
[διάγρ]αμμα.

. . . . . . ΛΩΙ ὁ δᾶμος τὸν
[πρόξεν]ον καὶ εὐεργέτ[αν]
. . . . . ν Νικαγόρα Λύττ[ιον]
[ταῖς ἐψ]αφισμέναις τιμα[ῖς· καὶ]
[στεφ]άνωι ἀργυρίου ἐ[κ Στε]-
[φα]νοφόρου δραχ[μᾶν]
[. . . πάσ]ας(?) ἀρετᾶς ἕν[εκα]
[καὶ κα]λοκἀγαθίας.

Lyttus urbs cum a. 220 a. Chr. n. excisa esset (Polyb. IV 53 sq.), decretum in Lyttii civis honorem ante id tempus factum esse conclusit Legr.; quae ratiocinatio, quamquam non prorsus certa esse eis, quae U. Koehler ad C. I. A. II 549 adnotavit, evincitur, tamen in hoc titulo litterarum indole quodammodo comprobatur. Ei fere aetati Cretensium decretum attribuendum est qua *Κνώσιοι συμφρονήσαντες Γορτυνίοις πᾶσαν ἐποιήσαντο τὴν Κρήτην ὑφ' αὑτοὺς πλὴν τῆς Λυττίων πόλεως* (Polyb. l. l., Legrand).

Vs. 11 Ἐνα]ρέτω Kaibel; mensem Wilamowitz. || vss. 16 in. 19 supplevit Wilhelm. || vs. 33 ΔΡΑΧΜ Pittakis, cuius apographum in ceteris nihil valet. || vs. 34 ΑΣ] ΛΑΣ Legr.

255 Lapis calcarius durissimus (eiusdem indolis lapides in ipsa insula in regione Βαΐα, ad eam partem insulae, quae meridiem inter et occidentem spectat, reperiri audivi; de eius particula ad Alfredum Philippson missa vir doctus mihi scripsit: *'Das übersandte Gesteinstückchen ... besteht vorherrschend aus ziemlich kleinen Kalkspatkörnern, ist also als ziemlich kleinkörniger Kalkstein zu bezeichnen. Allerdings scheinen die Kalkspatkörner, soweit man mit der Lupe sehen kann, gerollt zu sein, so dass es vielleicht ein Kalksandstein ist, d. h. ein Sandstein, dessen Sandkörner vorwiegend Kalkspat sind'* ...) fere oblongus, l. 0,78, a. 0,09, cr. 0,575—0,60. Litterae antiquissimae, quarum imaginem ad ectypi mei exemplar delineavit M. Luebke. Nunc est tabulae sanctae pars superior in ecclesia Christi, quae in oppido est Antonii Sigalae. Exscripsi. Imaginem ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke.

Ἀγϙυλίων τόνδε τὸν Θῶϙον ἐποίη[σα].

Nomen dispexit Wilamowitzius; litterarum enim vestigia non obstant, quominus legas Ἀλϙυτίων, nomen vix probum. In fine coram lapide ipso vestigia Ϻ (= σ) notavi, quae in ectypo non recognovi. Litteratura Theraeae simillima.

---

256 In muro ex lapidibus oblongis constructo litteris magnis. Murus nunc gallinario tectus est. Pertinet certe ad quarti aut tertii a. Chr. n. saeculi aedificium aliquod (templum?) intra fanum Apollinis Asgelatae. Exscripsi.

I	II	III	IV	
0 — 0,63	0,63 — 1,62	1,62 — 3,63	3,63 — 4,25	4,25 — 4,41
/////// Τ Ο Κ Α	////////////////// Α Ι Κ Ι Ο Ν	Α Σ ////////////////// Α Π ///	////////////// Α Ρ	////////
//////////// Λ Ω Ν	////////////////////////////////////	////////////////////////////////////	////////////// Ε Φ	////////
				////////

c. 0,28

-- τὸ κα[---- κ]αὶ κίονας ---- απ ---- αρ -
---- λων ------------------ εφ -

Si quartus lapis novae inscriptionis initium contineat, id quod neque affirmare neque negare audeo, [τῶι] Ἀπ[ό|λ]λων[ι τῶι Ἀσγελάται suppleri possit.

---

257 Basis marmoris albi superne defracta, cuius l. 0,53, a. max. 0,16, cr. 0,44. Litterae optimae quarti fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,017 (O vs. 2 0,012). Ed. Hicks *Journ. of Hell. stud.* IX 1888, 90 Bentii ectypo chartaceo usus (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3447).

ΙΠΟΛΛ ΩΝΙΔΕΚΑΙΑ
ΑΛΚΙΠΠΟΣ:ΠΑΡΙΟΣ:ΕΠΟΙΗΣΕΝ

(*nomen dedicantis*)
[Ἀ]πόλλωνι δεκά[τ]α[ν].
Ἄλκιππος Πάριος ἐποίησεν.

Interpunctio non impedit, quominus post finem demum quinti saeculi titulum incisum esse credamus; Therae enim vel usque ad annum fere 200 nonnunquam adhibita esse videtur.

---

258 Basis marmoris caerulei a dextra parte nunc muro abscondita, cui prope postem sinistrum portae in aulam coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης ducentis inaedificata est; l. plus 0,35, a. 0,15. Litterae elegantes quarti vel tertii a. Chr. n. saeculi; a. 0,01 [O]—0,015 [Σ]. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2 1838, 422 sq. [= *Arch. Aufs.* II 505 sq.], 3 (C. I. G. II add. 2481 *d*); Rangabé *Ant. Hell.* II 1203; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 480 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3448). Exscripsi.

ΣΤΕΦΑΝΟΣΚΑΙΑΚΕΣΤΙΜΑ
ΥΠΕΡΘΥΓΑΤΡΟΣΘΕΟΔΟΣΙΑΣ
ΔΕΚΑΤΑΝΑΠΟΛΛΩΝΙ

Στέφανος καὶ Ἀκεστίμα
ὑπὲρ θυγατρὸς Θεοδοσίας
δεκάταν Ἀπόλλωνι.

---

259 Basis lapidis caerulei, l. 0,405, cr. 0,44, in loco Ἑλληνικά inventa, nunc limini portae, quae in coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης ecclesia per iconostasin in adytum fert, inserta et hoc quidem eo modo, ut primus modo versus emineat. Litterarum extremae partes transversis lineis longis ornatae (a. c. 0,02). Edd. Villoison *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 286 (C. I. G. II 2482); Ross *Kunstblatt* 1836, 79 (C. I. G. II add. p. 1096 sq.); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 478. Exscripsi vs. 1.

ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΣ
ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΙΓΛΗΤΗΙ ΕΥΧΗΝ

Εὐγνώμων Εὐγνώμονος
ἀρχίατρος Ἀπόλλωνι
Αἰγλήτηι εὐχήν.

Vs. 3 ex Pittaki folium sumpsi et (vss. 2. 3) formas A.

260 Basis parva lapidis caerulei a sinistra [et a dextra?] fracta, cuius max. l. 0,14, a. 0,075, max. cr. 0,11, litterae a. 0,013. Possidet coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης hegumenus. Exscripsi.

ΙΡΟΚΛΙΔ/ /////	[῾Ο δεῖνα Π]ροκλίδ[α]
ΜΟΓΕΝΕ/////	[ὑπὲρ ῾Ερ]μογένε[υς]
ΚΛΙΔΑ	[τοῦ Προ]κλίδα
ΛΑΤΑΙ	[Αἰγ]λάται.

Vs. 4 Errorem commiserat quadratarius; ante et post Α hastae sunt conspicuae sic ꟿ, et ante haec ¯ΓΧ. ‖ Forma Αἰγλάτα iam in antiqua inscriptione Theraea quinti fere saeculi ineuntis occurrit, v. infra. Apollinis nomine opus non est.

261 Basis parva marmoris leucophaei, l. 0,30, anno 1827 in insula Anaphe inventa, postea Theram in Baseggii domum translata (non ut Schaub. tradit a Μεταξουρῷ Theraeo). In superiore latere statuae parvae vestigia vidit Schaub. Edd. K. S. Pittakis ᾿Εφ. ἀρχ. 1840, 441; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 222 (Rangabé *Ant. Hell.* II 1206; K. Keil in Rossii *Arch. Aufs.* II 527 adn. 56*a*; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3452). Habeo etiam ex Schauberti schedis Berolini in Musei antiquitatum regii bibliotheca conservatis n. 2.

ΠΡΑΤΟΚΛΕΙΑ ΤΙΜΑΣΑΓΟΡΑ	Πρατόκλεια Τιμασαγόρα
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ	᾿Ασκληπιῶι χαριστήριον.

Rossii exemplar dedi, nisi quod Ο ex Schauberto sumpsi viro delineandi artis perito. Pittakis formas Σ et Π exhibet, nomen prius perperam in Πατρόκλεια mutavit.

262 '*Perron d'une église*'. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 27.

ΖΗΝΟΣΠΑΤΡΙΟΥ	Ζηνὸς Πατρίου
ΚΑΙΑΘΗΝΑΣΠΑΤΡΙΑ	καὶ ᾿Αθηνᾶς Πατρία[ς].

Propter deorum nomina a phratriis atticis cultorum ionicam lapidis originem suspicatur Wilamowitz.

263 In cymatio superiore marmoris albi, infra dextraque fracto, cuius max. l. 0,90, a. 0,19, max. cr. 0,44; litteris non male incisis sed humiditate loci vehementer vexatis (a. 0,02). Exscripsi ad fontem sub muro inter coenobium Παναγίας Καλαμιωτίσσης et portum meridionalem.

ϽΙΟΓΕΝΕΙΑ ΤΕΛΕΣΩΝΟΣ	Οἰογένεια Τελέσωνος
Ι ⸢ ΚΑΤΕΥΧ/////	[Θεο]ῖς κατ' εὐχ[άν(?)].

264 Fragmentum in coenobio Παναγίας Καλαμιωτίσσης conservatum, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,08, max. cr. propemodum 0,17. Litterae apicatae a. 0,025. Exscripsi.

ΟΡΑΚΑΙΣΑ
ΒΑΣΤΟΝΟ

Titulus exempli gratia ita suppleri potest:

[Αὐτοκράτ]ορα Καίσα[ρα Θε]-
[οῦ υἱὸν Σε]βαστὸν ὁ [δᾶμος]
[ὁ ᾿Αναφαίων - -]

265 'Λίθος Πεντηλήσιος,' qui olim in coenobio Παναγίας Καλαμιωτίσσης fuit. Edd. Boeckh C. I. G. II add. 2480*i* ex schedis Kokkonidis a Rossio missis; K. S. Pittakis ᾿Εφ. ἀρχ. 1841, 510.

Kokkonidis:	*Pittakis:*
ΑΥΤ	ΑΥΤΟ
ΤΡΑΙ	ΤΡΑΙ
ΒΑΣ	ΒΑΣΙ
	ΕΠΟΛ
	ΣΑΝΑ
	ΚΟΣ

Vss. 1—3: Αὐτο[κράτορα Καίσαρα]
Τραϊ[ανὸν ῾Αδριανὸν Σε]-
βασ[τὸν

Reliqua dubia; sequebantur fortasse vs. 3 Αὔγουστον, sicut Therae nonnunquam; vs. 4 [ἡ] πόλ[ις - -; vss. 5. 6 ᾿Ανα[φαίων(?) τὸν παντὸς] | κόσ[μου σωτῆρα καὶ κτίστην(?)].

266 Fragmentum, quod in ecclesia castelli supra oppidum hodiernum vidit Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 423 sq. [= *Arch. Aufs.* II 506 sq.], 4*a* (C. I. G. II add. sub 2480*k*).

	[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ. Αὐρ.
ΝΕΙΝΩΚΟΜΟ	᾿Αντω]νείνῳ Κομό[δῳ - -

267 Basis marmoris caerulei superne et infra cymatiis ornata, l. 0,44, a. 0,23, cr. 0,31. Litterae a. 0,02—0,03, vs. 4 c. 0,015; in partibus extremis longis lineis transversis ornatae. Nunc est in ianuae magnae, quae in aulam coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης ducit, poste sinistro (intranti). Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 423 sq. [= *Arch. Aufs.* II 506 sq.], 4; Mustoxydes ᾿Ιον. ᾿Ανθ. I 228; Boeckh C. I. G. II add. 2480*k* ex Mustoxydis et Iatridae exemplaribus; K. S. Pittakis ᾿Εφ. ἀρχ. 1840, 475 (commemorat Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3445). Exscripsi.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ	Αὐτοκράτορα Καίσαρα
ΤΙΤΟΝΑΙΛΙΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ	Τίτον Αἴλιον ῾Αδριανὸν
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΕΥΣΕΒΗ	᾿Αντωνεῖνον Εὐσεβῆ
ΟΔΑΜΟΣ	ὁ δᾶμος.

268 'Sub statua naturalis magnitudinis, ut fertur perpulchra, feminae habitu sacerdotali, diis thus offerentis, sinistra gena modice turgida' (Boeckh). Inventa est una cum tribus aliis statuis '*du côté de la marine vers le sud en allant à Notre-Dame dite* Παναγία Μαλαμιότησα' (sic) (Alby in epistola). Theram transtulit et exemplar misit Alby Galliae proxenus Theraeus Fauvelio litteris die 18 m. Febr. a. 1823 datis (ms. francogall. bibl. nation. Paris. n. 22873 fol. 6. 7 [Fauvel vol. IV]), quod contuli; ex eiusdem Albyi schedis ed. Letronne in Ferussaci *Bull. des sciences histor.* II 265 (C. I. G. II 2481). Denuo edd. Ross *Kunstblatt* 1835, 362 ex Kokkonidis schedis et rectius ex suo apographo ibid. 1836, 74 (C. I. G. II add. p. 1096); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 699 ex Iatridis schedis; contulit Michaelis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 263 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* 3451).

ΣΙ·ΜΙΑΣΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΥΣ ΥΠΕΡ
ΤΑΣΜΑΤΡΟΣΑΚΕΥΣΩΣΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΠΥΘΙΩΙΚΑΙΑΡΤΕΜΙΤΙΣΩΤΕΙΡΑΙ

Σιμίας Τελεσικράτευς ὑπὲρ
τᾶς ματρὸς Ἀκευστῶς Ἀπόλλωνι
Πυθίωι καὶ Ἀρτέμιτι Σωτείραι.

Lineolas transversas Albyi litterae, formas Α Σ Θ Michaelis testantur. Vs. 3 ΑΡΤΕΜΙΤΙ Ross, ΑΡΤΕΜΙΤΙ Mich. De loco, quo effossus est lapis, differunt Albyi, cui in hac re plurimum tribuo, et Rossii testimonia ('repertus in parietinis templi Apollinis Pythii, quod in ipso oppido Anaphaeorum in summo prope vertice situm erat'). De statua cf. Ross *Arch. Aufs.* II 510 adn. 42; *Reisen auf den griech. Ins.* I 78; de Apollinis Pythii templo ibid. et n. 269—271. Simias notus ex n. 270.

---

269 Basis in insula Anaphe inventa, Theram in Albyi Galliae consulis domum translata. Edd. Ross *Kunstblatt* 1836, 74 et *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 425 sqq. [= *Arch. Aufs.* II 508 sqq.], 5 (C. Keil Anal. epigr. et onom. 1842, 78 sq.; C. I. G. II add. 2481*c*; Rangabé *Ant. Hell.* 1204; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3450).

ΝΙΚΟ.ΥΟΣΚΑΙΣΩΚΡΑΤΕΙΑΟΙΣΩΣΙΚΛΕΥΣ
..ΕΡΤΑΣΜΑΤ.ΟΣ.Ο..Σ ΑΓΟΡΕΙΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΥΘΙΩΙ ΑΡΤΕΜΙΔΙΣΩΤΕΙ...

Νικόμ[α]χος καὶ Σωκράτεια οἱ Σωσικλεῦς
[ὑπ]ὲρ τᾶς ματρὸς Ὀ[να]σαγορείας
Ἀπόλλωνι Πυθίωι Ἀρτέμιδι Σωτεί[ραι].

Boeckh ex priore Rossii editione sumpsit formas Σ et Θ. Praeterea vs. 1 ΝΙΚΟΜ, vs. 2 ΜΑΤΡΟΣ. Vs. 2 Ὀ[να]σαγορείας Bechtel. || Francisci Lenormantii (Philol. XXIV 1866, 33) lectiones fictas praetereo.

---

270 'Ibidem' i. e. in insula Anaphaea ad aedem Salvatoris 'in columna'. Ed. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 287, 63 ex Cyriaci Anconitani schedis, de quibus cf. lemma ad n. 247 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3433).

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀναφαίων Σιμίαν Τελεσικράτευς
Ἀπόλλωνι Πυθίῳ Ἀρτέμιδι Σωτε[ίρ]ᾳ
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ καλ[ο]καγαθίας
τᾶς εἰς αὐτόν.

Vs. 2 Σωτερέᾳ. || vs. 3 καλακαγαθίας. || De Simia v. n. 268.

---

271 Basis marmoris caerulei cymatiis ornata, a sinistra fracta, cuius max. l. 0,48, a. 0,17, cr. 0,43. Litterae parvae et bene incisae secundi vel primi a. Chr. n. saeculi, a. 0,012—0,013. In N. Chalaris domo Ross, in regione Καταλυμάκια ad portum antiquum ego vidimus. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 425 sq. [= *Arch. Aufs.* II 508 sq.], 6 (C. I. G. II add. 2481*b*); Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1205 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3449). Exscripsi.

ΠΕΡΤΟΥΤΑΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ
ΩΚΡΑΤΕΥΣΤΟΥΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΥΣ
ΑΙΑΡΤΕΜΙΤΙΣΩΤΕΙΡΑΙ

[Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος ὑ]πὲρ τοῦ τᾶς γυναικὸς αὐτοῦ
[τᾶς δεῖνος υἱοῦ Σ]ωκράτευς τοῦ Τελεσικράτεῦς
[Ἀπόλλωνι Πυθίωι κ]αὶ Ἀρτέμιτι Σωτείραι.

---

272 Basis marmoris caerulei oblonga, superne et infra cymatiis ornata, l. 0,495, a. 0,325, cr. 0,42. Nunc in dextro posti ianuae, quae in aulam coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης fert, inaedificata est. Litterae secundi vel tertii p. Chr. n. saeculi, a. c. 0,025. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 430 [= *Arch. Aufs.* II 512 sq.], 7 (C. I. G. II add. 2480*f*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 479; (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3443). Exscripsi.

ΑΒΟΥΛΑ ΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΟΑΝΑΦΑΙΩΝ ΤΕΛΕΣΩ
ΝΑΦΕΡΕΚΡΑΤΟΥΣΤΟΝ
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΝ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΑΝΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣ///

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
ὁ Ἀναφαίων Τελέσω-
να Φερεκράτους τὸν
φιλόπατριν καὶ εὐεργέ-
ταν
καὶ κτίσταν τᾶς πατρίδος.

273 Basis lapidis fusci (caerulei) cymatiis carens, a dextra desecta, cuius max. l. 0,45, max. a. 0,78, cr. plus 0,47; sinistro posti ianuae magnae, quae in aulam coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης fert, inserta. Litterae magnae secundi (vel tertii) p. Chr. n. saeculi, a. 0,037—0,042. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 430 sq. [= *Arch. Aufs.* II 513 sq.], 8 (C. I. G. II add. 2480*g*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 481; (cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1 ad 3443). Exscripsi.

////// Ο Υ Λ Ι //////////////
Δ Η Μ Ο Σ Α Ι ///////
Φ Α Ι Ω Ν Τ Ε //////
Ν Α Φ Ε Ρ Ε Κ Ρ Α Τ Ο
Π Ο Λ Ε Ω Σ Υ Ι Ο Ν
Τ Ο Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ
Κ Α Ι Κ Τ Ι Σ ⁻ Η Ν /
Π Ο Π Ρ Ο Γ Ο Ν ///
Ε Υ Χ Α Ρ Ι Σ ////////
////// Γ Ν Ε Κ //////////////
vacat

[Ἡ β]ουλ[ὴ καὶ ὁ]
δῆμος [Ἀνα]-
φαίων Τε[λέσω]-
να Φερεκράτο[υς τῆς]
πόλεως υἱὸ[ν]
τὸν εὐεργέτ[ην]
καὶ κτίσ[τ]ην [ἀ]-
πὸ προγόν[ων]
εὐχαριστ[ίας]
[ἕ]νεκ[εν].

Vs. 6 extr. Ⱶ, vs. 7 extr. Λ Ross. || In eiusdem honorem basis n. 272 posita fuisse videtur.

---

274 Epistylium portae marmoris caerulei, l. 1,41, a. 0,17, cr. 0,31. Nunc est supra portam refectorii quod vocant coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης. Litterae magna cum cura incisae seram aetatem formis nonnullis velut Ψ Ξ Φ, et interpunctione Romani usus simili produnt (a. fere 0,017, Φ multo altius; vs. 1 0,008, vs. 5 0,013). Commemoratur in anonymi libro: *Reise durch die Inseln des Archipelagus, neue Ausgabe. St. Petersburg* 1807, 70; edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II, 2 1838, 431 [= *Arch. Aufs.* II 514], 9; Mustoxydes Ἰόν. Ἀνθ. I 228; Boeckh C. I. G. II add. 2480*d* ex his et Kokkonidis schedis pridem a Rossio missis, nec non ex Iatridae exemplari; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 482. Exscripsi.

ΑΙΑΘΗ ΤΥΧΗΙ
ΚΡΕΙΝΟΤΕΛΗΝΠΙΝΔΑΡΟΥΘΕΣΕΙΔΕΦΙΛΟΞΕΝΟΥ·ΤΟΝΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ·ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΑΛΗΘΩΣ·ΚΑΙΤΗ////
ΓΥΝΑΙΚΑΑΥΤΟΥΤΕΙΜΑΡΕΤΗΝΤΕΛΕΣΩΝΟΣΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑ·ΑΥΤΩΝ·ΤΕΛΕΣΩΝΑ·ΦΙΛΟΞΕΝΟΝ·
ΚΡΕΙΝΟΤΕΛΗΝ·ΕΠΙΤΕΛΕΙΑΝ·ΠΥΘΗΙΔΑΗΠΑΤΡΙΣ·ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ·ΚΑΘΩΣ·ΤΑΓΕΝΟΜΕΝΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑΠΕΡΙΕ
ΧΕΙ

Ἀ[γ]αθῆ Τύχηι.
Κρεινοτέλην Πινδάρου, θέσει δὲ Φιλοξένου, τὸν φιλόπατριν καὶ εὐεργέτην ἀληθῶς, καὶ τὴ[ν]
γυναῖκα αὐτοῦ Τειμαρέτην Τελέσωνος καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν Τελέσωνα Φιλόξενον
Κρεινοτέλην Ἐπιτέλειαν Πυθηΐδα ἡ πατρὶς ἐτείμησεν, καθὼς τὰ γενόμενα ψηφίσματα περιέ-
χει.

Vs. 4 primam litteram et dimidiam fere alterius partem ex Pittakis exemplari sumpsi. Rossii lectio ΝΕΙΚ falsa est.

---

275 Basis oblonga, l. 0,565, a. 0.11, cr. 0,50. Litterae primi (vel secundi) p. Chr. n. saeculi accurate incisae; a. 0,02—0,025, simplices et profundae. Ed. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 251, 4. Exscripsi.

[illegible]
ΓΕ ΟΝΟΣΨΗΦΙΣΜΑΕΤΙΜΗΣΕΝ
ΒΛΑΣΤΗΝΒΛΑΣΤΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣ ΕΙΣΑΥΤΗΝ

[Ἡ πόλις ἡ Ἀναφαίων κατὰ τὸ]
γε[γ]ονὸς ψήφισμα ἐτίμησεν
Βλάστην Βλάστου ἀρετῆς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὑτήν.

---

276 Basis quadrata, l. et cr. 0,44, a. 0,23, litteris altis et angustis, quales inde a tertio fere p. Chr. n. saeculo scribi solebant, magnam partem deletis; a. c. 0,02—0,03. Iacet ad portum antiquum in regione Καταλυμάκια. Sinistram partem male ed. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 487. Exscripsi.

ΑΝΑΤΟΛΗΣΟΤΥΜΒΟΣΟΥΤΟΣΤΩΣΟ//Γ//////////////////
ΚΑΙΜΕΤΩΝΕ ///// Ο ////// ΤΥ /////////////////
ΑΝΤΙΔΕΖΩ Α //// ΓΜ ΤΟ ΑΙΕ ////////////////
///ΛΥΠΤΟΝΑΓΛΑΙΣ //// Α ///////////////////

Ἀνατολῆς ὁ τύμβος οὗτος τῷ σ⏑–⏑–⏑–
καὶ Μέτων(?) ⏑–⏑–⏑–⏑–⏑–⏑–
ἀντὶ δὲ ζω[ᾶς ἄτ]μ[η]το[ν] αἰὲ[ν –⏑–⏑–]
[γ]λυπτὸν ἀγλάϊσ[μ]α –⏑–⏑–⏑–⏑–

Vs. 2 καί με τῶν sive καί μ' ἐτῶν Kaibel.

277 Basis fragmentum, quod in arcis clivo occidentali prope magnum sepulcrum, ubi n. 283. 284, vidit Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 432 [= *Arch. Aufs.* II 515], 11 (C. I. G. II add. 2480 *c*).

. . . . Ο Σ	[῾Ο δᾶμ]ος
. . . . . . Ι Ο Ν Τ Ε Λ Ε	- - - - ον Τελε-
. . . . . Υ Σ Κ Α Θ Υ	[σιγένο]υς (?), καθ᾽ ὑ-
. . . . . . Λ Ν Δ Ε	[οθεσί]αν δὲ
. . . . . Π Ο Υ Κ Α Ι	[- - ίπ]που, καὶ
. . . . . Ε Λ Ω . .	- - έλω -
	- - - -

Vs. 3 Τελε|[σιγένο]υς, non Τελε|[σικράτο]υς Boeckh, propter spatium versus 4 supplemento certo indicatum. An [Πίνδαρ]ον Τελε|[σιγένο]υς? Cf. n. 284. Ceterum nescimus, num singulorum versuum longitudines inter se constiterint.

---

278 Stela lapidis albi a. 1827 inventa (Pitt.), postea muro supra portam [cuius locus non indicatur] inserta. Edd. K. S. Pittakis ᾽Εφ. ἀρχ. 1840, 440 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3440); E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 29.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	῾Ο δᾶμος
Ο Ν Α Σ Ω Ν Α	᾽Ονάσωνα
Μ Ο Υ Σ Α Ι Ο Υ	Μουσαίου.

Α semper Pitt. ΟΝΑΣΟΝΑ idem, ᾽Ονάσωνα recte postulaverat Bechtel.

---

279 Basis lapidis caerulei superne ad recipiendam statuam obiter excavata, l. 0,61, a. 0,19, cr. 0,63; litterae magnis apicibus ornatae, a. 0,015—0,02. Exstat prope Καταλυμάκια s. portum antiquum. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 433 seq. (= *Arch. Aufs.* II 516], 14 (C. I. G. II add. 2480 *h*); K. S. Pittakis ᾽Εφ. ἀρχ. 1840, 486 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3438). Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	῾Ο δᾶμος
ΚΑΡΝΕΟΦΩΝΤΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΥΣ	Καρνεοφῶντα Κρινομένους.

---

280 Tabula marmoris albi, l. 0,245, a. plus 0,25. Litterae serae aetatis a. 0,01—0,02. Ed. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 251, 3 (commemoravit Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3446). Exscripsi in oppido apud Sophoclem Syrigum, qui in cisternae murum superiorem inaedificavit.

Ο Δ Α Μ Ο CΒΙΒΙΑΝ	῾Ο δᾶμος Βιβίαν
ΝΟΗΜΟ ΝΟCΓVΝΑΙ	Νοήμονος γυναῖ-
ΚΑΧΡΥCΕΨ CΤΕΦΑΝΨ	κα χρυσέῳ στεφάνῳ
CΤΕΦΑΝΟΙΚΑΘΟΤΙΦΙΛΑΝ	στεφανοῖ καθότι φιλάν-
ΔΡΨCΚΑΙCΕΜΝΩCΕΖΗ	δρως καὶ σεμνῶς ἔζη-
CΕΜΕΤΑΜΠΟΥ	σε μετὰ [αὐ]τοῦ.

Vs. 6 ΜΕΤΑΥΤΟΥ Weil. Quadratarius fortasse ΜΕΤΑΑVΤΟΥ incidere debebat; quae incisit, potius ΜΕΤΑΑΛVΠΟΥ (V et Π ligata) esse videntur. Sed μετ᾽ ἀλύπου (scil. ἀνδρός) nihil est.

---

281 Stela marmorea in insula Anaphe inventa, postea Athenas in museum societatis archaeologicae translata. Ed. Kumanudes Παλιγγενεσία 1865 die 9 m. Septembris (P. Vidal-Lablache *Rev. arch.* XXII 1870/1, 285; Dittenberger *Histor. und philol. Aufsätze für E. Curtius* 1884, 292).

῾Ο δᾶμος
Εὐθυμίδα
᾽Ανδρομέ-
νους ἄριστα
βιώσασαν.

῞Εκτον χ᾽ ἑξηκοστὸν | ἔτος ζήσασαν ἀλύ|πως
⟨ὁ⟩ δᾶμος ἀφηρωΐξ᾽ | Εὐθυμίδ᾽ ᾽Ανδρομένους.

---

282 Basis oblonga marmoris caerulei, l. 0,665, a. 0,20, cr. c. 0,41; superne ad recipiendam statuam excavata. Litterae accurate nec sine aliqua elegantia incisae, sed nostra aera vix antiquiores; a. c. 0,025. Edd. Boeckh C. I. G. II 2478 ex Albyi Galliae proxeni schedis a Letronnio missis (Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 435 [= *Arch. Aufs.* II 517]); K. S. Pittakis ᾽Εφ. ἀρχ. 1840, 442 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3434). Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	῾Ο δᾶμος
Α Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Ν Η Ν	᾽Ανδρομένην
Ξ Ε Ν Ο Μ Ν Α Σ Σ Τ Ο Υ	Ξενομνάσστου
ΑΡΙΣΤΑΒΙΩΣΑΝΤΑ	ἄριστα βιώσαντα.

Vs. 3 ΣΣΤ recte Alby, ΣΤ Pitt.

---

283. 284 Basis marmoris caerulei duarum statuarum, quae ex duobus lapidibus ita facta est, ut inscriptio sinistra dextri lapidis partem occuparet. L. 0,62 + 0,82 = 1,44, a. 0,23, max. cr. 0,45. Supra titulum sinistrum lapides coniuncti paullulum excavati sunt ad recipiendam statuam (foraminis l. 0,50 + 0,13 = 0,63). Litterae aera christiana utique non antiquiores accuratissime incisae, in extremitatibus transversis lineis longis ornatae, a. 0,025—0,028. Effossa intra cameram sepulcralem ad urbis antiquae clivum occidentalem, simul cum statuis virilibus tribus, in his ea, cuius basi n. 285 inscriptus est, feminina una. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 431 sq. [= *Arch. Aufs.* II 514], 10 *a b* (C. I. G. II add. 2480 *b*; Ross *Arch. Aufs.* I 51; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3442. 3441). Tituli sinistri partem dextram habet K. S. Pittakis ᾽Εφ. ἀρχ. 1840, 449, qui falso a. 1840 inventam esse tradit [neque enim formis lapidum ab eo delineatis fides est habenda]. Exscripsi; quae ut iam prorsus evanida non recognovi, lineis subductis notavi.

(283)	(284)
Ο Δ Α Μ Ο Σ Τ Ε Λ Ε Σ Ι //////////////////////	᾽Χ Ω Ν Ι Δ Α Ο Δ Α Μ Ο Σ Π Ι Ν Δ Α Ρ Ο Ν Τ Ε Λ Ε Σ Ι Γ Ε Ν Ο Υ Σ

῾Ο δᾶμος | Τελεσι[γένην ᾽Α]ρχωνίδα.

῾Ο δᾶμος | Πίνδαρον Τελεσι|γένους.

285 Basis quadrata (sine cymatiis) superne excavata ad recipiendam statuam, l. et cr. 0,48, a. 0,17; litteris eiusdem indolis qualis ea tituli antecedentis, a. 0,025. Lapis ibidem inventus quo n. 284. Edd. Boeckh C. I. G. II 2480 ex Albyi Galliae proxeni schedis a Letronnio missis; (Mustoxydes) Ἰόν. Ἀνθ. I 228 (inde et ex schedis Iatridae a Rossio missis C. I. G. II add. p. 1094); cf. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 432 adn. 3 [= *Arch. Aufs.* II 514 adn. 46]; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3436). Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ὁ δᾶμος
Α Ρ Χ Ω Ν Ι Δ Α Ν Τ Ε Λ Ε Σ Ι Γ Ε	Ἀρχωνίδαν Τελεσιγέ-
Ν Ο Υ Σ Τ Ο Ν Κ Α Λ Ο Υ Μ Ε	νους τὸν καλούμε-
ΝΟΝ Π Ι Ν Δ Α Ρ Ο Ν	νον Πίνδαρον.

286 Stela marmoris caerulei superne et infra cymatiis simplicibus ornata, l. 0,25, a. 0,54, cr. 0,11, in duas partes fracta. Litterae putidae et serae elegantiae, a. 0,017—0,03 (alterius saeculi p. Chr. n.?). Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 250 sq., 2 (Bechtel *Griech. Dialekt-inschr.* III 4, 1, 3444). Exscripsi in oppido hodierno apud Sophoclem Syrigum.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ὁ δᾶμος
Τ Ο Ν Ε Υ Σ Ε	τὸν εὐσε-
Β Η Κ Α Ι Φ Ι	βῆ καὶ φι-
Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Ν	λόπατριν
Φ Ι Λ Ο Ξ Ε	Φιλόξε-
Ν Ο Ν Ε Ι	νον Εἰ-
Ρ Η Ν Α Ι Ο Υ	ρηναίου.

Weil integras habet litteras vs. 5 Φ, vs. 6 Ν alterum, vs. 7 ΟΥ.

287 Basis oblonga lapidis caerulei, ut ceterae fere cymatiis carens, l. 0,69, a. 0,245, cr. 0,42; Weilii tempore apud ecclesiam Παναγία Δοκάρη, a me prope portum antiquum in regione Καταλυμάκια, infra S. Irenae ecclesiam visa. Litterae magnis apicibus ornatae, a. c. 0,021. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 482; Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 251 sq., 5 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3439). Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ὁ δᾶμος
Ν Ι Κ Α Σ Ι Κ Ρ Ι Τ Α Ν Δ Η Μ Η	Νικασικρίταν Δημη-
Τ Ρ Ι Ο Υ Α Ρ Ι Σ Τ Α Β Ι Ω Σ Α Σ Α Ν	τρίου ἀρίστα βιώσασαν.

288 Basis oblonga marmoris caerulei, l. 0,64, a. 0,28, cr. c. 0,25 (?). Litterae a. 0,027 (in prioribus maxime versibus) —0,025, aera christiana vix antiquiores. Inventa in meridionali clivo montis eius, in quo urbs erat antiqua; nunc est ibidem in Sophoclis Russeti f. Syrigi horto. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 432 sq. [= *Arch. Aufs.* II 515 sq.], 12 (C. I. G. II add. 2480 *e*; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3437). Exscripsi. Eas partes inscriptionis, quae extra marginem sunt, a Rossio lectae, postea defractae sunt.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ὁ δᾶμος
Ε Υ Α Ν Α Σ Σ Α Ν Κ Ρ Ι Ν Ο Τ Ε Λ Ο Υ Σ Α	Εὐάνασσαν Κρινοτέλους ἀ-
Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Γ Α Θ Ι Α Σ Δ Ι *sic*	ρετᾶς ἕνεκα καὶ καλο(κἀ)γαθίας δι-
Α Τ Ε Τ Ο Ν Ε Υ Σ Χ Η Μ Ο Ν Α Β Ι Ο Ν Κ Α Ι Δ Ι Α	ά τε τὸν εὐσχήμονα βίον καὶ διὰ
Τ Α Ν // Φ Ι Λ Ο Π Α Τ Ρ Ι Ν Κ Α Ι Φ Ι Λ Α Ν Δ Ρ Ο Ν Κ Α Ι	τὰν φιλόπατριν καὶ φίλανδρον καὶ
Φ Ι Λ Ο Τ Ε Κ Ν Ο Ν Α Ρ Ε Τ Α Ν Κ Α Ι Δ Ι Α Τ Α Σ Ε Ι	φιλότεκνον ἀρετὰν καὶ διὰ τὰς εἰ-
Σ Α Υ Τ //// Ο Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ Α Φ Η Ρ Ω Ι Ξ Ε	ς αὐτὸν εὐεργεσίας ἀφηρώϊξε.

Vs. 3 ΚΑΛΟΓΑΘΙΑΣ] emendavit Ross. Versuum 5—7 in margine sinistro, post τάν vs. 5 et αὐτ- vs. 7, lapis laesus erat, antequam titulus incideretur.

289 Basis oblonga marmoris caerulei superne ad recipiendam statuam excavata. Fragmenti dextri, quod vidi, l. max. 0,265, a. 0,26, cr. 0,39. Edd. Boeckh C. I. G. II 2479 ex Albyi schedis a Letronnio missis; Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 455 [= *Arch. Aufs.* II 517] (C. I. G. II add. p. 1094; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3435). Exscripsi partem dextram in clivo urbis prope n. 285.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ὁ δᾶμος
Α Ρ Χ Ω Ν Ι Δ Α Ν Κ Ρ Α Τ Η	Ἀρχωνίδαν Κρατη-
Σ Ι Π Π Ο Υ Α Ρ Ι Σ	σίππου ἄριστ-
Τ Ο Ν Β Ι Ω Σ Α Ν Τ Α	τον (βίον) βιώσαντα.

Vs. 3 [βίον] ἄρισ|τον supplevit Ross. Sed spatium vacuum ante Α certum est.

290 Basis lapidis leucophaei a. 1810 in Chalaris agro inventa (Pitt.) ('inter rudera antiqui oppidi' Ross). Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 444; Ross Inscr. graec. ined. II 223 (K. Keil in Rossii *Arch. Aufs.* II 527 adn. 56 *a*; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3453).

Θ Ε	Θε - - -
Κ Α . . . . . Ε Υ Σ	Κα[λλικλ]εῦς
Υ Π Ε Ρ Τ Ο Υ Α Δ Ε Λ Φ Ο Υ	ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ
Α Γ Λ Ω Φ Α Ν Ε Υ Σ	Ἀγλωφάνευς.

291 '*Aux Castellia*' i. e. in urbe antiqua. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 31.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο	Ἀριστό-
Φ Α Μ Ο Σ	φαμος
Ι Σ Ο Κ Λ Ε	Ἰσοκλέ-
Ο Υ Σ	ους.

292 Stela marmoris leucophaei superne aëtomate, infra cymatio ornata, calce oblita, inventa anno 1808, l. 0,36, a. 0,73, adverso casae muro, quae est in oppido hodierno, Matthaei Symi inaedificata. Litterae bonae secundi aut primi a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,017. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 433 [= *Arch. Aufs.* II 516], 13 (C. I. G. II add. 2482*b*); Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 441; Rangabé *Ant. Hell.* II 1995 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III, 4, 1, 3454). Exscripsi.

ΑΡΧΩΝΙΔΑΣ	Ἀρχωνίδας
ΣΩΣΙΚΛΕΟΥΣ	Σωσικλέους.

Cf. in Astypalaeensium catalogo proxenorum n. 168, 29 sq. Ἀ. Σωσικλεῦς (Ἀναφαῖος).

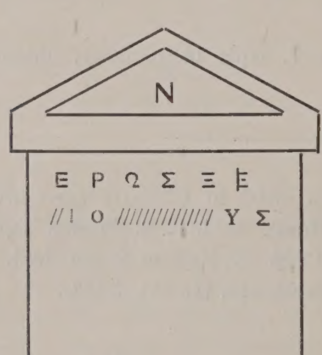
293 Tabula rudis et deformis negligenter inscripta. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 1, 1838, 440 sq. [= *Arch. Aufs.* II 521. 523], 25 (C. I. G. II add. 2482*c*).

ΑΣΤΥ	Ἀστύ-
ΝΟΜΟϹ	νομος
ΑΡΙϹ	Ἀρισ-
ΤΑΙ	ταί-
ΝΟΥ	νου.

294 Stela marmoris albi (Parii?) aëtomate, in quo acroterion, ornata, l. 0,30, a. 0,75, cr. 0,10; litterae a. 0,011 minutae et non sine aliqua elegantia incisae. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 28. Exscripsi in S. Ioannis Eleëmonis ecclesia parva extra urbem paullulum septentriones versus sita.

ΕΡΜΟΓΕΝΕΙΑΣ	Ἑρμογενείας.

295 Stela marmoris albi aëtomate superne ornata. Sub cymatio inferiore dentem habet, quo in basi infigatur. Max. l. 0,22, a. 0,515, cr. 0,06. Litterae evanidae a. 0,012—0,015 male incisae. Exscripsi in oppido hodierno apud Sophoclem Syrigum.

N (?)

Ἔρως Ξε-
[ν]ο[κλο]ῦς.

296 Basis parva lapidis nigricantis, a. 1840 'εἰς τὰς .. ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς' inventa (Pitt.), postea in regione urbis antiquae (*aux Castellia*) visa. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 450; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1996; E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 32.

Legrand:	*Pittakis:*	*Rangabé:*
ΙΣΟΚΛΗΣ	ΙΣ ΚΛΗΣ	ΙΣΘΚΛΗΣ
ΤΙΜΟΘΕΙΟΥ	ΤΙΜΟΘΕΟΥ	ΤΙΜΟΘΕΟΥ

Ἰσοκλῆς | Τιμοθέου.

Idem nomen n. 253, 12.

297 Basis oblonga marmoris caerulei, a sinistra parte superiore et a dextra mutila. Max. l. 0,77, a. 0,22, cr. plus 0,40. Litterae bonae a. 0,03(—0,035). Inventa a. 1840 'εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς' (Pitt.); nunc est in clivo urbis occidentali paullo infra murum, quem ad urbis moenia pertinere censuit Weil. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 452; Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 252, 6. Exscripsi.

ΚΑΛΛΙΚΛΕΙΑ	Καλλίκλεια.

298 Tabula marmoris albi Anaphaei anno 1829 inventa (Pitt.), l. 0,31, a. 0,165, cr. 0,20. Litterae obiter non male quamvis sera aetate incisae, a. 0,02—0,024. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 441 [= *Arch. Aufs.* II 523), 23 (C. I. G. II add. 2482*g*; cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1 ad 3451); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 446. Exscripsi in oppidulo hodierno apud Nicolaum Ag. f. Russum.

ΜΥΡΤΑΡΟΥϹ	Μυρταροῦς
ΜΥΡΤΑΡΟΥϹ	Μυρταροῦς.

'Est igitur hic sepulta Μυρταρὼ Μυρταροῦς, meretricis haud dubie filia' (Boeckh).

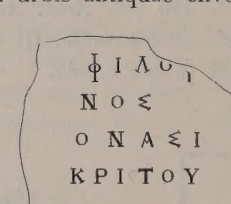
299 Tabula marmoris albi l. 0,225, a. 0,27, cr. 0,14; litteris tertii a. Chr. n. saeculi a. 0,02—0,025. Exscripsi in oppido hodierno apud Maruliam Emmanuelis f. Gabalam.

ΣΤΑΣΙΔΙΚΑΣ	Στασιδίκας.

300 Parva basis lapidis nigricantis a. 1840 inventa (Pitt.), postea '*aux Castellia*' i. e. in regione urbis antiquae visa. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 451 (Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1994; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3458 [vss. 2—4]); E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 30.

ΤΙΜΑΚΡΑ	Τιμακρά-
ΤΗΑΤΙ	τηα Τι-
ΜΑΚΡΑ	μακρά-
ΤΟΥΣ	τους.

301 Tabula deformis marmoris caerulei, cuius max. l. 0,48, max. a. 0,40, cr. 0,05—0,07; litterae largae obiter incisae, a. 0,03[0]—0,048. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 440 [= *Arch. Aufs.* II 522], 20 (C. I. G. II add. 2482*n*; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3457). Exscripsi in urbis antiquae clivo occidentali superiore.

Φιλό[φρο]-
νος
Ὀνασι-
κρίτου.

Vss. 1. 2 ΦΙΛΟ|ΝΟΣ Ross, quod variis modis emendare conati sunt viri docti.

302 Fragmentum stelae supra portam casae rure sitae, quae demarchi (anni fere 1890) erat. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 144, 34.

ΧΑΡΜΙΠΠΟΣ	Χάρμιππος
ΔΙΠΟΛΙΟΣ	Διπόλιος.

303 Stela marmoris caerulei, a. 1810 inventa, cum aëtomate simplici, quod olim pictum fuisse verisimile est; l. 0,25. a. 0,48, cr. 0,085. Subest dens. Versuum loci lineolis obiter incisis indicati. Litterae a. (0,017—) 0,022. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 440 [= *Arch. Aufs.* II 522], 18 (C. I. G. II add. 2482 *o*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 445; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1993. Exscripsi in oppido hodierno apud Sophoclem Syrigum.

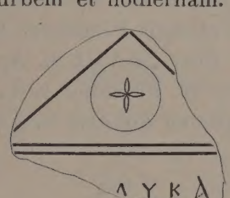
ΧΡΥΣΟ	Χρυσό-
ΠΟΛΙΣ	πολις
ΦΙΛΙΠΠΟΥ	Φιλίππου.

304 Stela λίθου πορφυροειδοῦς in insula Anaphe inventa (ut Pitt., non a Μέσα βουνῷ Theraeo, ut Schaub.); postea Theram in K. Ioannis Bazaei domum translata. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 438; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1991. Habeo etiam ex Schauberti schedis Berolini in Regii antiquitatum Musei bibliotheca conservatis.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ	Ποσειδώνιος
ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ	Φιλήμονος
ΑΚΑΡΝΑΝ	Ἀκαρνάν.

Litterarum formas ex Schauberto potius dedi; Rangabé habet Μ, Σ. Vs. 3 ΑΚΑ Pitt. Rang., ΑΚΚΑ Schaub.

305 Stelae pars summa, cuius in parte summo aëtoma est tertio fere circuli parti inscriptum (similis forma stelae n. 315). In aëtomate stella intra circulum. Exstat in loco Μηλιαί in medio fere intervallo inter antiquam urbem et hodiernam. Ectypum mihi fecit Iacobus Sigalas.

- λυκα -

306 Tabula s. stela lapidis nigricantis, l. 0,28, a. 0,78, cr. 0,10, in oppido hodierno supra fenestram domus Georgii N. Gabalae muro inserta. Habet inscriptiones duas, unam parvis litteris nec malis fere alterius a. Chr. n. saeculi perscriptam a. 0,01, alteram superiorem permagnis serae aetatis, a. c. 0,04. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 142, 26. Exscripsi.

II	ΔΙΟΓΕ	Διογέ-
	ΝΗ CΔ	νης Δ-
	ΙΟΠ//Ι Θ	ιοπίθ-
	Ο C ΧΑΙ	ο(υ)ς χαῖ-
	ΙΡΕ	ρε.
I	ΧΑΡΙΝΙΚΟΣ ΝΙΚΙΑ	Χαρίνικος Νικία.

Vss. 4. 5 ΧΑΙ|ΡΕ Legrand. Ego incertus sum, utrum in quarto an in quinto versu fuerit littera Ι.

307 Stela lapidis leucophaei a. 1829 inventa. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 441 [= *Arch. Aufs.* II 522], 21 (C. I. G. II add. 2482 *e*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 447.

ΕΦΗΒΟΣ	Ἔφηβος
ΑΡΙΣΤΙΠ	Ἀριστίπ-
ΠΟΥ	που
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

ΟΠΦ Pittakis.

308 *'Aux Castellia'* i. e. in urbe antiqua. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143 sq., 33.

ΝΙΚΙΑC	Νικίας
ΣΤΕΦΑ	Στεφά-
ΝΟΥ	νου
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

309 Stela formae in Attica usitatae, lapidis albi, inventa a. 1826. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 434 [= *Arch. Aufs.* II 517], 16 (C. I. G. II add. 2482 *l*); Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 439; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1992 (Cauer Del.² 155; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3455).

ΣΩΚΡΑΤΕΙΑ	Σωκράτεια
ΝΙΚΟΦΑΝΕΥΣ	Νικοφάνευς,
ΑΝΔΡΟΣΔΕ	ἀνδρὸς δὲ
ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ	Δαμοστράτου
ΤΟΥΘΡΑΣΥΠΕΙΘΕΥΣ	τοῦ Θρασυπείθευς,
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

310 Fragmentum lapidis leucophaei, cuius max. l. 0,115, max. a. 0,105, cr. 0,025, litteris magnis primi aut secundi p. Chr. n. saeculi. Exscripsi in Iacobi Sigalae iuris consulti domo, quae est in oppido hodierno.

ΡΕ	- - ρε
ΙΡΕ	χα]ῖρε.

311 Tabula rudis et deformis negligenter inscripta. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 1, 1838, 440 sq. [= *Arch. Aufs.* II 521. 523], 26 (C. I. G. II 2482 *d*).

ΕΠΙΚΤΗ	Ἐπίκτη-
CΙCΜΕΛΙΤΩ	σις Μελίτω-
ΝΟCΧΡΗCΤΗ	νος χρηστὴ
ΚΑΙΑΛΥΠΕ	καὶ ἄλυπε
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

312 Sub anaglypho rudi opere facto, nunc mutilo. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 440 [= *Arch. Aufs.* II 521 sq.], 19 (C. I. G. II add. 2482 *f*).

ΖΩCΙΜΗΕΥ.....	Ζωσίμη Εὐ - -
ΧΡΗCΤΗΚΑΙ.....	χρηστὴ καὶ [ἄλυπε]
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

313 *'Auf einem ionischen Architrav (also wohl von einem grösseren Grabmale)'* (Ross); 'ἐπὶ βάθρου, λίθου τοῦ εἴδους τοῦ Ὑμηττίου' in regione Καστέλη, i. e. ad urbem antiquam, inventum. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 440 sq. [= *Arch. Aufs.* II 521. 523], 24 (C. I. G. II 2482 *i*).

ΝΙΝΕΑϘCΤΠΠΟΥΧΡΗ	Νῖκε Ἀρ(ι)στ(ί)ππου χρη-
CΤΕΚΑΙΑΛΥΠΕΧΑΙΡΕ	στὲ καὶ ἄλυπε χαῖρε.

Ἀρ(ι)στ(ί)ππου Keil, [Αυ]σ(ί)ππου Ross.

314 Stela superne et infra cymatiis ornata, l. 0,24, a. 0,52, cr. 0,09. Litterae tenues, a. 0,02. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 434 [= *Arch. Aufs.* II 516 sq.], 15 (C. I. G. II add. 2482*k*). Exscripsi.

Ξ Α Ν Θ Ε	Ξάνθε
Κ Α Ρ Ν Ε Ο Φ Ω	Καρνεοφῶ-
Ν Τ Ο Σ Χ Ρ Η	ντος χρη-
Σ Τ Ε Κ Α Ι Α Λ Υ	στὲ καὶ ἄλυ-
Π Ε Χ Α Ι Ρ Ε	πε χαῖρε.

Sub litteris ornamentum est rotundum, de quo ambigo, num sit antiquum.

---

315 Stela marmoris caerulei, l. 0,25, max. a. 0,35, cr. 0,08; infra mutila, aëtomate altiore quam adsolet et insolitae formae ornata (cf. lemma n. 305). Litterae serae aetatis, a. 0,013—0,022. Exscripsi in oppido ante S. Charalampi ecclesiam.

Σ Ω Σ Ι Κ Λ Η Σ	Σωσικλῆς
Λ Π Ε Λ Λ Λ	Ἀπελλᾶ
ʌ Ρ Η Σ Τ Ε Κ Α Ι	[χ]ρηστὲ καὶ
Λ Λ Υ Π //////	ἄλυπ[ε]
⁖ Ι Ρ ////	[χα]ῖρ[ε].

---

316 Basis lapidis nigricantis a. 1824 inventa. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 441 [= *Arch. Aufs.* II 522 sq.], 22 (C. I. G. II add. 2482*m*); Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 448 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3456).

Σ Ω Τ Α Δ Α Σ Ε Π Α Γ Α Θ Ο Υ	Σωτάδας Ἐπαγάθου
Χ Ρ Η Σ Τ Ε Κ Α Ι Α Λ Υ Π Ε	χρηστὲ καὶ ἄλυπε
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

317 Tabula rudi opera confecta, cuius max. l. 0,22, max. a. 0,27, max. cr. 0,08, in occidentali urbis clivo a nobis inventa et coenobio *Παναγίας Καλαμιωτίσσης* tradita. Litterae pessime et sine ulla arte incisae. Exscripsi.

C Ω Φ Ρ Ω Ν	Σώφρων
Χ Ρ Η C Τ Є Κ Α	χρηστὲ κα-
Ι Λ Λ Υ Π Є Χ Λ	ὶ ἄλυπε χα-
Ι Ρ Ε	ῖρε.

---

318 Stela l. 0,22, a. 0,37, in oppido hodierno supra fenestram muro casae, quae est Perulis Drosi, inserta. Litterae secundi aut tertii p. Chr. n. saeculi, a. 0,02—0,03. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 440 [= *Arch. Aufs.* II 522], 17 (C. I. G. II add. 2482*h*). Exscripsi.

Ν Ε Ι Κ Η Χ Α Ι Ρ Ε Α	Νείκη χαῖρε ἄ-
Λ Υ Π Ε Κ Α Ι Φ Ι Λ Α	λυπε καὶ φίλα-
Ν Δ Ρ Ε Ε Λ Ι Κ Ο	νδρε, Ἑλικο-
C Γ Υ Ν Η	ς γυνή.

---

319 ''Ἐπὶ κεράμου γεγλυμμένης μὴ πλήρους δὲ ... ἔχει μῆκος 0,075, ... πλάτος 0,03.' Litterae tenues a. 0,015—0,02. Anaphe inventa, nunc est Athenis penes Iacobum Sigalam, qui et ectypum et apographum comiter mihi misit.

Κ Α Δ Τ Α	- κ]αδτα.

Lectio certa, sensus obscurus. [Λευκ]αδ[ί]α(?) Kaibel.

319a In superiore latere lucernae fictilis inter rudera templi Apollinis Asgelatae inventae, litteris elatis. Tractavit Franciscus Lenormant et in actis Musei *Parent*, quod Parisiis fuit, die VIII m. Aprilis a. 1868, unde nuperrime mecum communicavit W. Froehner v. d., et alio loco nescio quo. De antiqua lucernae origine dubitari non posse addidit Froehner.

Θ Є Ω	Θεῷ
Є Π Η Κ Ο Ω	ἐπηκόῳ.

VII.

THERA ET THERASIA.

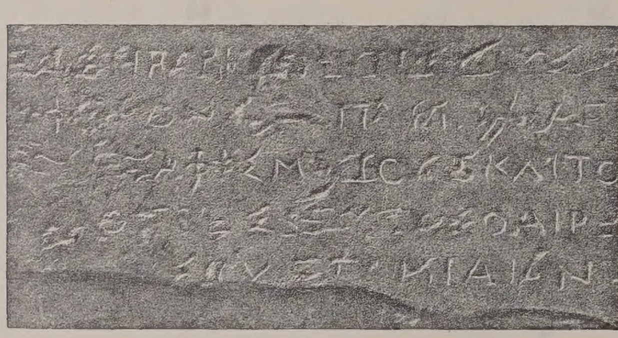
PARS PRIMA.

DECRETA THERAEORVM. TITVLI AEDIFICIORVM PVBLICORVM. EPISTVLAE REGVM.

320 Stela marmoris albi a superiore et inferiore latere fracta, a dextro laesa; l. 0,31, max. a. 0,22, cr. 0,095. Litterae minutae et bonae, sed obiter incisae et evanidae, a. 0,007. Lapis Phirae in Nomici, quae N. Delendae fuerat, domo conservatur. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 250 (Rangabé *Ant. Hell.* II 764; cf. C. Keil Syll. inscr. boeot. p. 22; Sonne De arbitris 55 LXXVI). Varias lectiones, quas appellavit F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 333, silentio praetereo. Exscripsi; partis imaginem phototypam ad ectypi exemplum faciendam curavi.

ΑΙ Τ Ο //////
//\ ΞΝΑΩΙΓΙ_ΑΙΚΑ ΥΓΜ
ΡΑΙ Ω Ν Σ Ι /// ΦΑΝ Ω ΙΠΑΤΡΟΚΛ
////////// Ε Ω Ι Σ ΤΕΦΑΝ Ω Ι ΑΠ Ο ΔΡΑΧΜ
Ι //Ν Ν Ο ΜΑΙΚΑΙΑ Ρ ΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΓ
Α Σ Ε Ν Δ ΕΙΓΝ ΥΜΕ// Ι Ο Σ Δ Ι ΑΤΕΛΕΙΕΝ ΤΕ
Σ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝΧΡΟΝΟΙΣΚΑΙΝΥΝΕΠΙΣΤΑΤ
ΙΕΑΠΟΣΤ///// ΛΑΣΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΝ ΚΑΙ /////// Κ ΑΣ
ΕΞΙΟΥΛΙΔΟΣ Μ ////////////////////// ΝΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΝΦΡ
ΚΥΔΗΝ// Ω ΜΕΝΗ ΚΑΛ /////////// ΔΑΜΟΝΟΙΠΑΡΑ///
ΜΕΝΟΙΕΣΘΗΡΑΝ ////ΜΕΝ ΔΙΕΛΥΣΑΝΤΑΔ///
ΞΑΝΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΣΠΑΣΙΠΑΡΑΓΕΝΟΜ
ΘΗΡΑΝ ΤΟΔΕΨΑΦΙΣΜΑΤΟΔΕΚΑΙΤΟΝΣΤΕ
ΑΝΑΓΕΤΩΟΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΟΑΙΡΕΘΕΣ
ΣΟΙΔΕΤΑΜΙΑΙΑΝΑΓΓ

(*multa desunt*)
\- - - - - - - - - κά[ρ]υγμ[α ὅτι]
[ὁ δᾶμος ὁ Θη]ραίων σ[τε]φανῶι Πάτροκλ[ον]
[Πάτρωνος χρυσ]έωι στεφάνωι ἀπὸ δραχμ[ᾶν]
[δισχιλ]ίω[ν] ὁμᾶι καὶ ἀ[ρ]ετᾶς ἕνεκα καὶ [εὐ]-
[νοίας] ἇς ἐνδεινύμε[ν]ος διατελεῖ ἔν τ[ε]
[τοῖ]ς ἔμπροσθεν χρόνοις καὶ νῦν ἐπιστάτ[αν]
[τ]ε ἀποστ[εί]λας Ἀπολλόδοτον καὶ [δικ]ασ[τὰς]
ἐξ Ἰουλίδος Μ . . . . . ν Τιμόστρατον Φρ[ασι]-
κύδην [Σ]ωμένη Καλ[λί]δαμον, οἳ παρα[γενό]-
μενοι ἐς Θήραν [τὰ] μὲν διέλυσαν, τὰ δ[ὲ ἐδίκα]-
ξαν συμφερόντως πᾶσι παραγενόμ[ενοι ἐς]
Θήραν· τὸ δὲ ψάφισμα τόδε καὶ τὸν στέ[φανον]
ἀναγέτω ὁ πρεσβευτὰς ὁ αἱρεθὲς [ἐς Ἰου]-
[λίδα εὐθύ]ς, οἱ δὲ ταμίαι ἀναγ[ραψάν]-
[τω τόδε τὸ ψάφισμα ἐστάλαν λιθίναν καὶ]
[στασάντω ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ - - - - -].
[Αἱρέθη ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος].

Patroclus Theram epistaten et iudices miserat (vs. 7), id quod non est privati hominis officium. Credo eum a Ptolemaei Philadelphi nauarcho a. 265 a. Chr. n. in mare Aegaeum et sinum Saronicum misso non esse diversum, cuius classis cum diu apud Atticae insulam ab eo postea denominatam moraretur, ipse facile per aliquod tempus Cei (vs. 9 Ἰουλίδος) degere et inde idoneos homines, qui Aegyptiis rebus favebant, eligere potuit. Cei praesidium Ptolemaeorum fuisse iam diu constat (cf. Pridik De Cei insulae rebus 46 sq.); ac nomen Φρασικύδης nisi Cei non innotuit (Bechtel-Fick *Griech. Personennamen* 181).

Vs. 4 patris nomen ex inscriptione Itani in Creta inventa (*Mus. ital. di ant. class.* III 1890, 568 sqq., 2) suppl. Wilamowitz. || vs. 7 de ἐπιστάταις a regibus Ptolemaeis Seleucidis aliis missis bene disseruit M. Holleaux *Bull. de corr. Hell.* XVII 1893, 56. || vs. 11 suppl. Foucart v. cl. litteris ad me datis.

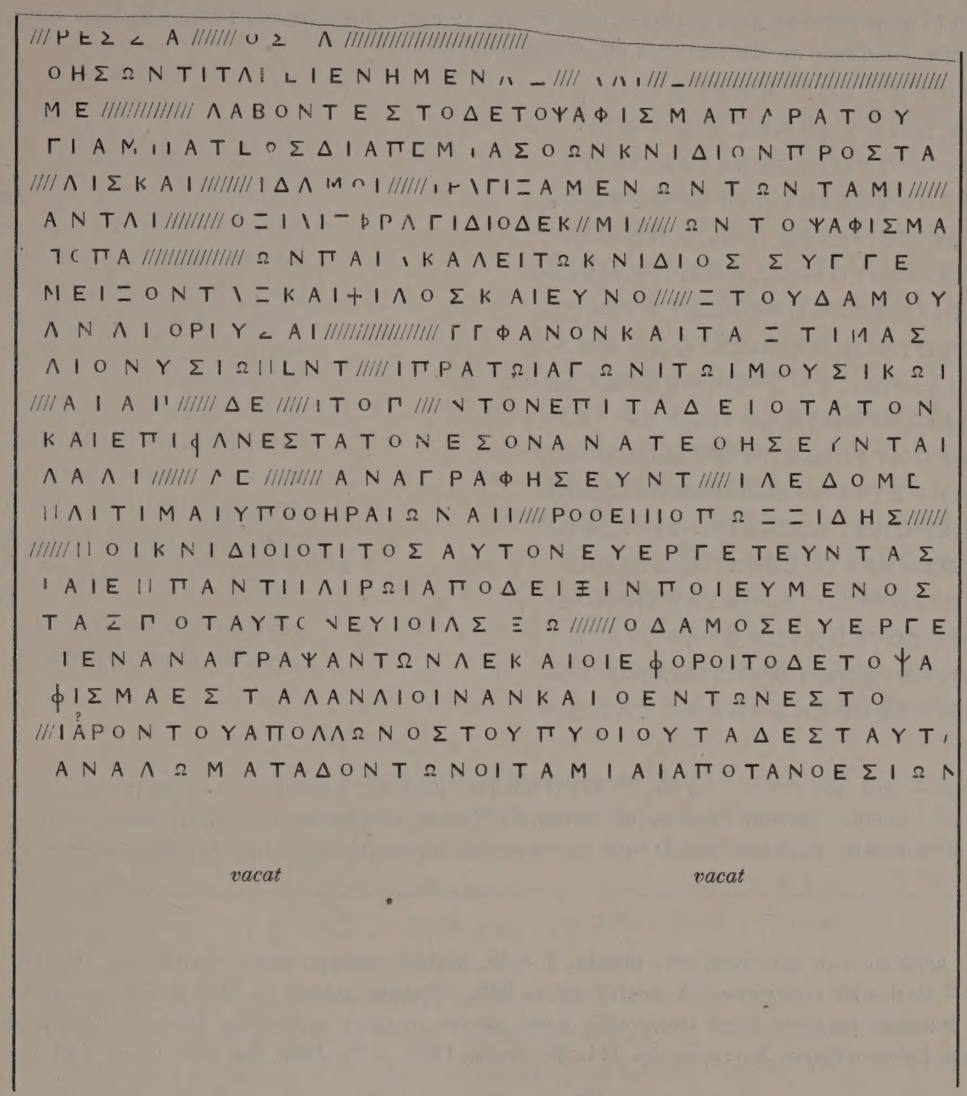
---

321 Stela marmoris albi, cuius max. l. 0,15, max. a. 0,24, max. cr. 0,08; litteris haud accurate incisis tertii a. Chr. n. saeculi a. 0,007—0,009. Effodi a. 1896 in casa recentiore aetate constructa ante murum pulchrum, qui templum (Bacchi?) prope Basilicam situm sustentat. Exscripsi.

ΩΝΝΟ
ΗΚΑΙΟΜΙ
ΠΛΟΥΝΚΑΙΕ//
ΛΕΜΟΥΚΑΙΕ
ΚΑΙΑΣΠΟΝ
ΑΝΩΝΚΑΕ
ΗΤΑΙΕΣΤ
ΟΟΟΔΟΝΠΟ
ΑΙΤΟΝΔΑΜΟ
ΙΕΡΑΤΟΝΔ
ΨΑΦΙΣΜΑ//
ΣΤΑΛΑΝΑΙ//
ΟΙΕΡΟΝΤΟ

\- - - - - - - - -
[καὶ ἔσ]πλουν καὶ ἔ[κπλουν]
[καὶ πο]λέμου καὶ ε[ἰράνας]
[ἀσυλὶ] καὶ ἀσπον[δὶ καὶ ἀ]-
[τέλει]αν ὧν κα ἐ[σάγηται]
[καὶ ἐξάγ]ηται ἐς τ[ὰν νᾶ]-
[σον καὶ π]ό[θ]οδον πο[τὶ τὰν]
[βουλὰν κ]αὶ τὸν δᾶμο[ν εὐθὺς]
[μετὰ τὰ] ἱερά, τὸν δ[ὲ ταμίαν(?)]
[τόδε τὸ] ψάφισμα [ἀναγρά]-
[ψαντα ἐ]στάλαν λι[θίναν στᾶ]-
[σαι ἐς τ]ὸ ἱερὸν το[ῦ -]
\- - - - - - - -

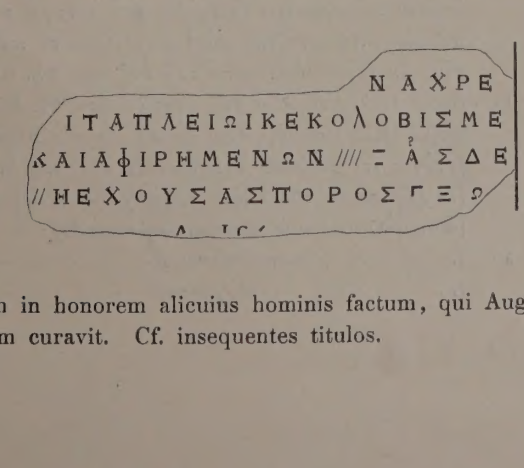
322 ‛Στάλα λιθίνα’ lapidis caerulei a superiore et inferiore parte decurtata, l. 0,365, max. a. 0,40, cr. 0,17; litteris parvis (a. 0,007, Θ Ο Ω multo minoribus et ita quidem ut Θ et Ο raro distingui possint) alterius fere a. Chr. n. saeculi, pessime habitis et lectu difficilibus. Effodi a. 1896 in cubiculo ad exteriorem ecclesiae Christianae narthecem sito, et propter decreti versum 20 Apollinis Pythii templum ibi fuisse conclusi. Commemoravit P. Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 257.

\- - - - - - - - - - - - - -
θησῶντι τὰ [γεγ]ενημέν[α - - - - - -]
μέ[νοι] λαβόντες τόδε τὸ ψάφισμα παρὰ τοῦ
γ[ρ]αμ[μ]ατ[έ]ος διαπεμ[ψ]άσθων Κνιδίων προστά-
[τ]αις καὶ [τῶ]ι δά[μω]ι, [σφρα]γι[ξ]αμένων τῶν ταμι-
ᾶν τᾶι [δαμ]ο[σ]ί[α]ι [σφ]ραγῖδι· ὁ δὲ κ[ο]μί[ζ]ων τὸ ψάφισμα
[τ]ὸ πα[ρ᾽ ἁμ]ῶν πα[ρα]καλείτω Κνιδίος συγγε-
[ν]εῖ[ς] ὄντ[ας] καὶ φίλος καὶ εὔνο[υς] τοῦ δάμου
ἀνα[γ]ορ[ε]ῦσαι [τὸν στέ]φανον καὶ τὰ[ς] τιμὰς
[Δ]ιονυσίω[ν ἐ]ν τ[ῶ]ι πράτωι ἀγῶνι τῶι μουσικῶι
[κ]αὶ ἀ[πο]δε[ῖξα]ι τόπ[ο]ν τὸν ἐπιταδειότατον
καὶ ἐπιφανέστατον ἐς ὃν ἀνατεθησεῦνται
[. . . . . καὶ] ἀναγραφησεῦντ[α]ι (αἱ) δεδομέ-
[ν]αι τιμαὶ ὑπὸ Θηραίων Ἀ[νδ]ροθέ[μ]ι, ὅπω[ς ε]ἰδήσ[ω]-
[ντι] οἱ Κνίδιοι ὅτι τὸς αὐτὸν εὐεργετεῦντας
[κ]αὶ ἐ[ν] παντὶ [κ]αιρῶι ἀπόδειξιν ποιευμένος
τᾶ[ς] ποτ᾽ αὐτὸν εὐ[ν]οίας ἔω[θε] ὁ δᾶμος εὐεργε-
[τ]έν· ἀναγραψάντων [δ]ὲ καὶ οἱ ἔφοροι τόδε τὸ ψά-
φισμα ἐστάλαν λιθίναν καὶ θέντων ἐς τὸ
ἱαρὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου· τὰ δ᾽ ἐς ταῦτ[α]
ἀναλώματα δόντων οἱ ταμίαι ἀπὸ τᾶν θεσίων.

---

323 Fragmentum lapidis albi, cuius dextri modo marginis pars integra est; max. l. 0,23, max. a. 0,085, max. cr. 0,07; litteris minutis a. 0,008—0,012 primi a. Chr. n. saeculi aut recentioribus. Effodi a. 1896 in foro. Exscripsi.

[. . . . . ὄντω]ν ἀχρε[ί]-
[ων κα]ὶ τὰ πλείω⟨ι⟩ κεκολοβισμέ-
[νων] καὶ ἀφιρημένων, . . ας δὲ
[οὐ τίπ]η ἐχούσας πόρος [ἐ]ξ ὧ[ν]
\- - - - - - - - - - -

Decreti fragmentum in honorem alicuius hominis factum, qui Augusti fere temporibus (tunc enim ι adscriptum saepissime abundabat) aedificium publicum restituendum curavit. Cf. insequentes titulos.

324 '*Inscription trouvée dans une fouille que je fis à la montagne S. Stefano le 7 juillet 1788 sur une colonne dorique de 9p 7'*' Fauvel in schedis Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 112) conservatis. Eiusdem viri notis patet hanc columnam in septentrionali fuisse Basilicae parte. Fauvelius Choiseulio misit; nunc Parisiis in Museo *Louvre* conservatur. Edd. Dubois *Catal. de Choiseul* 1818, 197 ex lapide et ex apographo olim ab editore facto, antequam fractura laesus lapis; Clarac *Catal. du Louvre* 626; *Musée* 43 et *inscr.* tab. 43; Osann Syll. 1834, 556 ex suo apographo et Villoisoni schedis; Boeckh C. I. G. II 2454 ex his et ex schedis Koehlerianis duplicibus, quarum alterae a Fauvelio scriptae erant, nec non Pittakis, qui atticam dixit (Vosswinckel De insula Theraeorum 58 sq., 3; Franz Elem. epigr. 122); Froehner *Inscr. grecques* (*du Louvre*) 1865, 132. Lapidem Parisiis vidi; ectypum Villefossii et Michonis vv. cll. benignitate accepi.

ΥΠΕΡΤΗΣΤΟΥ ΜΕΓΙΣΤΟΥ
ΚΑΙΘΕΩΝΕΝΦΑΝΕΣΤΑΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΝΕΡΒΑΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΔΑΚΙΚΟΥΥΓΕΙΑΣΚΑΙΔΙΑΜΟΝΗΣ·ΚΑΙ
ΙΕΡΑΣΣΥΝΚΛΗΤΟΥΚΑΙΔΗΜΟΥΡΩΜΑΙΩΝ
ΟΜΟΝΟΙΑΣ·ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΥΤΥΧΟΥ
ΚΑΙΠΟΛΥΟΥΧΟΣ·ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΟΙΚΑΡΤΙΔΑΜΑ·ΤΗΝΣΤΟΑΝΕΣΤΕΓΑΣΑΝ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΤΗΝΤΩΝΞΥΛΩΝΚΑΙΤΩΝ
ΣΤΡΩΤΗΡΩΝΥΛΗΝΚΑΙΤΗΝΕΠΑΚΟΛΟΥΘΟΥ
ΣΑΝΕΙΣΤΗΝΣΤΕΓΗΝΔΑΠΑΝΗΝΠΑΣΑΝΠΑ
ΡΑΣΧΟΜΕΝΟΙΚΑΤΑΔΩΡΕΑΝ ΤΗΝΔΕΠΕ
ΡΙΛΕΙΠΟΜΕΝΗΝΕΚΤΗΣΠΡΩΤΗΣΣΤΕΓΗΣ
—ΥΛΙΚ ΙΝ //////ΝΓ//////ΞΧΟΡΗΣΑΝΤΗΠΟΛΕΙ
ΠΡΟΣΤΟΕΚΤΟΥΤΩΝΤΩΝΞΥΛΩΝΚΑΙΕ
ΤΕΡΑΤΩΝΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝΤΩΝΚΑΙΚΑΤΗ
ΡΕΙΜΜΕΝΩΝΕΡΓΩΝΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ
ΤΥΧΕΙΝ

Ὑπὲρ τῆς τοῦ μεγίστου
καὶ θεῶν ἐνφανεστάτου
αὐτοκράτορος Νέρβα Τραϊανοῦ
Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ
Δακικοῦ ὑγείας καὶ διαμονῆς καὶ a. 102—116 p. Chr. n.
ἱερᾶς συνκλήτου καὶ δήμου Ῥωμαίων
ὁμονοίας Ἀγαθόπους Εὐτύχου
καὶ Πολυοῦχος καὶ Ἀριστόδαμος
οἱ Καρτιδάμα τὴν στοὰν ἐστέγασαν
ἐκ τῶν ἰδίων, τὴν τῶν ξύλων καὶ τῶν
στρωτήρων ὕλην καὶ τὴν ἐπακολουθοῦ-
σαν εἰς τὴν στέγην δαπάνην πᾶσαν πα-
ρασχόμενοι κατὰ δωρεάν· τὴν δὲ πε-
ριλειπομένην ἐκ τῆς πρώτης στέγης
ξυλικὴν ὕλην ἐξεχώρησαν τῇ πόλει
πρὸς τὸ ἐκ τούτων τῶν ξύλων καὶ ἕ-
τερα τῶν κατεπειγόντων καὶ κατη-
ρειμμένων ἔργων διορθώσεως
τυχεῖν.

Vs. 6 ΣΥΓ in ΣΥΝ correctum — aut vice versa. || vs. 15 ΞΥΛΙΚΗΝΥΛΗΝΕΞΕΧΩ Fauvel. || vs. 8 Ἀριστόδαμος Καρτιδάμα] cf. 325, 28 Ἀριστοδάμῳ Καρτιδάμαντος. Eadem aut similia nomina patrum filiorumque coniuncta Therae saepissime recurrunt; num personae eaedem sint, saepe diiudicari non potest. Quam rem in adnotationibus interdum attigi; qui quaestionibus onomatologicis operam dant, indices quaeso adeant.

325. 326

(325) Stela marmoris caerulei aëtomate, in quo rosa est, ornata, l. 0,60, a. 0,96. Margo stelae elatus est. Inserta est muro interiori Basilicae e regione portae, ita ut intranti statim sit conspicua. A dextra est n. 326. Utraque tabula in basi posita est cylindrata. Litterae pro aevo Antoninorum satis elegantes, in extremis partibus lineis transversis haud parvis ornatae; altitudinis diversae, pleraeque inter 0,012 et 0,015. Effodi a. 1896. Edidi in ephemeride hebdomadaria Σαντορίνη ἀρ. 444, 30 Ἰουνίου 1896 p. 2; *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 256.

[*Textum vide pag. 73.*]

Ἀγαθῇ Τύχῃ.

Ὑπὲρ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Αὐτοκράτο-
ρος Καίσαρος Τ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀντωνεί-
νου Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς καὶ Οὐήρου Καίσαρος
καὶ Λουκίου Καίσαρος καὶ Σεβαστῆς Φαυσ(τ)εί-
νης τύχης καὶ αἰωνίου διαμονῆς καὶ τοῦ
σύμπαντος αὐτῶν οἴκου ἐπὶ ἀνθυπάτου
Μουμμίου Σεισέννα, ἀρχόντων δὲ τῶν σὺν
Τι(βερίῳ) Ἰουλίῳ Κλέωνι, Τ. Φλάυιος Κλειτοσθένης
Κλαυδιανὸς μετὰ καὶ τοῦ ὑοῦ Φλαυΐου Κλει-
τοσθένους Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ ἐκγόνου αὐτοῦ
Φλ. Κλειτοσθένους Κλαυδιανοῦ καὶ τῆς ἐκγόνης
Φλ. Κλαυδίας Δημητρίας Αἰλιανῆς τὰ ἔργα
κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν ἣν ἐποιησάμην τῇ γλυ-
κυτάτῃ πατρίδι Θήρᾳ κατασκευάσας ἐκ τῶν ἰδίων
ἀνέθηκα, καθὼς ἡ ἰσαγγελία ἡ ὑποτεταγμένη
περιέχει καὶ τὰ ψηφίσματα. Λ. Σεργίῳ Σκειπίωνι
Ὀρφίτῳ, Κ. Σοσσίῳ Πρείσκῳ ὑπάτοις πρὸ ιε Καλανδῶν a. 149 p. Chr. n. die 18 m. Iulii
Αὐγούστων, ὡς δὲ Θηραῖοι ἄγουσιν, ἐπὶ ἱερέως Φιλο-
μήτορος τοῦ Φιλομήτορος, μηνὸς Ὑα[κ]ινθίου ἕκτῃ λή-
γοντος, ἀγομένης ἐκκλησίας ἐννόμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ
Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀντωνίνου
Σ[ε]βαστοῦ Εὐσεβοῦς καὶ Οὐήρου Καίσαρος καὶ
Λουκίου Καίσαρος καὶ Σεβαστῆς Φαυστίνης τύχης
καὶ αἰωνίου διαμονῆς καὶ [τ]οῦ σύμπαντος αὐτῶν
οἴκου Τ. Φλαούιος Κλειτοσθένης Κλαυδιανὸς εἰσ-
ήγγειλα εἴς τε βουλὴν καὶ δῆμον ἐπιδοὺς τάδε τὰ
ἔγγραφα ἄρχουσι τοῖς σὺν Ἀριστοδάμῳ Καρτιδάμαν-
τος· ἐπειδὴ ἡ κατὰ πόλιν ὑπάρχουσα στοὰ ἡ π[ρ]ὸς τῇ
ἀγορᾷ ἀπεστέγασται μὲν ὅλη, ἐκ μέρους δὲ καὶ τὰ τῶν
τοίχων αὐτῆς καὶ οἰκοδουημάτων καταπέπτωκεν καὶ
τὰ πρόσλοιπα δὲ διαπεφορημένα κινδυνεύει εἰς ἔδα-
φος κατενεχθῆναι, πολλάκις τε περὶ τῆ[ς] κατασκευῆς
αὐτῆς καὶ ἐπισκευῆς πανδημεὶ καταβοήσεις ἐγένον-
το ἀναγκαίου ὄντος τοῦ ἔργου πρὸς ὅλον τὸν τῆς πόλεως
κόσμον τε καὶ ἀπόλαυσιν καὶ πολυτέλειαν, διὰ τὸ μηδὲν
ἕτερον τοιοῦτον ἐν αὐτῇ ὑπάρχειν ἔργον, καὶ
μηδενὸς μήτε ἄρχοντος μήτε ἰδιώτου ὑπεσχη-
μένου ἀπο[κατ]αστῆσαι τῇ πόλει τὸ ἔργον, συν-
ο[ρθ]ῶ[ν] μετ[ὰ] καὶ τούτου τοῦ ἔργου καὶ τὰ ἄλλα
καταρειπτούμενα ὑπισχνοῦμαι, ὁποῖον ἂν καὶ
ὁπόσον ὁ καιρός μοι ἐπιτρέψῃ καὶ ἡ τύχη τῆς
πόλεως, κατ[αστή]σας αὐτὸ ἀποδοῦναι τῇ πόλει
σῷον ἐκ [τῶν ἰδίων] μετὰ τοῦ ὑοῦ μου Φλ. Κλειτοσθέ-
[νους Ἰουλιανοῦ κ]αὶ τοῦ ἐκγόνου μου Φλ. Κλειτοσθέ-
[νο]υς [Κλαυδιανοῦ]· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκ τῆς πε[πτ]ωκυίας
[στέγης ἔτι πλείστη] περιελείπετο ὕλη, καὶ [τ]αύτην ὑ-
[πεχώρησα ἐκ τῶν ἰδ]ίων παρασχὼ[ν] τ[οῖς] ἐργάσασ-
[θαι μέλλουσι καὶ] προσεισενεγ[κάμεν]ος· ἃ δέ μο[ι]
[. . . . . κατά]στασιν τ[- - - - - -]τα-
[. . . . . ε]ὐχρηστ[- - - - - -]σειν.

Vs. 16 ἡ ἰσαγγελία = n. 325, 17—51; τὰ ψηφίσματα a n. 326 diversa.

In aëtomate: ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΥΠΕΡΤΗΣΤΟΥΚΥΡΙΟΥΗΜΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
ΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ·Τ·ΑΙΛΙΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΕΙ
ΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΚΑΙΟΥΗΡΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΚΑΙΛΟΥΚΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΣΕΒΑΣΤΗΣΦΑΥΣΕΙ
ΝΗΣΤΥΧΗΣΚΑΙΑΙΩΝΙΟΥΔΙΑΜΟΝΗΣΚΑΙΤΟΥ
ΣΥΜΠΑΝΤΟΣΑΥΤΩΝΟΙΚΟΥ❦ΕΠΙΑΝΘΥΠΑΤΟΥ
ΜΟΥΜΜΙΟΥΣΕΙΣΕΝΝΑ❦ΑΡΧΟΝΤΩΝΔΕΤΩΝΣ /Ν
ΤΙ·ΙΟΥΛΙΩΚΛΕΩΝΙ❦Τ❦ΦΛΑΥΙΟΣΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝ/ΗΣ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣΜΕΤΑΚΑΙΤΟΥΥΟΥΦΛΑΥΙΟΥΚΛΕΙ
ΤΟΣΘΕΝΟΥΣΙΟΥΛΙΑΝΟΥΚΑΙΤΟΥΕΚΓΟΝΟΥΑΥΤΟΥ
ΦΛ❦ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΟΥΣΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥΚΑΙΤΗΕΚΓΟΝΗΣ
ΦΛ❦ΚΛΑΥΔΙΑΣΔΗΜΗΤΡΙΑΣΑΙΛΙΑΝΗΣ❦ΤΑΕΡΓΑ
ΚΑΤΑΤΗΝΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝΗΝΕΠΟΙΗΣΑΜΗΝΤΗΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΗΠΑΤΡΙΔΙΘΗΡΑΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΑΚΑΘΩΣΗΙΣΑΓΓΕΛΙΑΗΥΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΗ
ΠΕΡΙΕΧΕΙΚΑΙΤΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑ❦Λ❦ΣΕΡΓΙΩΣΚΕΙΠΙΩΝΙ
ΟΡΦΙΤΩΚΣΟΣΣΙΩΠΡΕΙΣΚΩΥΠΑΤΟΙΣΠΡΟΙΕΚΑ\ΑΝΔΩΝ
ΑΥΓΟΥΣΤΩΝΩΣΔΕΘΗΡΑΙΟΙΑΓΟΥΣΙΝΕΠΙΙΕΡΕΩΣΦΙΛΟ
ΜΗΤΟΡΟΣΤΟΥΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣΜΗΝΟΣΥΑΚΙΝΘΙΟΥΕΚΤΗΛΗ
ΓΟΝΤΟΣΑΓΟΜΕΝΗΣΕΚΚΛΗΣΙΑΣΕΝΝΟΜΟΥΥΠΕΡΤΗΣΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ❦Τ❦ΑΙΛΙΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΚΑΙΟΥΗΡΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ❦ΚΑΙ
ΛΟΥΚΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ❦ΚΑΙΣΕΒΑΣΤΗΣΦΑΥΣΤΙΝΗΣΤΥΧΗΣ
ΚΑΙΑΙΩΝΙΟΥΔΙΑΜΟΝΗΣΚΑΙ///ΙΟΥΣΥΜΠΑΝΤΟΣΑΥΤΩΝ
ΟΙΚΟΥ❦Τ❦ΦΛΑΟΥΙΟΣΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣΕΙΣ
ΗΓΓΕΙΛΑΕΙΣΤΕΒΟΥΛΗΝΚΑΙΔΗΜΟΝΕΠΙΔΟΥΣΤΑΔΕΤΑ
ΕΓΓΡΑΦΑΑΡΧΟΥΣΙΤΟΙΣΣΥΝΑΡΙΣΤΟΔΑΜΩΚΑΡΤΙΔΑΜΑΝ
ΤΟΣ❦ΕΠΕΙΔΗΗΚΑΤΑΠΟΛΙΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣΤΟΑΗΠΡΟΣΤΗ
ΑΓΟΡΑΑΠΕΣΤΕΓΑΣΤΑΙΜΕΝΟΛΗΕΚΜΕΡΟΥΣΔΕΚΑΙΤΑΤΩΝ
ΤΟΙΧΩΝΑΥΤΗΣΚΑΙΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑΤΩΝΚΑΤΑΠΕΠΤΩΚΕΝΚΑΙ
ΤΑΠΡΟΣΛΟΙΠΑΔΕΔΙΑΠΕΦΟΡΗΜΕΝΑΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙΕΙΣΕΔΑ
ΦΟΣΚΑΤΕΝΕΧΘΗΝΑΙΠΟΛΛΑΚΙΣΤΕΠΕΡΙΤΗΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΑΥΤΗΣΚΑΙΕΠΙΣΚΕΥΗΣΠΑΝΔΗΜΕΙΚΑΤΑΒΟΗΣΕΙΣΕΓΕΝΟΝ
ΤΟΑΝΑΓΚΑΙΟΥΟΝΤΟΣΤΟΥΕΡΓΟΥΠΡΟΣΟΛΟΝΤΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΚΟΣΜΟΝΤΕΚΑΙΑΠΟΛΑΥΣΙΝΚΑΙΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΝΔΙΑΤΟΜΗΔΕΝ
ΕΤΕΡΟΝΤΟΙΟΥΤΟΝΕΝΑΥΤΗΥΠΑΡΧΕΙΝΕΡΓΟΝΚΑΙ
ΜΗΔΕΝΟΣΜΗΤΕΑΡΧΟΝΤΟΣΜΗΤΕΙΔΙΩΤΟΥΥΠΕΣΧΗ
ΜΕΝΟΥΑΠΟΙ//////////ΑΣΤΗΣΑΙΤΗΠΟΛΕΙΤΟΕΡΓΟΝΣΥΝ
Ο////////ΟΝΜΕΤΑΚΑΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΕΡΓΟΥΚΑΙΤΑΑΛΛΑ
ΚΑΤΑΡΕΙΠΤΟΥΜΕΝΑΥΠΙΣΧΝΟ///ΥΜΑΙΟΠΟΙΟΝΑΝΚΑΙ
ΟΠΟΣΟΝΟΚΑΙΡΟΣΜΟΙΕΠΙΤΡΕΨΗΚΑΙΗΤΥΧΗΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΚΑΤ///////////////////ΣΑΣΑΥΤΟΑΠΟΔΟΥΝΑΙΤΗΠΟΛΕΙ
ΓΩΟΝΕΚ//////////////////////ΜΕΤΑΤΟΥΥΟΥΜΟΥ❦ΦΛ❦ΚΛΕΙΤΟΣΘΕ
//ΑΙΤΟΥΕΚΓΟΝΟΥΜΟΥΦΛ❦//ΛΕΙΤΟΣΘΕ
//////ΥΣΚ\ ////////////////////////////////❦ΕΠΕΙΔΕΚΑΙΕΚΤΗΣΠΕ/////ΩΚΥΙΑΣ
//ΙΠΕΡΙΕΛΕΙΠΕΤΟΥΛΗΚΑΙ:ΑΥΤΗΝΥ
//ΛΙΩΝΠΑΡΑΣΧΩ///Τ/////ΕΡΓΑΣΑΣ
////////////////////////////////// ,/ ////////////////////ΠΡΟΣΕΙΣΕΝΕΓ//////////Γ///ΟΣΑΔΕΜΟ
////////////////////////////////// Π //////////////////////////ΤΑΣΙΝΤ//ΤΑ
////////////////////////////////// Τ //////////////////////////ΥΧΡΗΣΤ////////////////////////////////////ΗΣΕΙΝ

(326) Stela marmoris caerulei, l. 0,60, a. 1,27, in basi cylindrata cuius a. 0,875 collocata. Margo reliqua tabula paullo altior, corona superior duorum delphinum anaglypho ornata est. Litterae sicut in inscr. n. 325, prope quam muro Basilicae inserta est. Effodi a. 1896. Vss. 1—21 edidi in ephemeride hebdomadaria *Σαντορίνη* ἀρ. 444, 30 Ἰουνίου 1896 p. 3; *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 257.

ΕΔΟΞΕΤ I// Ь ΟΥΛΗΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΕΙΣΗΓΟΥΜΕΝΟΥ
ΤΟΥΠΡΩ//// Λ ////////// Ν// ΓΟΣΤΗΣΟΗΡΑΙΩΝΠΟΛΕΩΣΑΡΙΣΤΟ
ΔΑΜΟΥ ///// Ο ////////// Ρ ΙΙ ΔΑΜΑΝ ΙΟΣΕ ////// ΨΗΦΙΞΟΜΕΝΟΥ
ΕΣΤΙΑ Ι Ο //////// ΥΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΟΣΤΟΥΚΑΙΑΥΤΟΥΑΠΟΔΕ
ΔΕΙΓΜΕΝΟ ////// ΙΣΤΟΝΕΙΣΙΟΝΤΑΓΝΙΑΥΤΟΝΠΡ.. ΙΑΡΧΟΝ
ΤΟΣΕΠΕΙΔΗΤΟΦΛΑΟΥΙΟΣΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ
ΑΝΗΡΓΕΝΟΥΣΤΕΕΠΙΦΑΝΕΙΑΔΙΑΣΗΜΟΣΚΑΠΙΤΑΙΣΕΙΣ
ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΛΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣΔΙΑΒΟΗΤΟΣΑΜΕΝΒΑΛΑ
ΝΕΙΩΝΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙΣΤΑΕΠΙΝΕΙΑΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΟΣΜΗ
ΣΑΣΑΔΕΚΑΙΤΟΤΗΣΕΙΛΕΙΘΥΙΗΣΙΕΡΟΝΑΛΕΚΤΩΠΟΛΥ
ΤΕΛΕΙΑΚΑΤΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟΝΕΡΓΟΝΠΑΤΡΩΟΝΑΙΑΡΑΦΟ̣Ο
ΡΟΝΠΡΟΣ ///// ΟΛΑΥΣΙΝΠΟΔΙΙΩΝΤΕΚΑΙΤΩΝΕΠΙΔΗΜΟΥΝ
ΤΩΝΕΕΝ //// ΝΔΙΑΦΥΛΑΣΣΩΝ *vacat*
ΕΝΕΓΔΙΚΙΑΙΣΑΚΡΙΒΗΣΕΝΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑΙΣΥΓΙΗΣΕΝΑΡΧΑΙΣ
ΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΙΑΙΣΔΙΚΑΙΟΣΕΝΕΠΙΔΟΣΕΣΙΠΟΛΕΙΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΟΣΦΑΝΕΙΣΕΚΚΛΗΣΙΑΣΑΓΟΜΕΝΗΣ
ΕΝΝΟΜΟΥΤΗΣΗΜΕΡΟΝΗΜΕΡΑΠΑΡΕΛΘΩΝΕΙΣΡ// ΓΕΙ
ΛΕΝΒΟΥΛΗΚΑΙΔΗΜΩΤΗΝΕΝΤΗΠΟΛΕΙΒΑΣΙΛΙΚΗΝ
ΣΤΟΑΝΕΡΓΟΝΑΡΧΑΙΟΝΚΑΙΔΙΑΠΡΕΠΕΣΚΑΙΟΙΟΝΟΥΚ//ΛΛ
ΛΟΤΡ// ΚΟΣΙΙΙΙ ΜΑΕΝΤΗΠΟΛΕΙΚΑΤΗΡΕΙΜΜΕΝΟΝΕΚΠΟΛ
ΛΩΝ ////////// ΧΡΟΝΩΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΙΝΚΑ
///// Ω Σ //// Ι //// ΙΑΥΤΟΥΕΓΓΡΑΦΟΙΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΙΔΕΔΟΜΕ //////
////////// ΡΑΤ // ΙΓΟΙΣΤΟΙΣΣΥΝΑΡΙΣΤΟΔΑΜΩΚΑΙΤΙΔ ////////// Λ /////
////// Ε Ι/Ι /// ΟΥΣΙΝ ΕΚΤΕΤΗΣΠΕΡΙΛΕΙΠΟΜΕΝΗΣΞΥΛΙΚΗΣ
ΥΛ Ι/////////// Ν ΛΙΥ ΦΑΛΚΤΟΝΚΑΙΑΥΓΟΝΚΑΙ ΗΡΙΜΙΙΕΝΟΝΚΑΙ
/////////////// Ι ////// ΝΑΟΝΤΗΣΤΥΧΗΣΚΑΙΤΟΑΙΚΑΙΟΝΚΑΙΣ/ ΡΕΙΟΝ
//////// ΑΤΑΣΙ/ΡΥ ΑΣΑΣΤΙ ΑΙΑΔΩΣΕΙΝ// ΕΠ Ξ ΦΙΙ //////// ΙΙ ΑΝ ////
///////////// ΙΣΕ̣ //// ΛΙΓ ΚΑΙ ΙΣΤΟΥ ΙΤ ΑΝΤΟΣΘ ////// Ι /////////////////////// Δ ////
//////////////// ΑΙΤΗΒ /// ΥΛΗΚΑΙΤΩ ΔΗΜΩΔΗΜΟ /// ΙΑΜΕ ////////////////////////
ΓΠΑΙΝΓ// Σ ///////////// ΑΙΜΑΡΤΥΡ /// Ι ΘΗΝΑΙ ///// Λ //// ΓΩ Ι Ε ////// Π /////
Λ Ι ////// Σ /// Ι/ΙΙΕ ////////// ΙΕΙΟΥ̣ ΤΗ ΛΗΝΟΣ //////// Φ ////// ΓΓΙ ////// ΙΚ ΑΙ ///
ΧΡ Ι// Υ ΤΗΣΕΠΑΡΧΕΙΑ ΗΙΙ //// Ν //// ΝΘ ////// ΤΑ ΓΟ ΥΠΟ
ΠΙ /////////////// ΟΥΠΡΕΙΣΚΟΥΠ ΡΟΣ ΤΟΦΑ // ΝΕ Ι// Α Ν ///////////////// ΕΙ
ΝΟ Γ ΕΝΕΣΘΑΙΤΗΝΤΑΝ ΛΡΟΣ Ε ////////////////// Ι// ΑΙ /////////// Α /////// F
ΓΑΛΟΨΥΧΙΑΝΑΝΑΣΤΑ //////// ΙΝ ΑΙ /// Λ //////////
// Ι Σ //////////////// Ι Ι /////
//////////// Ν // ΛΟΣ /////////////////////////////////////
// Ι ////// ΕΤ Ο ////////////////////////////////////
///////////////////// Φ Ι Ο ////////////////////////// Ι /////////////////// Ο /// Λ ///// Ο //////////////////////////////
/////////////////////////////////// ΛΤ /// Ε /////////// ΑΠ Ο // Ε ΓΓΟΝΟ Υ ΑΥΤΟ ///////////////////
////////////////////////// ΙΟ Υ /////// ΙΤ Ο /////// ΕΙ ///////// Σ Ι Λ // ΥΔ ///////////////////////////////////////
Α ΓΑΛΜΑΤΑΕ ////////////// ΠΙΣ //// ΜΟ /////////////////////////////// ΣΠΟΛΓ Ω /////
Γ Ο ΙΙ ΟΙ ΖΟ ΙΣΛΝ ////// Ι ////// Ο ///////////////// Ι ///// Ι // Ν /////////////////////////////////// Γ
Ι ΙΙ ΙΙ /////////// ΗΝ /// Λ Ο // Λ /// ΗΒΟ ////////////////////////////// Ι //
////////////////////////////// ΦΛΑΥΙΟΝΚΛ // ΙΤΟΣΘΕ ////////////////// Ρ //
/////////////////////////////// ΙΛΟΣ //////////// ΟΥ ΕΣΤΟ //////////////////////////// Ι ///////////////////////////////////
Τ ///////////////// Ι ///// Ι ΙΠΥ ///// Τ ΕΓ //// / Η //
Ι //////// Ι ///////////// Ι Ο ////////// Ι Γ Ε //////////// ΙΙ Ι Α ΙΙ //
Δ // ΙΕΝΑΣΤΟΥΔ Η Ι ΟΥ ///
//////////// Λ // ΙΩ C //////////////////////// ΩΝΠΟΛΕΙΤΙΚΩΝ ΠΟ ///////////////////////////////// //
Σ Θ ////////////////////////// ΟΣΑΝΑΣΤΑΣΟΚΛΕΙΤΟΣ ////////////////////////////// ΕΣ
Χ ΕΙ Ο ////////////// ΙΔΙΩΝΑΝΑΛΩΣΕΙΝ ΑΡΙ ////////////////////////////////////
ΚΑΙΙ Ι / //////// ΜΑΝΤΟΣΑΡΧΩΝΕΙΣΗ ΓΗ ////////////////////////////////////
ΙΑΙΟ ΣΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΟΣΕΠΕΨΗΦΙΣΑ ////////////////////////////////
///////////////////////////////////// Ι /// ΕΩΤΕΡΟΣΕΦΟΡΟΣΕΧΑΡΑ //////////////////////////////////

Ἔδοξε τ[ῇ] βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ εἰσηγουμένου
τοῦ πρω[τάρχοντ]ος τῆς Θηραίων πόλεως Ἀριστο-
δ[ά]μου [τ]ο[ῦ Κα]ρ[τ]ιδάμαν[τ]ος, ἐ[πι]ψηφιζομένου
Ἑστιαίο[υ το]ῦ Θρασυλέοντος τοῦ καὶ αὐτοῦ ἀποδε-
δειγμένο[υ ε]ἰς τὸν εἰσιόντα [ἐν]ιαυτὸν πρ[ωτ]άρχον-
τος· Ἐπειδὴ Τ. Φλάουιος Κλειτοσθένης Κλαυδιανὸς
ἀνὴρ γένους τε ἐπιφανείᾳ διάσημος κἀπὶ ταῖς εἰς
τὴν πατρίδα λιτουργίαις διαβόητος ἃ μὲν βαλα-
νείων κατασκευαῖς τὰ ἐπίνεια τῆς πόλεως κοσμή-
σας, ἃ δὲ καὶ τὸ τῆς Εἰλειθυίης ἱερὸν ἀλέκτῳ πολυ-
τελείᾳ κατειργασμένον ἔργον πατρῷον ἀπαράφ[θ]ο-
ρον πρὸς [ἀπ]όλαυσιν πο[λ]ι[τ]ῶν τε καὶ τῶν ἐπιδημούν-
των [ξ]έν[ω]ν διαφυλάσσων,
ἐν ἐγδικί[α]ις ἀκριβής, ἐν πρακτορείαις ὑγιής, ἐ[ν] ἀρχαῖς
καὶ στρατηγίαις δίκαιος, ἐν ἐπιδόσεσι πολειτῶν
μεγαλόψυχος φανείς, ἐκκλ[η]σίας ἀγομένης
ἐννόμου τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, παρελθὼν εἰσή[γ]γει-
λεν βουλῇ καὶ δήμῳ τὴν ἐν τῇ πόλει Βασιλικὴν
στοάν, ἔργον ἀρχαῖον καὶ διαπρεπὲς καὶ οἷον οὐκ [ἄ]λ-
λο [π]ρ[ο]κόσ[μη]μα ἐν τῇ πόλει, κατηρειμμένον ἐκ πολ-
λῶν [ἤδη χρ]όνων ἐ[κ] τῶν ἰδίων κατασκευάσειν, κα-
[θ]ὼς [α]ἱ [ὑπ'] αὐτ[οῦ] ἔ[γ]γραφοι εἰσαγγελίαι δεδομέ[ναι]
[στ]ρατ[η]γοῖς τοῖς σὺν Ἀριστοδάμῳ Κα[ρ]τιδ[άμα]
[δ]ει[κνύ]ουσι[ν]· ἔκ τε τῆς περιλειπομένης ξυλικῆς
ὕλ[ης τὸν δρ]ύφακτον καὶ αὐτὸν κα[τ]ηρειμ[μ]ένον καὶ
[τόν τε] ναὸν τῆς Τύχης καὶ τὸ ἀ[ρχαῖο]ν Καισ[ά]ρειον
[κ]ατασ[κ]ευάσας [π]α[ρα]δώσειν, ἐπε[υ]φη[μ]ήσαντ[ος]
[τα]ῖς ἐ[π]α[γ]γελίαι[ς] τοῦ παντὸ[ς] Θ[ηραίων δήμου], δ[ε]-
[δόχθ]αι τῇ β[ο]υλῇ καὶ τῷ δήμῳ, δημο[σί]ᾳ μὲ[ν ---]
[ἐ]παιν[εῖ]σ[θαι κ]αὶ μαρτυρ[η]θῆναι - - - -
- - - - - - - στήλην [- - τοῦ ἀξιο]-
χρ[έ]ου τῆς ἐπαρχείας ἡμ[ῶ]ν [ἀ]νθ[υπ]ά[το]υ Πο-
π . . ίου Πρείσκου πρὸς τὸ φα[ν]ε[ρ]ὰ [καὶ ἐκ]εί-
νῳ γενέσθαι τὴν τἀνδρὸς ε[ὔνοιαν κ]αὶ [μ]ε-
γαλοψυχίαν· ἀνασταθῆ]ναι [δὲ καὶ ἀνδριάντας -]
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
[- - - - - - κ]αὶ το[ῦ] ἐγγόνου αὐτο[ῦ Τ.]
[Φλαου]ΐου [Κλε]ιτο[σθ]έ[νου]ς [Κλα]υδ[ιανοῦ καὶ]
ἀγάλματα ἐ[ν τοῖς] ἐπισ[η]μο[τάτοις τῆ]ς πόλ[ε]ω[ς]
τό[π]οις οἷς ἂν - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
[- - Φλ]ά[υ]ιον Κλ[ε]ιτοσθέ[νην - - - -]
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
[- - γεγενημ]ένας τοῦ δή[μ]ο[υ (?) - - - -]
[- - - - τ]ῶν πολειτικῶν πό[ρων, Κλειτο]-
σθ[ένης πρῶτ]ος ἀναστὰς ὁ Κλειτοσ[θένους ὑπ]έσ-
χετο [ἐκ τῶν] ἰδίων ἀναλώσειν. Ἀρι[στόδαμος]
Κα[ρτιδά]μαντος ἄρχων εἰσηγή[σατο. Ἑσ]-
[τ]ιαῖος Θρασυλέοντος ἐπεψηφίσα[το. (*nomen*)
[. . . . . ν]εώτερος ἔφορος ἐχάρα[ξε].

Vss. 22 in. 24 in. 26 ἀ[ρχαῖο]ν 28 supplevit Kaibel.

327 Stela marmoris albi, a. 1,00, l. 0,43, cr. 0,30. In superiore latere medio fibulae ferreae reliquiae sunt, ad adiungendam haud scio quam rem idoneae. Stela etiamnunc cum basi oblonga coniuncta est, quam in humo sive pavimento absconditam fuisse verisimile est. Litterae elegantissimae colore rubro olim vel magis conspicuae a. 0,01, in prioribus versibus 0,012; versuum loci lineolis obiter incisis indicati. Inscripta sunt *a*) latus adversum in parte superiore (Ptolemaei epistula); *b*) latus sinistrum; *c*) lateris adversi pars inferior; *d*) latus dextrum; *e*) unum nomen in latere superiore. De diversis manibus v. in adnotatione. Lateris adversi imaginem autotypam subieci. Effodi in cubiculo orientali aedificii in summo fere urbis monte siti, quod aedificium ex ipso hoc titulo gymnasium a Ptolemaeorum militibus usurpatum fuisse didicimus. Ptolemaei epistulam edidi in ephemeride hebdomadaria Σαντορίνη ἀρ. 447, 11 Ἰουλίου 1896 (*Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 258 sq.).

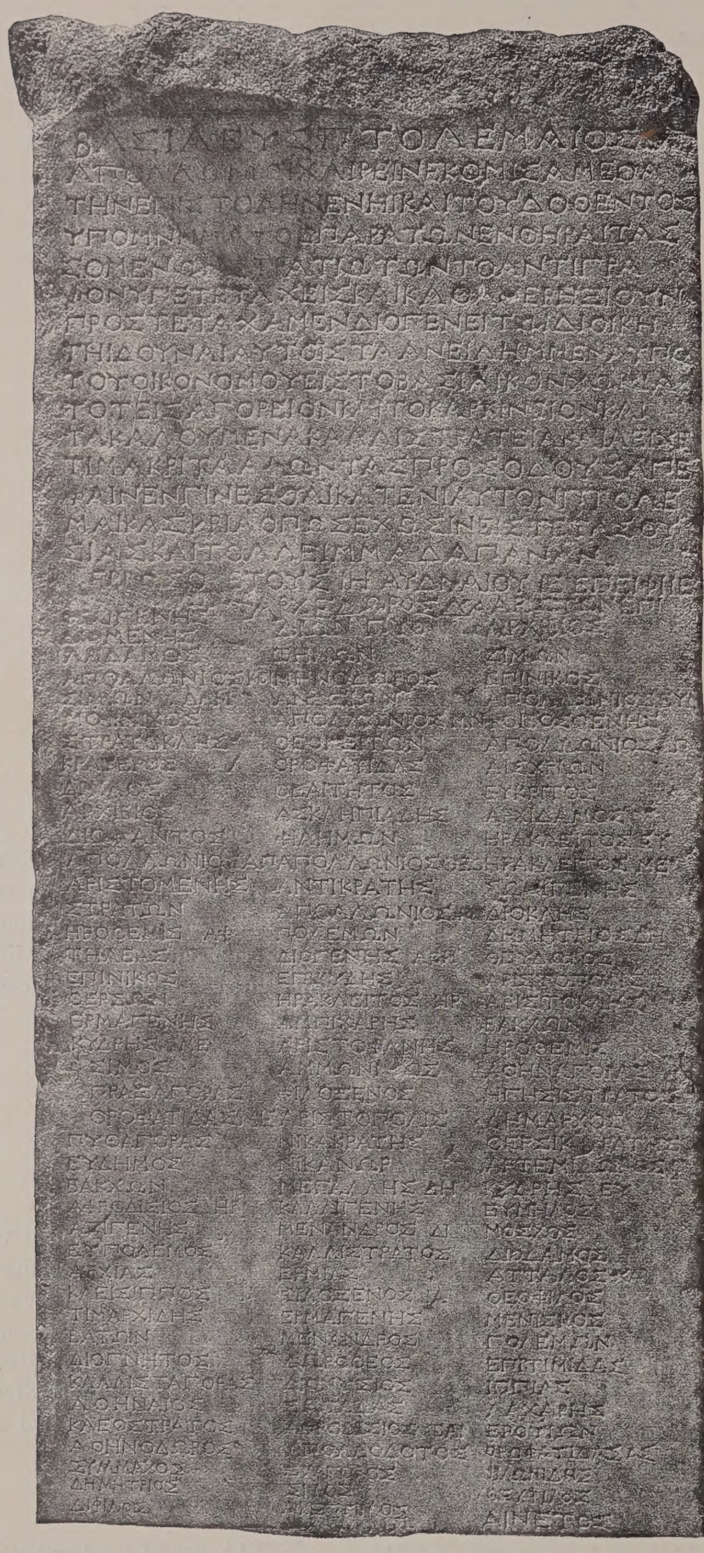
[*Textum vide pagg. 76—78.*]

Manus diversae sunt. Prima manus regis epistulam incidit, litteris elegantissimis. Quod semper formam tunc temporis novam adhibuit A, externam quadratarii originem indicare videtur. Aliae duae manus, e quibus altera elegantior, nomina in latere sinistro et in adverso insculpserunt; utrique placebat forma A. Sed in adverso nomina versibus (17). 18. 59. 101 in initio, 56—58. 97—100. 139—141 postea addita; item in sinistro inde a vs. 221 variae manus diversaque scripturae genera distinguuntur, prout quisque, ut in catalogum reciperetur, impetraverat. Praeterea commemorandum patris nomen vs. 192 a milite ipso, ni fallor, litteris cursivis (C Ѡ) adiectum, quo ab homonymis discerneretur. — Nomina lateris dextri fere omnia a probo quadratario incisa; postmodo additum est n. 307. Locos, ubi propter laesam lapidis superficiem spatium vacuum reliquit lapicida ipse, asteriscis (*) notavi. Nomina erasa, quorum in locum nihil substitutum est, indicavi; nomina in rasura scripta lineolis subductis significavi.

Ad epistulae tempus definiendum Antiochi regis inscriptio (quam vide inter titulos honorarios) adhiberi non potest, quia litteratura prorsus diversa non paucorum decenniorum, sed toto saeculo maius discrimen indicat. Annos XVIII—XXII propter hanc litterarum indolem neque alteri Ptolemaeo attribuere possumus nec quinto aut sexto. Restat tertius Euergetes, qui '*spätestens 24. X.*' anni 246 regnum iniit (Strack *Dynastie der Ptolemaeer* 182), ut dies XV m. Epiphi anni XVIII anni 229 m. Augusti dies esset XXIX (Strack).

Vs. 14 ΣΙΡΙΑ scripserat, ΣΥΡΙΑ i. e. ΣΥΡΙΑ correxit quadratarius. Πτολεμαϊκὰ Σύρια agri nomen est, sicut Καλλιστράτεια, nec tamen ut ceteri a possessore, sed a Ptolemaei victoriis Syriis a. 246 a. Chr. n. partis denominati.

a) Latus adversum.

Βασιλεὺς Πτολεμαῖος

Ἀπολλωνίωι χαίρειν. Ἐκομισάμεθα τὴν ἐπιστολήν, ἐν ἧι καὶ τοῦ δοθέντος ὑπομνήματος παρὰ τῶν ἐν Θήραι τασσομένων στρατιωτῶν τὸ ἀντίγραφον ὑπετετάχεις, καὶ καθάπερ ἠξίουν (*corr. ex* εἰξίουν) προστετάχαμεν Διογένει τῶι διοικητῆι δοῦναι αὐτοῖς τὰ ἀνειλημμένα ὑπὸ τοῦ οἰκονόμου εἰς τὸ βασιλικὸν χωρία· τὸ Τεισαγόρειον καὶ τὸ Καρκίνειον καὶ τὰ καλούμενα Καλλιστράτεια καὶ ἃ εἶχε Τιμακρίτα, ἀφ' ὧν τὰς προσόδους ἀπέφαινεν γίνεσθαι κατ' ἐνιαυτὸν Πτολεμαϊκὰ Σύρια, ὅπως ἔχωσιν εἰς τε τὰς θυσίας καὶ τὸ ἄλειμμα δαπανᾶν. Ἔρρωσο. Ἔτους ιη' Αὐδναίου ιε' Ἐπειφὶ ιε'.

c) Ibidem in parte inferiore.

(*Priora tria nomina postmodo addita.*)

(*nomen erasum*)
Θεογένης
Διομένης
Λάδαμος
Ἀπολλώνιος Κοι(ράνου)
Σίμων Ἀλκι.
Μούνιχος
Στρατοκλῆς
Κράτερος
Δίφιλος
Ἀρχίβιος
Διόφαντος
Ἀπολλώνιος Ἀπ.
Ἀριστομένης
Στράτων
Ἡρόθεμις Ἀφ.
Τηλέας
Ἐπίνικος
Θέρσων
Ἑρμαγένης
Κυδρῆς Με.
* Σῖμος
* Πραξαγόρας
* Ὁροφατίδας Με.
Πυθαγόρας
Εὔδημος
Βάκχων
Ἀφροδίσιος Ἡρ.
Ἀξιγένης
Εὐπόλεμος
Ἀρχίας
Κλείσιππος
Τιμαρχίδης
Βάτων
Διόγνητος
Καλλισταγόρας
Ἀθήναιος
Κλεόστρατος
Ἀθηνόδωρος
Σύμμαχος
Δημήτριος
Δίφιλος
Ἀρχέδωρος Δα.
Δίων Πυθ.
Ζήνων
Μη[ν]όδωρος
Ἀναξίων
Ἀπολλώνιος Μν.
Θεογείτων
Ὁροφατίδας
Θεαίτητος
Ἀσκληπιάδης
Φιλήμων
Ἀπολλώνιος Θεο.
Ἀντικράτης
Ἀπολλώνιος
Πολέμων
Διογένης Ἀθη.
Ἐπικύδης
Ἡράκλειτος Ἡρ.
Ἀμπυχάρης
Ἀριστοφάνης
Ἀμμώνι*ος
Φιλόξενος
Ἀριστόπολις
Νικακράτης
Νικάνωρ
Μεγακλῆς Δη.
Καλλιγένης
Μένανδρος Δι.
Καλλίστρατος
Ἑρμίας
Φιλόξενος Ἰα.
Ἑρμαγένης
Μένανδρος
Δωρόθεος
Διονύσιος
Σωτάδας
Ἀφροδίσιος Ζαι.
Ἀπολλόδοτος
Εὐάγορος
Σῖμος
Ἀκέστιμος
[Φι]λωνίδης
Ἀρίστων Ἐπι.
Ἀρχίβιος
Σίμων
Ἐπίνικος
Ἀπολλώνιος Εὐμ.
Φοιβοσθένης
Ἀπολλώνιος Ἀπ.
Αἰσχρίων
Εὔκριτος
Ἀρχίδαμος
Ἡράκλειτος Εὐ.
Ἡράκλειτος Με.
Σω[σ]ιγένης
Διοκλῆς
Δημήτριος Δη.
Θεύδωρος
Ἀριστόπολις
Ἀριστοκλῆς
Βάκχων
Ἡρόθεμις
Ἀθηναγόρας
Ἡγησίστρατος
Δήμαρχος
Θερσικ*ράτης
Ἀρτεμίδωρος
Κυδρῆς Εὐ.
Εὔμηλος
Μόσχος
Διόδαμος
Ἄτταλος Χα.
Θεόφιλος
Μενίσκος
Πολέμων
Ἐπιτιμίδας
Ἱππίας
Λαχάρης
Ἐροτίων
Ὁροφατίδας Ἀσ.
Φιλωνίδης
Θεύφιλος
Αἴνετος

b) Latus sinistrum.

ΟΙΔΕΕΙΣΗΝΕΝΚΑΝΤΗΝΓΕΝΟΜΕΝΗΝ
ΔΑΠΑΝΗΝΕΙΣΤΗΝΕΠΙΣΚΕΥΗΝΤΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΑΣ ΙϚ ⊢ ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΗL
ΕΩΣ ΤΟΥ ΚΒL
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΚΟΙΡΑΝΟΥ
ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ Π
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣ ΑΜΜΩΝΙΟΥ

ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ	ΗΡΟΘΕΜΙΣΑΦ
ΑΡΧΙΒΙΟΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣCω
ΔΙΦΙΛΟΣ	ΔΑΜΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ	ΕΥΠΟΛΕΜΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΝΑ	ΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣ
ΤΗΛΕΑΣ	ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΙΣ
ΘΕΡΣΩΝ	ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ
ΣΙΜΟΣ ΑΠΕ	ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ	ΑΜΜΩΝΙΟΣ
ΤΙΜΑΡΧΙΔΗΣ	ΝΙΚΑΝΩΡ
ΕΠΙΝΙΚΟΣ	ΣΤΡΑΤΩΝ
ΔΙΟΚΛΗΣ	ΝΙΚΑΚΡΑΤΗΣ
ΕΡΜΑΙΟΣ	Ι////ΑΣΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ	ΘΕΑΙΤΗΤΟΣ
ΑΡΧΙΔΗΜΟΣ	ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΣΙΜΟΣ ΟΙΝΟ	ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ
ΑΞΙΓΕΝΗΣ	ΕΡΜΑΓΕΝΗΣ
ΕΠΙΚΥΔΗΣ	ΣΩΤΙΜΟΣ
ΧΑΡΗΣ	ΑΓΕΛΑΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣΜΕ	////ΔΙΟΔΩΡΟΣΕΡΥ
ΠΟΛΥΝΙΚΟΣ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΝ	ΦΙΛΗΜΩΝ
ΔΑΜΟΘΕΜΙΣ	ΘΕΟΓΕΙΤΩΝ
ΖΩΙΛΟΣ	ΑΡΧΙΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥ	/ΚΑΛΛΙΓΕΝΗΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ	ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΩΝ	ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ	ΒΑΚΧΩΝ
ΟΡΟΦΑΤΙΔΑΣ	ΣΩΠΟΛΙΣ
ΒΑΤΩΝ	ΑΝΑΞΙΩΝ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ	ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ
ΜΕΝΕΚΛΗΣ	ΚΥΔΡΗΣ ΟΡΟ
ΠΥΘΩΝΑΞ	ΚΛΕΙΣΙΠΠΟΣ
ΚΡΑΤΕΡΟΣ	ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΣ
ΧΑΡΙΣΙΟΣ	
ΑΝΤΙΚΡΑΤΗΣ	ΣΙΜΩΝ
ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ	ΕΡΟΤΙΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΙΣ	ΜΙΚΙΩΝ
ΛΑΧΑΡΗΣ	ΔΙΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣ	Τ///ΗΛΕΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΔΗ	ΤΥΧΑΝΔΡΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ	ΑΡΤΕΜΩΝΕΡ?Α
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΙ	ΑΡΤΕΜΩΝΚΛ
	ΗΡΙΛΟΧΟΣ
	ΙΑΣΩΝ
	ΑΤΤΑΛΟΣ
	ΒΡΟΜΙΟΣ ΩΡ
	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ

Οἵδε εἰσήνεγκαν τὴν γενομένην δαπάνην εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ γυμνασίου τὰς ιϛ΄ (δραχμὰς) ἀπὸ τοῦ ιη΄ (ἔτους) ἕως τοῦ κβ΄ (ἔτους)·
Ἀπολλώνιος Κοιράνου
Δικαίαρχος Ἀπολλωνίδου Π.
Σωσίπατρος Ἀμμωνίου

Διόφαντος	Ἡρόθεμις Ἀφ.
Ἀρχίβιος	Ἀπολλώνιος Σω.
Δίφιλος	Δαμασίστρατος
Ἀριστομένης	Εὐπόλεμος
Ἀπολλώνιος Ἀνα.	Πραξαγόρας
Τηλέας	Ἀριστόπολις
Θέρσων	Φιλόξενος
Σῖμος Ἀπε.	Ἀθηνόδωρος
Πυθαγόρας	Ἀμμώνιος
Τιμαρχίδης	Νικάνωρ
Ἐπίνικος	Στράτων
Διοκλῆς	Νικακράτης
Ἑρμαῖος	Ἰ*άσων
Διονυσόδωρος	Θεαίτητος
Ἀρχίδημος	Κλεόστρατος
Σῖμος Οἰνο.	Παράμονος
Ἀξιγένης	Ἑρμαγένης
Ἐπικύδης	Σώτιμος
Χάρης	Ἁγέλαος
Διόδωρος Με.	Διόδωρος Ἐρυ.
Πολύνικος	Διονύσιος
Ἀπολλώνιος Μν.	Φιλήμων
Δαμόθεμις	Θεογείτων
Ζωΐλος	Ἀρχίας
Ἀπολλώνιος Εὐ.	Καλλιγένης
Ἀσκληπιάδης	Μένανδρος
Ἀρίστων	Καλλίστρατος
Ἀσκληπιάδης	Βάκχων
Ὁροφατίδας	Σώπολις
Βάτων	Ἀναξίων
Μηνόδωρος	Ἀφροδίσιος
Μενεκλῆς	Κυδρῆς Ὁρο(φατίδα)
Πυθῶναξ	Κλείσιππος
Κράτερος	Ἀπολλόδοτος
Χαρίσιος	Σίμων
Ἀντικράτης	Ἐροτίων
Ἀρχίδαμος	Μικίων
Ἀριστόπολις	Δίης
Λαχάρης	Τ*ηλέας
Καλλιτέλης	Τύχανδρος
Δημήτριος Δη.	Ἀρτέμων Ἐπα. (s. Ἐρα.)
Καλλικράτης	Ἀρτέμων Κλ.
Ἀπολλώνιος Δι.	Ἠρίλοχος
	Ἰάσων
	Ἄτταλος
	Βρόμιος Ὡρ.
	Ἀπολλώνιος.

d) *Latus dextrum.*

ΠΡΑΞΙΣ ΙΣ ΠΡΑΞΙΝΙΚΟΣ	
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΡ ΤΥΧΑΣΙΟΣ	
ΔΙΑΓΟΡΑΣ	ΔΙΩΝ ΑΠΕΛ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ ΒΑ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΑΓΟΡΑΣ	ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΕΥΔΗΜΟΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ	ΛΕΩΝ
ΙΣΤΙΟΔΩΡΟΣ	ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ ΑΓΑ
ΤΙΜΩΝ	ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ ΑΝ
ΛΕΟΝΤΙΟΣ	ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ ΖΗ
ΑΛΕΞΙΣ ///	ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ ΠΕΙ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ	ΠΡΩΤΕΑΣ
ΓΟΡΓΟΣΘΕΝΗΣ	ΣΤΡΑΤΩΝ
ΔΑΜΟΘΕΟΣ	
ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΑΝ	ΣΙΜΟΣ ΑΜ
ΛΥΚΑΙΘΟΣ	//////////////////////////////
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ	
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΩ	
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Χ	
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ ΜΟΥ
ΘΑΡΣΩΝ	
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ ΟΝ	Π
ΔΩΡΟΘΕΟΣ	ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΣ
ΦΙΛΟΚΛΗΣ	ΑΞΙΟΧΟΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΜΟΥΣΑΙΟΣ	ΠΛΑΤΩΡ
ΤΥΧΑΜΕΝΗΣ	
ΠΑΝΚΡΑΤΙΔΑΣ	
ΙΣΤΙΕΙΟΣ	
ΟΡΟΦΑΤΙΔΑΣ	
ΔΙΟΓΕΝΗΣ	
ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ	
ΜΕΓΑΛΛΗΣ	
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕ	
ΠΕΙΣΩΝ ΚΡΑ	
ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΥ	
ΙΣΤΙΕΙΟΣ ΦΙΛΟΜ	
ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ ΑΡ	
ΣΥΜΜΑΧΟΣ ΠΟ	
ΕΥΠΟΛΕΜΟΣ	
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	
ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ	
ΔΑΜΟΦΩΝ	
ΛΕΩΝΙΔΗΣ	
ΚΑΡΠΟΣ	
ΝΙΚΑΙΟΣ	
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΛΛΙ	
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ ΣΙΜΩ	
ΖΗΝΟΔΟΤΟΣ ΑΤΤΑ	
ΔΙΟΝΥΣΟΦΑΝΗΣ	
ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ	
ΑΡΙΣΤΩΝ	

Πρᾶξις Ἰσ.
Δημήτριος Ἀρ.
Διαγόρας
Μηνόφιλος
Φιλωνίδης Βα.
Θεμισταγόρας
Εὔδημος
Θεμιστοκλῆς
Ἱστιόδωρος
Τίμων
Λεόντιος
Ἄλεξις
Ἀριστοκλῆς
Γοργοσθένης
Δαμόθεος
Διογένης Ἀν.
Λύκαιθος
Διονυσόδωρος
Δημήτριος Δω.
Ἀπολλώνιος Χ.
Διονύσιος
Θάρσων
Φιλοκράτης Ὀν.
Δωρόθεος
Φιλοκλῆς
Πτολεμαῖος
Μουσαῖος
Τυχαμένης
Παγκρατίδας
Ἱστιεῖος
Ὀροφατίδας
Διογένης
Ἀντιφάνης
Μεγαλλῆς
Δημήτριος Με.
Πείσων Κρα.
Εὐαγόρας Πυ.
Ἱστιεῖος Φιλομ.
Στρατοκλῆς Ἀρ.
Σύμμαχος Πο.
Εὐπόλεμος
Φίλιππος
Ἀπολλώνιος
Ἑρμοκράτης
Δαμοφῶν
Λεωνίδης
Κάρπος
Νίκαιος
Καλλίστρατος Καλλι.
Ποσειδώνιος Σιμω.
Ζηνόδοτος Ἀττά(λου)
Διονυσοφάνης
Ἀρχίδαμος
Ἀρίστων.

Πραξίνικος
Τυχάσιος
Δίων Ἀπελ.
Θεόδωρος
Ἀπολλώνιος
Μενάνδρου
Θεόδωρος Ἀσ.
Λέων
Ἀγαθοκλῆς Ἀγα.
Στρατοκλῆς Ἀν.
Ἀγαθοκλῆς Ζη.
Ποσειδώνιος Πει.
Πρωτέας
Στράτων

Σῖμος Ἀμ.
(*nomen erasum*)

Σωσικράτης Μου.

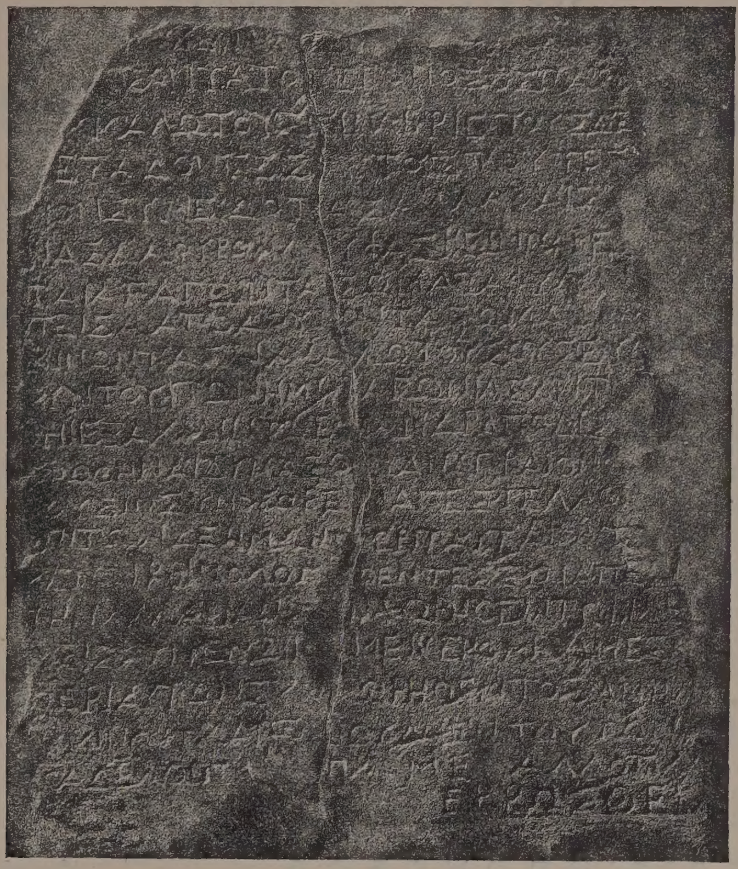
Ἀνδρόμαχος Π.
Ἀξίοχος
Διονύσιος
Πλάτωρ

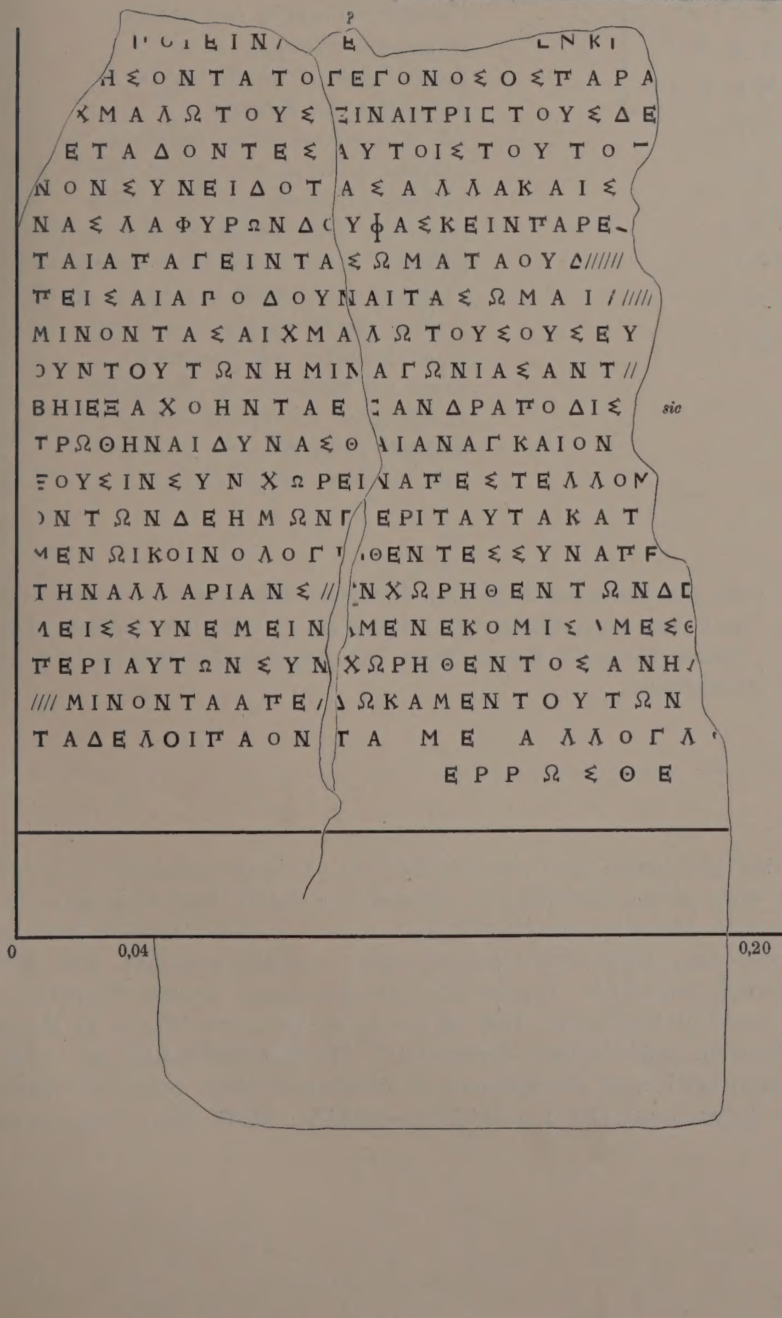
e) *In latere superiore.*

ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΣ

Ἀνδρόμαχος.

328 Stelae lapidis caerulei fragmentum, quod denuo in duas partes fractum est. Ab inferiore parte cymatii simplicis et dentis pars superest. Item sinister margo exstat. Ceterum quantum a superiore, quantum a dextra parte desiderentur, computari non potest. Coniunctis frustulis max. l. 0,20, max. a. 0,34, max. cr. 0,08. Postica pars levigata non est. Litterae minutae a. fere 0,006, simili manu suppari aetate incisae qua n. 320 (c. a. 260 a. Chr. n.?). Effodi a. 1896 in cisterna ante Apollinis Carnei templum sita. Exscripsi; litterarum imaginem ectypi ope factam adieci.

(*multa desunt*)

[. . . . π]οιεῖν . . ε[. . . . . . . ἐ]ν Κ[ρήτηι - - - - - - - - - - δια]-
[σαφ]ήσοντα τὸ γεγονός, ὃς παρ᾽ Ἀ[λλαριώταις ἔφη αὐτοὺς ἀρχὴν μὲν]
[αἰ]χμαλώτους εἶναι, τριετοῦς δὲ [χρόνου διελθόντος οἱ Ἀλλαριῶται]
[μ]εταδόντες αὐτοῖς τοῦ τό[που ἠλευθέρωσαν αὐτοὺς ἅτε οὐ μό]-
νον συνειδότας, ἀλλὰ καὶ σ[υνδιαπράξαντας - - - - τοὺς ἀγῶ]-
νας· λαφύρων δ᾽ οὐ φάσκειν παρε[σκομιεῖσθαί τι· καὶ οὐ δύναν]-
ται ἀπάγειν τὰ σώματα οὐδ[ὲ οἷοί τέ εἰσιν οὐδενὶ τρόπωι ἐκείνους]
πεῖσαι ἀποδοῦναι τὰ σώμα[τα, ἐὰν μὴ κομίσωνται τοὺς παρ᾽ ἡ]-
μῖν ὄντας αἰχμαλώτους εὐ[- - - - - - · ἀγγελθέντων]
οὖν τούτων ἡμῖν ἀγωνιάσαντ[ες - - - - - - μήπως συμ]-
βῆι ἐξαχθ[έ]ντα ἐ[ξ]ανδραποδισ[θῆναι τὰ σώματα, ὥστε μηκέτι λυ]-
τρωθῆναι δύνασθαι, ἀναγκαῖον [δὲ ὁρῶντες τὰ ἀξιωθέντα τοῖς ἀπά]-
ξουσιν συγχωρεῖν, ἀποστέλλο[μεν πρὸς αὐτοὺς - - - - - - -]·
ὄντων δὲ ἡμῶν [π]ερὶ ταῦτα κατ[ὰ τύχην ἀγγέλωι παρ᾽ αὐτῶν ἀφιγ]-
[μ]ένωι κοινολογ[η]θέντες συναπε[στείλαμεν πρέσβεις εἰς]
τὴν Ἀλλαρίαν, σ[υ]νχωρηθέντων δὲ [πάντων - - ἐν οἷς καὶ ἡ]-
μεῖς συνεμείν[α]μεν, ἐκομι[σά]μεσθ[α τὰ παρ᾽ ἐκείνοις σώματα ἀντὶ τοῦ]
περὶ αὐτῶν συνχωρηθέντος ἀνη[λώματος· τὰ δὲ σώματα τὰ παρ᾽]
[ἡ]μῖν ὄντα ἀπεδώκαμεν. Τούτων [ἑλληνικὰ μὲν ἦν (*numerus*)],
τὰ δὲ λοιπὰ ὄντα με᾽ ἀλλόγλ[ωσσα].

Ἔρρωσθε.

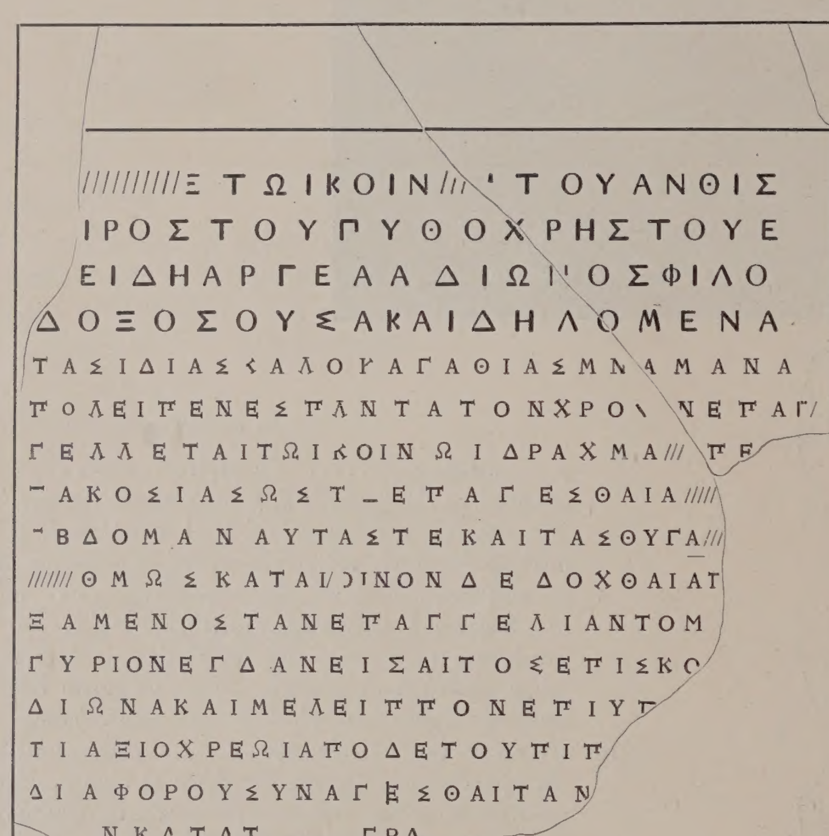
Epistula fortasse a nauarcho aliquo alterius vel tertii Ptolemaei ad praesidii Theraei ducem data est. Agitur de captis deinde liberatis militibus, qui iam cum Allariotis ipsorum dominis piraticam fecerant, servos multos ceperant. De quibus rixa orta est, liceretne cum iis Theram redire. Cetera clara sunt.

Vss. 1. 2 in. supplevit Ad. Wilhelm, vss. 5. 8—20 U. de Wilamowitz.

PARS SECVNDA.

DECRETA COLLEGIORVM. TESTAMENTVM EPICTETAE.

329 Fragmenta duo stelae marmoris caerulei. Superior margo et dextri sinistrique pars conservata, inferior pars defracta. Ambobus compositis efficitur l. 0,29, max. a. 0,275, max. cr. 0,105. Litterae ineuntis fere alterius a. Chr. n. saeculi elegantes; vss. 1—4 a. 0,01, vss. 5 sqq. 0,07. Litterae Σ lineae exterae modo parallelae modo paullulum extrorsum inclinatae. Fragmentum maius edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 198 (Rangabé *Ant. Hell.* II 764; Lüders *Dionysische Künstler* 166, 46); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 700 ex N. Delendae schedis (cf. Ch. Wescher *Rev. arch.* XIII 1865, 245 sqq. et F. Lenormanti coniecturas et bonas et falsas, quas lapidi imputavit Philol. XXIV 1866, 332). Exscripsi Phirae in Nomici, quod Delendae fuerat, Museo. — Fragmentum minus effodi a. 1896 pone murum pulchrum, qui in septentrionali Basilicae parte templum (Bacchi?) sustentat, inter variarum casarum parietinas.

[Ἔδοξ]ε τῶι κοιν[ῶι] τοῦ Ἀνθισ-
[τῆ]ρος τοῦ πυθοχρήστου· ἐ-
[π]ειδὴ Ἀργέα ἁ Δίω[ν]ος φιλό-
δοξος οὖσα καὶ δηλομένα
τᾶς ἰδίας καλοκἀγαθίας μνάμαν ἀ-
πολεῖπεν ἐς πάντα τὸν χρό[νο]ν ἐπαγ-
γέλλεται τῶι κοινῶι δραχμὰ[ς] πε[ν]-
[τ]ακοσίας ὥστ[ε] ἐπάγεσθαι ἀ[εὶ τὰν(?)]
[ἑ]βδόμαν αὐτᾶς τε καὶ τᾶς θυγα[τρὸς]
[Ἰσ]θμῶς κατὰ [κ]οινόν· δεδόχθαι ἀ[ποδε]-
ξαμένος τὰν ἐπαγγελίαν τὸ μ[ὲν ἀρ]-
γύριον ἐγδανεῖσαι τὸς ἐπισκό[πος]
Δίωνα καὶ Μελέϊππον ἐπὶ ὑ[ποθέμα]-
τι ἀξιόχρεωι, ἀπὸ δὲ τοῦ πίπ[τοντος]
διαφόρου συνάγεσθαι τὰν [συναγω]-
[γὰ]ν κατὰ τ[ὰ γε]γρα[μμένα - - -

Vs. 12 Ἀνθισ|[τῆ]ρος aut heros Bacchi similis aut Bacchi ipsius cognomen, cui Iones ferias Ἀνθεστήρια celebrabant. Haec etiam Rhodiorum fuisse coniecit Dittenberger De sacris Rhodior. comm. II p. IX sq. Therae iam diu innotuit ἁ γεραιρὰ τοῦ πρὸ πόλεως -- Διονύσου, quae sicut Athenis cum Anthesteriorum cultu coniuncta fuisse videtur. Theraeorum mos erat deos cognominibus solis appellandi; velut inter donaria Δελφίνιον Ἱκέσιον Στοιχαῖον Πολιέα Ὅρκιον sine expresso Apollinis et Iovis nomine videbimus.

330 Quattuor tabulae marmoris fusci, quae (fortasse cum aliis tabulis similibus) longae basis partem efficiebant. Coronae inferiores et superiores, olim seorsim exsculptae, nunc desunt, neque sciri potest, quanta fuerit extra partem inscriptam et a dextra et a sinistra basis longitudo. In basi quattuor fuisse statuas titulus docet (vs. 275), fuit autem collocata in aedificio Musis dedicato (Μουσεῖον) et quattuor hominum heroïcis post mortem honoribus ornatorum cultui destinato. Tabularum singularum longitudines sunt: 0,860 + 0,665 + 0,524 + 0,800 = 2,849; crassitudo inter 0,077 et 0,085 variat. Litterarum formae quo rectius cognoscantur, imaginem autotypam addidi. Lapides Theraeos esse ingenii acumine Boeckhius divinavit, documentis ex latebris bibliothecae Ambrosianae (cod. *D* 138) erutis et inscriptione Deli effossa comprobaverunt Riccius et Homollius. Therae quo loco collocati fuerint incertum. Thera in Cretam, inde Venetiam, inde Veronam devenerunt in Museum Maffeianum, ubi etiamnunc conservantur (in aula, a dextra intranti, inventarii n. 40). Accuratissimam lapidum et descriptionem et historiam in Riccii opere infra laudando invenies. Editus titulus Venetiis apud Franciscum de Zuliani (Gruter Corpus inscr. 1707 I p. CCXVI — CCXIX); Maffei Mus. Veron. p. 15 sqq.

I ΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ — II ΦΟΙΝΙΚΟΣ — III — IV ΕΠΙΚΤΗΤΑ — V ΓΡΙΝΝΟΥ — VI ΚΡΑΤΗΣΙΛ — VII ΟΧΟΣ ΦΟΙΝΙΚΟΣ — VIII

A. Nomina statuis subscripta:

[Φοῖνιξ τοῦ δεῖνος(?)]

Ἀνδραγόρας Φοίνικος Ἐπικτήτα Γρ[ί]ννου Κρατησίλοχος Φοίνικος.

B. Testamentum Epictetae (διαθήκα).

Ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν Φοιβοτέλει τάδε διέθετο νοοῦσα καὶ φρονεῦσα Ἐπικτήτα Γρίννου μετὰ κυρίου Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγατρὸς [Ἐ]πιτελείας τᾶς Φοίνικος· Ἐὰν μέν κα ὑγιαίνουσα καὶ σωζομένα τὰ ἴδια διοικέω· εἰ δέ τί κα γένηται περί με τῶν ἀνθρωπίνων, ἀπολείπω κατὰ τὰν γεγενημέναν μοι ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς Φοίνικος ἐντολὰν τοῦ καὶ κατασκευάξαμένου τὸ Μουσεῖον ὑπὲρ τοῦ μεταλλαχότος ἁμῶν υἱοῦ Κρατησιλόχου καὶ ἀγαγόντος τὰ ζῷα καὶ τὸς ἀνδριάντας ἑαυτοῦ τε καὶ Κρατησιλόχου καὶ τὰ ἡρῷα καὶ ἐνευξαμένου ὥστε κατασκευάξαι με τὸ Μουσεῖον καὶ θέμεν τάς τε Μούσας καὶ τὸς ἀνδριάντας καὶ τὰ ἡρῷα· μετὰ δὲ δύο ἔτη τοῦ ἀπολελειμμένου ἔτι μου υἱοῦ Ἀνδραγόρα μεταλλάσσοντος τὸν βίον καὶ ἐντειλαμένου ἐπιτελῆ με ποιῆσαι τὰν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Φοίνικος ἐντολὰν καὶ θέμεν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τόν τε ἀνδριάντα καὶ τὸ ἡρῷον, καὶ συναγαγεῖν κοινὸν ἀνδρείου τῶν συγγενῶν καὶ δόμεν τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου δραχμὰς τρισχιλίας πόθοδον ἀφ' οὗ συναχθησοῦντι, ἐπιτετελεκεῖα οὖν καὶ ἐσσαμεῖα πάντα κατὰ τὰς ἐκείνων ἐντολάς, καὶ τὸ κοινεῖ(ν)ον συνεστεσαχεῖα τῶν συγγενῶν, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα ὑπογέγραπται, ὥστε συνάγεσθαι τὸ κοινὸν ἐν τῷ Μουσείῳ, δίδωμι δραχμὰς τρισχιλίας τῷ προδεδηλωμένῳ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν, ὥστε ὀφείλεσθαι αὐτὰς ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσί μοι αὐτοκτήτοις χωρίοις τοῖς ἐμ Μελαιναῖ[ς - - - - - - - - - κλα]ρονόμων κα[ὶ - - - - - - - - - -]χου· ἀπολείπω δὲ τὸ Μουσεῖον [καὶ τὸ τέμενος] τῶν ἡρῴων τᾷ θυγατρί μου Ἐ[πιτελείᾳ, ὥσ]τε παραλαβοῦσαν αὐτὰν καὶ τὰ[ν πόθοδον τῶν] ἄλλων μοι ὑπαρχόντων τελὲν κα[θ' ἕκασ]τον ἔτος ἐμ μηνὶ Ἐλευσυνίῳ δραχμὰ[ς διακ]οσίας δέκα τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου [οὗ συν]αγάγοχα τῶν συγγενῶν. Μὴ ἐχέτω [δὲ ἐξου]σίαν μηθεὶς μήτε ἀποδόσθαι τὸ Μουσεῖον [μή]τε τὸ τέμενος τῶν ἡρῴων μηδὲ τῶν ἀγαλμάτων τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ μηδὲ τῶν ἐν τῷ τεμένει τῶν ἡρῴων μηθὲν μήτε καταθέμεν μήτε διαλλάξασθαι μήτε ἐξαλλοτριῶσαι τρόπῳ μηθενὶ μηδὲ παρευρέσει μηδεμιᾷ μηδὲ ἐνοικοδομῆσαι ἐν τῷ τεμένει μηθέν, εἴ κα μή τις στοὰν οἰκοδομῆσαι προαιρεῖται, μηδὲ χρῆσαι τὸ Μουσεῖον μηθενί, εἴ κα μή τις τῶν ἐξ Ἐπιτελείας γάμον ποιῆ· εἰ δὲ μή, κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ κοινοῦ καὶ κύριον ἔστω τὸ κοινὸν κωλῦον τὸν τούτων τι ποιοῦντα. Μὴ ἐχέτω δὲ ἐξουσίαν μηδὲ ἐξενέγκαι τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ ὄντων μηθέν· εἰ δὲ μή, κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν συγγενῶν καὶ κύριον ἔστω κωλῦον. Τὰν δὲ ἱερατείαν τῶν Μουσᾶν καὶ τῶν ἡρῴων ἐχέτω ὁ τᾶς θυγατρός μου υἱὸς Ἀνδραγόρας· εἰ δέ τί κα πάθη οὗτος, ἀεὶ ὁ πρεσβύτατος ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἐπιτελείας. Ὁ δὲ ἀνδρεῖος τῶν συγγενῶν συναγέσθω ἐν τῷ Μουσείῳ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐμ μηνὶ Δελφινίῳ, λαμβάνων παρὰ τῶν διαδόχων μου τὰς διακοσίας δέκα δραχμάς, ἁμέρας τρεῖς, ἀποδείξας ἐπιμηνίος ἐξ αὐτῶν, καὶ θυέτω τᾷ μὲν ἐνεακαιδεκάτᾳ ταῖς Μούσαις, τᾷ δὲ εἰκάδι τοῖς ἥρωσιν (Φοί)νικι καὶ Ἐπικτήτᾳ, τᾷ δὲ ἀμφεικάδι Κρατησιλόχῳ καὶ Ἀνδραγόρᾳ· εἰ δέ κα μὴ ἀποδιδῷ Ἐπιτέλεια [ἢ] οἱ κλαρονόμοι αὐτᾶς ἐν τῷ Ἐλευσυνίῳ μηνὶ τῷ ἀνδρείῳ τῶν συγγενῶν τὰς διακοσίας δέκα δραχμάς, ἔστω ἁ καρπεία τῶν προδεδη[λ]ωμένων χωρίων τῶν ἐμ Μελαιναῖς τοῦ κοινο[ῦ] τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν ποτὶ τὰς διακοσί[α]ς δραχμάς· εἰ δέ κα προαιρῶνται τὰν ἀσφάλειαν, [δ]όμεν οἱ διάδοχοί μου τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου τῶν τρισχιλιᾶν δραχμᾶν καὶ ἐς ἄλλα χωρία ἐξουσίαν ἐχόντων, διδόντες ἀσφαλεῖς τὰς ὑποθήκας. Τῶν δὲ συγγενῶν ὧν συναγάγοχα ὀνόματά ἐστι τὰ ὑπογεγραμμένα·

Ὑπερείδης Θρασυλέοντος   Ἀντισθένης Ἰσοκλεῦς, κατὰ δὲ [υἱ]οθεσί[α]ν Γρίννου   Ἀριστόδαμος Ἰσοκλεῦς
Τιμήσιος Πραξι[τ]έλευς   Εὐαγόρας Προκλείδα
Προκλείδας Εὐ[α]γόρα   Καρτιδάμας Προκλείδα
Ἀγνο(σ)θένης Καρτιδάμα   Προκλείδας Ἀλκιμέδοντος
Βωλακράτης Ἀγ[λ]ωσθένους   Ἀρχίνικος Γοργώπα
Στάρτοφος Βω[λ]ακράτους   Γοργώπας Ἀρχινίκου
Γοργώπας Ἐχε[σ]τράτου   Γοργώπας Καρτιδάμα
Ἀγαθόστρατος [Κρ]ατησιλόχου   Μόλλις Πολυμήδευς
Καρτιδάμας κα[ὶ] Κρατησίλοχος καὶ Δίων καὶ Δωροκλε[ί]δας οἱ Ἀγαθοστράτου
Ἵμερτος Ἱμερο[φ]ῶντος   Κρίτος Τειτάνορος
Πολύνικος κ[αὶ] Εὐαγόρας οἱ Σωτέλους.

Πορευέσθωσ[αν] δὲ καὶ αἱ τούτοις συνοικοῦσαι γυναῖκες καὶ τὰ [τέ]κνα αὐτῶν, τὰ μὲν θήλεια ἕως κα ἦ ὑπὸ τὸν πα[τ]έρα, τὰ δὲ ἄρσενα καὶ ἐς ἁλικίαν γενόμενα καὶ τὰ ἐκ τούτων κατὰ τὰ αὐτά· πορευέσθων δὲ καὶ αἱ ἐπίκλαροι καὶ οἱ συνοικοῦντες αὐταῖς καὶ τὰ ἐκ τα[ύ]ταν τέκνα κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς προγεγραμμένοις· πορευέσθω δὲ καὶ ἁ ὁμώνυμός μου Ἐπικτήτα καὶ ἁ θυγάτηρ μου Ἐπιτέλεια καὶ αἱ Γοργώπα θυ[γ]ατέρες Μνασὼ καὶ Αἰνησίππα καὶ αἱ Θρασυλέοντος θυγατέρες Βασιλοδίκα καὶ Τελεσίππ[α] καὶ Καλλιδίκα ἁ Ἰσοκλεῦς καὶ οἱ ταύταις συνοι[κ]οῦντες· πορευέσθω δὲ καὶ ἁ Ἀριστάρχου θυγάτηρ Ἐπιτέλεια καὶ τὰ ἐκ ταυτᾶν τέκνα.

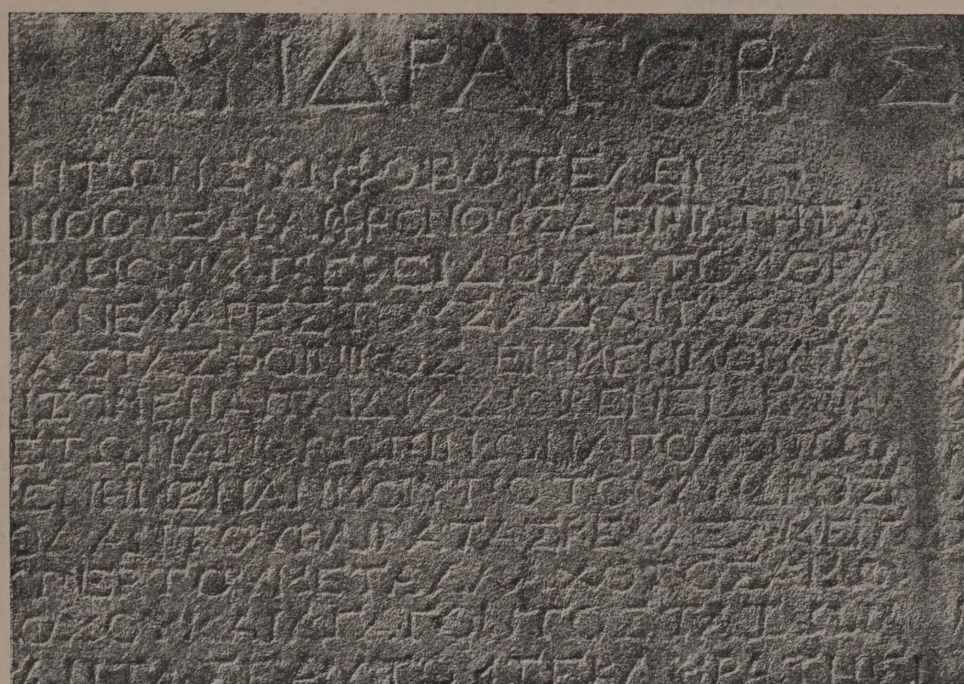
Μάρτυρες· Χαρ.......... Εὐαγόρας Προκλεί[δα]
Ἀντισθένης [Ἰσοκλεῦς, κατὰ δὲ υἱοθεσίαν Γρίννου].

C. Collegii lex (νόμος).

Ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν Ἱμέρτῳ, Διοσθύου· Ἐπειδὴ Ἐπικτήτα Γρίννου μετὰ κυρίου τοῦ τᾶς θυγατρὸς ἀνδρὸς Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος, συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγατρὸς αὐτᾶς Ἐπιτελείας, ἐπιδίδωκε ἐς θυσίαν ταῖς Μούσαις καὶ τοῖς ἥρωσι καὶ ἐς ἀνδρείου τῶν συγγενῶν συναγωγὰν κατὰ διαθήκαν δραχμὰς τρισχιλίας, ἐς ἃν καὶ λαμβάνειν καθ' ἕκαστον ἔτος παρὰ τῶν διαδόχων αὐτᾶς δραχμὰς διακοσίας δέκα, ὥστε γίνεσθαι τὰν συναγωγὰν ἐπ' ἁμέρας τρεῖς ἐν τῷ Μουσείῳ ὃ αὐτὰ κατεσκεύακε ὑπέρ τε τοῦ ἀνδρὸς αὐτᾶς Φοίνικος καὶ αὐτᾶς καὶ τῶν υ[ἱῶν] Κρατησιλόχου καὶ Ἀνδραγόρα, καὶ θύεν τὸ[ν μὲ]ν τὰν πράταν ἐπιμηνιεύοντα ταῖς Μούσαι[ς, τὸ]ν δὲ τὰν δευτέραν τοῖς ἥρωσι Φοίνικι καὶ [Ἐπικ]τήτᾳ, τὸν δὲ τὰν τρίταν τοῖς ἥρωσι Κρατ[ησ]ιλόχῳ καὶ Ἀνδραγόρᾳ, ἀγαθᾷ Τύχᾳ, δεδόχθαι τᾶν τε ἐπαγγελίαν ἀποδέξασθαι αὐτᾶς καὶ ποιεῖσθαι (τὰν) τὰν συναγωγὰν ἀπὸ τοῦ πράτου ἀλείμματος, καὶ ἐπιχεῖσθαι πάντας ἀπὸ δείπνου ἐπὶ τὸ πρᾶτον ποτήριον τᾶν τε Μουσᾶν καὶ Φοίνικος καὶ Ἐπικτήτας καὶ Κρατησιλόχου καὶ Ἀνδραγόρα· τὰν δὲ συναγωγὰν τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν γίνεσθαι ἐμ μηνὶ Δελφινίῳ ἐν τῷ Μουσείῳ καθ' ἕκαστον ἔτος ἁμέρας τρεῖς, καὶ λειτουργὲν ἅπαξ ἀνὰ πρεσβύτατα δωρεὰν πάντας, ὁμοίως δὲ καὶ τὸς ἐκ τούτων γινομένος, καὶ παραγινομένος ἐς τὸ κοινεῖον λειτουργὲν γενομένος ἐκ τῶν ἐφήβων τὰν πράταν ἐπιμηνιείαν δωρεάν. Παρεξοῦντι δὲ οἱ δωρεὰν ἐπιμηνιεύοντες οἶνον ξενικὸν ἱκανὸν δέκα μὲν ἕως τριῶν πινόντων, στεφάνος, μουσικόν, μύρον· εἰ δέ κά τις μὴ ἐπιμηνιεύσῃ κατὰ τὰ γεγραμμένα, ἀποτεισάτω τῷ κοινῷ δραχμὰς ἑκατὸν καὶ πρασσέσθω ὑπὸ τοῦ [κατα]τυγχάνοντος ἀρτυτῆρος κατὰ [τὸς] νόμος καὶ μὴ μετεχέτω τοῦ κοινοῦ ἐς ὅ [κα ἐκ]τείσῃ. Ἐπὶ δὲ ταῦτα τὰ ἔτη τὰν πέντε[υσαν] πόθοδον τῷ κοινῷ ὁ κατατυγχάνω[ν] ἀ[ρτυ]τὴρ πράξας ἀποδιδότω ἐπὶ σύλλογον καὶ ἐγδανειζέσθω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἐγ[δ]ανειστᾶν ἐπὶ ὑποθήκαις ἐγγαίοις ἀξιοχρέοις χωρὶ τοῦ ἀφαιρουμένου ἐς τὰς θυσία[ς] ταῖς τε Μούσαις καὶ τοῖς ἥρωσι κατὰ τὰν δι[α]θήκαν· ἀφαιρούντων δὲ καὶ συλλογευτικὸν μὴ πλεῖον δραχμᾶν δεκαπέντε. Εἰ δέ κα [ἐγ] δωρεᾶς ἐπιμήνιοι μηκέτ' ὦντι, δεξοῦν[ται] κατὰ τὸ ἑξᾶς ἀνὰ πρεσβύτατα πάντες οἱ [π]αραγινόμενοι, καθὼς γέγραπται καὶ τὰς δω[ρ]εὰν δεχομένος, καὶ λαψοῦνται παρὰ τοῦ ἀρτυτῆρος δραχμὰς πεντήκοντα πρὸ τοῦ τὰν σύνοδον ἦμεν πρὸ ἁμερᾶν δέκα· εἰ δέ κα [μ]ὴ δέξηται λαβών, ἀποτεισάτω δραχμὰς [ἑ]κατὸν πεντήκοντα, καὶ πραξάτω αὐτὸν [ὁ] ἀρτυτήρ, καὶ ἐνεχύραστος [ἔ]στω αὐτῷ [κ]ατὰ τὸς νόμος· ἐς ὃ δέ κα ἐκτείσῃ, μὴ μετ[ε]χέτω τοῦ κοινοῦ. Ἐπιμ[η]νιευσάτω δὲ κατ' αὐτὸν ὁ ἀρτυτὴρ καὶ κομισάσθω ἀπὸ τᾶν ποθόδων πρᾶτος. Τὸ δὲ δεῖπνον γινέσθω [ὥ]ς κα δόξει τῷ κοινῷ καὶ ἀφ' ὅσου κα δό[ξ]ει. Ὁ δὲ ἀρτυτὴρ εἴ κα μὴ ἐξοδιάξει τοῖς ἐ[π]ιμηνίοις κατὰ τὰ γεγραμμένα, ὁ μὲν ἐπιμ[ή]νιος πάντως δεχέσθω καὶ θυέτω τὰν ἐ[π]ιβάλλουσαν αὐτῷ θυσίαν· ὁ δὲ ἀρτυτὴρ ᾧ κα μὴ ἐξοδιάξει ἐπιμηνίῳ, ὀφειλέτω δρα[χ]μὰς ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ἁ πρᾶξις ἔσ[τ]ω τῷ μὴ λαβόντι κατὰ τοῦ ἀρτυτῆρος κατ' [ἐ]νεχυρασίαν κατὰ τὸς νόμος, καὶ μὴ μετεχ[έτ]ω τοῦ κοινοῦ ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ. Θυέτω δὲ ὁ [μὲ]ν τὰν πράταν ἐπιμηνιεύων ἁμέραν ταῖς [Μο]ύσαις ἱερεῖον καὶ ἱερά, ἐλλύτας ἐκ πυρῶ[ν χο]ινίκων πέντε καὶ τυροῦ καπυροῦ στατῆρος· παρεξεῖ δὲ καὶ στεφά[νο]ς τοῖς θεοῖς καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ποτὶ τὰν θυσί[αν π]· ἀπὸ δὲ τούτων καρπωσεῖ τοῖς θεο[ῖς τ]ά τε ἐκ τοῦ ἱερείου νενομισμένα ἱερὰ καὶ ἐ[λλύ]ταν. [Ὁ δὲ] τὰν δευτέραν τοῖς ἥρωσι Φοίνικ[ι κ]αὶ Ἐπικτήτᾳ ἱερεῖον καὶ ἱερά, ἐλλύτας ἐκ π[υ]ρῶν χοινίκων πέντε, καὶ τυροῦ καπυροῦ στ[α]τῆρος· παρεξεῖ δὲ καὶ στεφάνος τοῖς ἥρωσ[ι] καὶ τὰ [λοι]πὰ τὰ ποτὶ τὰν θυσίαν πάντα, καὶ καρ[π]ωσεῖ τε ἐκ τοῦ ἱερείου νομιζόμενα ἱερὰ κ[α]ὶ ἐλλύταν καὶ ἄρτον καὶ πέμμα καὶ ὀψάρια τ[ρί]α. Ὁ δὲ τὰν τρίταν θυσεῖ τοῖς ἥρωσι Κρατησι[λό]χῳ [καὶ] Ἀνδραγόρᾳ κατὰ τὰ αὐτὰ καθ' ἃ γέγρ[απτ]αι Φοίνικ[ι] καὶ Ἐπικτήτᾳ, οἱ δὲ ἐπιμήν[ιοι] ὄντες τὰς θυσίας ταύτας ἀποδωσο[ῦ]ντι τῷ κοινῷ τός τε [ἐ]λλύτας πάντας κ[α]ὶ τῶν σπλάγχνων τὰ ἡμίση· τὰ δὲ λοιπὰ [ἑ]ξοῦντι αὐτοί· ὁ(ι) δὲ ἀρτυτὴρ διελεῖ τὰ ἱερὰ τ[ο]ῖς π[αρεοῦ]σι. Εἰ δέ κα ἡ ἐπιμηνιεία δωρεάν, πωλ[ε]ίσθω πίσσοφος ὅστις θυσεῖ τὰς θυσίας [τ]αύτας κατὰ τὰ γεγραμμένα· ὅσα δέ κα ἀπ[ο]δῶται, ἀρτυτὴρ ἐξοδιαζέτω. Αἱρείσθω δ[ὲ] τὸ κοι[νὸν] καὶ ἐπίσσοφον· ὁ δὲ αἱρεθεὶς συναγ[έ]τω σ[ύλ]λογον καθ' ἐνιαυτὸν ἐν τᾷ δευτέρ[ᾳ] ἁμέρᾳ καὶ προνοείσθω πάντων τῶν κατὰ τὸ κοινόν, ὅπως διοικῆται τὰ γεγραμμένα ἔν τε τᾷ διαθήκᾳ καὶ τῷ νόμῳ, καὶ ἐγγραφέτω τός τε ἐπιμηνίος καὶ τὸν ἀρτυτῆρα ἀνὰ [π]ρεσβύτατα καὶ ἐπίσσοφον καὶ ἐγδανειστὰς καὶ εἴ κά τις μὴ ἐπιμηνιεύσει ὀφείλοντά τ[ι ἐ]κ τοῦ νόμου ἐπίτιμον, καὶ εἴ τί κα ἄλλο αὐτῷ[ι ἐπ]ιβάλλει ἐγγράφειν κατὰ τὸν νόμον ἢ τὰν [δι]αθήκαν καὶ τὰ δόξαντα τῷ κοινῷ. Γραφέτω δὲ καὶ ἔσοδον καὶ ἔξοδον τὰν γινομένα[ν ἐπ' (?)] αὐτ[οῦ] καὶ εἴ τί κα ἄλλο ὀφείληται τῷ κοιν[ῷ]. Ἐὰν [δὲ] μὴ ποιῇ τὰ ποτιτεταγμένα, ὀφειλ[έτ]ω τῷ κοινῷ δραχμὰς τριακοσίας, καὶ τοῦ κοινοῦ μὴ μετεχέτω ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ, καὶ πρακτὸς ἔστω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἀνδρῶν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ κατ' ἐνεχυρασίαν κατὰ τὸς νόμος. Ὁ δὲ ἀρτυτὴρ ὁ αἱρεθεὶς πραξεῖ τὰ ὀφειλόμενα τῷ κοινῷ κατά τε τὰν διαθήκαν καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ παραγραφέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐπισσόφου, καὶ ἐξοδιαξεῖ τοῖς τε ἐπιμηνίοις τὰ γεγραμμένα ἐν τοῖς νόμοις καὶ τὸ συλλογευτικὸν καὶ τὰ ἐς τὰς θυσίας, ὅκα κα μὴ ὦντι πρατοί, καὶ εἴ τί κα ἄλλο δόξει τῷ κοινῷ· τὰ δὲ λοιπὰ ἀποδωσεῖ ἐπὶ σύλλογον. Εἰ δέ κα μὴ ἐξοδιάξει τι τῶν γεγραμμένων ἢ τὰ περισσὰ χρήματα μὴ ἀποδῷ ἐπὶ σύλλογον, ὀφειλέτω ὅ κα τούτων μὴ ποήσει διπλοῦν τῷ κοινῷ τὸ χρῆμα, καὶ ἐγγραφέτω αὐτὸν ὁ ἐπίσσοφος ἐς τὰ τοῦ κοινοῦ γράμματα, ὅ κα μὴ ποήσει τούτων, ὀφείλοντα διπλοῦν· καὶ τοῦ κοινοῦ στερέσθω ἐς ὅ κα ἐκτείσει, καὶ πρακτὸς ἔστω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἀνδρῶν ἀπὸ ἐνεχυρασίας κατὰ τὸς νόμος· τοῖς δὲ ἐπιμηνίοις, εἴ κα μὴ ἐξοδιάξει, ἔστω κατ' αὐτοῦ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ. Ὅπως δὲ πάντα διοικεῖται κατά τε τὰν διαθήκαν καὶ τὸν νόμον καὶ τὰ δόξαντα τῷ κοινῷ δυνατῶς ἐς πάντα τὸν χρόνον, αἱρείσθω τὸ κοινόν, εἴ κά τινες μὴ ποιῶντι τὰ κατὰ τὸν νόμον ἢ τὰν διαθήκαν ἢ τὰ δόξαντα, ἄνδρας ὅσος κα δόξει, οἵτινες πάντα πραξοῦντι καθότι κα δόξει τῷ κοινῷ· καὶ ἐγγραφέτω καὶ τὰν τούτων αἵρεσιν ὁ ἐπίσσοφος· εἰ δέ κα ὁ ἐπίσσοφος μὴ προαιρῆται ἐγγράφεν, παραχρῆμα τὸ κοινὸν ἀπο[δειχθή]τω ἄνδρα τὸν ἐγγραψοῦντα· ὁ δὲ αἱρεθεὶς γραφέτω πάντα τὰ δόξαντα τῷ κοινῷ· ἃ δέ κα δόξει τοῖς πλείοσι τοῦ κοινοῦ, ταῦτα κύρια ἔστω πλ[ὰ]ν ὑπὲρ διαλύσεως· ὑπὲρ δὲ τούτου μὴ ἐχέτω ἐξουσίαν μηθεὶς μήτε εἶπαι μήτε γράψαι, ὡς δεήσῃ διαλῦσαι τὸ κοινὸν ἢ τὰς θυσίας τὰς προγεγραμμένας, ἢ τῶν τοῦ κοινοῦ τι κακῶσαι ἢ διελέσθαι ἢ τοῦ ἀρχαίου τι καταχρήσασθαι· εἰ δέ τίς κα ἢ εἴπει ἢ γράψει, τό τε ῥηθὲν ἢ γραφὲν ἄκυρον ἔστω καὶ ὁ εἴπας ἢ γράψας στερέσθω τοῦ κοινοῦ καὶ ὀφειλ[έ]τω αὐτῷ δραχμὰς πεντακοσίας καὶ πρακτὸς ἔστω καὶ ἀπὸ ἐνεχυρασίας κατὰ τὸς νόμος ὑπὸ τοῦ χρῄζοντος τῶν συγγενῶν. Ὅπως δὲ ἐπίσσοφός τε ἀποδειχθῇ, καὶ ὁ αἱρεθεὶς ἐγγράφει πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον, συναχθήτω σύλλογος ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν Ἱμέρτῳ μηνὸς Διοσθύου δεκάτᾳ, καὶ αἱρεθήτω ἐπίσσοφος· οὗτος δὲ ἐγγραφέτω τά τε κατὰ τὸν νόμον πάντα, προνοηθήτω δὲ καὶ ὅπως ὁ νόμος ἀναγραφῇ καὶ ἁ διαθήκα ἔς τε τὰν ὑπόβασιν τῶν ἀγαλμάτων τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ, καὶ ἐς δέλτον ξυλογραφηθεῖ, κατασκευασθῇ δὲ καὶ γλωσσοκόμον ἐς ὃ ἐμβαλοῦμες τὰ τοῦ κοινοῦ γράμματα· καὶ ὅπως αἱρεθεῖ ἀνὴρ γραμματοφύλαξ, ὅστις παραλαβὼν διὰ λοι[π]οῦ παρὰ τοῦ ἐπισσόφου τάν τε δέλτον ἔχουσαν τὸν νόμον καὶ τὰν διαθήκαν ἐξυλογραφημέναν καὶ τὸ γλωσσοκόμον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ βυβλία φυλαξεῖ, ἐς ἅ κα δόξει τῷ κοινῷ, καὶ οἰσεῖ ἐπὶ τὸς συλλόγος· εἰ δέ κα ἄλλον ἕληται τὸ κοινὸν γραμματοφύλακα, ἀποδωσεῖ τῷ αἱρεθέντι μετ' αὐτὸν ἐν συλλόγῳ δι' ἀπολόγου.

LXVIII. CDLXXX sq. (C. I. G. II 2448; Cauer Delect.[2] 148). Denuo contulit variasque lectiones edidit B. Keil *Hermes* XXIII 1888, 289 sqq., cf. XXV 160. Omnium accuratissimus S. Ricci *Monum. ant. ... dei Lincei* II 1893, 69 sqq. Cf. Dareste *Nouv. Rev. historique du droit français et étranger* 1882. Lapides contuli.

[*Textum vide in tabula adiecta.*]

Praescriptio. ΓΡ//ΝΝΟΥ ex ΓΡ[Ι]ΝΟΥ correctum. || In rasura supra ultimam columnam Phoenicis nomen suppleri vetat Keil. Immo Phoenicis nomen ut Epictetae coniugis, Andragorae et Cratesilochi patris ante cetera nomina in versu antecedenti, nunc omisso ponendum esse censet. Quae dubito num recte disputaverit vir doctus, cum nomina illa infra singulas statuas fuisse veri sit simillimum.

Litterae Α linea transversa saepe vix dispicitur, saepe desideratur. Item litterae Ε linea media. Vs. 18 prius Μ ex Ν correctum. || vs. 23 ΜΕ] ΜΕ Ricci. || vs. 26 ΤΟΚΟΙΝΕΙΝ] ΤΟ ex ΕΙΕ correctum; litterae Ν media fere linea erasa. || vs. 33 ΕΜΜΕΛΑΙΝΑΙ.........ΣΙ/Λ........] ΕΜΜΕΛ ΔΙΝΑΙΣ......ΚΑΙΑΠΟΤΩΝΚΛΗ Maffei; 'sed Maffeiana non satis certa sunt' Boeckh; cf. Keil p. 296 sq. Ricci in ectypo se legisse dicit: ΕΜΜΕΛ Α\ /// \ //////////////// ΣΙΛC //// ΛΙ\ //// Λ || vs. 34 ΡΟΝΟΜΩΝΚΑ *3—4 litt.* ΟΣΤΙΗΤΟ.ΤΟ] ΡΟΝΟΜΩΝΚΑΙ---- Maff., ΡΟΝΟΜΩΝΚΑΙ////////ΟΣ ΤΙΗΤΟΟΤΟΥ///////// Ricci. || vs. 62 ΚΑΘΕ] Θ ex Ε correctum. || vs. 67 extr. ΦΟΙ, cum vs. 68 in tertiae columnae initio per errorem esset repetitum, propemodum deletum est. || vs. 98 ΣΥΝΟΙΚΟΥΝΤΕΣ] prius Σ ex alia littera, Ε ni fallor, correcta falsam litterae Ξ speciem obtulit vel Riccio. || vs. 127 sq. ΤΑΝ|ΤΑΝ prius τάν consulto erasum; cf. ad vs. 67. || vs. 128 ΑΛΕΙΜΜΑΤΟΣ] prima littera ex alia, cuius linea superior transversa ‾ certa est (fortasse ⅂ id est Γ), correcta omnes fefellit. Non de soluta pecunia agitur, sed de unctione ante convivium faciunda. || vs. 282 ΔΙΑΘΗΚΑΝΕ] inciderat quadratarius ΔΙΑΘΗΑΝΕ, deinde ΑΝΕ mutavit in ΚΑΝ. Similiter vs. 284 in verbis διαφυλαξεῖ ἐς ὅ κα insculpserat: ΥΔΔΕΙΕΣ, correxit ΥΔΔΞΕΙΕΣ.

De tempore, quo unus ex Epictetae necessariis Archinicus Gorgopae f. vixisset, Th. Homolle *Bull. de corr. Hell.* XVIII 1894, 161 et Ἐφ. ἀρχ. 1894, 141 sqq. nos edocuit, cum demonstraret inter annos 210—195 a. Chr. n. a Deliis eum esse honoratum. Idem fere ex litteraturae indole concluserunt Boeckh et Ricci. || De inscriptione multis certe nominibus insigni praeter alios egerunt O. Benndorf *Jahrb. der kunsthist. Sammlung des allerhöchsten Kaiserhauses* IX 1889, 44 sqq.; E. Ziebarth *Griech. Vereinswesen* 6 sqq. et passim.

---

331 Stela marmorea, a. 1′ 3″ [= 0,39], cr. 2″ [= 0,06] cymatiis ornata; inferiori cymatio dens subest, cuius ope olim in basi supposita infixa erat. In insula 'Thiatyra' i. e. Thera (Dittenberger) exscripsit Cyriacus; postea Anconam et inde Romam in Museum cardinalis Carpensis devenit. Transscripsit et ed. Smetius fol. XLII 1 cum Hegii interpret. lat. (Gruter Corp. inscr. p. CCCXXVII; Gronov Thes. antiq. graec. VIII praef. 7 sq. litteris minusculis; Vandalius Diss. 590 sq.); Maffei Mus. Veron. p. XLIV [vss. 9—46]; Boeckh C. I. G. IV 6819 ex his et ex codice Victorii Monacensis, quem exscripsit Spengel. Varias lectiones ex Cyriaci schedis Florentiae in Bibliotheca Riccardiana conservatis ed. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 286, 61; Theram pro Thiatyra restituit Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 161, 1.

[*Textum vide pag. 82.*]

Var. lect. Semper ⌽ Vict. || vs. 3 ΕΠΕΤΗ Cyr. Vict., ΕΦΕΤΗ Smet. (Grut. Boeckh). || vs. 4 προεστάτηΣΕΝ Cyr. || vs. 12 κατακεχώρΗκεν Cyr. Maff., κατακεχώρΙκεν Smet. (Grut.) Vict. (Boeckh). || vs. 22 ΕΡΜΕΙ (Cyr.?) Smet. (Grut.) Vict. (Boeckh); ΕΡΜΗΙ Maff. || vs. 25 ΚΑΙ omittit Cyr. || vs. 30 περὶ περιτέθηκεν Cyr. || vs. 40 ΛΕΥΚΩΜΑΤΑΧΩΡΗΣΑΙ Smet. (Grut.); ΛΕΥΚΩΜΑΚΑΤΑΧΩΡΙΣΑΙ Vict. (Boeckh); ΛΕΥΚΩΜΑΚΑΤΑΧΩΡΗΣΑΙ Maff. || vs. 46 extr. ΟΙΣ Vict. Minora omisi.

Monumentum cum ex Asia oriundum crederet Boeckhius, Attalo primo aut Eumeni alteri tribuit annos τοῦ βασιλέως vs. 23 commemorati XXVI—XXIX; nunc vero, postquam tot testimonia Ptolemaeorum regni ad veram

lapidis patriam propagati reperimus, ad Ptolemaeum aliquem referre nemo dubitabit. Ex Ptolemaeorum, qui triginta annos et plures regnaverunt, annis hice in censum veniunt (cf. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* 181 sqq.):

Ptolemaei II Philadelphi a. XXVI — XXX = 260/59 — 256/55 a. Chr. n.
Ptolemaei VI Philometoris . . . . . . = 156 — 152 »
Ptolemaei VIII Euergetae II . . . . . = 145 — 141 »

Iam cum de litterarum indole nihil constet — nihil enim valent, quae auctores illi tradunt — nisi quod perparvas eas fuisse ex totius stelae altitudine patet, ad rationes ex historia petitas confugiendum est. Sodalicium militum fuisse videtur a Ptolemaeo missorum, de quibus vide inscr. 327. Ibi in catalogi vs. 243 enumeratur Φιλωνίδης Βά(τωνος), ut fortasse licebit patronymicum supplere. Decretum commemorat Βάτωνα Φίλωνος. Qui Bato si Philonidis esset pater, decretum iam Philadelphi temporibus attribui posset, quibus minutas litteras Therae usitatas fuisse docent inscr. 320. 328. Sin autem aliis de causis cogeremur ad Philometoris aetatem descendere, Bato Philonis filius pro Batonis maioris nepote, Philo pro Philonidis fratre haberi posset ita:

Βά(των) I
Φίλων — Φιλωνίδης (a. 230 — 226)
Βάτων (a. 155 — 151)

Qua de re videant viri docti rerum Aegyptiacarum periti. Mihi certe Philometoris aetas praeferenda esse videtur. Cf. aram Philometori dedicatam (infra inter titulos honorarios).

ΕΔΟΞΕΤΟΙΣΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙΣΕΠΕΙΔΗ
ΒΑΤΩΝΦΙΛΩΝΟΣΠΡΟΤΕΡΟΝΜΕΝ
ΕΦΕΤΗΔΥΟΠΡΟΧΕΙΡΙΣΘΕΙΣΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΟΣΠΡΟΕΣΤΑΤΗΣΕΕΝΔΟΞΩΣ
ΚΑΙΚΑΤΑΞΙΩΣΑΥΤΟΥΤΕΚΑΙΤΗΣΤΩΝ
ΑΛΕΙΦΟΜΕΝΩΝΠΡΟΑΙΡΕΣΕΩΣΤΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥΑΝΘΩΝΤΟΚΟΙΝΟΝΕΥΔΟ
ΚΙΜΗΣΑΝΤΑΕΣΤΕΦΑΝΩΣΕΝΑΥΤΟΝ
ΕΠΙΤΑΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΑΕΤΗΔΥΟΘΑΛ
ΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΤΗΝΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝ
ΑΝΑΓΡΑΦΗΝΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣΧΑΡΙΝ
ΕΙΣΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΚΑΤΑΚΕΧΩΡΗΚΕΝΦΙ
ΛΟΤΙΜΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗΣΛΟΙΠΗΣΕ
ΠΙΜΕΛΕΙΑΣΗΣΕΧΩΝΔΙΕΤΕΛΕΣΕΝΕΙΣ
ΑΥΤΟΥΣΠΑΛΙΝΤΕΕΙΣΤΟΚΕLΚΑΙΞΚ
LΚΑΙΗΚLΑΞΙΩΘΕΙΣΥΠΕΜΕΙΝΕΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΙΚΑΙΤΗΝΑΡΜΟΙΟΥΣΑΝΕΥ
ΤΑΞΙΑΝΑΥΤΟΣΤΕΣΥΝΕΤΗΡΗΣΕΝΚΑΙ
ΤΟΥΤΟΠΟΥΚΑΙΤΩΝΑΛΕΙΦΟΜΕΝΩΝΕ
ΚΤΕΝΕΣΤΕΡΟΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΟΤΕΡΟΝΕΤΙ
ΠΟΛΛΩΙΠΡΟΕΣΤΑΤΗΣΕΝΤΟΥΣΤΕΤΩΙ
ΕΡΜΕΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙΤΙΘΕΜΕΝΟΥΣΥΠΕΡ
ΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΓΥΜΝΙΚΟΥΣΑΓΩΝΑΣ
ΣΥΝΕΥΚΟΣΜΩΝΚΑΤΑΤΗΝΑΥΤΟΥΔΥ
ΝΑΜΙΝΚΑΙΙΔΙΑΝΕΚΤΙΘΕΙΣΑΘΛΑΤΑ
ΚΑΘΗΚΟΝΤΑΤΟΙΣΑΓΩΝΙΙΟΜΕΝΟΙΣ
ΕΦΟΙΣΘΕΩΡΟΥΝΤΟΚΟΙΝΟΝΠΑΣΑΝ
ΠΡΟΘΥΜΙΑΝΚΑΙΣΠΟΥΔΗΝΕΝΔΕΙΚΝΥΜΕ
ΝΟΝΑΥΤΟΝΥΠΕΡΤΟΥΤΟΠΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
ΤΕΧΡΥΣΟΥΣΠΕΡΙΤΕΘΕΙΚΕΝΚΑΙΓΡΑΠΤΗ
ΤΕΤΙΜΗΚΕΝΕΙΚΟΝΙΒΑΤΩΝΑΦΙΛΩΝΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑΤΟΤΡΙΤΟΝΚΑΙΤΕ
ΤΑΡΤΟΝΚΑΙΠΕΜΠΤΟΝΕΞΗΣΚΑΙΤΗΝΕΝ
ΤΩΙΠΡΟΔΕΔΗΛΩΜΕΝΩΙΧΡΟΝΩΙΤΩΝΝΕ
ΩΝΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝΕΥΣΧΗΜΟΝΑΤΕΚΑΙ
ΠΡΕΠΟΥΣΑΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΝΔΕΔΟΧΘΑΙΔΕ
ΚΑΙΝΥΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣ
ΚΑΙΠΡΟΣΕΠΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΠΑΛΙΝΧΡΥΣΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΤΟΥΣΜΕΝΧΡΥΣΟΥΣΣΤΕΦΑ
ΝΟΥΣΕΙΣΛΕΥΚΩΜΑΚΑΤΑΧΩΡΙΣΑΙΤΟΔΕΔΟ
ΓΜΑΤΟΔΕΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙ
ΝΗΝΚΑΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΕΝΤΩΙΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑ
ΤΩΙΤΟΠΩΙΤΟΥΓΥΜΝΑΣΙΟΥΠΡΟΣΑΞΙΩΣΑΙ
ΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΕΙΣΤΟΘΚLΕΤΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ
ΣΑΙΔΙΟΤΙΤΟΥΤΟΠΡΑΞΑΣΕΣΤΑΙΠΑΣΙΤΟΙΣ
ΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙΣΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΣ

Ἔδοξε τοῖς ἀλειφομένοις· ἐπειδὴ
Βάτων Φίλωνος πρότερον μὲν
ἐφ᾽ ἔτη δύο προχειρισθεὶς γυμνασί-
αρχος προεστάτησε ἐνδόξως
καὶ καταξίως αὐτοῦ τε καὶ τῆς τῶν
ἀλειφομένων προαιρέσεως τοῦ
γυμνασίου, ἀνθ᾽ ὧν τὸ κοινὸν εὐδο-
κιμήσαντα ἐστεφάνωσεν αὐτὸν
ἐπὶ τὰ προειρημένα ἔτη δύο θαλ-
λοῦ στεφάνωι, καὶ τὴν περὶ τούτων
ἀναγραφὴν ὑπομνήματος χάριν
εἰς τὸ γυμνάσιον κατακεχώρηκεν φι-
λοτιμίας ἕνεκεν καὶ τῆς λοιπῆς ἐ-
πιμελείας ἧς ἔχων διετέλεσεν εἰς
αὐτούς, πάλιν τε εἰς τὸ κϛʹ (ἔτος) καὶ ζκʹ
(ἔτος) καὶ ηκʹ (ἔτος) ἀξιωθεὶς ὑπέμεινε γυ-
μνασιαρχῆσαι, καὶ τὴν ἁρμόζουσαν εὐ-
ταξίαν αὐτός τε συνετήρησεν καὶ
τοῦ τόπου καὶ τῶν ἀλειφομένων ἐ-
κτενέστερον καὶ φιλοτιμότερον ἔτι
πολλῶι προεστάτησεν τούς τε τῶι
Ἑρμεῖ καὶ Ἡρακλεῖ τιθεμένους ὑπὲρ
τοῦ βασιλέως γυμνικοὺς ἀγῶνας
συνευκοσμῶν κατὰ τὴν αὑτοῦ δύ-
ναμιν κα[τ᾽] ἰδίαν ἐκτιθεὶς ἆθλα τὰ
καθήκοντα τοῖς ἀγωνιζομένοις,
ἐφ᾽ οἷς θεωροῦν τὸ κοινὸν πᾶσαν
προθυμίαν καὶ σπουδὴν ἐνδεικνύμε-
νον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ τόπου στεφάνους
τε χρυσοῦς περιτέθεικεν καὶ γραπτῆι
τετίμηκεν εἰκόνι Βάτωνα Φίλωνος
γυμνασιαρχήσαντα τὸ τρίτον καὶ τέ-
ταρτον καὶ πέμπτον ἑξῆς καὶ τὴν ἐν
τῶι προδεδηλωμένωι χρόνωι τῶν νέ-
ων προστασίαν εὐσχήμονά τε καὶ
πρέπουσαν ποιησάμενον· δεδόχθαι δὲ
καὶ νῦν ἐπαινέσαι τε αὐτὸν ἐπὶ τούτοις
καὶ προσεπιστεφανῶσαι πάλιν χρυσῶι
στεφάνωι, καὶ τοὺς μὲν χρυσοῦς στεφά-
νους εἰς λεύκωμα καταχωρίσαι, τὸ δὲ δό-
γμα τόδε ἀναγράψαι εἰς στήλην λιθί-
νην καὶ ἀναθεῖναι ἐν τῶι ἐπιφανεστά-
τωι τόπωι τοῦ γυμνασίου· προσαξιῶσαι
δὲ αὐτὸν καὶ εἰς τὸ θκʹ (ἔτος) ἔτι γυμνασιαρχῆ-
σαι, διότι τοῦτο πράξας ἔσται πᾶσι τοῖς
ἀλειφομένοις κεχαρισμένος.

PARS TERTIA.

CATALOGI.

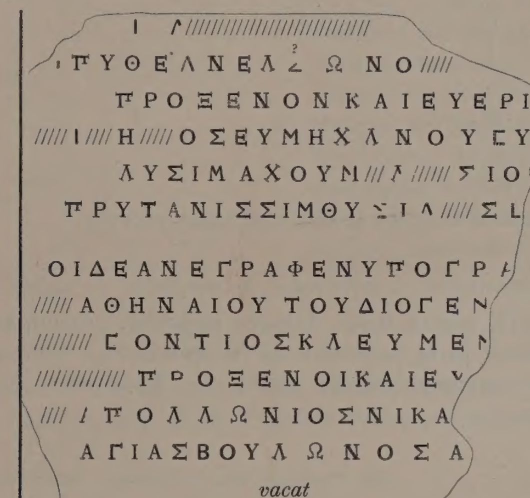
332 Fragmentum a. 1788 in ecclesia aliqua Agoniae (i. e. vici *Goniae*) exscripsit Fauvel, cuius schedas Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 177) conservatas contuli. Ab eodem fere pendent St. Martini exemplar et duplices Pittakis schedae, e quibus unae Martinianarum similes, alterae magis interpolatae esse videntur. Ex his tribus ed. Boeckh C. I. G. II 2450 (Vosswinckel De Theraeorum insula 64). Fauvelium sequor.

ΑΝΕΓΡΑΨΕ...ΝΑΨΕΥΣ...
ΠΡΟΞΕΝΟΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣ...
ΑΠΟΛΛΟΝΙ.ΝΙ.ΑΝΔ ΡΟΥΑ...
ΠΥΘΑΡΧΟΝΕΠΙΕΝΩ ΥΣΛC...
ΠΟΛΥΧΑΙΜΟΝΤ...ΗΤΟΥΛ...
ΝΙΚΑΓΟΡΑΝΝΙΙ....ΡΟΥ..

[Ἐπὶ - - τόσδε]
ἀνέγραψε [ὁ γραμμ]α[τ]εὺς
προξένος καὶ εὐεργέτας·
Ἀπολλ[ώ]νι[ο]ν Νι[κ]άνδρου Ἀ - - (*ethnicum*)
Πύθαρχον Ἐπι(γ)έν[ο]υς Λ[οκρόν (?)]
Πολύχα[ρ]μον Τ . . . ήτου Λ - - } (*ethnica*).
Νικαγόραν Νι[κάνδ]ρου - - }

Pittakis interpolationes referre nihil iuvat. Vel quae meliora habere videtur, ficta esse apparet.

333 Apud ficum mediam in regione τρεῖς συκιές i. e. in antiquo foro effodi lapidem oblongum calcareum, qui muri pars fuisse videtur, a dextra fractum. Max. l. 0,285, max. a. 0,27, cr. 0,215. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,01. Exscripsit A. Wilhelm. Lapidem et ectypum contuli, pauca mutavi.

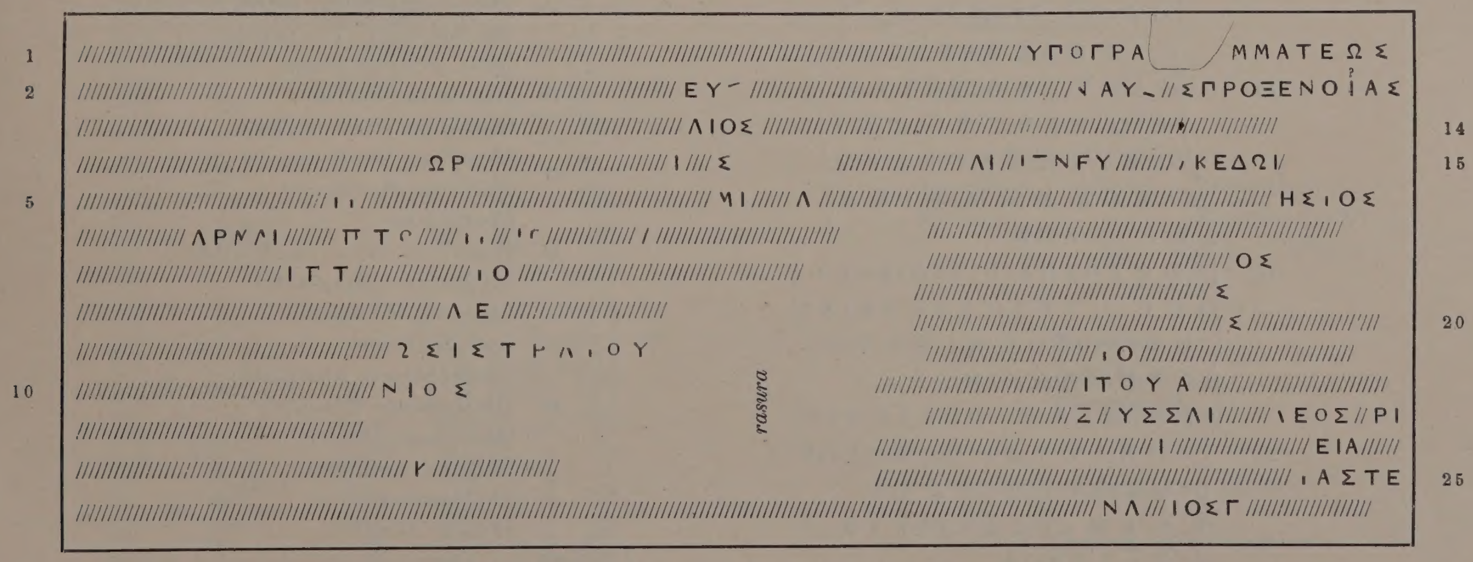

- - - - - - - -
Πυθέαν Ἔλ . . ωνο[ς]
πρόξενον καὶ εὐερ[γέταν].
- η[τ]ος Εὐμηχάνου Εὐ-
Λυσιμάχου Μ[ι]λ[ή]σιοι,
Πρύτανις Σίμου, Σῖ[μο]ς - -

Οἵδε ἀνεγράφεν ὑπὸ γρ[αμματέων (?)]
Ἀθηναίου τοῦ Διογέν[ευς],
[Λε]όντιος (τοῦ) Κλευμέν[ευς]
πρόξενοι καὶ εὐ[εργέται]·
[Ἀ]πολλώνιος Νικά[νδρου καὶ (?)]
Ἁγίας Βούλωνος Ἀ[- - (*ethnicum*)].

Ἀπολλώνιος Νικάνδρου etiam n. 332, 3 enumeratur.

334 Lapis caeruleus oblongus, l. 1,12, a. 0,40, muro aedificii alicuius prope angulum Basilicae, qui septentrionem inter et eurum spectat, insertus. Continebat olim catalogos plures pulchris tertii saeculi litteris scriptos, quarum altitudo variabat (c. 0,012—0,016); recentiore aetate maior pars consulto erasa est. Exscripsi.

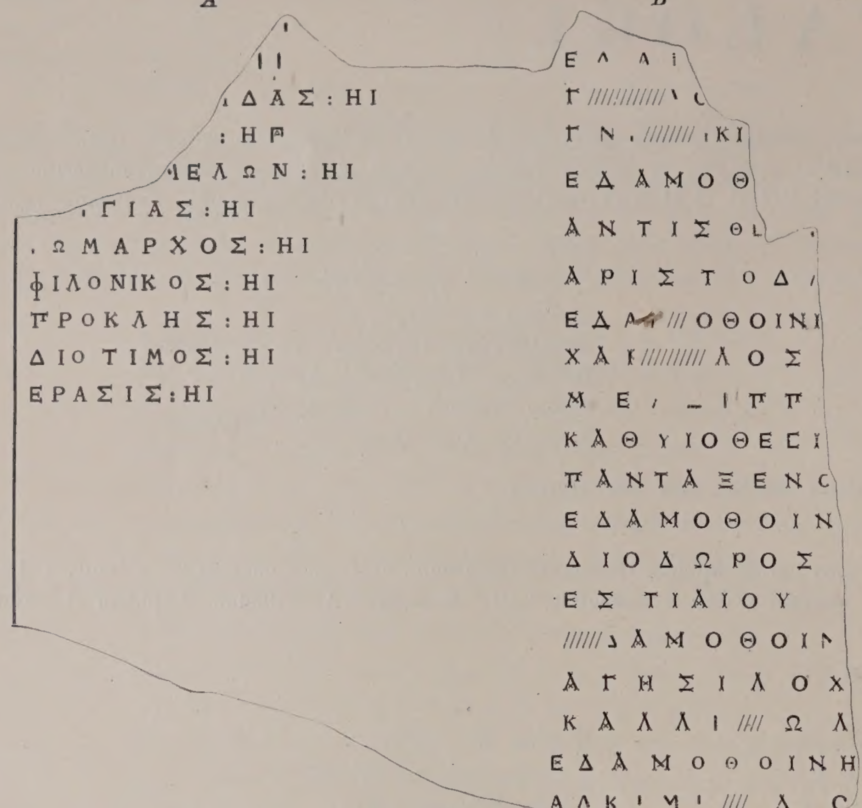

Vss. 1. 2 [Ἐπὶ ἱερέως τοῦ δεῖνος (?) τοίδε ἀνεγράφεν] ὑπὸ γραμματέως
- - - - - - - - - - - Ναῦ[σο]ς πρόξενοι Ἀσ-

Vs. 6 Πτο[λεμα]ῖ[ος (?)]; vs. 7 [Π]τ[ολεμα]ιο -(?); vs. 9 - Σ]ωσιστρ[άτ]ου; vs. 15 [Δ]αϊ[μέ]νευ[ς Μα]κεδώ[ν]; vs. 16 - - Μιλ]ήσιος (?).

335 Tabula marmoris albi a superiore, dextro et inferiore latere fracta, cuius max. l. 0,555, max. a. 0,51, cr. 0,13. Continet duos catalogos; unum ineuntis fere secundi a. Chr. n. saeculi litteris elegantibus et quae parvis apicibus ornatae sunt scriptum (a. 0,01); alterum litteris crassis christiana aera recentioribus, a. 0,015 — 0,02. Effodi in cisterna, quae intra aulam templi Apollinis Carnei sita est.

A *B*

A

[. . . . . 10]1 (δραχμάς)
. . . . ίδας 101
- - - - - - - 150
[. . . . . μ]έλων 101
[Γορ]γίας 101
[Κ]ώμαρχος 101
Φιλόνικος 101
Προκλῆς 101
Διότιμος 101
Ἔρατις 101

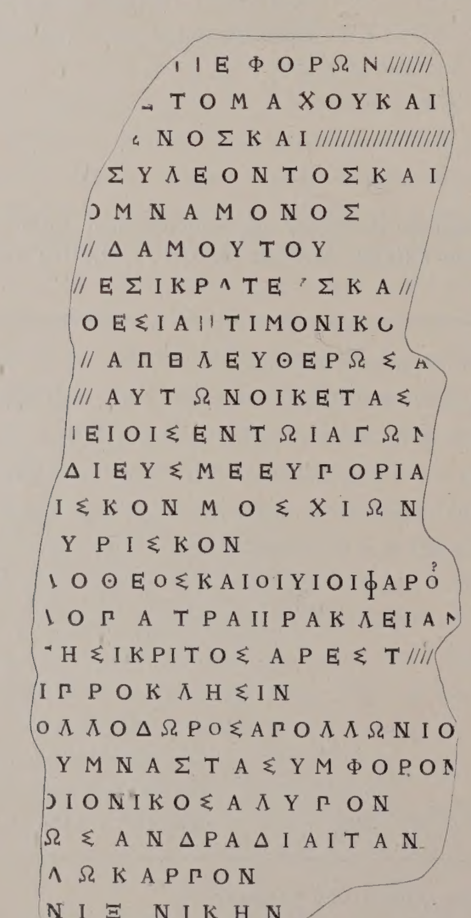
B

Ἐ[δ]α[μοθοίνησε]·
[Πέλοψ]
Γν[ησι]κ[ράτους].
Ἐδαμοθ[οίνησε]·
Ἀντισθ[ένης]
Ἀριστοδ[άμου].
Ἐδα[μ]οθοίν[ησε]·
Χά[ριλ]λος
Με[λε]ΐππ[ου],
καθ᾽ υἱοθεσί[αν δὲ]
Πανταξένο[υ].
Ἐδαμοθοίν[ησε]·
Διόδωρος
Ἑστιαίου.
[Ἐ]δαμοθοίν[ησε]·
Ἁγησίλοχ[ος]
Καλλι[β]ώλ[ου].
Ἐδαμοθοίνη[σε]·
Ἀλκιμ[έ]δων
[Ἀναξιτίμου (?).

Ex hominibus catalogi *B* nonnulli inscriptionibus primi p. Chr. n. saeculi noti sunt, quos indicis ope facile reperies.

---

336 Tabula sive stela a sinistra, dextra et inferiore parte fracta; max. l. 0,17, max. a. 0,36. Litterae elegantes, quarum extremae partes lineolis transversis aut malleolis ornatae sunt, a. c. 0,009 — 0,01, tertii a. Chr. n. saeculi parte posteriore vix recentiores esse videntur. Effodi in fori parte meridionali decem fere passibus ab ea ex tribus ficis (Ἑτρεῖς συκιές), quae maxime euronotum versus est. Exscripsi.

[Ἐπ]ὶ ἐφόρων
[Ἀρισ]τομάχου καὶ
. . . ωνος καὶ (*nomen erasum*)
[Θρα]συλέοντος, καὶ
[ἱερ]ομνάμονος
. . . δάμου τοῦ
[Τελ]εσικρ[ά]τε[υ]ς, κα[τὰ]
[δὲ ὑ]οθεσία[ν] Τιμονίκο[υ],
[οἵδε] ἀπηλευθέρωσα[ν]
[τὸς] αὑτῶν οἰκέτας
[Καρν]είοις ἐν τῶι ἀγῶ[νι]·
[Στα]διεὺς Με. Εὐπορία[ν]
[Φιλ]ίσκον Μοσχίων[α]
[Σατ]υρίσκον·
[Φιλ]όθεος καὶ οἱ υἱοὶ Φάρο[ν]·
[Φιλ]οπάτρα Ἡρακλεία[ν]·
[Ἁγ]ησίκριτος Ἀρεστ-
[κα]ὶ Πρόκλησιν·
[Ἀπ]ολλόδωρος Ἀπολλώνιο[ν]·
[Πολ]υμνάστα Σύμφορον·
[Πυθ]ιόνικος Ἄλυπον·
[Σ?]ωσάνδρα Δίαιταν
[Ἀγ]λώκαρπον·
[Φοῖ]νιξ Νίκην·
. . . . ταρχ - -

Ephoros tres fuisse verisimile est. Primus Aristomachus (vs. 2); alter in -ωνος latet (vs. 3); tertius Thrasyleon (vs. 4). In tertio versu post καί nomen erasum esse conicio, ita tamen, ut reliquiae quaedam litterarum supersint. Contra ἱερομνάμονος non nomen esse sed magistratum eo efficitur, quod insequens persona sola πατρόθεν commemoratur, scilicet ut primas in his rebus partes gerens. Hieromnemo mere Theraeus est; cf. de eo magistratu Sauppe *Ausgewählte Schriften* 666.

Vs. 9 ἀπΕIλευθέρωσαν scripserat, H correxit lapicida, sicut saepe commutantur ει et η in Epictetae testamento hoc titulo recentiori. || vs. 12 Με. patris nomen indicat, ut saepe in inscr. 327 (Wilamowitz).

337 Basis oblonga in duas partes fracta, l. 0,64, a. 0,33, cr. 0,38. In postica parte lateris superioris excavata est, fortasse ad recipiendam stelam vel Hermam. Litterae satis elegantes et apicatae alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,01. Versuum locos lineolis indicaverat quadratarius. Effodi in muro areae hodiernae, quae in pronao templi Apollinis Carnei exstructa erat. Exscripsi.

I ΔΙ /// Λ Ε Ι ///////// ///////////
ΔΙΟΣΕΝΕΥΣΚΑΙ ΟΣΙΑΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ
ΕΥΤΥΧΟΥΜΕΤΑΙ ΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥ ΚΤΗΜΑ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣΕ ΕΥΤΥΧΟΝΚΑΙΠΙΣΤΟΝ
ΜΟΛΠΙΟΣΚΑΙΚΛΕΣ ////ΛΦΟΔΙΣΙΑΝ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΕΥΣΑΙΡ// ΛΙΟΠΗΝΕΥΝΟΜΟΥΜΙΘΡΑΚΗΝ
ΠΡΑΜΑΧΙΔΑΑΠΙΔΙΑ ΑΡ//ΙΝΟΑΣΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΙΜΕΡΟΦΩΝΤΟΣΑΘΗΝΙ ΝΑ//ΠΡΟΚΛΕΙΔΑΚΑΙΙΣΘΜΩΣ
ΕΥΔΙΚΟΝΚΛΛΙΣΘΕΝΕ ΣΚΛΙΔΗΜΗΤΡΙΑΣ ΕΙΡΗΝΑΝ

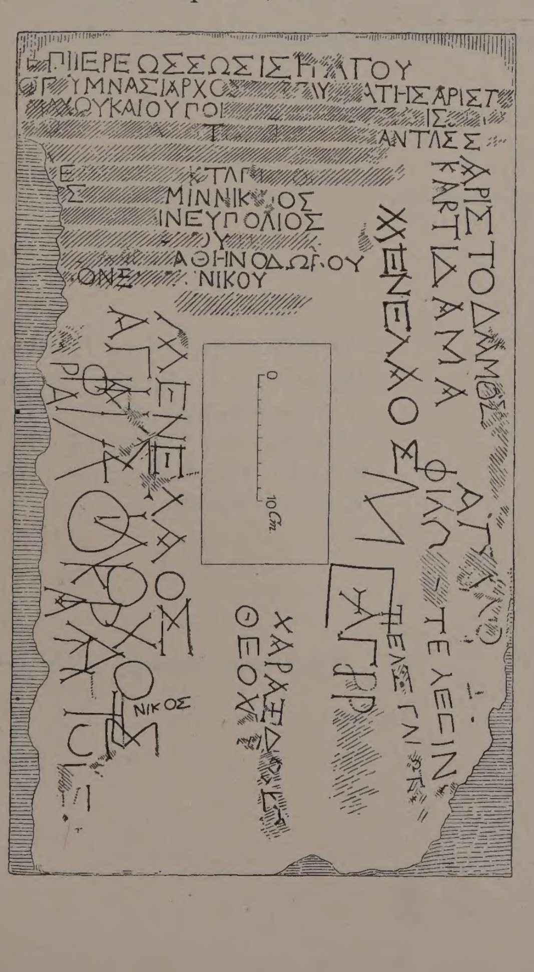
- - - - - - - - - - - - - - -

Διογένευς καὶ [Θευδ]οσίας(?) Εὐφροσύνην·
Εὐτύχου Μετα.....· Κρατησιλόχου Κτῆμα·
Ἱπποκράτους Ἔ[ρωτα(?)] Εὔτυχον καὶ Πίστον·
Μόλπιος καὶ Κλεω... Ἀφ(ρ)οδισίαν·
Ἀριστογένευς Αἰ[ρῶ Καλ]λιόπην· Εὐνόμου Μιθράκην·
Πραμαχίδα Ἀπιδιά[δα(?)]· Ἀ[ρσ]ινόας Δημήτριον·
Ἱμεροφῶντος Ἀθηνί[ω]να· Προκλείδα καὶ Ἰσθμῶς
Εὔδικον· Καλλισθένε[υ]ς καὶ Δημητρίας Εἰρήναν.

Vs. 8 Προκλείδας et Ἰσθμώ cf. inter titulos honorarios. || Manumissiones referri videntur, quae [Carn]eis (n. 336, 11) fieri solebant.

338 Basis stelae s. Hermae marmoris caerulei, l. 0,68, a. 0,19, cr. 0,40, cuius in latere superiore foramen est l. 0,18, a. 0,10, profundum 0,06. *A* catalogus est τῶν ἐφηβευσάντων; *B* et *C* nomina promiscue scripta. Effodi a. 1896 ad gymnasium apud aedificium rotundum.

In latere superiore, ubi foramen est:

A

1 [Ἐ]πὶ ἱερέως Σωσισ[τρά]του
2 ὁ γυμνασίαρχο[ς Πολ]υ[κρ]άτης Ἀριστ[ο]-
3 μάχου καὶ ὁ ὑπο[γυμνασίαρχος - -]
4 [- - - ἀνέγραψαν τὸς ἐφηβεύσ]αντας -
8 - - Νευπόλιος

10 - - Ἀθηνοδώρου
11 - - - - νίκου.

B

Ἀριστόδαμος Ἀπ[ο]λ(λ)ο -
Καρτιδάμα, Φίλω[ν] Τελεσίν[ικος]
Μενέλαος T[η]λεγνώτ[ου] (?)
Με -. Ἀγ[ο]ρ - s. Ἀγρι -
Χάραξ Δ -
Θεοχαρ -
Μενέλαος.
Ἁγησίλοχος.
Φιλοκράτ[ης].

In latere adverso haec leguntur:

C ΤΙΜΗΣ Μ Ε Ρ Ο///

Τιμῆς Μερο.

339 Ad scalas, quae sunt intra epheborum gymnasium, a dextra alius inscriptionis, quae nomina continet, tabula est lapidis caerulei, l. 0,43, a. 0,68, muro inaedificata. Litterae apicatae modo altiores amplisque modo minores angustissimisque spatiis inter se divisae, quae varietas typis bene reddi non potest (a. 0,015—0,02). Effodi a. 1896. Commemoravit P. W(olters) *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 254.

```
////// _ΙΕΥΣ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΑΙΣ////////////////
//////ΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ
Α.ΓΩΝΙΚΡΑΤΗΣ ΧΑΙΡΕΔΑΜΟ`
ΚΑΙΟΥΠΟΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ
ΕΠΙΛΟΓΧΟΣΕΠΙΛΟΓΧΟΥ
\ΝΕΓΡΑΨΑΝΤΟΣΕΦΗΒΕΥΣΑΝ
ΤΑΣΕΠΑΥΤΩΝ DCXXXX->I
ΤΟΛΥΟΥΧΟΝΠΑΣΙΠΠΟΥ
ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΝΝΜΝΑΣΙΚΡΙΤΟΥ  (sic)
ΔΙΟΔΩΡΟΝΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΝΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΝΕΠΑΦΡΟΔΕΙ'///////
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΝΦΙΛΟΤΙΜ////////////
ΤΕΙΣΙΚΡΑΤΗΝΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ/////
ΝΙΚΗΦΟΡΟΝΕΥΦΗΜΟΥ
ΕΡΜΑΙΟΝΕΡΩΤΟΣ
ΓΑΜΟΝΕΥΛΙ.ΜΕΝΟΥ
ΑΓΑΠΟΥΜΕΝΟΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΘΕΩΝΑΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥΡΟΥΦΟΝ
ΤΡΟΦΙΜΟΥΠΡΩΤΟΝΔΕΞΙΚΛΕΟΥΣ
ΕΥΝΟΜΟΝΕΥΝΟΜΟΥΑΝΘΟΝ
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣΦΙΛΙΟΝΗΦΑΙΣΤΙΩΝ///////ΟΣ
ΚΑΙΠΑΡΕΦΗΒΟΝ
ΘΕΥΞΕΝΟΝΑΓΑΘΟΔΩΡΟΥ
ΕΡΜΑΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙ
```

[῾Ο ἱερ]εὺς Τιβερίου Καίσ[αρος]
[κ]αὶ γυμνασίαρχος
᾽Αγωνικράτης Χαιρεδάμο[υ]
καὶ ὁ ὑπογυμνασίαρχος
᾽Επίλογχος ᾽Επιλόγχου
[ἀ]νέγραψαν τὸς ἐφηβεύσαν-
τας ἐπ᾽ αὐτῶν DCXXXX>I
Πολυοῦχον Πασίππου
Κλειτοσθέν[η]ν Μνασικρίτου
Διόδωρον Φιλοκράτους
Φιλόστρατον Φιλοστράτου
Φιλόλογον ᾽Επαφροδείτ[ου]
᾽Επαφρόδειτον Φιλοτίμ[ου]
Τεισικράτην ῾Ηρακλείτου
Νικήφορον Εὐφήμου
῞Ερμαιον ῎Ερωτος
Γάμον Εὐλιμένου
᾽Αγαπούμενον ᾽Αλεξάνδρου
Θέωνα Φιλαργύρου, ῾Ροῦφον
Τροφίμου, Πρῶτον Δεξικλέους,
Εὔνομον Εὐνόμου, ῎Ανθον
Διογένους, Φίλιον ῾Ηφαιστίων* ος
καὶ παρέφηβον
Θεύξενον ᾽Αγαθοδώρου
῾Ερμᾶι καὶ ῾Ηρακλεῖ.

Vs. 7 numerus Romanus DCXXXX>I, cuius lectio prorsus certa est, cum epheborum multitudinem utique non indicet, vix aliud quidquam nisi aeram continere potest. Annus catalogi huius inter a. 4 p. Chr. n., quo Caesar appellatus est Tiberius, et Tiberii mortem (a. 37 p. Chr. n.) est. Cf. infra ad Tiberii Caesaris aram. Tiberius enim cum perraro Augusti nomen adhibuisset, iudice Ottone Hirschfeld v. d. diiudicari nequit, utrum ante Augusti mortem an post eam cultus eius institutus sit. Quod si annos DCXXXXVI (namque > dimidium numeri X = V, et I = 1 esse videtur) inde ab anno 4 p. Chr. n. computamus, Cyrenes fere conditae aera efficitur, quae veteribus circa annum 631 fuisse videbatur (Busolt *Griech. Gesch.* I² 482, 3). Quae ratiocinatio quamquam maximas movet suspiciones, tamen meliorem explicationem nondum excogitavi. || vs. 9 N alterum in H correctum esse videtur.

340 Tabula lapidis caerulei male habita, l. 0,35, a. 0,72, litteris detritis. Effodi a. 1896 in epheborum gymnasio ad scalas muro insertam. Exscripsi.

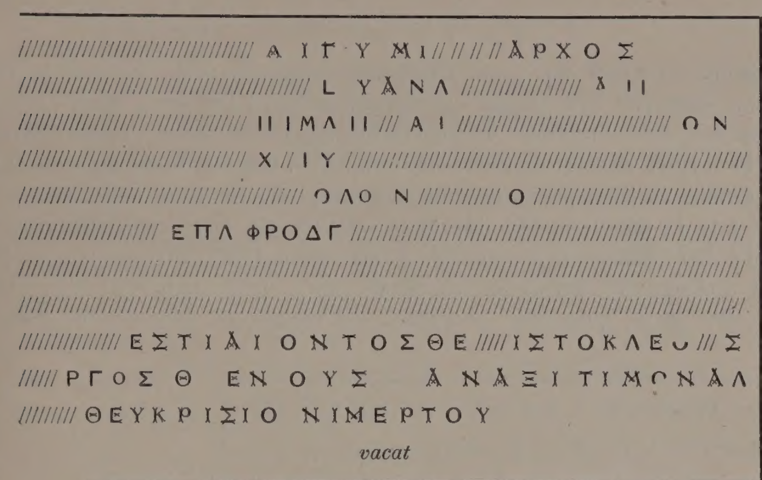
```
//////////////////////////Ε//////////////Π-//////////////////////
////////////////////////////////ΙΙ///ΟΛ////////////////////////////
////////////////////ΙΟ//////ΙΙΛΑΝ////////////////////////
//////////////////////////////Λ///////ΑΣΙΑ///////////////////
////////////////Α/////////////////Α///////////////////////////////
////////////Α/////////////////////////////////////////////////////
///////////////////////////////////////////////////////////////////
////////////////////////////////Ι _ Ξ ‾ /////////////////////////
//////////////////////////////////////////ΙΙ//ΤΕ///////////////////////
//////////////////////////////////////////////\///Ι//////////ΛΟ///
/////Λ ΙΙ/ ////////////////////Ν/////Δ////////////////////////
ΝΙ ΚΙ ΤΠ//ΞΙ///Λ//////////////ΜΑ////
////////////////////////////////////////////////////Κ//////////////////Σ
///////////////////////////////Ν/////////Ι Δ///////////////////////
////Γ Η \ ///////////////////\///Ι Λ//////Ι Σ////////
//ΟΝ/Σ//////////////Ν/////////\//////////////////////
ΛΙΟΝ\///////////ΟΕ///ΠCΝ ΤΟ//
/////////////////////////////////////////ΑΙΑΘΑΡΧ Ο////////
///////Ι//////////////////ΠΑΡΕΦΗΒΟΣ
ΥΠΕΡΕΙΔΗ////////ΙΓΕΙΣ/Ν/////////
ΓΟΣΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΟΣ
ΠΕΛΟΠΙΔΑΝΚ/////////ΑΞΙΠΠΟΝ
ΤΟΣΠΟΛΥΟ///ΧΟΥ

ΕΡΜΑΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙ
```

Vs. 12 Νίκιππ[ον] - -; vs. 15 [῾Α]γ[έ]λ[οχον -; vs. 16 ᾽Ον[α]σ -; vs. 17 Διονύ[σιον] Θε[ο]πόν[π]ο[υ]; vs. 18 - - ᾽Α[γ]αθάρχο[υ]; vss. 19—24 [καὶ] πα[ρ]εφήβος | ῾Υπερείδη[ν κα]ὶ Τεισ[άνορα] | τὸς Θρασυλέοντος, | Πελοπίδαν κ[αὶ Π]ά[σ]ιππον | τὸς Πολυ[ο]ύχου | ῾Ερμᾶι καὶ ῾Ηρακλεῖ.

Vss. 19 sqq. homines omnes aliunde noti.

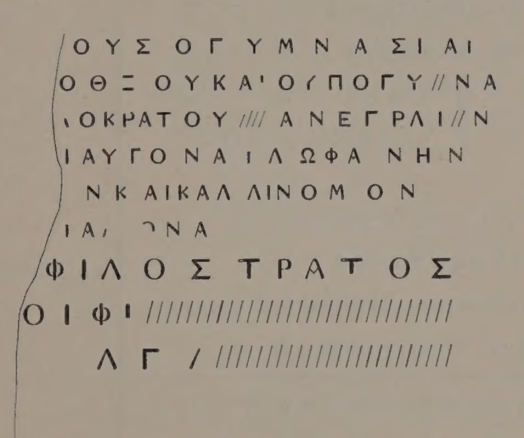
341 ʽ*Zwei in den Thürsturz*ʼ (antri, quod est in Mercurii et Herculis fano) ʽ*angebrachte längere Inschriften sind theils wegen der Verwitterung, theils wegen der schon in alter Zeit dazwischen geschriebenen Namen nur noch fragmentarisch zu lesen. Die untere von beiden in grösseren Schriftzügen, wo Naxitimos*ʼ [Ἀναξίτιμον] ʽ*genannt wird, schliesst mit* ΧΡΗΣΙΟΝΙΜΕΡΤΟΝ.... *Die dazwischen geschriebenen Namen kehren sämmtlich wieder auf der Felswand oder auf den Thürpfeilern*ʼ R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 70. Anno 1895 lapis iam non erat in proprio suo loco; a. 1896 eum inter rudera varia inveni delapsum et in duas partes fractum. In sinistra parte minore nihil enucleavi, nec iuvat pauca et incerta litterarum vestigia referre. In dextra parte, quae fere certiora esse videbantur, recepi.

[῾Ιερεὺς Τιβερίου Καίσαρος(?) κ]αὶ γυμ[νασί]αρχος
(*quattuor versus*)
\- - - - - - - - Ἐπαφρόδ[ειτον - -
\- - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - -
[- - - - - καὶ] ῾Εστιαῖον τὸς Θε[μ]ιστοκλέο[υ]ς,
[τὸν δεῖνα Γο]ργοσθένους, Ἀναξίτιμον Ἀλ-
[κιμέδοντος(?) - -] Θευκρίσιον ῾Ιμέρτου.

Cf. similes catalogos melius conservatos n. 339. 340. Ex hoc certe efficitur fuisse antrum gymnasii epheborum partem.

342 Inscriptionis huius ectypum habeo nec dubito, quin eius locus prope epheborum fuerit gymnasium, ubi similia inveniantur; accuratiorem de ea notam me non fecisse piget. Litterarum altitudo vss. 1—6 0,02, vss. 7—9 0,04—0,06.

[Ἐπ' ἱερέως - -]ους ὁ γυμνασία[ρ]-
[χος ὁ δεῖνα - -]οθέου καὶ ὁ ὑπογυ[μ]να-
[σίαρχος - - Φιλ]οκράτου[ς] ἀνέγρα[ψα]ν
[τὸς ἐφηβεύσαντας ἐπ'] αὐτ[ῶ]ν Ἀ[γ]λωφάνην
\- - - - - - -ν καὶ Καλλίνομον
[καὶ Ἰά[σ]ονα.
\- - - - Φιλόστρατος
\- - οἱ Φι[λοστράτου(?)]
Ἀγ[λωφάνης(?)] - -

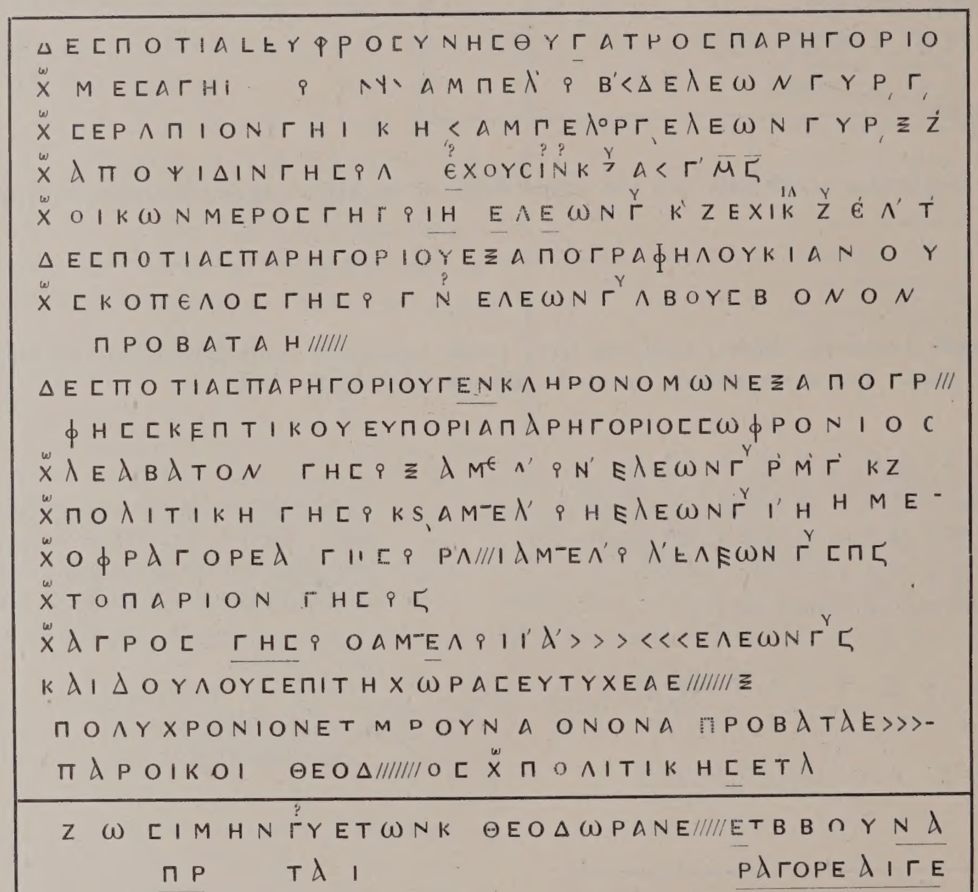
Nomina vss. 7—9 ab adolescentulis adscripta.

PARS QVARTA.

AGRORVM COMMENTARII.

343—349 In regione Perissa in aula ecclesiae τοῦ Σταυροῦ aedificium est rotundum, quod Erasicleae Eratocratis filiae heroum appellavit Ross propter monumentum sepulcrale eodem loco conditum. Aedificium descripsit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* I 182 sqq., *Arch. Aufs.* II 424 sqq. et tab. XV et XIII 10*b*. Nunc maior lapidum pars remota et pristinus ordo turbatus. In curvis illis lapidibus seriore aetate diversi catalogi inscripti sunt. Lapidum mensurae: n. 343 l. 0,72, a. 0,50; n. 344 l. 1,07, a. 0,51, max. cr. 0,47; n. 345 l. 0,69, a. 0,51, max. cr. 0,48; n. 346 l. 0,70, a. 0,51, max. cr. 0,35; n. 347 l. 1,30, a. 0,55. Litterarum formae variant; pessimae sunt et maxime deletae in n. 346. Edd. n. 343. 344. 348. 349 Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 220 cum tabula altera (C. I. G. IV 8656); n. 346. 347 K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 484. 491. Praeterea vidi Luedersii collationes ad fidem ectyporum gypseorum m. Ianuario a. 1873 Athenis in Theseo (ubi formas vel a. 1896 vidi) confectorum factas, quae Rossii libri exemplari Velseniano Athenis in bibliotheca instituti archaeologici germanici inscriptae sunt. Ipse contuli n. 343—347. Lectio difficilis et nonnunquam incerta, maxime in n. 346. Litteras ab aliis lectas, quas non recognovi, sed recipiendas esse censui, lineis subductis distinxi.

(343)

Δεσποτίας Εὐφροσύνης, θυγατρὸς Παρηγορίο[υ]·
χ^{ω} Μέσα γῆ[ς] ἰ° 40 ἀμπελ. ἰ° $2^{1}/_{2}$ $^{1}/_{4}$ ἐλεῶν γῦρ. 3
χ^{ω} Σεράπιον γῆ(ς) ἰ(°)$28^{1}/_{2}$ ἀμπελ. (ἰ)° 103 ἐλεῶν γῦρ. 67
χ^{ω} Ἀποψίδιν γῆς ἰ° 30 ἔχουσιν κ. ζυ $1^{1}/_{2}$ $^{1}/_{3}$ $^{1}/_{46}$
χ^{ω} Οἴκων μέρος γῆς ἰ° 18 ἐλεῶν γῦ 27 ἔχι κιλ(?) ζυ $^{1}/_{5}$ $^{1}/_{30}$ $^{1}/_{300}$
Δεσποτίας Παρηγορίου ἐξ ἀπογραφῆ(ς) Λουκιανοῦ·
χ^{ω} Σκόπελος γῆς ἰ° $3^{1}/_{50}$(?) ἐλεῶν γῦ 30 βοῦς 2 ὄνον
πρόβατα 8
Δεσποτίας Παρηγορίου γεν(ομένων) κληρονόμων ἐξ ἀπογρ[α]-
φῆς Σκεπτίκου· Εὐπορία Παρηγόριος Σωφρόνιος.
χ^{ω} Λεάβατον γῆς ἰ° 60 ἀμπε. ἰ° 50 ἐλεῶν γῦ 143 26(?)
χ^{ω} Πολιτικὴ γῆς ἰ° 26 ἀμπελ. ἰ° 8 ἐλεῶν γῦ 18 ημε(?)
χ^{ω} Ὀφραγόρεα γ[ῆ]ς ἰ° 13[8] ἀμπελ. ἰ° 30 ἐλεῶν γῦ 286
χ^{ω} Τοπάριον γῆς ἰ° 6
χ^{ω} Ἀγρὸς γῆς ἰ° 70 ἀμπελ. ἰ° $10^{1}/_{11}$ >>><<< ἐλεῶν γῦ 6
καὶ δούλους ἐπὶ τῆ(ς) χώρας Εὐτυχέα ἐ[τ(ῶν)] 60
Πολυχρόνιον ἐτ. 40 βοῦν 1 ὄνον 1 πρόβατα 5·
πάροικοι Θεοδ . . ος $\chi^{\omega(\rho\acute{\iota}o\upsilon)}$ Πολιτικῆς ἐτ(ῶν) 30
Ζωσίμην γυ(ναῖκα[?]) ἐτῶν 20, Θεοδώρα(ν) νε(ωτέραν) ἐτ(ῶν) 2 βοῦν 1
πρ[όβα]τα 10(?) [τὸν δεῖνα χω(ρίου) Ὀφ]ραγόρεα [ἐτ(ῶν - -)].

(344)

ΙΙΟΤΙΑΣ ////////////////////// Λ Τ ////////////////////////////////// ΑΤΤΑΛΟΥΛ ΑΜΠ
////Μ Ι Μ Ν Ω Ν Γ Η Σ ϛ Λ Λ ///////////////// Ο /// Λ /// Γ C Κ Ε
Χ Κ Λ Λ Λ Μ Ο Υ Μ Ε Ρ< Γ /////Ι ///////////////// Ι < /////////////////
Χ Ω Κ Υ Λ Λ Ο C Γ Η C ϛ Λ Γ Λ Μ Ι ϛ Ε < Λ Γ Ν < *omnia detrita*
Χ Α Ν Ε Μ Ο Ψ Λ Λ Ι Ν Γ Ι Ι C ϛ Ι Γ
Χ Ι Κ Ν Ι Ο Ν Γ Η C ϛ Ξ Β Α Μ Π ϛ Λ Ϛ Ε Λ Γ Γ Ν Λ Ι Λ ϛ Ξ
Χ Ο Ρ Ο C Γ Η C ϛ Ν Ε Ε Λ Λ Ι Ω Ν Γ Λ Ι Ι Ι
Χ Μ Ε Ρ Ι C Γ C Π Ο Ρ. ϛ Ξ Γ Λ Μ Π ϛ Δ< ///////////////// Ν Γ *vacat* <
Χ Α Γ Ι Π Τ Ρ Ι Λ Τ Η C Γ C Π Ο Ρ ϛ Ν Ϛ ///////////////// Τ Υ Ι ϛ Κ Λ Μ Π΄ ϛ Κ Δ Λ Ε Γ Ρ ///
Χ Τ Ο Π Λ Ρ Ι Ν Γ C Π Ο Ρ. ϛ Λ Γ Λ Ι Λ Ε Ω Ν Γ Λ *vacat?* ////// C Π Ο Ρ ϛ Λ Λ Μ Π΄ ϛ Η Λ Ι Λ^C Γ Υ Ι Ε
Χ Ε Λ Υ Θ Ρ Λ C Υ Ν Μ Ε Ν Λ Ν d Ρ Ι Ο Ι C Γ Η C C Π Ο Ρ /// Κ Θ < Λ Ι Λ Ε Ω Ν Γ Ϛ
Χ Ο Ρ Λ Μ Β Ι Ν Γ Η C C Π Ο Ρ. ϛ Λ Β *vacat* ///////////////// Τ Ι /// Γ /// C C Π Ο Ρ ϛ Ν Λ Α Μ Π ϛ Λ Λ Ι Λ΄ Γ Μ Β >
Χ Ε Λ Υ Τ Ω Γ Η C C Π Ο Ρ. ϛ Κ S Λ Μ Π Ε ϛ Ι Ι // Λ Ι Λ Λ Ι Ω Ν Γ Ι Γ
Χ Λ Π Ο Ψ Ι C Γ Η C C Π Ο Ρ. ϛ Ο Ι // // Ι //// Α Μ Π Ε /// Λ Ι Λ Ε Ω Ν Γ Ξ Θ
Χ Λ C Κ Λ Η Π Ι Ο C Γ Η C C Π Ο Ρ ϛ Κ Ϛ Α Μ Ε ///// ϛ < Ι Λ Ι Λ Ε Ω Ν Γ Κ Λ
Χ Χ Ρ Υ C Ε Λ Λ Δ Ι Ν Γ Η C C Π Ο Ρ ϛ Ι Ϛ Λ Μ Π Ε Λ ϛ Β < Λ Ι Λ Ε Ω ///// Ν Γ Ν Θ
Χ Φ Ο Ι Ν Ι Ξ Γ Η C C Π Ο Ρ. ϛ Ι Ε Α Μ Π Ε ϛ Ε Λ Ι Λ Ε Ω ////// Τ Ι d

[Δεσπ]οτίας - - - - - - - - - - - - - Ἀττάλου 30 ἀμπ.
[χω Μ]ίμνων γῆς ἰο 31 - - - - - - - - [ἐλαιῶν] γυ 225
χω Καλάμου μέρ(η) 1/2 1/3 - - - - - - - - - - - - -
χω Ὠκύαλος γῆς ἰο 33 ἀμπ. ἰο 5 [ἐ]λ(αιῶν) γ[υ] 5[6]
χω Ἀνεμοψάλιν γῆς ἰο 13
χω Ἰκνίον γῆς ἰο 62 ἀμπ. ἰο 36 ἐλ. γυ 53 (an [3]50?) - - - - - - αἰλ(?) ἰο 60
χω Ὄρος γῆς ἰο 55 ἐλαιῶν γ(υ) 30 - - - - - - - -
χω Μερὶς γῆ(ς) σπορ. ἰο 63 ἀμπ. ἰο 4 - - [αἰλ. γυ] 53 -
χω Ἀγιπτριάτης γῆ(ς) σπορ. ἰο 56 - - ἰο 20 ἀμπ. ἰο 20 [αἰ]λε. γυ 1..
χω Τοπάριν γῆ(ς) σπορ. ἰο 33 αἰλεῶν γυ 30 -- [γῆς] σπορ. ἰο 30 ἀμπ. ἰο 8 αἰλε(ῶν) γυ 415
χω Ἐλυθρὰ σὺν Μενανδρίοις γῆς σπορ. [ἰο] 29 1/2, αἰλεῶν γυ 6
χω Οὐράμβιν γῆς σπορ. ἰο 32 - - γ[ῆ]ς σπορ. ἰο 51 ἀμπ. ἰο 30 αἰλ(εῶν) γυ 42
χω Ἐλυτὼ γῆς σπορ. ἰο 26 ἀμπε. ἰο 10(?) αἰλαιῶν γυ 13
χω Ἄποψις γῆς σπορ. ἰο - ἀμπε. ἰο - - αἰλεῶν γυ 69
χω Ἀσκληπιὸς γῆς σπορ. ἰο 26 ἀμπε. ἰο 1/2 1/10(?) αἰλεῶν γυ 21
χω Χρυσελάδιν γῆς σπορ. ἰο 16 ἀμπελ. ἰο 2 1/2 αἰλεῶν γυ 59
χω Φοῖνιξ γῆς σπορ. ἰο 15 ἀμπε. ἰο 5 αἰλεῶ(ν) [γυ] 314.

(345)

Χ //////////////////// Ω Τ Ω Ι Ε Ρ Ι // Ι/ Η C Π Ο Ρ ϛ Κ Μ Π΄ Υ Α Ο Α Ι Λ Γ Π Β
Χ Κ Ο Κ Κ Ο Λ Ο Γ Ο C Γ C Π Ο Ρ ϛ Ν Η Α Μ Π΄ ϛ Α
Χ Γ Ρ Α Φ Ω Ν Γ Η C C Π Ο Ρ ϛ Λ Λ <
Χ Φ Ο Ι Ν Ι Ξ Γ C Π Ο Ρ ϛ Ν Ε < Λ Μ Π΄ ϛ <
Χ Α Π Ο Ψ Ι C Γ C Π Ο Ρ ϛ Μ Ε Λ Ι Λ Ε Γ Ο
Χ Π Ο C Ι d Α Ν Ι Ν Γ C Π Ο Ρ ϛ Λ Β < Α Ι Λ Ε Ω Γ Γ
Χ Μ Α Ν Ε Υ Ι Γ C Π Ο Ρ ϛ Μ Ϛ Α Μ Π ϛ Ϛ
Χ d Ι C Κ΄ Ο Ν Τ Ι Ν Γ C Π Ο Ρ ϛ Κ Α Μ Π΄ ϛ Μ Α Ι Λ^C Γ Β
Χ d Α Φ Ν Η Γ C Π Ο Ρ ϛ Κ Η Α Μ Π^Ε ϛ d Α Ι Λ^Ε Γ Ч Ζ
Χ Ε Υ Ρ Υ d Α Μ Α C Γ C Π Ο Ρ ϛ Κ Ε Α Μ Π ϛ Γ Α΄ Ι Λ Ε Ω Γ Μ Ζ
Χ Ο Υ Ρ Ι Ο Ν Α Ν Ω Γ C Π Ο Ρ Ι Λ Γ Α Μ Π Ε ϛ d d΄ Α Ι Λ Ε Ω // Λ Ε
Χ Μ Ε C Ο Γ Ι Α Γ C Π Ο Ρ ϛ Μ Ϛ Α Μ Π Ε ϛ Β Α Ι Λ Ε Ω Γ Κ Ϛ
Χ Α Λ Ω Π Ε Κ Ι Ο Ν Γ C Π Ο Ρ ϛ Λ Λ Α Μ Π Ε ϛ Β Γ Α Ι Λ Ε Ω Γ Κ δ
Χ Ε Ρ Μ Η C Γ C Π Ο Ρ ϛ Κ Λ Μ Π Ε ϛ Ϛ < Α Ι Λ Ε Ω Γ Μ
Χ Μ Ε ////// C ///////// Γ / C Π ϛ ////////// Λ < ϛ
// ϛ Κ Α Ι Λ Ε Ω΄ Γ Π Θ
// ϛ Ξ Θ

χʷ --ωτω.ερια [γ]ῆς (σ)πορ. ἰ° 20 ἀμπ. ἰ° 1 - αἰλ. γῦ 82
χʷ Κοκκολόγος γῆ(ς) σπορ. ἰ° 58 ἀμπ. ἰ° 1(?)
χʷ Γράφων γῆς σπορ. ἰ° 31½
χʷ Φοῖνιξ γῆ(ς) σπορ. ἰ° 55½ ἀμπ. ἰ° ½
χʷ Ἄποψις γῆ(ς) σπορ. ἰ° 45 αἰλε(ῶν) γῦ 70
χʷ Ποσιδάνιν γῆ(ς) σπορ. ἰ° 32½ αἰλεῶ(ν) γῦ 3
χʷ Μάνευς γῆ(ς) σπορ. ἰ° 46 ἀμπ. ἰ° 6
χʷ Διτκόντιν γῆ(ς) σπορ. ἰ° 21 ἀμπ. ἰ° 40 αἰλ^ε γῦ 2
χʷ Δάφνη γῆ(ς) σπορ. ἰ° 28 ἀμπε. ἰ° 4 αἰλ^ε γῦ 97
χʷ Εὐρυδ[ά]μας γῆ(ς) σπορ. ἰ° 25 ἀμπ. ἰ° 3 αἰλεῶ(ν) γῦ 47
χʷ Οὔριον ἄνω γῆ(ς) σπορ. ἰ° 33 ἀ[μ]πε. ἰ° 4¼ αἰλεῶ[ν] [γῦ] 35
χʷ Μεσόγια γῆ(ς) σπορ. ἰ° 46 ἀμπε. ἰ° 2 αἰλεῶ(ν) γῦ 26
χʷ Ἀλωπέκιον γῆ(ς) σπορ. ἰ° 31 ἀμπε. ἰ° 2 - αἰλεῶ(ν) γῦ 24
χʷ Ἑρμῆς γῆ(ς) σπορ. ἰ° 20 ἀμπε. ἰ° 6½(?) αἰλεῶ(ν) γῦ 40
χʷ Με[ρὶ]ς γῆ(ς) σπ[ορ. ἰ° -]½(?) - - - - - - - - - - -
[χʷ - - - γῆ(ς) σπορ. ἰ° - - ἀμπε.] ἰ° 20 αἰλεῶ(ν) γῦ 89
[χʷ - - - γῆ(ς) σπορ. ἰ° - - ἀμπε.] ἰ° 69

(346)

C ω T I //////////////
CTEΦANI
ЄY TYXHCXΛY CI/ I
///IIЄIKΛ CIω NXTAΠΛNω ЄTΞ Є //////ı /////////////
ΔЄKIM ONYЄT/IΔ////ωCII/////III ΘЄTIBBЬHMIΛNYЄTII
Cωı//////Λ YCTϚ<ь////XN Λ' ΠPOB Ź
- ////// CIMOCXKIOYBЄIΛ///Є// Ξ Є //////IKTHTΛNΓ Є TNB
ZωCIMO//IYC //////// ЄY //// ΛCIΛ NЄI BC /////IϚBOYNΛ ON//NA | ΠPЄ
Δ I ONYCIOC KΛΛ ΛIЄPΓ // A ////////////////////////// Є ΛACIONЄTIΛ BOYNΛ | ΠPT
ΓЄΛ ΛCIOC XΛΓPO//ЄT M ////////////////////////////////// ΛΓ CΓ KB ////

Σωτι - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
Στεφαν - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
Εὐτύχης χ^{ω(ρίου)} Ὑσί[ας(?) - - - - - - - - - - - - -
[Ν]εικασίων χ^{ω(ρίου)} Ταπάνω ἐτ(ῶν) 65 - - - - - - - - - -
Δέκιμον υἱ(ὸν?) ἐτ(ῶν) 14 [Ζ]ωσί[μην] Θ(υγατέρα) ἐτ(ῶν) 12, Δημίαν υ(ἱὸν) ἐτ(ῶν) 1[.]
Σω[τίον]α(?) υἱὸν(?) ἐτ(ῶν) 6½ [βο]ῦν 1 πρόβ(ατα) 7
[Ζώ]σιμος χ^{ω(ρίου)} ..ουβειλ..(?) ἐ[τ(ῶν)] 60, Ἐ[π]ικτήταν γυ(ναῖκα) ἐτ(ῶν) 52
Ζώσιμο[ν] υ(ἱὸν) [ἐτ(ῶν) --] Εὔ[κ]λ[ε]ιαν -- ἐ[τ(ῶν)] 2(?) βοῦν 1 ὄν[ο]ν 1 πρό(βατα) 5
Διονύσιος Καλλιεργ[ί]α[ν ἐτ(ῶν) - Γ]ελάσιον ἐτ(ῶν) 11 βοῦν 1 πρό(βατα) 3 (*vix* 300)
Γελάσιος χ^{ω(ρίου)} Ἀγρὸ[ς] ἐτ(ῶν) 40 - - - γυ(ναῖκα) [ἐτ(ῶν)] 22

(347)

⟶ 0,27 ⟶ 0,55 ⟶ 1,30
//////// Є TK ZωCIMHNΘ ЄT Γ ¯ ////// --- ἐτ(ῶν) 20 Ζωσίμην Θ(υγατέρα) ἐτ(ῶν) 3

(348)

. . . ЄPINOY
ΓHCCΠOP I8MH
ΛMΠЄΛ I8 Ź
ЄΛΛIωN ΓY B
X KPΛTHTΛION
ΓHCCΠOP I8KH
ЄΛΛIωN ΓY Θ
X CЄIZOBOΛωN
ΓHCCΠOP I8
ЄΛΛIωN ΓY Λ

(349)

X KΛNΘΛPO
ΓHC I MZ
X MHXΛNH
ΓHC I
ΛMΠ ϙ ΛH
ЄΛЄωN ΓY Δ
X Φ OINIKIN
ΓHC I MH
ΛMΠ I ΛΔ

(348)

[χʷ ...]ερινου
γῆς σπορ. ἰού. 48
ἀμπελ. ἰού. 7
ἐλαιῶν γῦ 2
χʷ Κρατήταιον
γῆς σπορ. ἰού. 28
ἐλαιῶν γῦ 9
χʷ Σειζοβόλων
γῆς σπορ. ἰού. —
ἐλαιῶν γῦ 30

(349)

χʷ Κάνθαρο[ς]
γῆς ἰ° 47
χʷ Μηχανή
γῆς ἰ° —
ἀμπ. ἰ° 38
ἐλεῶν γῦ 4
χʷ Φοινίκιν
γῆς ἰ° 48
ἀμπ. ἰ° 34

Varia lectio potissima. N. 343 vs. 1 in fine ΓOPIY Lued. || vs. 2 post prius ϙıM Ross. || vs. 4 EXOYCIN Ross. || vs. 5 EXIKZЄΛT Ross. Quid IΛ K sibi velit nescio. || vs. 6 AΠOΓPAΦHC falso Ross, sine C recte Lued. || vs. 7 ΠN Ross. Certa sunt ΓI; cetera dubia et evanida. || ONONI Ross; pro I spatium vacuum recte indicat Lued. || vs. 9 ΓEN Ross, ΓE[N] Lued. || vs. 15 ϙLIΛ'>>><<< Ross, ϙYIΛΛ>>><<< Lued. || vs. 16 THCX falso Ross, THX. Lued.

N. 344 vs. 4 AMΊϙЄ<ΛΓN< ego, ΛM¯EΛ.... Ross, ΛNΊϙЄ..NS Lued. || vs. 6 ΛM¯EΛ.... Ross, ΛNΊϙΛCЄ\ΓΓN Lued. Quid sint γῦροι ΓN, incertum, praesertim cum de littera Γ dubitari nequeat. Fortasse Γ pro C = 200 incisum est. || vs. 9 AΓIΠTPIATHC] AΠΠYPIATHC Ross. || vs. 12 ЄYPΛMBIN Ross, ϭPΛMBIN Lued. Media linea litterae Є vixdum conspicua. || Post ϙΛB nihil habet Ross, Π T POCNΊЄPϙNΛMΓO ..ΓMBX Lued. || vs. 13 ЄΛY ω Ross. Altera littera et Λ et Λ et Δ esse potest.

N. 345 vs. 1 initium ante ϘK dubium: Χ̊ (ω) (lacuna 5—6 litt.) ΥΩΙΩ.. ΝΓCΝ̊ΟΓ (?) Lued. || vs. 2 extr. post Ϙ nihil Lued. || vs. 13 ΛΜΠΕϘΒ8 Lued. || Γ̊ (Υ) KS Lued. || vs. 15 omnia dubia, Χ̊ (ω) ΜΕ...Γ (spatium 4—5 litt.) CϘ (spatium c. 3 litt.) 8 Lued.

N. 346 vs. 7 .ΥCΙΜΟCΧΡ..ЄΙΜΛ (3—4 litt.) ΚΤΗΤΑΝΕΙΤΝΒ Pittakis. || vs. 10 ΤЄΛΑCΙΟCΚΑΙΤΩΝ idem; quae exempli gratia attuli, ne ceteris eiusdem lectionibus nimia habeatur fides in titulo tam male et scripto et habito.

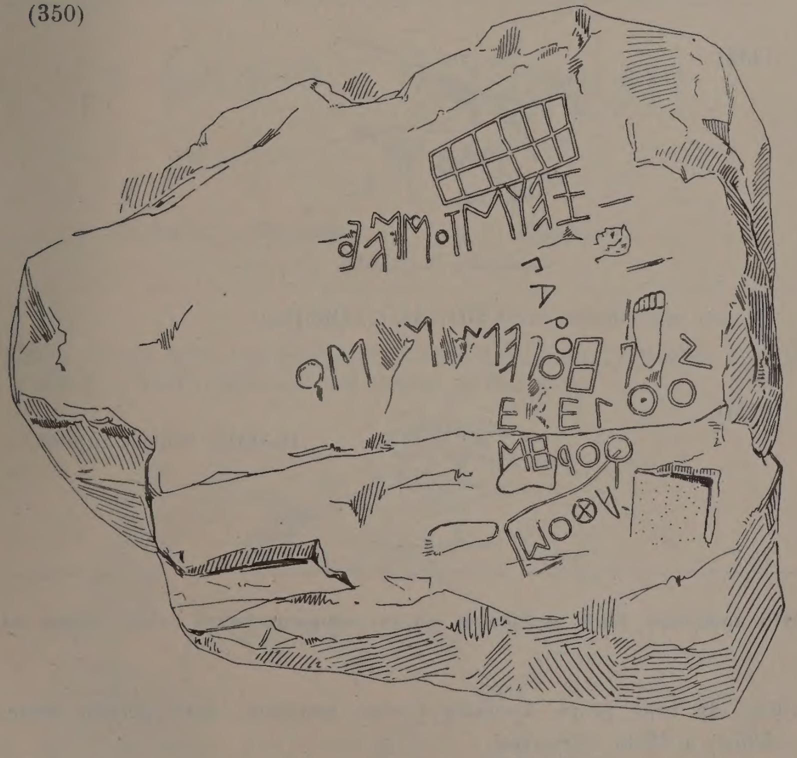
PARS QVINTA.

RES SACRAE.

Tituli ita dispositi sunt, ut primo collocarentur dedicationes sacrae loco, quo inventae sunt, insignes. Maior enim pars rupi ipsi inscripta est prope templum Apollinis Carnei. Quod quo magis manifestum fieret, tabulam geographicam delineavit P. Wilski ibique potiorum inscriptionum locos indicavit (n. 350—409). Sequuntur tituli per totam insulam inventi secundum deorum nomina alphabetico ordine dispositi (n. 410—448). Agmen claudunt variae inscriptiones sacrae, ex his paucae, quae non certis rationibus sed aliqua cum verisimilitudinis specie ad res sacras referri potuerunt (n. 449—461). — Aras Ptolemaeorum et imperatorum Romanorum titulis honorariis attribui, ut cum iis uno conspectu legantur.

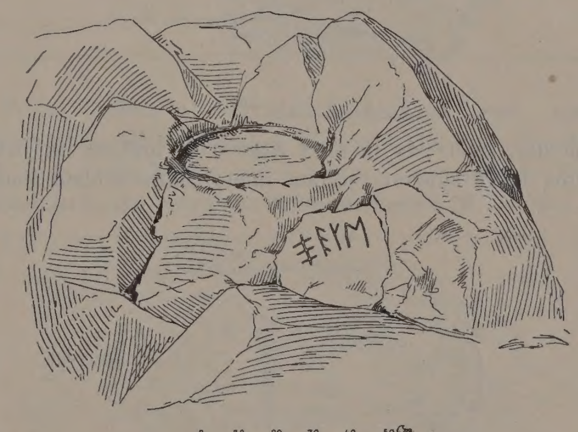
350—363 Intra aedificium perantiquum, quod prope Apollinis Carnei templum meridiem fere versus situm est, inscriptiones in rupe incisas permultas a. 1896 invenimus, quae antiquissimis temporibus in deorum honorem factae sunt. Aedificii autem illius pavimentum cum omnibus illis inscriptionibus altius fuisse demonstrari possit (Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 255), aetate maiores esse inscriptiones quam aedificium apparet. Litterarum ductus a me satis certo dispectos, omissis iis, e quibus nihil lucraremur, in rupe ipsa coloribus indicavi; deinde delineavit R. Heyne (n. 363 M. Luebke ectypo usus). Locos descripsit R. Wilski in tabula geographica. Praeterea tenendum prope inscriptiones plerumque excavatam esse rupem ad recipiendam aram vel donarium quodlibet vel ut ipsum foramen arae vice fungi posset. Quae res ex Heynii delineationibus manifesta fit. N. 351 ed. P. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 432. De plerisque cf. Hiller von Gaertringen *Die archaische Cultur der Insel Thera* 1897, 17 sqq.

(350)

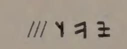
Primum Iovis nomen et quae sequuntur (Ζεὺς τὸς με-) obscura certe vestigia prope scalam parvam, et Curetis (Ϙο(υ)ρε̄́ς) prope aram rupi incisa (nisi forte iam antequam foramen illud incideretur, pueri laus [ὁ δεῖνα ἀγ]αθός in eo loco fuit); postea varia nomina, velut Ε[ὐ]έλθων et Πhόλε̄ς (ut Kaibel) et imagines quaedam incisae, priorum pars erasa, ut nunc sane difficilis sit lectio. Pes serioris aevi, v. n. 384 sqq.

(351)

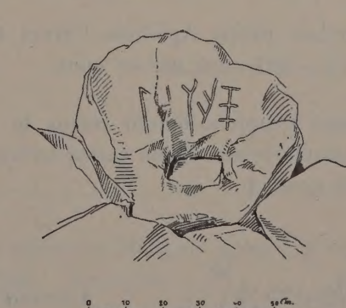
Ζεύς.

(352)

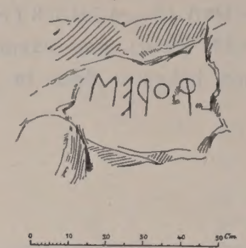
Ζεύ[ς].

(353)

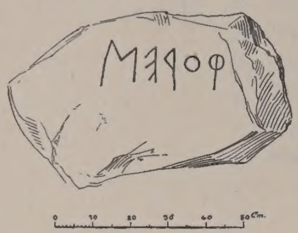
Ζεύ[ς].

(354)

ϙο(υ)ρές.

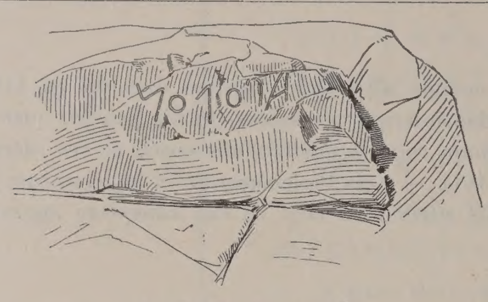
(355)

ϙο(υ)ρές.

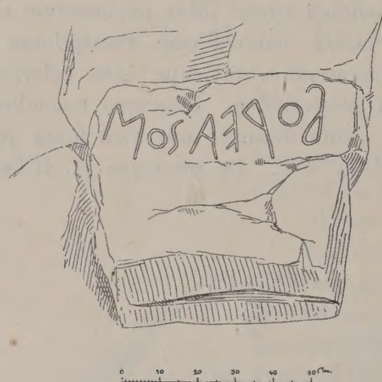
Idem n. 350 et 371.

(356)

Ἀπόλ(λ)ων.

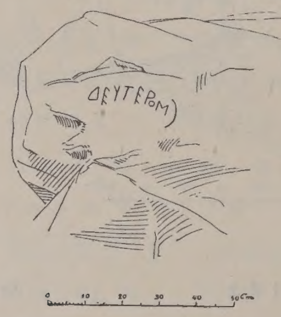
(357)

Βορεαῖος.

Scilicet ἄνεμος, cuius vis in mari Aegaeo et maxime in urbe Thera ceteros ventos longe superat, aestate nimio calore sublato homines delectat.

(358)

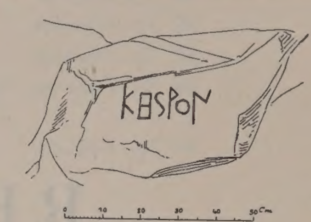
Δεύτερος.

(359)

Διόσϙοροι.

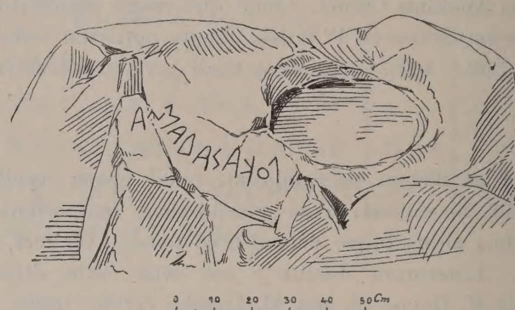
(360)

Κ*h*ίρων.

Chiro in Pindari carmine Pythio nono et in ea, quam Pindarus secutus est Ἠοίη, quam vocamus, Apollinem, cum Cyrenen rapere vellet, consilio suo adiuvit; cf. Studniczka *Kyrene* 41.

(361)

Λοκ(*h*)αία Δαμία.

Enucleavit P. Wolters; Photii glossam λοχαῖος σῖτος] ὁ βαθύς· ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλημένος attulit Wilamowitz. Est igitur eadem, quae Aeginae cum Damia colebatur Auxesia.

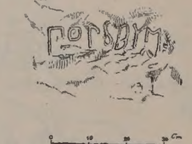
(362)

- δας.

Nomen masculinum velut [Ποτι]δᾶς (?) [Ηάι]δας.

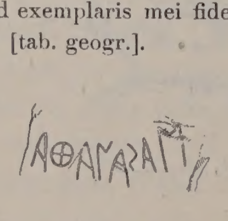
(363)

Πολι[ε]ύς scilicet Iupiter.

364—383 Ex inscriptionibus prope Apollinis Carnei templum, sed extra antiquum illud aedificium supra commemoratum (vide lemma ad n. 350 sqq.) inventis n. 364—381 rupi incisae sunt.

(364) Prope Apollinis Carnei templum notum versus in rupe. Effodi a. 1896. Imaginem ad exemplaris mei fidem cartae tralucidae ope facti delineavit M. Luebke [tab. geogr.].

Ἀθαναία[ς].

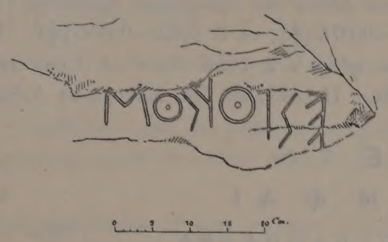
(365) In rupe prope Apollinis Carnei templum, ante portam aulae. Effodi a. 1896. Exscripsi.

Ƅ ʔ P /// M ///

Βἰρ[ι]ς.

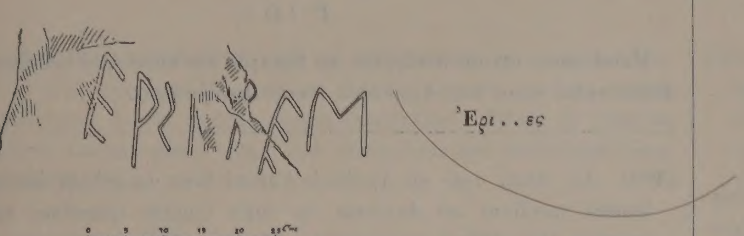
Amyclis in Hyacinthi ara ἐπείργασται … τοῦτο μὲν ἄγαλμα Βίριδος, τοῦτο δὲ Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος (Paus. III 19, 3). Biridis nomen, diu coniecturis temptatum, nunc constat (cf. Pauly-Wissowa *Realencycl.* s. v. Biris). — Infra incerta litterarum vestigia sunt.

(366) Proxime ab aedificio supra antiquissima donaria exstructo occidentem versus in rupe. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Tertia littera aut Γ = λ (aut γ?, quod plerumque est ʎ) aut T esse potest; quinta aut ↾ = υ aut P = ρ. Propter locum divinum aliquod numen latere verisimile, nec tamen certum est.

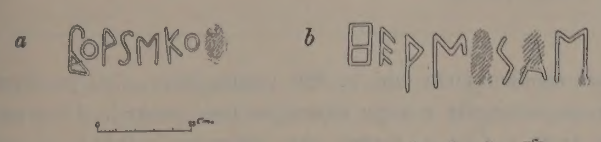
(367) Proxime ab aedificio supra antiquissima donaria aedificato occidentem versus in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Ἐρι . . ες

Ερι[νύ]ες Kern, cf. Herod. IV 149; Ἐριέρες Kaibel et Wilamowitz.

(368) Proxime ab aedificio eodem (v. lemma n. 367) in rupe inscriptiones nonnullas litteris magnis, sed valde detritis incisas effodi [tab. geogr.]. E quibus multa omnino non enucleavi; quae legi, infra exhibui a Luebkio ad exemplaris mei fidem delineata.

Βορίσκο[ς] s. Βωρίσκο[ς]. Ηερμ[ε]ίας.

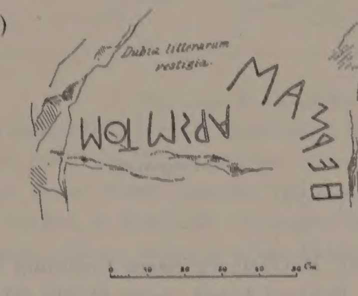
(369) Prope idem aedificium (v. lemma n. 367) in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896; delineaverunt Heyne (et Luebke).

Antiquiorem speciem prae se fert verbum ⊗ΕΡΟΜ, quod ad Θέρος χρυσοῦν Metapontinorum a Strabone (VI 264) commemoratum referre non dubito. (Θέρος i. e. Centauri Wilamowitz; cf. n. 360. An Θερῶς?) Contra quod foramini ipsi adscriptum est nomen Φερετίμας, heroïnae scilicet ignotae, aliquanto recentius esse videtur. Reliqua nihili sunt. — Ad Pheretimam Cyrenes reginam ex Herodoto notissimam, qua regnante Θηραίων καὶ τῶν περιοίκων φυλή Cyrene constituta est (Her. IV 161), provocare vix audeo.

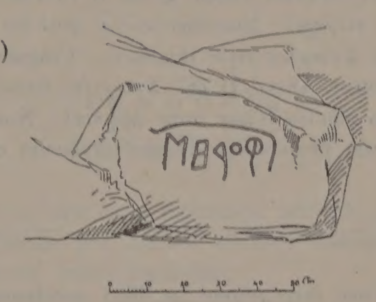
(370. 371) Inter Carnei templum et gymnasium in rupe [tab. geogr.] permulta nomina et humana et divina incisa sunt, e quibus pauca legi, reliqua ut nimis dubia praetermisi. A sinistra est (*a*) Mercurii nomen (n. 370), quod iam vidit de Prokesch-Osten, cuius ex schedis ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 (*Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq.) et tab. I 18; ex Rossii diario Roehl I. G. A. 440 (Cauer Delect.[2] 141, 3; Roberts *Introd.* I 24, 1 *e*) et pueri laus. A dextra legitur (*b*) nomen Μυασίπονος (v. in parte septima); infra haec (*c*) n. 371. Delineaverunt *a* M. Luebke exemplari meo usus, *c* R. Heyne.

(370)

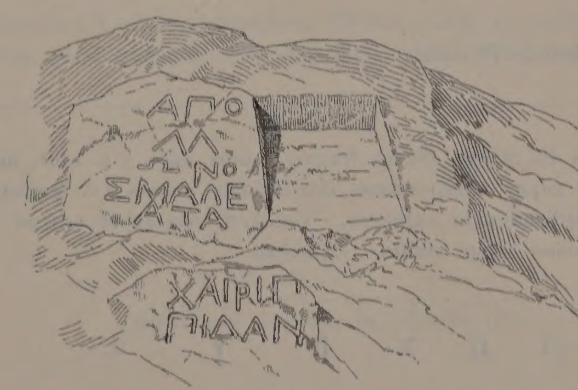
Ηερμᾶς.
[ὁ δεῖνα] ἄριστος.

(371)

Ϙο(υ)ρής.

(372) Prope titulum n. 369 [tab. geogr.] in rupe, apud foramen fere quadratum ad recipiendam aram vel donarium aliquod idoneum; l. 0,35, cr. c. 0,40; litteris quarti fere a. Chr. n. saeculi. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke.

Ἀπό|λλ|ωνο|ς Μαλε|άτα |
Χαιριπ|πιδᾶν.

(373) Prope titulum n. 369 [tab. geogr.] in rupe. Litterae a. 0,045—0,08. Effodi a. 1896. Exscripsi.

ΛΡΤΑΜΙ
ΤΟΣ

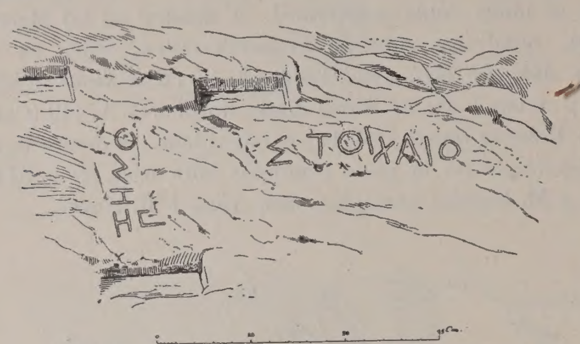
Ἀρτάμι-
τος.

(374) Prope n. 369 in rupe [tab. geogr.]. Litterae quarti a. Chr. n. saeculi esse videntur. Effodi a. 1896. Exscripsi.

Γ Α Σ
Ι Α Ρ Ο Ν

Γᾶς ἱαρόν.

(375. 376) Prope antecedentes inscriptiones in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad ectyporum et imaginis photographicae exemplar delineavit M. Luebke.

(375) (376)

Ζηνὸ(ς) Π(ολιέος) s. Π(ατρώιου?). Στοιχαίο(υ).

Στοιχαῖος quoque Ζεύς est; cf. P. Odelberg Sacra Corinthia Sicyonia Phliasia, Upsaliae 1896, 2 sq., 6; Bekkeri Anecd. graec. II 790, 30 *στοῖχος παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ ἀριθμός· τοιγαροῦν Σικυώνιοι κατὰ φυλὰς ἑαυτοὺς τάξαντες καὶ ἀριθμήσαντες Διὸς Στοιχέως ἱερὸν ἱδρύσαντο.* Cramer Anecd. Oxon. IV 320 Στοιχαδέως, Villoison Anecd. II 187 Στοιχείου habet. Theraeorum et Sicyoniorum cultus similes fuisse nunc apparet. Nota Nymphas et Hyllensium et Dymanum prope hunc Iovem phylarum constitutorem cultas (n. 377. 378).

---

(377) Haud procul a Pheretimae inscriptione (n. 369) occidentem versus in rupe, prope foramen oblongum, l. 0,40, a. 0,30, cr. 0,30; litteris a. 0,05—0,06.

/// ϒ ΙΜ Α Ν //Ω Ν
////////// Φ Α Ι
Κ Ο Ι Ι Α Ι ///////// Β

[Δυμ]άν[ω]ν
[Νύμ]φαι
(*sacrificium*) β′

β′ ut in inscr. 378 δοιαί.

---

(378) Prope Apollinis templum meridiem versus [tab. geogr.]. '*Auf einer schrägen Felsplatte in einer grossen Einarbeitung (Länge 0,87, Höhe 0,35, Tiefe 0,70—0,75), auf die sich offenbar die Inschrift bezieht. Weil hat den Punkt auf seiner Skizze als Nymphaion bezeichnet. Vortreffliche Schrift*' (vss. 1. 2 a. 0,04—0,075 [ϕ]; vs. 3 0,02—0,055 [ϕ]). Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. soc. of lit.* V 2, 1856, 25, 9 ex Leicesteri schedis; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 73, 13. Exscripsit A. Schiff; saepe contuli.

Υ Λ Λ Ε Ω Ν
Ν Υ Μ Φ Α Ι
vac. Δ Ο Ι Α Ι Ο Υ Κ Α Π Ο ϕ Ο Ρ Α

Ὑλλέων
Νύμφαι.
δοιαί· οὐκ ἀποφορά.

Lectio ΔΟΙΑΙ certa est, nec potest cum Weilio suppleri [- ἀποδί]δο[τ]αι. Victimarum, non Nympharum numerus indicatur.

---

(379) Quinque passibus ab aedificio supra antiquissima donaria exstructo occidentem versus in rupe. Effodi a. 1896 [tab. geogr.]. Exscripsi.

///// Ι Ι
Α Ι Α Ι
Γ Ι Ο ///

Haud scio, utrum Asclepius an Sarapis an alius quilibet deus lateat — deum enim esse, non hominem locus ipse indicat.

---

(380) Ad viam, quae ab Apollinis Carnei fano in urbem ducit, ante Ptolemaei sacellum ad dextram in rupe incerta quaedam sive nomina humana sive divina incisa sunt. Plurima aëris humiditate ita corrosa sunt, ut legi nequeant. Pauca dispiciuntur, velut

a Ι Λ Ν Λ Ν Λ Φ Α Ι (a. 0,04) et paullo infra:
b *vac.* Κ Α Λ Α Ι *vac.* (a. 0,075—0,10) et a dextra:
c Κ Α Λ Λ /////

a -- τὰ]ν [Ἀνα]φαί-(?). *b* Καλᾶι. *c* Καλᾶ[ι].

De dea pulchra vide Usener *Götternamen* 54. Diana vicina est, v. inscriptionem insequentem.

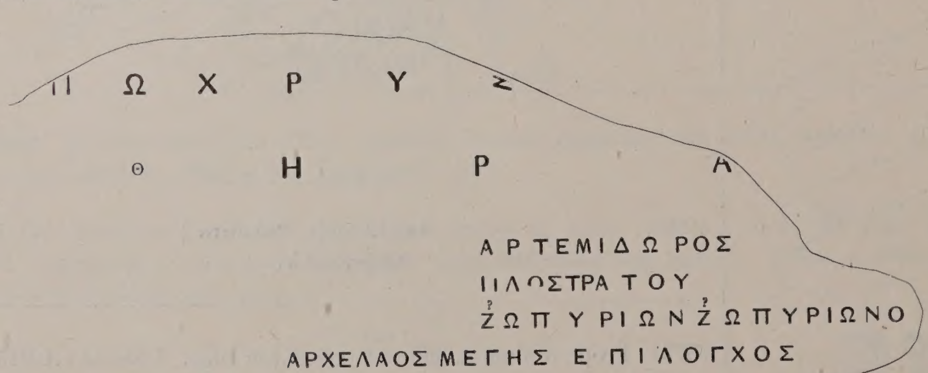
(381) Apud eandem viam ubi n. 380 paullo infra, i. e. propius Carnei templum, in columella e rupe exsculpta [tab. geogr.]. Litterae elegantes, quae tertii a. Chr. n. saeculi esse videntur, a. 0,018. Exscripsi.

Δ Ι Ω Ν Κ Ρ / /////// Π < ///////////// \ Ο Υ
Λ Ρ Τ Α Μ Ι ι ///////////////////////////////

Δίων Κρ[ατησιλόχ]ου (?)
Ἀρτάμι[τι (*cognomen*)].

---

(382) Lapis in multas partes fractus, cuius max. l. c. 1,60, max. a. 0,70, max. cr. plus 0,50, qui in muro Cyclopum more facto fuerat, prope aedificium supra antiquissimas dedicationes sacras (v. lemma ad n. 350 sqq.) exstructum effossus. Credo eum huius aedificii partem fuisse eiusque dedicationem exhibere. Vss. 1. 2 magnis et crassis litteris quarti a. Chr. n. saeculi scripti (a. 0,06 [ο θ]—0,08—0,10); reliqua postmodo Romana aetate addita. Exscripsi.

- ὠ Χρυσ -
Θηρα -
Ἀρτεμίδωρος
[Φ]ιλοστράτου
Ζωπυρίων Ζωπυρίωνο[ς]
Ἀρχέλαος. Μέγης. Ἐπίλογχος.

Fortasse Θήρα heroïs sacrum significatur (Paus. III 1, 8 *καί οἱ καὶ νῦν ἔτι Θηραῖοι κατ᾽ ἔτος ἐναγίζουσιν ὡς οἰκιστῇ*). Vss. 3—6 eius generis nomina sunt, qualia plurima in parte septima continebuntur.

(383) In margine pelvis magnae, cuius exiguum modo fragmentum conservatur in aula templi, quod Apollinis Carnei fuit, effossum, litterae tres incisae sunt, a. c. 0,015. Totius pelvis radius fuit fere 0,36, siquidem recte calculamus; marginis max. l. 0,15, a. 0,03.

Α Γ C

Fortasse Ἀπό[λλωνος] nomen latet.

384—388 Pedes lapidibus, qui in pavimento apud Apollinis Carnei templum fuisse videntur, incisi ab hominibus, qui eo adoratum venerunt. (Etiam in limine portae, quae in aulam templi illius ducit, duo pedes sine inscriptionibus incisi sunt.)

(384) Lapis, qui in pavimento fuisse videtur, max. l. 0,28, a. 0,30, cr. 0,12, ante Apollinis Carnei fanum inventus pedis humani vestigia exhibet incisa in eoque nomen sera aetate male inscriptum. Exscripsi.

ΕΥΧΑΡΙΤΟ
C

Εὐχάριτος.

(385) Similis lapis, cuius max. l. 0,35, max. a. 0,34, max. cr. 0,14, ibidem repertus. Exscripsi.

ΖѠCΙΜΟ
V

Ζωσίμου.

(386) Similis lapis. Exscripsi.

ʹΗΘΙΟΥ

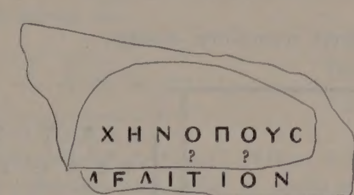
- ηθίου.

(387) In lapide caeruleo deformi, qui ad pavimentum pertinuisse videtur (max. l. 0,32, max. a. 0,24, max. cr. 0,115), duorum pedum partes incisae sunt; intra unum pedem nomen inscriptum. Effodi in cisterna intra Apollinis Carnei aulam sita. Ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke.

- ο]ζωτίου.

(388) Fragmentum lapidis nigricantis, cuius max. l. 0,30, max. a. 0,18, max. cr. fere 0,08. Circa verbum χηνόπους linea incisa est, quae pedis alicuius nimis latam plantam indicat. Litterae ipsae crassae sunt et obiter incisae, a. fere 0,03. Exscripsi in vico Μεροβίγλι apud Georgium Veloniam, quo ex antiqua urbe delatum erat.

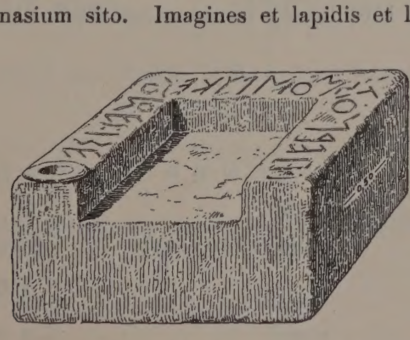

χηνόπους
[Μ]ελίτιον.

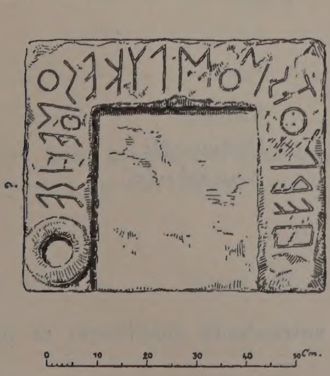
χηνόπους largum et deformem mulieris pedem indicare videtur. Olim apud Plinium pro herbae alicuius nomine legebatur (n. h. XI 18), ubi 'echinopode' habet Detlefsen.

389—398 Ea quae sequuntur ad epheborum gymnasium pertinent, quod prope Carnei templum circa antrum sacrum est, ibique aut a me inventa aut prout horum simillima non sine magna verisimilitudine ad eundem locum relata sunt. Huc faciunt epheborum catalogi Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ dedicati n. 339. 340.

(389) Ara lapidis nigri volcanici, l. 0,60, a. 0,28, cr. 0,50, cuius formam infra exhibemus a Luebkio delineatam. Effodi a. 1896 in aedificio rotundo prope epheborum gymnasium sito. Imagines et lapidis et litterarum ad ectyporum trium exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

Ηερμότιμος Λυκείο(υ) [μʹ] ἐ[πο]ίε(ι) (?).

Lapidis superficies cum corrosa sit et quasi spongiosa, nonnunquam ambigi potest, quid sit fissura quidve genuinus lapicidae ductus. Velut O, quod infra M vidit Luebke, littera non esse mihi videtur. Contra M ipsum, quod non cognoveram, recte dispexit Luebke. Λυκείο(υ) [μʹ] Wilamowitz. Vestigia quae in verbo ultimo inter litteras Ε (prius) et Σ apparent incertissima sunt.

(390) *'In un cubo ben pulito di marmo pario.'* In S. Stephani monte. Edd. Sophocles K. Oeconomus *Δωροκλείδας ὁ Θηραῖος ἀθλητής, Ἀθήνησι Καραμπίνου* 1864 et G. Henzen *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 107 ex comitis de Cigalla schedis (Kaibel Epigr. graec. 942; Cougny App. Anth. Pal. I 168). Henzenum sequor.

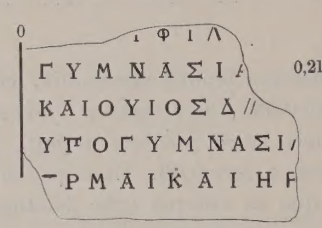
Δ Ω Ρ Ο Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ Ι Μ Ε Ι Ρ Ο Ν Τ Ο Σ
ΕΡΜΑΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙ
ΑΝΙΚΑΠΥΚΤΑΙΣΙΔΙΑΙΜΑΤΟΣΑΛΛΕ
Τ Ι Θ Ε Ρ Μ Ο Ν Π Ν Ε Υ Μ Α Φ Ε Ρ Ω Ν
Σ Κ Λ Η Ρ Α Σ Π Α Ι Σ Α Π Ο Π Υ Γ Μ Α Χ Ι Α Σ
Ε Σ Τ Α Π Α Γ Κ Ρ Α Τ Ι Ο Υ Β Α Ρ Υ Ν Ε Σ Π Ο Ν Ο
Α Μ Ι Α Δ Α Ω Σ Δ Ι Σ Δ Ω Ρ Ο Κ Λ Ε Ι Δ Α Ν
ΕΙΔΕΝΑΕΑΘΛΟΦΟΡΟΝ

Δωροκλείδας Ἱμείροντος
Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ.
Ἁ νίκα πύκταισι δι' αἵματος· ἀλλ' ἔ|τι θερμὸν
πνεῦμα φέρων || σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας |
ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνο[ν]· | ἁ μία δ' ἀὼς
δὶς Δωροκλείδαν | εἶδεν ἀεθλοφόρον.

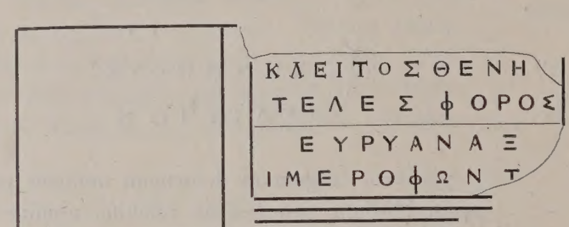
(391) Fragmentum lapidis, cuius postica pars in muro aliquo fuisse, anterior e muro eminuisse videtur, quamobrem infra cymatio ornata est. Margo superior et dexter laesi. Max. l. 0,32, a. 0,25, cr. 0,54. Habet duas inscriptiones. Effodi apud aedificium rotundum, quod ad epheborum gymnasium pertinet. Exscripsi.

a) in fronte titulus est alterius fere a. Chr. n. saeculi, litteris bonis.

. . . . φιλ -
γυμνασια[ρχ - -]
καὶ ὁ υἱὸς Δ -
ὑπογυμνασι[αρχ - -]
[Ἑ]ρμᾶι καὶ Ἡρ[ακλεῖ].

b) in latere sinistro nomina litteris recentioris aetatis.

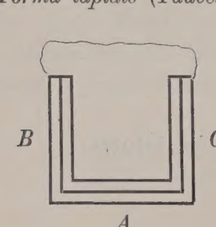

Κλειτοσθένη[ς].
Τελέσφορος.
Εὐρυάναξ
Ἱμεροφῶντ[ος].

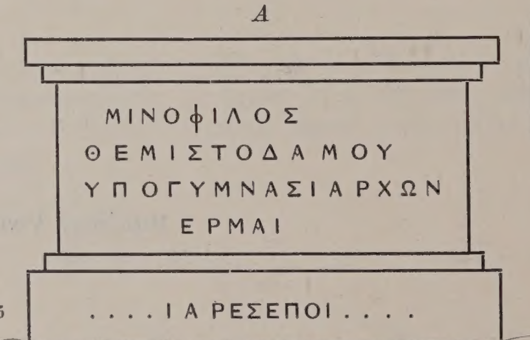
---

(392) In tribus lateribus basis alicuius, quae praeter posticam partem defractam superne et infra cymatiis ornata erat, l. 0,30, a. 0,25 (sicut antecedens n. 391, quae ad idem monumentum pertinuisse videtur), inscriptiones incisae erant. Primus in monte S. Stephani exscripsit Fauvel a. 1788, cuius schedas Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 112 verso) inspexi. Edd. Dubois *Catal. de Choiseul* 1818, 199 pessime; Osann Syll. inscr. graec. 1834, 381 I—III ex Villoisoni schedis, qui Fauvelium secutus est, sed artificis nomen omisit; Boeckh C. I. G. II 2466 ex his et S. Martini et Pittakis schedis, quae ex Fauvelii exemplari fluxerunt, quamquam Spartae tribuit Pittakis (Vosswinckel De Theraeorum insulis 91, 10*b*; Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I¹ 608, ² 424 [= *A* 5]; Hirschfeld Tit. statuar. 156; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 311). Fauvelium sequor.

Forma lapidis (*Fauvel*):

A

B

Ν Ι Κ Α Ν Ω Ρ
ΜΟΝ
ΔΑΜΟΚΡΙΝΟΥ

C

Α Π Ω Α Λ Ω Ω
Ν . . . . . Σ
Σ Υ Μ Ε Ο Υ
Λ Ο Σ

A:
Μ[η]νόφιλος
Θεμιστοδάμου
ὑπογυμνασιαρχῶν
Ἑρμᾶι.
- άρ[η]ς s. [ὁ δεῖνα Π]άρ[ιο]ς ἐποί[ησε s. - ει].

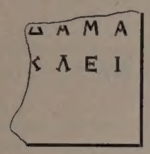
B:
Νικάνωρ.
Μόν[ιμος (?)]
Δαμοκρίνου[ς].

C:
Ἀπολλώ[νιος]
Ν . . . . . ς
Σύμ[β]ου-
λος (?).

Var. lect. *A* vs. 1 ΜΕ Dubois. || *B* vs. 1 Ο idem. || *C* vs. 1 ΑΠΟΛΛΩΝ... idem.

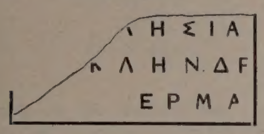
Parius statuarius etiam in alio fragmento Theraeo (v. infra) latere videtur. Lapidem antecedentis simillimum ut hunc in epheborum gymnasio fuisse probabile est.

(393) Fragmentum marmoris albi, a parte dextra et inferiore integrum, cuius max. l. et a. 0,08, max. cr. plus 0,02. Litterae accurate incisae, a. 0,013. Exscripsi prope epheborum gymnasium apud aedificium rotundum.

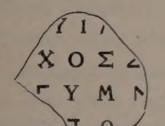
Fortasse: [ὁ δεῖνα -]δάμα
[Ἑρμᾶι καὶ Ἡρα]κλεῖ.

(394) Fragmentum marmoris albi, l. 0,188, max. a. 0,10, max. cr. 0,21. Margo inferior, dexter et in inferiore parte sinister integri; superior leviter tantum laesus. A dextra utique alter fuit lapis, qui tituli finem continebat. In superiore autem latere foramen est rectangulum, quod dextri quoque lapidis partem occupavisse apparet, l. 0,10, cr. 0,085, profundum 0,03, ad stelam (Hermam?) iniciendam idoneum. Litterae bonae quarti fere vel tertii ineuntis saeculi, a. 0,02. Versuum locos lineolis significaverat quadratarius. Nunc in vico Μεροβίγλι penes Beloniam conservatur. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 167, 6. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

[Κλ]ησιά[ναξ(?)]
Κληνδρ[ίδα(?)]
Ἑρμᾶ[ι].

(395) Tabulae fragmentum tenuissimae, cr. modo 0,015, max. l. 0,08, max. a. 0,08. Litterae bonae, a. 0,013. Effodi supra gymnasium.

Fortasse: γυμνασίαρ]χος [Σ - - τοῦ δεῖνος, ὑπο]γυμ[νασίαρχος ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ].

(396) Tabula lapidis caerulei, cuius max. l. 0,70, max. a. 0,32, max. cr. c. 0,17. A dextra alius lapis fuit, qui versuum fines continebat. Litterae bonae sed evanidae, a. 0,03. Exscripsi.

ΤΙΜ_ΝΑΞΝΙΚ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ
⟶ 0,18 0,70

Τιμ[ῶ]ναξ Νικ[ίππου]
γυμνασιαρχή[σας Ἑρμᾶι(?)].

Τιμῶναξ Νικίππου v. n. 487 sq.

(397) Lapis deformis caeruleus, cuius max. l. 0,44, max. a. 0,37, max. cr. c. 0,18; litteris magnis a. 0,03—0,04. Effodi ad aedificium rotundum prope epheborum gymnasium. Exscripsi.

ΑΓΛΩΦΑ
ΝΗΣΠΟ
\ΥΝΙΚΟΥ
//// ΛΡ/ΗΣ ///////////////

Ἀγλωφά-
νης Πο-
[λ]υνίκου
[γυμνασια]ρ[χ]ήσ[ας Ἑρμᾶι(?)].

Vs. 4 prope evanidis litteris scriptus fortasse ad vetustiorem titulum pertinet. Hominis nomen saepe occurrit.

(398) Frustulum lapidis rubri, cuius max. l. 0,115, max. a. 0,05, litteris a. 0,02. Exscripsi in vico Μεροβίγλι apud G. Beloniam, quo a Μεσαβουνῷ delata est.

ΥΜΝΛ

[γ]υμνά[σιον] *s.* [γ]υμνα[σίαρχος vel - χήσας] vel tale quid?

Beloniae lapides maximam partem e regione epheborum gymnasii delati esse videntur. Cf. infra in partis septimae sectione altera.

399—409 Infra epheborum gymnasium in clivo montis urbani promunturium versus rupes multis locis et foramina rectangula continet, qualia supra commemoravimus, et nomina iis adscripta divina humanaque. Fortasse etiam humana multa, apud quae dei alicuius mentio expressa non fit, numinis venerandi gratia incisa sunt; quod cum sciri non possit — multa enim ibi quoque profanis de causis nomina inscripta esse apparet — eos modo titulos hic posui, qui deum exhibent, ceteros in partem septimam ablegavi.

(399) In rupe. Exscripsi.

ΙΕΥΣ
/// ΤΑΣΙΚΛΕΥΣ

Ζεύς.
[Σ]τασικλεῦς.

Genetivus est eius, qui sacra fecit deique nomen simul invocavit.

(400) In rupe litteris bonis quarti a. Chr. n. saeculi, a. 0,023—0,04. Exscripsi.

ΙΕΥΣ
ΣΩΣΙ

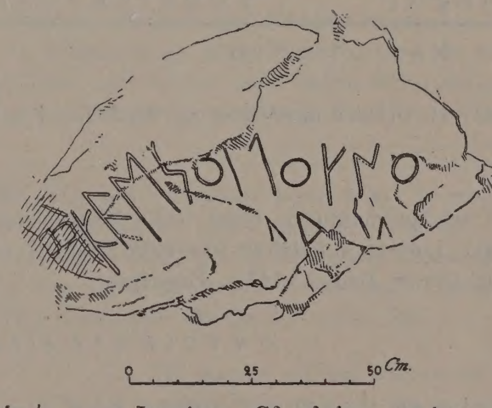
Ζεύς.
Σωσι -

(401) In meridionali arcis clivo infra epheborum gymnasium. Litterae (a. 0,04—0,05) difficile leguntur; quarta quinta sexta dubiae sunt. Exscripsi.

/// ΞΥΣΤΥΧΘΝΘΣ

[Z]εύς. Τύχωνος.

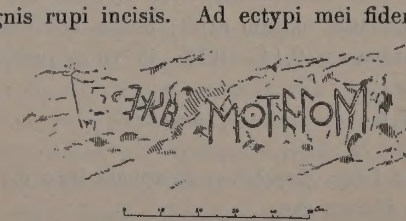
(402) In rupe [tab. geogr.]. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

[H]ικέσιος. Οὔνο - - (?)

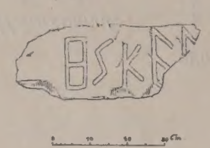
Ἱκέσιος est Iuppiter. Cf. ad hunc et insequentes titulos inscriptiones Coas a Patone et Hicksio (*Inscr. of Cos* 149. 150) editas: Διὸς ἱκεσίου. Σιμωνιδᾶν et Διὸς φρατρίου, Ἀθαναίας. Εὐρυανακτ[ι]δᾶν.

(403) Ibidem fere. Infra signum trigonometricum [tab. geogr.] litteris magnis rupi incisis. Ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

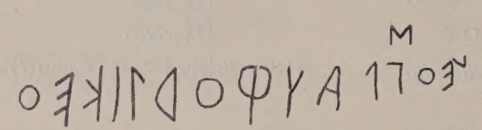
Ηικέ(σιος).
Σωτέλ(ε)ος (?).

(404) Lapis fere oblongus a dextra fractus. Max. l. 0,53, a. 0,20, cr. 0,25. In latere adverso est inscr. *a* litteris permagnis a. 0,10—0,15; in postico *b* serae aetatis nomina, quorum forma in littera ⊕ antiquitatis speciem affectat. Effodi ante Mercurii et Herculis antrum, quo posteriore aetate delatus esse videtur. Exscripsi.

a Ἱκέ[σιος].

b ΗΡΟΦΙΛΟΣ Ἡρόφιλος.
ΜΙ⊕ΡΗΣ Μιθρῆς.

(405) Therae in monte sepulcrali (i. e. Σελλάδα). Ed. Roehl I. G. A. 450 ex Rossii diario (= Imagg.[2] p. 2 n. 12; Roberts *Introd.* I 25, 1 *o*).

 - ν]εος Γλαύϙο(υ) -

- ς ὁ Γλαύϙο(υ) - Roehl. Fortasse in sinistris litteris idem inest, quod n. 403, ἹΚΕΣΙΟ, Ἱκεσίου scilicet, nomen.

(406) Infra Phidippidae inscriptionem in rupe, litteris a. 0,06—0,10. Exscripsi.

/// ΕΥΣΤΑ [Ζ]εὺς τᾶ[δε (?)]
ΜΗΛΙΧΙ ///// Μηλίχι[ος].

(407) In clivo prope signum trigonometricum q. v. rupi incisum. Exscripsi.

a Μ ΑΛΙΟ Ἀλίο(υ) (?)

b ΑΓΥ Ἀγυ -

(408) In rupe infra epheborum gymnasium [tab. geogr.] prope singula foramina rectangula ad donaria vel arulas recipienda idonea inscriptiones legi, *a* 0,07—0,10, *b* 0,06—0,09 altas.

a ΦΡΑΣΙΦ ///Ν///Ι> Φρασιφ[άνης].

b plus 0,24; 0,21; ΟΝ ΔΑΡΔΑ Δαρδάνο(υ).

b Herosne an homo?

(409) Prope n. 406 in rupe, litteris magnis a. 0,09—0,11. Exscripsi.

ΜΛΔΙΜ /////////// ΕΙΠ Πλε[ισθε]νιδᾶν (?).
0,99 0,68 0,22 0

410 'Capitäl einer Halbsäule in der verfallenen Höhlenkirche Ἅγιον Πνεῦμα. *Die Kirche gehörte einst zu einem in den Höhlungen der Tuffelsen befindlichen Kloster, weshalb der Platz Monastiri heisst. Er liegt direct unterhalb des Dorfes Akrotiri etwa auf halber Höhe des steil abfallenden Kraterrandes oberhalb der Scala* Πάλλος. *Dass hier einst ein Tempel gestanden hat, geht aus den in den Höhlen befindlichen Architekturfragmenten (Säulentrommel mit Canneluren, Gebälkstücke etc.) hervor. Das Halbcapitäl, das die Inschrift trägt, ist aus weissem (nicht einheimischem) Marmor und hat 7 Canneluren. Echinus steil. Zwischen Säule und Echinus drei Ringe. Höhe des ganzen Capitäls 0,20. Echinusbreite 0,50, Höhe 0,065, Dicke 0,165.*' Litterae apicatae cum aliqua elegantiae specie incisae, a. 0,015. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΣΑΡΑΠΙΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΛΑΟΔ///
ΚΕΥΣΥΠΕΡΕΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑ/////
ΚΟΣΑΓΝΙΘΕΩΙ ΤΟΝΚΙΟΝΑ////////// (*abacus*)
ΧΑΡΙ-ΤΗΡΙΟΝ (*echinus*)

Σαραπίων Ἀσκληπιάδου Λαοδ[ι]-
κεὺς ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῆς γυναι[ι]-
κὸς Ἁγν[ῇ] θεῶι τὸν κίονα
χαριστήριον.

Deam Syram colit Syrus; cf. Drexler apud Roscher *Myth. Lex.* I 2, 1814 sq.

411 Ad litus occidentale sub promunturio, quod hodie Σκάρος vocatur, in rupe titulus est incisus, quem primis post receptas litteras Ionicas annis iure attribuit Weil. Litterae a. 0,045 (Θ Ο)—0,08. Edd. I. comes de Cigalla Γενικὴ στατιστικὴ τῆς νήσου Θήρας 1850, 39; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 77, 18 (Cauer Delect.[2] 147). Exscripsi.

ΟΥΡΟΙΑΘΑΝΑΙΑΣ οὖροι Ἀθαναίας.

Cf. οὖροι γᾶς Θεῶν Ματρί n. 436. ΟΥΡΟΙ et Alfredus Schiff et ego legimus; ΟΥΡΟΡ Weil, ΘΥΡΟΡΑΟ ΑΝΑΙΑΣ de Cigalla. || Terminus maius aliquod fanum indicare videtur, fortasse id quod Theophrastus apud schol. Pind. Nem. IV 11 dicit a Cadmo conditum esse.

412 In orientali montis, ubi urbs antiqua est, clivo eo loco, ubi murus recentioris aetatis λουρί nominatus initium capit; litteris bonis sexti vel quinti ineuntis a. Chr. n. saeculi a. 0,14—0,16, in rupe prominente. Exscripsi.

ΑΙΓΛΑΤΑ Αἰγλάτα.

Dedicatio Apollinis Αἰγλάτα (sive Ἀσγελάτα) Anaphaei loco e regione Anaphes insulae sito maxime idonea est.

413 Lapis a sinistra dextraque fractus, cuius max. l. 0,25, a. 0,105, cr. 0,115; litterae a. 0,038. Effodi prope Basilicam septentriones versus.

Ϻ/ Ι /// Ο Ε

Fortasse Ἀρτέ]μι[δ]ος; nam doricam formam admitti vetat Ε.

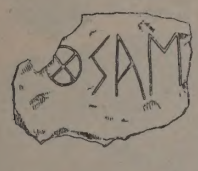
414 Lapis caeruleus oblongus a sinistra fractus, cuius max. l. 0,37, max. a. 0,11, max. cr. 0,23. Litterae vs. 1 a. 0,03, vs. 2 0,02. Effodi in casa ea, ubi maxima est cisterna, ad viam principalem orientem versus sita. Exscripsi.

O Σ Σ I I I E I P A ∠
K A I

Fortasse: [Ἀρτέμιδ] / [Ἀρτάμιτ] ος Σ[ωτ]είρα[ς
καὶ
\- - - - - - - -

---

415 Fragmentum lapidis caerulei, cuius max. l. 0,25, a. 0,19, max. cr. 0,07. Effodi intra Basilicam quinque passibus a documentis, quae ad Clitosthenis opus pertinent (n. 325 sq.), aliquantum supra solum antiquum. Ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

\- Θίας.

Fortasse una ex iis tabulis est, quae deorum nomina continent, prope porticum inventis. Supplementa multa excogitari possunt, velut [Ἀρτάμιτος Ὀρ]θίας, [Ἐλευ]θίας alia.

---

416 Inter vicos Megalochorium et Emporium, dimidiam horae partem a priore distans inter vineas sacellum est, nunc S. Nicolao Marmaritae dedicatum. Imaginem templi exhibent Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, tab. XXVI 9*a*—*d* = *Arch. Aufs.* II tab. XIII 9*a c d*, XIV 9*b e f* (cf. p. 421 sq. et eiusdem *Reisen auf den griech. Ins.* I 71); Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, tab. *R* 2*a b*; *Gaz. archéol.* VIII 1883, pl. XXXII. In muro septentrionali, e regione ianuae, quae est meridiem versus, aedicula est parva (Ross *Ann.* l. l. tab. XXVI 9*b*) et infra eam titulus elegantibus admodum litteris sed quae primo a. Chr. n. saeculo utique non maiorem antiquitatem arguunt incisus (a. 0,025—0,03). Edd. Ross *Ann.* l. l. 21 = *Arch. Aufs.* 421 sqq. (C. I. G. II add. 2465*c* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 90, 7*b*]; cf. F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 330, quae nihili sunt aestimanda; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864 p. 256 sq. et tab. *R* 2*a*; Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 161, 1; Loeschcke *Vermuthungen zur griech. Kunstgesch.*, Progr., Dorpat. 1884 p. 17); *Gaz. archéol.* VIII 1883, 222; H. Mamet De insula Thera 1874, 70. Exscripsi.

Θ E A B A Σ I Λ E I A
E Π I /// O Γ X O Σ K A I
.ᴾ I /// A P I Σ T A X A P I Σ T E I O N

Θεᾶ Βασιλείᾳ
Ἐπί[λ]ογχος καὶ
[Κ]ρ[ιτ]αρίστα χαριστεῖον.

Vs. 3 ad nomen cf. n. 420. .ΠI.A Ross; ΠANA qui vix vidit Lenormant; E /// I /// A *Gaz. arch.* Sed superior pars litterae P certissima est.

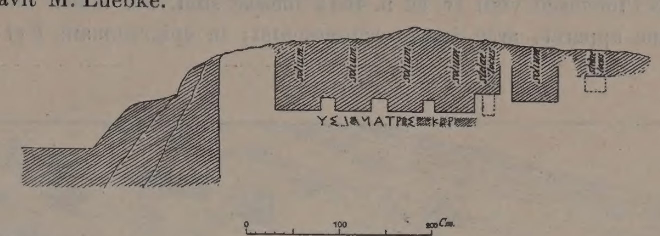
417 Tabula (votiva) marmoris(?) albi, l. 0,38, a. 0,175, cr. 0,065; litteris magnam partem evanidis a. 0,04. Effodi intra ianuam casae ad viam, quae est supra Basilicam. Exscripsi.

Δ A M A T ᴾ O //

Δάματρο[ς].

---

418 Prope ecclesiam Χριστός appellatam versus occidentem quinque sellae(?) sive arae ex ipsa rupe exsculptae sunt. Praeter eas duo foramina stelis recipiendis idonea ibi incisa sunt. Exscripsi. Cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 258. Imaginem ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Ὗς Δάματρ[ο]ς [καὶ(?)] Κ[ό]ρ[ας].

Ante Y nulla litterarum vestigia vidi. Quamobrem supplementum [ἱερε]ύς reiciendum esse censeo. Verbo καὶ spatium vix suppetit.

---

419 Statuae aeneae basis oblonga marmoris Theraei caerulei, l. 0,52, a. 0,315, a Fauvelio inter porticus ruinas, quae a Basilica non est diversa, m. Iulio a. 1788 effossa (Bibl. nat. Paris. ms. francogall. 22877 f. 19 et 115) et comiti de Choiseul-Gouffier Parisios missa, ubi nunc in Museo *Louvre* conservatur. Litterae altitudinis diversae, 0,01[0]—0,02 tertio a. Chr. n. saeculo rectissime attribuuntur a Loewyo. Edd. Dubois *Catal. ... de Choiseul* 1818, 94, 226; Clarac *Catal.* 676, *Musée* 445, *Inscr.* pl. 52; Osann Syll. inscr. graec. 365 XXVI ex his et schedis Villoisoni Fauvelianis; Boeckh C. I. G. II 2465 ex his et schedis Muellerianis et St. Martini et duplicibus Pittakis, qui vss. 1—4 Athenis, vss. 5—7 modo Megaris modo Salamini tribuit (Vosswinckel De Theraeorum insulis 89, 6*b*; Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I [1] 467, [2] 327; Overbeck *Schriftquellen* 2019); Froehner *Inscr. grecques du Louvre* 1865, 14 (Hirschfeld Tit. statuar. 67*a*); Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 164 cum litterarum imagine. Vidi.

K A P T I N I K O Σ
A N Θ H Σ
Θ E A N O P O Σ
T O N A N Δ P I A N T A
Δ I O N Y Σ Ω I

Σ I M O Σ Θ E M I Σ T O K P A T O Y Σ
Σ A Λ A M I N I O Σ E Π O I H Σ E

Καρτίνικος
Ἄνθης
Θεάνορος
τὸν ἀνδριάντα
Διονύσωι.

Σῖμος Θεμιστοκράτους
Σαλαμίνιος ἐποίησε.

Eiusdem statuarii opus Rhodium: I. G. Ins. I 70.

Ex Bacchi templo etiam Ptolemaei sexti ara est n. 468, ut diserte tradit inscriptio, nec dubito, quin ibidem fuerit collocata altera ara Ptolemaei quarti n. 466 quippe pancarpis Bacchicis ornata.

---

420 'Ex insula Θειατύρα' (corr. Θήρα) 'in empori[o]' (i. e. in vico Ἐμπορεῖον) 'ad Liberi patris dirutum templum.' Ed. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 136, 58 ex Cyriaci Anconitani codice n. 996 Florentiae in bibliotheca Riccardiana conservato. Theraeam originem demonstravit W. Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 161, 1.

Ἡ γεραιρὰ τοῦ πρὸ πόλεως καὶ ἐπιφανεστάτου θεῶν Διονύσου Κριταρίστα Διοδώρου τὸν ξεστὸν σὺν τοῖς ἐπικλιομένοις(?) τοῖχον μετὰ τῆς ἀντοικοδομῆς καὶ τῆς βάσεως ἐκ τῶν ἰδίων κατεσκεύασε τῷ θεῷ χαριστεῖον.

Vs. 3 ἐπικλι(ν)ομένοις(?) Riemann. Malo ἐπικλ(ε)ιομένοις i. e. valvis, quae claudi possunt, ita appellatis propter δοιοὺς ὀχῆας ἐπημοιβούς (Hom. Il. XI 456 sq.) sive ut scholiasta dicit δύο μοχλοὺς -- ἐπαλλασσομένους κατὰ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῖς ἄκροις ἐπικλειομένους διὰ τὴν συμβολὴν μιᾷ κλειδί, cf. Benndorf *Heroon von Gjölbaschi-Trysa* 35; Diels *Parmenides* 118.

Hac inscriptione probatur Bacchi πρὸ πόλεως templum in meridionali insulae parte fuisse. Γεραιρά Anthesteriorum dei est; cf. n. 329.

421. 422 Paullo supra viam hodiernam, quae ab ecclesia S. Stephani ad Evangelismum ducit, eo fere loco, ubi viam antiquam ad urbis confinia accessisse verisimile est, scalae sunt in rupe ipsa incisae, et a sinistra, i. e. urbem versus, ara rupestris Dioscuris dedicata. Et scalas et aram ad photographicae imaginis exemplar M. Luebke, aram R. Heyne (et M. Luebke) delineaverunt. Inscriptiones omnes eiusdem viri iussu, qui sub tribus primis Ptolemaeis vixit (v. ad n. 464), incisae sunt, nec tamen uno litterarum ductu. Litteraturae indolem, qualis in ara et in scalarum titulis *a d e* maxime apparet, arae imago repraesentat; in epigrammatis *b* et *c* litterae magis inter se pressae sunt. Edd. *b c d* Gerhard *Arch. Intelligenzblatt*

(422)

(421) *a* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥπΕΡΓΑΙΟΣ

b ΕΙΣΑΤΟΤΗΝΔΕΚΑΤΗΝΠΟΛΥΩΝΥΜΟΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΦΩΣΦΟΡΟΝΗΝΤΙΜΩΣΙΝΟΣΟΙΧΩΡΑΝΚΑΤΕΧΟΥΣΙΝ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝΘΗΡΑΣΠΟΛΕΩΣΠΑΡΙΟΥ-ΙΝΕΤΕΥΞΕΝ
ΒΑΤΘΡΑΤΑΔΕΣΤ//////ΣΕΝΤΕΜΕΛΑΝΛΙΘΟΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ

c ΗΚΩΠΡΙΑΠΟΣΤΗΙΔΕΘΗΡΑΙΩΜΠΟΛΕΙ
ΘΛΑΜΨΑΚΗΝΟΣΠΛΟΥΤΟΝΑΦΘΙΤΟΜΦΕΡΩΝ

d ////////////////////////ΣΠΑΡΕΙΜΙΚΑΙΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ
///////-ΙΝΠΟΛΙΤΑΙΣΤΟΙΣΤΕΝΟΙΚΟΥΣΙΝΞΕΝΟΙΣ

e ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΕΡΓΑΙΟΣ

der allgem. Litt.-Zeitg. 1835, 66 et Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 100 sq. [= *Ges. kleine Schriften* VI 64 sqq.] et tab. II n. 109 ex Prokeschii schedis; Ross *Reisen auf den griech. Ins.* I 1840, 61 adn. 3 (C. I. G. II add. 2465*b* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 93, 12; Kaibel Epigr. graec. 807; Cougny App. Anth. Pal. I 310, cf. Lenormantii fictas lectiones Philol. XXIV 1866, 330]); vidit et emendavit Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 66 sq. adn. 3; *e* Weil ibid. 67, 2; *a* et aram ego effodi. Arae dedicationem ex schedis meis ed. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer*, app. epigr. 235, 50. Omnia exscripsi.

(422)

Ara:

Βωμὸν ἔτευξε Διοσκούροις Σωτῆρσι θεοῖσιν
Περγαῖος Ἀρτεμίδωρος ἐπευχομένοισι βοηθούς.

(421) In scalis:

a Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.

b Εἵσατο τήνδ' Ἑκάτην πολυώνυμον Ἀρτεμίδωρος
φωσφόρον, ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.

Μνημόσυνον Θήρας πόλεως παριοῦ[σ]ιν ἔτευξεν
βάτθρα τάδ', ἔστ[η]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

c Ἥκω Πρίαπος τῆιδε Θηραίωμ πόλει
ὁ Λαμψακηνὸς πλοῦτον ἄφθιτομ φέρων.

d . . . . ς πάρειμι καὶ παραστάτης
[πᾶσ]ιν πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένοις.

e Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.

d vs. 1 Boeckhii supplementum [καὶ σύμμαχο]ς nimis longum esse videtur. An [εὐεργέτη]ς? De poeta cf. Strack l. l. et carmen sepulcrale in parte octava.

423 In area, quae est ante Ptolemaeorum quod vocamus gymnasium (cf. n. 327), ara marmoris albi effossa est oblonga, cymatiis simplicibus ornata, l. 0,71, a. 0,485, cr. 0,535. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi, a. 0,035. Exscripsi.

Ε Σ Τ Ι Α Σ — Ἑστίας.

---

424 Basis cymatiis carens a dextra fracta, cuius max. l. 0,245, a. 0,18, cr. 0,18; litterae bonae apicatae 0,025. Effodi in ecclesia Christiana (Apollinis Pythii templo?).

Ε Σ Τ — Ἑστ[ίας καὶ]
Δ Ι Ο — Διό[ς Τελείου(?)].

Cf. dedicationes Camirenses (I. G. Ins. I 701. 704. 707): Ἑστίαι καὶ Δὶι Τελείωι. Sed vel humana nomina latere possunt, velut Ἑστ[ιαῖος] Διο[δώρου].

---

425 Inter gymnasium in summo urbis monte situm et S. Stephani ecclesiam, propius ab illo, in rupe, litteris a. 0,09. Ed. P. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 432 ex schedis meis.

Ι F Ν Ο /// — Ζηνό[ς].

---

426 In fori parte meridionali aram parvam a. 1896 effodimus a dextra et postica parte fractam, cuius max. l. 0,185, a. 0,13, max. cr. 0,175; litterae a. 0,03. Exscripsi.

Ι Ε Υ Σ — Ζεύς.

---

427 Tabula a dextra fracta, cuius max. l. 0,25, a. 0,14, cr. 0,07; litteris profundis quinti fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,045—0,055. Effodi a. 1896 in fori parte orientali apud ʽτρεῖς συκιές'. Exscripsi.

Δ Ι Ο
Α Θ Α

Supplementa Διό[ς Πολιέως καὶ] | Ἀθα[ναίας Πολιάδος] vel Δ. Πατρῴιου καὶ Ἀ. Πατρῴιας vel eiusmodi aliquid cuivis in promptu sunt nec prorsus abhorrent ab omni verisimilitudine, cum nimis magnifica esse videantur litterarum vestigia pro nominibus humanis. Praeterea eiusmodi tabellae deis dedicatae prope Basilicam multae repertae sunt; v. n. 413. 415. 417. 428. 433. 441. 442.

---

428 Tabula (votiva) oblonga marmoris albi, l. 0,275, a. 0,14, cr. 0,07; litterae profundae (a. 0,035—0,052) quinti fere a. Chr. n. saeculi. Effodi a. 1896 ad viam supra Basilicam in ianua casae privatae. Exscripsi.

Ε Ν Ι Θ

A sinistra alia tabula fuisse videtur. Fortasse supplendum: [Διὸς Ξ]ενίο(υ).

429 In pavimento casae privatae ad viam principalem, quae ab Apollinis Carnei delubro in forum ducit, occidentem sive meridiem versus sitae lapis est niger, cuius max. l. 0,75, a. 0,55; litterae profundae a. 0,085—0,10—0,155. Effodi a. 1896. Exscripsi.

Ο Ρ Κ Ι Ο C — Ὅρκιος.

Aut Iuppiter est, cuius nomen ante cognomina saepe omittitur (cf. ad n. 329) aut lapis ipse significatur, quippe in quo iura iuranda fieri solebant, quales commemorat Paus. I 28, 5 ἀργοὺς λίθους in Areopago ἐφ' ὧν ἑστᾶσιν ὅσοι δίκας ὑπέχουσι καὶ οἱ διώκοντες, τὸν μὲν Ὕβρεως, τὸν δὲ Ἀναιδείας - -

---

430 Ara fere quadrata marmoris caerulei maculati cymatiis ornata, cuius l. 0,155, a. 0,24, cr. 0,17; litteris negligenter incisis a. c. 0,015. Inter casarum privatarum rudera, quae sunt prope Basilicam occidentem versus, a. 1896 effossam exscripsi.

Δ Ι Φ Σ — Δι[ό]ς
Σ Ω Τ Η Ρ Ο Σ — Σωτῆρος
// Α Ι Γ Ο Ρ Ο Υ — [Λ]αγόρου.
vac. Υ *vac.*

Vs. 1 Φ pro Ο errore incisum. Vs. 4 Υ singulare quid sibi velit, nescio.

---

431 Stela marmoris caerulei, l. 0,51, a. 0,71, quae est in loco Πελεκητό in spelunca ad praecipitem clivum orientalem montis Prophetae Eliae, supra fauces meridionales, quae a iugo Σελλάδα appellato oriuntur. Speluncae dominus, senex sexaginta septem annorum, Lukas Francisci Κηρῦγος, lapidem ibidem inventum esse testatur. Litterae quarti fere a. Chr. n. saeculi, simplices et bonae a. c. 0,03. Exscripsi.

/// Λ Ι ////////////// Η Ρ Α Κ Λ — Λ.... Ἡρακλ-
/// Ε Ι Δ Ε Κ Α Τ Α Ν — εῖ δεκάταν.

---

432 Lapis undique praeter inferioris marginis partem mutilus, max. l. c. 0,09, max. a. c. 0,07; litterae elegantes primi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,015. Effodi in casa prope viam urbis principalem occidentem versus sita. Exscripsi.

Σ Α Ρ Χ — - ς] Ἀρχ -
Κ Λ Ε Ι — [Ἡρα]κλεῖ.

---

433 Tabula (votiva) oblonga, l. 0,42, a. 0,175; litteris elegantibus alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,04. Litterae Σ hastae exteriores paullulum extrorsum inclinatae sunt. Effossa in via supra mediam fere Basilicam. Exscripsi.

Η Ρ Α Σ — Ἥρας.

434 Naïscus, cuius inferior pars deest, marmoris caerulei, l. 0,45, a. 0,70, cr. 0,22; litteris subtilibus et elegantibus a. 0,013, in epistylio bipartito incisis. Exscripsi in vico Κάτω Γωνία apud Petrum Alaphusum Καμιτζῆν.

Γ Ν Α Ι Ο Σ Ι //////////// Γ Ε Ρ Τ Ι Α
Η Ρ Ω Ν Ι ////// Υ // (ͥ Ν

0 . 0,105 0,295 0,45

Γναῖος [καὶ Τ]ερτία ¦ Ἡρών[η ε]ὐ[χή]ν.

435 In promunturio S. Stephani, in rupe prominente euronotum versus. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 89 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 53) et tab. II 82 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*v* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 90]).

Κ Ρ Ο . . Ο Ν Ι

Supplementum Boeckhii Κρο[νί]ονι(?) minime certum ac prorsus improbabile.

436—438 Tres lapides teste Pittaki a. 1839 ʽεἰς τὸ μέρος τὸ μεταξὺ Κοντοχωρίου καὶ Θηροστεφάνη πλησίον τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίουʼ inventi, ubi Matris deorum templum fuisse sequitur; postea Phiram in N. Delendae domum, quae nunc Nomici est, translati. Eodem loco effossi sunt duo leones parvi, longi 8′, bene sculpti (Ross).

(436) Stela marmoris albi cum dente, l. 0,275—0,24, a. 0,63, cr. 0,078. Litterae altae sunt fere 0,01, versibus prioribus paullo altiores, ab initio largae et longis intervallis diremptae, versus finem pressae; simplices et sine apicibus, quarto a. Chr. n. saeculo non recentiores. Edd. Goettling *Bull. dell' Inst. arch.* 1841, 57, qui a comite de Cigalla repertam tradit; Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 21 = *Arch. Aufs.* II 423, 29 (C. I. G. II add. 2465*f*; [Vosswinckel De Theraeorum insulis 93, 11*a*]; Rangabé *Ant. Hell.* 1855, 895; Dittenberger Syll. 377). Exscripsit A. Schiff; vidi et lapidem et ectypum.

vacat
Ο Υ Ρ Ο Ι ⁝ Γ Α Σ
Θ Ε Ω Ν Μ Α Τ Ρ Ι
Θ Ε Ο Σ Α Γ Α Θ Α Ι Τ
Υ Χ Α Ι Α Γ Α Θ Ο Υ Δ
Α Ι Μ Ο Ν Ο Σ Θ Υ Σ Ι Α
Α Ρ Χ Ι Ν Ο Υ Τ Ω Ι Ε Τ
Ε Ι Τ Ω Ι Π Ρ Α Τ Ι Σ Τ
Ω Ι Θ Υ Σ Ο Ν Τ Ι Β Ο Υ
Ν Κ Α Ι Π Υ Ρ Ω Ν Ε Γ
Μ Ε Δ Ι Μ Ν Ο Υ ⁝ Κ Α Ι
Κ Ρ Ι Θ Α Ν Ε Γ Δ Υ Ο Μ
Ε Δ Ι Μ Ν Ω Ν Κ Α Ι Ο Ι Ν Ο
Υ Μ Ε Τ Ρ Η Τ Α Ν Κ Α Ι Α Λ Λ Α
Ε Π Α Ρ Γ Μ Α Τ Α Ω Ν Α Ι Ω Ρ
Α Ι Φ Ε Ρ Ο Υ Σ Ι Ν Μ Η Ν Ο Σ Α Ρ Τ Ε
Μ Ι Σ Ι Ο Υ Π Ε Μ Π Τ Α Ι Ι Σ Τ Α Μ
Ε Ν Ο Υ Κ Α Ι Μ Η Ν Ο Σ Υ Α Κ Ι Ν Θ Ι Ο
Υ Π Ε Μ Π Τ Α Ι Ι Σ Τ Α Μ Ε Ν Ο Υ
vacat

Οὖροι γᾶς
Θεῶν Ματρί.
Θεὸς ἀγαθᾶι Τ-
ύχαι ἀγαθοῦ Δ-
αίμονος. Θυσία
Ἀρχίνου· τῶι ἔτ-
ει τῶι πρατίστ-
ωι θύσοντι βοῦ-
ν καὶ πυρῶν ἐγ
μεδίμνου καὶ
κριθᾶν ἐγ δύο μ-
εδίμνων καὶ οἴνο-
υ μετρητὰν καὶ ἄλλα
ἐπάργματα ὧν αἱ ὧρ-
αι φέρουσιν, μηνὸς Ἀρτε-
μισίου πέμπται ἱσταμ-
ένου καὶ μηνὸς Ὑακινθίο-
υ πέμπται ἱσταμένου.

Vs. 14 ΕΠΑΡΓΜΑΤΑ Rangabé Schiff; ΑΠ° ceteri. Similiter ἐπάρχεσθαι usurpatur in titulo Eretriensi C. I. G. II 2144.

(437) Pelvis marmoris albi, quae tria manubria et unum canalem habet, unde aqua immissa effundatur, dm. 0,50, a. 0,09. In margine scriptae sunt litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,013. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840 n. 435; Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 21 = *Arch. Aufs.* II 423 adn. 29 (C. I. G. II add. 2465*d*; Vosswinckel De Theraeorum insulis 93, 11*c*); Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1208. Exscripsi.

Ε Μ Β Α Ρ Η Σ Θ Ε Ω Ν Μ /\ /Ε Κ Α Τ Α Ν

canalis *manubrium*

Ἐμβάρης Θεῶν Μ[ατρὶ δ]εκάταν.

(438) Ara parvula cylindrata marmoris albi, cuius a. 0,23, dm. 0,185. In parte superiore foramen est rotundum, cuius profunditas est 0,025, dm. 0,095. Litterae aetatis Romanae, sed elegantes, a. c. 0,009. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840 n. 434; Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 21 = *Arch. Aufs.* II 423 sq. adn. 29 (C. I. G. II add. 2465*e* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 93, 11*b*]).

Σ Ω Φ Α Ν Τ Ο Σ
Μ Ο Λ Λ Ι Ο Σ
Μ Α Τ Ρ Ι Θ Ε Ω Ν

Σώφαντος
Μόλλιος
Ματρὶ Θεῶν.

439 *'Cut in the side of a small cave at Kamari.'* Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. soc. of Lit.* V 2, 1856, 27, 29. Commemorat I. de Cigalla *Γενικὴ στατιστικὴ τῆς νήσου Θήρας* 1850, 7 adn., ut a se descriptam, sed postea mari copertam, et textum libri sui exemplari ei, quo ipse utebatur et mihi quoque filii humanitate uti licuit, adscripsit.

Hogg: ΝΥΜΦΑΔ...

Cigalla: ΝΥΜΦΑΣ — Νύμφας.

440 Basis teres sive columella cymatio simplici superne ornata, marmoris caerulei. In vico *Γωνία*, quo a *Μεσαβουνῷ* delata esse Schauberto videtur, exscripsit Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 249, cf. *Reisen auf den griech. Ins.* III 28 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 85]. Habeo etiam ex Schauberti schedis Berolini in Musei Regii antiquitatum bibliotheca servatis (n. 9).

ΠΑΡΘΕΝ
ΛΕΡΙΑΣ

Παρθέν[ου]
Λερίας.

ΕΘ Ross, ΕΘ Schaubert. Formam lapidis ex Schauberto desumpsi. De dea egit E. Curtius *Sitzungsber. der Berl. Akad.* 1887, 1175.

441 Tabula (votiva) oblonga marmoris albi, a sinistra mutila, max. l. 0,29, a. 0,135, cr. 0,10. A dextra integra esse sed alia similis tabula adiuncta fuisse videtur. Litterae simplices et bonae fortasse quarti a. Chr. n. saeculi, a. 0,04. Effodi in via, quae pone Basilicam est.

ΣΕΙΔ
ΙΟΤ //////

[Π]οσειδ[ᾶνος]
- οτ - -

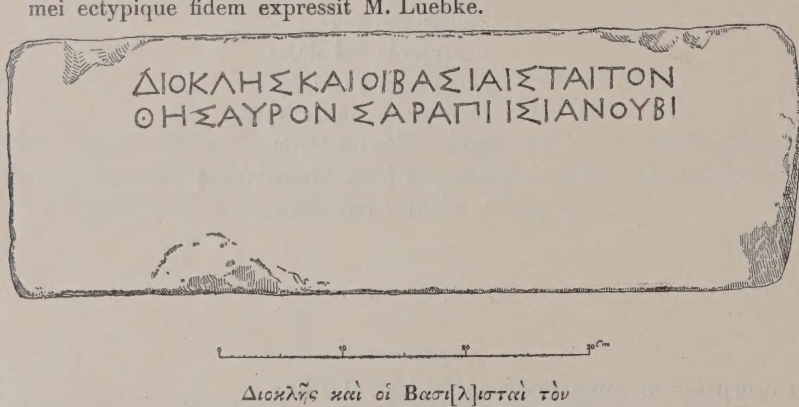
442 Tabella (votiva) marmoris albi, l. 0,31, a. 0,17, cr. 0,09; litteris bonis alterius fere a. Chr. n. saeculi. A dextra alia similis tabella fuisse videtur. Effodi ad viam, quae est supra Basilicam in introitu casae privatae.

ΣΑΒΑΞΙ

Σαβαζί[ου].

443—445 In sacello Aegyptiorum deorum, quod paullo infra ecclesiam Christianam (Apollinis Pythii templum?) in urbis clivo meridionali effodi (cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 257 sq.), et proxime ab eo donaria nonnulla invenimus Sarapidi maxime dedicata et Isidi, quae hic collegi. In eodem fano etiam Ἀρσινόην Φιλαδέλφου cultam esse n. 462 docet.

(443) In superiore lapide *θησαυροῦ*, quem coperculo clausum fuisse verisimile est, litterae elegantes incisae sunt, quae tertii a. Chr. n. saeculi parti priori attribuendae esse videntur (a. 0,013—0,018). Media lapidis pars a superiore ad inferum latus perforata est ita, ut superne et infra largum, in medio vero angustum sit foramen. Effodi propemodum eodem loco, ubi antiquitus fuerat — rupes enim ibi excavata est. Cf. *Mitth. des athen. Inst.* l. l. Lapidis litterarumque formas ad exemplaris mei ectypique fidem expressit M. Luebke.

Διοκλῆς καὶ οἱ Βασι[λ]ισταὶ τὸν
θησαυρὸν Σαράπι Ἴσι Ἀνούβι.

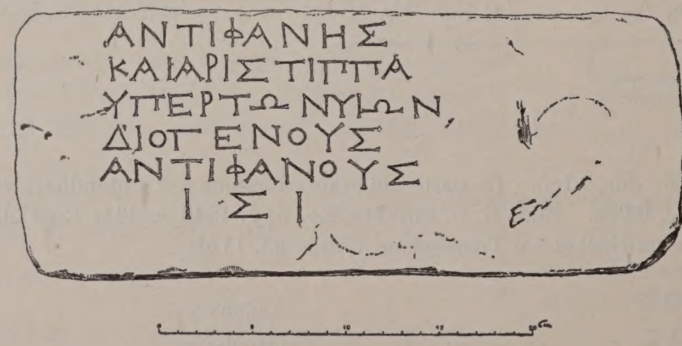
(444) Basis fere quadrata(?) superne cymatio ornata, infra defracta, cuius l. 0,44, max. a. 0,47, max. cr. c. 0,42. Litterae bonae tertii a. Chr. n. saeculi in extremis partibus cuneorum in formam desinunt (a. 0,013). Effodi in cubiculo ad ecclesiam Christianam (Apollinis Pythii templum?) orientem versus sito, quo ex Aegyptiorum deorum delubro translata est. Exscripsi.

ΙΜΕΡΟΦΩΝΙΜΕΡΤΟΥ
ΚΑΘΥΙΟΘΕΣΙΑΝΔΕ
ΙΜΕΡΟΦΩΝΤΟΣ
ΚΑΙΕΠΙΤΕΡΠΗΣΣΑΙΝΙΟΣ
ΤΟΝΥΙΟΝΒΟΤΡΥΝ
ΣΑΡΑΠΙΚΑΙΙΣΙΚΑΙΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΘΕΟΙΣ

Ἱμεροφῶν Ἱμέρτου,
καθ' υἱοθεσίαν δὲ
Ἱμεροφῶντος,
καὶ Ἐπιτερπὴς Σαίνιος
τὸν υἱὸν Βότρυν
Σαράπι καὶ Ἴσι καὶ τοῖς
ἄλλοις θεοῖς.

Ἵμερτος Ἱμεροφῶντος (huius Himerophontis filius?) commemoratur in Epictetae testamento (n. 330, 92) paullo recentiore.

(445) Tabula lapidis caerulei a postica parte non levigata, l. 0,36, a. 0,155, max. cr. 0,115. Litterae simplices (exeuntis tertii aut) secundi a. Chr. n. saeculi altitudinis diversae (0,005—0,017). Lineae exterae litterae Σ interdum, quamvis paullulum, extrorsum inclinatae sunt; forma Φ similis ei, quae in Arsinoës inscriptione n. 462 occurrit. Deae nomen ceteris paullo maius. Effodi in Aegyptiorum deorum delubro. Imaginem ad ectypi fidem delineavit M. Luebke.

Ἀντιφάνης
καὶ Ἀριστίππα
ὑπὲρ τῶν υἱῶν
Διογένους
Ἀντιφάνους
Ἴσι.

Antiphanes, quia patrem omittit, peregrinus esse, uxor Theraea videtur.

446 Basis quadrata l. et cr. 0,11, marmorea, cuius in latere superiore statuae parvae sive Hermae erat vestigium. Reperta in iugo Μεσαβουνῷ inter S. Eliae montem et S. Stephani collem postea Goniam devenit, ubi exscripsit Schaubert. Habeo ex eius schedis in Regii Musei Berolinensis bibliotheca conservatis; cf. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 142, 57.

T Y X A	Τύχα.

447 Similem lapidem in insulae Ii litore orientali ad S. Theodotae aedem vidit A. Schiff. Basis est fere quadrata lapidis nigri volcanii, l. 0,185, cr. 0,18, a. 0,10, cuius in latere superiore foramen est quadratum, l. et cr. 0,13, et intra id minus foramen l. et cr. 0,09. Inscriptio eadem:

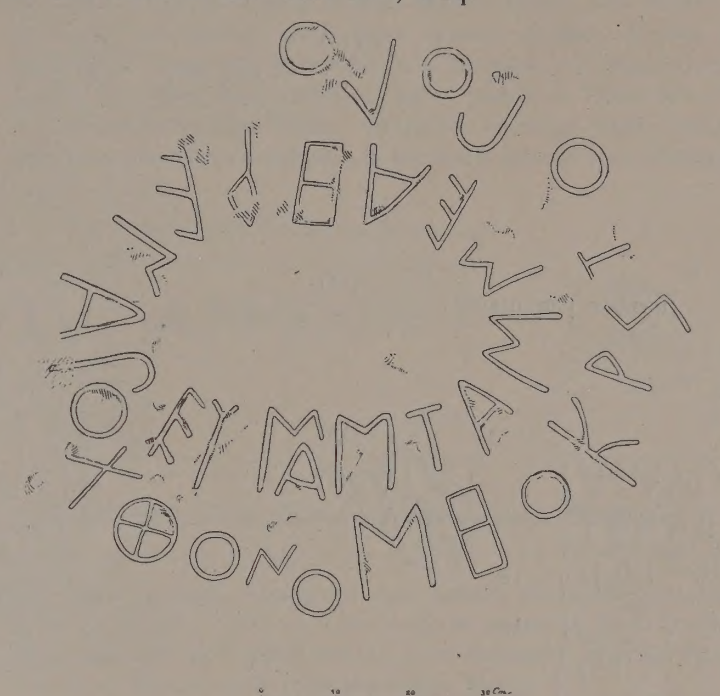
T Y X A	Τύχα.

Hunc lapidem optimo iure Theraeis attributum esse a Schiffio prior titulus demonstrat.

448 Ara parva lapidis caerulei, l. 0,16, a. et cr. 0,15. In latere superiore foramen est rotundum, cuius dm. 0,105, profunditas 0,07, ad urnam vel cippum aliquem inserendum idoneum. Litterae non sine aliqua elegantiae specie incisae, a. 0,013—0,025. Exscripsit A. Schiff in vico Emporio apud Michaëlem Denaxam; ectypum contuli.

T Y X Ͱ Є Π Ͱ K O O C	Τύχη ἐπήκοος.

449 Ad radices montis Prophetae Eliae meridionales prope fauces illas, quae a Σελλάδα oriuntur, intra murum vineti, quod est Nicolai Mavromatis, lapis niger volcanius absconditus est formae ovalis. Circuitus maior 2,18, minor 1,90. In superiore lapidis parte, quae dimidium fere ovi aequat, litterae 'uno versu in cochleae speciem retorto' incisae sunt, magnae eae quidem et crassae, sed quae propter multas iniurias lapidi illatas difficile leguntur. Ed. Roehl I. G. A. 466 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 3, 20; Cauer Delect.[2] 146, 6; Roberts *Introduction* I 28, 4*m*; E. Hoffmann Syll. epigr. graec. 286; cf. Pilling et Collitz *Hermes* XXII 1887, 136). Exscripsi adiutus ab Alfredo Schiff. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Commemoravi libello *Die arch. Kultur der Insel Thera* 1897, 29 sq.

Εὐμάστας με ἄηρεν ἀπὸ χθονὸς ho Κριτοβώλο(υ).

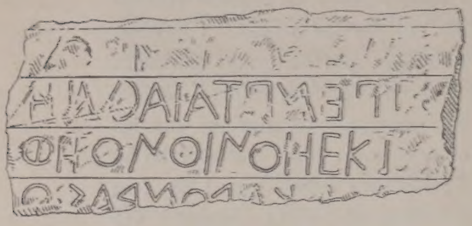
Lapis similis est Bybonis illius Olympiae inventi apud Dittenberger-Purgold *Inschr. von Olympia* 717: Βύβων τῆτέρει χερὶ ὑπερκέφαλά μ' ὑπερεβάλετο ὁ Φόλ[α] et interpretationi Dittenbergeri nova adminicula affert; fortasse Theraeus versus ad Olympium redit exemplum. Priorum virorum doctorum conamina arguta ea quidem propter apographi Rossiani errores iam nihili sunt aestimanda. Voluerat Roehl: Κώ[θι]ος ho Κριτοβο(ύ)λο(υ) ἀπ(ὸ) Ε[ὐμ]νάστας νεα[ρ]ηβῶν; pro ultimo verbo substituit Pilling ἀνέθηκεν; Roberts νέα ἡβῶν scribens titulum ita vertit: '*Kothios son of Critobulus, from Eunaste (perhaps a tribe or place), on having just reached man's estate (dedicated this).*'

450 'Hunc titulum Therae in vico Megalochorio prope ecclesiam SS. Anargyrorum ex columna 1,58 m.' [1,54 ego] 'longa, quae in circuitu inferiore 0,99 m.' [dm. 0,30] 'in superiore 0,83 m.' [dm. 0,26] 'complectebatur, exscripsit Ross, ex cuius diario eum repetimus. Columna ex marmore Pario facta, duodeviginti striis planis instructa olim tota scriptura tecta fuisse videbatur; sed litterae tantum in parte tertia inferiore legi poterant. Unde columna Megalochorium devenisset, Ross ex incolis comperire non potuit. Versus 1 vicinus est versui 18; vs. 9 est evanidus' Roehl I. G. A. 1882, 471, cf. add. p. 183 (Roberts *Introduction* I 28 sq., 5; I. de Prott Leges Graec. sacr. 1896, I 19). Vidi columnam ibidem ante ecclesiam illam, ubi scamni vice fungitur, nec sine difficultatibus ex hominum avaritia ortis pessime habitum lapidem, quem a Μεσαβουνῷ translatum esse audivi, exscripsi.

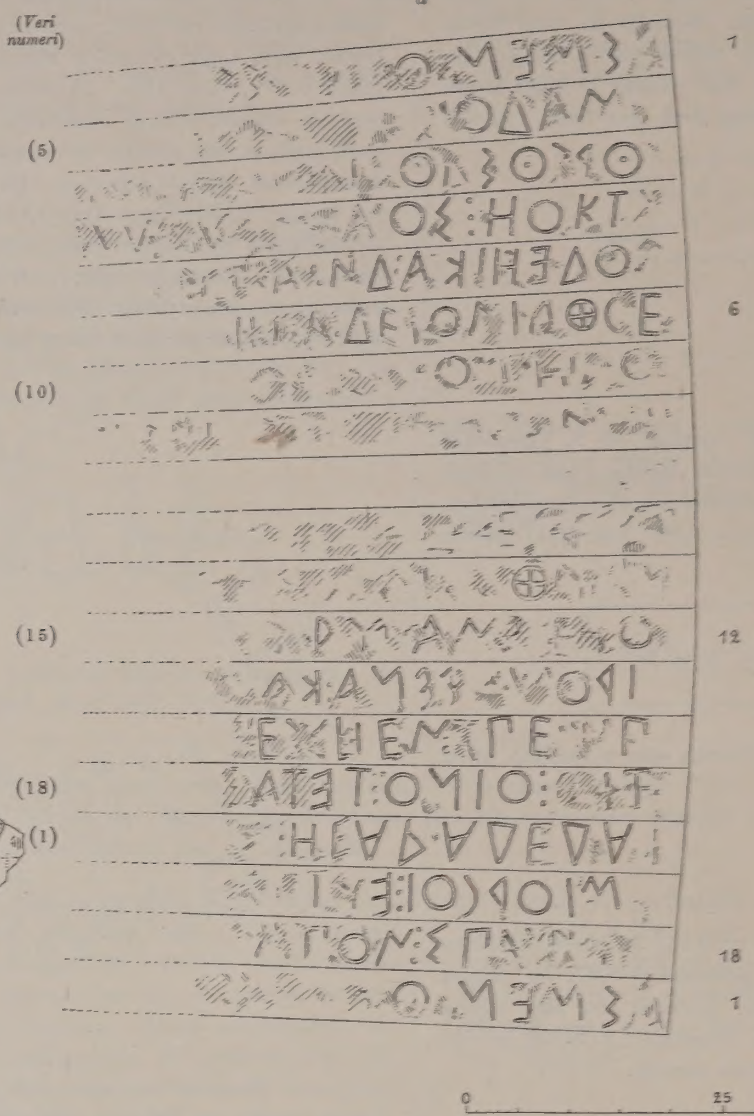
[*Textum vide pag. 106.*]

Litteraturae genus cum ab omnibus titulis ad illud tempus Therae inventis abhorreret, peregrinam originem quaesiverunt viri docti; Coum dixit Hicks *Journ. of Hell. stud.* IX 324, 1, cui nemo oblocutus esse videtur. Nec tamen aliud argumentum proferri potuit, quam quod Coi fasti sacri multo recentioris aetatis reperti erant. Anno vero 1896 vel tria nova eiusdem inscriptionis fragmenta in diversis fori Theraeorum partibus effodi, qua re etiam columnae origo Theraea demonstrata est. Aequa igitur Minerva praetermiserunt Paton et Hicks *The inscr. of Cos*, quamvis vituperante Salomone Reinach *Revue des études grecques* IV 1891, 357, 1. Formas litterarum elegantissime quidem incisarum sed temporum iniuriis vehementer vexatarum delineavit M. Luebke, ectypis exemplaribusque meis usus. Praeterea Rossii apographum meo plenius repetii.

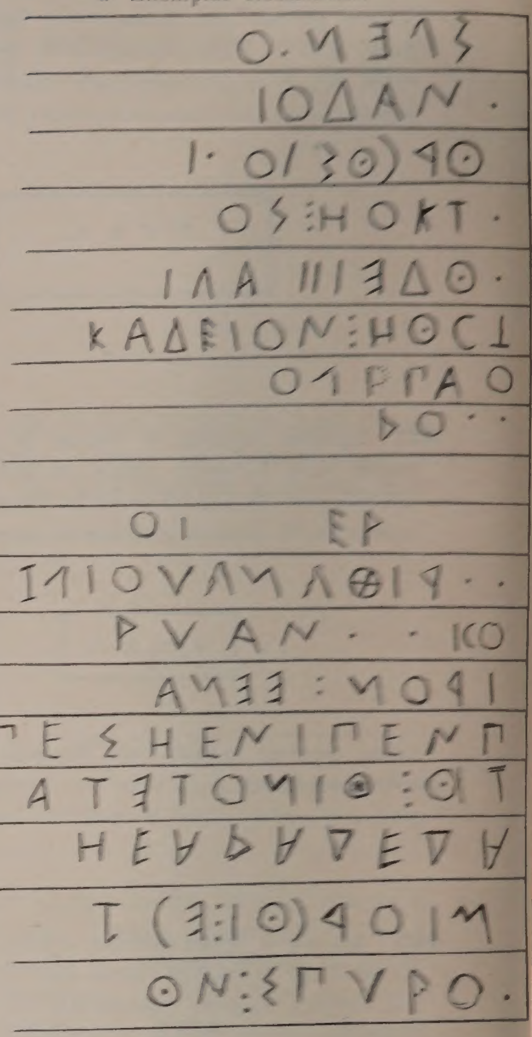
d Fragmentum loci incerti:

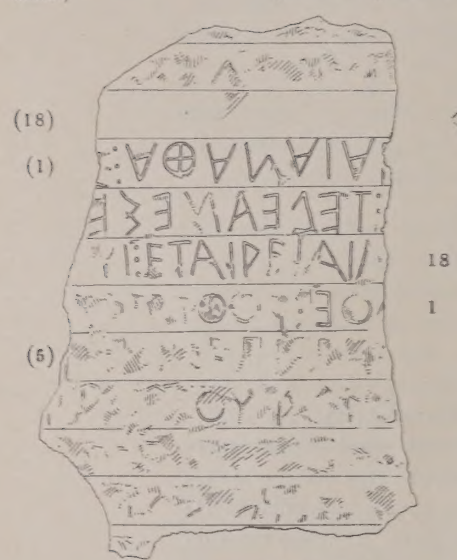
a

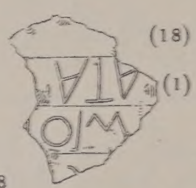

a Exemplar Rossianum:

b *c* (fortasse permutanda)

(*Veri numeri*)

\- - - - - - - - - - -
(5) [- - - - - - - - *h*]ο δαμ[ι]-
οργὸς [δ]ο - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - -ος ἤ(?) ὀκτ[ώ(?)]·
[*h*]ο δὲ ἦι κα δ[απ]α[ν(?) - - - - -
\- - - - - - - - - κάδειον. *h*[ο] γε- 6
(10) - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - -
[. κ]ριθᾶν δύο - - - - - - - - -

(*Veri numeri*)

(15) [- - - - - - - - ὀ]ρύαν [ἢ χ]ο- 12
ἶρον [ἄρ(ρ)]ενα κα[ὶ - - - - - - -]
\- - - - - - - - - εχ. ων πεντ-
(18) τίο(ν) ὤνο(ν) τετα[ρτ - -]. (*Finis legis.*)
(1) - - Ἀθαναίαι [- - | δέ]κατα [- | - τὰ] *h*ιαρὰ δὲ δα-
μιοργοὶ εὐτ - - | - μα - | - τελέων ἐπε - -
\- - ι ἐταιρείαι - | - γ - | - - - .. αν σπυρὸ[ν 18

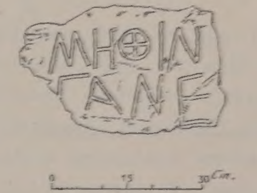
Fragmentum *d*:

\- - - πένπται Ἀγυι[έι- | - - - ἀλ]φί[τ]ων, ὤνο(ν) *h*εκ[τεὺ
\- - | - - -] κ[α]λὸν βατ - -

Vs. (1) in fragmentis *b c a* inversus legis initium, vs. (18) in *b c* vacuus finem indicant; vs. (12) detritus num vacet incertum. | vs. (1) *h*ιαρὰ cf. Hesych., ἱαρόν· λουτῆρα, ἢ πρόχουν (Prott). || vs. (2) δαμιοργῶι Wilamowitz, cf. vs. 5 sq. || vs. (3) fortasse - *h*εκάστα]ι ἐταιρείαι. || vs. (7) - μὴ μεῖον(?)[ος ἢ ὀκτ[ώ Roehl; *h*οκτώ Wilamowitz, ut Heracleae est. || vs. (15) ὀ]ρύαν [ἢ Wilamowitz.

---

451 Infra gymnasium a Ptolemaei militibus usurpatum orientem versus inter permultos lapides reperimus lapidem caeruleum a sinistra et superiore latere mutilum, cuius max. l. 0,40, max. a. 0,26, max. cr. 0,31. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Μὴ ϑίν-
γανε.

Hac inscriptione fortasse, ut Melia illa μὴ ὄρυξε (vide infra), cavetur, ne quis sepulcrum quoddam effodiat. Sed etiam in sacello aliquo fuisse potest.

452 Ante portam specus, qui nunc est ecclesia Christo dedicata, ad dextram intranti titulus est in ipsa rupe incisus. Litterae bonae ineuntis fere quarti a. Chr. n. saeculi partim integrae sunt, partim delapsa saxi superficie evanidae (a. 0,04—0,06). Nihil dispexit Ross (*Reisen auf den griech. Ins.* I 1840, 64); pauca Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 256, qui etiam ipsius ecclesiae formam delineavit ibid. tab. *R* 1; plura R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 65. Exscripsi.

Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Τ Ε Τ Α Ρ Τ Α Ι	Ἀρταμιτίο(υ) τετάρται
Π Ε Δ Ι Κ Α Δ Α Θ Υ Σ Ε Ο Ν Τ Ι	πεδ' ἰκάδα θυσέοντι
Ι Α Ρ Ο Ν Α Γ Ο Ρ Η Ι Ο Ι Σ Δ Ε	ἰαρόν, Ἀγορηΐοις δὲ
/// Ι Π Ν Ο Γ /// Α Ι Ι Α /// Α Π Ρ Ο Τ Ο Σ Α Μ Η Ι Ο	[δε]ῖπνογ [κ]αὶ ἰα[ρ]ὰ πρὸ το(ῦ) σαμηΐο(υ).

Vs. 3 Α· ΝΑΓΩΙΗΤΟΙΣΔΕ Weil, vs. 4 · ΝΟΓ ·ΑΗ/ ΑΠΡΟΤΩΣΑΜΗΙΩ idem. || Vs. 3 Ἀγορηΐοις scilicet θεοῖς.

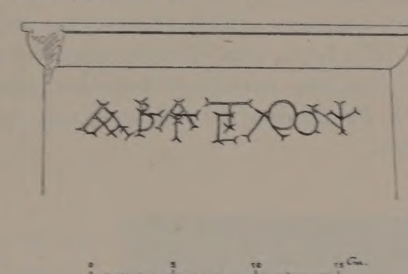
453 Tabula magna calce oblita et muro ecclesiae S. Ioannis τοῦ χωσμένου Phirae inserta, cuius l. plus 1,18, a. 0,35, cr. plus 0,24. Litterae magnae a. 0,06—0,10. Exscripsi.

Α Β Α Τ Ο Ν	ἄβατον.

454 Tabula l. 0,16, a. 0,17, cr. 0,09—0,10, marmoris caerulei, in urbe antiqua reperta, in vico Μεροβίγλι apud Georgium N. Beloniam conservata. Litterae bene incisae a. 0,033—0,05. Exscripsi.

Α Β Α Τ Ο Ν	ἄβατον.

455 Stela marmoris caerulei superne cymatio ornata, infra fracta. Continet duas inscriptiones unam supra alteram scriptas. Inventa in vineto 'εἰς τὸ λακκὶ τῆς Ἐπισκοπῆς' i. e. ecclesiae sub septentrionalibus montis Prophetae Eliae radicibus sitae; postea in vicum Μέσα Γωνία ad Macarium Argyrum delata. Imaginem ad ectypi fidem, quod fecit Seliverus Alaphusus Goniates, vir de titulis graecis bene meritus, delineavit Luebke.

I ἄβατον.
II ἀγγέλου.

Vide infra monumenta Therae sepulcralia aetatis christianae.

456 Basis marmoris albi superne et infra excepta parte postica cymatiis ornata, Perissae apud sacerdotem conservata, l. 0,43, a. 0,22, cr. 0,24. In latere superiore foramen est rectangulum, l. et cr. 0,07—0,08, profundum 0,055. Litterae apicatae eleganter et accurate incisae; a. fere 0,018. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 1, 1856, 25, 4; Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 166, 2. Exscripsi.

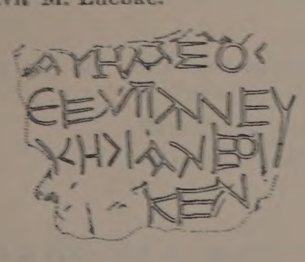
Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ο Υ	Σωκράτης Σωκράτου
Π Α Ρ Ι Ο Σ	Πάριος
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε	ἀνέθηκε.

457 In fragmine columnae. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 95 [= *Ges. kleine Schriften* VI 59 sq.], 104 (C. I. G. II add. 2454*b*; F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 330).

Α Ι Ν Ι Τ Ο Δ Α Μ Α Σ	Ἀ[ριστ]οδάμας
Κ Α Ρ Π Ι Δ Α Μ Α Σ	Καρ[τ]ιδάμα(ς)
Ε Φ Υ Τ Ε Υ Σ Ε	ἐφύτευσε.

Lapidem num viderit Lenormant, incertum est; vidisse se dicit, quae Boeckhius emendaverat. Homonymus vixit Traiani aetate; cf. n. 324, 8. Fanum aliquod arboribus ornavisse videtur; cf. C. I. A. I 431*c* (Ἀρχέδαμος ὁ Θηραῖος κᾶπον Νύμφαις ἐφύτευσεν); A. Körte *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 318 sq.; I. G. Ins. I 779 sqq.

458 Ara parva fere quadrata, l. 0,11, a. 0,095, cr. 0,105; litteris parvis a. 0,008. Exstat in vico Πύργος. Ad ectypi mei exemplar delineavit M. Luebke.

Αὔημε(ρ)ος
Θευπάν(ευς) εὐ-
χὴν ἀνέθη-
κεν.

Αὔημερος pro Εὔημερος, ut in inscriptionibus Theraeis occurrunt αὐνοίας et αὐεργέτης (v. indicem ultimum).

459 Lapis nigricans rectangulus, qui maioris alicuius monumenti pars fuerat, l. 0,455, a. 0,30, cr. 0,18. Litterae magnae a. 0,06—0,07. Ed. Ricci *Mon. antichi* II 1891, 283 sq., 4 ex Halbherri schedis. Exscripsi Phirae in Nomici quod Delendae fuerat Museo.

Υ Α Σ Α Σ Τ//
Ν Ι Δ Ι Ω Ν ////

[ὁ δεῖνα ἐπι- s. κατασκε]υάσας π[- - - -
[- - - - ἐκ τῶ]ν ἰδίων [ἀνέθηκε(?) - - -].

460 Columna dorica marmoris albi, a. 0,825, dm. sup. 0,23, inf. 0,27. Litterae apicatae a. 0,25. Effodi in gymnasio eo, quo Ptolemaei milites usi sunt. Exscripsi.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ	Ἀπολλώνιος
Φ Ι Λ Η Μ Ο Ν Ο Σ	Φιλήμονος
Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α	γυμνασιαρχήσα(ς).

Eadem nomina v. n. 476. 477.

461 Fragmentum marmoris albi, cuius max. l. 0,155, max. a. 0,08, max. cr. 0,06; litteris a. c. 0,022. Exscripsi in muro ante ecclesiam Evangelismi repertum.

Σ Ι Α Ρ Χ Ο	- γυμνα]σιαρχο-

Fortasse gymnasiarchi dedicatio fuit. Cf. n. 391—398.

14*

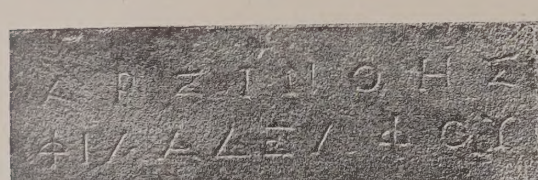
PARS SEXTA.

TITVLI HONORARII.

SECTIO PRIMA.

REGES ET IMPERATORES.

462 Tabula (votiva) lapidis caerulei, l. 0,23, a. 0,18, cr. 0,11, in ecclesia diruta (Apollinis Pythii templo?) a. 1896 effossa, quo ex propinquo Aegyptiorum deorum fano delata erat. Litterae elegantes a. 0,013. Ad ectypi mei exemplum imaginem autotypam faciendam curavi. Ed. ex schedis meis M. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* app. epigr. 223, 22*a* litteris minusculis usus.

Ἀρσινόης
Φιλαδέλφου.

De Arsinoës, Ptolemaei (II) Philadelphi uxoris, cultu divino vide Mahaffy *The empire of the Ptolemies* 156 sqq.; Strack l. l. p. 118.

463 Phirae apud N. Delendam in fragmine tabulae marmoreae e vico Gonia advecto, litteris elegantissimis. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 248 (tractavit Vosswinckel De Theraeorum insulis 85 sq.).

ΞΜΕΝΟΣΙ·
ϽΤΗΡΑΙΑ
ΝΑΣΑΣ
ΑΠΟΛΛ
ΚΑΙΘΕΣ
ΑΦΩΝΣ

Rossii et Vosswinckelii supplementa magnam partem improbabilia, nec certum quidquam adfirmare licebit. Vs. 1 τέ]μενος vel participium in -έμενος sive -εμένος (acc.); vs. 2 - Σ]ωτῆρα [κ]α[ὶ -(?); vs. 4 nomen hominis Ἀπολλ-- aut dei Ἀπόλλ[ωνος --; vss. 5. 6 fortasse καὶ Θεῶ[ν Φιλα|δέλ]φων. Quodsi iure meo supplevi, Soter quoque non Iuppiter est, sed Ptolemaeus.

464 In ipsa via urbis principali, quae a foro versus Apollinis Carnei sacrum fert, quasi basis longa ex rupe ipsa exsculpta est, ubi inscriptionis valde corrosae vestigia, quando obliqua solis luce affulgentur, vixdum apparent [tab. geogr.]. Litterae vss. 1 et 2 a. 0,025—0,027, deinde paullo minores et magis inter se pressae. Litterae Α linea media nonnunquam curvata est. Commemoravit Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 68 (‘*eine 6zeilige Inschrift*’ et quae sequuntur); ex priore apographo meo a. 1895 facto multa feliciter restituit et ex altero exemplari insequente anno a me misso ed. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* 1897 app. epigr. 235, 50 litteris minusculis usus.

ΥΠΞΡΒΛ<ΙΛΕΩΣΠΤΟΛLΜΑΙΟΥΘΕΟΙΣ
Δ,ΤΕ ΙΙΔ////ΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟ///ΠΕΡΓΑΙΟΣ
///Λ Ͻ///ΣΑΡ///ΕΜΙΔΩΡΟΣΕΤΙΠΡ(ΤΕΡΟΙΣΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝ
////////,///ΙΓΓΚ,///ΠΑΠΠΩΙΚΑΙΝΥ///ΒΑΣΙΛΕΙΠΤΟΛΕΜΑΙΩΙ
ΑΥΤΟΙ~////Ν ΛΑ//ΘΗΡΑΙΟΙΠΑΡLΧΟΥΣΙΤΡΕΦΟΝΤΗ/Σ
ΤΤ//ΛLΝ/////ΟΙΙΠΤΟΛΕΜ///////ΥΑΠΟΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΑΝΑΚΤ(Σ

Ὑπὲρ βασιλέως Πτολ[ε]μαίου θεοῖς
Ἀ[ρ]τε[μ]ίδ[ω]ρος Ἀπολλωνίο[υ] Περγαῖος.

[Ν]αο[ὺ]ς Ἀρ[τ]εμίδωρος ἔτι προτέροις βασιλεῦσιν
[πατρί τε] κ[αὶ] πάππωι καὶ νῦ[ν] βασιλεῖ Πτολεμαίωι,
αὐτο[ὶ σὺν κ]α[ὶ] Θηραῖοι παρέχουσι τρέφοντ[ε]ς
Πτ[ο]λεμ[αῖ]ο[ν] Πτολεμ[αίο]υ ἀπὸ Πτολεμαίου ἄνακτος.

Vs. 4 recepi, quod iam ex priore exemplari meo coniecerat Strack. Vestigia litterarum et in huius versus initio et in quinti (praeter ΥΤΟ) incerta et ambigua sunt.

Artemidorus igitur sub tribus primis Ptolemaeis Therae degit; idem Dioscurorum aram Hecatae Priapi simulacra dedicavit (n. 421 sq.); monumentum eius et hoc carmine ornatum inter sepulcrales titulos habemus; Pani aram in Aegypto fecerat (Strack l. l.).

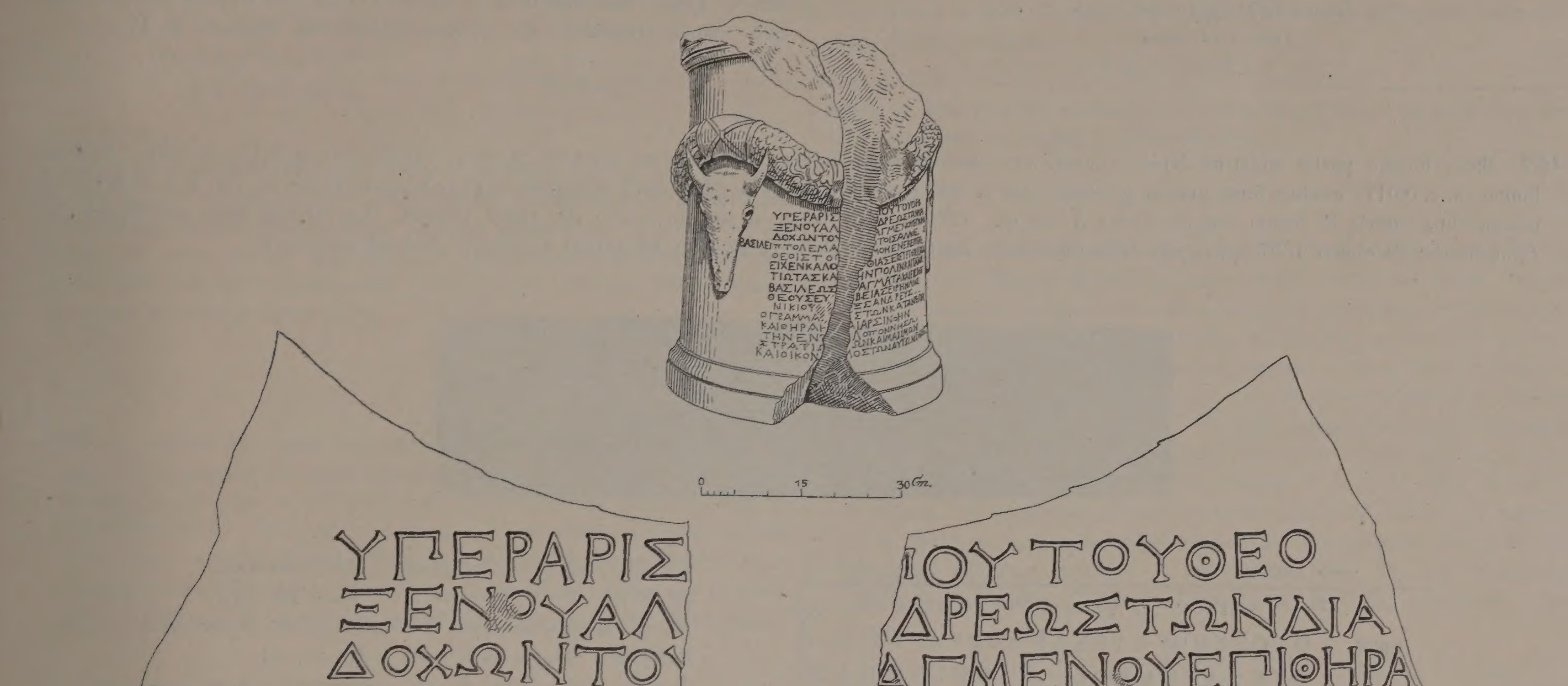
465 Inter Apollinis Carnei templum et epheborum gymnasium prope foramen, l. 0,90, cr. 0,18. Litterae crassae a. fere 0,08. Ed. ex schedis meis M. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* app. epigr. 235, 49 litteris minusculis usus.

ЄΥЄΡΓЄΤΑΝ

Εὐεργετᾶν.

Ad Ptolemaeum tertium et Berenicen refert Strack l. l. non obstante fortasse litteratura; cf. correctionem in catalogo a. 229—226 a. Chr. n. facto (C Ꞷ) n. 327, 193.

466 Arae cylindratae partes duae, quae ara tribus calvariis bovinis sertisque hederaceis laureisque nec non uvis ornata erat, a. 0,65. Effodimus fragmentum sinistrum m. Iunio a. 1896 in muro aevi recentioris prope Basilicae angulum, qui occidentem inter et septentrionem spectat; dextrum m. Augusto intra alium murum inaedificatum, qui 22 fere metris ab illo septentriones versus abest. Litterarum, quarum altitudo inter 0,08 (O maxime) et 0,015 variat, genera exhibet duo: primum potius tenue, in quo α semper est A, alterum crassum et magis profundum, cuius propria forma A. Alterum plerumque in rasura est exceptis iis locis, ubi antea litterae nullae fuerunt, velut vs. 4 ΒΑΣΙΛΕΙ alia. Est igitur pristinus tituli status haud scio quot mensibus aut annis postea ab alia manu immutatus, sed ita ut aliqua pars integra remaneret. Exscripsi. Formas lapidis et litterarum ectypis imaginibus photographicis exemplari meo usus delineavit M. Luebke.

I. *Prioris formae reliquiae:*

\- - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - -
[- - - - - - - - βασιλεῖ]
Πτολεμα[ίωι κα]ὶ τοῖς ἄλλοις
ϑεοῖς τὸ[ν βωμ]ὸν - - - - - -
\- - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - Εἰρηναῖος
Νικίου [Ἀλε]ξ(σ)ανδρεύς,
ὁ γραμμα[τεὺ]ς τῶν κατὰ Κρήτην
καὶ Θήρα[ν κ]αὶ Ἀρσινόην
τὴν ἐν [Πε]λοποννήσωι
στρατιω[τ]ῶν καὶ μαχίμων
καὶ οἰκον[όμ]ος τῶν αὐτῶν τόπων.

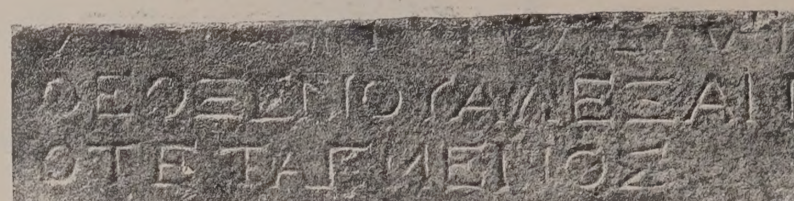
II. *Inscriptio correcta:*

Ὑπὲρ Ἀρισ[τίππ]ου τοῦ Θεο-
ξένου Ἀλ[εξαν]δρέως τῶν δια-

δόχων το[ῦ τετ]αγμένου ἐπὶ Θήρα|ς
βασιλεῖ Πτολεμα[ίωι κα]ὶ τοῖς ἄλλοις
θεοῖς τὸ[ν βω]μὸν ἕνεκεν τῆς
εἶχεν καλο[κἀγα]θίας εἴς τε τοὺς στρα-
τιώτας κα[ὶ τ]ὴν πόλιν καὶ τὰ τοῦ
βασιλέως [πρ]άγματα καὶ εἰς τοὺς
θεοὺς εὐ[σε]βείας Εἰρηναῖος
Νικίου [Ἀλε]ξ⟨σ⟩ανδρεὺς κτλ.
(*cetera ut supra*)

Vs. 1 Ἀρισ[τίππ]ου Wilamowitz et Koehler. || Vs. 10 Σ post Ξ scriptum, sed postea erasum est. Ptolemaeus fortasse quartus est Philopator, cum post Arsinoës necem solus regnaret, annus fere 209 a. Chr. n.; cf. tabulam chronologicam Strackii (*Dyn. der Ptol.* 182). || Vs. 12 de Arsinoë Peloponnesi urbe nihil constat; basis Methanaeae me commonefecit A. Wilhelm (Strack l. l. app. epigr. 250, 92), unde innotuit vel Ptolemaei sexti Philometoris aetate Methanae fuisse παρεφεδρεύσαντας cum duce Alexandrino. Quare non improbabile est Methanam per aliquod tempus Arsinoës nomen accepisse. Cf. O. Kern *Inschr. von Magnesia* p. 41.

467 Basis longae partis sinistrae lapis inferior, ab inferiore parte fractus, a superiore margine laesus, l. 0,73, max. a. 0,10, cr. 0,22. Litterae bonae (a. c. 0,017) easdem duas manus produnt quas n. 466 (compara etiam n. 327): vs. 1 tenuibus litteris, admissa forma A, vss. 2. 3 in rasura(?) crassioribus litteris in iisque semper forma A scripti. Effodi in gymnasii in summo monte siti parte postica. Ex schedis meis ed. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* 1897 app. epigr. 238, 60 litteris minusculis. Partis imaginem ad ectypi exemplum faciendam curavi.

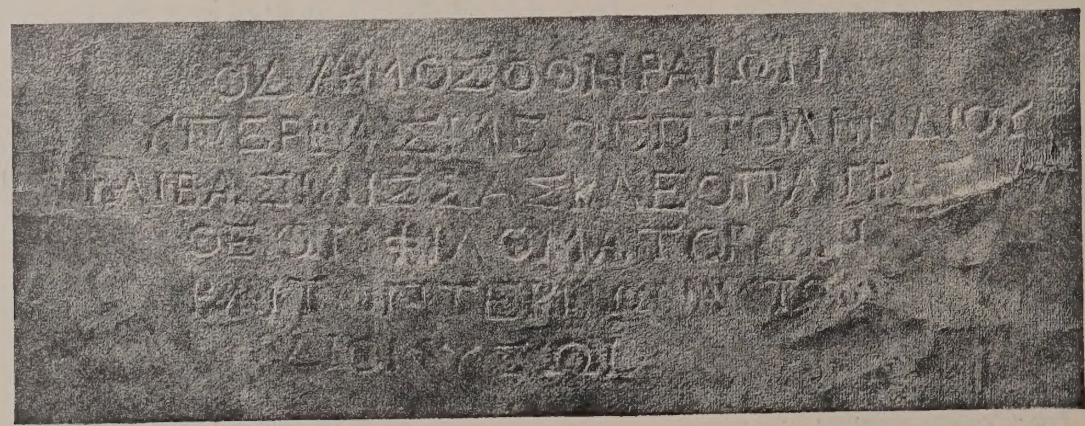
⟶ 0,225 ⟶ 0,73

Α Υ Τ Ω Ν Π Ο Λ Ε Μ Α Ι Ω Ι Κ Α Ι Θ Ε Ο Ι Σ Ε
vacat Θ Ε Ο Ξ Ε Ν Ο Υ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Υ Σ Τ Ω Ν Δ
Ο Τ Ε Τ Α Γ Μ Ε Ν Ο Σ Ε Π Ι Θ Η Ρ Α Σ

[Ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου κ|αὶ βασιλίσσης]
[Ἀρσινόης θεῶν Φιλοπατόρων | καὶ τῶι υἱῶι]
αὐ[τ]ῶν Π[τ]ολεμαίωι καὶ θεοῖς [Ε|ὐεργέταις Ἀρίστιππος]
Θεοξένου Ἀλεξανδρεὺς τῶν δ|[ιαδόχων]
ὁ τεταγμένος ἐπὶ Θήρας.

Supplevit Strack ad exemplum tituli Aegyptii Lepsius *Denkm.* XII 82, 197 (= Strack l. l. n. 59) ὑπὲρ βασ. Πτολ. καὶ βασ. Ἀρσ. θεῶν Φιλοπ. καὶ Πτολεμαίωι τῶι υἱῶι αὐτῶν κτλ. Ad Ptolemaeum quartum dubitanter retulit idem. Praefecti nomen ex n. 466 restitutum.

468 Ara cylindrata marmoris candidi, bucraniis et pancarpis, sed non absolutis ornata, a. 0,65; a Fauvelio effossa inter porticus ruinas (i. e. Basilicae, cf. Bibl. nat. Paris. ms. francogall. 22877 f. 115 recto et 19) et comiti de Choiseul-Gouffier Parisios missa, ubi nunc in Museo *Louvre* conservatur. Litterae bonae et simplices, in extremis partibus crassiores, a. c. 0,013. Edd. Dubois *Catal. . . . de Choiseul* 1818, 71; Clarac *Catal.*[2] 773*b*; Boeckh C. I. G. II 2451 ex Muelleri et Villoisoni et S. Martini ac duplicibus Pittakis schedis, qui Eleam dicit (Vosswinckel De Theraeorum insulis 57; Franz Elem. epigr. 220, 85; Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* app. epigr. 250, 91). Ectypum chartaceum viris clarissimis, qui Museo Parisiensi praesunt, debeo, cuius ad exemplar imaginem phototypam faciendam curavi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ο Θ Η Ρ Α Ι Ω Ν
Υ Π Ε Ρ Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Π Τ Ο Λ Ε Μ Α Ι Ο Υ
Κ Α Ι Β Α Σ Ι Λ Ι Σ Σ Α Σ Κ Λ Ε Ο Π Α Τ Ρ Α Σ
Θ Ε Ω Ν Φ Ι Λ Ο Μ Α Τ Ο Ρ Ω Ν
Κ Α Ι Τ Ω Ν Τ Ε Κ Ν Ω Ν Α Υ Τ Ω Ν
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ω Ι

Ὁ δᾶμος ὁ Θηραίων
ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου
καὶ βασιλίσσας Κλεοπάτρας
θεῶν Φιλομ⟨ητ⟩όρων
καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν
Διονύσωι.

De Bacchi fano vide ad n. 419. Ptolemaei Philometoris a Cleopatra liberi nati inde ab annis fere 164(?)—162; cf. Strack l. l. p. 198, 24.

469 Ara cylindrata tribus bucraniis et sertis et supra bucrania metopis et triglyphis ornata, a. 0,98. Litterae apicibus magnis ornatae, a. 0,02—0,03, ita ut insequens versus praecedentem semper aliquantulum altitudine superet. Effodi ante murum pulcherrimum, qui parvum (Bacchi?) templum sustentat, prope Basilicam septentrionem versus.

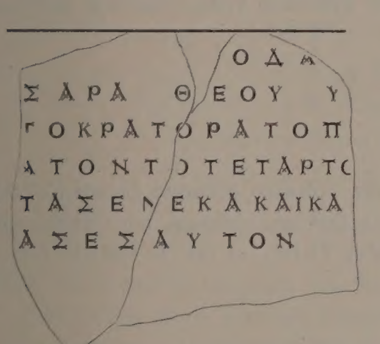
ΟΔΑΜΟΣ
ΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
ΡΟΣΘΕΟΥΥΙΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ

Ὁ δᾶμος
τοῦ Αὐτοκράτο-
ρος Θεοῦ υἱοῦ
Καίσαρος.

Ara post Actiacam victoriam (diem II m. Sept. a. 31 a. Chr. n.), ante m. Ian. a. 27 dedicata est, quo Augustus est nominatus; τοῦ mirum, sed quasi deum indicat (Wilamowitz). Tamen praepositio ὑπέρ desideratur. Verbis τοῦ αὐτοκράτορος appellationem imperatoris significari articulus docere mihi videbatur; praenomen Αὐτοκράτορος intellegit Th. Mommsen ut ceteris nominibus antepositum.

---

470 In regione ea, quae proxime a Basilica septentriones versus sita est, duo fragmenta marmoris maculati effodimus, dextrum m. Iunio, sinistrum m. Augusto anni 1896, quae postea demum intellexi inter se fuisse coniuncta. Marginis superioris (ubi cymatium seorsum exsculptum erat) partes in utroque fragmento, cymatii inferioris frustulum in sinistro conservata sunt. Litterae apicatae obiter incisae, a. c. 0,018. Max. l. 0,29 et 0,34, max. a. 0,13 et 0,475, max. cr. 0,16. Exscripsi.

Ὁ δᾶ[μος]
[Καί]σαρα Θεοῦ υ[ἱὸν]
[αὐ]τοκράτορα τὸ π[έμπτον] *sic*
[ὕπ]ατον τὸ τέταρτο[ν --]
[ἀρε]τᾶς ἕνεκα καὶ κα[λοκἀγαθίας]
[τ]ᾶς ἐς αὐτόν.

Praenomen Αὐτοκράτορα inter δᾶ[μος et Καί]σαρα suppleri vix potest; aut propter insequentem appellationem [αὐ]τοκράτορα omissum esse videtur, aut post consulatus demum mentionem vs. 4 extr. perperam adiectum (ut Th. Mommsen). Imperator Caesar a. 31 a. Chr. n. cos. III, a. 30 cos. IV fuit (Klein Fasti consulares 6); a. 31 die II mensis Septembris imp. VI appellatus est (Mommsen Res gestae divi Augusti[2] 12) propter pugnam Actiacam. Cuius victoriae gratia si haec basis anno 30 a. Chr. n. posita est, ἕκτον pro π[έμπτον] scribere debebat quadratarius.

471 Ara cylindrata marmoris caerulei tribus calvariis bovinis sertisque ornata, a. 0,70, dm. c. 0,55. Litterae apicatae a. c. 0,028. Edd. Mamet De insula Thera 1874, 63; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 7. Exscripsi in aula, quae est ante specu Mercurii et Herculis.

ΤΙΒΕΡΙΩΙΚΑΙΣΑΡΙ — Τιβερίωι Καίσαρι.

In lateris oppositi cymatio inferiore legitur nomen eiusdem fere generis litteris scriptum:

ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΣ.

Aram et ante Augusti mortem (inde ab a. 4 p. Chr. n.) et post eam dedicari potuisse me docuit O. Hirschfeld v. d.

---

472 Tabula marmoris caerulei, l. 0,61, a. 0,39. Dextra pars inde ab eo loco, ubi litterae desinunt, paullo (0,005) altior est quam reliqua tabula; superior margo potissimum levigatus est (0,04). Litterae apicibus eximiis ornatae, a. 0,02—0,03. Effodit Fauvel die XVI m. Iulii a. 1788 inter porticus alicuius ruinas (antea in diario suo de porticu, quae est ἡ στοὰ ἡ βασιλική, egerat) et Choiseulio tradidit, qui Parisios transtulit, ubi nunc est (*Louvre*). Cf. Bibl. nation. Paris. ms. francogall. 22877 f. 19 et 115. Edd. Osann Syll. inscr. graec. 1834, 369, 34; Clarac *Catal.* 588, *Musée* 444, *Inscr.* pl. 35; Boeckh C. I. G. II 2452 ex his et S. Martini et duplicibus Pittakis schedis, qui Elidi tribuit, et maxime C. O. Muelleri apographo (Vosswinckel De Theraeorum insulis 58, 1); Froehner *Les inscr. grecques ... du Louvre* 1865, 74; Th. Mommsen *Mitth. des athen. Inst.* XIII 1888, 20 sq. ex Homollii collatione. Exscripsi.

0 — 0,46 — 0,61

ΛΑΙΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΑΓΑΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΟΔΑΜΟΣ
Γ

Mommsenii supplementa, quae minime certa esse non dissimulat auctor, haec sunt:

[Τὸν ἥρωα Ῥωμαίων πα]λαιὸν Γερμανικὸν Καίσαρα
[αὐτοκράτορα, τὸν πατέρ]α Γαΐου Καίσαρος Σεβαστοῦ
ὁ δᾶμος.

Vs. 1 in. Λ et Λ, et, quamquam minus probabiliter, Μ esse potest (ut recte Homolle). Martini et Pittakis, qui ΜΑΙΟΝ habent, fides nulla; si esset, Ῥω]μαῖον legi posset (O. Hirschfeld). Vs. 4 Γ, quod videtur littera esse, cum apicibus careat, postea nescio quo casu additum.

'Fuit sub statua aetate Caligulae (a. 37—41 p. Chr. n.) in honorem Germanici posita cum ea fere inscriptione, quae in nummis aliquot (Eckhel D. N. VI 210): GERMANICVS·CAES·P·C·CAES·AVG·GERM·' Boeckh.

---

473 In monte S. Stephani inter Therae urbis rudera [credo in regione fori]. Ed. Spon Misc. erud. antiq. 1675 sect. X n. LXIII p. 341 (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718, I 104; C. I. G. II 2453 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 58, 2]).

ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΟΙΡΑΝΟΣ
ΑΓΝΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΥΙΟΣ
ΑΥΤΟΥ ΑΓΝΟΣΘΕΝΗΣ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Τιβέριον Κλαύδιον
Καίσαρα Σεβαστὸν
Γερμανικὸν Κοίρανος
Ἁγνοσθένους καὶ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ Ἁγνοσθένης
ὑπὲρ τοῦ δήμου.

Imperator Claudius est a. 41—54 p. Chr. n.

474 Basis longa, l. plus 1,00, a. plus 0,29. Litterae a. 0,032—0,035 in extremis partibus lineis transversis ornatae, accurate incisae. E monte S. Stephani in vicum Μέσα Γωνία delata est. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 28, 37 ex Leicesteri schedis; F. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 142, 57 ex Schauberti schedis n. 12. Ectypo utor a Selivero Alaphuso confecto.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΤ‹ ‹ // Ν //////////////
ΙΚΛ·ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ ‹ Ι ///////////////// ΙΙΣ ////// ΤΙΙ
, Ι

Αὐτοκράτορι Καίσαρι - - - - - -
[Τ]ι(βέριος) Κλ(αύδιος) Κάλλιστος -

Leicester vs. 1 post Καίσαρι haec habet: ....ΙΡ.ΛΙΟ et infra:
vs. 2 (*vacat*) ΙΤ.....
vs. 2 init. Κάλλιστος: ‹ ℩ΙΙ (*spatium vacuum*).

---

475 ʽ*Trovasi nel Museo Vaticano un marmo bigio venuto da Malta.*ʼ Ed. G. Marini *Gli atti e monumenti de' fratelli Arvali* II 1795, 726. Theraeam originem divinavit Franz; cf. editores libri Boeckhiani *Ges. kleine Schriften* VI 58 adn.*).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΝΕΡΒΑΝ ΤΡΑΙΑΝΟ..
ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΔΑΚΙΚΟΝ.Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΜΑΡΚΟΥ ΟΥΛΠΙΟΥ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ ΑΓΛΟΦΑΝΟΥΣ
ΓΟΡΓΟΣΘΕΝΟΥΣΤΟΥ ΠΡΑΤΑΙΜΕΝΟΥΣ
ΑΓΗΣΙΠΠΙΔΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΠΑΜΟΝΟΣ

Αὐτοκράτορα Νέρβαν Τραϊανὸ[ν]
Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν
Δακικόν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος,
ἐπιμεληθέντων (τῶν) ἀρχόντων
Μάρκου Οὐλπίου Κλαυδιανοῦ Ἀγλ[ω]φάνους,
Γοργοσθένους τοῦ Πραταιμένους,
Ἀγησιππίδα τοῦ Ἀριστοπάμονος.

Traiani est a. 102 extr.—116 aestatem, qua Parthicus est nominatus. M. Ulpius Claudianus Aglophanes notus Theraeus (vide nominum indicem), unde Franzii coniectura egregie comprobatur.

---

476 Columna sive basis cylindrata cymatiis, quae seorsum exsculpta erant, carens, a. 1,02, dm. 0,70. Litterae apicatae accurate incisae, a. 0,03 (ϕ 0,07). ʽ*Auf dem Gipfel der Stadthöhe*ʼ Prokesch, in foro seu regione τρεῖς συκιές appellata sub media e tribus ficis ego vidimus, nec dubito, quin in foro vel prope id olim fuerit posita. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 95 sq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 60) et tab. II 108 (C. I. G. II add. 2454*c*). Exscripsi.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΑΥΓΟΥΣΤΟΝ
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΦΙΛΗΜΩΝ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Σεβαστὸν Τραϊανὸν
Ἁδριανὸν Αὔγουστον (*sic*)
τὸν εὐεργέτην
Φιλήμων.

Philemo notus ex titulo Attico C. I. A. III 1, 491: Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραιανὸν Ἁδριανὸν | Ὀλύμπιον τὸν σωτῆρα | τοῦ πάππου ἡμῶν | Φιλήμονος, Φιλήμων | καὶ Πάσιππος καὶ | Ἀπολλώνιος | τὸν ἴδιον εὐεργέτην | δι' ἐπιμελητοῦ τοῦ πατρὸς | Πολυούχου (τοῦ) Καρτιδάμαντος.

---

477 Basis cylindrata a superiore inferiore postica parte mutila, cuius max. a. 0,73. Litterae a. 0,03. Effodi in fori parte meridionali. Exscripsi.

ΑΥΙΟΙ ΟΡΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΤΡΑ
//ΑΔΡΙΑΝΟΝ////ΥΓΟΥΣ
/////////ΟΝΕΥΕΙΓΕΤΗ
/////Λ ΗΜΩΝΚΑΙΑΠ
////Ν//ΟΣΟΚΑΙΠΑΣΙ
Ο//ΠΟΛΥΟ
ΤΗΝΤΟΥ
ΦΙΛΙ
ΛΟ

Αὐ[τ]ο[κράτ]ορα [Καίσαρα]
Σεβαστὸν Τρ[αϊανὸν]
Ἁδριανὸν [Α]ὔγου[στον]
[τ]ὸν εὐε[ρ]γέτην
[Φι]λήμων καὶ Ἀπ[ολλώ]-
ν[ι]ος ὁ καὶ Πάσι[ππος]
ο[ἱ] Πολυο[ύχου, ποιησαμένων]
τὴν το[ῦ ἀνδριάντος ἀνάστασιν]
Φιλ[ήμονος - - - - -
- - - - - - - - - -

478 In monte D. Stephani in basi marmorea (in foro antiquo ut opinor). Ed. Spon Misc. erud. antiq. 1685 sect. X n. LXIV p. 341 (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718, I 104; Vandal. diss. 224 vitiose; Taylor ad Lys. p. 599 t. V ed. Reisk. or.; C. I. G. II 2455 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 59, 4]).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
Ο ΘΗΡΑΙΩΝ
ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΩΝ
ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ Β̅
ΚΑΙ ΚΟΙΗΤΟΥ Β̅ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΥ
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ Β̅

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον
Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον
Σεβαστὸν
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Θηραίων
τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν
ἀνάστασιν ποιησαμένων
ἀρχόντων Ἀσκληπιάδου β'
καὶ Κοιήτου β' καὶ Ἀλεξάνδρου
Εὐφροσύνου, ἱερασαμένου
Πολυούχου β'.

A. 161—180 p. Chr. n.

---

479 In fori parte orientali inter parietinas aedificii recentioris aetatis effodi columnam vel basim cylindratam cymatiis, quae seorsum exsculpta erant, nunc carentem, lapidis caerulei, a. plus 0,50; litteris accuratissime nec sine elegantiae specie incisis, a. (0,028—)0,03(—0,06 [ϕ]). Exscripsi.

////// ΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑ //////////
////// ΑΥΡΗΛΙΟΝ·ΑΝΤΩΝΙΝ◡ ///
ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΟΘΗΡΑΙΩΝ
ΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠΟΙ
ΗΣΑΜΕΝΩΝΤΗΣΑΝΑΣΤΑ
ΣΕΩΣΤΩΝΕΝΑΡΧΗΣΤΡΑ
ΤΗΓΩΝΠΡΩΤΟΥΤΟΥΠΡΩΤΟΥ
ΤΟ·Β·ΚΑΙΜΙΘΡΕΟΣΤΟΥΠΟΡΟΥ
ΚΑΙΣΩϕΡΟΝΟΣΤΟΥΕΥΤΥΧΟΥ

[Αὐ]τοκράτορα Καίσα[ρα]
[Μ(ᾶρκον)] Αὐρήλιον Ἀντωνῖν[ον]
Σεβαστὸν
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Θηραίων,
τὴν ἐπιμέλειαν ποι-
ησαμένων τῆς ἀναστά-
σεως τῶν ἐν ἀρχῇ στρα-
τηγῶν Πρώτου τοῦ Πρώτου
τὸ β' καὶ Μιθρέος τοῦ Πόρου
καὶ Σώφρονος τοῦ Εὐτύχου.

---

480 In monte S. Stephani [in foro opinor]. Ed. Spon Misc. erud. antiq. 1685 sect. X n. LXV p. 341 (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718, I 104; De la Motraye *Voyage en Europe, en Asie et en Afrique* 1727, I 389 ['et ex hoc, missu Dominici Bricherii Columbi Murat. T. IV p. MMLI. 5 etiam vitiosius. Affertur etiam in Indice Gudiani Operis p. LIII']; C. I. G. II 2456 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 59, 5]).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ
Λ ΣΕΠΤΙΜΙΟΝ ΣΕΒΗΡΟΝ
ΠΕΡΤΙΝΑΚΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
Ο ΘΗΡΑΙΩΝ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Λ. Σεπτίμιον Σεβῆρον
Περτίνακα Σεβαστὸν
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Θηραίων.

A. 193—211 p. Chr. n.

---

481 In monte S. Stephani [in foro?]. Ed. Spon Misc. erud. antiq. 1685 sect. X n. LXVI p. 341 ex R. P. Babini Iesuitae schedis (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718, I 104 sq.; Vandal. diss. p. 227; C. I. G. II 2457 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 59 sq., 6]).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΣΕΒΗΡΟΝ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ ΕΥΣΕΒΗ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΑΡΑΒΙΚΟΝ ΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΝ
ΠΑΡΘΙΚΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΘΗΡΑΙΩΝ
ΑΡΧΙΣ Μ. ΑΥΡ. ΙΣΟΚΛΕΟΥΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΤΟ Β̅ ΚΑΙ ΑΥΡ.
ΚΛΕΟΤΕΛΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΑΥΡ. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ ΤΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΒΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΥ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΥΡ. ΙΣΟΚΛΕΟΥΣ ΤΟ Β

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον
Σεβῆρον Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ
Σεβαστὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν
Παρθικὸν Γερμανικὸν μέγιστον
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Θηραίων,
ἀρχ[ῆ]ς Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Ἰσοκλέους Ἀσκληπιάδου τὸ β' καὶ Αὐρ(ηλίου)
Κλεοτέλους Τυράννου καὶ Αὐρ(ηλίου) Φιλοξένου
Ἀβασκάντου, τὴν πρόνοιαν τῆς παρασκευῆς
καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος ποιησαμένου
τοῦ πρώτου ἄρχοντος Αὐρ(ηλίου) Ἰσοκλέους τὸ β'.

De nominibus imperatoris Caracallae et tempore inscriptionis (a. 213—217 p. Chr. n.) egit P. v. Rohden in Pauly-Wissowa *Realencycl.*[2] II 2437. || Vs. 6 ἀρχ[ῆ]ς sine ἐπί retinendum, cf. n. 484.

482 Basis marmoris albi ab omnibus partibus mutila, cuius max. l. 0,17, max. a. 0,38, max. cr. 0,11; litteris accurate incisis crassis et apicatis, a. 0,03—0,035. Exscripsi in vico Μεροβίγλι apud G. Beloniam.

?
Ρ Ϲ
Ρ Η Λ
Σ Ε Β Α
ΝΚ Λ Η
Ι Υ Τ Ο
Ι Σ *vac.*
Ο Υ Σ
vac.

[῾Υπὲρ τῆς τοῦ μεγίστου κτλ.]
[- - Αὐτοκράτορ]ο[ς - - - -]
[- - - Αὐ]ρηλ[ίου - - - - -]
[Καίσαρος] Σεβα[στοῦ - - -]
[καὶ ἱερᾶς συ]νκλή[του καὶ δήμου]
[῾Ρωμαίων καὶ Α]ὐτο[κρατόρων
[- - - ὁμονοία]ς (?)
- - - - - ους - - - - -

Vs. 4 cf. in Traiani titulo (n. 324, 5 sqq.) καὶ ἱερᾶς συγκλήτου καὶ δήμου ῾Ρωμαιων ὁμονοίας. — Supplementa incerta; fortasse fuerunt Caracalla et Geta. || Vs. 7 dedicantis nomen fuit.

---

483 Basis cylindrata marmoris caerulei, cuius a. 0,88, dm. 0,51; litteris profundis a. c. 0,03. Versus primus, alterius maior pars, quarti finis et reliqui consulto erasi sunt. Effodi in orientali fori parte. Exscripsi.

//
////////////////// . ι ///// ι ////////////////////////// · Μ̅ ·
Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Υ · Α Ν Τ Ω Ν Ε Ι Ν Ο Υ ·
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Ϲ · Ϲ ///// Γ Ο //
plus quattuor versibus erasum

- - - - - - -
[- υἱωνὸς (*s.* νοι) Μ(άρκου)
Αὐρηλίου Ἀντωνείνου
Αὐτοκράτορος, [ἔκ]γ[ο]-
[νος (*s.* νοι) - - -]
- - - - - - -

Vss. 2—4 ad M. Aurelium spectant, cuius filius Septimius Severus, nepotes sunt Caracalla et Geta. Initium tituli in alio spondylo fuisse videtur. || Vs. 4 interpunxit O. Hirschfeld.

---

484 Basis cylindrata, cuius cymatia seorsum exsculpta erant, nunc desunt, a. 0,93, dm. 0,55. Effodi in foro quinque passibus orientem versus ab ea e tribus ficis (locus τρεῖς συκιές appellatur), quae maxime septentrionem versus sita est. Litterae a. c. 0,035, altiores quam largiores pusillis apicibus ornatae; verba pleraque punctis divisa. Exscripsi.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α · Κ Α Ι Ϲ Α Ρ Α
Μ̆ · Α Υ Ρ · Ϲ Ε Β Η Ρ Ο Ν //// \ ‾ ‾ /// \ \ /////
ϹΕΒΑϹΤΟΝ · Ε Υ Ϲ Ε Β Η · Ε Υ Τ Υ Χ Η ·
ΗΒΟΥΛΗ · Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Ϲ
Ο Θ Η Ρ Α Ι Ω Ν
Α Ρ Χ Η Ϲ · Μ̆ Α Υ Ρ · Λ Ε Ω Ν Ι Δ Ο Υ
Π Ο Λ Υ Ο Υ Χ Ο Υ · Κ Α Ι Μ̆ Α Υ Ρ · Ε Π Α Φ Ρ Α Β
Κ Α Ι · Μ · Α Υ Ρ̆ · Ε Ρ Μ Ο Υ · Β
Τ Η Ν · Ε Π Ι Μ Ε Λ Ε Ι Α Ν · Τ Η Ϲ ·
Α Ν Α Ϲ Τ Α Ϲ Ε Ω Ϲ · Π Ο Ι Η Ϲ Α Μ Ε Ν Ω Ν
Ψ · Β · Δ ·

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Σεβῆρον [Ἀλέξανδρον]
Σεβαστὸν Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ — a. 222—235 p. Chr. n.
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Θηραίων
ἀρχῆς Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίρυ) Λεωνίδου
Πολυούχου καὶ Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Ἐπαφρᾶ β
καὶ Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) ῾Ερμοῦ β'
τὴν ἐπιμέλειαν τῆς
ἀναστάσεως ποιησαμένων.
Ψ(ήφισμα) β(ουλῆς) δ(ήμου).

Vs. 2 nomen Alexandri erasum satis certo restituitur.

SECTIO ALTERA.

HOMINES RELIQVI.

485 Basis lapidis caerulei in partes duas ita fracta, ut in medio aliquantum deesset, a. 0,16, l. incerta (c. 0,56); litterae simplices ineuntis fere alterius a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,018. Fauvelius a. 1788 effossam Parisios ad Choiseulium misit. Edd. Dubois *Catal. ... de Choiseul* 1818, 567; Osann Syll. inscr. graec. 381, 5 ex Villoisoni schedis; Clarac *Catal. du Louvre* 567, *Musée* 487, *Inscr.* pl. 27; Boeckh C. I. G. II 2458 ex Villoisoni et Muellerianis et Koehleri schedis, quae praeter Muellerianas plus minus depravatae ad Fauvelium redeunt; Froehner *Inscr. grecques du Louvre* 1865, 111. Exscripsi.

Ο Δ – Ο Σ	Ὁ δ[ᾶμ]ος
ΝΙΚΙΠΠ – ΔΩΡΙΜΑΧΟΥ	Νίκιπ[πον] Δωριμάχου
ΕΥΤΑΞ – ΕΝΕΚΑΚΑΙ	εὐταξ[ίας] ἕνεκα καὶ
ΚΑΛΟΚ – ΑΘΙΑΣ Θ ΕΟΙΣ	καλοκ[αγα]θίας θεοῖς.

Vs. 3 Ξ ex Ε correctum, qua de causa Ξ dedit Mueller. — Δωρίμαχος et Τιμῶναξ titulis insequentibus nominati huius Nicippi filii esse possunt.

486 Lapis in ipsa Basilicae porta postero tempore muro clausa inventus partem *exedrae* effecerat et statuae insuper erectae vestigia fert. Litterae simplices alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,01. Exscripsi.

ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ Ν/////ΙΠΠΟΥ	Δωρίμαχος Ν[ικ]ίππου
ΤΑΝΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑ	τὰν αὑτοῦ γυναῖκα
ΑΡΧΙΠΠΑΝ ΕΥΑΓΟΡΑ	Ἀρχίππαν Εὐαγόρα
ΘΕΟΙΣ	θεοῖς.

487 Lapis infra cymatio ornatus, qui in exedrae angulo dextro fuisse videtur. Cymatium in anteriore et dextro latere exsculptum est. Exedrae fundamenta adhuc ante Basilicam a sinistra intranti conspiciuntur. Litterae crassae accurate incisae secundi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,023. Effodi inter duas ficos eas, quae e tribus illis ficis ('τρεῖς συκιές') in foro antiquo maxime septentrionem versus sitae sunt. Exscripsi.

ΟΔΑΜΟΣ	Ὁ δᾶμος
ΤΙΜΩΝΑΚΤΑΝΙΚΙΠΠΟΥ	Τιμώνακτα Νικίππου,
ΚΑΘΥΙΟΘΕΣΙΑΝΔΕΣΩΚΥΔΕΥΣ	καθ' υἱοθεσίαν δὲ Σωκύδευς,
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΘΕΟΙΣ	ἀρετᾶς ἕνεκα θεοῖς.

488 In lapide, quem in superiore exedrae parte fuisse apparet, cymatio infra ornato. Latus et adversum et posticum curvatum est. L. 0,79, a. 0,23, cr. 0,60. Litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,17. De exedra vide ad n. 487. Effodi apud mediam e tribus illis ficis in regione 'τρεῖς συκιές', i. e. in foro antiquo. Exscripsi.

ΤΙΜΩΝΑΞΝΙΚΙΠΠΟΥ///////////	Τιμῶναξ Νικίππου,
ΚΑΘΥΙΟΘΕΣΙΑΝΔΕ	καθ' υἱοθεσίαν δὲ
ΣΩΚΥΔΕΥΣΤΑΝΑΥΤΟΥ	Σωκύδευς, τὰν αὑτοῦ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΦΕΡΩΘΕΟΙΣ	θυγατέρα Φερὼ θεοῖς.

Stemma familiae:

Δωρίμαχος I (n. 485)
- Νίκιππος (n. 485. 486)
  - Δωρίμαχος II (n. 486) ‿ Ἀρχίππα (n. 486), filia Εὐαγόρας (n. 486)
  - Τιμῶναξ (n. 487. 488 cf. 396) καθ' υ. Σωκύδευς
    - Φερώ (n. 488).

489 Basis cylindrata cymatiis carens, cuius a. 0,59, dm. 0,56; litteris elegantibus (tertii aut) secundi a. Chr. n. saeculi, a. 0,014. Effodi in foro (ʽτρεῖς συκιές᾽). Exscripsi.

ΚΑΡΤΙΔΑΜΑϚΓΟΡΓΩΠΑΚΑΙ
ΜΑΙΕΝΙΠΑΓΟΡΕΙΑ ΕΥΑΓΟΡΑ
ΤΟΝΥΙΟΝΕΥΑΓΟΡΑΝ
ΘΕΟΙϚ

Καρτιδάμας Γοργώπα καὶ
Ἐνιπαγόρεια Εὐαγόρα
τὸν υἱὸν Εὐαγόραν
θεοῖς.

Καρτιδάμας Γοργώπα fortasse pater eius, qui in Epictetae testamento (n. 330, 88) est Γοργώπας Καρτιδάμα. || Vs. 2 litterae ΜΑΙ erasae.

---

490 Basis cylindrata lapidis caerulei, cuius a. 0,63, dm. 0,49. Cymatiis olim seorsum exsculptis nunc caret. Litterae secundi (vel primi) a. Chr. n. saeculi, a. fere 0,015. Effodi in fori parte orientali (ʽτρεῖς συκιές᾽).

ΒΡΙΘΩΠΡΟΚΛΕΙΔΑ
ΤΑΝΕΑΥΤΑΣΜΑΤΕΡΑ
ΚΑΙΠΡΟΚΛΕΙΔΑΣΕΥΑΓΟΡΑ
ΤΑΝΤΟΥΠΑΤΡΟΣΜΑ////////////////
ΙΣΘΜΩΕΧΕΣΤΡΑΤΟ˙
ΘΕΟΙΣ

Βριθὼ Προκλείδα
τὰν ἑαυτᾶς ματέρα
καὶ Προκλείδας Εὐαγόρα
τὰν τοῦ πατρὸς μ[ατέρα]
Ἰσθμὼ Ἐχεστράτο[υ]
θεοῖς.

Stemma: Ἐχέστρατος (Εὐαγόρας I?)
Ἰσθμώ ‿ Προκλείδας I
Βριθώ Εὐαγόρας
Προκλείδας II.

In Epictetae testamento (n. 330, 83 sq.) commemorantur Εὐαγόρας Προκλείδα et (filius eius) Προκλείδας Εὐαγόρα, qui fortasse Isthmus coniux fuit. Euagoras fere coaevus etiam in n. 486 (cf. n. 489) occurrit. Προκλείδας et Ἰσθμώ n. 337, 8 recurrunt.

---

491. 492 Tabulae duae marmoris caerulei, quas ad idem monumentum pertinuisse certum est, superne cymatio ornatae; n. 491 a sinistra, n. 492 a dextra mutila; max. l. (plus 0,50 et) 0,58, a. 0,58, max. cr. 0,32 et 0,145. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi, l. 0,017. Effodi in muris recentioris aetatis absconditas ante Basilicam. Exscripsi.

(491)

ΑΓΝΟΣΘΕΝΗΣΔΩΣΙΣΘΕΝΕ////
ΞΑΝΘΙΠΠΑΝΠΑΝΤΑΞΕΝΟΥ
ΤΑΝΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑ
ΘΕΟΙΣ

Ἁγνοσθένης Δωσισθένε[υς]
Ξανθίππαν Πανταξένου
τὰν αὑτοῦ γυναῖκα
θεοῖς.

(492)

Ξ/ΝΘΙΠΠΑΠ\ΝΤΑΞΕΝΟΥ
ΑΓΝΟΣΘΕΝΗΝΔΩΣΙΣΘΕΝΕΥΣ
ΤΟΝΑΥΤΑϚΑΝΔΡΑ
ΘΕΟΙΣ

Ξ[α]νθίππα Π[α]νταξένου
Ἁγνοσθένην Δωσισθένευς
τὸν αὑτᾶς ἄνδρα
θεοῖς.

---

493 Lapis rectangulus marmoris albi, l. 0,725, a. 0,46. Litterae bonae a. (0,015 [Δ Ο Ω]—)0,02. Edd. Mamet De insula Thera 1874, 63; Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 8. Exscripsi ante Mercurii et Herculis antrum pavimento insertum.

ΔΙΩΝΚΑΡΤΙΔΑΜΑ
ΤΑΝΑΥΤΟΥΜΑΤΕΡΑ
ΒΡΙΘΩΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥ

Δίων Καρτιδάμα
τὰν αὑτοῦ ματέρα
Βριθὼ Κρατησιλόχου.

494 'In eodem emporio ad aedem S. Ioannis in pariete' (Cyriacus). Ecclesia est Emporium inter et S. Stephani montem sita (Ross). Edd. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 286, 60 ex Cyriaci Anconitani codice n. 996 Florentiae in bibliotheca Riccardiana conservato; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 215 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 85]. Cf. Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 161, 1. Negligenda quae F. Lenormant sibi confinxit Philol. XXIV 1866, 322 sq.

Cyriacus:

῾Ο δᾶμος ἐτείμασεν ἱέρειαν διὰ
γένους Ἀρτέμιδος Πετελεστίδα Ἀγλαο-
φάνους φίλανδρον ἀρετᾶς ἕνεκα.

Ross:

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ε Τ Ε Ι Μ Α . . Ν
Ι Ε Ρ Ε Ι Α Ν Δ Ι Α Κ Ο Ν Ο Υ Σ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ο . . . .
Τ Ε Λ Ϲ Ϲ Ι Δ Α Λ Ι Λ Ο Φ Α Ν Ο Υ . Ο \ Λ Ν . . . .
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α

unde haec restituo:

῾Ο δᾶμος ἐτείμασεν
ἱέρειαν διὰ γένους Ἀρτέμιδος Πε[ργαίας(?)]
Τελεστίδα Ἀγλ[ω]φάνους φίλανδρον
ἀρετᾶς ἕνεκα.

---

495 Basis cylindrata cymatiis carens, a. 0,715, dm. 0,545. Litterae apicatae Iuliae vel Claudiae aetatis, a. c. 0,025. Effodimus in foro antiquo intra murum recentioris aetatis, inter eam ex tribus illis ficis (τρεῖς συκιές), quae maxime versus septentriones est, et Basilicam. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε
Π Λ Ε Ι Σ Τ Ω Ν Α Κ Τ Α Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α
Ι Ε Ρ Ε Α Α Θ Α Ν Α Σ Π Ο Λ Ι Α Δ Ο Σ
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Σ Α Υ Τ Ο Ν

῾Ο δᾶμος ἐτίμασε
Πλειστώνακτα Πελοπίδα
ἱερέα Ἀθάνας Πολιάδος
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ καλοκάγαθίας
τᾶς ἐς αὐτόν.

---

496 Lapis oblongus l. 0,385, a. 0,25, max. cr. 0,25. Litterae apicibus magnis ornatae accurateque incisae aetatis Augusteae vel Claudiae. Versuum 1 et 5 exordia et fines in aliis lapidibus a sinistra dextraque positis fuisse necesse est. Effodi in cisterna, quae est intra Basilicam.

Τ Ο Ν Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Ν Κ Α Ι
Κ Α Ι Τ Ο Ν Υ Ι Ο Ν Α Υ Τ Ο Υ
Α Γ Α Θ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ν Ο Ι Ν Ε Ο Ι
Κ Α Ι Ο Ι Ε Φ Η Β Ε Υ Σ Α Ν Τ Ε Σ
Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ Τ Α Σ Ε Σ

[(*nomen*)]	τὸν γυμνασίαρχον καὶ	[τ - · - - - -]
	καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ	
	Ἀγαθόστρατον οἱ νέοι	
	καὶ οἱ ἐφηβεύσαντες	
[ἀρετᾶς ἕνεκα]	καὶ καλοκάγαθίας τᾶς ἐς	[αὐτούς].

---

497 In sacello D. Ioannis inter Emporium et Perissam sito. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 216 [ex quo male excerpsit Vosswinckel De Theraeorum insulis 98, 5*e*].

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε
. Α Ν Τ Ο Υ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Υ Κ Α Ι . .
Ε Ρ Γ Ε Τ Α Σ Υ Μ Α Ρ Ε Υ Σ Γ Υ Ν Α .
. Τ Ι Μ Α Ρ Χ Ο Υ Α Σ Τ Υ Π Α Λ Α . . .
. . . Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ .
. . . . Α Σ Ε Σ Α Υ Τ Ο Ν

῾Ο δᾶμος ἐτίμασε
[τ]ὰν τοῦ προξένου καὶ [εὐ]-
εργέτα [Ε]ὐμάρευς γυνα[ῖκα]
[τὰν δεῖνα, θυγατέρα δὲ]
Τιμάρχου Ἀστυπαλα[ιέως]
[ἀρετᾶ]ς ἕνεκα καὶ καλοκάγαθ[ί]-
[ας τ]ᾶς ἐς αὐτόν.

'Vereor, ne inter tertium et quartum versum, dum festinantius transscribo lapidem, integrum versum omiserim' Ross.

---

498 Basis oblonga cymatiis, quae olim seorsum exsculpta erant, carens, l. 0,52, a. 0,61. Litterae apicatae accurate incisae, a. 0,025. Effodi in muro recentioris aetatis, in foro inter Basilicam et eam ex tribus ficis, quae maxime septentrionem versus est.

////////////// Δ Α Μ Ο Σ Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε
Τ Ο Τ Ρ Ι Τ Ο Ν
// Δ Α Μ Ο Κ Ρ Ι Ν Η Ν Ν Ι Κ Α Ν Ο Ρ Ο Σ
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α
Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Σ Α Υ Τ Ο Ν

[῾Ο] δᾶμος ἐτίμασε
τὸ τρίτον
Δαμοκρίνην Νικάνορος
ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ καλοκάγαθίας
τᾶς ἐς αὐτόν.

499 Basis cylindrata cymatiis olim seorsum exsculptis nunc carens, a. 0,595, dm. 0,55 et (sup.) 0,53; litterae apicibus magnis ornatae, a. 0,025—0,03. Litterae ε forma est ⊑. Effodi in Basilicae parte septentrionali prope basim duplicem. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε Ε Σ Τ Ι Α Ι Ο Ν
Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Α Ρ Ε Τ Α Σ
Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Σ Α Υ Τ Ο Ν

Ὁ δᾶμος
ἐτίμασε Ἑστιαῖον
Θεμιστοκλέους ἀρετᾶς
ἕνεκα καὶ καλοκἀγαθίας
τᾶς ἐς αὐτόν.

---

500 Lapis in vico 'Agonia' (i. e. Γωνία) in casa aliqua privata fuit; postea Athenas translatus est. Habeo ex Fauvelii schedis, qui a. 1788 exscripsit (Bibl. nation. Paris. ms. francogall. 22877 f. 113 verso). Edd. Osann Syll. inscr. graec. 1834, 382, 6 ex schedis Villoisoni; Boeckh C. I. G. II 2459 'ex iisdem et Fauvelii Koehlerianis et schedis St. Martini.' Praeterea acceperat 'apographa duo Pittaci parum fida; hic tribuit Corintho.'

Α Β Ο Υ Λ Α Κ Α Ι Ο Δ Α Μ Ο Ϲ
Θ Ε Ν Η Ν Γ Ο Ρ Γ Ο Ϲ Θ Ε Ν Ο Υ
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Κ Α Λ Ο
Κ Α Ι Α Θ Ι Α Σ Τ Α Σ Ι Σ Α Υ Τ Ο Ν

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
[- σ]θένην Γοργοσθένου
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ καλο-
κἀ[γ]αθίας τᾶς [ἐ]ς αὐτόν.

---

501 Fragmentum basis, cuius max. l. 0,29, max. a. 0,27, cr. 0,145; litteris apicatis a. 0,03. Effodi ad viam, quae a foro meridiem versus ducit. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Α Σ Ε Ε Σ ⁻ Ι Α Ι Ϲ
Ρ Ο Υ Α ///// Τ Α Σ Ε
////// ͻ ʀ Λ ⁻ Λ Θ Ι Λ

Ὁ δᾶμος
[ἐτίμ]ασε Ἑσ[τι]αῖο[ν]
[Διοδώ]ρου [ἀρε]τᾶς ἕ[νεκα]
[καὶ καλ]οκἀ[γα]θί[ας τᾶς]
[εἰς αὐτόν].

---

502 Lapis caeruleus superne et intra cymatiis ornatus, a dextra fractus. A sinistra alter lapis eiusdem indolis fuisse videtur. Max. l. 0,56, max. a. 0,22, max. cr. 0,36. Litterae elegantes magnis apicibus ornatae, a. 0,02—0,025. Inventus ad viam, quae a Ptolemaei sacello in forum ducit ad dextram, in regione casae eius, cuius in aula magna est cisterna. Exscripsi. Habeo etiam ex R. Weilii schedis.

– Ε Δ Α Μ Ω Ν Α Σ Σ Α Ν *vacat*
Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ
//// Τ Ο Ν

[Ὁ δᾶμος ἐτίμασ]ε Δαμώνασσαν
[ἀρετᾶς ἕνεκα] καὶ καλοκἀγαθίας
[τᾶς εἰς α]ὐ]τόν.

Patris nomen quamquam desideramus, tamen suppleri non potest, siquidem symmetriae leges in tali titulo certe vigentes respicimus.

---

503 Basis lapidis caerulei oblonga in adverso latere cymatiis ornata, l. 0,41, a. 0,24, cr. 0,62. Litterae aetatis imperatorum Romanorum. Ex Apollinis Carnei templo deiecta esse videtur; nos in muro hodierno, qui in montis clivo agellum angustum sustentat, invenimus. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α Ν Κ // Ε ////
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Π Α Σ Α Σ Θ Ε Ο Ι Σ

Ὁ δᾶμος Πελοπίδαν Κ[λ]ε - -
ἀρετᾶς ἕνεκα πάσας θεοῖς.

---

504 'In eadem' (insula) 'Thiatyra' (corr. Thera) 'apud emporium' (i. e. vicum Ἐμπορεῖον) 'ad aedem S. Georgii.' Ed. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 136, 59 ex Cyriaci Anconitani codice n. 996 Florentiae in bibliotheca Riccardiana conservato. Theraeam originem demonstravit W. Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 136, 1.

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ἐτείμασεν
Εὐφραίνουσαν Ἐπιτευαττικοῦ
ἀρετᾶς ἕνεκεν, τὰν ἀνάστασιν καὶ
τὰν ἐς αὐτὰν δαπάναν ποιησαμένων
τῶν γονέων αὐτᾶς Ἐπιτευαττικοῦ
καὶ Εὐφροσύνας.

505 In urbe prope aedificium rotundum (Laconicum?) ad gymnasium epheborum Mercurio et Herculi sacrum. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 72, 10.

Α Β Ο Υ Λ Α Κ Α Ι
Ε Τ Ε Ι Μ Α Σ Ε Ν
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Ν
Α Ρ Ε Τ Α Σ

Ἁ βουλὰ καὶ [ὁ δᾶμος]
ἐτείμασεν - - - - - -
Καλλικράτην [τοῦ δεῖνος]
ἀρετᾶς [ἕνεκα].

Vs. 2 munus ad gymnasium pertinens aut sacerdotium aliquod supplendum esse videtur.

506 Basis marmoris albi a dextra fracta, cymatiis simplicibus ornata, max. l. 0,40, a. 0,655, cr. 0,51. Litterae apicatae a. 0,018—0,02. Effodi apud eam ex tribus ficis, quae maxime septentrionem versus est in foro (hodie 'τρεῖς συκιές').

ΑΓΗΣΙ
ΚΟΙΡΑΝΟ
ΤΟΝΣΥΝΙ

Ἀγήσιλ[λα τοῦ δεῖνος]
Κοίρανο[ν τοῦ δεῖνος]
τὸν σύν[βιον θεοῖς].

507 Tabula lapidis caerulei, l. 0,635, a. 0,59, max. cr. 0,13. Litterae simplices excepto fere Y, a. 0,015—0,02. Effodi in cubiculo, quod est apud ecclesiam Christianam (Apollinis Pythii templum) orientem versus. Exscripsi.

ΑΡΧΙΝΙΚΑΑΝΤΙΜΕΔΟΝΤΟΣ
ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙΑΝΔΙΟΤΙΜΟΥ
ΤΑΝΑΥΤΑΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΘΕΟΙΣ

Ἀρχινίκα Ἀντιμέδοντος
Τελεσικράτειαν Διοτίμου
τὰν αὑτᾶς θυγατέρα
θεοῖς.

508 Columna canalibus carens [sive basis cylindrata?] marmoris caerulei, cuius dm. 1,82, a. 0,40 quatenus ex terra eminet. Iacet in faucibus, quae in arcis parte septentrionali ab ecclesia Evangelismi oriuntur, paullo infra n. 513, prope n. 520. Videtur autem ex Apollinis Carnei templo, quod in arce fuit, delapsa esse. Litterae elegantes et apicatae fortasse primo a. Chr. n. saeculo tribuendae sunt, a. 0,025, Θ Ο Ω minores. Ed. Henzen *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 107 ex comitis de Cigalla schedis; emendavit, qui denuo viderat, R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 74 adn. 11. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

ΓΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣΦΙΛΟΘΕΟΥ
ΚΑΘΥΙΟΘΕΣΙΑΝΔΕΔΙΟΚΥΔΕΥΣ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑΔΙΟΚΥΔΗΝΔΩΡΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΡΝΕΙΩΙ

Γνησικράτης Φιλοθέου,
καθ' υἱοθεσίαν δὲ Διοκύδευς,
τὸν πατέρα Διοκύδην Δωροκρίτου
Ἀπόλλωνι Καρνείωι.

509 Basis oblonga, l. 0,77, a. c. 0,45, cr. c. 0,23, litteris serae aetatis a. 0,035, Φ 0,06. Nunc est in ianua cubiculi, quod ad balneas prope Basilicam sitas pertinere videtur. Exscripsi.

ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΝΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚ///

Φιλοκράτην Διοδώ[ρ]ου
ἀρετᾶς ἕνεκα.

Διόδωρος Φιλοκράτους (ἐφηβεύσας) n. 339,10 (a. 4—37 p. Chr. n.) huius pater fuisse potest.

510 Fragmentum basis cylindratae, cuius max. a. 0,65; litterae a. 0,017—0,025. Effodi prope Basilicae angulum, qui septentrionem inter et orientem spectat. Exscripsi.

ΟΔΙΚΑΕΥΡΥΑΝΑ
ΙΑΣΩΤΙΜΗΣΓ/////
ΑΥΤΑΝΟΜΟΤ
ΟΘΕΟΝ ΝC
ΘΕ

- - οδίκα Εὐρυάνα[σσα]
- - ατῶ τιμῆς [ἕνεκα]
[τὸν ἑ]αυτᾶν ὁμότ[ροφον]
. . . ὅθεον . . . νο - -
θε[οῖς].

511 Basis lapidis caerulei cylindrata, a. 0.65, dm. 0,55—0,56. Cymatiis olim seorsum exsculptis nunc caret. Litterae vehementer detritae a. c. 0,02. Effodi in foro sub media e tribus ficis (loco hodie τρεῖς συκιές appellato). Exscripsi.

Ι ////////////// Α Ι Ι ////////////////// Α //////
Ι Ι Ι Φ Ο /// ' ////// Υ . //////// Λ Ι Κ /////// \ ////
Ι Γ Τ ΚΑΙ // Ι //////// Γ Ι //////////////////////////
Ι ///// Ι Ι Ο Ο // Ι Ω Σ \ Ε Ν Γ Α Π Ο Τ Ι /////
ΑΝΘΡΩΠΟ ⁓ Υ Σ Ε /// Ω Σ Δ Ε ////
ΤΑΠΟΤΙΘΕΟΣΕ //// Ι Κ Ε Ν

Vss. 4—6 - ὁ[σ]ίως [μ]ὲν τὰ ποτὶ [τὸς] | ἀνθρώπος, [ε]ὐσε[β]ῶς δὲ | τὰ ποτὶ θεὸς ἔ[ζ]ωκεν. (Supplevit Wilamowitz.)

512 Tabula rectangula a dextra et inferiore parte dextra fracta, marmoris caerulei, cuius max. l. 0,53, a. 0,255, cr. 0,17. Litterae apicibus magnis ornatae sunt, a. 0,025—0,03. Ex Apollinis Carnei templo Μεροβίγλι in Soroti domum, quae nunc est Georgii N. Beloniae, devenisse videtur, ubi vidimus et R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 73 adn. 10 et ego.

ΙΕΡΕΑΑΠΟΛΛΩΝΟ
ΑΔΜΗΤΟΝΘΕΟΚΛΕΙΔ
ΧΗΣΑΝΤΑ ΠΑΣΑΣΑ
vacat

Ἱερέα Ἀπόλλωνο[ς Καρνείου]
Ἄδμητον Θεοκλείδ[α γυμνασιαρ]-
χήσαντα πάσας ἀ[ρετᾶς ἕνεκα].

513 Columnae fragmentum (cuius circuitus 1,65, a. 0,58) marmoris caerulei in faucibus situm, quae ab ecclesia Evangelismi in septentrionali arcis parte mare versus et ad locum *Kamári* vergunt. Ibi prior incisus est titulus *b* litteris simplicioribus (a. c. 0,023) primi, si non secundi a. Chr. n. saeculi; deinde Augusti fere vel Tiberii aetate in latere opposito titulus *a* litteris eleganter quidem, sed nimis apicatis velut Ε Ρ Β (a. c. 0,02). Titulum *a* nemo viderat; *b* edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 97 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 62 sqq.), 106 ex schedis Prokeschianis et Gerhard *Archäol. Intelligenzbl. der allgem. Lit.-Zeitg.* 1835 n. 9 p. 67 (C. I. G. II add. 2467*b* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 82*b*]). Utramque inscriptionem exscripsit A. Schiff. Ectypa contuli.

a

ΟΔΑΜΟΣΕΤΙΜΑΣΕ
ΙΕΡΕΙΑΝΗΡΑΣΔΡΟΜΑΙΑΣ
ΒΑΣΙΛΟΚΛΕΙΑΝΛΑΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΑΣΑΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣ

῾Ο δᾶμος ἐτίμασε
ἱέρειαν Ἥρας Δρομαίας
Βασιλόκλειαν Λακράτους
πάσας ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐσεβείας.

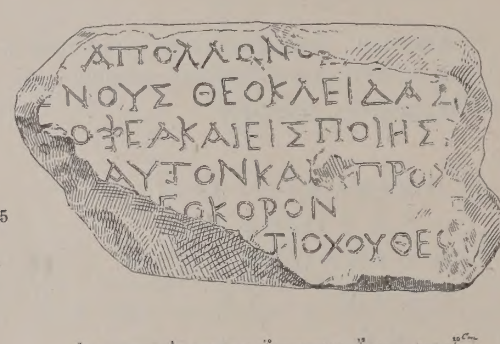
b

ΘΕΥΚΛΕΙΔΑΣ
ΑΔΜΗΤΟΥΚΑΙ
ΝΙΚΟΛΑΚΡΙΣΑΜΙΟΣ
ΤΟΝΑΥΤΩΝΥΙΟΝ
ΑΔΜΗΤΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΡΝΕΙΩΙ

Θευκλείδας
Ἀδμήτου καὶ
Νικόλα Κριστάμιος
τὸν αὑτῶν υἱὸν
Ἄδμητον
Ἀπόλλωνι Καρνείωι.

---

514 In area rotunda, quae nostro aevo in Apollinis Carnei pronao exstructa est, lapidem caeruleum oblongum a. 1896 effodi, a sinistra dextraque certe mutilum. Basisne fuerit an muri pars nescio. Max. l. 0,30, a. 0,14, max. cr. 0,41. Litterae negligentius exaratae primo a. Chr. n. saeculo vix antiquiores, unde refelluntur, quae *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 259 diximus. Formam ad exemplaris mei ectypique fidem expressit M. Luebke.

[῾Ιερεὺς] Ἀπόλλωνο[ς Καρνείου]
[διὰ γέν]ους Θεοκλείδας [Ἀδμήτου]
[τὸν τρ]οφέα καὶ εἰσποιησ[ά]-
[μενον ἑ]αυτὸν καὶ προχ[ειροτονη]-
[θέντα νε]ωκόρον
[τὸν δεῖνα Ἀν]τιόχου θεο[ῖς].

Post varia conamina textum ita fere dedi, qualem Wilamowitzius maxime et ex parte Kaibelius restituerunt.

---

515 Fragmentum baseos oblongae, a dextra sinistraque mutilae, a superiore latere excavatae, cuius max. l. 0,14, a. 0,08, max. cr. 0,175; litterae apicatae a. 0,01—0,015. Effodi paullo infra Apollinis Carnei templum.

ΑΓΛΩΦ
Α /// ΕΥΤΑ
ΘΕΟΙΣ

Ἀγλωφ[άνην Θεοκλείδα (?)]
[θερ]α[π]ευτὰ[ν Ἀσκλαπιοῦ (?)]
θεοῖς.

---

516 Basis marmoris caerulei, l. 0,36, a. 0,225, cr. 0,24. In superiore parte statuae vestigia se vidisse contendit Schaubert; mihi potius alius lapis cymatium continens impositus fuisse videtur. Litterae apicatae, a. 0,018—0,023. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 432 ex comitis I. de Cigalla schedis; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 221 e schedis Buchonis historici Galli (Vosswinckel De Theraeorum insulis 88); cf. Ad. Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 255; F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 333. Exscripsi in arce ad ecclesiam Evangelismi; sed sinistra pars, quam infra lineis subductis significavi, nunc defracta est. Vidi etiam in Schauberti schedis (n. 16).

ΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΙΕΡΕΑΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΔΙΑΓΕΝΟΥΣ
ΑΓΛΩΦΑΝΗΝΘΕΟΚΛΕΙΔΑ
ΝΕΩΤΕΡΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

῾Ο δῆμος ἐτείμησεν
ἱερέα Ἀσκληπιοῦ
διὰ γένους
Ἀγλωφάνην Θεοκλείδ[α]
νεώτερον
ἀρετῆς ἕνεκεν.

Cf. monumentum sepulcrale M. Ulpii Claudiani Aglaophanis ἱερέως Ἀσκλαπιοῦ διὰ γένους, qui archon Traiani imperatoris statuam dedicavit (n. 475). Aglophanes eius qui n. 515 honoratur nepos fuisse potest.

517 In monte S. Stephani a. 1788 effodit Fauvel intra Basilicam. Eius schedas Parisiis in bibliotheca nationali conservatas (ms. francogall. 22877 f. 112 verso) contuli et eiusdem ephemeridem (ibid. f. 19: inter duas columnas '*une petite inscription de l'empereur Tibère*'). Ex Fauvelio habuerunt St. Martin et vitiosius Pittakis, qui Spartae tribuit; ex his Boeckh C. I. G. II 2461 (Vosswinckel De Theraeorum insulis 91 sq., 10*c*).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΚΑΙΚΑΡΟΣΙΕΡΕΑΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΟΝΘΕΜΙΣΤΟ . . . ΑΑΓΛΩΦΑΝΟΥ
. . . . ΓΥΜΝΑ
ΣΙΑΡΧΟΝΕΣΤΙ . . . .
ΟΙΕΦΗΒΕΥΡΟΤΕΣΙΑΡΕΤΑΣ
ΚΝΕΚΑ

Αὐτοκράτορος Τιβερίου
Καί[σ]αρος ἱερέα καὶ γυμνασί-
αρχον Θεμιστο[κλέ]α Ἀγλωφάνου[ς]
[καὶ τὸν ὑπο]γυμνα-
σίαρχον Ἑστι[αῖον Θεμιστοκλέους (?)]
οἱ ἐφηβευ[κ]ότες ἀρετᾶς
[ἕ]νεκα.

Vs. 2 ΚΑΙΣΑΡΟΣ Boeckh; vs. 7 ΕΝΕΚΑ idem ex Martino. Filii nomen ex n. 499 supplevi.

---

518 Fragmentum basis magnae lapidis rubri, Perissae inventum. Commemoravit Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 183 sq. (C. I. G. II add. p. 1088 ad n. 2469*d*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 488; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1207.

ΝΗΣΘΕ
ΥΣΤΗΝΕΑΥΤ
ΤΕΡΑΘΕΟΙΣ

(*nomen mulieris*)
[Ἀγλωφά]νης Θε[μιστο]-
[κλέο]υς τὴν ἑαυτ[οῦ]
[μη]τέρα θεοῖς.

Supplementa exempli gratia adscripsi; cf. n. 517.

---

519 *Kamári* penes Barbarrigi uxorem in basi marmoris(?) nigricantis, l. 0,32, a. 0,28, cr. 0,29; litteris nimis apicatis a. (0,015—)0,017(—0,02). Lapidem 'in Oeae ruderibus' repertum ed. H. Mamet De insula Thera 1874, 76. Exscripsi. Litteras ab illo lectas, quas non recognovi, lineolis subductis significavi.

ΟΝΙΕΛΛΙΟΝ
ΤΟΥΤΡΩΜΕΝΤΙΝΑΚΑΡΟΙ
ΙΕΡΕΥΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΡΝΕΙΟΥ
ΔΙΑΓΕΝΟΥΣΑΔΜΗΤΟΣΘΕΟΚΛΕΙ
ΔΑΚΑΙΤΕΙΣΑΝΩΡΘΡΑ
ΟΝΤΟΣΚΑΙΑΛΚΙΜΕΔΟ
ΑΞΙΤΙΜΟΥΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙ
ΩΤΑΡΧΙΔΑΤΟΝΕΑΥΤΩ
ΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΠΟΛΛΩΝΙΚΑΡΝΕΙΩΙ

[- - - ο]ν [Γ]έλλιο[ν - -]-
του Τρωμεντίνα Κᾶρο[ν ὁ]
ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Καρνείου
διὰ γένους Ἄδμητος Θεοκλεί-
δα καὶ Τεισάνωρ Θρα[συ]-
[λέ]οντος καὶ Ἀλκιμέδ[ων]
[Ἀν]αξιτίμου καὶ Διονύσι[ος]
[Πρ]ωταρχίδα τὸν ἑαυτῶ[ν]
σωτῆρα καὶ εὐεργέταν
[Ἀ]πόλλωνι Καρνείωι.

Vss. 1. 2 Mametius, quae praebet: ὁ δεῖνα .....]ΔΙΟΝΥΣ[ιος] | ΤΟΥΤΡΟΜΕΝΤΙΝΑΚΑ[τλ]Ο[ς nihili sunt. Ceteras discrepantias silentio praetereo. Basis ex Apollinis Carnei templo, quod in arce fuit, delapsa esse videtur.

Ἄδμητος Θεοκλείδα cf. n. 513 sq. et duo epigrammata sepulcralia. Τεισάνωρ Θρασυλέοντος n. 340, 20.

---

520 Basis cylindrata marmoris albi cymatiis ornata, cuius a. fere 0,60, circuitus c. 1,75. In latere superiore foramen est rotundum, cuius dm. 0,12, profunditas c. 0,03. Litterae apicatae et quamvis putide elegantes, a. 0,015—0,02. Iacet nunc in faucibus, quae ab ecclesia Evangelismi oriuntur, in septentrionali arcis clivo, unde delapsa esse videtur — paullo infra n. 513. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836 tab. II n. 105 et p. 96 sq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 61 sq.) et Gerhard *Archäol. Intelligenzbl. der allgem. Lit.-Zeitg.* 1835 n. 9 p. 67 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. p. 1087 sq. n. 2469*d*); cf. G. Henzen *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 107 ex comitis de Cigalla schedis; Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 74. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΣΔΩΡΟΘΕΟΥ
ΤΑΝΤΟΥΥΙΟΥΜΝΑΣΙΚΡΙΤΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΚΑΙΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣΜΝΑΣΙΚΡΙΤΟΥ
ΤΑΝΑΔΕΛΦΑΝΧΑΡΙΞΩ ΘΕΟΙΣ

Ἀσκληπιὰς Δωροθέου
τὰν τοῦ υἱοῦ Μνασικρίτου θυγατέρα
καὶ Κλειτοσθένης Μνασικρίτου
τὰν ἀδελφὰν Χαριξὼ θεοῖς.

Ex hoc et n. 521 stemma efficitur a Boeckhiano diversum.

Δωρόθεος
|
Κλειτοσθένης I ⌣ Ἀσκληπιάς
|
Μνασίκριτος
|
Κλειτοσθένης II Χαριξώ.

Κλειτοσθένης Μνασικρίτου aliquis a Tiberii Caesaris (a. 4—37 p. Chr.) sacerdote in ἐφηβευσάντων catalogum relatus: n. 339, 9.

521 Lapis oblongus l. 0,255, a. 0,21, cr. 0,33, litteris apicatis a. 0,015. Effodi in cisterna in Apollinis Carnei aula. Litterae ε forma est Ε. Exscripsi.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΣΔΩΡΟΘ///
ΟΥΤΟΝΕΑΥΤΑΣΥΙΟΝ
ΚΑΙΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣ
ΜΝΑΣΙΚΡΙΤΟΥΤΟΝΕΑΥ
ΤΟΥΠΑΤΕΡΑΜΝΑΣΙ
ΚΡΙΤΟΝΚΛΕΙΤΟΣΘΕ
ΝΟΥΣΘΕΟΙΣ

Ἀσκληπιὰς Δωροθ[έ]-
ου τὸν ἑαυτᾶς υἱόν,
καὶ Κλειτοσθένης
Μνασικρίτου τὸν ἑαυ-
τοῦ πατέρα Μνασί-
κριτον Κλειτοσθέ-
νους θεοῖς.

522 Basis magna, quae olim ex tribus (vel pluribus) lapidibus et cymatiis seorsum exsculptis constitisse videtur, marmoris caerulei. Altitudinem (praeter cymatia, quorum nullum vestigium exstat) 0,685 fuisse lapis sinister demonstrat; longitudo sinistri est 0,46, medii certe plus duplo maior fuit, dextri fortasse sinistrum aequabat, ut totius baseos longitudinem duobus metris utique non minorem, immo aliquanto maiorem fuisse eluceat. Litterae apicibus magnis ornatae accurate et quamvis putida elegantia incisae exeuntis fere primi p. Chr. n. saeculi, a. c. 0,025. Lapidem sinistrum (I) a. 1788 Therae invenit Fauvel integrum; sed cum partem posticam desecaret, quo facilius ad portum transportaret (hodie enim cr. est vix 0,006), in duas partes fracta est et nonnullae litterae interierunt. Fauvelius comiti de Choiseul-Gouffier misit; nunc est in Museo Parisiensi. Contra medium lapidem (II) Orloffius comes imperante Catharina II Petropolim attulit, ubi utrimque mutilatus est, ut mensae formam reciperet; postea possedit Heidecke proxenus Russicus apud Genuenses [Genuae an Petropoli?]; nunc ubi sit, incertum est. Certe Petropoli neque Latischew vidit (*Mitth. des athen. Inst.* IX 1884, 209 not. 1) neque qui Museo antiquitatum Petropolitano praeest G. Kieseritzky quidquam de eo comperire potuit. Dexter lapis (III) nunquam in lucem prodiit. I*a* (fragmentum superum) edd. Dubois *Catal. ... de Choiseul* 1818, 235; Clarac *Catal. du Louvre* 557, *Musée* 457 et *Inscr.* tab. 23. 31; Osann Syll. inscr. graec. 344; *b* (inferius) edd. Clarac *Catal.* 553, *Musée* 433 et *Inscr.* tab. 23; Osann l. l. 364, 24; II Koehler in Comment. de insulis et cursu Achillis Act. Petrop. Acad. X 255 not. 812, qui Petropoli transscripserat (Férussac *Bull. des sciences hist.* 1829 n. 7 p. 335; Osann *Allgem. Schulzeitung* 1829 II n. 147 p. 1209 sqq.). Lapides I et II egregia divinatione coniunxit Boeckh C. I. G. II 2462. 2463, schedis usus et Fauvelii, qui lapidem I integrum exscripserat et Koehlerianis (II) et Muellerianis (I*b*) nec non Pittakis variis et interpolatis apographis; cf. add. p. 1085; Froehner *Les inscr. grecques du Louvre* 1865, 55 (modo inscriptionem sinistram). Vidi lapidem I et ectypum accepi Villefossii et Michonis vv. dd. humanitate; litteras, quae perierunt, lineis subductis notavi.

I | II

ΑΒΟΥΛ | ΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΑΣ | ΕΝΜΝΑΣΙΚΡΙΤΟΝ
ΔΙΟΔΩΡ | ΟΥΥΙΟΝΙΕΡΕΑΔΙΑ
ΓΕΝΟΥΣ | ΤΘΥΠΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΔΙΟΝΥΣ | ͻΥΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΚΑΛΟΚΑ | ΓΑΘΙΑΣΤΑΝΑΝΑ
ΣΤΑΣΙΝ// | ΙΟΙΣΑΜΕΝΑΣΤΑΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣ// | ΛΥΤΟΥΧΑΙΡΟΠΟΛΕΙ
ΑΣ·ΤΙ·ΚΛ/// | ΛΥΔΙΟΥΚΥΡΕΙΝΑ
ΑΓΛΑΟΦΑΝ | ΟΥΣΘΥΓΑΤΡΟΣ
ΕΚΤΩΙ | ΝΙΔΙΩΝ

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟԼ
ΕΤΕΙΜΑΣΕΝΧΑΙΙ
ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥΚΥ
ΦΑΝΟΥΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΚΑΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥ
ΤΑΝΑΝΑΣΤΑΣΙΝΤ
ΑΥΤΑΣΖΩΣΑΣ

III

(*deest*)

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
ἐτείμασεν Μνασίκριτον
Διοδώρου υἱὸν ἱερέα διὰ
γένους τοῦ πρὸ πόλεως
Διονύσου ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ καλοκἀγαθίας, τὰν ἀνά-
στασιν [π]ο[η]σαμένας τᾶς
γυναικὸς αὐτοῦ Χαιροπολεί-
ας Τι(βερίου) Κλ[α]υδίου Κυρείνα
Ἀγλαοφάνους θυγατρὸς
ἐκ τῶν ἰδίων.

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δ[ᾶμος]
ἐτείμασεν Χαι[ροπόλειαν]
Τι(βερίου) Κλαυδίου Κυ[ρείνα Ἀγλαο]-
φάνους θυγατέρα [ἀρετᾶς ἕνε]-
κα καὶ σωφροσύ[νας],
τὰν ἀνάστασιν [ποησαμένας]
αὐτᾶς ζώσας.

523 Basis oblonga lapidis caerulei vel potius sinistra eius pars, l. fere 1,00, a. 0,16. In superiore latere foramen erat (‘*le trou où posoit la statue de bronze*’ Fauv.). Litterae bene incisae magnis apicibus ornatae, quales imperatorum Iuliorum et Claudiorum maxime aetate fieri solebant, a. 0,02—0,03; ο et ω minora. Effodit Fauvel m. Iulio a. 1788 (Bibl. nat. Paris. ms. francogall. 22877 f. 112 verso) et Choiseulio Parisios misit, ubi etiamnunc in Museo (‘*Louvre*’) conservatur. Edd. Dubois *Catal. ... de Choiseul* 1818, 209; Osann Syll. inscr. graec. 364, 25 ex Villoisoni schedis Fauvelianis; Clarac *Catal.* 570, *Musée* 449, *Inscr.* pl. 29; Boeckh C. I. G. II 2460 ex his et St. Martini (qui a Fauvelio pendet) et Pittakis schedis, qui Spartae tribuit; Froehner *Les inscr. grecques du Louvre* 1865, 107. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Ν Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν Α Γ Λ Ω Φ Α // *sic*
Ν Ο Υ Σ Υ Ι Ο Ν Κ Υ Ρ Η Ν Α Μ Ε Δ Ο Ν Τ Α

Ὁ δᾶμος
ἐτίμασε Τιβέριον Κλαύδιον Ἀγ[λ]ωφά-
νους υἱὸν Κυρήνα Μέδοντα.

Aglophanes Medontis pater si idem fuit qui Aglaophanes n. 522, stemma est:

Διόδωρος — Τιβ. Κλ. Κυρείνα Ἀγλαοφάνης

Μνασίκριτος ⌣ Χαιροπόλεια — Τι. Κλ. Κυρήνα Μέδων
ἱερεὺς τ. π. π. Διονύσου

Mnasicritus Diodori f. num a Mnasicrito Clitosthenis f. (n. 520 sq.) originem duxerit prorsus incertum.

---

524 Basis, quae Hermae fuisse videtur, lapidis caerulei, cymatiis ornata, l. 0,405, a. 0,515, cr. 0,40. In latere superiore foramen est oblongum, l. 0,13, cr. 0,14, profundum 0,09. Litterae (a. c. 0,022, ϕ 0,033) putidam illam alterius p. Chr. n. saeculi elegantiam prae se ferunt; extremitates lineis magnis transversis ornatae sunt. Versuum locos lineolis incisis indicaverat quadratarius. Effodi ante Mercurii et Herculis antrum.

·Τ· Φ Λ· Κ Λ Ε Ι Τ Ϲ
Ν Η Ν Κ Λ Α Υ Δ Ι Α
Ν Ο Ν Τ Ο Ν Ε Φ Η
Β Α Ρ Χ Ο Ν
Ο Ι Ε Φ Η Β Ο Ι

Τ(ίτον) Φλ(άουιον) Κλειτο[σθέ]-
νην Κλαυδια-
νὸν τὸν ἐφή-
βαρχον
οἱ ἔφηβοι.

Homo notissimus, v. n. 325. 326; nisi quod ambiguum est, avusne sit an nepos. Avum praefero.

---

525 Tabula marmoris caerulei margine altiore ornata, l. 0,59, a. 0,97?; litteris serae aetatis, in quibus id maxime notandum formas Є et Ϲ et ω et ϕ ubique adhibitas esse praeter vss. 9. 10, ubi excepto uno ω semper rectangulae formae Ε Ϲ ϕ W praeferuntur. Litterarum a. c. 0,035. Effodit Fauvelius m. Iulio a. 1788 in Basilica vel prope eam (Bibl. nation. Paris. ms. francogall. 22877 f. 113) et Choiseulio misit Parisios, ubi nunc est in Museo *Louvre* appellato. Edd. Dubois *Catal. ... de Choiseul* 1818, 205; Clarac *Catal.* 631, *Musée* 469, *Inscr.* pl. 45; Boeckh C. I. G. II 2464 ex his et schedis Koehlerianis et Muelleri et Pittakis (Vosswinckel De Theraeorum insulis 85. 105); Froehner *Les inscr. grecques du Louvre* 1865, 57. Exscripsi.

Α Γ Α Θ Η Τ Υ Χ Η
Η Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο
Δ Η Μ Ο Ϲ Ο Θ Η
Ρ Α Ι ω Ν Τ Φ Λ
Κ Λ Є Ι Τ Ο Ϲ Θ Є
Ν Η Ν Ι Ο Υ Λ Ι Α
Ν Ο Ν Φ Ι Λ Ο Ϲ Є
Β Α Ϲ Τ Ο Ν Α Ϲ Ι Α Ρ
Χ Η Ν Ν Α ω Ν Τ W Ν
Ε Ν Ε Φ Ε Ϲ W Τ Ω Ν Α
Π Ο Π Ρ Ο Γ Ο Ν W Ν Ε Υ
Є Ρ Γ Є Τ Η Ν Τ Η Ϲ Π Α
Τ Ρ Ι Δ Ο Ϲ

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
Ἡ βουλὴ καὶ ὁ
δῆμος ὁ Θη-
ραίων Τ. Φλ.
Κλειτοσθέ-
νην Ἰουλια-
νὸν φιλοσέ-
βαστον, ἀσιάρ-
χην ναῶν τῶν
ἐν Ἐφέσῳ, τὸν ἀ-
πὸ προγόνων εὐ-
εργέτην τῆς πα-
τρίδος.

Clitosthenes Iulianus v. n. 526. T. Flavii Clitosthenis Claudiani maioris (n. 325. 326) nepos, Flavii Clitosthenis Iuliani (ibid. et n. 527) filius fuisse videtur.

526—529 In regione nunc Καμάρι appellata, ab antiquis *Oea*, sub radicibus montis S. Stephani ad maris litus sita, inter multa rudera antiqua, quorum maior pars mari tegi fertur, monumentum investigavit I. comes de Cigalla nunc destructum aut, si quod superest vestigium, inter vineta terra obrutum. Quod μνημεῖον ita descripsit (Πανδώρα VII 1856/7 p. 260 sqq.): 'τοῦτο δὲ σύγκειται ἐξ εἴκοσι καὶ δύο μαρμαρίνων πλακῶν, ἐξ ὧν ἓξ μὲν κεῖνται ὁριζοντείως καὶ ἀποτελοῦσι τὴν ἐπιφάνειαν ἢ τὸ ἄνω ἔδαφος τοῦ μνημείου, αἱ δὲ ἕτεραι δέκα καὶ ἓξ διατεθειμέναι εἰς δύο ἀλλεπαλλήλους σειράς, τὴν μίαν δηλονότι ἐπὶ τῆς ἄλλης, κεῖνται καθέτως χρησιμεύουσαι πρὸς ὑποστήριγμα τῶν πρώτων καὶ ἀποτελοῦσαι τὴν πρόσοψιν τοῦ μνημείου. Καὶ ἡ μὲν ἄνω σειρὰ περιέχει δέκα πλάκας, ἡ δὲ κάτω ἕξ. Αἱ δὲ τῶν ὁριζοντείων πλακῶν ἐσχατιαὶ ἐξέχουσαι δακτύλους τινὰς τῆς ἐπιφανείας τῶν κάτω πλακῶν, σχηματίζουσιν ἐπὶ τῆς προσόψεως εἶδός τι σπιθαμιαίας κατὰ τὸ πλάτος κορωνίδος ἢ γεῖσου· ὅμοιον δὲ τούτου γεῖσον ἐπικοσμεῖ καὶ τὴν βάσιν τοῦ μνημείου, ὃ στηρίζεται ἐπὶ μαρμαρίνου τινὸς βάθρας ἧς δύο μόνον βαθμίδες μέχρι τοῦδε ἐφάνησαν· ὥστε τὸ ὅλον μνημεῖον ὁμοιάζει κάλλιστα ἱερὸν βῆμα καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐπερειδόμενον ἐπὶ τοίχου, καὶ ἔχον $5^1/_2$ μὲν σπιθαμῶν ὕψος, 22 δὲ σχεδὸν μῆκος, καὶ 5 ὡς ἔγγιστα πλάτος. Τὸ μνημεῖον τοῦτο κατ' ἀρχὰς ἐκαλύπτετο ἀναμφιβόλως ὑπό τινος λιθοκτίστου τοῦ αὐτοῦ πλάτους θόλου, οὗ νῦν σώζονται μόνα τὰ ἑκατέρωθεν τοῦ μνημείου κείμενα πλευρὰ ἐκ κατεργασμένων λίθων. Ἐπὶ τοῦ μνημείου τούτου καὶ ἰδίως ἄνωθεν τῆς τετάρτης | (p. 261) πλακὸς τῆς προσόψεως ἤτοι τῆς δευτέρας ἐπιγραφῆς ἵσταται ἄγαλμά τι ἢ ἀνδριὰς παριστῶν ἄνδρα φυσικὸν ἔχοντα μέγεθος. Τοῦ ἀγάλματος τούτου, ὃ δὲν φαίνεται πολλοῦ λόγου ἄξιον, ἐλλείπουσιν ἡ κεφαλή, αἱ χεῖρες καὶ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἀριστερᾶς πέζης. Ἐπὶ δὲ τῶν μαρμάρων τῶν ἀποτελούντων τὴν ἄνω σειρὰν τῶν τῆς προσόψεως πλακῶν ἀναγινώσκονται αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί.' Cf. eundem Cigallam *Bull. dell' Inst.* XXVIII 1856, 130 sqq., ubi eadem fere sermone italiano usus fuse explicuit et inscriptiones quoque edidit. — Lapides inscriptos quattuor domum suam, quae est in urbe (Κάτω) Φηρά, transtulit Ioannes Nicolai f. Langadas, ubi exscripsi. Addo lapidem esse caeruleum, singulas vero partes altas 0,40; crassitudinem maximam 0,20 excepta quarta, cuius est 0,11; longitudinem variam: 0,51, 0,56, 0,51, 0,79; litteras profundas esse et satis accurate, si non cum elegantia aliqua quamvis recentis aevi incisas; versuum altitudinem differe inter 0,02 et 0,035, qua maior littera ϕ, minor interdum littera ο inveniuntur.

In tabula tertia:

(526)

/ΚΛΕΙΤΟϹΘΕΝΗΝΙΟΥΛΑΝΟΝ
ΙΡΚΛΕΙΤΟϹΘΕΝΟΥϹΙΟΥΛΙΛΝΟΥ
ΥΙΟΝΤΟΝΠΡΥΤΑΝΙΝΚΑΙΕΙΡΗΝΑΡ
ΧΟΝΤΗϹΕΦΕϹΙΩΝΠΟΛΕΩϹ
ΟΙΜΕΤΕΧΟΝΤΕϹΤΗϹΕΝΟΙΛ
ΠΑΛΛΙϹΤΡΑϹΤΟΝΕΛΥΤΩΝΕΥ
ΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ/
ΤΕΙΜΗϹΕΝΕΚΛΑΝΕϹΤΗ
ϹΑΝΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩϹ
ΚΟΙΝΤΟΥΤΟΥΟΡΘΑΓΟΡΟΥ

[Τ(ίτον) Φ(λάουιον)] Κλειτοσθένην Ἰουλιανὸν (= n. 525)
[Τ(ίτου)] Φ(λαουΐου) Κλειτοσθένους Ἰουλιανοῦ (= n. 325. 326?)
υἱὸν τὸν πρύτανιν καὶ εἰρήναρ-
χον τῆς Ἐφεσίων πόλεως
οἱ μετέχοντες τῆς ἐν Οἴᾳ
παλαίστρας τὸν ἑαυτῶν εὐ-
εργέτην καὶ φιλόπατριν
τειμῆς ἕνεκα ἀνέστη-
σαν ἐπὶ γραμματέως
Κοΐντου τοῦ Ὀρθαγόρου.

In tabula quarta:

(527)

ΤΙ·ΦΛ·ΚΛΕΙΤΟϹΘΕΝΗΝ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΝΤΟΝΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΝΠΑϹΙΝ
ΟΙΜΕΤΕΧΟΝΤΕϹΤΗϹ
ΕΝΟΙΑ·ΠΑΛΛΙϹΤΡΑϹΤΕΙΜΗΣ
ΕΝΕΚΑΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑϹ
ΑΝΕϹΤΗϹΑΝΕΠΙΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΩϹΚΟΙΝΤΟΥΤΟΥΟΡΘΑΓΟ
ΡΟΥ

Τί(τον) Φλ(άουιον) Κλειτοσθένην
Ἰουλιανὸν τὸν φιλόπατριν (= n. 325. 326?)
καὶ εὐεργέτην ἐν πᾶσιν
οἱ μετέχοντες τῆς
ἐν Οἴᾳ παλαίστρας τειμῆς
ἕνεκα καὶ καλοκἀγαθίας
ἀνέστησαν ἐπὶ γραμμα-
τέως Κοΐντου τοῦ Ὀρθαγό-
ρου.

In tabula septima:

(528)

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩϹΑΛΥ
ΠΟΥΤΟΥΜΗΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΤΟ·Β·ΟΙΜΕΤΕΧΟΝΤΕϹ
ΤΟΥΕΝΟΙΑΓΥΜΝΑϹΙΟΥ
ΕΤΕΙΜΗϹΑΝ·Τ·ΦΛΑΟΥΙΟΝ
ΤΙΤΟΥΥΙΟΝΚΥΡΕΙΝΑ
ΚΛΕΙΤΟϹΘΕΝΗΝΚΛΑΥΔΙΑ
ΝΟΝΑΡΕΤΗϹΕΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗϹ
ΕΙϹΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΕΥΝΟΙΑϹ

Ἐπὶ γραμματέως Ἀλύ-
που τοῦ Μηνοφῶντος
τὸ β̄ οἱ μετέχοντες
τοῦ ἐν Οἴᾳ γυμνασίου
ἐτείμησαν Τ(ίτον) Φλάουιον
Τίτου υἱὸν Κυρείνα
Κλειτοσθένην Κλαυδια-
νὸν ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ τῆς
εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας.

Vs. 6 ΚΥΡΕΙΝΑ ex ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝ correctum est. Homo idem qui n. 325. 326 Clitosthenes Claudianus minor?

In tabula octava:

(529)

ΩΛΟΝΠΛΩΤΙΟΝΘΕΟΔΟΤΟΝ
ΩΛΟΥΠΛΩΤΙΟΥΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΑϹΙΑΡΧΟΥΥΙΟΝΤΟΝΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΟΙΜΕΤΕ
ΧΟΝΤΕϹΤΗϹΕΝΟΙΑΠΑΛΛΙϹΤΡΑϹ
ΤΕΙΜΗϹΕΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗϹΕΙϹΑΥ
ΤΟΝΕΥΝΟΙΑϹΑΝΕϹΤΗϹΑΝ

Ὧλον Πλώτιον Θεόδοτον
Ὤλου Πλωτίου Λεωνίδου
ἀσιάρχου υἱὸν τὸν εὐεργέ-
την καὶ φιλόπατριν οἱ μετέ-
χοντες τῆς ἐν Οἴᾳ παλαίστρας
τειμῆς ἕνεκεν καὶ τῆς εἰς αὐ-
τὸν εὐνοίας ἀνέστησαν.

Vs. 2 ΛΕΩΝΙΔΟΥ ex ΘΕΟΔΟΤΟΥ correctum.

530 Basis cylindrata marmoris caerulei, cuius cymatia seorsum exsculpta nunc desunt, a. 0,89, dm. 0,70. Litterae apicibus magnis ornatae et putidissimae elegantiae, primi aut ineuntis alterius p. Chr. n. saeculi, a. c. 0,027. Effodi in foro prope eam ex tribus ficis, quae maxime septentriones versus est, et Basilicam. Exscripsi.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣΛΕWΝΙ
ΔΗΝ Θ Ε Ο Δ ΟΤ ΟΥΑΡΕΤΑΣ
Ε Ν Ε Κ Ε Ν ΚΑΙΑΥΝΟΙΑΣΤΑΣ
Ε Σ Τ Α Ν ΠΑΤΡΙΔΑ
ΤΑ Σ Ε Ι Σ Τ Α Σ ΤΕΙΜΑΣ
Δ Α Π Α Ν Α Σ ΠΑΡΑΣΧΟΝΤΟΣ
Ε Κ Τ WΝΙΔΙWΝΔΙΟΝ Υ Σ Ι
Ο Υ Τ Ο Υ Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Υ

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος Λεωνί-
δην Θεοδότου ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ αὐνοίας (sic) τᾶς
ἐς τὰν πατρίδα,
τὰς εἰς τὰς τειμὰς
δαπάνας παρασχόντος
ἐκ τῶν ἰδίων Διονυσί-
ου τοῦ Ἀντιόχου.

---

531 *Kamári* apud S. Nicolai templum in columna marmoris nigricantis s. caerulei, cuius a. 0,70, dm. 0,57. Litterarum, quarum altitudo fere 0,025, situs lineolis significatus erat. Litterae ϱ forma est P. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 409 [= *Arch. Aufs.* II 492] adn. 17, cf. *Reisen auf den griech. Inseln* I 61 (C. I. G. II add. 2463*c* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 92, 10*d*]; De Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 260 adn. *). Exscripsi.

ΤΟΝΡΗΤΟΓ/////
Ω ΛΟΝ Π Λ Ω Τ Ι Ο ////// Α – ///
ΡΟΝΩ Λ Ο Υ Π Λ Ω – ////// Υ Λ ////
Ν Ι Δ Ο Υ Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο ///// Ι Ο Ν
Ω Λ Ο Υ Π Λ Ω Τ Ι Ο Υ Ε C ///////////
Κ Ο Ι Ω Τ Α Ρ Χ Ο Υ Α Δ Ε Λ ///////////
Ο Ι Μ Ε Τ Ε Χ Ο Ν Τ Ε Σ Τ Ο Υ Ι Ε Ι //////
Σ Υ Ν Ε Δ Ρ Ι Ο Υ Τ Η Σ Ε Ν Ο Ι Α
Π Α Λ Α Ι Σ Τ Ρ Α Σ Τ Ο Ν Ε Κ
Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ω Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν
Τ Η Σ Π Α Τ Ρ Ι Δ Ο Σ

Τὸν ῥήτο[ρα]
Ὧλον Πλώτιο[ν Κρ]ά[τε]-
ρον Ὤλου Πλω[τίο]υ Λ[εω]-
νίδου ἀσιάρχο[υ] υἱόν,
Ὤλου Πλωτίου [Θ]ε[οδότου]
βοιωτάρχου ἀδελ[φὸν]
οἱ μετέχοντες τοῦ ἱε[ροῦ]
συνεδρίου τῆς ἐν Οἴᾳ
παλαίστρας τὸν ἐκ
προγόνων εὐεργέτην
τῆς πατρίδος.

Vs. 2 [Σ]ά[τυ]|ρον Ross; sed v. n. 532.

---

532 Magna basis marmoris caerulei cymatiis ornata, l. 0,77, a. 0,76, cr. 0,74. In latere superiore pedum duorum, longorum 0,31, vestigia et intra ea singula foramina rotunda et profunda insculpta sunt ad stabiliendam statuam. Litterae, quarum locos lineolis incisis significaverat quadratarius, magna cum cura inscriptae, lineis transversis perlongis in extremitatibus ornatae, a. 0,03. Exscripsit Schaubert a. 1848, cuius schedas (n. 6) in Regii antiquitatum Musei Berolinensis bibliotheca vidi; ed. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 26, 22 ex Leicesteri schedis. Exscripsi, ubi et illi, ad ecclesiam S. Georgii (τοῦ Θαλασσινοῦ), quae est inter vicum *Kamári* et Monolithum.

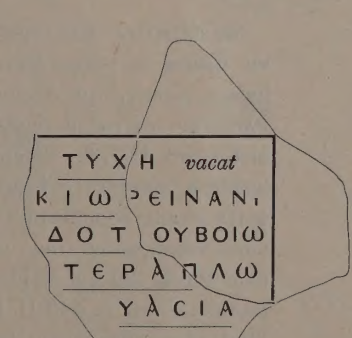
Ω Λ Ͻ ı ı ////////////////////////// Κ Ρ Α Τ Ι //////
Τ Ο /// Ι Κ Α ı Λ Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Ν ı ı //////
Ω Λ //////// Π Λ Ω Τ Ι Ο Σ Θ ∟ ∪ Δ Ο Τ Ο Σ
Ο Κ Α Ι Χ Α Ρ ı //// Ω Ν Ο Α Δ Ε Λ Φ Ο Σ
Α Υ Τ Ο Υ Κ Α . Π Λ Ω Τ Ι Α Α Γ Η Σ Ι
Κ Ρ Ι Τ Α Η Α Δ Ε Λ Φ Η Α Υ Τ Ο Υ
Α Ν Ε Σ Τ Η Σ Α Ν

Ὧλο[ν Πλώτιον] Κράτ[ερον]
τὸ[ν] κα[ὶ Ἀ]ριστοφάν[ην]
Ὧ[λος] Πλώτιος Θεόδοτος
ὁ καὶ Χαρί[τ]ων ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ, καὶ Πλωτία Ἁγησι-
κρίτα ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ
ἀνέστησαν.

Vs. 1 ΚΡΑΤΙ, vs. 2 ΤC · Ν, vs. 3 Ο∟∪ Leic. Ceteras discrepantias praetereo.

---

533 Fragmentum tabulae marmoris caerulei, cuius margo paullo altior est. Max. l. 0,185, max. a. 0,225, max. cr. 0,10. Marginis latitudo 0,055. Habet Schaubert in schedis suis n. 17 multo plura quam mihi videre contigit, cf. Köpp *Anz. des Jahrb.* V 1890, 142 adn. 57. Quae non legi, lineis subductis significavi.

[Ἀγαθῇ] Τύχῃ
[. . . . . Οὐι]κ[τ]ωρεῖναν
[Πλωτίου Θεο]δότου βοιω-
[τάρχου μη]τέρα, Πλω-
[τίου Λεωνίδο]υ ἀσιά[ρ]-
[χου γυναῖκα - - - - -]
- - - - - - - -

Stemma familiae:

Ἄδμητος (inscr. sepulcralis)
|
Ἁγησικρίτα I (inscr. sepulcralis)
|
Ὧλος Πλώτιος Λεωνίδης ἀσιάρχης ⌣ Οὐικτωρεῖνα

1) Ὧλος Πλώτιος Κράτερος (ὁ καὶ Ἀριστοφάνης) ῥήτωρ
2) Ὧλος Πλώτιος Θεόδοτος (ὁ καὶ Χαρίτων) βοιωτάρχης
3) Πλωτία Ἁγησικρίτα II.

534 *Oeae* prope ecclesiam S. Nicolai sub aedicula statuae destinata. Edd. Mamet De insula Thera 1874, 65; Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 75, 14. Litteras a solo Mametio lectas lineis subductis indicavi.

//////////// ΙΤΕΣΤΟΥΕΝΟΙΑΓΥΜΝΑ	[Οἱ μετέχον]τες τοῦ ἐν Οἴᾳ γυμνα-
//////////// ΜΕΝΗΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ	[σίου . . . . .]μένην Ἀπολλωνίου
//////////////// ΣΟΡΘΑΓΟΡΑ	- - - - - ς Ὀρθαγόρα.

Vs. 3 an Κόϊντος? an ἐπὶ γραμματέω]ς? Cf. n. 526 sq.

---

535 Prope S. Georgii ecclesiam, quae est inter Monolithum et *Kamári* ad maris litus, muri antiqui vestigia '*of the regular kind*' erant, et prope ea in vineto statua 'togata' capite carens, ex pulchro marmore Pario facta, altitudinis naturalis, cuius in basi tituli reliquias dispexit Leicester. Ex eius schedis ed. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 26, 23.

ΛΕ˘ΒΙ	Κ]λε[υ]βι - (?).

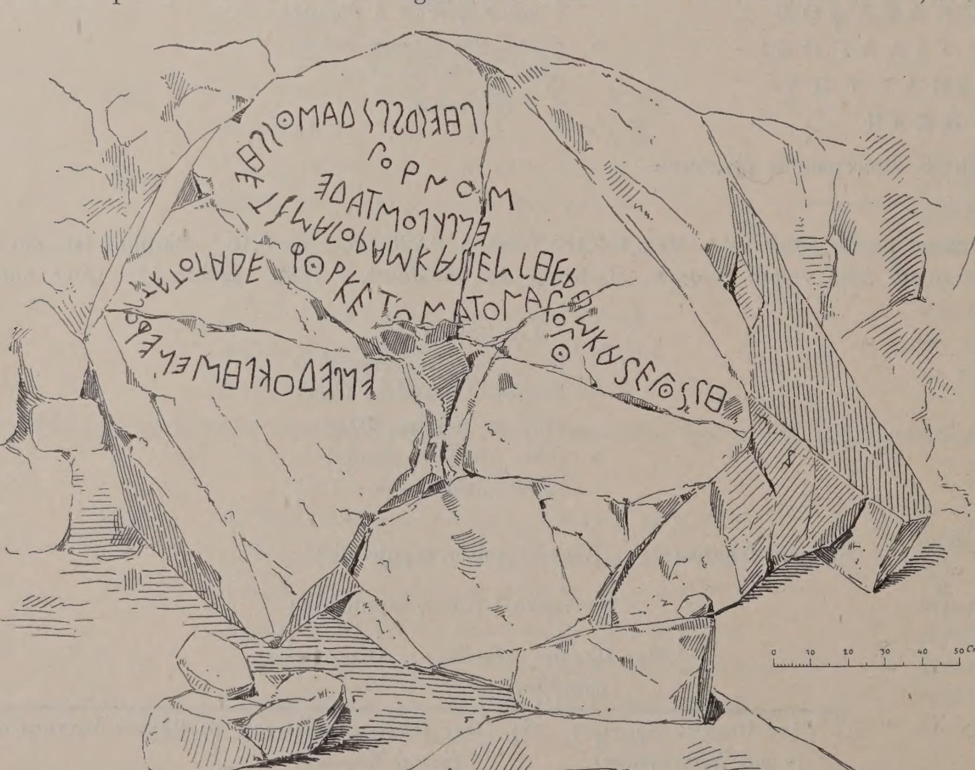
PARS SEPTIMA.

NOMINA HOMINVM SAXIS MVRISVE INSCRIPTA.

SECTIO PRIOR.

NOMINA ANTIQVISSIMA.

536 Prope epheborum gymnasium euronotum versus in rupe partem inscriptionis, scilicet verba Π*h*ειδιπιδ - | πορνος, detexit A. de Prokesch-Osten. Edd. eius ex schedis Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. 85 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq. 48) et tab. I 12; ex diario Rossii (qui commemoravit libro *Reisen auf den griech. Inseln* I 63 sq. not. 6) Roehl I. G. A. 455 (= Imagg.[2] 2, 17; Cauer Delect.[2] 145; Roberts *Introd.* I 27, 4*c*). Totam effodi a. 1896 et Pauli Kretschmer acie doctrinaque adiutus enucleavi; formam delineavit R. Heyne [tab. geogr.]. Cf. ad hanc et insequentes inscriptiones Hiller von Gaertringen *Die archaische Kultur der Insel Thera* 1897, 26 sqq.

Π*h*ειδιπ(π)ίδας ὤιπ*h*ε. Τιμαγόρας καὶ Ἐυπ*h*έρης καὶ ἐγὼ ὤιπ*h*[ομες].
Ἔνπυλος τάδε — πόρνος.
Ἐνπεδοκλῆς ἐνεϙόπτετο τάδε ϙώρκ(*h*)ε(ῖ)το μὰ τὸν Ἀπόλ(λ)ω.

ϙώρκ(*h*)ε(ῖ)το Kirchhoff et Wilamowitz. Alter vir doctus in verbo ἐνεϙόπτετο sensum obscoenum inesse censet, qui facile nasci potuit, siquidem ἐγκόπτειν πάτταλον ἀμυγδαλῆ dixit Theophrastus hist. plant. II 7, 6. Si autem ἐγκόπτειν idem quod incidere significat, Empedocles dicitur ea quae antea erant commemorata sua et amicorum facinora inscripsisse, qua re et medii usus et quisnam fuerit ille ἐγώ explicatur. De puerorum saltationibus cf. n. 540 II. III. 543. Contumeliosum illud πόρνος litterarum indoles prorsus diversa demonstrat Empyli nomini postea esse additum, sicut ἀδὶης in inscriptione n. 552.

537 In parte adversa rupis scalae fere in formam ipsa natura natae supra epheborum gymnasium, quod postmodo aedificatum est [tab. geogr.]. Litterae, ut assolent in his rupestribus titulis, obiter tantum incisae colore magis quam profunditate ductuum dispiciuntur; saxi enim color scalpello laesum albescit; integra saxa caerulea magis et fusca sunt. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq.) et tab. II 5 ex Prokeschii schedis (Kaibel Epigr. graec. 1086); Roehl I. G. A. 453 (= Imagg.[2] 2, 15) ex Rossii diario (Cauer Delect.[2] 144; Roberts *Introd.* I 26, 4*a*). Partem dextram ad id tempus humo tectam a. 1896 detegi; imaginem delineavit R. Heyne. Cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI, 1896, 253.

a [Τὸν δεῖνα] ναὶ τὸν Δελπhίνιον *h*[ο(?)] Κρίμων τε(ῖ)δε ὤιπhε, παῖδα Βαθυκλέος, ἀδελπhεὸ[ν δὲ τοῦ δεῖνος].

b Δε(ι)νώ.

Delphinius scilicet Apollo invocatus sicut Apollo in antecedenti titulo.

De Crimone v. n. 538 et n. 540 III.

h[ο] F. Dümmler; particulam affirmativam ἦ Wilamowitz.

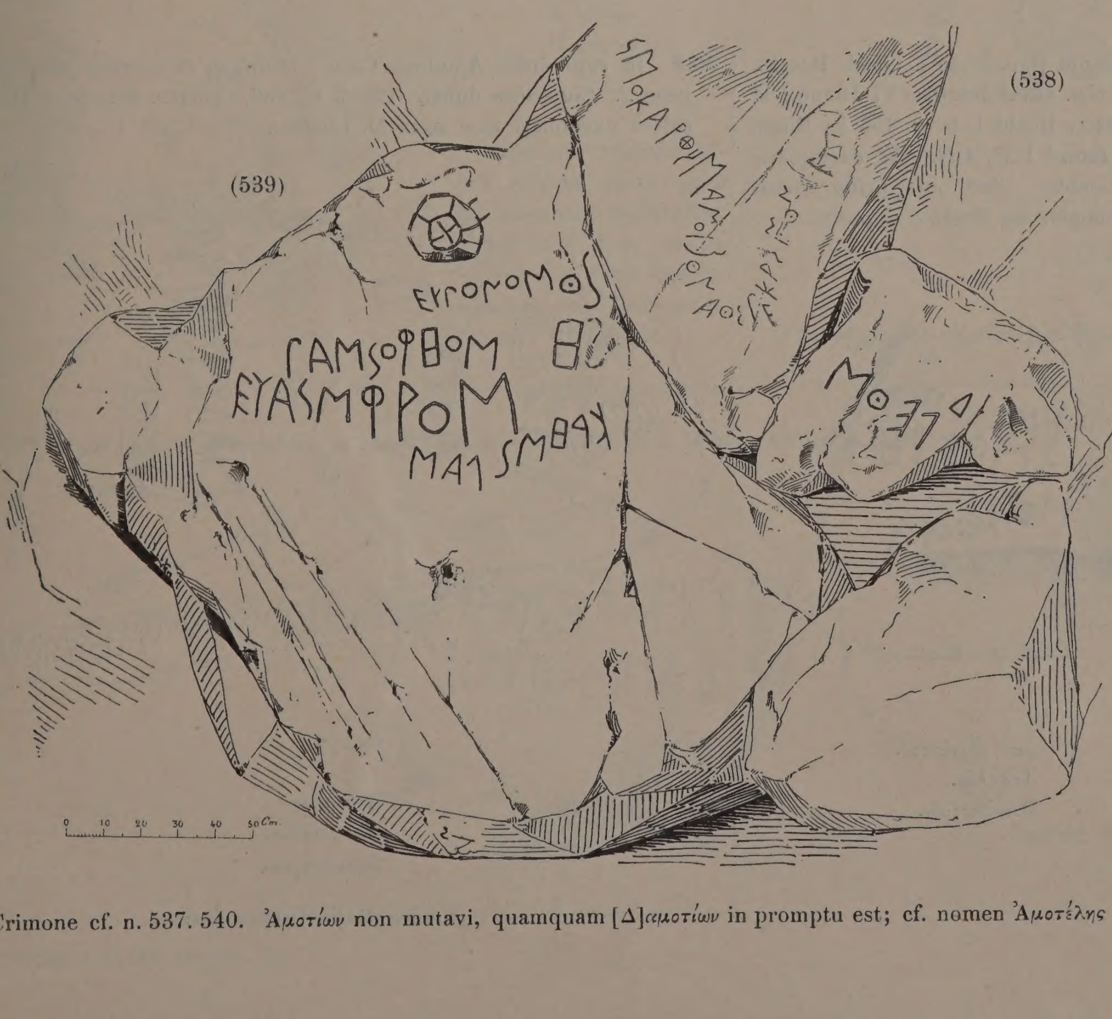
In initio litterae Ν et Α ligatae; quae antecedunt incerta.

Inscriptio ea est, quam Boeckhius 'ingeniose ludens' ita supplevit:

[Κυκλείδας Κ]υκλῆος ἀδε[λφ]ε[ιῶι Ἀρίω]νι,
τὸν δελφὶς [σῶσε, μνημόσυνον τέλεσεν].

Sepulcralis visa est Roehlio.

538. 539 Supra epheborum gymnasium in rupe. Effodi a. 1896; delineaverunt R. Heyne (et M. Luebke) [tab. geogr.].

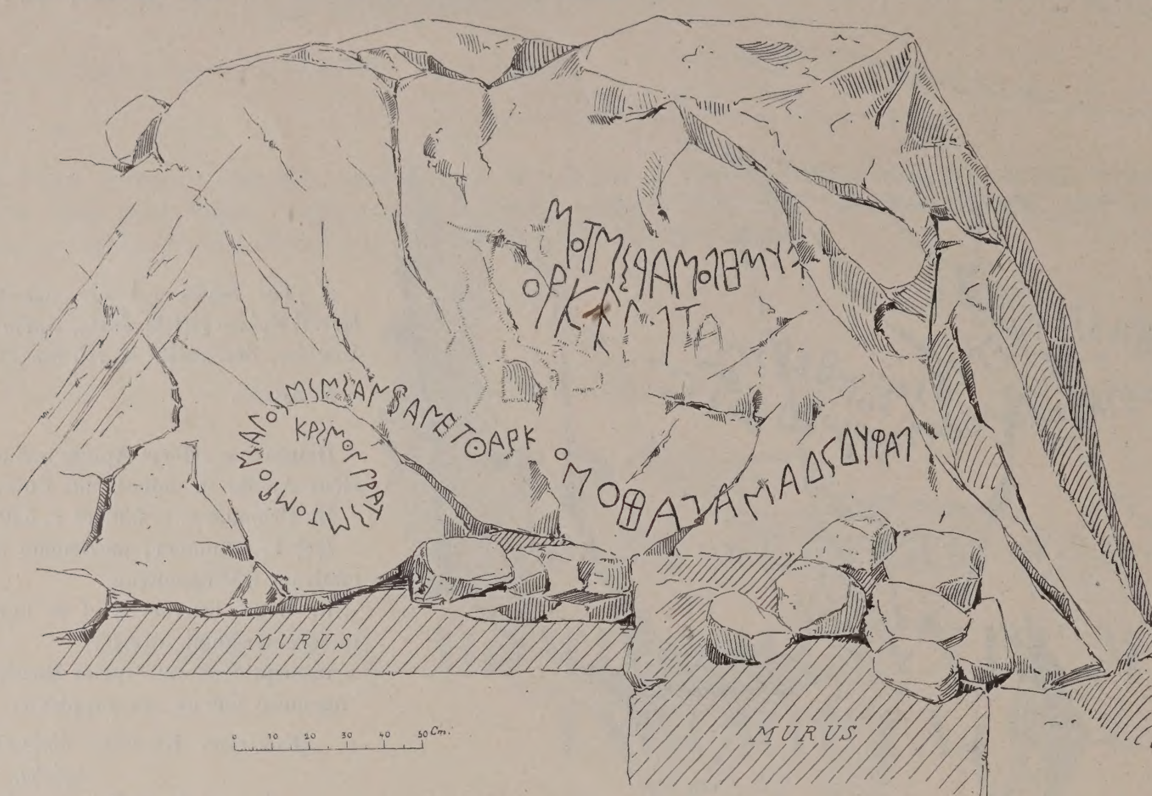

(538) *a* Incertum vestigium: Ἰσοκαρθυς(?).
b Ἀμο[τ]ίωνα ὤιπ(*h*)ε Κρίμων [τ]ε(ῖ)δ[ε].
c -δ-|-λέος.

(539) Sub imagine dubia (testudinis?):
Εὔπονος ὤι|π*h*[ε(?)].
Πασίοϙ*h*ος.
Εὔαισϙρος.
Κρησίλας.

De Crimone cf. n. 537. 540. Ἀμοτίων non mutavi, quamquam [Δ]αμοτίων in promptu est; cf. nomen Ἀμοτέλης (Bechtel-Fick *Griech. Personennamen* 55).

540 Supra epheborum gymnasium euronotum versus in rupe. Litterae obiter diversis manibus incisae ita quidem, ut posterior quisque antecedentium et verba et locos respiceret. Altera manus permagnis sed ex parte aliqua iam evanidis litteris utitur, tertia scribendi minus perita crassas et malas et cognitu difficiles formas adhibuit, de quibus explicandis ante lapidem ipsum desperavi, postea ectypo identidem inspecto meliorem denique spem incohavi. Effodi a. 1896; formas expressit R. Heyne, quales tunc intelleximus; pauca correxit ectypo usus M. Luebke [tab. geogr.].

I. Λαϙυδίδας ἀγαθός.

II. Εὔμηλος ἄριστος | ὀρκ(h)εστά[ς].

III. Κρίμων πράτιστος κονιάλωι Σιμίαν ἴανε τΘ-

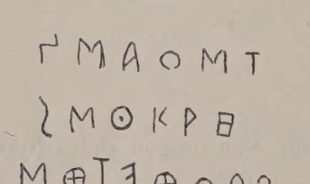
IV. Erasa ultima tertiae inscriptionis parte nomen Ἀρκ[εσίλας, -hαγέτας *similia*] incisum esse videtur. Quae praeterea litterarum maximarum vestigia remanserunt, omisi.

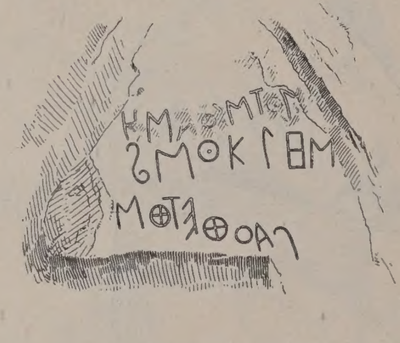
Lacydidas puer ab amatore more solito laudatur. Maiore laude alius effert Eumelum ut saltatorem optimum; summopere vere tertius Simias Crimonis arte delectatus est (eius 'θυμὸς ἰάνθη'), qui conisali saltationem lascivam exercuerat. ϙονιάλωι pro ϙονισάλωι incisum, sive propter dialecti rationes, ut σ intervocale apud Lacones aut eiici aut in *h* mutari solet (G. Meyer *Griech. Gramm.*[3] § 224), sive hominis incuriosi errore, qui post litteras MS incisas similem M omisit. Quamquam prius praeplacet. Ceterum cf. Hesychium s. v. κονίσαλος· κονιορτός. σκίρτησις σατυρικὴ ἡ τῶν ἐντεταμένων τὰ αἰδοῖα, et quae ad antiquissimam inscriptionem in Attica repertam docte adnotavit F. Studniczka *Mitth. des athen. Inst.* XVIII 1893, 225 sqq. et maxime p. 230.

---

541 In rupe supra epheborum gymnasium [tab. geogr.]. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55 sqq. [= *Ges. kleine Schriften* VI 16 sqq.] et tab. I 13 ex Prokeschii et Rossii schedis; Roehl I. G. A. 456 ex Rossii diario (Cauer Delect.[2] 143; Roberts *Introd.* I 27, 4*d*). Ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke. Sed quia primi versus lectio ambigua est, Rossii quoque exemplar ex Roehlio apposui.

Ross:

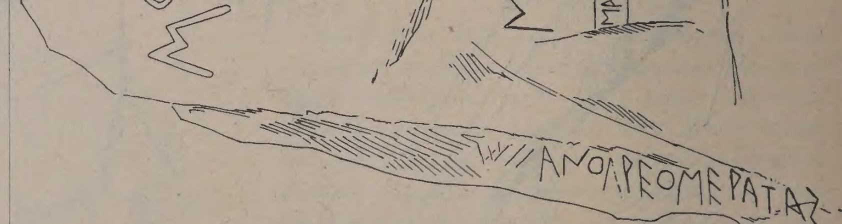

Roehl:

Ἴσαος Τ-
ιμοκ[λείδα]
παο(ῦ) θετός.

-κς ἄ[ρι]στος.
Ἰσοκλῆς.
Παόθετ[ο]ς.

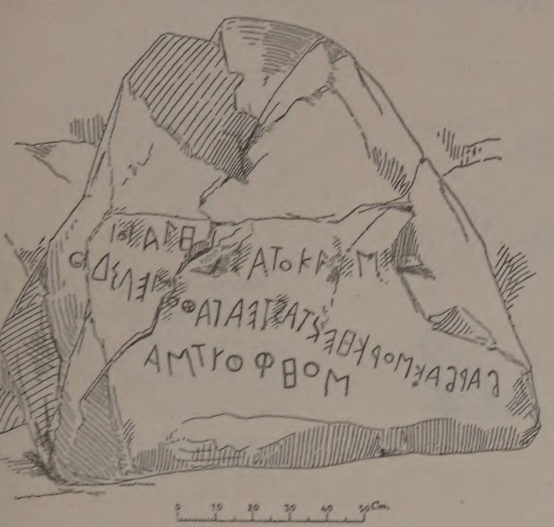
542 In rupe inter Apollinis Carnei templum et murum magnum [tab. geogr.]. Superiora dubia. Effodi a. 1896. Partem delineavit R. Heyne, cetera exemplari meo usus M. Luebke.

Ηερμ-
- -
Ἀστυκρα - - -
Ἀστυδικίδας
Σαμαγόρας.

[ὁ δεῖνα Πh]ανο[κλ]έος ἔραται.

543 Supra epheborum gymnasium in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Delineaverunt R. Heyne (et M. Luebke).

Ἐδίδου quid sit, docet Theogn. 1329: *Σοί τε διδοῦν ἔπι καλόν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων· αἰδέο μ' ὦ παῖ (καλέ), διδοὺς χάριν.* Unde fortasse etiam hic versus restituendus:

Βάρβακς ὀρκhεῖταί τε ἀγαθῶ[ς] ἐ[δ]ίδο(υ) [τε π]ο[τ]α[ν]ῆ(?).

Supra haec nomen in *-ατοκλ[ῆ]ς*; infra *Ἀστύοϙhος*.

Ad nomen *Βάρβαξ* cf. Hesychii glossam *βάρβαξ· ἱέραξ παρὰ Λίβυσι*(?) a criticis male temptatam. Finem versus supplevit Kaibel.

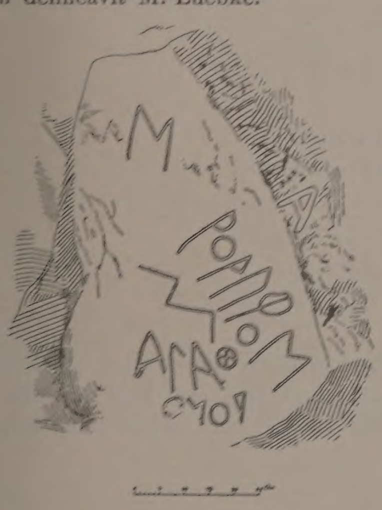
544 In rupe prope antecedentes inscriptiones [tab. geogr.] litteris obiter incisis et colore lapidis potius quam ductuum profunditate conspicuis. Nominis partem maiorem legit Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 73, 12 (Roehl I. G. A. 444 = Imagg.[2] 1, 7; Cauer Delect.[2] 141, 5; Roberts *Introd.* I 24, 1 *i*). Totam detexi; delineavit R. Heyne.

Θhαρ(ρ)υμάκhας ἀγαθός
Σ-

ΘΒ non reperitur nisi in hoc nomine et simili *Θhαρ(ρ)ύμακhος* (v. inter sepulcralia monumenta antiquissima).

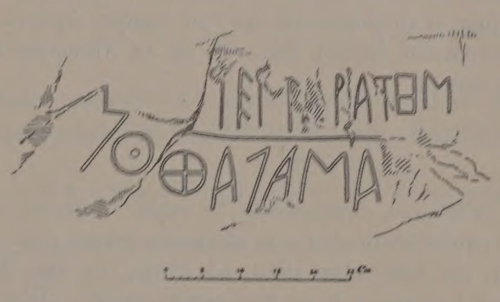
545 In rupe prope Carnei Apollinis templum [tab. geogr.]. Pauca e multis incertisque litterarum vestigiis enucleavi. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Ϙόραϙς
ἀγαθός.
Προμο- (?)

Superiora vestigia nimis incerta quam quae in imaginem reciperem; ///MM/ϘO/// i. e. *Δαμ]ό-ϙ[ο]σμ[ος* in rupe ipsa dispexisse mihi visus eram, et infra OMOϘΊ///.

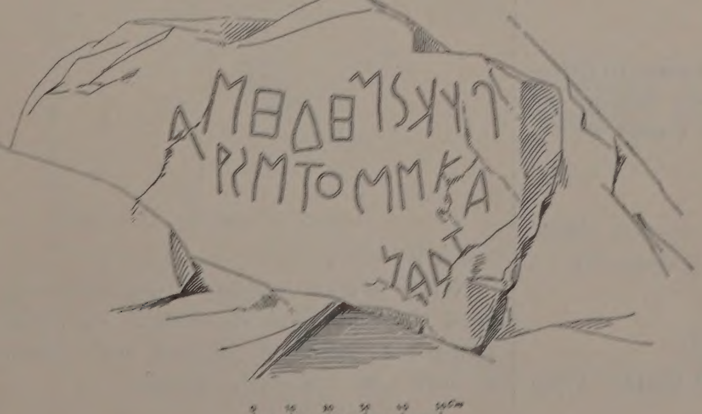
546 In rupe inter Apollinis Carnei templum et magnum murum [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem formam descripsit M. Luebke.

[Τ]ελε[κρ]άτης.
-ας ἀγαθός.

[Τ]ελε[κρ]άτης [ὀρκhεστ]ὰς ἀγαθός Kaibel.

547 Infra epheborum gymnasium in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896; delineavit R. Heyne.

Πυκιμήδης
ἄριστος Σκα[μο]τ[ι]δᾶν (?).

Nomen *Σκαμότας* v. infra.

548 Supra epheborum gymnasium in rupe [tab. geogr.]. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 70 sq. [= *Ges. kleine Schriften* VI 16, 32 sqq.], 15*ab*. 4 ex schedis Rossii et Prokeschii; Roehl I. G. A. 452 addita varia lectione ex Rossii diario petita, sed alia inscriptione non recte adiuncta; cf. A. Kirchhoff *Studien*[4] 62 sq. (Roehl Imagg.[2] 2, 14; Roberts *Introd.* I 26, 3). Exscripsi; imaginem delineavit R. Heyne.

a *b*

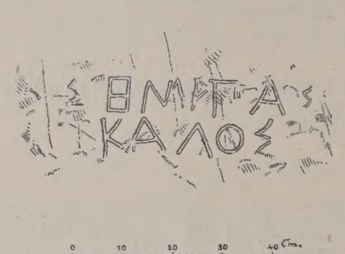

a Ηερμοκρέων.

b Ταδεὶ(?)
Δωριεύς.

Neque ad unam inscriptionem duo haec nomina pertinere videntur (differt enim litteraturae indoles), neque Δωριεὺς Hermocreontis ethnicum esse. Ταδεὶ pro ταδὶ positum.

549 In montis clivo meridionali infra gymnasium superum, in rupe. Exscripsi. Ad ectypi fidem delineavit M. Luebke.

-ς ἠμὶ πατ[ι(?)]
καλός.

Lectio difficilis nec satis certa. Tamen de verbo καλός constat, quod notabile est, quia ut ab antiquiore usu (ubi semper ἀγαθός adhibetur ad indicandam Dorensium ἀρετάν) abhorret, ita ad Atticorum ceterorumque usum propius accedit.

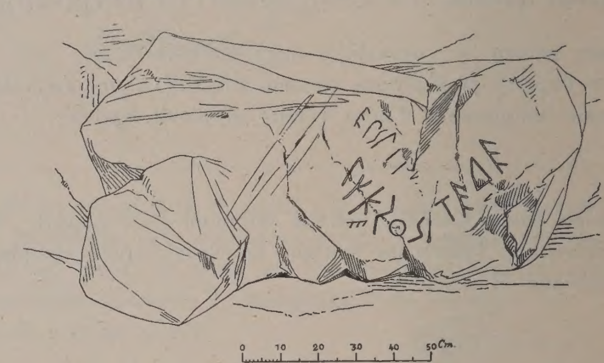
550 Supra epheborum gymnasium in rupe. Litterae ceteris minus crassae, sed paullo profundiores et elegantius incisae [tab. geogr.]. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq.) et tab. I 4 ex Prokeschii schedis; Roehl I. G. A. 452 (= Imagg.[2] 2, 14) admixto titulo n. 548, quem in altero eiusdem lapidis, non rupis, fragmento incisum esse putabat (Roberts *Introd.* I 26, 3). Denuo effodi a. 1896; delineavit R. Heyne (et M. Luebke). Cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 253.

Ἐπὶ Δυμᾶνος | το(ῦ) Ηερ-
μαίο(υ) ἀπώρεκσ' αἰὴ
--- (*nomen in* -κς).

'Ἀπώρεξ' αἰὴ (sic Tarentini saltem pro αἰεί): "praebebat semper" sensu obscaeno' (Kaibel).

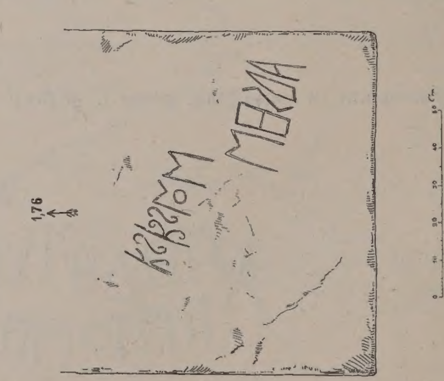
551 In rupe supra epheborum gymnasium. Effodi a. 1896; delineavit R. Heyne (et M. Luebke).

Ἐπίλ[υϙος]
Λυκείωι τε(ῖ)δε.

Ἐπίλ[υϙος] Wilamowitz. || Λυκείωι cf. n. 389.

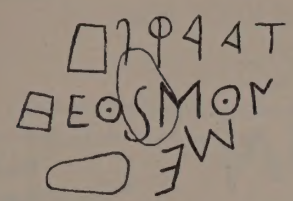
552 Lapis magnus fere oblongus in muro ante murum pulchrum, qui templum dei incerti [Bacchi?] (apud Basilicam septentriones versus situm) sustentat, l. 1,76, a. 0,92. Inscriptionis imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Κικῖνος
ἀδικής.

Nomini in muro inscripto postea demum alia manu contumeliosum ἀδικής, quod Homerici illius 'κύον ἀδδεές' nos commonefacit, additum esse mihi probavit A. Kirchhoff. Eodem modo Empylo nota πόρνος adiecta est in inscr. 536. || Κίκιν(ν)ος Bechtel.

553 In rupe supra epheborum gymnasium prope n. 537 litterae sensu cassae et inter litteras duo pedum vestigia incisa sunt. Exscripsi.

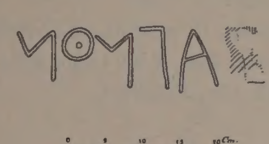

ταρϙπh
hεοιτου
τε.

Nihil enucleo, quamquam de litteris ipsis vix ulla relinquitur dubitatio.

---

554 Prope Apollinis Carnei templum meridiem versus in rupe. Effodi a. 1896; ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

[H]άγνων.

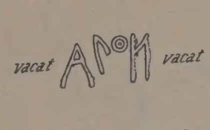
---

555 Prope fontem nunc *τοῦ Μανόλη τὸ νερό* apellatum, ad septentrionalem montis Μεσαβουνοῦ clivum in rupe. Litterae a. 0,08—0,10. Exscripsi.

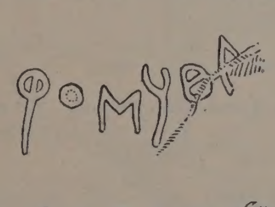
Μ Ο Ϙ Λ Ν Ι Μ Ϻ ////////////// [Ἀλέ]κσ[α]ν[δ]ρος *s.* [Ἀνά]κσ[α]ν[δ]ρος.

---

556. 557 Prope scalas, quae in epheborum gymnasium ducunt, orientem versus in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

(556) Ἀλός.

Ἀλός Wilamowitz coll. Hom. Il. XV 128 φρένας ἠλέ.

(557) Ϙοσ(σ)ύφα.

Meretricis (?) nomen; v. Bechtel-Fick *Griech. Personennamen* 321. Praeter hoc et Δε(ι)νώ mulierum nomina ab hac regione aliena sunt. Sed et Δεινο(ῦ) et Ϙοσ(σ)ύφα genetivi masculini esse possunt (Wilamowitz).

---

558 Supra antrum in epheborum gymnasio situm in rupe litteris magnis (a. 0,07—0,17). Effodi a. 1896 et exscripsi.

a Α Ν Λ Τ Ϩ Μ Ο /// Ἀνάτιμο[ς.

b Ϟ Υ ////////// Α Μ Σα . . . υλ -

---

559 In rupe proxime a Doriei inscriptione n. 548. Lectio difficilis et incerta. Exscripsi.

Μ Β //// Ϟ(?) Α Ν Λ Ἀνάλ[κ]ης (?).

Nomen virile in ης esse videtur, sicut Λανίκης n. 580.

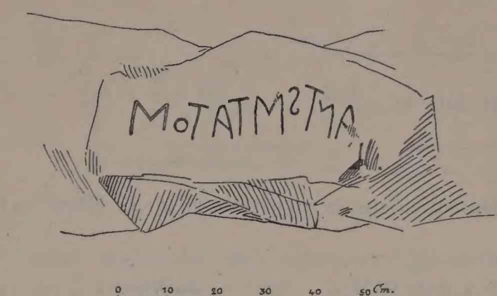
---

560 Proxime ab aedificio supra antiquissima donaria exstructo versus gymnasium in rupe. Effodi a. 1896; exscripsi.

Μ ₒΜ Ǝ ₒΜ Α Ἀν[ϑ]εμος.

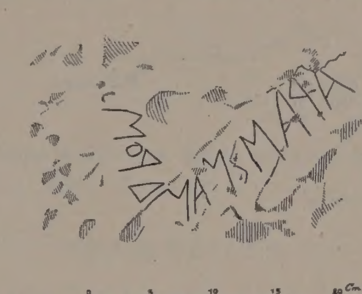
561 In orientali parte aedificii prope Apollinis Carnei templum supra antiquissimas inscriptiones votivas exstructi in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896; delineaverunt R. Heyne (et M. Luebke).

Ἀντίσστατος.

---

562 Prope n. 580 occidentem versus in rupe a. 1896 effossum. Ad ectypi mei exemplar delineavit M. Luebke.

Ἀρστίμανδρος.

---

563 Quindecim passibus infra signum trigonometricum q. v. meridiem versus prope gymnasium epheborum in rupe. Exscripsi.

Λ Μ Τ Υ Κ Ρ Λ Τ Η Μ Ἀστυκράτης.

---

564 In rupe infra n. 536 litteris magnis (a. 0,06—0,08), a. 1896 effossum. Exscripsi.

Α Μ Τ Υ Κ Ρ Λ Τ ////////// Λ Ἀστυκρατ[ίδ]α.
0 0,33 0,45 0,50

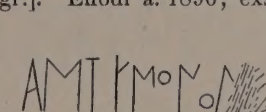
565 In rupe prope n. 425, supra ecclesiam Christi versus S. Stephani sacellum. Exscripsi.

Α Μ Τ Μ Λ Χ Ο Ἀστυμάχο(υ).

Litterae Υ et Μ ligatae sunt fortasse eam ob causam, quod per errorem omiserat Υ quadratarius.

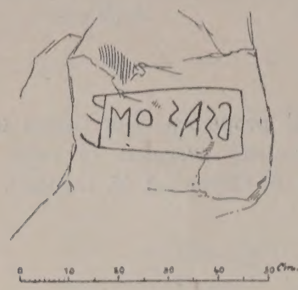
---

566 In rupe pone murum magnum, qui est apud epheborum gymnasium [tab. geogr.]. Effodi a. 1896; exscripsi.

Ἀστύμονος.

567 Prope aedificium supra donaria antiquissima exstructum orientem versus in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Delineaverunt R. Heyne (et M. Luebke).

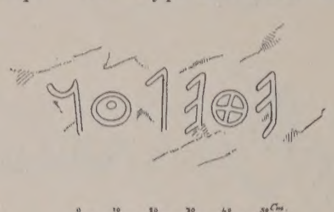
Βίαιος.

Homone an heros sit dubium.

568 Prope n. 454 orientem versus in rupe (tab. geogr.). Effodi a. 1896; exscripsi.

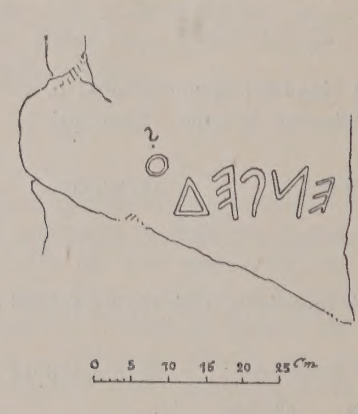
Δ S A Γ ϙ O N O M (?) Διάλϙωνος.

569 In faucibus inter Evangelismum et coenobium dirutum τοῦ Ἀσκητηρίου in rupe. Ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Ἐθέλων.

570 In rupe infra n. 536. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

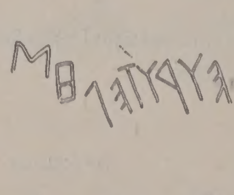
Ἐνπεδο[κλῆς].

Idem nomen n. 536.

571 Infra gymnasium epheborum euronotum versus [tab. geogr.] in rupe, litteris a. c. 0,09. Exscripsi.

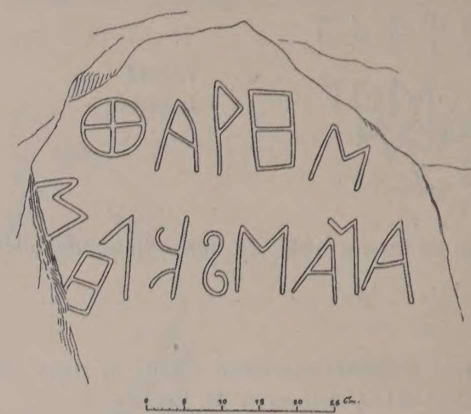
vacat Ε Τ Ε *vacat* Ἐτε(άνωρ *s.* -αρχος *similia*).

572 In rupe inter Apollinis Carnei templum et murum longum [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Εὐρυτέλης.

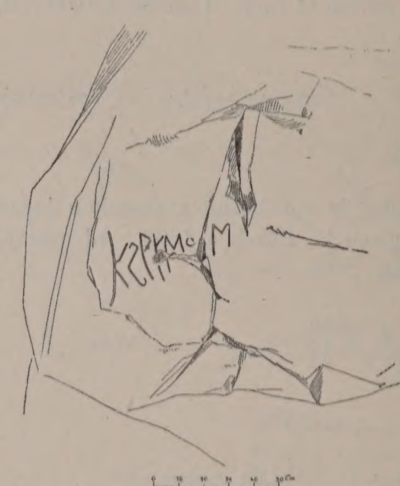
573 Prope n. 542 in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Θαρ(ρ)ῆς.
Ἀνασικλ[ῆ]ς.

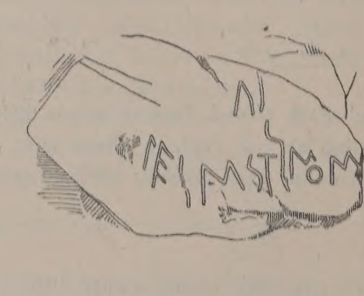
Alterum nomen aut Ἀνα(κ)σικλῆς est, ut scribitur Ἀλέσανδρος pro Ἀλέξανδρος (P. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 425), aut Ἀνασικλῆς ut Ἀνασίφορον C. I. G. Sept. I 3242 (W. Schulze).

574 In rupe supra epheborum gymnasium [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Delineaverunt R. Heyne (et M. Luebke).

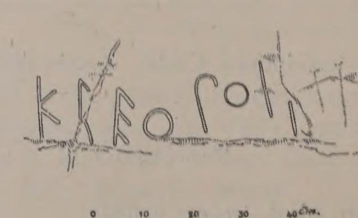
An Κ[*h*]ρῦσος (?).

575 In rupe prope n. 536 euronotum versus. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

[Κ]λεισίτιμος.

576 Proxime a n. 547 et 402 orientem versus in rupe. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

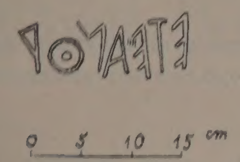

Κλεο[β]ω[λ -] (?).

577 Paucis passibus infra Hecatae Priapi Dioscurorum aras in rupe, litteris crassis et pro titulo rupestri Theraeo satis profundis, a. 0,035—0,065. Exscripsi.

K O T O P ◇ /////

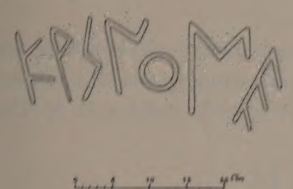
578 Proxime ab antecedente aliud nomen in rupe est; quod ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Ἐτεάνωρ.

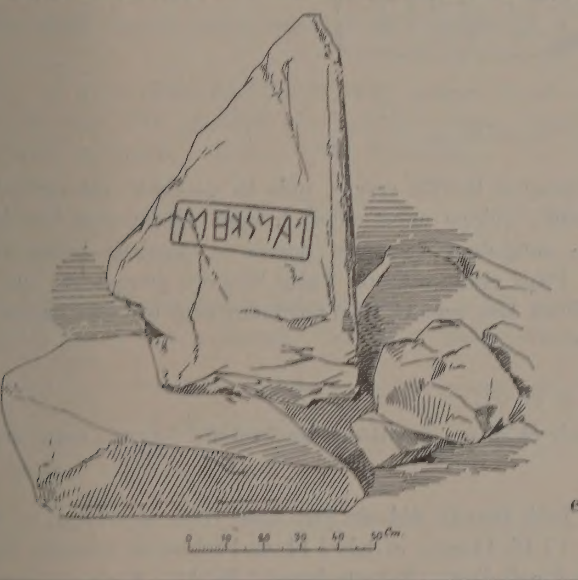
Propinqua litterarum vestigia ut nimis ambigua praetermisi.

579 Inter Apollinis Carnei templum et muri magni partem occidentalem in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Κρινομέ[νης].

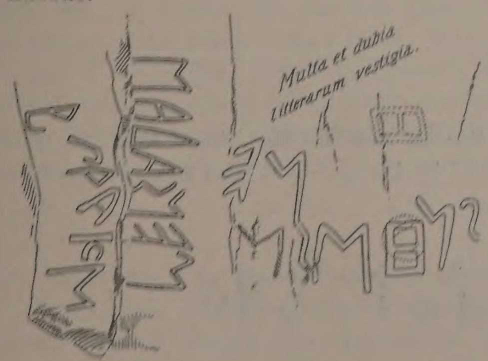
580 In rupe, cuius forma stelam simplicissimam aequare videtur, inter Apollinis Carnei templum et murum longum [tab. geogr.]. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 437; Rangabé *Ant. Hell.* I 1855, 2; Le Bas *Voy. arch.* I, *Explic.* tab. V 6; Weil *Mitth. des athen. Inst.* II, 1877, 72 sq., 11; Roehl I. G. A. 445 adhibitis et Weilii et Rossii ex diario eius et comitis de Cigalla ex litteris ad Henzenium missis exemplaribus (Cauer Delect.[2] 141, 4; Roberts *Introd.* I 24, 1 *k*). Delineavit R. Heyne.

Λανίκης.

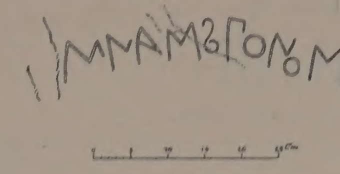
A satis certum est.

581 Inter Apollinis Carnei templum et murum magnum in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem formam expressit M. Luebke.

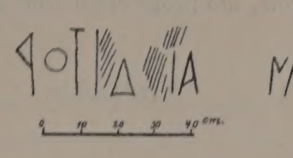

Μενιάδας
Πραντ-

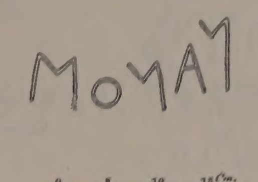
582 Prope Mercurii nomen (n. 370) in rupe inter epheborum gymnasium et Apollinis templum [tab. geogr.]. Effodi a. 1896; delineavit R. Heyne (et M. Luebke). Proxime absunt reliquiae quaedam litterarum, quas infra notavi.

Μνασίπονος.

583 Supra speluncam cum epheborum gymnasio coniunctam in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Νᾶνος.

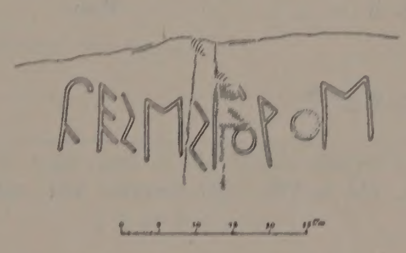
584 Prope aedificium supra antiquissima donaria exstructum in rupe. Effodi a. 1896. Exscripsi.

Μ Α Δ Α Ƨ Μ Ƨ Ο

Οἰσιάδας.

An Ὀ[π]σιάδας?

585 Ibidem fere ubi titulus antecedens in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Πεισί[μ]ορος.

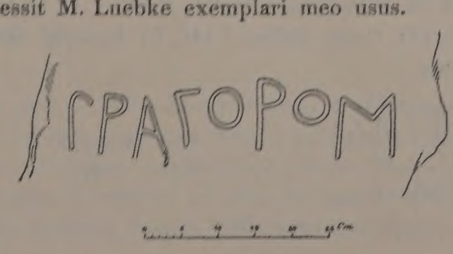
Πεισ. in lapide esse videtur.

586 In arcis clivo meridionali infra epheborum gymnasium orientem versus in rupe, litteris a. 0,16. Exscripsi.

////Μ Ƨ Μ Ƨ Ǝ Ι

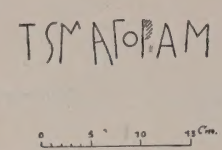
[Π]εισίν[ας] (?).

587 Prope n. 554 in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Formam expressit M. Luebke exemplari meo usus.

Πράγορος.

588 Inter murum magnum et Apollinis Carnei templum in rupe litteris parvis et bonis [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

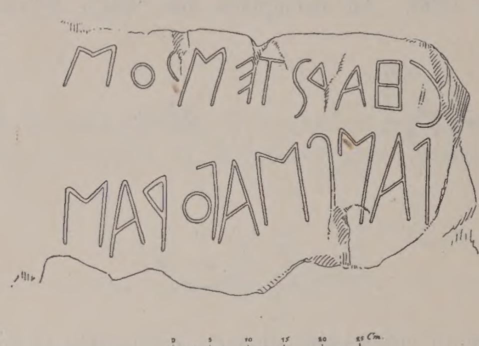

Τιμαγόρας.

589 Ante i. e. infra murum vetustum, qui prope epheborum gymnasium est, in rupe. Exscripsi.

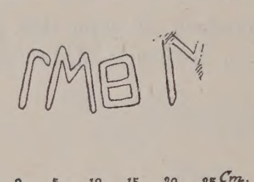
//////Λ Α Ρ Ϟ Λ Α Μ [Κh]αρίλας.

590 Inter Apollinis Carnei templum et murum magnum in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Khαριτέσιος.
Λαμπσαγόρας.

591 Supra epheborum gymnasium in rupe [tab. geogr.]. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57. 60 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 19. 22) et tab. I 10 ex schedis Prokeschianis; Roehl I. G. A. 461 ex Rossii diario (= Imagg.² 2, 18; Cauer Delect.² 146, 7; Roberts *Introd.* I 27, 4*i*). Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Πσήν.

592 Prope n. 568 et 573 orientem versus in rupe. Effodi a. 1896. Exscripsi.

Μ Ο Ϙ Ε Σ (?) -έρων.

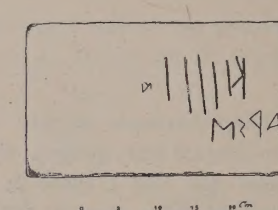
Prima littera incerta est, nec potest esse Ἱέρων aut [H]ιέρων, quia ea aetate postularetur Hιάρων.

593 Ante muri magni prope epheborum gymnasium siti partem eam, quae ex oblongis lapidibus constat, prope foramen rectangulum in rupe. Exscripsi.

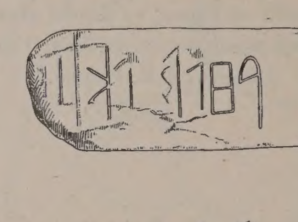
Ι Ε Ρ Σ Ο Σ *vacat* An nomen femininum in -εριώι?

De Leriis cogitare nolo, quamquam Therae seriore aetate colebatur Παρθένος Λερία (n. 440).

594. 595 Lapides duo oblongi, e quibus unus in Basilicae muro etiamnunc est, alterum ante eum in foro effodimus, litteras continent magnam partem deletas, quas ex exemplaribus meis delineavit M. Luebke.

(594)

K- -
Ἀρισ[τ-

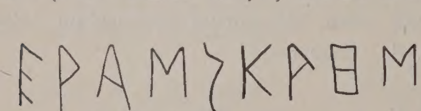
(595)

Ῥη-κ-

Fragmenta ceteroquin inutilia recepi, quia iis probatur aut antiquissimam esse Basilicam, quippe cuius muris litterae perantiquae inscriptae sint, aut lapides antiquitus inscriptos postea in porticus huius usum esse conversos. Prius mihi, alterum Paulo Wolters praeplacet, qui vir doctissimus porticum tam remoto aevo attribuere architecturae rationibus permotus veretur.

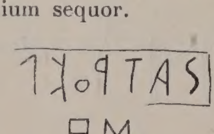
596—601 Cum de loco, ubi n. 596—601 inventae sint, nihil certi tradiderint Prokesch et Ross, dubitanter huc retuli; fortasse enim sepulcrales sunt.

(596) In rupe litteris duos pedes altis. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18sqq.) et tab. I 7 ex Prokeschii et Rossii schedis commixtis; Roehl I. G. A. 460 ex Rossii diario (Cauer Delect.² 146, 2; Roberts *Introd.* I 27, 4*h*). Roehlium sequor.

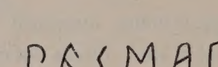
Ἐρασικλῆς.
Littera septima apud Prokeschium est Γ.

(597) *'Auf einer Felswand gegen Süden'* (Ross) litteris octo pollices altis. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18sqq. et tab. I 8 ex Prokeschii schedis; Roehl I. G. A. 454 ex Rossii diario (Imagg.² 2, 16; Cauer Delect.² 146, 5; Roberts *Introd.* I 27, 4*b*). Roehlium sequor.

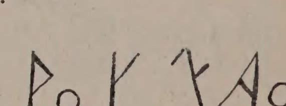
Ἰατροκλ-
ῆς.

(598) In rupe. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18sqq.) et tab. I 14 ex Prokeschii schedis; Roehl I. G. A. 462 ex Rossii diario (Roberts *Introd.* I 28, 4*j*). Roehlium sequor.

Πεισαγ[όρας].

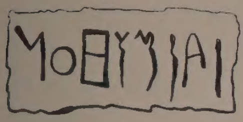
(599) In rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57. 87sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18sqq., 51) et tab. I 20 ex Prokeschii schedis (Roehl I. G. A. 464).

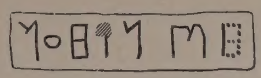
Ῥοδίαο Boeckh, vix recte. Non temptavit Roehl.

(600) 'Auf einer Felswand gegen Süden' (Ross). Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57. 87 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq. 51) et tab. I 17 ex Prokeschii et Rossii schedis; Roehl I. G. A. 439 ex iisdem, sed Rossianis ex diario accuratius expressis (Roberts *Introd.* I 24, 1*d*).

Prokesch:

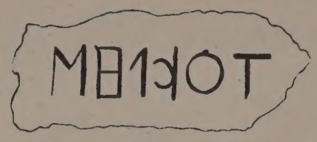

Ross:

- - ν[ϙ]hων.

(601) In rupe, incertum quo loco. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq.) et tab. I 9 ex schedis Prokeschianis (Roehl I. G. A. 437 = Imagg.[2] 1, 2; Roberts *Introd.* I 23, 1*b*).

- - τοκλῆς.

SECTIO ALTERA.

NOMINA RECENTIORIS AETATIS.

Nomina n. 602—605 quarti fere a. Chr. n. saeculi infra gymnasium epheborum in rupe sunt eo loco, quo Iovis nomen saepe legitur (v. n. 396 sqq.); n. 606—693 circa idem gymnasium inventa magnam partem primi et secundi p. Chr. n. saeculi, quibus adieci n. 694—728 Merovigli apud Beloniam conservata, quae e regione gymnasii delata esse videntur; n. 729—773 in diversis urbis locis aut in foro et circa basilicam aut apud ecclesiam Christianam aut alibi inventa sunt; denique ea posui (n. 774—782), de quorum locis nihil traditum est.

602—605 Inscriptiones, quae ad Iovis cultum (v. n. 396 sqq.) spectare possunt.

(602) In arcis clivo meridionali infra saxum, quod vocatur votivum, viginti uno fere passibus sub n. 603 in rupe, litteris bonae aetatis magnis et crassis, a. 0,06—0,08. Exscripsi.

ΛΕΟΝΤΙΔΑ Λεοντίδα.

(603) In arcis clivo meridionali proxime sub n. 399 in rupe; litteris bonis quarti fere a. Chr. n. saeculi. Exscripsi. Habeo etiam ex Rossii diario.

ΝΕΜ///ΚΡΑ Νεμοκρά-
ΤΕ //// Σ τε[ο]ς.

Ο quarto loco habet Ross.

(604) In clivo montis infra gymnasium epheborum orientem versus, in rupe. Litterae a. c. 0,09, magnam partem evanidae. Exscripsi.

Ŧ E ///////
Θ F N(?) ////
/// E ◠

Res prorsus incerta est.

(605) In rupe infra n. 564 litteris magnis a. 0,06—0,07. Exscripsi.

Τ Ι Ν Α Σ Ι ////// Τι[μ]ασι -

606 Supra epheborum gymnasium rupes est, cuius situm tabula geographica indicat, formam imagine photographica usus delineavit M. Luebke. In ea imperatorum Romanorum aetate, saeculo fere primo et altero p. Chr. n., nomina multa sine ullo ordine incisa sunt, quae omnia epheborum Theraeorum esse videntur, cum permulta ex iis in aliis et gymnasii locis et vicinis partibus reperiantur. Neque ullum indicium probat dedicationes subesse adorantium. Haec nomina ex equitis de Prokesch-Osten schedis, qui m. Septembri anni 1835 primo solus, deinde cum Rossio Therae fuit, ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 88 sqq. [= *Ges. kleine Schriften* VI 51 sqq.] et tab. I II (C. I. G. II add. 2476*p*); de iis egerunt Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 63 sq., Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 68 sqq. Litterae difficiliter et obliqua modo solis luce affulsae leguntur. Exscripsi et ectypa feci; imaginem delineavit ectypis maxime usus M. Luebke. Prokeschii exemplar adieci, quia in eo nonnulla plura leguntur. Boeckhii numeros consulto retinui uncis quadratis inclusos. Quae non recognovi, in transscriptione lineis subductis notavi, si recipienda esse videbantur. Neglexi, quae F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 330 sq. correxit quasi lapide ipso inspecto; cf. de iis Weil l. l. 66 sq., 3.

[*Textum vide pagg. 136. 137.*]

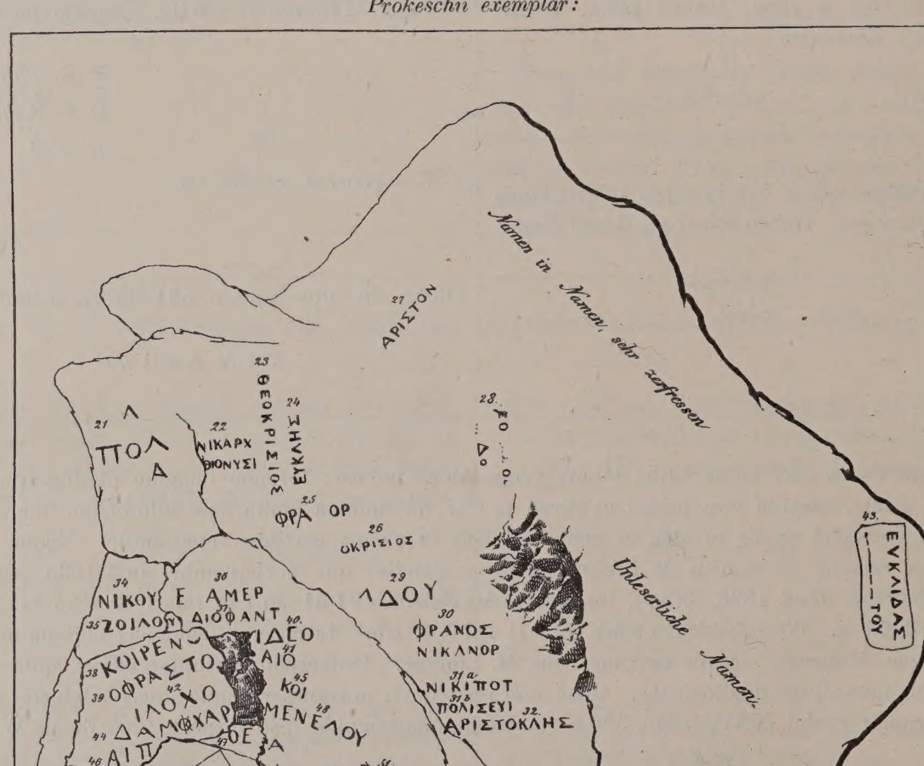
Thero Philocratis filius aetate recentissimus saepissime nomen suum incipit; cf. ad n. 615. Nomina ad gymnasium et ephebos retuli. Antiquissima ludibria procul habenda sunt, cum sex vel septem saeculorum spatium intersit.

Procul habendus etiam Neptunus Asphalius deus a Rhodiis in Hiera insula nova a. 197 a. Chr. n. cultus, et Neptunus is, cuius religionem Cadmus Theraeis tradidisse fertur; nulla enim prope Apollinis Carnei fanum et specu Neptuni vestigia inventa sunt. Immo latet puerorum mos nomina in rupibus murisque, ut nunc in scamnis scholasticis, inscribendi, quem morem sescenta nomina infra apposita arguunt.

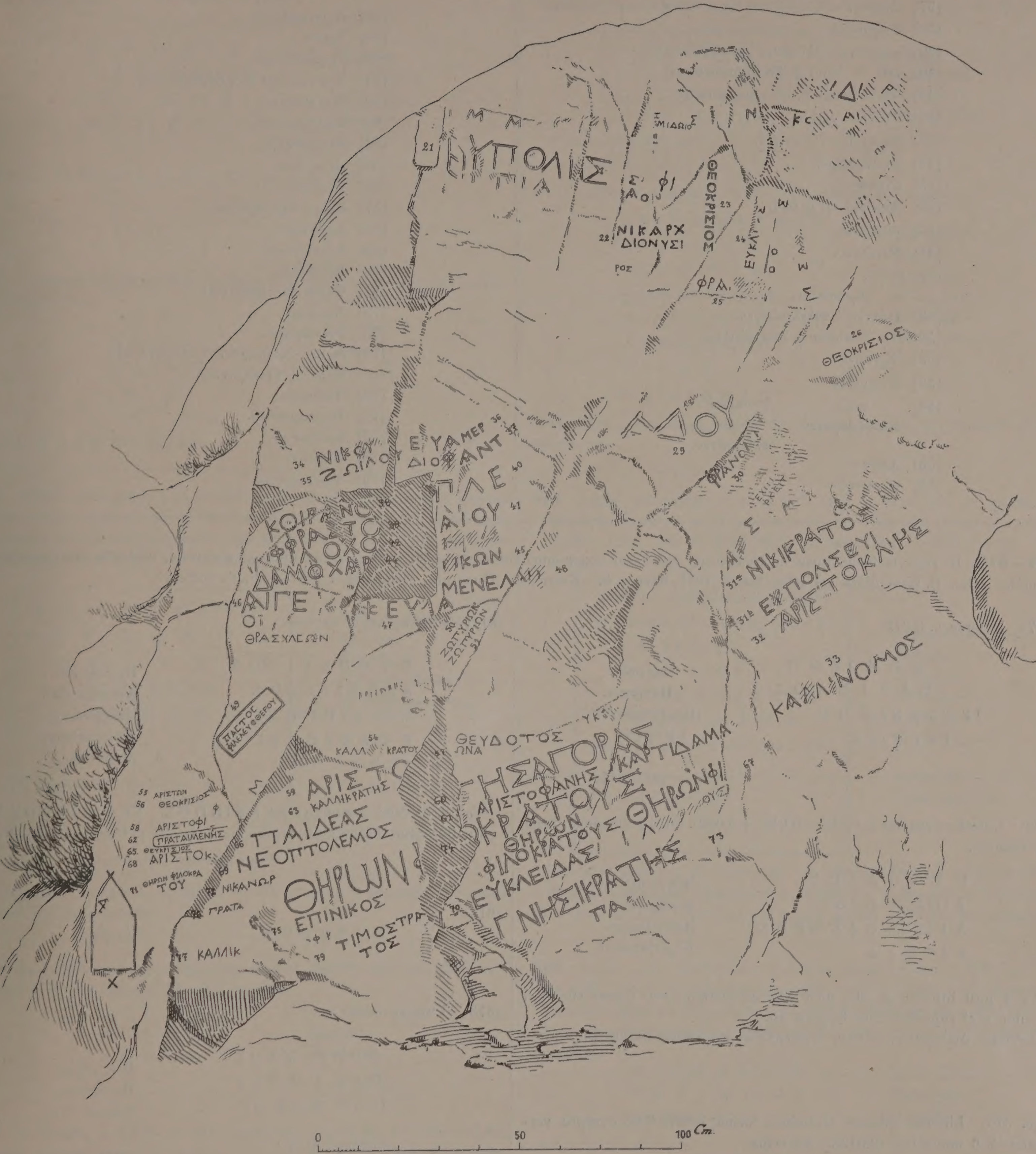
Forma rupis:

Prokeschii exemplar:

Exemplar nostrum:

[21] Εὔπολις (vicina incerta).
A dextra: [Ἀρτε]μίδω[ρ]ος.
[22] Νίκαρχ[ος]
Διονυσί[ου].
[23] Θεοκρίσιος.
[24] Εὐκλῆς.
[25] [Εὐ]φρα[γ]όρ[α]ς.
[26] Θεοκρίσιος.
[27] Ἀρίστ[ω]ν s. Ἀριστόν[ικος].
[28] nihil.

[29] - - άδου.
[30] [Εὐ]φράν[ωρ]
Νικάνορ[ος (?)].
Infra haec: Ἔχ[μανδρος (?) | - -].
[31[a]] Νικικράτο(υ)ς (*sic*). Boeckh: Νικιπ(π)ο.
[31[b]] Εὔπολις Εὐ[πόλιος (?)].
[32] Ἀριστοκλῆς.
[33] Καλλίνομος.
[34] Νικο[κ-] s. -νίκου.
[35] Ζωΐλου.

[36] Εὐάμερ[ος].
[37] Διοφαντ -
[38] Κοίρανο[ς].
[39] - φραστος (Boeckh: [Θε]όφραστος).
[40] Πλε - - (cum n. 38 coniunctum?).
[41] - αίου (cum n. 39 coniunctum?).
[42] [Ἀμ]φίλοχο[ς].
[43] Εὐκλείδας | - - - του.
[44] Δαμόχαρ[ις].
[45] [Ν]ίκων.
[46] Αἰγεύ[ς] cf. n. 624.
[47] incertum.
[48] Μενελάου.
Sub n. 46: - - -
Θρασυλέων.
[49] Πάστος | Φιλελευθέρου.
[50. 51] Ζωπυρίων | Ζωπυρίων[ος].
[52] Ἐρετρίου.
[53] Σόω[ν(?)].
[54] nos: Καλλ[ι]κράτου. Prokesch: Θήρων Φιλοκράτου.
[55] Ἀρίστων.
[56] Θεοκρίτιος.

[ad n. 57] Θεύδοτος
- ῶνα[ξ] s. - ώνα[κτος].
[58] Ἀριστοφι[λ -].
[59] Ἀριστο - -
[60] [Ἁγ]ησαγόρας.
[61] Ἀριστοφάνης Καρτιδάμαντ[ος].
[62] Πραταιμένης.
[63] Καλλικράτης.
[64] Θευκρίτι[ο]ς.
[65] Θευκρίτιος.
[66] Παιδέας.
[67] Θήρων Φιλοκράτους.
[68] Ἀριστοκ - -
[69] Νεοπτόλεμος.
[70] Εὐκλείδας.
[71] Θήρων Φιλοκράτου(ς).
[72] Νικάνωρ.
[73] Γνησικράτης.
[74] Θήρων Φ[ιλ]οκράτους et infra id:
Θήρων | Φιλοκράτους.
[75] Ἐπίνικος.
[76] Πρατα[ιμένης].
[77] Καλλικ - -
[78] Σωσ - -
[79] Τιμόστρα|τος.

607—617 In rupe levigata, quae in epheborum gymnasio instar muri occidentalis est, ante antri introitum ad sinistram, undecim sunt inscriptiones incisae. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 68sqq., 3. Exscripsi. Quae non recognovi, lineis subductis indicavi.

(607) Litterae a. 0,012.

ΔΗΜΟΦΩΝ	Δημοφῶν.
ΠΑΣΙΠΠΟΣ	Πάσιππος.
⅂Ρ /// /// ΩΝΙΔΗΣ	[Πρατ]ωνίδης(?).
ΚΡ/ Τ ///// Σ	Κρ[ά]τ[η]ς.

(608) Litterae elegantes a. 0,016—0,018 (φ 0,032), intra rectagonum bene levigatum.

ΕΣΤΙΑΙΟΣ	Ἑσ[τ]ιαῖος
ΔΙΟΔ ////// ΩΡΟ	Διοδώρο[υ].
ΑΡΙΣ ////// ΟΦΑΝΗΣΣ	Ἀρισ[τ]οφάνης
ΚΑΡ //// ΙΔ	Καρ[τ]ιδ(άμα).

Vs. 4 post litteram Δ olim aliae litterae fuerant, sed erasae sunt ita, ut nunc saxi superficies ibi levigata sit.
Ἑστιαῖος Διοδώρου v. n. 619, Ἀριστοφάνης Καρτιδάμα n. 606, 61.

(609. 610) Litterae apicatae altitudinis variae, a. fere 0,03 exceptis versibus 5. 6 minoribus (0,012). Exscripsi.

ΑΛΚΙΜΕΔΩ ///	Ἀλκιμέδω[ν]
///// ΑΝΑΞΙΤΙΜΟΥ	Ἀναξιτίμου.
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ	Φιλόστρατος
////////////////////////// ΡΑ	[Φιλοστ]ρά(του).
	Πολυοῦχος
ΠΟΛΥΣΥΧΟΣΕ	Πασίππου.
ΠΑΣΙΠΠΟΥ ΘΑΝΕ ΗΣ	Θανε(?).

Πολυοῦχος Πασίππου, Φιλόστρατος Φιλοστράτου ephebi a. 4—37 p. Chr. n.; v. n. 339.

(611) Litterae valde detritae.

ΠΥΘΟΚΡΙΤΟΣ	Πυθόκριτος.
ΑΓΗΣΙΛ ////// ΟΣ	Ἁγησίλ[οχ]ος.
///////////// ΙΠΡΟΣ	[Πάσ]ιππος.
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ	Ἐπαφρόδειτος
///// ΟΤΙΜΟΥ	[Φιλ]οτίμου.

Vss. 2. 3 Weil coniungit: ΑΓΗΣΙΠΠΟΣ. Vs. 5 ΟΤΙ.ΧΟΥ Weil.
Epaphroditus Philotimi f. ἐφηβεύσας a. 4—37 p. Chr. n.; v. n. 339, 13.

(612)

ΕΥΣΕΒΗΣ	Εὐσεβής.

(613) Litterae malae.

ΠΟΛΥΟΥΧΟΣ	Πολυοῦχος
ΠΑΣΙΠΠΟΥ	Πασίππου.
ΚΛΡΠΟΣΘ̣Ε	Κάρπος - -
////////////// ΗΣ	- - ης.
ΣΩΣΙΒΙΟΣ	Σωσίβιος
ΣΩΣΙΒΙΟΥ	Σωσιβίου.
ΠΕΛΟΠΙ	Πελοπί[δας]
ΣΤΙΔ // ΙΝΟΥ	- - -
ΠΕΛΟΠΙ	Πελοπί[δας]
ΖΩΙΛΟΥ	Ζωΐλου.

Vs. 3 difficile legitur; L.XF∧_ΟΣΠ Weil. Vs. 6 Υ ex Σ correctum. Vs. 8 ΣΤΑ.\ΝΟΥ Weil.
Polyuchus Pasippi f. ἐφηβεύσας a. 4—37 p. Chr. n.; v. n. 339, 8. 610.

(614) Litterae magnae et apicatae altitudinis variae, intra tetragonum bene levigatum.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ	Διόδωρος
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ	Φιλοκράτους.
ΠΟΛΥΟΥΧΟΣ,	Πολυοῦχος
ΠΑΣΙΠΠΟΥ	Πασίππου.

Uterque ἐφηβεύσας a. 4—37 p. Chr. n.; v. n. 339.

(615) Litterae magnis apicibus ornatae intra tetragonum accurate incisae, a. 0,025—0,03.

ΘΗΡΩΝ	Θήρων
ΦΙΛΟΚΡΑ	Φιλοκρά-
ΤΟΥΣ	τους.

Vide ad n. 606. 619. 653 sqq.

(616) Litterae a. 0,02—0,025 (ϕ 0,047) intra rectagonum levigatum, cuius sinistra pars inferior laesa est, incisae.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ	Διόδωρος
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ	Φιλοκράτους.
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ	Φιλόστρατος
ΣΤ///ΑΤΟΥ	[Φιλο]στ[ρ]άτου.

Vide n. 614. 609, 3.

(617) Litterae minores a. 0,01—0,02, non male incisae.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Ἀριστοφάνης
ΚΛΕΩΝΟΣ	Κλέωνος.
ΠΑΣΙΠΠΟΣ	Πάσιππος
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ	Φιλοκράτους.
ΑΘΑΝΟΜΕΝΗΣ	Ἀθανομένης
ΑΘΑΝΟΜΕΝΟΥΣ	Ἀθανομένους.
ΣΩΣΑΣ	Σωσᾶς
ΝΑΥΑΡΧΟΥΣ	Ναυάρχους.

Vss. 7. 8 σώσας ναυάρχους Weil. Sed dei nomen, qui invocari posset, desideratur.

618 Lapis rectangulus, l. et a. 0,97, max. cr. plus 0,55, qui in sinistro posti antri eiusdem, ubi n. 619, est. Litterae diversissimae altitudinis; minimae minus 0,06, maximae plus 0,12 altae. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 70, 4*a*. Exscripsi.

ΔΙΟΔΩΡΟΣΦΙΛΟΚΡΑ	Διόδωρος Φιλοκρά(τους).
ΘΕΥΞΕΝΟΣ	Θεύξενος.
ΠΟΛΥΟΥΧΟΣ	Πολυοῦχος.
//F///ΤΟΣΘΕΝΗΣ	[Κλ]ε[ι]τοσθένης.
ΕΙΣΙΚΡΑΤΗΣ	[Π *s.* Τ]εισικράτης.
ΕΠΑΦΡ//////////////////	Ἐπαφρ[όδειτος].

Diodorus Philocratis f., n. 339 (a. 4—37 p. Chr. n.); aequales Polyuchus Clitosthenes Epaphroditus.

619 Lapis rectangulus, l. et a. 0,97, max. cr. 0,40, qui in epheborum gymnasio dextrum antri postem occupat. Versuum altitudines variae, 0,025—0,07. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 70, 4*b*. Exscripsi.

I//	
ΘΗΡΩΝ ΦΙΛΟΚΙ///ΤΟΥΣ	Θήρων Φιλοκ[ρά]τους.
ΕΣΤΙΑΙΟΣ	Ἑστιαῖος
ΔΙΟΔΟΡΟΥ	Διοδ[ώ]ρου.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Ἀριστοφάνης
ΚΑΡΤΙΑΜΑ	Καρτί[δ]αμα.
Ν/////Κ Λ////////Κ/////////////////////	Ν[εο]κλ[ῆς] Κ - -
ΘΡΑΣΥΛΕΣΝ///////	Θρασυλέων
ΤΕ////////////////////////	Τε[ισάνορος (?)].

Ἑστιαῖος Διοδώρου cf. catalogum τῶν δαμοθοινησάντων n. 335*B* 13 et n. 608. ‖ Ἀριστοφάνης Καρτιδάμα v. n. 606, 61. ‖ Θρασυλέων Τε[ισάνορος] cf. n. 340, 20. 519, 5. ‖ Theronis nomen postea additum esse apparet.

620 In epheborum gymnasio fragmentum lapidis caerulei effodimus, cuius max. l. 0,16, a. 0,42, max. cr. 0,09.

ΑΓΑΘ//	Ἀγαθ -
ΑΝΤΙΓ	Ἀντι[πατρ -

621 In cymatii a dextra mutili, cuius max. l. c. 0,48, a. 0,15, cr. 0,37, latere adverso nomen *a* (a. 0,04), in latere superiore nomen *b* incisum. Effodi supra gymnasium epheborum.

a ΑΓΗΣ/	Ἀγησ[α -
0 — 0,16 — 0,48	
b ////////////////////////////	- - - -
///ΣΤΕΙΔΗΣ	- στείδης.
////////////////	- - - -

622 Lapis muri rectangulus, a dextra parte laesus; l. 0,63, a. 0,35, cr. 0,29. Vss. 1. 2 ingentibus et crassis (a. 0,07—0,095), vs. 3 minoribus litteris (c. 0,03—0,04) scripti. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 10*a*. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium.

ΑΓΛΩΦΑΝΗΣ	Ἀγλωφάνης
ΠΟΛΥΝΙΚΟΥ	Πολυνίκου.
ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ	Ἀντισθένης.

623 In pavimento(?) antri Mercurio et Herculi dedicati lapidem oblongum effodi, l. 0,445, a. 0,32, cr. 0,35, in latere adverso litteris magnis (a. 0,045—0,07) et apicatis haud male inscriptum (*a*). Postea in superiore latere alia nomina minus accurate addita sunt (*b*). Exscripsi.

a ΑΓΛΩΦΑΝΗΣ	Ἀγλωφάνης
ΠΟΛΥΝΙΚΟΥ	Πολυνίκου.
ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ	Πελοπίδας.
b ΑΛΚΙ()ΘΕΝΗ	Ἀλκι[σ]θένη -
ΑΡΤΕΜΙΛΟΡΟΣΣ	Ἀρτεμί[δω]ρος *s.*
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ	Φιλοστράτου.

624 In muri magni (eius ni fallor, qui prope gymnasium epheborum est) lapide oblongo. Edo ex diario Rossii, qui mentionem fecerat hanc: *'In einer noch unedirten theräischen Inschrift — — kommt auch der Name* ΑΙΓΕΥΣ *selbst vor'* (*Abh. der Münch. Akad. philos.-philol. Cl.* II 2, 1838, 430 [= *Arch. Aufs.* II 512 adn. 4; C. I. G. II add. p. 1084].

ΑΙΓΕΥΣ ΤΙΜΩΝΑΞ	Αἰγεύς. Τιμῶναξ
ΕΥΒΑΤΑ	Εὐβάτα.
ΗΡΟΦΙΛΟΣ	Ἡρόφιλος
ΣΤΑΧΕΟΣ	Στάχ[υ]ος.
ΕΓΙΓ ΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣ	Ἐ[π]ίγ[ονος(?)] Ἀγαθόδωρος.

625 Lapis caeruleus a superiore dextroque latere levigatus, a ceteris fere rudis, l. 0,21, a. 0,085, cr. 0,10. Effodi ante antrum sacrum. Exhibet duas inscriptiones:

a) in latere superiore incohatam:

ΠΛ *vacat*

b) in latere adverso (a. vs. 1 0,016—0,02, vs. 2 0,01—0,012):

ΑΝΔΡΑΓΑΘΟΣ	Ἀνδράγαθος.
ΚΤΗΣΩΝΚΤΗΣΩΝΟΣ	Κτήσων Κτήσωνος.

626 In lapide magno et deformi, qui est in muro pulcherrimo et vetustissimo prope epheborum gymnasium sito. Litterae tenues bene incisae a. vs. 1 0,10, vs. 2 0,07, vs. 3 0,025. Exscripsi.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ	Ἀντίοχος
ΚΑΛΛΙΝΟΜΟΣ ΑΡ //////////////	Καλλίνομος, Ἀρ-
ΕΥΑΓΟΡΑΣ	Εὐαγόρας
ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣΙΙ //////////	Ἀντισθένης [Κρίτου].

Siglum quid sibi velit, nescio. Continet litteras Φ Υ Λ Π. De P(amphylorum) phyl(e) nemo facile cogitabit. || Κρίτου ex n. 628 supplevi.

627 Epistylium marmoris caerulei bipartitum (sive tripartitum?) in duas partes fractum, a sinistra dextra parte mutilum, quod nunc in meridionali arcis clivo paullo infra praeclarum murum ad epheborum gymnasium situm iacet, max. l. 0,46 + 0,33, a. 0,15, max. cr. 0,37. In adversa parte titulus *a*, in superiore(?) postea *b* incisus est. Exscripsi.

a	ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΦΙ ////// *vacat*	Ἀντίοχος Φ - -
	ΘΟΚΡΙΤΟΣ	[Πυ]θόκριτος.
	ΟΥΣ ΘΕΣΤΩΡ *vacat*	- - ους. Θέστωρ.
b	Ε // Ξ Ε /// Υ	Ε[ὐ]ξε - -
	ΑΡΙΣΤΟΔΑ	Ἀριστόδα[μος]
	ΙΛΤΙΑ	[Φ]ιλτί[α].
	ΠΡΑΤΗΝ	Πρατη[μένης].

628 Prope murum pulcherrimum, qui est apud gymnasium epheborum occidentem versus, quinque fere metris a n. 673 in rupe. Prius nomen magnis (a. 0,08—0,09), alterum minoribus (a. 0,05—0,065) litteris scriptum. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 90 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 54) et tab. II 83 ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 83). Exscripsi.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ	Ἀντισθένης
ΚΡΙΤΟΥ	Κρίτου.

Cf. n. 626.

629 Lapis caeruleus muri alicuius, qui fuerat a sinistra dextraque mutilus, cuius max. l. 0,42, a. 0,23, cr. 0,18. Litterae a diversis hominibus incisae. Exscripsi Phirae in Nomici museo, quod antea erat N. Delendae.

ΑΝ	Ἀν - -
ΕΥΗΜ	Εὐήμ[ερος].
ΕΥΡΥΑΝΑ	Εὐρυάνα[ξ].
ΜΥΡΙΔΗΣ	- μυρίδης.
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣΘΕΥΔ	Ἀριστόμαχος. Θευδ - -

Etiam hic lapis ut similes fere omnes a Μεσαβουνῷ translatus esse videtur.

630 Lapis maculatus (albus nigricans rutilus), l. 0,575, a. 0,44, max. cr. 0,22, qui muri fuisse videtur; litteris magnis sed tenuibus a. 0,05—0,065, quae superiorem modo partem sinistram occupant. Exscripsit A. Schiff apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium. Ectypum contuli.

ΑΠΕΛΛΑΣ	Ἀπελλᾶς.
ΕΥΡΥΑΝΑΞ	Εὐρυάναξ.
ΘΟΚΡΑΤΗΣ	[Πυ]θοκράτης.

Initium nominis tertii in alio lapide fuerat.

631 Lapis longus deformis, prope epheborum gymnasium effossus, cuius max. l. 0,63, max. a. 0,18, max. cr. c. 0,32. Continet nomina diversis manibus incisa. Exscripsi.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΙΠΠ //////	Ἀριστο[φά]νης Ἵππ[ο - -].
ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤ //////	Τελεσικράτ[ης].

632 Lapis fere oblongus a sinistra dextraque mutilus, qui in muro fuisse videtur. Max. l. 0,33, a. 0,20, cr. 0,11; litteris a. 0,025—0,032, Φ 0,055. Exscripsi in clivo infra epheborum gymnasium euronotum versus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ	Ἀριστοφά-
ΝΗΣΙΠΠΟ	νης Ἱππο -

633 Lapis deformis in epheborum gymnasio sub scalis interioribus repertus, max. l. 0,40, max. a. 0,18, max. cr. 0,13; litterae a. 0,025—0,01. Exscripsi.

////// ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ	Ἀσκληπιάδης.

634 Lapis rectangulus maculatus, l. 0,53, a. 0,395, cr. 0,23, qui muri fuisse videtur. Litterarum forma et altitudo diversa est, at tamen accurate incisae sunt et ita, ut in singulis versibus singula scribendi genera adhibita sint. Versuum altitudines, quae fere sunt in margine sinistro, adscripsi. Edo A. Schiffii schedis ectypoque usus ab eodem confecto, qui apud aedificium rotundum prope gymnasium situm exscripsit.

	Versuum altitudines cm.	
Γ Ϻ Η Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Μ Ε	3	
ΚΑΡΤΙΔΑ Ϻ Α Σ Μ Ε Λ Ε Ι Π Π Ο Υ	2	Γ[ν]ησικράτης Με.
Θ Ε Υ Κ Ρ Ι Σ Ι Ο Σ Ε Υ Β Α	4	Καρτιδάμας Μελείππου.
////// Φ Ι Λ Η Μ Ω Ν Κ Α Λ Λ Ι Β Ω Λ Ο Υ	2½	Θευκρίσιος Εὐβά(τα).
//// Ε Υ Ρ Υ Α Ν Α Ξ Σ Ω Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ	2	Φιλήμων Καλλιβώλου.
Ε Υ Π Ο Λ Ι Σ Ε Υ Π Ο	4	Εὐρυάναξ Σωσιστράτου.
ΤΙΣ Θ Ε Ν Η Σ ⊢ Ρ Ι ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣΑΘΗΝΟΓ	2	Εὔπολις Εὔπο.
Ν Ι Κ Α Ι Ο Σ Η Ρ Ι Λ Ο Χ Ο Υ	4	[Ἀν]τισθένης [Ἡ]ρι. (?). Καλλίπολις Ἀθηνογ.
Ṇ Ι Σ Ι Γ Ε Ν Η Σ Δ Η Μ Ο Φ Ω Ν	2	Νίκαιος Ἡριλόχου.
Δ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο.Υ	2½	Ἰσιγένης Δημοφῶν Ἀπολλωνίου.
Ε Υ Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ / Τ Η Λ Ε	3	Εὐκλείδας. Τηλέ-
/// Μ Α Α Ρ Κ Ο Σ Α Ι Δ Ι / Μ Α Χ Ο Σ	2	Μάαρκος. Αἰδ-(?) μαχος.

Dubitari potest, utrum versuum fines in dextro aliquo lapide fuerint, an nomina Εὐβα-, Εὔπο-, sicut vs. 7 Ἡρι(λόχου) compendiose sint scripta.

635 Fragmentum lapidis caerulei, cuius max. l. 0,17, max. a. 0,08, max. cr. 0,09. Litterae a. 0,014—0,02. Exscripsi infra n. 536 effossum.

0 2½ 12 17

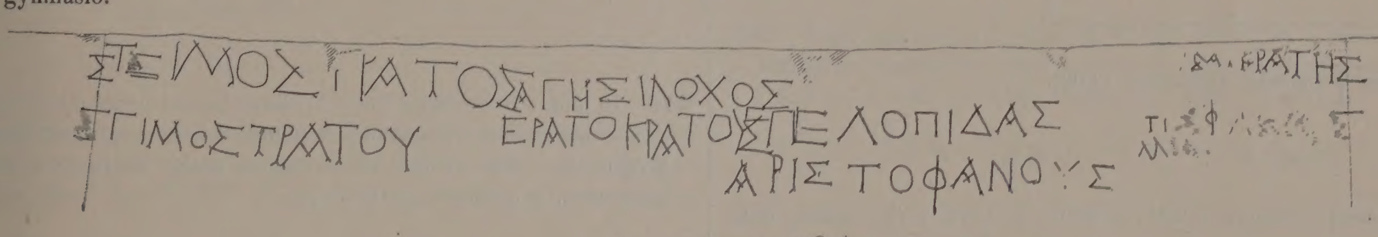
ΓΟΡΓ	Γοργ[οσθέ]-
ΝΟΥΣ	νους
ΚΡΙΤΟ	Κριτο-

636 Lapis fere quadratus, l. 0,53, a. 0,52, litteris a. 0,03, pavimento aulae ante gymnasii antrum insertus. Exscripsi.

ΓΟΡΓΟΣΘΕΝΗΣ

Γοργοσθένης.

637 Columna simplex marmoris caerulei, a. 1,24, dm. 0,435, cuius sub margine superiore nomina incisa sunt. Exscripsi ante antrum in epheborum gymnasio.

Δαϊκράτης. Τειμόστρατος [Τε]μοστράτου. Ἀγησίλοχος Ἐρατοκράτους. Πελοπίδας Ἀριστοφάνους.

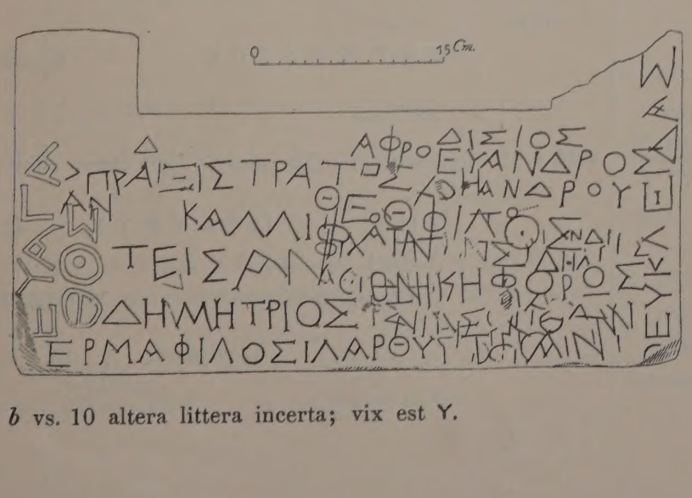
\- - - - - - -

638 Dimidia ut videtur baseos pars, l. 0,545, cr. 0,41. In latere superiore mutilato foraminis oblongi vestigia dispiciuntur, ubi stela sive Hermes, qui vocatur, iniectus fuit. In latere adverso litteris tenuibus (a. 0,022—0,04) nomina *a* incisa sunt; in superiore multa diversis temporibus nomina sine ullo ordine et prout cuique placuit inscripta (*b*). Effodi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium. Tituli *b* formam ectypo exemplarique meis usus expressit M. Luebke.

a Δ Α Μ Ο Κ Ρ Ι Ν Η Σ
ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ ΕΡΜΟΓ (retrograde)

a Δαμοκρίνης (= n. 498)
Νικάνορος.
Ἑρμογ(ένης).

b

b Ἀφροδίσιος.
Πραξίστρατος.
Εὔανδρος | Εὐάνδρου.
Θεόφιλος.
Καλλιφάν[η]ς(?).
Τεισαν(δρος s. -ωρ).
Νικήφορος.
Δημήτριος.
Ἑρμάφιλος Ἱλάρου.
Ἐ[π]άγα|θος(?).
[Θ]ευκλείδας.

Dubia neglexi. *b* vs. 10 altera littera incerta; vix est Y.

639 In muro (i. e. saxo levigato) orientali antri, quod ad epheborum gymnasium pertinet, inter alias inscriptiones, quae non iam leguntur, litteris a. c. 0,04 incisum est nomen, quod exscripsi.

ΔΕΞΙΚΛΗΣ — Δεξικλῆ[ς].

---

640 Tabula lapidis caerulei, l. 0,44, a. 0,99, cr. 0,18, nominibus permultis inscripta. Fortasse ea quoque in muro aliquo fuerat. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium.

ΚΛ	
ΤΙΙ ϕ W	- -
ΔΗΜΗΙΙΟΣ	- -
Α	Δημή[τρ]ιος
ΔΩΡΟΘΕΟΣ ΚΡΑΤΗΣ	Ἀ.
ΔΩΡΟΟΕΟΥ	Δωρόθεος Κράτης.
ΜΟΛΛΙΣ ΕΠΑ	Δωροθέου.
ΕΥΝΟΜ //////////	Μόλλις. Ἐπα(γατος)?
ΕΥ	Εὔνομ[ος]
ΦΙΛΗΜΩΝ ΘΟΥΔΟΣΙΟ///	Εὐ[νόμου?].
ΙΙΙ ΑΓΑΘΩΝ	Φιλήμων Θουδοσίο[υ].
ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ	Ἀγάθων
ΚΑΛΛΙΝΟΜΟΣ	Φιλοκλέους.
ΚΛΛΙΝΟΜΟΥ	Καλλίνομος
ΑΣΚΛΑΣ	Καλλινόμου.
Α//Α	Ἀσκλᾶς
/. ΓΑΣΙ//Ι//////////	Ἀ . α - -.
ΙΙ	[Ἀ]γα[θ]ῖ[νος]
	- - -

Vs. 2 littera ϕ ingentis altitudinis (0,09).

---

641 Lapis muri oblongus, l. 0,45, a. 0,615, cr. 0,19, prope scalas, quae ad epheborum gymnasium ducunt, repertus. Praeter incerta quaedam vestigia nomina leguntur litteris 0,012 et 0,022 altis. Exscripsi.

ΔΩΡΟΘΕΟΣΙΣΟΚΥΑΞ////////
// Σ
//
ΝΤ
ΚΤΗΣΙΠΠΟΣ

Vs. 1 Δωρόθεος - - -; vs. 5 Κτήσιππος.
Vs. 1 an Ἰσοκ[ρ]ά[τους] (?).

---

642 Lapis deformis, qui muri fuisse videtur, ad aedificium rotundum prope epheborum gymnasium effossus, cuius max. l. c. 0,45; max. a. c. 0,37, max. cr. 0,50. Litterae a. c. 0,02. Exscripsi.

ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ — Ἐπαφρόδειτος
ΦΙΛΟΤΙΜΟΥ — Φιλοτίμου.

Vs. 1 Ο ex Σ; vs. 2 Τ ex littera dubia (Π?), Υ ex magno Ο correcta. Homo notus: n. 339, 13 (a. 4—37 p. Chr. n.).

---

643 Viginti fere passibus infra n. 401 in arcis clivo meridionali, litteris a. 0,06—0,075. Vss. 2—4 ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 91 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55) et tab. II 88 (C. I. G. II add. 2476 q, 88). Exscripsi.

ΕΠΑΦΙ — Ἐπαφ[ρᾶς s. - ρόδιτος].

Inde ad dextram:

ΑΡΙΣΤΟ//// — Ἀριστό[δα]-
vacat ΜΟΣ — μος.
ΠΡΑΤΗΜΕΝΗΣ — Πρατημένης.

---

644 Fragmentum columnae lapidis maculati (albi et caerulei), cuius max. a. 0,32, variis nominibus inscriptum. Invenit P. Wilski paullo infra murum pulchrum et vetustum, qui est prope epheborum gymnasium. Exscripsi.

ΡΟΥ — - δρου
ΑΣ ΕΡΑΤΟΚΡΑΤΗΣ — - δας. Ἐρατοκράτης
ΑΤ ΕΡΑΤΟΚΡΑΤΟΥΣ — Ἐρατοκράτους.
litterae dubiae

---

645 Lapis oblongus, qui muri fuerat, l. 0,39, a. 0,25, cr. 0,15, in aedificio rotundo prope epheborum gymnasium sito effossus. Litterae a. vs. 1 c. 0,025, vs. 2 c. 0,018. Exscripsi.

ΕΥΒΑΤ////// — Εὐβάτ[ας].
ΚΑ.ΛΙΒΩΛΟΣΙΞΩ////// — Κα[λ]λίβωλος. [Σ]ωσι -
0 — 0,28 — 0,39

---

646 In monte S. Stephani inter Apollinis Carnei templum et gymnasium, sed prope clivum orientalem s. septentrionalem, rupis pars haud exigua levigata est. Ubi remota terra nomina multa variisque modis scripta invenimus, e quibus haec exscripsi.

//ΥΦΡΑΝΩΡ ΣΩΤΑΔΑΣ ΑΓΟΡΑΚΛΕΟ////
ΕΧΜΑΝΔΡΟΣ
ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ ΤΕΙΜ////Ι ΗΜ
ΣΩΣΘΕΝΗΣ

[Ε]ὐφράνωρ. Σωτάδας Ἀγορακλέο[υς].
Ἔχμανδρος.
Ἐπίχαρμος Τείμ[ων?] - -
Σωσθένης

---

647 Lapis oblongus prope scalas, quae ad gymnasium epheborum ducunt, effossus, l. 0,615, a. 0,26, cr. 0,23, litteris a. 0,018—0,03. Exscripsi.

ΕΧΜΑΝΔΡΟΣ — Ἔχμανδρος.

647a In fragmento lapidis calcarii vidit Ross, cuius ex diario edo.

ΙΙΙΧ ΙΚΡΑΤΕΥΣ ΕΥ
ΤΡΑΙ
ΙΑΝΟΥΣ ΔΙΟΔΩΡΟΣ

- - - - ικράτευς. Εὐ - -
- - - Διόδωρος.
- άνους

648 Lapis formae fere oblongae, qui muri fuisse videtur, max. l. 0,89, max. a. 0,34, max. cr. 0,44; litteris a. 0,06—0,07, ad epheborum gymnasium effossus. Exscripsi.

Ζ Ω Π Υ Ρ Ι Ο Ν	Ζωπυρίων
Α Λ Κ Ι Σ Θ Ε Ν Ε Ξ	Ἀλκισϑένε[ος(?)].

---

649 Lapis oblongus, qui in muro fuerat, caeruleus, l. 0,69, a. 0,40, cr. 0,25; litteris male incisis, a. c. 0,026—0,035. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 10*b*. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium situm.

Σ Ω Π Υ Ρ Ι Ω Ν	Ζωπυρίων
Ζ Ω Π Υ Ρ Ι Ω Ν Ο Σ	Ζωπυρίωνος.

---

650 Lapis oblongus, qui ad murum pertinuit, ante gymnasii antrum effossus, l. 0,64, a. 0,265, cr. 0,38. Exscripsi.

Θ Ε Υ Κ Λ Ι Ι Δ Α Σ	Θευκλ[ε]ίδας
Σ Ω Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ	Σωσιστράτου.
Ε Υ Α Ν Δ Ρ Ο Σ	Εὔανδρος
Ι Σ Σ Ω Τ Ι Ω Ν	-- Σωτίων.

---

651 Prope n. 536 supra gymnasium muri lapis caeruleus effossus est, l. 0,60, a. 0,285, max. cr. 0,18, litteris a. fere 0,04. Exscripsi.

Θ Ε Υ Μ Ν Α Σ Τ Ο ///	Θεύμναστος
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ /////////////////	Καλλικρ[ατ -]
////// Υ //////////////////////////	- υ - - - -

---

652 Lapis muri qui fuerat deformis, cuius max. l. c. 1,20, max. a. c. 0,48, max. cr. 0,32; litteris magnis apicatis a. 0,075—0,09. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 9. Exscripsi in aula ante specu gymnasii.

Θ Η Ρ Ω	Θηρώ.

Rara mulierum nomina, v. ad n. 557.

---

653 In rupe infra signum trigonometricum a Wilskio in S. Stephani monte erectum euronotum versus litteris magnis a. 0,16—0,24 nomen Theronis et infra id minoribus litteris et elegantioribus (a. 0,025—0,03) aliud nomen incisum est. Prius ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 93 (= *Ges. kleine Schriften* VI 57) et tab. II 86 (C. I. G. II add. 2476*q*, 86) ex schedis Prokeschianis. Exscripsi.

a	Θ Η Ρ Ω Ν	Θήρων
	Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α	Φιλοκρά-
	Τ Ο Υ Σ	τους.
b	Δ Ω Ρ Ο Θ Ε Ο Σ	Δωρόϑεος
	Χ Α //////////////////////	Χα - -

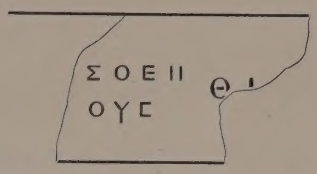
---

654 Infra signum trigonometricum a Wilskio in orientali montis S. Stephani parte exstructum, in rupe litteris permagnis a. (0,07—) 0,10—0,15. Exscripsi.

Θ Η Ρ Ω Ν	Θήρων
Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ	Φιλοκράτους.

---

655 In corona inferiore basis alicuius seorsum exsculpta, a sinistra dextra inferiore postica parte fracta, duarum inscriptionum reliquiae exstant. Altera minoribus (a. 0,015—0,02), altera ingentibus litteris (a. 0,065) perscripta. Lapidis max. l. 0,20, max. a. 0,155, cr. c. 0,22. Effodi in clivo infra Apollinis Carnei templum.

Litterae in curvata lapidis parte scriptae fortasse nomen in -σϑέ[ν]|ους et alterum solitissimum Θ[ήρων] continent, quippe cui ingentes litterae placuerint.

---

656 Duobus fere passibus a n. 465 in rupe, litteris magnis a. 0,09—0,12 titulus *a*, et proxime ab eo occidentem versus ibidem nomen *b* (a. 0,05) incisa sunt. Exscripsi.

a	/////// Λ Ι Β Ω Λ Ο Σ	[Καλ]λίβ[ω]λος.
b	/// Κ Λ Υ Τ Ω Τ Η Ρ ////////	Κλυτῷ Τήρ[ωνος] (?).

---

657 In cymatii alicuius fragmento marmoris albi, cuius max. l. 0,15, max. a. 0,13, max. cr. 0,05; litteris magnis a. 0,06. Effodi ante antrum in epheborum gymnasio.

Κ Λ Λ	Καλ[λ -]

---

658 Lapis maculatus (rutilus et albus), oblongus, a dextra fractus, ad aedificium rotundum prope epheborum gymnasium effossus, cuius max. l. 0,40, a. c. 0,29, cr. 0,22; litteris a. c. 0,06. Exscripsi.

Κ Ο Ι Ρ Α Ν Ϲ	Κοίρανο[ς].

---

659 Lapis caeruleus oblongus, a dextra fractus, cuius max. l. 0,295, a. 0,22, max. cr. c. 0,19; litterae a. 0,023—0,025. Effodi ante gymnasii antrum.

Κ Ρ Α Τ Η Σ	Κράτης
Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ	Κράτους.

---

660 Columna marmoris nigricantis, quam ante antrum in aula gymnasii epheborum vidit R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 6.

. . Ρ Α Τ Η Σ Ε Ι Μ Ο . Ι Α Τ Ο Σ
Τ Ι Μ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ

[Κ]ράτης *s.* - κ]ράτης. [Τ]ιμό[στρ]ατος(?)
Τιμοστράτου.

Vereor ne idem sit titulus atque n. 637.

---

661 Columella marmoris candidi in antro cum epheborum gymnasio coniuncto reperta. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 93 (= *Ges. kleine Schriften* VI 57) et tab. II 103 ex Prokeschii schedis; Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 64 litteris minusculis (C. I. G. II add. 2476*w*; Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 69 adn. 4).

Μ Ε Ν Ε Λ Α Ο Σ	Μενέλαος.

662 Lapis rectangulus marmoris caerulei, l. 0,53, a. 0,455, max. cr. 0,84. In lateribus et adverso et dextro diversis temporibus nomina inscripta sunt. Adversum modo ed. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 10*c*. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium.

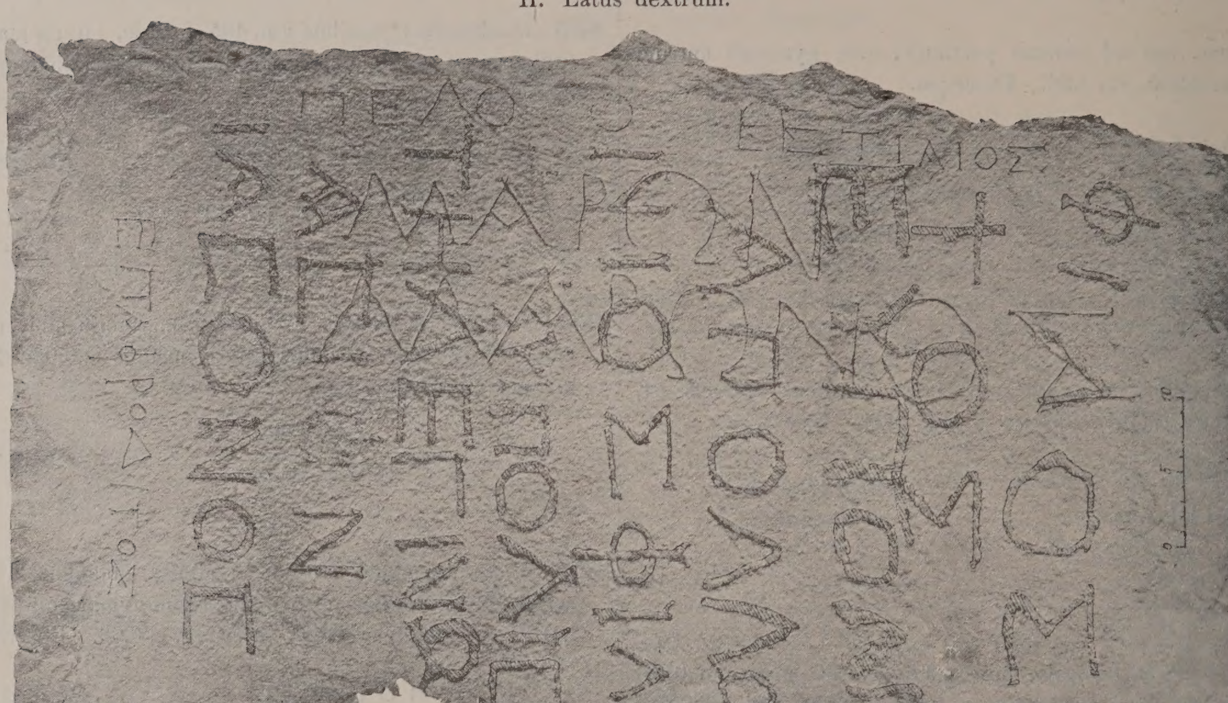
I. Latus adversum.

ΜΙΘΡΗΣ
ΠΟΡΟΥ

ΚΑΛΛΙΒΩ
ΛΟΣ ΠΥ
ΘΟΚΡΑΤΟΥΣ

II. Latus dextrum.

a

b

I. Latus adversum.

Μιθρῆς
Πόρου.
Καλλίβω-
λος Πυ-
θοκράτους.

II. Latus dextrum.

a -- Πέλο[π]ο[ς]. Ἑστιαῖος.
Μάρων
Μάρωνος.
b Φιλόσ[ι]-
τος
Εὐπόλι[ος].
Ἀπολλώ-
νιος Φιλ(ήμονος).
[Ε]ὔπολις
Τηλεγνώ[του].
[Π]ασί[ω]ν
Ἰάσονος.
Ἐπαφρόδιτος.

I. Mithres Pori f. M. Aurelii aetate archon; v. n. 479.

Fortasse ad hunc lapidem spectant, quae Klon Stephanus Ἀθήν. IV 1875, 13 adn. 52 scripsit de inscriptione:

'Μιθηρη[άτης (*sic*)
πορθυτ[ής (*sic*)

ἐκ ταύτης δείκνυται, ὅτι ὁ Μιθριδάτης κατὰ τοὺς πρὸς Ῥωμαίους πολέμους αὑτοῦ ἦλθεν εἰς Θήραν' [?].

663 Lapis magnus et deformis, cuius max. l. 1,05, max. a. 0,60, max. cr. 0,35. In eo nomina incisa sunt vss. 1. 2 a. c. 0,07, vs. 3 a. 0,08—0,11, aetatis serae. Iacet prope murum orientalem fani Apollinis Carnei, cuius quondam partem effecisse videtur. Exscripsi.

Ν Ξ Ο Π Τ Ο Λ	Νεοπτόλ-
Ε Μ Ο Σ	εμος.
Θ Η Ρ Ω Ν Β Ω	Θήρων Βω[λακράτους].

664 In lapide caeruleo rudi infra n. 606 effossum, cuius max. l. et a. 0,30, max. cr. 0,095, variis manibus variae inscriptiones sane mediocriter incisae sunt.

Ν Ι Κ Ι Α Σ	Νικίας.
Σ Ω Σ *vacat*	Σωσ.
Σ Ω Ι Β Ι Ο Σ	Σώιβιος.

Scriba Σωσίβιος incidere voluerat, deinde Σώιβος scripsit, non deleto nomine incohato.

665 Lapis oblongus, l. 1,01, a. 0,56, cr. c. 0,50. Continet nomina magnis litteris sera aetate incisa. Effossus extra Apollinis Carnei fanum in parte orientali. Exscripsi.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΕΣ//
ΘΗΡΩΝ//////////////////
Σ Ο ΤΙΩ///////////

Ὀνήσιμος.
Διόδωρος Ἑσ[τιαίου].
Θήρων -
Σωτίω[ν].

Διόδωρος Ἑσ[τιαίου] v. n. 335 *B* 13.

---

666 Lapis oblongus infra epheborum gymnasium muro recenti iniectus, in quo nomina nonnulla incisa sunt, max. l. 1,05. Exscripsi apud epheborum gymnasium infra aedificium rotundum.

ΠΑΝΤΑΞ ΑΛΚΙΣΘΕΝ
ΩΚΥΑΛ//
ΙΛ ΤΕΥΚΡΟΣ
//////////////////ΥΑΜ
//////////////////////Ε
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΝΤΟ////

Παντάξ(ενος). Ἀλκισθέν[ης]
Ὠκυάλ[ου]. (cf. n. 699, 3)
Τεῦκρος
\- - - - -
\- - - - -
Ἀριστόδαμος
Καρτιδάμαντο[ς].

Ἀριστόδαμος Καρτιδάμαντος a. 149 p. Chr. n. πρωτάρχων fuit; v. n. 325, 28; cf. n. 324, 8.

---

667 Fragmentum marmoris albi, cuius max. l. 0,215, a. 0,145, max. cr. 0,09; litteris a. 0,045—0,065. Effodi decem passibus a n. 580 occidentem versus. Exscripsi.

ΤΑΡΜΕ

Παρμ[εν -

668 Paullo supra gymnasium epheborum lapidem caeruleum maculatum effodimus deformem, cuius max. l. 0,35, max. a. 0,25, max. cr. c. 0,18. In duabus diversis lapidis partibus nomina incisa sunt (a. c. 0,013).

a ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ — Πελοπίδας.

b ΑΓΑΠΗΤΟΣ — Ἀγάπητος.

669 Lapis muri, qui fuerat fere oblongus, a dextra fractus, cuius max. l. plus 0,80, max. a. 0,47, max. cr. 0,37; litteris magnificis a. 0,10—0,12. Exscripsi ante epheborum gymnasii antrum.

ΠΛΕΙΣ
ΑΓΛΩΣ

Πλεισ - -
Ἀγλωσ - -

670 Lapis male habitus, qui muri fuisse videtur; max. l. c. 0,40, max. a. 0,035, max. cr. c. 0,33. Litterae crassae negligenter incisae, a. 0,03—0,045. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium.

ΠΟΛΥΑΝ/////
ΠΟΛΥΚΡΑ/////

Πολυαν - -
Πολυκρά[τους].

671 Muri lapis caeruleus oblongus, l. 0,41, a. 0,35, cr. 0,25; in aedificio rotundo prope epheborum gymnasium sito effossus, a tribus lateribus inscriptus. Nomina sunt variis manibus diversisque modis incisa, litteris maximam partem apicatis. Exscripsi.

a) in latere adverso:

ΠΡΑΤΑΙΜΕΝΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑ
ΑΦΡΟ///////ΙΣ ΛΑΧΑ/////
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ
ΦΙΛΟΔΟΞΟΥ

Πραταιμένης.
Ἀριστόδαμος
Καρτιδάμα.
Ἀφρο[δ]ίσ(ιος). Λαχά[ρης].
Φιλόλογος
Φιλοδόξου.

b) in latere superiore:

Α Δ Μ
ΤΙΜΟΣ////
ΣΟΣ ΕΥΗ
ΟΙΑ-ΩΝ
ΛΥΣΙΜΑ
ΘΕΥΚΛΕΙ

Ἄδμ[ητος].
Τιμοσ - -
Σ[ω]σ. Εὐή[μερος].
\- α . ων .
Λυσίμα[χος].
Θευκλεί[δας].

c) in latere inferiore:

ΙΜΕΙΨ/ (?)
ΠΥΡΙΩΝΖΩΠΥΡΙΩΝΟ
Σ

\- μειψα - (?)
[Ζω]πυρίων Ζωπυρίωνο|ς.

Ἀριστόδαμος Καρτιδάμαντος a. 149 p. Chr. n. πρωτάρχων fuit (v. ad n. 666); hic siquidem idem est homo, ephebus esse videtur. Sed vide ad n. 324.

672 Lapis oblongus superne mutilus, l. 0,50, a. 0,18, cr. 0,36. Vss. 1—3 minoribus (a. c. 0,01—0,015), vss. 4—6 maioribus litteris (a. c. 0,02—0,025), quae apicibus abundant, scripti. Effodi ante epheborum gymnasii antrum.

Π Υ Θ ᴗ Κ Ρ Α Τ Η Σ	Πυθοκράτης
Κ Α Λ Λ Ι Β Ω Λ Ο Υ Δ Ω Ρ Ο Θ Ε Ο //	Καλλιβώλου. Δωρόθεο[ς]
Α Μ Υ Ν //////	Ἀμύν[τας(?)]
Κ Α Σ Τ Ω Ρ Β Α Χ Χ Υ Λ Ι Δ Α Σ	Κάστωρ. Βαχχυλίδας.
Ω Κ Υ Α Λ Ο Σ Ε Σ Τ Ι Α	Ὠκύαλος. Ἑστια[ῖος].
Θ Ε Υ Φ Ι Λ	Θεύφιλ[ος].
Ν Ι Κ Ο Μ Η Δ Ι	Νικομήδ[ης].

673 Centum fere passibus a muro pulcherrimo prope gymnasium sito occidentem versus litteris magnis apicatis (a. 0,05—0,06) in rupe incisis. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 90 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 54 sqq.) et tab. II 81 ex schedis Prokeschianis (C.I.G. II add. 2476*t*). Exscripsi.

Σ Ω Σ Θ Ε Ν Η Σ	Σωσθένης.
Α Δ Μ Η Τ Ο Σ	Ἄδμητος.
Α Γ Η Σ Ι Λ Ο Χ Ο Σ	Ἁγησίλοχος.
Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ	Θεμιστοκλῆς.

674 Fragmentum marmoris albi a dextro margine integrum, max. l. et a. 0,015, max. cr. 0,08. Litterae a. 0,02—0,025 ceteris huiusmodi inscriptionibus fortasse paullo antiquiores tertio a. Chr. n. saeculo adscribi possunt. Effodi ad scalas prope epheborum gymnasium sitas.

Σ Ο Σ Ι Β Ι	Σωσίβι[ος]
Σ Ω Σ Ι Β Ι	Σωσιβί[ου].
Ω Ι	- -

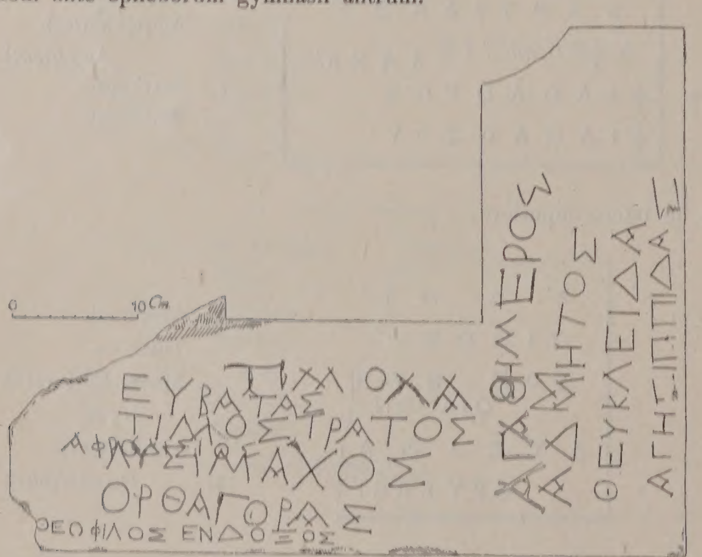
675 Lapis qui muri fuisse videtur deformis, cuius max. l. 0,54, max. a. 0,285, max. cr. 0,33, litteris a. 0,022—0,027, prope aedificium rotundum ad epheborum gymnasium effossus. Exscripsi.

Σ Ω Τ Ι Ω Ν	Σωτίων.

676 Lapis deformis supra epheborum gymnasium prope Crimonis titulum n. 540 effossus. In latere superiore habet titulum *a* (litt. a. 0,02), in adverso *b* (litt. a. 0,04).

a Τ Ε Λ Ε Σ	Τελέσ-
Φ Ο Ρ Ο Σ	φορος.
b Α Ρ Ε Λ *vacat*	
vacat	

677 Basis oblonga stelae sive Hermae q. v. mutila, l. 0,545, a. 0,39, cr. 0,44. In superiore latere circa stelam, quae quondam foramini oblongo iniecta erat, nomina multa diversis manibus incisa sunt, quae imagine a M. Luebkio ad ectypi fidem delineata repraesentanda curavi. Effodi ante epheborum gymnasii antrum.

Τιμόλαος.	Ἀγαθήμερος.
Εὐβάτας.	Ἄδμητος
Τιμόστρατος.	Θευκλείδα.
Ἀφροδίσιος.	Ἁγησιππίδας.
Λυσίμαχος.	
Ὀρθαγόρας.	
Θεόφιλος. Ἔνδοξος.	

Ἄδμητος Θευκλείδα v. n. 513.

678 Lapis rudis, l. c. 0,36, max. a. c. 0,18, max. cr. 0,30, litteris negligenter incisis (a. 0,02—0,04). Effodi supra epheborum gymnasium.

Φ Ι Λ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ	Φιλαθήναιος.
Μ Ε Λ Ε \ Γ Ι Ο Σ Ε	Μελέ[α]γ[ρ]ος. Ἐ -.

679 Columna simplex marmoris caerulei, cuius a. 1,10, dm. superior 0,40, inferior 0,43. Ibi a diversis hominibus diversis temporibus nomina sunt incisa. Litterae apicatae aetatis Romanae altitudinis variae. Partem (*a b*) legit et ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 5. Exscripsi.

a) prope marginem superiorem:

Φ Ι Λ Η Μ Ω Ν	Φιλήμων (cf. n. 460)
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ	Ἀπολλωνίου.

b) in media fere columna litteris pessimis:

Ι Μ Ε Ρ Ο Φ U Ν	Ἱμεροφ[ῶ]ν.

ΙΜΕΡΟΦΙΛΟC Weil.

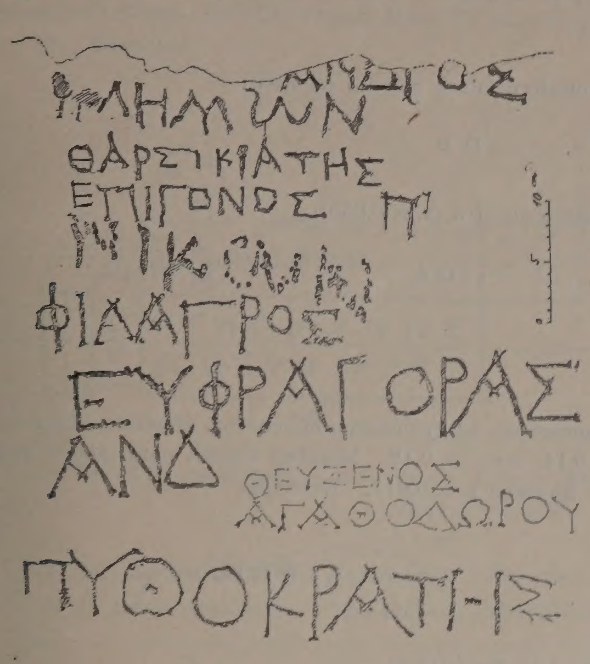
c) paullo infra:

Α Γ Η Σ Ι ////	Ἁγησι - -

d) in latere opposito columnae prope marginem inferiorem litteris melioribus, a. c. 0,02 (Φ 0,048):

Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ	Φιλόστρατος.

680 Lapis muri rectangulus, l. et a. 0,50, max. cr. 0,21. Litterae formae et altitudinis variae. Exscripsi paullo infra aedificium rotundum epheborum gymnasio annexum.

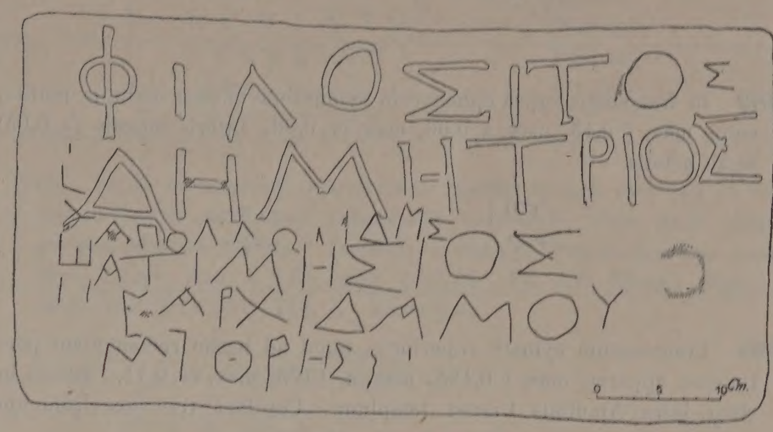

[- - ανδρ]ος.
[Φ]ιλήμων.
Θαρσικράτης.
Ἐπίγονος. Π -
Νίκων.
Φίλαγρος.
Εὐφραγόρας.
Ἀνδ. Θεύξενος
Ἀγαθοδώρου.
Πυθοκράτης.

681 In muro ad scalas, quae sunt intra epheborum gymnasium, stelae fragmentum inaedificatum est, cuius max. l. 0,15, max. a. 0,29. Litterae sine arte aliqua primo fere p. Chr. n. saeculo incisae, a. 0,015—0,025. Exscripsi.

ΦΙΛΟΚΡ	Φιλοκρ[ά]-
ΤΗΣΠΑ	της Πα-
ΣΙΠΠΟΥ	σίππου,
ΑΡΤΕΜΙ	Ἀρτεμί-
ΔΩΡΟΣ	δωρος (= n. 623 b)
ΦΙΛΟΣΤΡΑ	Φιλοστρά-
ΤΟΥΑΛ	του, Ἀλ-
ΚΙΣΘΕΝΗ	κισθένη[ς]
	- - -

682 Muri lapis oblongus, l. 0,60, a. 0,34, max. cr. c. 0,26. Litterarum forma varia. Exstat prope aedificium rotundum apud gymnasium. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 10 *d*. Exscripsi et ectypum feci, cuius ad exemplar imaginem delineavit M. Luebke.

Φιλόσιτος.
Δημήτριος.
Ἀπολλω[ν]ίδ[η]ς.
Α. — Τιμήσιος
Ἀρχιδάμου.
Μιθρῆς.

683 Decem fere passibus a saxo votivo quod vocabatur orientem versus in rupe litteris praegrandibus a. 0,13—0,25. Inter eas multa nomina minoribus litteris scripta erant, quae legere non potui. Exscripsi.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ	Φιλόστρατος
ΦΙΛΟΣ ΤΡΑ (N)	Φιλοστρά[του].

684 Lapis caeruleus undique excepta parte inferiore mutilus, cuius max. l. 1,15, max. a. 0,35, max. cr. c. 0,30. Prius nomen minoribus (c. 0,025), alterum multo maioribus litteris (0,08) scriptum. Exscripsi duodeviginti passibus a pulchro illo muro apud epheborum gymnasium sito orientem versus.

ΦΙΛΤΗΑΣ ΕΥΕ — Φιλτήας. Εὐε -

0,415 0,63 0,76 1,11

685 In γείσου Ionici latere dextro, quod, cum in situ esset lapis, proximo eiusdem formae lapide tectum fuerat, litterae paucae (a. 0,015—0,035) incisae sunt. Lapidis caerulei l. 0,49, a. 0,13, cr. 0,25. Effossus paullo supra gymnasium epheborum. Exscripsi.

vacat ΦΙΛ *vacat* — Φιλ -

686 Fragmentum, cuius max. l. 0,06; max. a. 0,16, cr. 0,055; litterae a. c. 0,01. Effodi supra epheborum gymnasium.

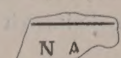
ΦΙ
ΜΑΙ
ΕΝΚΙ
ΤΙΛΗ
/// ΙΙ /////
·ΝΕΟ
ΝΙΚ
Ι ////

687 Lapis pavimento areae, quae ante antri ostium in epheborum gymnasio est, insertus. Litterae altitudinis variae a. 0,03—0,07. Investigavit ectypumque misit W. Wilberg.

ΧΑΙΡΕΣΤΑΤΟ	Χαιρέστ(ρ)ατο[ς].
ΠΑΣΙΠΠΟΣ	Πάσιππος
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ	Πολυούχου.
ΠΥΘΟΚΡΑΤΗΣ	Πυθοκράτης.

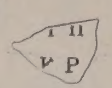
Πάσιππος Πολυούχου cf. n. 477.

688 In fragmine cymatii (?) supra epheborum gymnasium reperto, cuius max. l. 0,14, max. a. 0,05, max. cr. 0,055; litteris bonis a. 0,023.

- να -

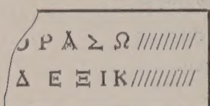
689 In fragmento supra epheborum gymnasium effosso undique mutilo, cuius max. l. 0,13, max. a. 0,06, max. cr. 0,06; litteris magnis (a. 0,05) serae aetatis.

- . π -
- κρ -

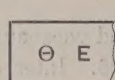
690 Fragmentum cymatii superioris, quod ad basim rectangulam pertinuisse apparet, max. l. 0,135, max. a. 0,105, max. cr. 0,11. Effodi in clivo infra Apollinis Carnei templum. Continet tres inscriptionum reliquias satis accurate incisas:

a) in partis rectangulae latere adverso (a. 0,018):

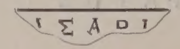
- ὀρας ᾽Ω - s. [Θ]ράσω[ν] (Kaibel).
- Δεξια -

b) in eiusdem partis latere dextro (a. 0,025—0,029):

Θε -

c) in parte curvata rectangulae subiecta (a. 0,03):

Primus ductus ad Λ sive Α pertinere videtur. Fortasse igitur fuerat - α]ς ᾽Αρι - (pater).

691 In clivo infra Apollinis Carnei templum cymatii alicuius fragmentum effodimus a sinistra dextraque decurtati et postea a sinistra quoque inscripti, max. l. 0,068, a. 0,085, max. cr. 0,14. Continet inscriptiones duas:

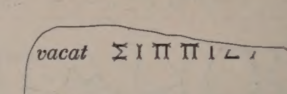
a) in anteriore latere curvato (a. 0,03):

Ω Ρ

b) in latere sinistro (a. c. 0,035):

\ Ι Ο Δ ῾Ηλ]ιοδ - (?)

692 Fragmentum ad gymnasium epheborum effossum, cuius max. l. 0,25, max. a. 0,14, max. cr. 0,12. Marginis sinistri pars integra esse videtur. Litterae apicatae a. c. 0,017. Exscripsi.

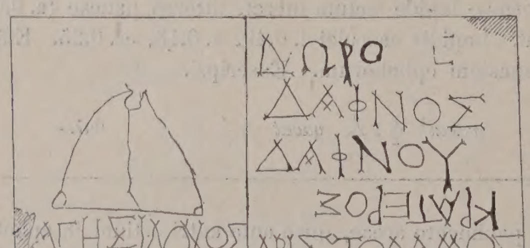
Fortasse: [῾Αγη]σιππί[δας].

693 Infra aedificium rotundum prope epheborum gymnasium situm in rupe. Litterae negligenter incisae a. 0,018—0,025. Exscripsi.

Ι //Τ Α ////////// Σ //////   - - - -
Ω ΙΙ Ο Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ   - ω . οσθένους.

694—728 Lapides omnes, qui sequuntur, in vico Μεροβίγλι apud Georgium N. Beloniam conservantur, Soroti, qui Therae demi hodierni demarchus fuerat, heredem. Omnes a Μεσαβουνῷ delatos esse Belonia mihi narravit; ad epheborum gymnasium et maxime aedificii illius rotundi locum, ubi tot lapides inscripti etiamnunc iacent, referre videtur R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71 cum nota 7.

(694) Muri alicuius lapis oblongus, cuius dextra pars 0,02 cm. eminet, l. 0,425, a. 0,25, max. cr. fere 0,23 (a parte postica fractus est). Litterae diversis temporibus manibus diversis incisae aetatem indicant Romanam. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 171, 16. Exscripsi.

Δωρό[θ]ε[ος].
Δάφνος.
Res 5 Δάφνου.
incerta. Κλεύδορος.
῾Αγησίλοχος ᾽Αριστόδαμος
᾽Ερατοκράτο(υ)ς. Καρτιδάμα.

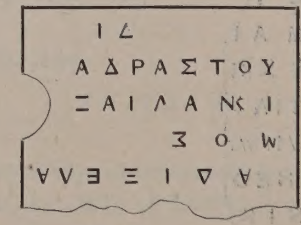
᾽Αριστόδαμος Καρτιδάμα v. ad n. 666. 671.

(695) Marmor l. 0,75, a. 0,20, calce oblitum, ut sinistra tituli pars legi non posset, muro aulae Marini Soroti in vico Μεροβίγλι insertum. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 170 sq., 15.

ΦΑΝΗΣ . . . . . ΠΟΛΥΝΙΚΟΥ
ΟΚΛΕΙΟΥΣ . . . ΣΟΠΟ

[᾽Αγλω]φάνης Πολυνίκου. (= n. 697)
- οκλείους. - - - - - -

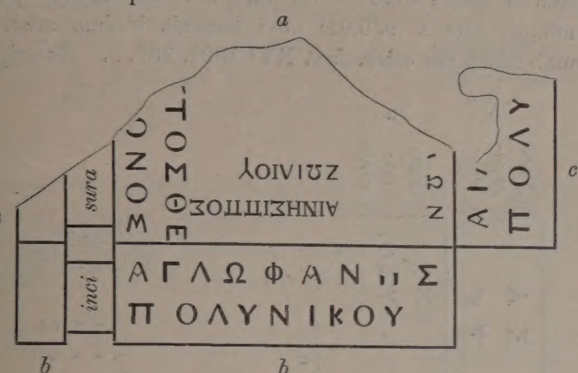
(696) Lapis caeruleus a parte inferiore fractus, qui muri fuisse videtur, max. l. 0,245, max. a. 0,26, max. cr. c. 0,26. Litterae negligentissime incisae, altitudinis et formae variae. Exscripsi.

- - - - -
᾽Αδράστου.
(nomen incertum)
·σοπ
Αλεξίων.

Nomen sera aetate βουστροφηδόν incisum.

(697) Lapis caeruleus, qui in parte superiore et sinistra incisuram habet 0,03 latam, a parte postica fractus, l. 0,395, a. 0,10, max. cr. 0,24. Nomina continet diversis temporibus incisa; *b* et *c* bonis litteris a. fere 0,35, *a* negligentius exaratis. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 169 sq., 13. Exscripsi.

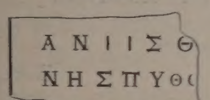

a In latere superiore: Αἰνήσιππος | Ζωιλίου (*sic*)
- - τοσθέ|[νης - -]ονος.
- - - ων.

b In latere adverso(?): Ἀγλωφάν[η]ς | Πολυνίκου.

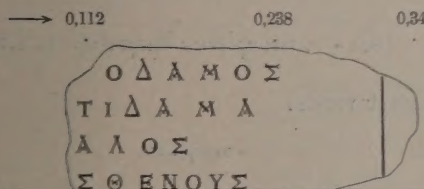
c In latere dextro(?): Ἀ[γλωφάνης] | Πολυ[νίκου].

(698) Lapis communis, qui muri fuisse videtur, a superiore dextra inferiore parte fractus, l. 0,305, a. 0,14, cr. 0,12; litteris magnis a. 0,04. Exscripsi.

Ἀν[τ]ισθ[έ]-
νης Πυθο-
[κρά]τους.

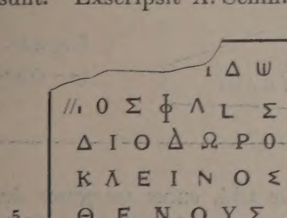
(699) Fragmentum marmoris nigricantis, cuius in parte dextra marginis altioris restant vestigia, max. l. 0,345, max. a. 0,095, max. cr. 0,20. Litterae apicatae a. 0,01—0,015. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

[Ἀριστ]όδαμος
[Καρ]τιδάμα.
[Ὠκύ]αλος
[Ἀλκι]σθένους.

Vss. 1. 2 vide ad n. 671 *a*. || vss. 3. 4 cf. n. 666 Ἀλκισθέν[ης] Ὠκυάλ[ου].

(700) Tabula marmoris albi, l. 0,175, a. 0,16, cr. 0,11. Sinistra pars superior corrosa est. Litterae ab homine rudi incisae typis bene reddi non possunt. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

[Ἀρτεμί]δω-
[ρ]ος Φ . . . ς.
Διόδωρο(ς)
Κλεινοσ-
θένους.

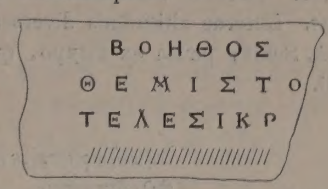
Vss. 2. 3 Φ(ι)λ[ο]σ(τράτου)? cf. n. 681, 4.

(701) Lapis rectangulus, qui muri fuisse videtur, marmoris caerulei, l. 0,36, a. 0,12, cr. 0,14. Litterae tenues et magnam partem corrosae, a. c. 0,02. Exscripsi.

//// Ι //// Α ////// Ν Α ////////
Α Ι ////////////////////////////////
ΔΑΜΟΚΡΙΛ //////
ΕΠΙΛΟΓΧΟΣ

- - α . . να -
Ἀ - - - - -
Δαμοκ[ρ]ί[ν -
Ἐπίλογχος.

(702) Lapis deformis marmoris nigricantis male habitus, cuius max. l. 0,19, max. a. 0,10, max. cr. 0,10; litteris apicatis vs. 1 a. 0,01—0,015, vss. 2. 3 a. 0,017. Exscripsi.

Βόηθος.
Θεμιστο -
Τελεσικρ -
- - - -

(703) Lapis rectangulus (marmoris s. lapidis calcarii caerulei) in duas partes fractus et insuper vehementer mutilatus. Olim muri alicuius partem effecisse videtur. Continet nomina a diversis manibus incisa. Max. l. 0,41, max. a. 0,34, max. cr. 0,16. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 168, 7. Exscripsi.

Δαμόχαρις.
Φίλων.
Εὐπόλεμο[ς].
Ἑ[ρ]μία[ς].
Γοργοσθένης.
Σ - - - -
Δωρόθεος.
Κ - -
- - - ναν - -
- - - επο -

(704) Basis(?) rectangula, a dextra fracta, lapidis communis, max. l. 0,40, a. 0,12, cr. 0,42; litterae a. 0,025—0,045 male incisae. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 171, 17. Exscripsi.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ
ΠΥΘΟΚΑΤΗΣ

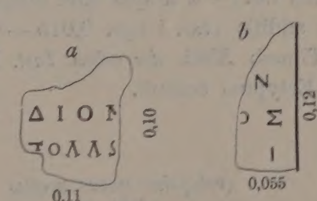
Διομήδης.
Πυθοκ(ρ)άτης.

(705) Tabula cr. 0,12. Litterae formae variae detritae. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI, 1891, 171, 18.

////// Ο Μ //////// Δ //// Σ
ΠΥΘΟΚΡΑΤΗΣ

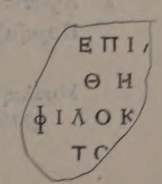
[Δι]ομ[ή]δ[η]ς.
Πυθοκράτης.

(706) Duo parva fragmenta lapidis eiusdem, cr. 0,06. Litterae frg. *a* vs. 1 0,02, vs. 2 0,012; frg. *b* vs. 1 0,025, vs. 2 (Σ) 0,03 altae.

a Διον[ύσιος) *s.* - [μήδης]
[Ἀ]πολλω[νίου(?)].

(707) Frustulum lapidis nigricantis (rubri), cuius superficies non bene levigata est, max. l. 0,09, max. a. 0,115, max. cr. 0,16. Litterae male incisae ab hominibus diversis, formae et altitudinis diversissimae, velut Ε 0,012, Φ 0,05. Exscripsi.

Ἐπί[λογχος(?)].
Θή[ρων]
Φιλοκ[ρά]-
το[υς].

Vs. 2 sqq. cf. ad n. 615.

(708) Lapis deformis, qui quondam muri alicuius campestris partem effecisse videtur, ne in adverso quidem latere levigatus, cuius max. l. 0,38, max. a. 0,16, max. cr. 0,15. Marmor caeruleum est commune illud, ex quo mons Eliae constat. Litterae altitudinis diversae ab homine rudi incisae. Exscripsit A. Schiff; pauca ex ectypo, quod sane fallax esse ille monuerat, addidi.

ΕΓΙ////ΙΑΣΤ	Ἐ[π]ί[φρ]αστ[ος(?)]
ΦΙΛΟΔΕΣΠΟΤΥΥ	Φιλοδεσπότου.
ΘΕΟΚΡΙΣΙΟΣΙΜΕΡΤ	Θεοκρίσιος Ἱμέρτ[ου].

Vs. 1 in ectypo ΕΠΙΦΡΑΣΤΟΣ recognovisse mihi videor.

(709) Lapis fere rectangulus marmoris(?) caerulei, a sinistra mutilus, cuius max. l. 0,24, a. 0,22, max. cr. 0,31. Litterae incuriose incisae et apicatae, a. 0,02—0,03. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 167, 4. Exscripsi.

ΕΣΤΙΑΙΟΣ	Ἑστιαῖος.

(710) Lapis communis deformis, qui quondam muri alicuius pars fuisse videtur, max. l. 0,33, max. a. 0,31, max. cr. c. 0,37. Litterae diversissimarum manuum et temporum. Exscripsi.

	vacat	
	ΕΥΑΝΔΡΟ	Εὔανδρος.
	ΕΠΙΛΟΓΧΟΣ	Ἐπίλογχος.
	ΕΥΑΝΔΡΟΣ	Εὔανδρος
	ΕΡ	Ερ - -
5	ΘΡΑΣΥΛΕΩΝ	Θρασυλέων.
	ΑΡΙΣΤΩΝ	Ἀρίστων.
	ΠΕΙΣΙΔΙΚΟΣ	Πεισίδικος.
	ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ	Νίκανδρος.

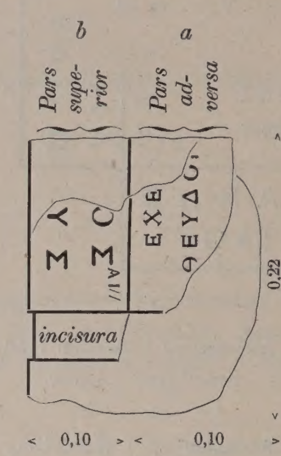
Inter vss. 3 et 5 litterae ΕΓ = Ερ - ita incisae sunt, ut partem utriusque versus vicinae occuparent.

(711) Lapis rectangulus a dextra fractus, marmoris nigricantis, cuius l. 0,38, a. 0,24, cr. 0,19; litteris apicatis vss. 1—4 aliqua cum diligentia incisis, vss. 5—7 postea incuriosius additis (vss. 1 sqq. 0,015—0,02, vss. 5 sqq. 0,022—0,03). Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 168, 8. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

	?	(*reliquiae unius versus dubiae*)
	ΕΥΠΟΛΙΣ	Εὔπολις
	ΤΗΛΕΓΝΩΤΟΥ	Τηλεγνώτου.
	ΔΩΡΟΘΕΟΣ	Δωρόθεος
	ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ	Φιλοκράτους.
5	ΑΓΑΠΗΤΟ	5 Ἀγάπητο[ς]
	ΠΑΡΑΜ//ΕΝ	Παρα[μ]έν[οντος].
	ΜΕΝΕΛΑ	Μενέλα[ος] (*pater*)

Menelai pater in inferiore lapide eiusdem muri scriptus fuisse videtur.

(712) Fragmentum basis alicuius (seu muri alicuius lapis) in parte superiore incisura ornatum, max. l. 0,22, a. et cr. 0,10. Inscriptionum duarum reliquias continet: *a* in parte adversa litteris a. 0,017—0,02, crassis et sine arte incisis; *b* in latere superiore litteris elegantibus quamvis apicatis et aetate Romana vix antiquioribus. Ibidem postea tertia manus minutis litteris (a. 0,01) novi nominis initium adscripsit. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 167, 3. Exscripsi.

a	Ἔχε - -
	Θευδό[του(?)]
b	- - - ος
	- - - υς.
	Ἀ - - -

(713) Lapis rectangulus communis, qui quondam muri fuerat, a postica parte non levigatus, l. 0,485, a. 0,27, max. cr. c. 0,23. Litterae ab homine rudi incisae; altitudo inter 0,012 et 0,52(?) variat. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 172, 19. Exscripsi.

ΖΩΠΥΡΟΣ	Ζώπυρος.

(714) In superiore cymatio arae cylindratae, quae fuisse videtur, duae inscriptiones sunt litteris parvis incisae; a. c. 0,013. Exscripsi.

a) in trochilo superiore:

ΙΣΙΟΣΙΜΕΡΤΟ	[Θεο - s. Θευκρί]σιος Ἱμέρτο[υ]. (= n. 708, 3)

b) in trochilo inferiore, litteris inversis:

ΑΡΟΓΑΣ (inversis)	- σα[γ]όρα.

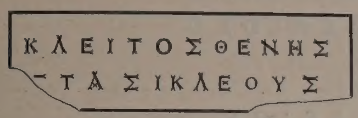
(715) Lapis l. 0,38, a. in parte sinistra 0,085, in medio 0,095, in margine dextro 0,02—0,03, cr. fere 0,21. Litterae (Κάρπος) male incisae, a. c. 0,027. Praeterea alia nominum vestigia minutis litteris scriptorum aegre dispiciuntur. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 167, 5. Exscripsi.

ΚΑΡΠΟΣ ΩΙΙ	Κάρπος.
////////// ΑΝΤΟΣ///Ε//// Υ ////////	[- - φ]άντος - -

(716) Fragmentum tabulae marmoris albi, cuius margines dexter et inferior et fortasse sinister integri sunt, superior fractus. Sinistra superficiei pars valde corrosa est. L. 0,27, a. 0,185, cr. 0,08. Litterae accurate incisae sunt; versuum locos lineolis indicaverat quadratarius (a. c. 0,025, vs. 2 0,01). Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 170, 14. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

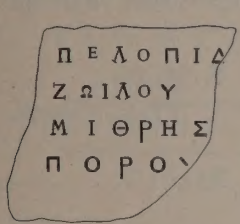
	Κ////ΕΙΣΘΕΝΗΣ	[ὁ δεῖνα καὶ] Κ[λε]ισθένης
	ΟΙ	οἱ
	////////ΟΚΡΑΤΟΥΣ	- - οκράτους.
	///ΓΛΩΦΑΝΗΣ	5 [Ἀ]γλωφάνης (= n. 697)
5	////////// ΛΥΝΙΚΟΥ	[Πο]λυνίκου.

(717) Lapis deformis marmoris nigricantis. In superiore parte rectagonum incisum est, l. 0,235, a. 0,055, intra quod inscriptio est. Litterae elegantes a. 0,014. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 169, 12. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

Κλειτοσθένης
[Σ]τασικλέους.

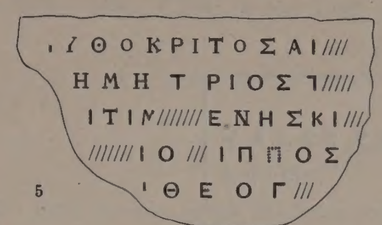
(718) Fragmentum lapidis communis (muri pars?) ne a latere adverso quidem bene levigati, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,15—0,16, max. cr. 0,095. Litterae male incisae ab homine rudi. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 168, 9. Exscripsi.

Πελοπίδ[ας]
Ζωΐλου.
Μιθρῆς
Πόρου.

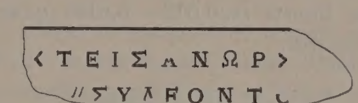
Vss. 3. 4 Μιθρῆς Πόρου M. Aurelii aetate archon fuit; v. n. 479.

(719) Lapis undique mutilus, cuius max. l. 0,18, a. 0,14, cr. 0,055; litteris a. 0,012(—0,016). Exscripsi.

[Π]υθόκριτος Ἀ - -
[Δ]ημήτριος Τ - -
- Τιμ[αγ]ένης Κ - -
- - ό . ιππος - -
- - Θεογ - - -

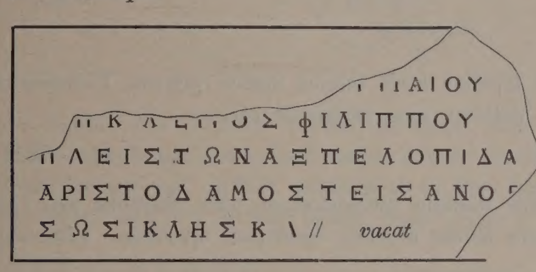
(720) Fragmentum basis(?) marmoris albi(?), cuius superior modo margo est conservatus, max. l. 0,37, max. a. 0,085, max. cr. 0,16. Litterae crassae et apicatae, a. 0,027. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 169, 10. Exscripsi.

Τεισάνωρ
[Θρα]συλέοντ[ος].

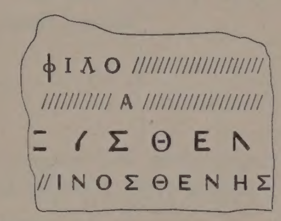
Vide n. 519, 5. 340, 20.

(721) Lapis communis (muri alicuius) rectangulus, a dextra fractus, cuius max. l. 0,33, a. 0,13, cr. 0,19. Litterae ab una manu satis accurate incisae (a. fere 0,014—0,017). Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 169, 11. Exscripsi.

- - - - - - - - - - αίου
. . . κλ[ειτ]ος Φιλίππου
Πλειστῶναξ Πελοπίδα (= n. 495)
Ἀριστόδαμος Τεισάνο[ρος]
Σωσικλῆς κ[αὶ]
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος].

(722) Lapis communis undique fractus, qui olim muri fuit, l. c. 0,37, a. 0,25, cr. c. 0,42. Litterae altitudinis et formae diversissimae. Exscripsi.

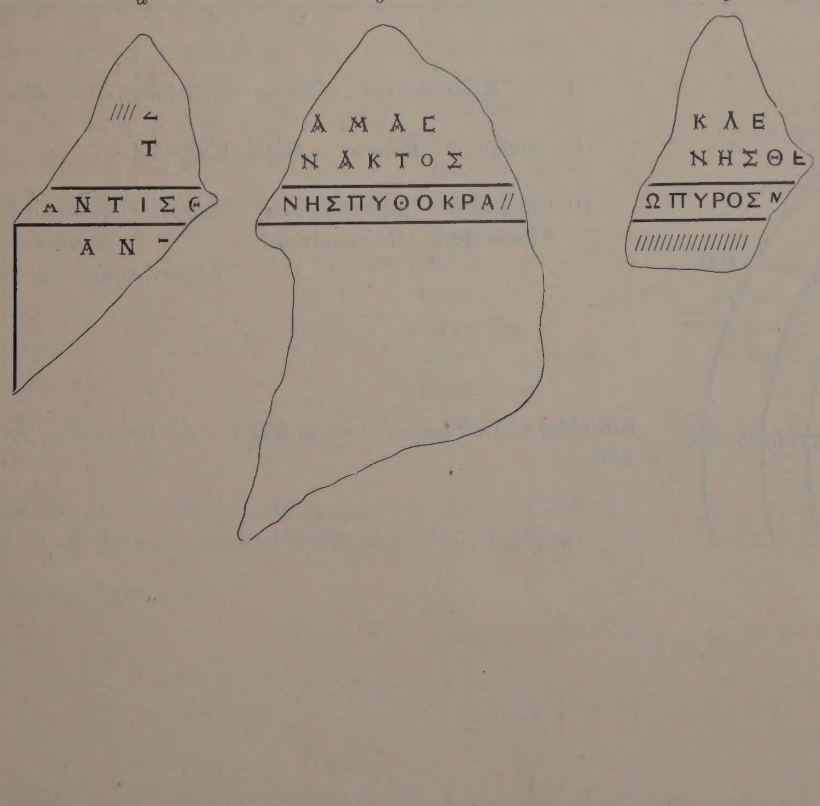

Φιλ - -
- - - - -
[Κλε]υσθέν - -
- ωσθένης.

Vs. 1 post O nonnulla litterarum vestigia apparent, quas ut nimis incertas — una enim ex altera correcta esse videtur et insuper corrosa est illa lapidis pars — omisi.

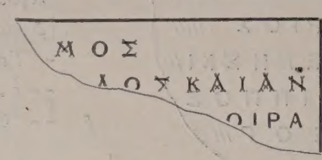
(723) Fragmenta tria lapidis unius, cuius media pars incisura ornata erat, *a* l. 0,25, a. 0,27, cr. 0,13; *b* l. 0,19, a. 0,45, cr. 0,19; *c* l. 0,17, a. 0,21. Litterarum in incisura scriptarum a. 0,015; ceterarum maior, sed inter se diversa. Exscripsi.

a *b* *c*

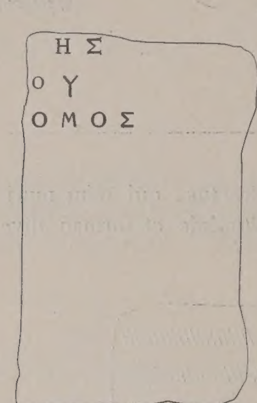
- δ]άμας Κλε[ιτοθέ]-
Τ[ιμώ]νακτος. νης Θε - -
Ἀντισθ[έ]νης Πυθοκρά[τους. Ζ]ώπυρος.
Ἀν[τ - -

(724) Tabulae magnae dextra pars superior, cuius max. l. 0,70, max. a. 0,415, cr. 0,11, marmoris albi. Litterae apicatae altae vs. 1 0,045, vss. 2. 3 c. 0,08. Exscripsi.

Vs. 1 nomen in - - μος; vs. 2 - ος καὶ Ἀν -; vs. 3 Κ]οιρα[νο -.

(725) Fragmentum marmoris (?) albi, cuius max. l. 0,18, max. a. 0,30, max. cr. 0,13. Vs. 3 minoribus litteris (a. 0,012 — 0,016) quam ceteri (a. 0,022 — 0,05) scriptus. Exscripsi.

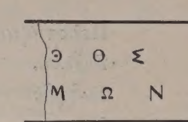
- - ης
- - ου
- ν]ομος.

(726) Lapis deformis (marmoris nigricantis), cuius max. l. 0,60, max. a. 0,09, max. cr. 0,32. Litterae corrosae ac prope evanidae. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

//////////////////////////////// Ϲ
ΚΙΛΑΣΝΙΟΣΟ

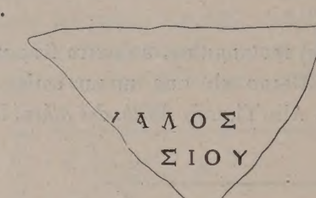
Nihil est. ϒ - ΔΑΝΙΟΣ

(727) Lapis niger a parte sinistra fractus, a parte superiore margine altiore ornatus, max. l. 0,20, a. 0,13, max. cr. 0,25. Litterae bonae quarti fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,025 — 0,04. Exscripsi.

[Βόη]ϑος
[Ἕρ]μων *similia.*

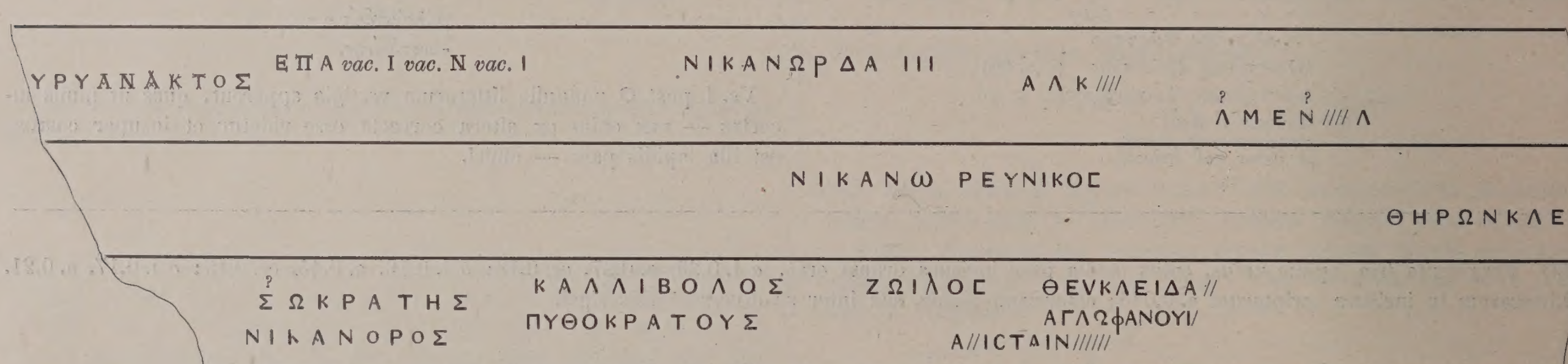
(728) Fragmentum stelae marmoris albi, cuius max. l. 0,27, max. a. c. 0,22, cr. 0,09. Exscripsi ad ecclesiam S. Artimii, quae dimidium fere horae a vico Βουρβοῦλος septentrionem versus distat, in Constantini Soroti fundo.

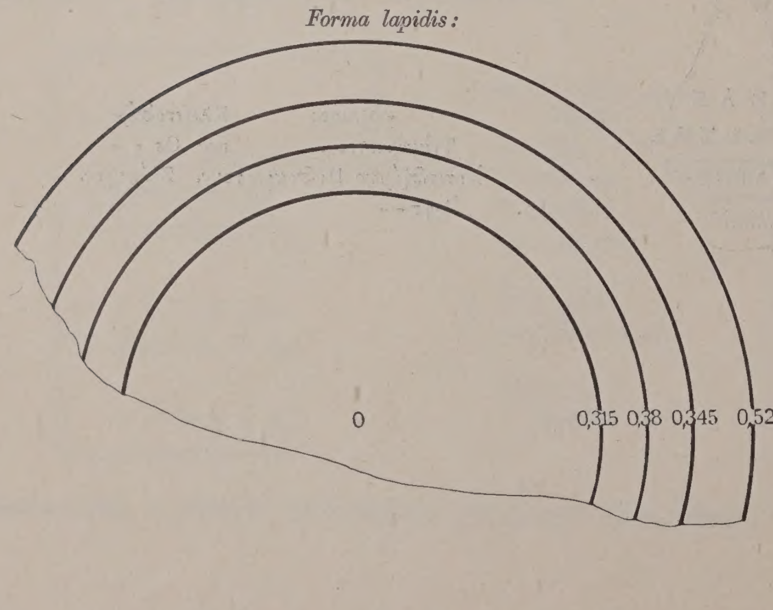
[Ὠκύ]αλος
- σίου.

Et hunc lapidem sicut omnes Soroti pristini Theraeorum demarchi a Μεσαβουνῷ delatum esse verisimile est.

729 In foro ante Basilicae portam basis cylindratae cymatium inferius effodi, cuius dimidia propemodum pars defracta est. Latus superum excepta ea parte, in qua olim basis ipsa collocata fuerat, fere totum nominibus sera aetate pessime inscriptis opertum. Litteraturae barbaries nec typis nec verbis satis exprimi potest. Exscripsi.

Forma lapidis:

I. - - Ε]ὐρυάνακτος. Ἐπαιν - Νικάνωρ - - Ἀλκ - - - -

II. Νικάνωρ. Εὔνικος. Θήρων Κλέ[ωνος].

III. Σωκράτης Νικάνορος. Καλλίβ[ω]λος Πυθοκράτους. Ζωΐλος. Θευκλείδα[ς] Ἀγλωφάνου[ς]. Ἀ[ρ]ιστ[α]ιν[ος s. - ετος].

Καλλίβωλος Πυθοκράτους ut n. 662 I. Ad Θευκλείδας Ἀγλωφάνους cf. n. 516.

730 In muro orientali exteriore aedificii prope forum septentrionem versus siti lapis est oblongus, l. plus 0,93, a. 0,50, ubi diversis manibus nomina incisa leguntur. Scripturae genus variat; vss. 6. 7. 9 crassioribus et altioribus litteris scripti (a. 0,03—0,05). Exscripsi.

ΕΥΔΟΞΟΣ
ΕΥΔΟΞΟΣ
ΕΥΔΟΞΟΣ
ΕΙΙΙΛΟΝΧΟΣ
ΓΙ|ΕΙΔΙΚΟΣ
ΚΙΝΑΙΔΟΣ
ΔΗΜ//// Ͱ
ᐅ(ΕΥΔΟΞΟΣ)ᐊ
ΤΡΙΟΣ

Εὔδοξος
Εὔδοξος
Εὔδοξος
Ἐ[π]ίλουχος
- ειδικος.
κίναιδος
Δημή-
Εὔδοξος.
τριος.

731 Lapis caeruleus, qui in muro fuerat, oblongus, cuius max. l. 0,35, a. 0,285, cr. 0,51; litterae a. 0,035. Effodi in meridionali Basilicae parte. Exscripsi.

ΑΝΔΡΙΚ///// Ἀνδρικ[ός].

732 In lapide aliquo, qui fortasse portae cymatium fuit, a dextra fracto, a. c. 0,20, max. l. plus 0,50, sera aetate nomen pessimis litteris (a. 0,02—0,045) incisum est. Effodi proxime ab ea fico, quae maxime septentrionem versus sita est, in foro (hodie 'τρεῖς συκιές').

ΓΟΡΓΟΣΘΕΝΗΣ Γοργοσθένης
ΞΕ Ξε.

733 A. 1778 exscripsit Fauvel (in monte S. Stephani?), cuius exemplar Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 113 recto) contuli. Ex Fauvelio fluxerunt Pittakis schedae inter se diversae, qui modo Spartae, modo Athenis ad Theseum posuit; e quibus, quae maxime idonea ipsi visa sunt, elegit Boeckh C. I. G. II 2463*b*. Fauvelium et hic et alias sequor.

. . . . . ΩΙΟΣ . ⳩
. . . ΕΙΑΙΟΥ
. ΕΜΙΣΤΟΚΛΙΣ
. ΕΛΕΣΙΚΑΤΟΥΣ
ΔΗΜΟΙΟΝΟ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΥΠΕΡΕΙΔΗΣΚΑΙ
ΓΕΙΣΑΝΩΙ . . . .
ΘΡΑΣΥΛΕΣ . . . .
ΖΩΙΛΟ . . . . . .
. ΚΑΛΛ . . . .
ΝΙΗ . . . .
ΔΩ . . . .
ΠΥ . . . . .
. . .

[Διό]δω[ρ]ος
[Ἑστ]ιαίου.
[Θ]εμιστοκλ[ῆ]ς
[Τ]ελεσικ(ρ)άτους.
Δημό[ν]ο[μ]ος(?)
Διονυσίου.
Ὑπερείδης καὶ
Τεισάνω[ρ οἱ]
Θρασυλέο[ντος].
Ζωΐλο[ς
Καλλ - - -
Νι[κ - - -]
Δω - - - (cf. n. 485)
Πυ[θ - - -]
- - - - -

Thrasyleontis filii noti n. 340, 20, Diodorus Hestiaei f. n. 335 *B* 13. Prope vss. 1. 2 ad dextram postea Christi monogramma additum est.

734 Lapis, qui in muro fuisse videtur, ab omnibus lateribus excepto inferiore fractus, l. plus 0,61, max. a. 0,17, cr. 0,21. Litterae simplices, a. 0,03—0,05. Effodi in fori parte ea, quae versus euronotum spectat.

ΔΙΟΦΑΝ/////////////// Διοφαν - -

735 Intra balneas prope Basilicam meridiem versus sitas lapidem effodimus deformem, cuius max. l. c. 0,46, max. a. 0,93; litterae male incisae seraeque aetatis a. 0,08—0,09; Η et Σ 0,05—0,055. Exscripsi.

ΚΡΑΤ Η Σ Κράτης.

736 In inferiore parte muri magni, qui pulcherrimum murum prope Basilicam septentriones versus situm fere continuat, fragmentum serae aetatis inaedificatum est, cuius max. l. 0,22, max. a. 0,15; litterae a. 0,013—0,015. Exscripsi.

? ?
/////////////// ΡΙΙΑΠΙΣ - - -
ΘΕΥΚΡΙΤΟΣ Θεύκριτος.

Hac inscriptione demonstratur murum ipsum altero p. Chr. n. saeculo non esse antiquiorem, cum, qui in muro nomen inscribere velit, vix unquam in infimo muri parte incidat.

737 In eiusdem muri quo n. 736 parte infima proxime ab angulo, qui euronotum spectat, in lapide l. 0,47, a. 0,35. Litterae pessimae.

ΙϜΙ////////////////////
Superficies Σ
deleta ΚΡΑΤΗΣΙΛ
ΠΡΩΤΑΡΧΙΔΑΣ ΤΙΓ
ΕΧΣΣ//ΠΠΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑ
ΚΙΙ ΑΝΔ ΠΑΝΤΑΝΩΡ
Ι:Λ//ΙΠΠΟΣ
ΑΤΟΣ

Κρατησίλ[οχος].
Πρωταρχίδας.
. . έσιππος.
Ἱπποκρά[της].
Παντάνωρ.
[Π]ά[σ]ιππος.

Prope marginem superiorem: ΤΙΜΩΙ i. e. Τίμω[ν]. Leviora praetereo.

738 Lapis caeruleus oblongus, qui muri fuisse videtur, a dextra mutilus, max. l. 0,50, a. 0,22, max. cr. c. 0,23. Litterae negligenter incisae, vs. 1 a. 0,035—0,04, vs. 2 0,015. Exscripsi in regione τρεῖς συκιές, i. e. in foro, sub una de tribus illis ficis.

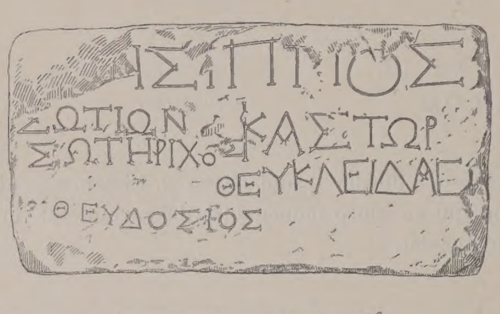
ΜΕΛΕΙΠΠΟΣ Μελέϊππο[ς]
Ε Ε -

ΚΛΟΧΑΡ//Σ Κλ(ε)όχαρ[ι]ς.

739 In lapide, qui muri alicuius fuisse videtur, oblongo, l. 0,89, a. 0,51, max. cr. 0,29, diversis manibus nomina incisa sunt. Litterarum altitudo inter 0,03 et 0,06 variat. Effodi in fori parte septentrionali. Exscripsi.

ΣΑΡΑ ΣΩΤΙΩΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ	Σαρα(πίων?). Σωτίων Καλλιστράτου.
Α ΓΑ Θ Ω Ν	Ἀγάθων.
Κ Α Λ Λ Ι Ν Ο Μ Ο Σ	Καλλίνομος.
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ	Ἐπαφρόδιτος
// Ε Ι Π //////////////	- ειπ -
Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ	Θεμιστοκλῆς.

740 Lapis oblongus, l. c. 1,00, a. 0,48, max. cr. 0,27, qui in muro aliquo fuisse videtur ibique nominibus diversis inscriptus. Litterae apicatae a. 0,03 (in Θευδόσιος) — 0,09 (in -σιππος). Reperitur in foro inter duas ficos (locus τρεῖς συκιές). Edd. Gerhard *Arch. Intelligenzbl. der allgem. Litt.-Zeitg.* 1835 n. 9 p. 66 et Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 92 sq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 56 sqq.) et tab. II 102 (C. I. G. II add. 2476*s*; C. Keil Anal. epigr. et onomat. 1842, 131); Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 256. Exscripsi. Ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

-ίσιππος *vel* -ή]σιππος.
Σωτίων. Κάστωρ.
Σωτήριχος. Θευκλείδας.
Θευδόσιος.

Boeckhius Prokeschii exemplari non satis accurato usus Κάστορ[ι] hunc lapidem esse dedicatum coniecit, quippe cuius nomen ceteris omnibus multo maioribus litteris esset incisum. Quam opinionem quicunque lapidem ipsum aut probam imaginem eius viderit reiecturum esse opinor.

741 Columella a. 0,75, dm. 0,57, extra septentrionalem Basilicae partem inventa. In latere et superiore et inferiore foramen est rectangulum ad adiungenda cymatia seorsum exsculpta. Litteratura negligentissima. Exscripsi.

Τ Ι Τ Ο C	Τίτος.
Α Ι Θ Ρ Ι Ο C	Αἴθριος.
Є Υ Δ Α Σ	Εὔδας.

742 Lapis, qui in muro fuerat, deformis, l. 0,67, a. 0,13, cr. 0,30, in Basilica effossus. Exscripsi.

Χ Α Ι Ρ Ε Δ Α Μ Ο Σ — Χαιρέδαμος.

743 Fragmentum marmoris albi, cuius max. l. 0,105, max. a. 0,125, max. cr. 0,055; litterae accurate incisae a. c. 0,015. Effodi in foro.

// Ο Χ Ο Σ	- οχος.
\ *vacat*	
vacat	

744 In limine templi, quod Apollinis Pythii esse conieci, sub ecclesiae Christianae, quae postmodo ibidem exstructa est, apside nomina duo incisa sunt, prius maioribus (a. c. 0,055), alterum minoribus et serioris aetatis litteris (a. c. 0,025). Lapidis l. 1,72, a. 0,55. Exscripsi.

Α Ρ Ι Σ Τ Α Ι Ο Σ Ϙ(?)	Ἀρισταῖος -
Θ Є Υ ΚΡΙCΙΟCЄΥ Β Λ Τ Λ	Θευκρίσιος Εὐβάτα.

Ἀρισταῖος dei nomen est Apollinis ex Cyrene filii, sed etiam hominum. Quaeritur, num in introitu templi loco scilicet pedibus trito sanctum dei nomen inscribi potuerit. Quamobrem hanc inscriptionem inter sacras referre dubitavi.

745 Lapis oblongus, l. plus 0,30, a. 0,22, cr. 0,15, exteriori ianuae ecclesiae Christianae insertus; litteris a. 0,02—0,03. Exscripsi.

Ε Υ Π Ο Λ Ι Σ — Εὔπολις.

746 Lapis superior (corona) basis cylindratae (dm. 0,82), cuius in latere superiore duorum pedum vestigia sunt. Prope marginem summum litterae sunt incisae, a. 0,03, sed ita ut dubitari possit, num ad statuam pertinuerint; immo nomen incohatum neque unquam perscriptum esse videtur. Effodi in area ecclesiae byzantinae (= Apollinis Pythii templi?).

Ν Ι Κ Ο Κ — Νικοκ -

747 Lapis oblongus, l. 0,475, a. 0,24, cr. 0,36. Litterae crassae sed obiter et negligenter incisae, a. 0,02—0,04, ф 0,055. Effodi in via, quae a principali via ecclesiam versus (in Apollinis Pythii sacrum?) ducit.

Ε Χ Ε Β ω Λ Ο Σ	Ἐχέβωλος.
Σ Τ Ε ф Α Ν Ο Σ	Στέφανος.

748 In cubiculo ad viam, quae e foro meridiem versus ducit (ubi Veneris statua duos fere pedes alta inventa est), in duobus lapidibus deformibus muro insertis nomina quaedam inscripta sunt.

a	/////// Γ Η Ξ ////////////	[Ἁ]γη[σ -
	Α Γ Η Σ Α Γ Ϲ Ρ Λ	Ἁγησαγόρα.
b	Ι Λ Ν Α Ξ	*nomen in* -ιάνα[ξ]?
	Ο	

749 In aedificio privato ad viam principalem, quae ab Apollinis Carnei templo in forum ducit, orientem versus sito duo lapides cylindrati ad unam columnam pertinentes inventi sunt, quorum a. 0,96 et 0,92, diametri superiores 0,415 et 0,39. In superiore columnae parte nomen *a* (a. 0,03—0,033), et infra nomen *b* (a. 0,07); in inferiore parte nomen *c* (a. 0,018—0,025) incisum. Exscripsi.

a Σ ι Α Χ Υ Σ — Σ[τ]άχυς.

b ≺ Α Ρ Τ Ι Δ Α — [Κ]αρτιδά[μας].

c Φ Ο Ι Ν Ι Ξ — Φοῖνιξ.

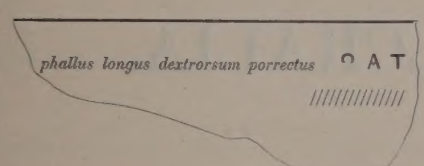
---

750 In lapide oblongo, l. 0,32, a. 0,335, qui est in ianua aedificii privati inter templum [Bacchi?] et Ptolemaeorum gymnasium siti; litteris a. 0,02. Exscripsi.

Α Γ Α Θ Ω Ν — Ἀγάθων
Α Γ Α Θ Ω Ν Ο Σ — Ἀγάθωνος.

---

751 Fragmentum lapidis caerulei, in margine superiore integrum, cuius max. l. 0,245, max. a. 0,155, max. cr. 0,07; litteratura pessima. In urbis antiquae nescio quo loco effossum. Exscripsi.

---

752 In ianua parvae ecclesiae 'Σταυρὸς τοῦ Ἀσκηταριοῦ' appellatae, ad viam sitae, quae ab Evangelismo versus *Kamári* ducit, stelam vidi summopere detritam, l. 0,295, a. 0,73, cr. 0,15; litteris negligenter exaratis, diversis manibus incisis.

////////////////// Α Ι C
//////////////////// ⸝ /////
/////////////////////// Α Ε
Μ //// Α Γ Ν Ο Σ C
Σ /////////////////////////////
Γ Ι Ι ///////////////////
ΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΛΑ
Α Γ Η Σ Α Γ Ο Ρ Α
Α Σ ///////////////////////////////
////////////////////////////////////

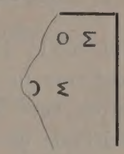
Α Π L ///
Λ Ι Υ Θ /// Κ Ρ /
Ι Ι ////////// Α ////

Vs. 4 Ἁγνοσ[θέν- || vs. 7 Ἀρ]ισ[τ]οκρατί[δ]α- || vs. 8 Ἁγησαγόρα. || vs. 12 Ε]ὐθ[υ]κρα[τ-

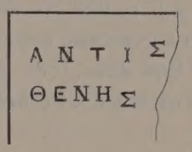
---

753 Lapis, qui in muri alicuius angulo fuisse videtur, caeruleus, max. l. 0,195, max. a. 0,35, max. cr. 0,22. Continet in duobus lateribus nomina.

a) in latere sinistro (a. 0,035 et 0,03):

b) in latere dextro:

Ἀντισ-
θένης.

---

754 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 90 et tab. II 90 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 54) ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*q*, 90).

Γ Α Θ Ο Δ Ο Σ — [Ἀ]γάθοδος.
Δ — Δ - -

---

755 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 91 sq. et tab. II 85 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55. 56 sq.) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 85).

Δ Α Μ Ο Χ Α Ρ Ι Σ — Δαμόχαρις.
Θ Ε Υ Δ Ο Τ Ο Σ — Θεύδοτος
Α Λ Κ Ι Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ — Ἀλκισθένους.

---

756 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 92 sq. et tab. II 92 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 56. 57) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 92).

Ε Υ Κ Ρ Ο — [Τ]εῦκρο[ς].
Λ Η Σ Ι Π Π Ο Σ — [Με]λήσιππος.

---

757 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 91 et tab. II 87 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55 sq.) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 87).

Ε Χ Μ Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Π Ρ Α Τ Η Μ . . .
◡ Λ
Κ Α Τ
Ε . ∟ Α Γ Ο Ρ Α Σ

Ἔχμανδρος.
Πρατημ[ένης].
[Π]ολ-(?).
[Ἑ]κατ-(?)
Ε[ὐ]αγόρας.

ΕΥΜΑΝΔΡΟΣ|ΠΡΑΤΑΙΜΕ|ΝΟΥΣ Lenormant se legisse finxit (Philol. XXIV 1866, 331). Sed iam scimus probum esse nomen Ἔχμανδρος.

758 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 93 et tab. II 91 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 57) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 91).

Ι Α Λ Λ Ι Β Ω Δ Ο Σ	[Κ]αλλίβω[λ]ος
Π Υ Θ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Σ	Πυθοκράτο(υ)ς.

Idem nomen n. 729 III. Lenormant Philol. XXIV 1836, 331 se legisse dicit ΚΑΛΛΙΒΩΛΟΣ|ΠΥΘΟΚΡΑΤΟΥΣ, sed cum in ceteris titulis ab eo tractatis nullum αὐτοψίας vestigium cernatur, haec quoque coniectura, non oculorum acie eum assecutum esse verisimile est.

759 In monte S. Stephani in rupe sub n. 628 '*in der Nähe der Stadtmauer*' (i. e. prope murum magnum a gymnasio epheborum occidentem versus situm). Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 93 et tab. II 84. 89 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 57) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 84. 89).

a	Μ Ι Θ Ρ Η Σ	Μιθρῆς.
b	Ʃ Η Ԁ Θ Ι W	Μιθρῆς.

760 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 94 et tab. II 93 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 58sq.) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 93).

Σ Κ Λ Μ Ο Τ Α	Σκ[α]μότα[ς]
Α Γ Α Α Ρ	Ἀγα[θ]άρ-
Χ Ο	χο[υ] *s.* -χο[ς].

761 '*Bruchstücke von Felsinschriften, wie es scheint, nebeneinander.*' Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56 et tab. II 100 *a b* (= *Ges. kleine Schriften* VI 17) ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*x*).

a	. . . Μ Ε Ν Ο _	-μενο[ς].
b	|--||--|-|Ο Α Ρ Δ Ι	- - -

b a Vosswinckelio (De Theraeorum insulis 57, 68) ad Agdistin refertur. Sed etiam [Σ]αρδι[ανός] aliquis vel [Κ]αρδι[ανός] subesse potest. Res prorsus incerta est.

PARS OCTAVA.

MONVMENTA SEPVLCRALIA.

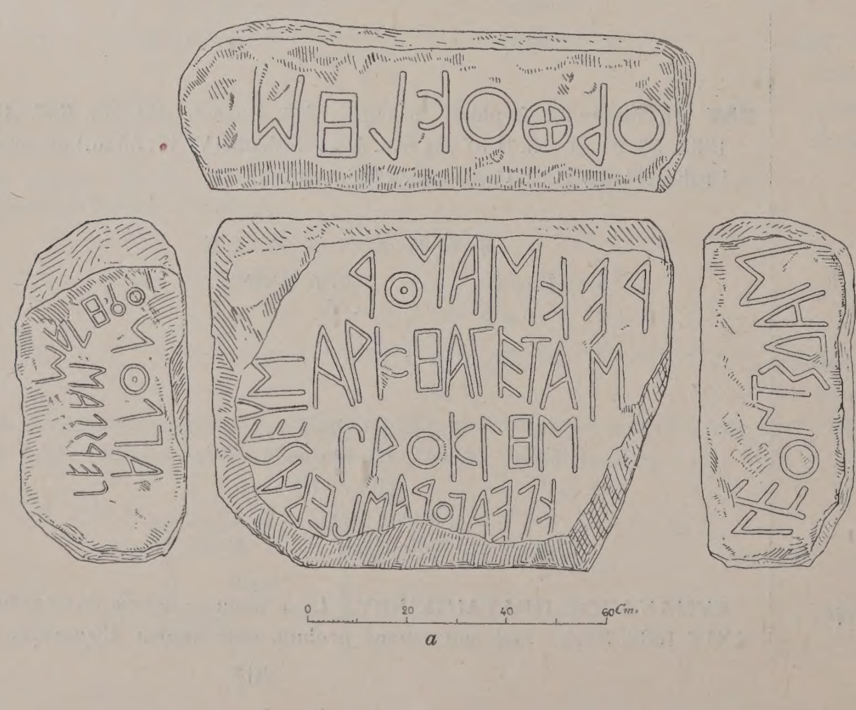
SECTIO PRIMA.

MONVMENTA ANTIQVISSIMA.

762 Stela magna lapidis nigricantis volcanii, cuius formam qualis fere sit ex imagine infra apposita perspicies, infra Selladam a Rossio inventa et Athenas translata, ubi in Museo publico adservatur. Litterae adversi maxime lateris profundae et magna cum cura incisae. *a* = adversum, *b* = sinistrum, *c* = dextrum, *d* = superum latus. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55 sqq. multis locis (= *Ges. kleine Schriften* VI 16 sqq.) et tab. I n. 1*a*—*e*, cf. C. I. G. II p. 1084; Rangabé *Ant. Hell.* 1855, I 1; Le Bas *Voy. arch.* I *Explic.* tab. II 7; Roehl I. G. A. 451 cum imagine ad exemplaris gypsei Berolini in Museo conservati fidem non accurate delineati (cf. Friederichs-Wolters *Die Gypsabgüsse ant. Bildwerke* n. 15—18; — Roehl Imagg.[2] 2, 13; Cauer Delect.[2] 142; Roberts *Introd.* I 25, 2; cf. Kirchhoff *Studien*[4] 60 sqq.). Denuo delineavit ad fidem formae gypseae Berolinensis ectypique mei Athenis facti M. Luebke.

d

b

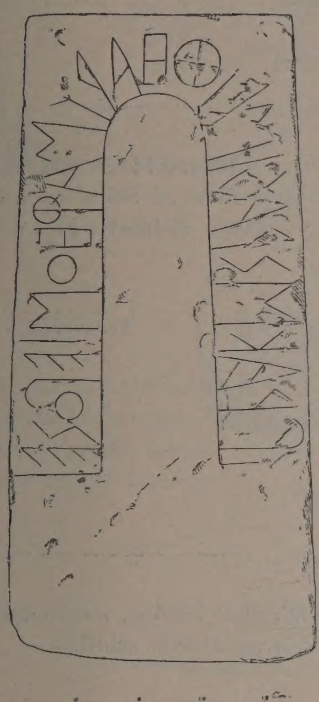
c

a

a	Ῥηκσάνωρ ἀρκhαγέτας. Προκλῆς. Κλεαγόρας. Περαιεύς.	*b*	Ἄγλων. Περίλας. Μάληϙο[ς].
c	Λεοντίδας.	*d*	Ὀρθοκλῆς.

c 'In quinto latere Prokesch ⊃I, Iatrides (apud Rangabeum) ◁ agnoscere sibi visi sunt.' || *a* vs. 2 appellativum ἀρκhαγέτας i. e. rex, ut Spartae, ad nomen primum pertinere censuit Rangabé. Neque improbabile est primo regem ibi esse sepultum, deinde alios e regia gente additos. || vs. 4 Περαιεύς demoticum esse non potest, cum nemo unquam Theraeus ex haud exiguo numero, qui innotuit, demotico usus sit; Atheniensem Φοιβιανὸν Πειραιέως Λαμπτ(ρέα) C. I. A. III 1, 1171, 38 confert Wilhelm.

763 Stela lapidis nigricantis, l. 0,25, a. 0,56, cr. 0,11—0,12, reperta ad vicum Ἄνω Γωνία, nunc Phirae in comitis de Cigalla domo. Litterae et lineae, quae eas circumdant, obiter sed eleganter et accurate incisae. Edd. I. de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 391, 2; Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit. N. S.* V 2, 1856, 27, 36 ex apographo Leicesteri; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 260 et tab. *R* 3, ex quo collato ectypo Roehl I. G. A. 449 (= Imagg.[2] 1, 10; Hirschfeld Tit. statuar. tab. I *b*; Cauer Delect.[2] 141, 9; Roberts *Introd.* I 25, 1 *n*, cf. Kirchhoff *Studien*[4] 62, 1). Imaginem ectypis exemplarique meis usus delineavit M. Luebke.

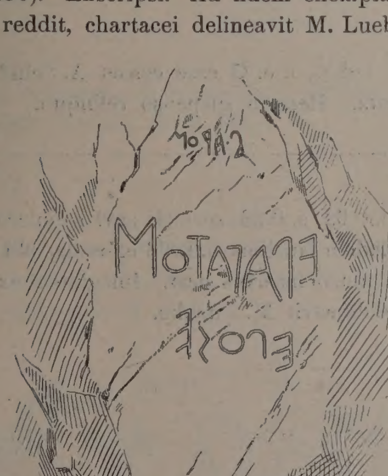
Πρακσίλαι με Θhαρ(ρ)ύμαϙhος ἐποίε(ι).

Roehl: I//MI//AIΣMKAϘΠ i. e. Πρακσί[λ]α | [ἠ]μ[ί].

De artifice, qui imaginem in lapide pinxerit, vix recte cogitat E. Loch De titulis graecis sepulcr. Regimonti 1890, 9.

---

764 In faucibus, quae a iugo Σελλάδα meridiem versus oriuntur, ascendenti ad dextram in ipsa rupe, quae eo loco levigata est, titulus duplex est incisus; vs. 1 minoribus, vs. 2 ingentibus litteris, vs. 3 mediocriter altis. Versus 2. 3 a primo non recte divulsi sunt, nec minus corrigenda quae de Echendra tamquam vicina ad vss. 2. 3 adnotavit Roehl. Nimis enim inaccurate locos significaverat Prokesch-Osten, cuius ex schedis ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55 sqq. 78 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16 sqq. 41) et tab. I n. 11 [= vs. 1] et n. 4 [= vss. 2. 3] (Roehl I. G. A. 438. 436 = Imagg.[2] 1, 3. 1; Cauer Delect.[2] 141, 6. 2; Roberts *Introd.* I 23 sq., 1 *c a*, cf. H. Collitz *Hermes* XXII 1887, 136). Exscripsi. Ad fidem exemplaris mei ectypique, quod non omnia reddit, chartacei delineavit M. Luebke.

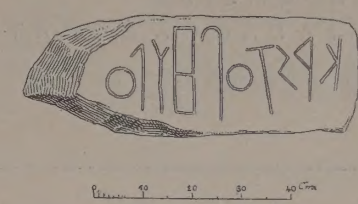

Βάρων.

Ἐπάγατος ἐποίε(ι).

Vs. 1 cf. nomina Ἐμ-βάρης (Theraeum: n. 437) Βάρος Βάρις (Fick-Bechtel *Griech. Personennamen* 77). || Ἐπάγατος num artifex fuerit, addubitavit Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I[1] 43, [2] 32.

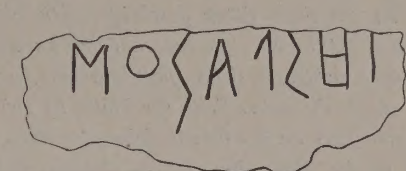
765 Trabes deformis (stela sepulcralis) marmoris caerulei in parte nulla levigata, cuius max. l. 0,68, max. cr. 0,21; reperta ad iugum Μεσαβουνό, postea Syram in Museum translata. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 201 *a* cum tabulae alterius n. 201 *a*, cf. *Reisen auf den griech. Inseln* I 67 sq.; Rangabé *Ant. Hell.* 1855, II 355; Roehl I. G. A. 442 adhibito Rossii diario (= Imagg.[2] 1, 5; Cauer Delect.[2] 141, 8; Roberts *Introd.* I 24, 1 *g*). Exscripsi.

Κριτοπhύλο(υ).

---

766 In lapide rudi supra iugum Σελλάδα nominatum reperto, deinde Syram in Museum publicum translato. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 201 *b*; Rangabé *Ant. Hell.* 1855, II 355 et melius ex Rossii libro p. 1042; Roehl I. G. A. 443 ex Rossii diario cum Purgoldi notis (= Imagg.[2] 1, 6; Roberts *Introd.* I 24, 1 *h*). Vidit L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 199.

Πhίλαιος.

Purgold: H'I et post M lineam \ legit, de qua Pollak adnotat: '*Es schien mir ausgeschlossen, sie für einen Bruch im Steine zu halten*'. Rangabé hunc titulum cum altero coniungit n. 765.

---

767 Ad viam, quae in specu Πελεκητό in orientali montis Prophetae Eliae clivo, iugi vero Σελλάδα appellati meridionali, situm fert, inscriptiones rupestres invenit, exscripsit ectypisque factis mecum communicavit P. Wilski.

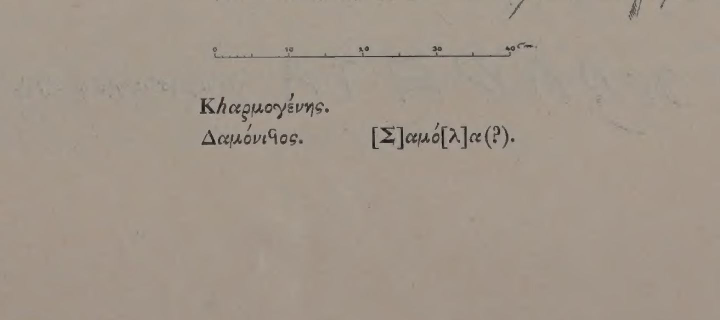
a) ⊞ (l. 0,10, a. 0,12).

b) paullo infra, litteris crassis a. 0,08—0,10:

E //Γ I X A P I   Ἐ[π]εχαρ-

Vestigia litterae Γ ab E paullo longius distant.

c) infra *b* tituli duo unus prope alterum incisi, quorum imagines ectypo usus delineavit M. Luebke.

Κhαρμογένης.
Δαμόνιϙος.   [Σ]αμό[λ]α(?).

768 Basis marmoris albi, l. 0,36, a. 0,18, cr. 0,36; litteris bonis et perantiquis, sed evanidis, a. 0,018. Ed. F. Koepp ex Schauberti schedis *Arch. Anz.* 1890, 142 adn. 57 n. 14, qui a loco Σελλάδα lapidem delatum esse tradit. Exscripsi Goniae in ecclesia S. Trinitatis.

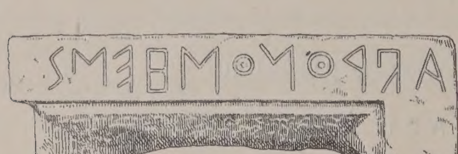
// ∧ ıı ∧ ////////////////////
////////////////// Ν Η //// Τ Ο /// Ε //// Ε Ϟ Λ Ε Ϟ
///////////// Ϟ Μ Α Η Ο Ρ Α Γ Α ⊕ Ο Ν Δ Ο Μ Α Τ Ε? Ϟ?
//////// Μ Α Ϟ Δ Α

Schaubert vs. 1. 2 non habet; vs. 3 . ϞΜΑΗΟΡΑ · ΝΑΘΟΝΔΟΜΑΙΚΗ; vs. 4 ΥΜΑϞΔΑ. || Vs. 3 ἅhωρα et ἔβας Wilamowitz.

— ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑⏑ νη. τό[δ]᾽ ἐ[π]είγει |
. . ις ἅhωρα παθὼν δῶματ᾽ ἔ[β|α]ς Ἀΐδα.

---

769 ‘*Bank beziehungsweise Tisch aus schwarzem vulcanischem Stein. Soll sich in dieser Art auf Thera öfter finden und den Todten als Auflager für den Kopf dienen. Das Ganze ist aus einem Stück gearbeitet. Die obere Platte ist 0,445 lang, 0,265 breit und 0,06 dick. Sie ruht auf drei kurzen, dicken Füssen, die nur an ihren aussen sichtbaren Seiten glatt bearbeitet, nach innen zu aber roh gelassen sind. Auch die untere Seite der Platte ist roh und unbearbeitet. Von den Füssen sind zwei an den beiden Ecken der einen (rechten) Schmalseite, der dritte ist in der Mitte der anderen (linken) Schmalseite. Die Inschrift steht auf der vorderen Längsseitenfläche der Platte, also auf einer 0,445 langen und 0,06 breiten Fläche. Die Buchstaben sind mit grösster Praecision und Schönheit und mit gleichmässigen Abständen und in gleichmässiger Tiefe in den Stein geschnitten. Wenn der Tisch steht, so beträgt seine Höhe 0,165*’ (Schiff). Repertus est lapis ad Μεσαβουνό, unde in comitis de Cigalla domum devenit. Edd. L. Ross multis locis (*Bull. dell' Inst.* 1842, 173; Inscr. graec. ined. III 247; *Arch. Aufs.* I 52, 9); Welcker *Rhein. Mus.* II 1843, 443; Ahrens Philol. I 184); Le Bas *Voy. arch.* I *Explic.* tab. V 12; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 261; Roehl I. G. A. 446 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 1, 8; Cauer Delect.[2] 141, 1; Kirchhoff *Studien*[4] 63; H. Collitz *Hermes* XXII 1887, 136; Roberts *Introd.* I 24, 1*l*). Exscripsit A. Schiff; formam ectypo et photographica imagine ab eodem viro docto confecta usus delineavit M. Luebke.

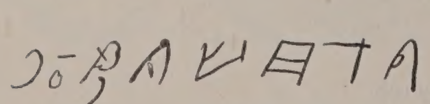

Ἀβρωνος ἠ(ε)μί.

Litteram B primus intellexit Collitz. || ϟΜ∃Β cf. G. Meyer *Griech. Gramm.*[3] § 486, 2: ‘*Auf der Inschrift von Thera — — las Kirchhoff Alph.*[3] 51 ϟΜ∃Β [corr. ϟΜ∃Β] *unrichtig* εἰμί, *jetzt Alph.*[4] ἠ[ε]μί; *vielmehr ebenfalls* ἡμί, ΒΕ *ist* = η *wie auf der Inschrift aus Abu-Simbel* I. G. A. 482 *i* ∃ϟΑ1∃Β = ἤλασε; *auch Roehl's und Cauer's* ἡμί *ist unwahrscheinlich*’ et P. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 431.

---

770 ‘*Questa trovasi incisa su una lapide marmorea trovata alcuni anni sono* (ante a. 1864) *in quest' isola di Santorino.*’ Ed. Roehl I. G. A. 468 ex comitis de Cigalla epistula ad Henzenium data.

[Η]αγη[σ]α[γ]ό[ρας (?)].

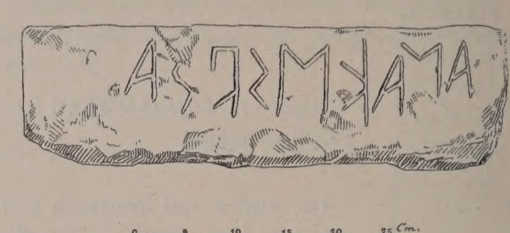
771 Stela lapidis calcarii simplex et rudis, l. 0,78, litteris magnis sine arte incisis, in faucibus meridionalibus infra Selladae iugum a. 1896 effossa. Imaginem Dragendorffii exemplari ectypoque usus delineavit M. Luebke.

Ηαδίμα.

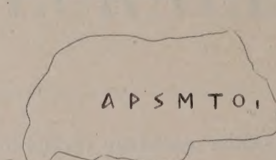
772 Lapis rutilus volcanius fere oblongus, l. 0,48, a. 0,14, cr. 0,32, litteris profundis bene incisis, in faucibus meridionalibus ad Selladam a. 1896 effossus. Ex Dragendorffii exemplari et ectypo delineavit M. Luebke.

Ἀνακσιβία.

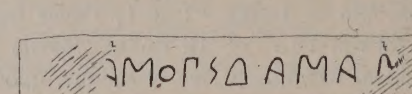
773 Lapis calcarius rudis, l. 0,50, a. 0,26, anno 1896 in meridionalibus faucibus sub Sellada effossus. Edo ex Dragendorffii schedis.

Ἀριστο-

---

774 Coperculum sepulcri ingens ex nigro lapide (‘*Lava*’) factum, l. 1,09, a. 0,18, cr. 1,88; litteris magnis et rotundioribus quam Therae esse solent. Exscripsi ante ecclesiam Γενέθλιον τῆς Παναγίας, quae est inter vicum Φοινικιά et promunturium *Kolúmbo.*

Ἀσωπίδα σᾶ[μα (?)].

Ultimam litteram non Γ/// sed C, i. e. O esse censet A. Schiff. Quamobrem Σάο(υ) vult Wilamowitz. Rem in suspenso relinquo.

---

775 Lapis rudis calcarius, l. 0,62, a. 0,23, serioris aevi sepulcro insertus, in meridionalibus infra Selladam faucibus a. 1896 effossus, ubi una cum n. 817 sepulcri recentioris muro insertus erat. Imaginem ex Dragendorffii schedis ectypoque delineavit M. Luebke.

Βίωνι.

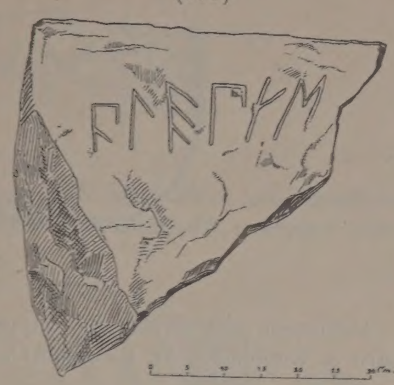
Post ι alterum, quamqum ibi maxime corrosa est lapidis superficies, nullam aliam litteram fuisse satis certum est. Ad dativum cf. e Theraeis inscriptionibus n. 763 Πρακσίλαι με Θhαρ(ρ)ύμαϙhος ἐποίε(ι).

776. 777 Lapides calcarii rudes in meridionalibus infra Selladae iugum faucibus a. 1896 effossi. Imagines ex Dragendorffii exemplaribus ectypisque delineavit M. Luebke.

(776)

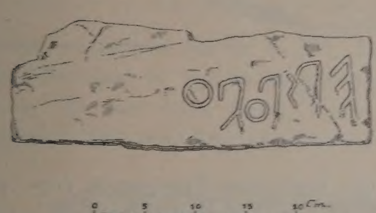

(777)

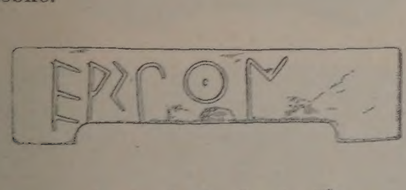
Βλέπυς.

778 Lapis rudis calcarius, l. 0,35. a. 0,11, prope n. 755. 817 in faucibus meridionalibus sub Sellada a. 1896 effossus, litteris crassis sed obiter et negligenter incisis. Formam ex Dragendorffii exemplari ectypoque expressit M. Luebke.

Ἐπιπ(h)όβο(υ).

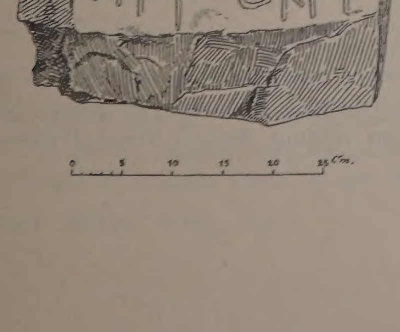
779 Mensa parvula sepulcralis, l. 0,52, a. 0,135, cr. 0,32, litteris admodum profundis et crassis; in faucibus meridionalibus sub Sellada a. 1896 effossus. Imaginem ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

Ἐρίπ(h)ων.

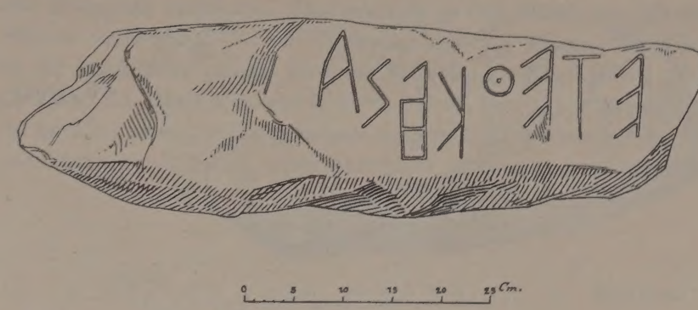
π pro φ scriptum; cf. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 430 sq. Ad lapidis formam cf. n. 769.

780 Lapis rudis a. 1896 in faucibus meridionalibus infra Selladam effossus, litteris mediocriter incisis. Imaginem ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

Η(ε)ρμοκρέ(ων).

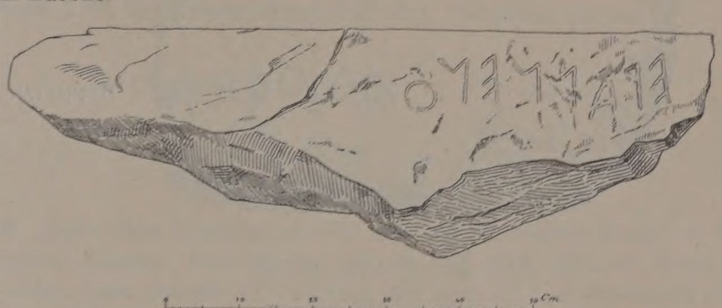
781 Stela rudis lapidis calcarii, l. 0,70, in meridionalibus faucibus infra Selladam apud magnum quoddam sepulcrum (n. 20 Dragendorff) a. 1896 effossa. Formam ex Dragendorffii schedis ectypoque expressit M. Luebke.

Ἐτεόκλησια.

Ligaturae exempla apud Theraeos v. n. 537. 565.

782 Stela simplex et rudis, a. 0,95, lapidis calcarii, litteris obiter tantum incisis, quales fere sunt in nominibus illis prope epheborum gymnasium, ita quidem ut ductus satis certo a lapidis fissuris possint distingui, sed ut simul appareat litterarum formas inter se commixtas esse a quadratario. Effossa a. 1896 in faucibus meridionalibus sub Sellada. Imaginem ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

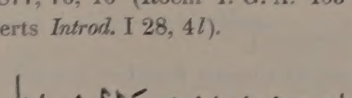
Vix dubitari potest, quin Εὐαγγέλο(υ) voluerit homo.

783 Lapis volcanius formae fere oblongae; l. 0,43, a. 0,32, cr. 0,20, a postica parte rudis; in meridionali Selladae clivo a. 1896 effossus, crassis et profundis litteris. Imaginem ad exemplaris Dragendorffiani ectypique fidem delineavit M. Luebke.

Εὐανίο(υ).

784 In muro vineti prope S. Nicolai ecclesiam, quo a Μεσαβουνῷ delatus esse videtur, lapidem sepulcralem vidit R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 76, 16 (Roehl I. G. A. 465 et add. p. 183 ex Weilii diario; Roberts *Introd.* I 28, 4*l*).

- Ε]ὐμεν[ίδ]ας Καλ(λ)ι - -

Roehl in addendis: ʻLittera a fine tertia in Weilii diario est Ρ, cui puncto si nullam vim tribuimus, spatium quidem inter Γ et S non tantum videtur esse, ut prior littera putanda sit mutila; licet igitur legere Καλ(λ)ιγ- seu Καλ(λ)ιμ- seu Καλ(λ)ιπ-ʼ.

Sed vel multa alia supplementa excogitari possunt.

785 Lapis rudis calcarius, l. 0,55, a. 0,23, in ipso Selladae iugo 1,20 m. sub solo hodierno a. 1896 effossus. Dragendorffii exemplar expressit M. Luebke.

Ἔχετιμ -

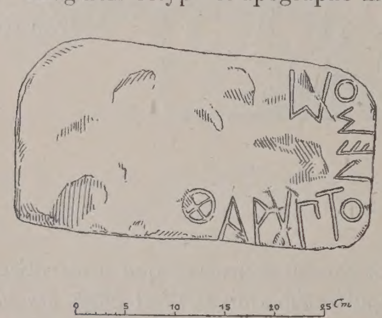
786 Lapis niger volcanius, cuius max. l. 0,56, max. a. c. 0,38. Muro vineti conditum prope vicum Καρτεράδος ad viam, quae Phiram ducit, investigavit mihique ostendit Moschochilus Therae demarchus. Ad exemplaris mei et ectypi fidem delineavit M. Luebke.

Ἡσοϙος (?).

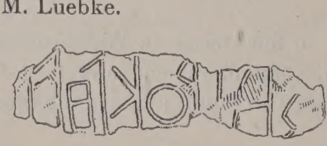
Fortasse Ἡσοϙ(*h*)ος, cf. Ἡσί-οχος et Ἡσ-ανδρος apud Bechtel-Fick *Griech. Personennamen* 138.

787 Stela (sepulcralis) simplex formae fere rectangulae, l. 0,36, a. 0,18—0,205, cr. c. 0,26, a parte postica mutilata, lapidis rubri, quae Therae in arce aut prope arcem reperta postea Athenas translata est, ubi in Musei centralis impluvio conservatur. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55 sqq. 86 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16 sqq. 50) et tab. I 16 ex Prokeschii schedis; Roehl I. G. A. 463 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 3, 19; Cauer Delect.[2] 146, 3; Kirchhoff *Studien*[4] 62 alii); Roberts *Introd.* I 28, 4*k*. Imaginem ectypo et apographo meis usus delineavit M. Luebke.

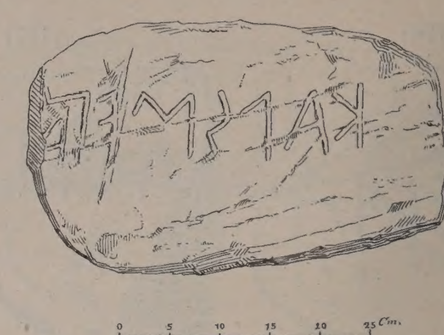
Θαρ(ρ)υπτόλεμος.

788 Lapis niger volcanius oblongus in summis faucibus meridionalibus ad Selladam q. v. inventus, inde Goniam in Seliveri Alaphusi casam delatus, cuius viri humanitati ectypa tria debeo. Ad ectyporum fidem delineavit M. Luebke.

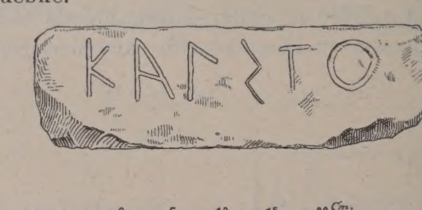
Ἰα[τ]ροκλῆ[ς].

789 Lapis rudis, in quo litterae obiter incisae sunt, a. 1896 in faucibus meridionalibus ad Selladam effossus. Ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

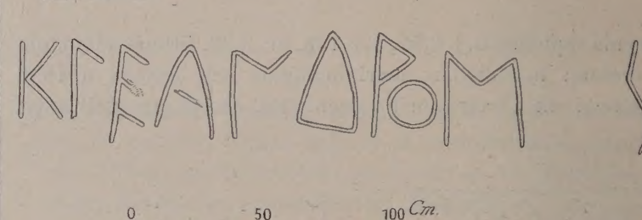
Lectionem satis certam esse ectypum probat; nomen mirum. Καλ(λ)ιμένα A. Kirchhoff. An Καλ(λ)ιμέ[λ]α?

790 Lapis ruber volcanius, l. 0,39, a. 0,12, cr. 0,28, in faucibus meridionalibus infra Selladam a. 1896 effossus. Litterae profundae bene incisae. Imaginem ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

Καλ(λ)ιτώ.

791 In regione Perissa prope ecclesiam Σταυρός in rupe praecipiti, decem metris supra solum, litteris ingentibus a. c. 0,30—0,40. Exscripsit Dragendorff m. Septembri a. 1897, cuius exemplar expressit M. Luebke.

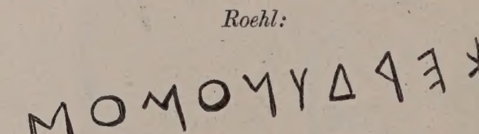

Κλέανδρος.

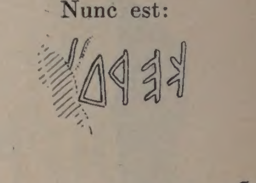
De signo ʃ ambigit idem vir doctus, sitne littera necne.

792 Lapis niger volcanius deformis, l. c. 1,00, a. c. 0,90, ad viam, quae ab ecclesia S. Marinae portum Ἀθηνιόν versus ducit, vineti sepimento insertus. Dicitur a. 1839 inventus esse (Pittakis). Litterae profundae sunt; nunc vero magnam partem deletae. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 429 ex comitis I. de Cigalla medici schedis; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 199 coll. tabula altera; Rangabé *Ant. Hell.* I 3; Keil *Jahn's Jahrb. f. Philol.* 1844 XL 293; Le Bas *Voy. arch.* I *Explic.* tab. V 7; Roehl I. G. A. 441 ex Rossii apographo ex diario deprompto (Imagg.[2] 1, 4; Cauer Delect.[2] 141, 7; Roberts *Introd.* I 24, 1*f*). Exscripsi quae restant. Exemplari meo ectypoque usus delineavit M. Luebke.

Roehl:

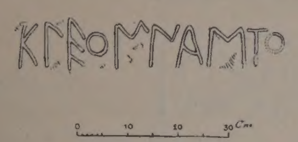
Nunc est:

Κερδύνομος.

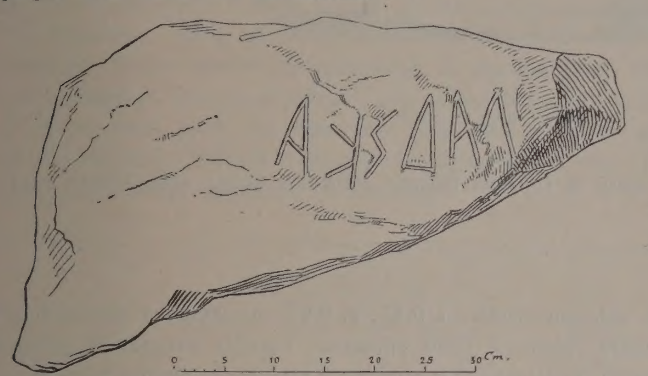
Nomen, quod quadratarii rudis errore pro Κερδώνυμος incisum esse censuerat U. de Wilamowitz-Moellendorff Lectiones epigraphicae (ind. lect. Gotting. 1885/6) 11, ut probum restituit Bechtel *Griech. Personennamen*[2] 160. 219.

793 Basis simplex lapidis rubri, l. 0,55, a. 0,13, cr. plus 0,50. Nunc est in vico Μέσα Γωνία in adyto ecclesiae Metamorphosis. Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213. Imaginem ectypo et apographo meis adhibitis delineavit M. Luebke.

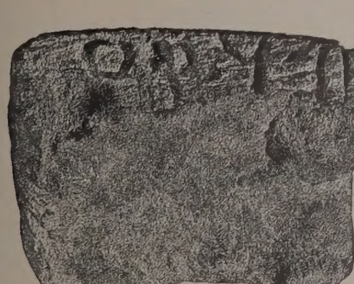
Κλεομνάστο(υ).

794 Stela(?) lapidis calcarii rudis a. 0,60, in faucibus meridionalibus ad Selladam a. 1896 effossa. Imaginem Dragendorffii exemplari ectypoque usus delineavit M. Luebke.

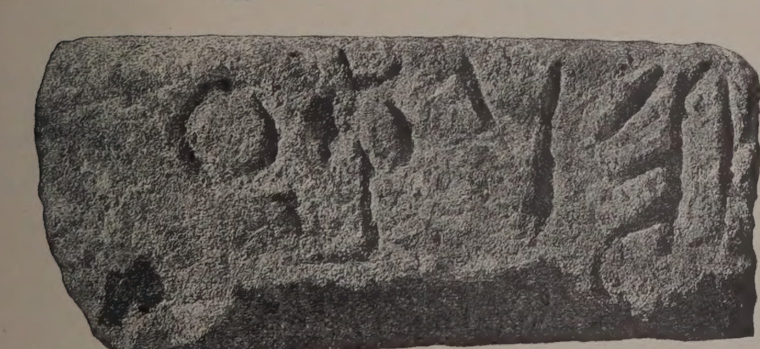

Λαδίκα.

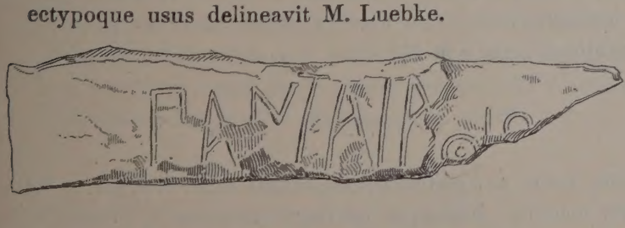
795 Mensa sepulcralis similis n. 769, lapidis rubri, l. 0,375, a. 0,16, cr. 0,32. Formam et lapidis et litterarum imagines exhibent photographicae. Ex vico Μέσα Γωνία, quo a Sellada delatus erat, ad me transportatum Seliverus Alaphusus Museo antiquitatum Theraeo donavit.

Λεύϙο(υ).

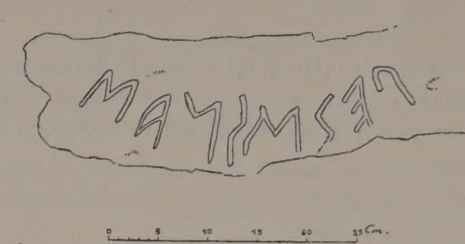
796 Stela simplex et rudis, l. 0,63, lapidis calcarii, a dextra maxime parte mutila, litteris magnis et satis profundis, a. 1896 in faucibus occidentalibus infra Selladam effossa. Imaginem Dragendorffii exemplari ectypoque usus delineavit M. Luebke.

Πανταγά[ϑ]ο(υ).

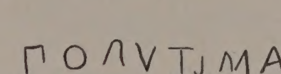
Ultimae litterae dubiae. ΟΙΓ Dragendorff. Punctum in priori O incertum. Nec dubito propter reliquam litteraturae indolem, quin in hoc lapide, si littera ϑ adhibita fuerit, ⊕ non ⊙ scriptum sit.

797 *'Auf einer horizontalen Felsplatte nordwestlich unterhalb der Kirche* Γενέϑλιον τῆς Παναγίας. *Die Kirche liegt nordöstlich des Dorfes* Φοινικιά *am nördlichen Abhange des Kratergebirges auf Felsen. Hier war eine antike Nekropolis (zahlreiche Einarbeitungen in den Felsen, ein Felsgrab, archaische Inschriften).' — 'Die Entfernung von dem Eingang der Kirche bis zu der Inschrift in gerader Linie am Felsabhang entlang beträgt 60 Meter'* (Schiff). Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 281 sq., 1 ex pravo Michaëlis Soroti apographo, quod per Halbherrium acceperat (Roehl Imagg.[2] 1, 11). Denuo indagavit A. Schiff, cuius exemplari ectypoque adhibitis delineavi.

Πεισίνας.

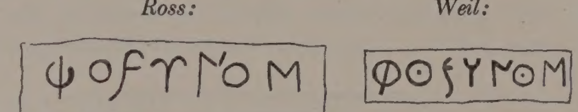
798 Lapis niger volcanius, a. 1835 a Rossio et Prokeschio infra iugum Σελλάδα effossus. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq.) et tab. I 3 ex schedis Prokeschianis; Roehl I. G. A. 459 ex Rossii diario, cf. eius *Reisen auf den griech. Inseln* I, 66, 10 (Roberts *Introd.* I 27, 4*g*). Roehlium sequor.

Πολυτίμα.

799 Lapis niger volcanius, a. 1835 sub iugo Σελλάδα a Rossio et Prokeschio effossus. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. 80 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq. 43) et tab. I 2 ex Prokeschii schedis, cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 66, 10; Roehl I. G. A. 458, qui et Rossii ex diario eius et Weilii exemplum expressit (Cauer Delect.[2] 146, 8; Roberts *Introd.* 27, 4*f* et p. 49).

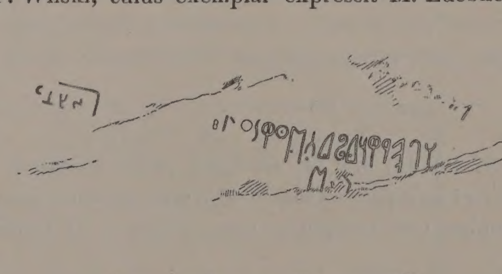
Ross: *Weil:*

Ϙό[ρ]υνος.

Κόρυνος Ross; Ϙόϝυνος s. Ϙώϝυνος Roehl. Neque vero ulla alia litterae ϝ vestigia apud Theraeos inventa sunt. Cf. Kirchhoff *Studien*[4] 67.

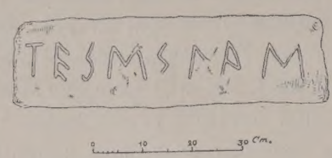
800 *'Inschrift auf gewachsenem Fels bei einem Felsgrab der Echendra.'* Litterarum a. 0,22. *'Beim Wegkratzen des Bodens hatte ich den Eindruck, als ob die Schriftzeichen noch weiter gingen.'* Inscriptionem indagavit P. Wilski, cuius exemplar expressit M. Luebke.

[Σ]ῶιϙος.
Ὑπερϙυδίδα-
ς.
Ἰατ[ροκλῆς (?)].

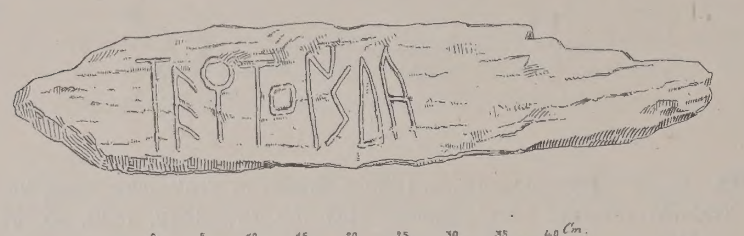
Nomen medium ([Σ]ῶιϙος) ante dextrum (Ὑπ.) incisum fuisse eamque ob causam dextrae litteram ultimam M, cui spatium non sufficeret, infra additam coniecit Kirchhoff. [Σ]ῶιϙος scripsi collatis nominibus Σώιβιος, Σωιγένης aliis.

801 Lapis niger, l. plus 0,60, a. plus 0,18. Exscripsi in vico Μεγαλοχώρι ante portam ecclesiae Sanctorum Anargyrorum, ubi muro est insertus. Imaginem ad ectypi et apographi fidem faciendam curavi.

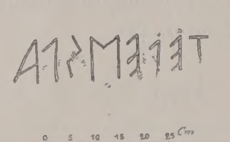
Τειτίλας.

802 Stela rudis lapidis calcarii, l. 0,70, a. 0,13, infra Selladam in clivo meridionali intra recentioris sepulcri murum a. 1896 effossa. Litterae profundae. Imaginem ad exemplaris Dragendorffiani ectypique fidem delineavit M. Luebke.

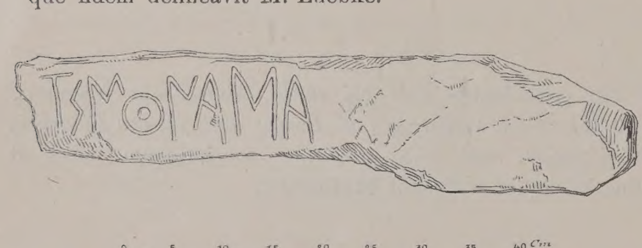
Τεϙτονίδα.

803 Lapis oblongus marmoris albi, l. 0,72, a. apud T litteram 0,12, in margine sinistro 0,16, cr. 0,08—0,10. Litterae in media parte adversa incisae sunt. Fuerat *Kamári* in agro; nunc est in vico Μέσα Γωνία intra scalam parvam ante domum Mariae D. Georgii (Ζώρζου). Edd. Michaëlis *Ann. dell' Inst.* 1864, 262 *tav. R* 4 comitis de Cigalla exemplari usus; Le Bas *Voy. arch.* I *Explic.* tab. V 15 (ex huius libro Roehl I. G. A. 448 = Imagg.² 1, 9; Cauer Delect.² 141, 10; Roberts *Introd.* I 24, 1*m*). Imaginem ectypo apographoque meis adhibitis delineavi.

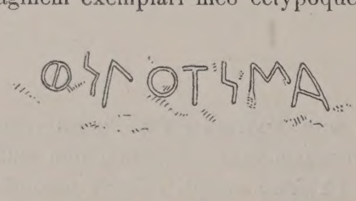
Τελεσίλα (genetivus).

804 Stela simplex et rudis, l. 0,62, litteris bene incisis; in faucibus meridionalibus sub Sellada a. 1896 effossa. Fuit serioris aetatis sepulcro alicui inaedificata. Imaginem ad exemplaris Dragendorffiani ectypique fidem delineavit M. Luebke.

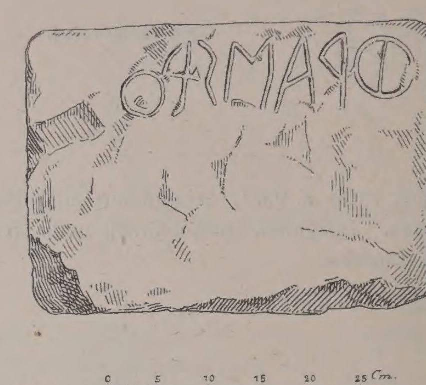
Τιμώνασ(σ)α.

805 Basis lapidis rubri, l. 0,44, a. 0,14, cr. 0,36, prope Perissam inventa, nunc in vico Μέσα Γωνία penes Emmanuël Karamolengum conservata. Imaginem exemplari meo ectypoque usus delineavit M. Luebke.

Φιλοτίμα.

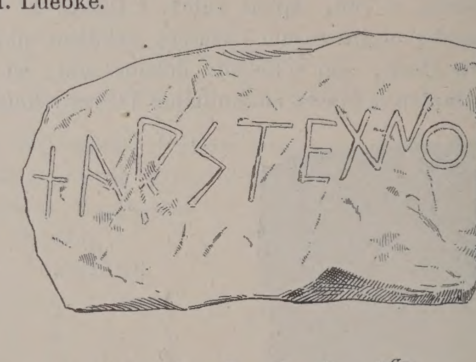
806 Lapis calcarius fere oblongus, l. 0,40, a. 0,29, in faucibus meridionalibus infra Selladae iugum a. 1896 effossus. Litterae profundae mediocri arte incisae. Ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

Φρασίλο(υ).

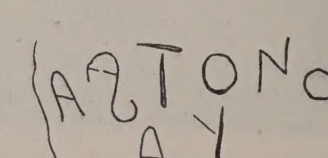
Litterae sexta et septima fissuris deformes tamen satis certae sunt.

807 Lapis calcarius rudis, l. 0,45, a. 0,27, in faucibus meridionalibus infra Selladae iugum a. 1896 effossus. Lapidis superficies permultis fissuris tecta; nihilominus tamen largi litterarum ductus bene conspicui sunt. Imaginem ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

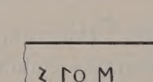
Χαριτέχνο(υ).

808 Lapis calcarius rudis, a. 1835 a Prokeschio et Rossio infra iugum Σελλάδα effossus. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 55. 57sqq.) et tab. I 19 ex Prokeschii schedis, cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 68, 14; Roehl I. G. A. 457 ex Rossii diario (Roberts *Introd.* I 27, 4*e*). Roehlium sequor.

Vs. 2 dextra littera ꓘ est apud Prokeschium. Roehlius supplevit [Δ]αιτονό|[μ]α?, vix recte ille quidem; mirum enim esset, si litteram M unus Ϻ, alter ꓘ legisset. Immo duo nomina fuisse videntur; prius Αἴτωνο[ς vel eiusmodi aliquid, alterum Κα - -.

809 Stela lapidis rubri a sinistra fracta, cuius max. l. 0,44, a. 0,16, cr. 0,33; litteris magnis. Exscripsi in turri ecclesiae S. Trinitatis in vico Μέσα Γωνία.

- ιλος.

810 Fragmentum lapidis rubri, quod Phirae in Baseggii Museo vidit Schaubert, cuius ex schedis Berolini in Regii antiquitatum Musei bibliotheca servatis (n. 4) edo.

ΟΡΑΩΒ+Θ

Koeppio (*Arch. Anz. des Jahrb.* 1890, 142, 57) me non plura enucleavisse confiteor. Titulus perantiquus esse, quarta littera utique non recte lecta esse videtur.

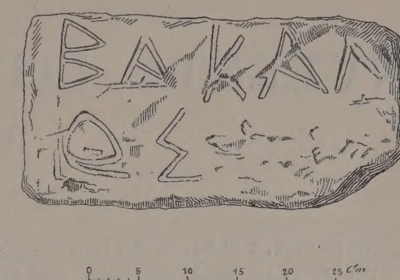
811 Lapis oblongus, l. 0,35, a. 0,28, cr. 0,13, quem nobis a. 1896 attulit Constantinus, nunc antiquitatum in Μεσαβουνῷ sitarum custos constitutus. Idem narravit monumentum in septentrionali Selladae q. v. clivo ducentis fere passibus sub iugi summitate inventum esse. Ed. P. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 431, qui apud nos viderat; respexit (P. Wolters apud Pollakium) ibid. p. 221. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Ἀλεξα-
γόρα.

Nomen Ἀλεξα|γόρα legendum esse mihi et Kretschmero videtur. De littera V vide antiquissima Meliorum monumenta sepulcralia.

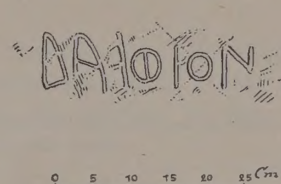
812 Lapis calcarius fere oblongus, l. 0,39, in faucibus meridionalibus sub Selladae iugo sepulcro recentioris aetatis insertus ibique una cum n. 804 a. 1896 effossus. Litterae profundae. Imaginem Dragendorffii usus exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

Βάκαλ-
ος.

Βακήλους eunuchos sive Gallos magnae Matris, cuius cultus Therae floruisse videtur (v. n. 436—438), comparavit P. Kretschmer.

813 Lapis niger rectangulus, a sinistra fractus, cuius max. l. 0,39, a. 0,30, cr. 0,12—0,13. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 76, 17 (Roehl I. G. A. 470; Roberts *Introd.* 30, 6*b*; Cauer Delect.² 146, 1; Kirchhoff *Studien*⁴ 65). Exscripsi in vico Κοντοχώρι apud Eleutherium Iohannis f. Russum. Traditur autem a iugo Μεσαβουνό translatus esse. Imaginem apographo et ectypo meis usus delineavit M. Luebke.

Δαΐφ[ρ]ον.

Diiudicari non potest, utrum penultima littera O fuerit an Θ, quia tempore recentiori tribus lineis lapis est dissectus, ita ut in media fere illa littera conveniant.

814 Lapis rudis in sepulcro aliquo inventus. Edo ex Rossii diario.

ΘΑDDΥΜ
ΔΑΙΔΘ

Θαρ̣ρ̣υ[μαχ -]
Δαιδω -

815 '*Felsengrab, westlich von der sog. Echendra, dicht bei dem Cap Exomyti und der Stelle der alten Stadt Eleusis* [non tam prope ab Echendra, quam ex Rossii verbis concludere liceret]. *An dem hier steil abfallenden Felsabhang ist auf der Oberfläche eines kolossalen Blockes ein auf zwei Stufen sich erhebender, oben offener Sarkophag ausgearbeitet, der auf seiner Vorderseite in schönen, grossen, tiefeingeschnittenen Buchstaben die Inschrift trägt ... Höhe der Buchstaben 0,14 ... Maasse des Sarkophages: lang 2,60, breit 1,32, tief 0,30, einschliesslich der Stufe 0,65 ... An der hinteren Langseite des Sarkophages befindet sich eine Einarbeitung (0,50 lang, 0,14 breit, 0,13 tief). Für eine Stele?*' (Schiff). Edd. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 181; *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 18 = *Arch. Aufs.* II 420; Inscr. graec. ined. II 1842, 200 (C. I. G. II add. 2476*i*; Leycester *Journ. of the Roy. Geogr. Soc.* XX 1850, 31; Rangabé *Ant. Hell.* II 2224); Roehl I. G. A. 469 ex Rossii diario (Cauer Delect.² 146, 4; Roberts *Introd.* 30, 6*a*; Kirchhoff *Studien*⁴ 65). Exscripsit A. Schiff.

ΘΕΟΘΕΜΙΟΣ

Θεοθέμιος.

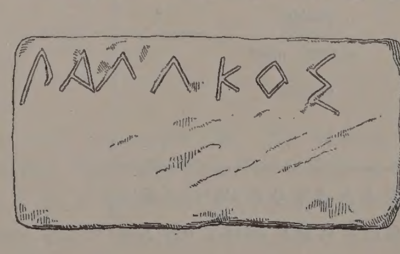
816 Lapis ruber volcanius formae oblongae, l. 0,35, a. 0,19, cr. 0,31; litteris rudi arte incisis quinti fere a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,02—0,022; infra Selladam in faucibus meridionalibus a. 1896 effossus. Edo ex Dragendorffii exemplari ectypoque.

ΘΕΟΜΑΝΔΡΟ

Θεομάνδρο(υ).

In fine Y legit Dragendorffius, sed vestigia haec in lapide male levigato ceteris ductibus et multo minus profunda et incertiora sunt.

817 Lapis ruber volcanius fere oblongus, l. 0,39, a. 0,19, cr. 0,37, in faucibus meridionalibus sub Selladam una cum n. 775 sepulcro recentioris aetatis inaedificatus. Litterae profundae non male incisae. Imaginem Dragendorffii exemplari ectypoque usus delineavit M. Luebke.

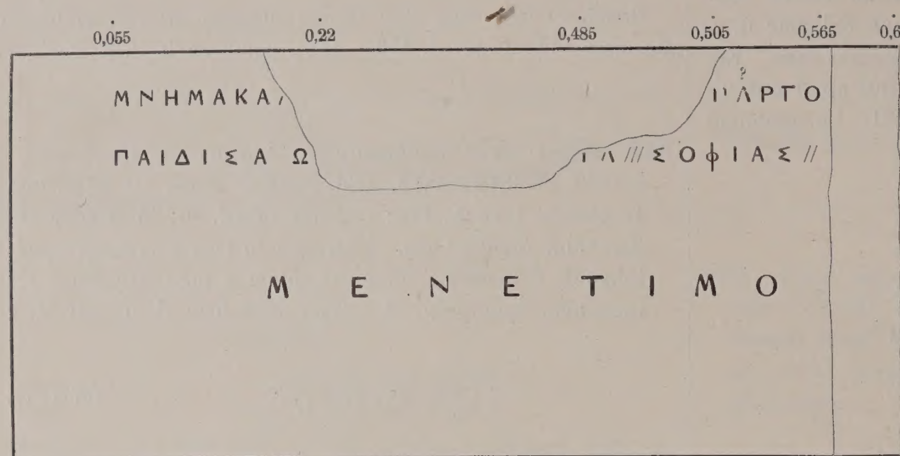
Λάλ[α]κος.

Genetivus est nominis proprii Λάλαξ; cf. Λαλάγη. Kaibelius mavult Πάλ(λ)[α]κος.

SECTIO SECVNDA.

MONVMENTA LITTERATVRAE FORMAEQVE VOLGARIS.

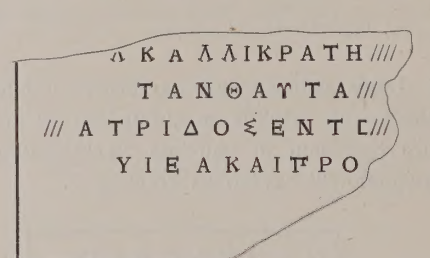
818 Basis marmoris albi, cuius max. l. 0,61, a. 0,21, max. cr. 0,32, a dextra et postica parte mutila. Litterae quarti fere a. Chr. n. saeculi, vss. 1. 2 0,014, vs. 3 0,026 altae. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 75, 15. Exscripsi in regione *Kamári*, ubi inventa est, apud Barbarregi uxorem.

Μνῆμα κα[λὸν ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑]
παιδὶ Σάω[νος ⏑ – καὶ] σοφίας ⏑⏑ –

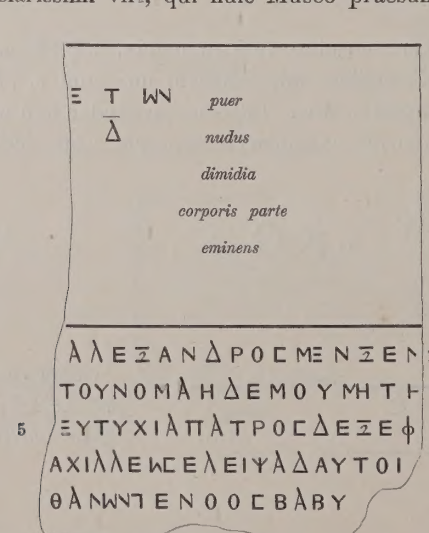
Μενέτιμο[ς Σάωνος (?)].

819 Stela(?) marmoris caerulei, a dextra et a superiore parte mutila, max. l. 0,34, a. 0,255, cr. 0,18; litteris bonis alterius a. Chr. n. saeculi a. c. 0,02. Lineae exteriores litterae Σ paullulum extrorsum spectant, ac leviter curvatae sunt divergentes ductus litterae Υ. Exscripsit A. Schiff in vico Megalochorio apud Nicolaum Lucae f. Blachum. Ectypum contuli.

[Υἱέα] Καλλικράτη ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑
τάν θ' αὑτα ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
[π]ατρίδος ἐν τ[ε ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑
υἱέα καὶ προ ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –

820 Stela marmoris flavescentis a sinistra inferiore dextra parte mutila, l. 0,16, a. 0,23; litteris serae aetatis (tertii fere p. Chr. n. saeculi) accurate incisis, vss. 3—7 c. 0,012, vs. 1 0,015, vs. 2 0,024 altis. Ex Thera insula allatam Museo antiquario Batavo-Lugdunensi donavit baro a Zuilen a Nyevelt, summus circa a. 1825 Bataviae in aula ottomanica legatus. Ed. L. I. F. Ianssen Musei Lugduno-Batavi Inscr. graec. et lat. 1842, 28 et tab. V 3; cf. C. Leemans Animadversiones (in hunc librum) 1842, 12 et tab. n. 3. 4. Ectypum rogante H. van Gelder viro doctissimo comiter mihi miserunt clarissimi viri, qui huic Museo praesunt.

Ἐτῶν | δ'.

Ἀλέξανδρος μὲν ξεῖ[νε] | τοὔνομα, ἡ δέ μου
μήτηρ || Εὐτυχία, πατρὸς δ' ἐξέφ[υν] | Ἀχιλλέως.
ἔλειψα δ' αὐτοῖ[σιν] | θανὼν πένθος βαρύ.

Alter epigrammatis versus claudicat, ut fit in eiusmodi carminibus, quando nomina propria incurrunt.

Vs. 3 extr. Ν editores. Malo lapidem credere ibi casu aliquo laesum esse; neque enim satis profunda est ista linea transversa. || vs. 7 Β pro Ρ inciderat quadratarius, deinde correxit; sed manent vestigia.

821 Stela marmoris caerulei ab inferiore parte cymatio, a superiore aëtomate (cum acroteriis) ornata, l. 0,24, a. 0,60, cr. 0,095. Litterae apicatae accurate incisae, a. 0,02. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 258 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 38]. Exscripsi Phirae in Nomici Museo, quod N. Delendae fuerat.

ΑΝΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ἄνα
Δημητρίου
χαῖρε.

822 Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213.

ΑΝΔΡΑΓΟΡΑ
ΑΡΤΥΜΗΔΑ

Ἀνδραγόρα[ς].
Ἀρτυμήδα.

823 Theca (sarcophagus) magna marmoris albi, in parte inferiore cymatio ornata, l. 2,08, a. 0,64, cr. 0,90. Litterae magnae et bonae alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,032—0,035; o interdum multo minor. Lapis ad Perissam inventus, postea in aulam ecclesiae S. Trinitatis, quae est in vico Βόθωνα, translatus est. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 219 coll. *Reisen auf den griech. Inseln* I 69. 72 (C. I. G. II add. 2476*g*; Rangabé *Ant. Hell.* II 2004). Cf. Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 257. Exscripsi.

0,69 — 1,93 — 2,08

ΑΡΧΙΝΙΚΟΥ⁝ΤΟΥΑΡΧΙΒΙΟΥ⁝ΙΣΘΜΩΑΡΧΙΝΙΚΟΥ
ΑΡΓΕΙΑΙΑΡΧΙΝΙΚΟΥ

[ὁ δεῖνα]
Ἀρχινίκου τοῦ Ἀρχιβίου, Ἰσθμῶ Ἀρχινίκου
Ἀργείαι Ἀρχινίκου.

Initium in coperculo fuisse videtur, quod periisse incolae mihi narraverunt.
Frater igitur et soror Argiae monumentum faciendum curaverunt. — Interpunctionis signum post prius Ἀρχινίκου certum est.

824 In vico Ἐμπορεῖον exscripsit a. 1788 Fauvel, cuius in schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22877 f. 114 recto) legi. Ex Fauvelio fluxerunt duplicia Pittakis exemplaria, quibus Corinthia origo simulatur, unde ed. Boeckh C. I. G. II 2476*d*.

ΑΥΚ ΤΟϹ
ΡΟΥϕΙΟΝΟϹ

Αὖκτος
Ῥουφί[ω]νος.

825 Stela aëtomate ornata infra mutila, cuius l. plus 0,22, max. a. 0,45, cr. 0,06; litterae a. 0,011[ΣΟ]—0,018, tertio a. Chr. n. saeculo non recentiores bene incisae. Linearum maior pars curvata est. Effossa a. 1896 in meridionalibus faucibus infra Selladam. Edo Dragendorffii exemplari ectypoque usus. Lectio certissima.

ΣΥΜΜΙΣ
ΚΛΕΜΕΟΥΣ

Ζυμμὶς (s. Ζύμμις)
Κλεμέους.

826 Cippus sepulcralis. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 93 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 57) et tab. II 94 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*k*).

ΜΕΡΟϕΩΝ
ΣΟϕΑΝΤΟΥ

[Ἰ]μεροφῶν
Σ[ω]φάντου.

827 'Grabrelief aus Santorin, jetzt bei Kloebe in Syra.' Edo ex Weilii schedis.

ΚΑΛΛΙϹϹΤΟϹΕΠΑϕΡΟΔΕΙΤΟΥ
ϹΤΡΑΤΙΩ ΤΗϹΕΤΩΝ·Μ·

Κάλλισστος Ἐπαφροδείτου
στρατιώτης ἐτῶν μ'.

828 Stela marmoris albi. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 94 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 58) et tab. II 96 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*m*). Cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 68, 14. Edo ex Rossii diario.

ΡΟΠΗ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ

Ῥόπη
Ποσειδωνίου.

829 Basis marmoris Parii cymatio superne ornata, a sinistra mutila, l. 0,53, a. 0,23. Edo ex Weilii schedis.

//ΟΦΑΝΗΣ ΠΟΛΥΝΙΚΟΣ
ΑΤΟΚΛΕΙΟΥΣ ΙΣΟΠΟΛΙΟΣ

- οφάνης Πολύνικος
- ατοκλείους. Ἰσοπόλιος.

Sepulcralis esse videtur.

830 Basis lapidis nigricantis, l. 0,44, a. 0,18, cr. 0,37; litteris bene incisis a. 0,015. Exscripsi in regione *Kamári* apud Barbarregi uxorem.

////////////////ΛΣΕΩ>//////// 0,065
//////ÞΑΝΟΜΑΧΟΥ
ΑΝΑΦΑΙΑ 0,12
0,16 ⟶ 0,205

[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος]
(*ethnicum in*) - - ατέως, [γυνὰ]
[δὲ] Φανομάχου,
Ἀναφαία.

831 Stela marmoris albi. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 89 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 53) et tab. II 98 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*n* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 62]). Cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 68, 14.

ΗΦΑΙΣΤΙΩΝ
ΕΥΜΗΛΟΥ
ΑΣΠΕΝΔΙΟΣ

Ἡφαιστίων
Εὐμήλου
Ἀσπένδιος.

832 Stela marmoris albi, in sepulcreto Therae urbis ad Selladam inventa. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 217*a* (Rangabé *Ant. Hell.* II 2002; Vosswinckel De Theraeorum insulis 62*a*).

ΦΙΛΗΡΑΤΟΣ — Φιλήρατος
ΑΓΥΛ.ΙΔΑ — Ἀγυλίδα
ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ — Κορίνθιος.

833 Stela marmoris albi, infra cymatio simplici ornata, sub quo dens est, superne fracta, l. 0,24, a. 0,08, cr. 0,08; litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi, a. 0,011—0,013, ο 0,008. Effodi a. 1896 in orientali parte areae prope Basilicam septentrionem versus sitae.

ΠΡΕΠΕΛΑΟΣ — Πρεπέλαος
ΟΡΤΟΥΝΔΙΟΥ — Ὀρτουνδίου
ΛΥΚΙΟΣ — Λύκιος.

834 Stela marmoris albi, in sepulcreto Therae urbis ad Selladam inventa. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 217*b* (Rangabé *Ant. Hell.* II 2003; Vosswinckel De Theraeorum insulis 62*b*).

ΝΟΥΜΗΝΙ.. — Νουμήνι[ος]
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ — Ἀρτεμιδώρου
ΣΙΔΗΤΗΣ — Σιδήτης.

835 Stela marmoris Parii cymatiis ornata, l. c. 0,24, a. 0,58, cr. 0,06; litteris accurate incisis, quarum locos lineolis adhuc conspicuis indicaverat quadratarius, alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,018. Earum partes extremae largiores factae, id quod typorum lineis transversis non bene expressi. Litterae Σ lineae exterae paullulum extrorsum inclinatae sunt. A. 1896 in meridionalibus infra Selladam faucibus effossam delineavit Dragendorffius, cuius exemplari ectypoque usus edo.

ΕΠΙΤΙΜΙΔΑΣ — Ἐπιτιμίδας
ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ — Πυθαγόρου
ΣΟΛΕΥΣ — Σολεύς.

836 Fragmentum stelae(?) lapidis rubri volcanii quem dicimus, cuius max. l. 0,215, a. 0,36, max. cr. 0,14. Litterae crassae, a. 0,03 (ο)—0,06. Ο similem formam exhibet atque in titulo Olbiae reperto (Latyschew Inscr. ant. or. sept. Pont. Eux. I 16). De loco prope vicum Βουρβοῦλο sito, ubi inventum est, vide ad monumenta christiana ultima; nunc est ibidem apud Constantinum Iacobi f. Sorotum. Editum in ephemeride hebd. '*Le Courrier d'Athènes*' XIII n. 84, die XXVIII m. Febr. 1870 (St. A. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1870 app. p. 4; K. Stephanos *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 357, 2). Exscripsi.

ΑΓΑ — Ἀγά-
ΘΩΝ — θων.

837 In saxo rudi. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 90 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55) et tab. II 95 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*f*). Cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 68, 14.

ΑΡΓΥΡΙΣ — Ἀργυρίς.

838 Stela marmoris albi aëtomate cum tribus acroteriis ornata, a superiore parte laeva et inferiore parte mutila, max. l. 0,33, a. 0,38, cr. 0,075; litteris bonis quarti fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,017. Haud procul a sepulcro Byzantinae q. v. aetatis in meridionali Σελλάδας clivo a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Vidi.

ΡΧΙΤΕΛΗΣ — [Ἀ]ρχιτέλης.

839 Lapis niger volcanius, ut nos dicimus, ab omnibus partibus accurate levigatus, l. 0,245, a. 0,17, cr. 0,245; litteris profundis quarto a. Chr. n. saeculo vix recentioribus, a. 0,03—0,05. Inventus est prope promunturium *Columbo* in antiqua illa necropoli septentrionali; postea in Soroti domum delata est; nunc possidet Soroti filia Michaëlis Deïmezi uxor. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli. Habeo etiam ex Weilii schedis.

ΒΑΘΥΚΛ — Βαθυκλ-
ΕΟΣ — έος.

840 In saxo rudi. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 91 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55) et tab. II 97 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*h*). Cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 68, 14.

ΔΑΜΟ — Δαμ[ώ]-
ΝΑϹϹΑ — νασσα.

841 Prope Perissam in rupis loco fere eodem quo n. 791, litteris a. 0,08—0,10. Exscripsit H. Dragendorff m. Sept. a. 1897.

ΔΙΟΓΝΗΤΟΥ — Διογνήτου.

842 Ara parva marmoris albi, cuius a. 0,33, super. dm. 0,22. Ed. Dubois *Catalogue d'antiquités ... formant la collection de ... Choiseul-Gouffier* 1818, 27, 77 post alias aras multas Theraeas, non indicata tamen origine huius arae (Boeckh C. I. G. II 2475 Therae adscripsit).

ΕΡΜΙΑ — Ἑρμία.

Mercurio deo adscribit Vosswinckel De Theraeorum insulis 91. Sed recentiorum saeculorum scriptio, quae Therae usitabatur, semper est (dat.) Ἑρμᾶι. Quare sepulcralem esse aram censeo.

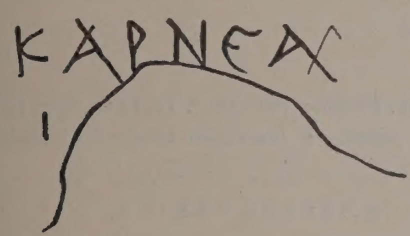
843 Stela lapidis rubri, l. 0,16, a. 0,28, cr. 0,12, litteris non male incisis et fortasse non tam serae aetatis, quam cursiva, quae vocatur, forma indicare videtur. Nunc est supra portam intra tectum stabuli(?) ad ecclesiam S. Artimii, in fundo Constantini Soroti, qui a vico Βουρβοῦλος dimidium fere horae septentrionem versus distat. Exscripsi.

ЄΤЄ — Ἐτε-
ΑΝΟ — άνο-
ΡΟϹ — ρος.

844 In sepulcreto ad iugum Σελλάδα appellatum. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 202*a* et tabula altera, quam sequor (Rangabé *Ant. Hell.* II 2225).

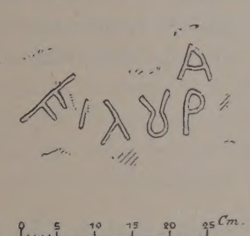
Κ Α Λ Λ \	Καλλι-
Κ Ρ Α Τ Ε Ο	κράτεο-
Σ	ς.

845 In fragmento vasis cinerarii inter vicum Καρτεράδος et mare reperto, postea Pherae penes Georgium Parthenopulum conservato, litteris profundis a. 0,04—0,045 '*di epoca piuttosto tarda*' nomen incisum est. Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 282 sq., 3.

Καρνεᾶ.

846 Tabula marmoris albi, l. 0,38, a. 0,28, cr. c. 0,16. Nunc est in ecclesiae, quae Παναγία s. Γενέθλια τῆς Παναγίας vocatur, muro exteriore. Ecclesia quartam fere horae partem a vico Φοινικιά distat. Imaginem tituli ectypo et apographo meis usus delineavit M. Luebke.

Haud scio, cui aetati hunc lapidem tribuam, ac ne de origine quidem antiqua prorsus certus sum. Quarta littera Ȣ = ου esse videtur. Cf. Hesychii glossam κίλλυρος σ(ε)ισοπυγίς, ubi κίλλουρος voluerat Vossius, lectionem traditam defendit Lobeck. Motacillae nomen in meretricem quadraret sicut Cossyphae.

847 Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213.

Λ Ω Ι Σ Τ Ο Σ	Λώιστος.

848 In sepulcro invenit Ross, cuius ex diario edo.

Ν Ι Κ Α Ρ Ε	Νικαρέ-
Τ Α Σ	τας.

849 In sepulcro invenit Ross, cuius ex diario edo.

Ν Ι Κ Ο Λ Α	Νικόλα.

850 Stela lapidis nigricantis cum margine altiore, in meridionali insulae parte inventa, l. 0,135, a. 0,35, cr. 0,018, litteris a. c. 0,012. Superior stelae pars aëtomatis in formam desinit. Phirae apud comitem de Cigalla conservatur. Edd. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 391, 1 litteris minusculis usus; I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 28, 37 ex Leicesteri schedis, qui in vico Γωνία vidit; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 262. Exscripsi.

Ῥητορικὴ χρηστὴ καὶ ἄλυπε χαῖρε.

851 Stela marmoris albi aëtomate cum tribus bucraniis et infra corona ornata, l. 0,33, a. 0,70, cr. 0,075—0,10; litteris a. 0,016—0,03, quae tertii fere a. Chr. n. saeculi esse videntur. Effossam una cum basi rectangula, l. 0,44, a. 0,21, cr. 0,34, in meridionali Σελλάδας clivo, a. 1896 exscripsit Dragendorff. Vidi.

Ρ Ο Δ Α Σ	Ῥόδας.

852 "Επιγραφὴ ἐπὶ λίθου λευκοῦ πάντοθεν ἀνωμάλως στίχων τεσσάρων. Ὁ τέταρτος λέγει' — — 'Μέσα βουνὸν τῆς νήσου Θήρας.' Excerpsit ex inventario societatis archaeologicae graecae P. Wolters.

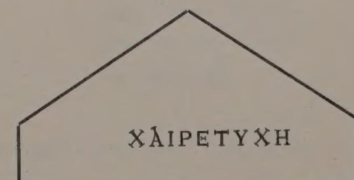
- - - -	
- - - -	
- - - -	
⁻ Τ ^ Σ Α Ρ Χ Ο Σ	[Σ]τ[ά]σαρχο[ς].

853 Ad iugum Σελλάδα appellatum in sepulcreto. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 202*b* et tabula lithographica altera (Rangabé *Ant. Hell.* II 2226).

Φ Ι Λ Ι Σ	Φιλισ-
Τ Ο Κ Ρ Α	τοκρά-
Τ Ε Ο Σ	τεος.

Rangabé ΦΙΛΙΣ|ΤΟΚΡΑ|ΤΕΟΣ (*sic*).

854 Tabula lapidis caerulei, quae aëtomatis formam habet et fortasse portae partem superiorem efficiebat, l. 0,96, a. 0,44, muro exteriori ecclesiae S. Irenae inserta, quae est inter Perissam et Emporium. Litterae crassae et profundae a. 0,03—0,035. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

Χαιρετύχη.

855 Basis simplex lapidis rubri volcanii, l. 0,26, a. 0,195, cr. 0,225; litteris a. 0,03—0,04 simplicibus ('litteraturae genere antiquo' Ross). Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 259. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Papam Macarium.

ΧΑΡΜΙΛΕ — Χαρμίλε.

---

856 'In rupe faucium occidentalium sub promunturio D. Stephani.' Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 90 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 54) et tab. II 80 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*u*).

ΗΑ√ΒΕΙΟϕΑΡΟΣ

---

857 *'Auf einem Steinblock.'* Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 91 et tab. II 101 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55) ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*r*).

ΔΗΜΟΣ — Δῆμος s. -δημος s. [ὁ] δῆμος(?).

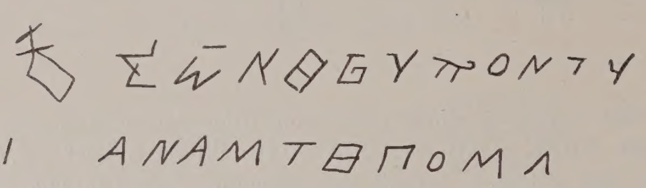
858 Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213; male, ut addidit ephemeridis illius rector (p. 214).

ΧΑΙΡΕ
ΟΜΙΝΑΡΩΔΟΥ ΣΑΡΑ
ΠΙΩΝΟΣΔΕ...ΥΝΗΧΡΗΣ
ΤΗ.........

χαῖρε
ΟΜΙΝΑ [Β]ώ[λ]ου, Σαρα-
πίωνος δὲ [γ]υνὴ χρησ-
τή.

---

859 '*Questa trovasi incisa su una rupe basaltica tra i dirupi delle sponde occidentali dell' isola di Santorino: e siccome è di difficilissimo accesso, non ho potuto io stesso trascriverla.*' Ed. Roehl I. G. A. 467 ex comitis de Cigalla epistula ad Henzenium data.

Vs. 1 Σ esse videtur aetatis Romanae, sequi WN. Quarta littera dubia, deinde nomen velut ΕΥΠΟΝΠΟΥ. Fortasse igitur fuit: [Ἰά]σων [Θ]ευπόν[πο]υ vel tale quid. Vs. 2 propter Β et ΜΤ (quasi στ) perantiquus esse videtur; sed diffidendum est talibus exemplaribus.

860 Ed. Muratori Nov. thesaur. vet. inscr. IV 1742 app. p. MMLXVI. 1 ex D. de la Motraye schedis a Dominico Bricherio missis (C. I. G. II 2474).

ΦΛΑΒΙΩΣΑΒΕΙΝΩ
ΤΩΓΕΝΕΙΤΗΣΝΙΚΟΜΗΔΕΙΗΣ
ΘΥΓΑΤΗΡΤΗΝ...ΣΤΗΛΗΝ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ
ΟΣΑΝΔΕΣΚΥΛΕΝΕΙΤΟΜΝΗΜΑ
ΔΟΣΕΙΕΙΣΤΟΝΦΙΣΚΟΝ Β.Φ

Boeckhius: Φλαβίῳ Σαβείνῳ | τῷ γένει [ἐκ?] τῆς Νικομηδεί[α]ς? [ἡ δεῖνα] θυγάτηρ τὴν στήλην | μνείας χάριν. | Ὃς ἂν δὲ σκυλε[ύσῃ] τὸ μνῆμα, δ[ώ]σει εἰς τὸν φίσκον [✱] ͵βφ'. Addit: 'Apographum nullius pretii est. Vereor ne lapis Asiae tribuendus sit, cum nihil in inscriptione Theraeam speciem prae se ferat'.

---

861 Stela anaglypho viri stantis ornata. Edo ex Fauvelii schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22877 f. 114 recto), qui a. 1788 in ecclesia castelli Emporiani exscripsit.

...ΜΟΤΥΧΟΝ
...ΤΙΧΟΝ

- μότυχον -
- -

862 Basis simplex lapidis rubri, l. et cr. 0,33, a. 0,20. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Constantinum Drakotum, qui ad ecclesiam S. Charalampi habitat.

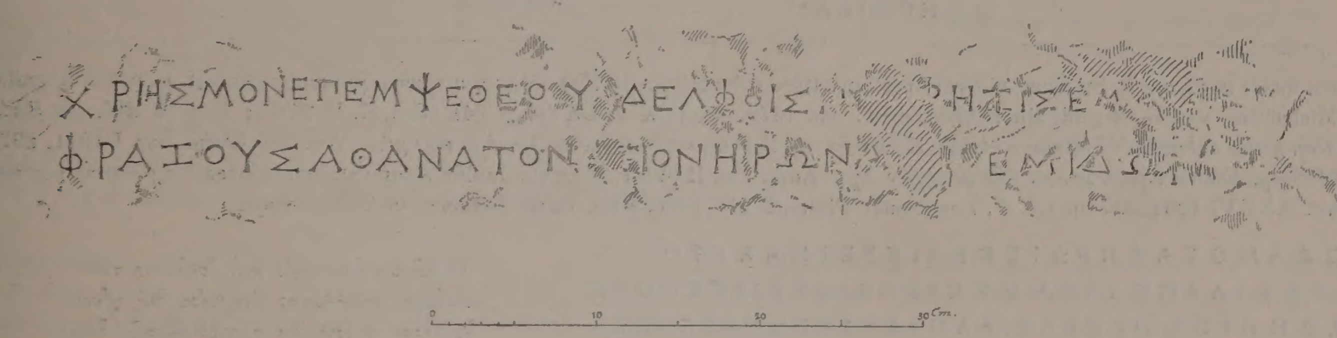
ΕΗΙΝΚΛΗ
ΟC

....κλῆ-
ος.

SECTIO TERTIA.

MONVMENTA HOMINVM HONORIBVS HEROICIS PVBLICE DONATORVM.

863 Supra iugum montis Σελλάδα appellatum, sed infra S. Stephani ecclesiam, cum ad transportandas statuas aliasque res effossas viam faciendam curarem, zothecula(?) parva, l. 0,35, a. 0,33, in rupe excavata inventa est et infra eam inscriptio rupi incisa. Litterarum imaginem ad ectypi mei exemplarisque fidem a M. Luebkio delineandam curavi, quo manifestum fiat eadem vel simillima manu inscriptionem incisam esse atque n. 422.

Χρησμὸν ἔπεμψε θεοῦ Δελφοῖσι [προφ]ῆτις ἐμ[αυτὸν]
φράζουσ' ἀθάνατον [θε]ιὸν(?) ἥρων [Ἀρτ]εμίδω[ρον].

Artemidorum Apollonii f. Pergaeum, ut fuerit artis poëticae studiosissimus, ita post mortem versibus honoratum esse credo heroëmque praedicatum, qui tot deorum (Hecatae Priapi Dioscurorum Ptolemaeorum) cultus instituerit. Aetas anno 250 a. Chr. n. vix multo recentior, cum primorum trium Ptolemaeorum coaevus fuerit.

Vs. 1 extr. post Μ vel litterae Α vestigia in ectypo satis certo dispicere mihi videor. Ἐμ[αυτόν] ad Artemidorum ipsum spectat, cuius imago in zothecula fuisse potest. || vs. 2 [θ]ειόν, ut in epigrammate 'IV vel III saeculi' (quarti iudice H. Schradero) Prienensi, Kaibel Epigr. graec. 774, 6 (W. Schulze). || G. Kaibel, qui ἐμ[αυτὸν] ut soloecum reprobat, haec fere temptat: ἐμ' [ἄλλον] | φράζουσ' ἀθάνατον [θε]ιὸν Ἥρων, quamquam de Herone deo Therae culto adhuc nihil innotuit.

---

864 Basis marmoris caerulei sine cymatiis, l. 0,71, a. 0,18. Litterae crassae et exigua cum arte incisae (a. fere 0,02—0,03) dextram magis lateris adversi partem occupant. Pars cruce incisa deleta est; reperitur enim lapis in exteriore muro ecclesiae, quae inter Emporium et Perissam S. Irenae est dedicata. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 210; vidisse se ait F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 332. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΑΒ ˥ ΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟ⁻
ΑΓΝ ⅃Ͻ ΟϹ ΝΗΝΚΑΛΛΙΚΡΑ
ΤΟΥ ΣΙΙ/ ΣΑΣΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΙ ////ΝΑΦΗΡΩΙΞΕ

Ἁ Β[ου]λὰ κ[α]ὶ ὁ δᾶμο[ς]
Ἁγνοσθ[έ]νην Καλλικρά-
τους [πά]σας ἀρετᾶς
ἕνε[κε]ν ἀφηρώιξε

Vs. 2 ΗΝΚΑΛ lapis; ΗΝΚΛΛ Ross; ΗΝΙΔ qui Rossium corrigere conatus est Lenormant.

---

865 Columna (basis cylindrata) marmoris caerulei, cuius a. 0,68, dm. 0,35. Litterae haud sine putida aliqua elegantia incisae apicibusque magnis ornatae, a. 0,023—0,03. Exscripsi ad ecclesiam Ἐπισκοπή, quae sub montis Prophetae Eliae radicibus septentrionalibus sita est.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΙΕΡΕΑ·ΑΣΚΛΑΠΙΟΥ
ΔΙΑΓΕΝΟΥΣΜΑΡΚΟΝ
ΟΥΛΠΙΟΝΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝ
ΑΓΛΑΟΦΑΝΗ·ΤΟΝΑΥ
ΕΡΓΕΤΑΝ·ΤΑΣΠΑΤΡΙ
ΔΟΣ · ΑΦΗΡΩΙΞΕ

Ἁ Βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
ἱερέα Ἀσκλαπιοῦ
διὰ γένους Μᾶρκον
Οὔλπιον Κλαυδιανὸν
Ἀγλαοφάνη τὸν αὐ-
εργέταν τᾶς πατρί-
δος ἀφηρώιξε.

Idem ἄρχων annis 102 extr.—116, v. n. 475, 5. Eadem familia oriundi n. 516 (ἱερέα Ἀσκληπιοῦ διὰ γένους Ἀγλωφάνην Θεοκλείδα νεώτερον) et n. 522 sq. (Τι(βέριος) Κλαύδιος Κυρείνα Ἀγλαοφάνης). || Vs. 5 αὐεργέταν cf. ad n. 868.

866 In ecclesia S. Marinae Fauvelius a. 1788 vidit inscriptionem, quam in eius schedis Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 114 recto) legi. Eandem edidit Boeckh C. I. G. II 2470 ex quinque schedis: 1. 2) Koehlerianis, quarum alterae Fauvelii; 3) S. Martini; 4. 5) Pittakis, qui modo Corintho modo Euboeae tribuerat, sed quae omnes a Fauvelio pendere videntur. Neque diversum esse videtur fragmentum, quod Pittakis ex I. comitis de Cigalla exemplari ed. Ἐφ. ἀρχ. 1840, 430, cum et hoc in eadem ecclesia fuisse traditum sit. Idem exstat in Rossii diario.

Fauvel:	*de Cigalla:*	*Ross:*	
ΗΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ ΑΦΗΡΩΙΞΕ	ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ ΑΦΝΡΩΙΞΕ	ΑΚΑΙ ΟΔΑΜΟΣ ΑΦΗΡΩΙΞΕ	Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξε - - - - - - -

Vs. 1 ΑΒ. Boeckh.

867 Emporii. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 213.

- - - - - - - -
ΣΩΣΤΑΤΗΝΣΩΣΤΡΑ
ΤΟΥΚΑΙΖΩΣΙΜΗΣ
ΑΦΗΡΩΙΣΑΝ

[Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος]
Σωστ(ρ)άτην Σωστρά-
του καὶ Ζωσίμης
ἀφηρϊώσαν.

868 Columna, quam in monte D. Stephani viderat Spon, in littore orientali prope Monolithum medicus quidam graecus (I. comes de Cigalla? Michaëlis), Messariae Michaëlis. Vss. 1—4 edd. Spon Misc. erud. ant. 1679, sectio X n. LXVII p. 342 (C. I. G. II 2467); Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 97 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 62 sqq.) et tab. II 107 ex medici illius schedis a Prokeschio acceptis (Welcker *Rhein. Mus.* I 1841, 207, 11; C. I. G. II add. p. 1086 sq., Kaibel Epigr. graec. 192 [Cougny App. Anth. Pal. II 393]); nonnulla lapide examinato emendaverat a posteris neglectus Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 257 sq. (cf. F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 330), cuius lectiones meliores recepi.

ΟΔΑΜΟΣΑΦΗΡΩΙΞΕΚΑΙΕΤΕΙΜΑΣΕΤΟΝ
ΙΕΡΕΙΑΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΡΝΕΙΟΥΔΙΑΓΕΝΟΥΣ
ΑΔΜΗΤΟΝΘΕΟΚΛΕΙΔΑΠΑΣΑΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣ

ΟΥΜΟΝΟΝΕΥΧΟΥΜΕΝΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣΕΚΒΑΣΙΛΗΩΝ
ΞΥΝΑΔΕΘΕΤΤΑΛΙΗΣΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΓΕΝΟΜΗΝ
ΣΩΙΩΔΑΜΗΤΟΥΚΑΤΙΣΟΝΚΛΕΟΣΩΣΟΝΟΜΕΥΧΩ
ΕΙΔΕΔΥΩΛΕΙΠΟΝΤΑΤΡΙΗΚΟΣΤΟΥΕΤΕΟΣΜΕ
ΘΕΥΚΛΕΙΔΑΠΑΤΡΟΣΝΟΣΦΙΣΕΜΟΙΡΟΛΟΗ
ΤΕΤΛΑΤΩΩΣΠΗΛΕΥΣΩΣΠΡΟΠΑΤΩΓΕΦΕΡΗΣ
ΟΥΔΕΓΑΡΑΡΑΙΣΙΝΕΣΧΕΝΕΠΕΙΠΑΝΤΩΣ
ΑΝΥΠΕΣΤΗΔΙΣΘΑΝΕΕΝΕΤΟΣΤΟΝΤΕΝΛΕΙΠΟΜΕΝΟΣ

Ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξε καὶ ἐτείμασε τὸν
ἱερέ(ι)α Ἀπόλλωνος Καρνείου διὰ γένους
Ἄδμητον Θεοκλείδα πάσας ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ σωφροσύνας.

Οὐ μόνον εὐχοῦμεν Λακεδαίμονος ἐκ βασιλήων,
ξυνὰ δὲ Θετταλίης ἐκ προγόνων γενόμην,
σῴζω δ' Ἀδμήτου κατ' ἴσον κλέος ὡς ὄνομ' εὐχῶ.
Εἰ δὲ δύω λείποντα τριηκοστοῦ ἔτεός με
Θευκλείδα πατρὸς νόσφισε Μοῖρ' ὀλοή,
τετλάτω ὡς Πηλεὺς ὡς προπάτωρ [τ]ε Φέρης·
οὐδὲ γὰρ ἄρ[κε]σιν ἔσχεν· ἐπεὶ πάντως | ἂν ὑπέστη
δὶς θανέε(ι)ν [αὐ]τὸς [ζῶ]ντ' ἐ[μ(ὲ)] λειπόμενος.

Vs. 1 εὐχοῦμεν pro αὐχοῦμεν, non pro ηὐχοῦμεν, vs. 3 εὐχῶ pro αὐχῶ. Cf. Blass *Über die Aussprache des Griechischen*³ 44, 114, qui Romanae aetati hunc titulum tribuit, qua αὐ et εὐ saepe commutantur; cf. αὐεργέτας n. 865, αὐνοίας n. 530, 3, Αὐήμε(ρ)ος n. 458. || Vss. 11. 12 non vidit Michaëlis; si legisset, credo futurum fuisse, ut etiam ei secundum metricas rationes essent distincti sicut vs. 8, ubi με a prioribus versui 9 attributum erat.

869 Basis magna marmoris caerulei, max. l. 0,85, a. 0,55, cr. plus 0,16, a sinistra parte fracta. Litterae quamvis sera aetate eleganter incisae, vss. 1—4 ceteris altiores (0,022—0,027, 0,012). Vss. 1—4 formam exhibent Ⲁ, vs. 5 sqq. A. Semel quadratarius, qui ceteroquin antiquum scribendi morem imitabatur, in recentiorem modum delapsus est: vs. 8 ΠΑΙΔЄϹ. Ed. Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 258 sq. (Kaibel Epigr. graec. 191; Cougny App. Anth. Pal. II 392). Exscripsi in vico Μεσσαριά, ubi ad ecclesiam S. Demetrii scamno inserta est. Cum vero ab hominibus ibi assidentibus maior litterarum pars detrita esset, quas non recognovi, lineis subductis significavi.

ΟΔΑΜΟΣΑΦΗΡΩΙΞΕΙ//////////////////ΕΙΜΑΣΕ ι ? υ ///
ΙΕΡΕΑΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΡΝΕΙΟΥΔΙΑΓΕΝΟΥΣ
ΑΔΜΗΤΟΝ ❦ ΘΕΟΚΛΕΙΔΑ
ΠΑΣΑΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣ

ΕΙΤΙΠΑΡΑΙΜΟΝΙΕΥΣΙΓΕΝΟΣΠΟΛΙΟΙΟΦΕΡΗΤΟΣ
ΕΙΤΙΠΑΡΕΥΡΩΤΑΙΚΟΜΠΑΣΑΝΟΙΒΑΛΙΔΑΙ
ΑΝΔΡΑΣΙΝΕΝΠΡΟΤΕΡΟΙΣΚΑΘΑΡΩΤΑΤΟΝΟΙΒΑΣΙΛΗΩΝ
ΠΑΙΔЄϹΚΑΙΜΕΓΑΛΩΝΗΣΑΝΑΠΑΘΑΝΑΤΩΝ
ΤΟΥΤΟΛΑΧΩΝΑΔΜΗΤΟΣΙ//Λ//Ο//ΗΝΥΤΗΤΙΚΑΙΑΙΔΟΙ
ΜΟΙΡΑΝΑΝΕΠΛΗΣΕΝΡΙΓΕΔΑΝΟΥΒΙΟΤΟΥ
ΜΗΤΡΙΛΙΠΩΝΑΛΟΧΩΤΕΒΑΡΥΝΠΟΝΟΝΑΛΛΑΤΙΘΑΥΜΑ
ΚΑΙΘΕΤΙΣ////ΑΙΑΚΙΔΗΝΚΛΑΥΣΕΝΑΠΟΦΘΙΜΕΝΟΝ

corona

Ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξε [καὶ ἐτ]είμασε [τὸν]
ἱερέα Ἀπόλλωνος Καρνείου διὰ γένους
Ἄδμητον Θεοκλείδα
πάσας ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σωφροσύνας.

Εἴ τι παρ' Αἱμονιεῦσι γένος πολιοῖο Φέρητος,
εἴ τι παρ' Εὐρώται κόμπασαν Οἰβαλίδαι
ἀνδράσιν ἐν προτέροις καθαρώτατον, οἳ βασιλήων
παῖδες καὶ μεγάλων ἦσαν ἀπ' ἀθανάτων,
τοῦτο λαχὼν Ἄδμητος ἴ[σ]ο[ν πι]νυτῆτι καὶ αἰδοῖ
μοῖραν ἀνέπλησεν ῥιγεδανοῦ βιότου,
μητρὶ λιπὼν ἀλόχῳ τε βαρὺν πόνον· ἀλλὰ τί θαῦμα;
καὶ Θέτις * Αἰακίδην κλαῦσεν ἀποφθίμενον.

Admetus Theoclidae f. eiusdem familiae homonymus occurrit n. 512. 513*b*; cf. n. 514.

Vs. 9 Ι.Λ.Ο.] [ἴσ]ο[ν] Wilamowitz apud Kaibelium, [ὁμ]ο[ῦ] Boeckh fortasse verisimilius. || vs. 10 ΡΙΓΕΔΑΝΟΥ adhuc in lapide legitur. - ο[ν] non recte mutavit Herwerden Mnemos. X 389. || vs. 12 post ΤΙΣ lapis laesus erat, antequam litterae inciderentur.

870 Ara cylindrata marmoris nigricantis, a. 0,73, quae nunc Phirae in ecclesiae S. Ioannis Theologi adyto tabulam sacram sustentat, reperta prope Phiram in vinea, quam possidet G. Belonia. Litterae apicatae sunt ac multis locis correctae; versuum 1—5 altitudo c. 0,017—0,015, ceterorum, cum spatium deficeret, c. 0,012. Ed. Emmanuel Ioannides Amorginus Ἀθήναιον IX 1880, 308 sq. Denuo vidit Halbherr, cf. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 285. Exscripsi.

ΑΒΟΥΛΑ ΚΑΙΟΔΑΜΟΣ ΟΥΛΠΙΑΝ
ΝΟΒΙΑΝ ΟΥΛΤΕΙΝΙΑ ΒΑΣΙΛΟΚΛΗΑΝ
ΝΟΒΙΑΣ·ΒΕΙΒΙΑΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΑΦΗΡΩΙΞΕ
ΟΤΙΜΕΝΠΡΟΜΟΙΡΟΣΑΡΠΑΓΗΝΕΓΩΛΥΓΡΑ
ΕΚΤΟΥΓΛΥΚΥΤΑΤΟΥΦΩΤΟΣΕΤΟΝΑΙΔΑΝ
ΑΤΕΚΝΟΣΑΛΓΥΝΕΣΘΕΤΟΥΤΕΠΙΣΤΑΜΑΙ
ΠΛΗΝΔΟΥΚΑΣΑΜΟΣΚΑΝΦΘΙΤΟΙΣΝΟΜΙΞΟΜΑΙ
ΑΒΑΣΙΛΟΚΛΗΑΔΙΑΓΕΝΟΣΚΑΙΤΟΥΝΟΜΑ
ΣΥΝΕΥΝΕΤΑΣΓΑΡΟΥΜΟΣΩΣΟΙΑΣΠΕΛΟΨ
ΠΑΣΩΝΑΡΙΣΤΑΝΗΔΕΚΟΣΜΙΑΝΕΜΕ
ΑΦΗΡΟΙΞΑΣΔΕΙΞΕΠΛΟΥΤΗΟΣΚΟΡΑ
ΛΟΙΠΟΝΤΙΛΥΠΗΕΥΣΕΒΗΣΥΝΕΥΝΕΤΑ
ΤΑΝΝΥΚΤΑΘΡΗΝΩΝΤΑΝΕΜΑΝΙΜΑΡΜΕΝΑΝ
ΤΟΥΤΗΘΕΛΕΝΓΑΡΓΕΝΕΣΙΣΚΑΙΜΟΙΡΩΝΜΙΤΟΙ
ΑΙΣΟΥΔΑΧΙΛΛΕΥΣΘΕΤΙΔΟΣΕΚΘΕΑΣΓΕΓΩΣ
ΣΤΑΜΕΝΠΟΤΑΛΚΑΝΔΥΝΑΤΟΣΕΥΡΕΘΗΘΕΛΩΝ

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος Οὐλπίαν
Νοβίαν Οὐλτεινία Βασιλόκληαν
Νοβίας Βειβίας θυγατέρα ἀφηρώϊξε.

Ὅτι μὲν πρόμοιρος ἁρπάγην ἐγὼ λυγρὰ
ἐκ τοῦ γλυκυτάτου φωτὸς ἐ(ς) τὸν Ἀΐδαν
ἄτεκνος, ἀλγύνεσθε — τοῦτ᾽ ἐπίσταμαι·
πλὴν δ᾽ οὐκ ἄσαμος κἂν φθιτοῖς νομίζομαι
ἁ Βασιλόκληα διὰ γένος καὶ τοὔνομα·
συνευνέτας γὰρ οὑμὸς ὡς (corr. ὧξ) Οἴας Πέλοψ
πασῶν ἀρίσταν ἠδὲ κοσμίαν ἐμὲ
ἀφηροίξας δεῖξε Πλουτῆος κόρᾳ.
Λοιπὸν τί λυπῇ, εὐσεβὴς (σ)υνευνέτα,
τὰν νύκτα θρηνῶν τὰν ἐμὰν ἱμαρμέναν;
Τοῦτ᾽ ἤθελεν γὰρ Γένεσις καὶ Μοιρῶν μίτοι, (*sic*)
αἷς οὐδ᾽ Ἀχιλλεὺς Θέτιδος ἐκ θεᾶς γεγὼς
στᾶμεν ποτ᾽ ἀλκὰν δυνατὸς εὑρέθη θέλων.

Titulus propter Ulpiae nomen Traiano vix est antiquior.
Vs. 1 ΟΥΛΠΙΑΝ] Α ex Ι correctum. || vs. 5 ΕΤΟΝ] Σ post Ε omissum. || vs. 9 ΩΣ Οἴας] Σ pro Ξ scriptum. (ἐξ) Οἴας Ioannides et Ricci, ὥ[ξ] Kaibel. || vs. 10 ΑΡΙΣΤΑΝ] Ν ex Α correctum. || vs. 12 ΕΥΣΕΒΗΣΥΝΕΥΝΕΤΑ] alterum σ excidit. ΕΥΝΕΤΑ] Τ ex nescio qua littera, Α ex Σ correctum.

---

871 Magna basis litteris apicatis saeculi Augustei (Ross) inscripta, Perissae inventa, postea, ut ait Ricci *Mon. ant.* II 1893, 136, in vicum Βόθων translata. Edd. Ross *Kunstblatt* 1837, 103 et *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 183 litteris minusculis; Princeps Pückler *Der Vorläufer* 1838, 346 sq.; Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 24 (= *Arch. Aufs.* II 425) et Inscr. graec. ined. II 1842, 218 litteris maiusculis (C. I. G. II add. 2469*c* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 98, 5*a*]). I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 214 Amorgo tribuit, haud scio quo errore turbatus.

ΟΔΑΜΟΣΑΦΗΡΩΙΞΕΝ
ΕΡΑΣΙΚΛΕΙΑΝΕΡΑΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣ

Ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξεν
Ἐρασίκλειαν Ἐρατοκράτους
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σωφροσύνας.

Apicatas litterarum formas Pücklerum secutus ubique restitui. Quamquam Pückler, qui accuratissimam litterarum imaginem dedisse videtur, versus male distinxit. Ad monumentum rotundum, quod etiamnunc Perissae exstat (imaginem vide Ross *Arch. Aufs.* II tab. XV), retulit basim Ross.

---

872 Ara cylindrata marmoris caerulei, tribus bucraniis sertis uvisque inde dependentibus ornata, a. fere 0,70. Conservatur Emporii in ecclesia, quae nunc aut Ἁγία Μεταμόρφωσις aut Ἅγιος Ἀβέρκιος aut Ἅγιος Στελλιανός vocatur, a Rossio τοῦ Σωτῆρος nomine significata est. Litterae apicatae et quamvis putide elegantes, a. c. 0,02; nota formas Ε et Ρ. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 212 (Lenormant Philol. XXIV 1866, 332); P. Vidal-Lablache *Rev. arch.* XXII 1870/1, 286 sq., II ex Mameti schedis; H. Mamet De insula Thera 1874, 69. Exscripsi.

ΟΔΑΜΟΣΕΥΑΡΕΣΤΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΦΗΡΩΙΞΕ

Ὁ δᾶμος Εὐάρεστον
Ἀπολλωνίου ἀφηρώϊξε.

---

873 „Ἐπιμήκης δοκὸς λίθου φαιοῦ ἔχουσα ἐπιγραφὴν ἑξάστιχον" (Inv.). Inventus una cum statua muliebri in K. G. Beloniae vineto (Cig.) in regione Φτέλιδες, quae quartam horae partem a Phira abest, una cum imagine muliebri marmorea umbilicum tenus conservata (Cig.), quam descripsit L. v. Sybel *Katalog der Skulpturen zu Athen* 1881, 416; P. Kabbadias Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου n. 780. Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213 sq., 2 addita statuae imagine a D. Philopatride delineata; cf. Em. Ioannides Ἀθήναιον IX 1880, 310, 1. Nonnulla ex societatis archaeologicae graecae inventario meum in usum exscripsit P. Wolters.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΑΦΗΡΩΙΞΕΝ ΛΥΣΙΚΛΕΙ
ΑΝ ΣΩΦΑΝΤΟΥ ΠΑΣΑΣ
ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΣΩ
ΦΡΟΣΥΝΑΣ

Ὁ δᾶμος
ἀφηρώϊξεν Λυσίκλει-
αν Σωφάντου πάσας
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σω-
φροσύνας.

„Ὁ γλύπτης, ὡς φαίνεται, ἐν τῇ λέξει „πάσας" εἶχε πρότερον ἐγχαράξει „ἀρετᾶς"" Cigalla.

874 Basis marmoris caerulei cymatiis carens, a dextra fracta, cuius max. l. 0,48, a. 0,16, cr. 0,21; litteris apicatis putideque elegantibus, christiana aera vix antiquioribus, a. c. 0,02. In ecclesia S. Georgii inter Monolithum et Καμάρι sita, '*où il y a des ruines antiques*' vidit a. 1788 Fauvel, cuius in schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22877 f. 113 verso) exstat; ibidem vidit Leicester, cuius ex schedis ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 26, 19. Contra ex Pittakis exemplaribus, qui Fauveliana interpolavit et Corinthia insuper civitate donavit, ed. Boeckh C. I. G. II 2469*b*, qui Theraeam originem recte divinavit (Vosswinckel De Theraeorum insulis 98, 5*b*). Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Constantinum Μητροπολίας ἢ Σαρῆς.

O //ɹ Α Μ C
Μ Η Δ Ο Κ Ρ Ι Τ Α Ν Τ Ε Ι Σ
Σ Ω Φ Ρ Ο Ν Ω Σ Κ Α Ι Ε Ι
Β Ι Ω Σ Α Ι Σ Α Ν Α Φ Ι///

῾Ο δ[ᾶ]μος
Μηδοκρίταν Τεισ - -
σωφρόνως καὶ ἐ[πιεικῶς(?)]
βιώσα⟨ι⟩σαν ἀφ[ηρώϊξε].

Vs. 1 Δ integrum Fauv. alii. || vs. 2 ΤΕΙΣΙΧΑΡΟΥΣ sibi finxit Pittakis. || vs. 4 ΑΦΕ unum Pittakis exemplar, ΑΦΙ alterum cum Fauvelio.

875 Basis marmoris caerulei, l. 0,62, a. plus 0,23; litteris apicatis a. 0,02—0,03 (ϕ 0,042). Nunc est supra fenestram ecclesiae S. Andreae prope trivium sitae, unde viae in vicos Pyrgum, Emporium et Phiram dividuntur. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Μ Ν Α Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ι Α Ν ϕ Ι Λ Η/////////
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α //////////
Α ϕ Η Ρ Ω Ι Ξ Ε Ν

῾Ο δᾶμος
Μναστόκλειαν Φιλή[του]
ἀρετᾶς ἕνεκα
ἀφηρώϊξεν.

876 In sacello D. Athanasii ad viam, quae ab oppido Apano-Meriam ducit. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 203.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
ΑΦΗΡΩΙΞΕΝΕΙΚΑΝΟΡΑΔΑΜΟΚΡΙΝΟΥΣΑΙ....
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΘΙΑΣΤΑΣΕΣΑΥΤΟ.

῾Ο δᾶμος
ἀφηρώϊξε Νεικάνορα Δαμοκρίνους ἀ[ρετᾶς]
ἕνεκεν καὶ καλοκάγ(α)θίας τᾶς ἐς αὐτό[ν].

Cf. n. 498 Δαμοκρίνην Νικάνορος.

877 Basis marmoris albi in inferiore parte cymatio ornata, a sinistra dextraque fracta. Superius cymatium laesum est. L. 0,65, a. 0,18. Litterae a. 0,02. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 208. (Quae prout a se visa exhibet F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 332 futtilia sunt.) Exscripsit A. Schiff in muro adverso ecclesiae S. Irenae, cui inserta est, inter Perissam et Emporium sitae. Ectypum contuli.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
\ Ε Ι Σ Τ Ω Ν Α Κ Τ Α Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α
Α Φ Η Ρ Ω Ι Ξ Ε

῾Ο δᾶμος
[Π]λειστώνακτα Πελοπίδα
ἀφηρώϊξε.

Πλειστῶναξ Πελοπίδα Minervae sacerdos n. 495.

878 In regione Ἔχενδρα sive Ὄχενδρα paullo supra serpentem ex rupe exsculptam, unde nomen duxit, columna est (sive basis cylindrata, cuius cymatia seorsum facta nunc desunt) marmoris caerulei, cuius a. plus 0,33, dm. 0,47. Litterae accurate incisae apicibus magnis ornatae, a. c. 0,017. Edd. P. Vidal-Lablache *Rev. arch.* XXII 1870/1, 283 sqq. ex Mameti schedis; H. Mamet De insula Thera 1874, 68; Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 166, 1. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Ν
Τ Ι Σ Α Ν Ο Ρ Ο Σ Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α
Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Σ Α Υ Τ Ο Ν Η Ρ Ω Α

῾Ο δᾶμος
ἐτίμασε Ἀριστόδαμον
Τισάνορος ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ καλοκἀγαθίας
τᾶς ἐς αὐτὸν ἥρωα.

Columnam ad heroum proxime situm, cuius rudera adhuc exstant, retulit Mamet.

879 In ecclesia S. Marinae. Exscripsit Fauvel a. 1788, cuius exemplar Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 114 recto) contuli. Indidem quadruplae schedae manasse videntur, quibus usus ed. Boeckh C. I. G. II 2468 (S. Martini; Fauvelii Koehlerianae; duplices Pittakis 'qui Elide in ecclesia aliqua ponit, sed inter meros Theraeos habet ... pessimeque corrupit').

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Τ Ο Ν
Η Λ Ι Π Τ Ο Υ Ι Ρ Ω

῾Ο δᾶμος
῾Ηράκλειτον
[῾Ηρακ]λ[εί]του(?) [ἥ]ρω[α].

Vs. 3 [ἀφη]ρώ[ϊξεν] Boeckh.

880 Basis marmoris caerulei, l. 0,65, a. plus 0,55, exteriori muro ecclesiae S. Marinae inserta, quae est inter Μεγαλοχώρι et Ἀθηνιόν portum. Litterae alterius fere p. Chr. n. saeculi, a. 0,017—0,028; vs. 4 litteris stipatis scriptus. Nota Ε et Ε, Σ et C in uno lapide. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 431 ex comitis I. de Cigalla schedis; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 206 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 96*a*, 3]. Exscripsi.

ΘΕΟΔΟΤΟΝ ΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΝΕΟΝ ΗΡΩΑ
ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΔΑΠΑΝΗCΑΝΤΟΣ

[ὁ δᾶμος]
Θεόδοτον Λεωνίδου
νέον ἥρωα
ἀρετᾶς ἕνεκεν
Διονυσίου ἐκ τῶν ἰδίων δαπανήσαντος.

In initio tituli supplet Ross: [ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξεν]. Ex eadem certe familia n. 529. 533 Ὦλος Πλώτιος Θεόδοτος Ὤλου Πλωτίου Λεωνίδου ἀσιάρχου υἱός); Πλώτιος Λεωνίδης n. 898.

---

881 Prope Goniam apud fornacem calcariam in antro repertum est columnae fragmentum. Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 28, 40 ex Leicesteri schedis.

ΟΔΑΜΟΣ
ΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΑΥΠ''ΙΔΟ∠......
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΙΑΙΑ'ΚΑΛΟΚΑ.ΑΘΑΣ

Ὁ δᾶμος
Θρασυλέοντα Ὑπ[ερεί]δο(υ)ς [ἥρωα]
ἀρετᾶς ἕνε[κ]α [κ]αὶ καλοκά[γ]αθ[ί]ας.

Thrasyleo Hyperidis f. vide n. 340, 20 sq. 519, 5. Patris nomen in Leicesteri apographo non nimis audacter restitutum esse spero.

---

882 Ara cylindrata lapidis caerulei, tribus bucraniis sertisque ornata, a. 0,48, dm. 0,34. Inscriptiones habet duas: unam (*a*) infra, alteram (*b*) supra sertum, quae posterior esse videtur. Prioris litterae apicatae a. fere 0,01. Exscripsi in vico Ἐμπορεῖον apud Antonium Kokkalem.

a ΟΔΑΜΟΣ
ΠΑΙΣΙΦΑΝΕΙΑ//ΙΧΑΙ.
ΡΕΔΑΜΟΥΗΡΩΣΣΑΝ

Ὁ δᾶμος
Πα(ι)σιφάνεια[ν] Χαι-
ρεδάμου ἡρῶσσαν.

b ΑΓΕΚΡΑΤΕΙΑ

Ἁγεκράτεια.

Παισιφάνεια[ν] pro Πασιφάνειαν incisum esse videtur, sicut n. 874 βιώσαισαν pro βιώσασαν.

---

883 In faucibus, quae a iugo Σελλάδα septentrionem versus pergunt, propemodum in planitie ad viam basis marmoris caerulei (maculati) cymatiis nunc carens, a. 1788 etiamtum ornata, l. c. 0,50, a. fere 0,40 e terra eminet. Litterae corrosae a. 0,03—0,045. Exscripsit Fauvel a. 1788, cuius schedas Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 113 recto) contuli. Indidem triplices Boeckhii schedae fluxisse videntur, qui ed. C. I. G. II 2469 (duplices Koehlerianae, quarum alterae Fauvelii sunt, et Pittakis, qui Spartae posuit) [Vosswinckel De Theraeorum insulis 98, 5*c*]. Pauca in lapide ipso recognovi; cetera lineis subductis notavi.

ΟΔΑΜΟΣ
ΠΟΛΥΑΝΟΡΑ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥ
ΗΡΩ *vacat*

Ὁ δᾶμος
Πολυάνορα
Πολυκράτου(?)
ἥρω.

Vs. 3 ΟΛΥΙΙΚΤΟΥ ego in lapide, i. e. [Π]ολυ[εύ]κτου. Sed dubia res est. || vs. 4 ΗΡΩ et [ἀφ]ηρώ[ϊξεν] Boeckh.

884 S. Ioannis ecclesia prope Perissam sita cum in fundamentis antiquis exstructa esset, Rossius '*auf dem Sockel dieses Mauerrestes*' inscriptionis reliquias exscripsit, quas ex eius diario habeo. Eadem fere ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 25, 6 ex Leicesteri schedis. Rossii lectiones repeto; spatia vacua et formam lapidis magis ex Leicestero sumpsi.

ΑΛΙ./....ΑΝΟΡΟ..ΩΦΡΟΝΩC
ΚΑ/......ΒΙΩΣΑΜΕΝΟΝ

[Ὁ δᾶμος?]
- α - - - ἄνορο[ς σ]ωφρόνως
κα[ὶ καλῶς] βιωσάμενον.

Vs. 1 ante ΑΝΟ Leicester exhibet ∠.

---

885 Stela marmoris albi, l. 0,38, a. 0,39, cr. 0,08—0,09, a parte superiore laesa, anaglypho viri in lecto recubantis, ante quem tabula stat, ornata; litteris male scriptis a. 0,012—0,022, ita ut alter versus primo, tertius altero paullo sit altior. Exscripsi in vico Μεγαλοχώρι apud Antonium Akylam medicum.

ΟΔΑΜΟC
ΞΑΝΘΟΝΗΦΑΙCΤΙΩΝΟC
ΑΡΙCΤΑΒΙΩCΑΝΤΑ

Ὁ δᾶμος
Ξάνθον Ἡφαιστίωνος
ἄριστα βιώσαντα.

SECTIO QVARTA.

MONVMENTA HOMINVM HONORIBVS HEROICIS PRIVATIM DONATORVM.

886 Ara cylindrata marmoris caerulei tribus bucraniis sertisque ornata, cuius dm. 0,52, a. 0,59. Litterae contra communem morem supra serta scriptae, a. fere 0,02. Exscripsi prope vicum Μεσσαριά in coemeterio ecclesiae, quae est Ἁγίων Πάντων.

ΑΓΑΠΗΜΑ — Ἀγάπημα
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ — Ἐπαφροδίτου
ΗΡΩΙΙΑ — ἡρῴ[ν]α.

887 Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213 (cf. Em. Ioannides Amorginus Ἀθήναιον IX 1880, 310 *c*).

ΑΓΑΠΗΜΑ — Ἀγάπημα
ΗΡΩΗΣΑ *sic* — ἡρῷ[σ]σα.

Titulus ab eo, qui antecedit, fortasse non diversus.

888 Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213, (cf. Em. Ioannides Amorginus Ἀθήναιον IX 1880, 310 *c*).

ΕΧΕΤΙΜΑ — Ἐχετίμα
ΗΡΩΣΣΑ — ἡρῷσσα.

889 Ara sepulcralis capitibus taurinis et sertis ornata. Ed. Ross *Kunstblatt* 1836, 17, 66 et *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 37 (C. I. G. II add. 2476 *l*; Vosswinckel De Theraeorum insulis 96 *a*, 2).

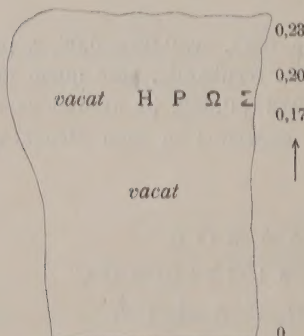
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ — Καλλικράτης
ΘΕΟΜΝΑΣΤΟΥ — Θεομνάστου
ΗΡΩΣ — ἥρως.

890 Basis lapidis nigri volcanii sine cymatiis, l. 0,785, a. 0,21, cr. 0,46; litteris bonis a. c. 0,03. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία, ubi in ecclesia SS. Taxiarcharum mediae portae, quae in adytum fert, limen occupat.

ΧΑΡΙΛΑΟΣΝΑΥΚΡΑ ΘΕΥΔΟΣΙΑ
ΤΟΥΣ ΗΡΩΣ ΗΡΩΣΣΑ

Χαρίλαος Ναυκρά- Θευδοσία
τους ἥρως. ἡρῷσσα.

891 Lapis caeruleus a sinistra dextra superiore parte mutilus, cuius max. l. 0,20, max. a. 0,235, cr. 0,11; litteris a. 0,035. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Constantinum Μητροποίας ἢ Σαρῆς.

[ὁ δεῖνα s. ἡ δεῖνα]
ἥρως s. ἡρῷσ[σα].

892 Lapis deformis, l. 0,65, a. 0,25. In regione (Θέσις) Πέργερος a. 1875 exscripsit R. Weil, cuius ex schedis edo.

/////// ΗΡΩCCΑC — -- ἡρῷσσας.

893 Stela anaglypho ornata, quod sub aëtomate (in quo rosa est) duos homines, patrem scilicet barbatum et filium imberbem, in lecto recubantes et cenantes repraesentat. Ante lectum mensa est cibis repleta. Litterae infimae aetatis et a dextra mensae et infra eam et (vs. 2 ultimum N) inter mensae pedes incisae sunt. Exscripsi in vico Ἐπάνω Μεριά supra portam aulae Georgii S. f. Alaphusi.

ЄΒΙΤΟC — Ἔβιτος
ΤΟΝЄΙΔΙΟ Ν — τὸν εἴδιον
ΠΑΤЄΡΑ ЄΒΙΤΗΤΟΝ — πατέρα Ἐβίτητον
ΑΦΗΡΟЄΙCЄ — ἀφηρόεισε.

894 In S. Stephani monte. Ed. Spon Misc. erud. ant. 1685, sectio X n. LXVIII p. 342 (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718 I 105; C. I. G. II 2472).

ΑΥΡ. ΤΥΧΑCΙΟC ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΟΥCΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ
ΣΥΜΒΙΟΝ ΤΥΧΑCΙΟΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΑΝ

Αὐρ(ήλιος) Τυχάσιος τὸν πατέρα
καὶ Ἐλπίζουσα τὸν ἴδιον
σύμβιον Τυχάσιον
ἀφηρώϊξαν.

895 Tabula oblonga, cuius margines prope adversum modo latus levigati sunt, l. 0,46, a. 0,255, max. cr. 0,11, litteris a. 0,01 (ο) — 0,025 (ϕ), a. 1876 παρὰ τῷ χωρίῳ Βουρβούλῳ inventa. Edd. K. Stephanos Ἐπόπτης Σύρου 1870, 1. Ἰανουαρίου [non vidi]; cf. *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 358; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1878, 78, 20. Exscripsi ad vicum Βουρβοῦλο in Constantini Iacobi f. Soroti vinea.

ΛΓΛΠΗΜΛΤΗΝΜΗΤΕΡΛ	Ἀγάπημα τὴν μητέρα
ΠΡΙΜΛΝΛΦΗΡΟΕΙϹΕΝ	Πρῖμαν ἀφηρόειϲεν.

---

896 Basis marmoris caerulei, l. 0,85, max. a. 0,33; in muro ecclesiae S. Marinae, quae est inter vicum Μεγαλοχώρι et Ἀθηνιόν portum. Litterae non male incisae, sed valde detritae, a. c. 0,016 — 0,02 (— 0,03). Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 205. Schauberti scheda (n. 18) in hoc titulo nihil valet. Exscripsi; cum vero partem modo litterarum recognovissem, Rossii potius textum secutus sum.

ΓΟΡΓΟΣΘΕΝΗΣΓΟΡΓΟΣΘ////////	Γοργοσθένης Γοργοσθ[ένους]
ΤΗΝΙΔΙΑΝ //// ΗΤΕΡΑΠ/////////	τὴν ἰδίαν [μ]ητέρα Π - -
ΤΡΥΦΩΝΟΣΑΡΕΤΑΣ//////////	Τρύφωνος ἀρετᾶς [ἕνεκα]
ΚΑΙΚΛΛ////////////////////////////Σ//////////////////////	καὶ καλ[οκἀγαθία]ς [ἀφηρώϊξεν].

Vs. 1 Γ tertium ex Ο correctum.

---

897 Stela marmoris albi superne mutila, cum dente olim basis foramini iniecto, anaglypho ornata. Mulier sedens ad dextram conversa coniugi stanti manum dextram porrigit. Ante mulierem puella parva stat. Stelae l. 0,39, max. a. 0,46, max. cr. 0,07. Litterae male incisae. Exscripsi in vico Karterados apud Ioannem Moschochilum Therae demi demarchum.

anaglyphum

ΘΕΩ///ΑΝΘΟΥΣΑΝΤΗ	Θέω[ν] Ἀνθοῦσαν τή-
ΙΙΙ\ΙΑΝΜΗΤΕΡΑΝΑ	[ν] ἰ[δ]ίαν μητέραν ἀ-
/////ΗΙΩΙΞΕΝ	[φηρ]ώϊξεν.

vacat

---

898 Trabes magna, l. 1,98, a. 0,21, cr. 0,38, quae quondam superiorem partem portae sepulcralis effecisse videtur. Litterae crassae, sed accurate incisae a. 0,02, quarum locos lineolis incisis indicaverat quadratarius. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 27, 25 ex Leicesteri schedis; F. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 142 adn. 57 n. 10 ex Schauberti schedis. Exscripsi in ecclesia Ἐπιτκοπή ad radices septentrionales montis Prophetae Eliae.

0 ⟵ 0,85 1,61 ⟶ 1,98

ΠΛΩΤΙΟΣΛΕΩΝΙΔΗΣΑΓΗΣΙΚΡΙΤΑ///ΑΔΜΗΤΟΥ	Πλώτιος Λεωνίδης Ἀγησικρίτα[ν] Ἀδμήτου
ΤΗΝΑΥΤΟΥ · ΜΗΤΕΡΑ · ΑΦΗΡΩΙΞΕ	τὴν αὑτοῦ μητέρα ἀφηρώϊξε.

De familia vide ad n. 533. 880.

---

899 In ecclesia aliqua castelli Emporii. Exscripsit a. 1788 Fauvel, cuius in schedis Parisinis (Bibl. nat. ms. francogall. 22877 f. 114 recto) contuli. Ed. Boeckh C. I. G. II 2472*d* ex duplicibus Pittakis schedis, qui falso Vostitzae [i. e. Aegio Achaiae] attribuerat et diversos titulos esse indicaverat.

Fauvel:	*Pittakis* (I):	*Pittakis* (II):
ΘΥWΔΟΡΟϹ	ΘΥΜ.ΔΟΡΟΣ	ΘΥΜΟΔΩΡΟΣ
ΜΗΤΕΡΑ	ΜΗΤΕΡΑ	ΤΗΝΜΗΤΕΡΑ

Pitt. (I) ex Fauvelio male descriptum, Pitt. (II) ex (I) interpolatum esse apparet.

ΘΥWδ[ω]ρος [τοῦ δεῖνος]
[τὴν] μητέρα [τὴν δεῖνα]
[τοῦ δεῖνος ἀφηρώϊξε].

Nomen ΘΕΟΔWΡΟΣ fuisse coniecit Wilamowitz.

---

900 Operculum thecae sepulcralis (‘*Balken über der Thür?*’ A. Schiff) marmoris caerulei, quod inter sepulcra in faucibus meridionalibus sub iugo Σελλάδα vocato iacet, a dextra sinistraque fractum, l. 0,69, a. 0,25, cr. 0,92. Litterae l. (0,011—) 0,02 (— 0,03 [ϕ]). Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 101 (= *Ges. kleine Schriften* VI 66) et tab. I 111 ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2472*e*). Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΖΟϹΙΜΗΤΟΝΑΝΔΡΑΝ	Ζωσίμη τὸν ἄνδραν
ΝΕΙΛΟΝΑΦΗΡΟΙΞΕΝ	Νεῖλον ἀφηρώϊξεν.

901 Stela marmoris albi cum dente, a. plus 0,44, l. 0,22, cr. 0,05. Litterae bonae sed dirutae, a. 0,02. Nunc est in tecto ecclesiae S. Mercurii apud promunturium Ἐξωμύτη, ubi Eleusinem fuisse censent viri docti. Exscripsit A. Schiff; ectypum, in quo pauca dispicio, contuli.

////////////////////////////
////////////////////////////
ΤΙΩΣΙΜΗ
ΤΟΝΙΔΙΟΝ
ΑΝΔΡΑ////////
Π////////////////////////
////////////////////////////
////////////////////////////

[Ζω]σίμη (?)
τὸν ἴδιον
ἄνδρα[ν]
Π - - - -
[τοῦ δεῖνος]
[ἀφηρώϊξεν].

---

902 Stela marmoris albi cum dente et cymatio simplici tribus parvis acroteriis (?) ornato, l. 0,26, a. 0,57, cr. 0,07—0,08. Continet anaglyphum viri pallio vestiti, prope quem puer stat, artis mediocris. Litterae apicatae a. c. 0,013. Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213, 1 (cf. Ἀθήναιον IX 1880, 310). Exscripsi in vico Pyrgos apud Mariam Georgii Kondarati filiam (aut uxorem?).

ΛΥΣΙΔΙΚΗΤΟΝΙΔΙΟΝ
ΑΝΔΡΑΕΡΜΕΡΩΤΑ
ΖΩΣΙΜΟΥ Α ΦΗΡΩΙΞΕ

Λυσιδίκη τὸν ἴδιον
ἄνδρα Ἑρμέρωτα
Ζωσίμου ἀφηρώϊξε.

---

903 Apud Perissae ecclesiam. *'Aus Sandstein.'* Ed. A. Baumeister Philol. IX 1854, 393, 18.

ΦΕΡΝΙΚΗ
ΙΔΙΟΝ ΑΝ
ΔΡΑΕΠΑΦΡΟ
ΔΕΙΤΟΝΑΦΗ
ΡΟΙΞΕΝ

Φερνίκη (τὸν)
ἴδιον ἄν-
δρα Ἐπαφρό-
δειτον ἀφη-
ρόϊξεν.

---

904 Ara cylindrata marmoris caerulei tribus bucraniis sertisque ornata, a. 0,60; litteris simplicibus a. 0,013—0,015. Nunc est ἁγία τράπεζα ecclesiae S. Irenae, inter Perissam et Emporium sitae. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 209. Exscripsi. Quae non vidi a Rossio lecta, lineis subductis significavi.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ *bu-* ΘΕΑΥΔΗΤΟΥ
ΤΟΝΗΔΙΟΝΣ *cra-* ΥΜΒΙΟΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΝΑΦΗΡΩΙΞΕΝ *nium*

Ἀπολλωνία Θεα[ι]δήτου (?)
τὸν ἤδιον σύμβιον
Θεόδωρον ἀφηρώϊξεν.

Vs. 1 ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΟΣ....ΣΤΟΥ Ross. || vs. 2 ΗΔΙΟΝ non ΙΔΙΟΝ ut Ross.

---

905 Stela marmoris nigricantis cum dente, l. 0,30, a. 0,51, cr. c. 0,06. Anaglyphum exhibet templum cum aëtomate acroteriis et rosa ornato; virum veste manicata indutum in lecto recubantem, ante quem infans stat et mensa cibis repleta. Litterae infimae aetatis summa neglegentia scriptae; nota formam Ͱ, quam nos dicimus cursivam. Exscripsi in oppido Φηρά apud Constantinum Kallergin.

ΕΒΙΚΤΟΥΣΤΟΝΙΔΙΝΣΥΝ
ΒΙ ΟΝΣΩΤΗΡΑΝΑΠΟͰ
ΡΟΙΣΕΝ

Ἐβικτοῦς τὸν ἴδιν σύν-
βιον Σωτῆραν ἀποη-
ρόϊσεν.

---

906 Stela marmoris albi, l. 0,21, a. 0,36, aëtomate (cum rosa) ornata, quae anaglyphum exhibet viri et uxoris eius in lecto recubantium. Ante lectum mensa est repleta cibis, quos canis saliens appetere videtur. Litterae serae aetatis. Exscripsit A. Schiff in vico Ἐμπορειό apud Antonium Λάρδας ἢ Βάλβης. Ectypum contuli.

ΣΙΓΑΣΑΣΑΥΦΡΟΣΥ
ΝΥΝΟΝΤΟΝΣΥΝ
ΒΙΟΝΑΦΗΡΟΙ
ΞΕΝ

Σιγάσασα (Α)ὐφρόσυ-
(νυ)νον τὸν σύν-
βιον ἀφηρόϊ-
ξεν.

Vs. 1 Αὐφρ., non Εὐφρ., qua de re v. ad n. 868. Una ex duabus litteris Α lapicidae errore omissa.

---

907 Stela aëtomate ornata, in qua anaglyphum mulieris est in lecto sedentis. In eodem lecto vir est recubans; l. 0,30, a. 0,54. Litterae a. fere 0,012—0,015, Φ 0,03. Exscripsi in vico Κοντοχώρι.

ΦΑΥΤΕΙ//Ι
ΑΘΗΝΟΙΙΝΤΟΝΣΥ
ΙΟΝ Α ΦΗΡΟΗΣΕΝ

Φαυ(σ)τεί[να(?)]
Ἀθηνό[ρη]ν(?) τὸν σύ[ν]-
βιον ἀφηρόησεν.

Vs. 2 fortasse Ἀθήναιον incidere debuit quadratarius. Ἀθηνο[γένη]ν, id quod Kaibelius praefert, spatium non capere videtur.

---

908 Stela aëtomate (cum duobus acroteriis et rosa) ornata, in qua anaglyphum est coniugum in lecto recubantium; ante lectum puer ad tabulam cibis repletam accedit. In ecclesia aliqua castelli Emporiani a. 1788 exscripsit Fauvel, cuius ex schedis Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 114 recto) conservatis habeo. Indidem duplices Pittakis schedae quamvis inter se diversae manasse videntur, e quibus commixtis ed. Boeckh C. I. G. II 2472*b*. Pittakis Chaeroneae tribuerat.

ΒΙΕΤΑΚΑΛΟΤΥ
ΧΟΝΤΟΝΓΥΝΒΙΟΝ
ΑΦΗΡΙΥΕΝ

[- αρ]ί[σ]τα Καλότυ-
χον τὸν [σ]ύνβιον
ἀφηρ[ώϊξ]εν.

Vs. 1 nomen est [Κλεαρ]ί[σ]τα vel simile aliquod, non Βίττα, ut Boeckh falsa litterarum dispositione in schedis reperta deceptus. || vs. 3 ΑΦΗΡΕΩ ΣΕΝ Boeckh.

---

909 Stela marmoris albi aëtomate (cum rosa et acroteriis) ornata, quae anaglyphum continet mulieris in lecto recubantis; ante lectum vero puer stat, qui cibos affert; l. 0,31, a. 0,395, cr. 0,05. Litterae pessimae infimaeque aetatis sub lecto incisae sunt. Exscripsi in vico Ἐπάνω Μεριά apud Georgium S. f. Alaphusum.

ΕΠΑΦΡΑΣΤΗΝ
ΙΔΙΑΝΓΥΝΑΙ
ΚΑΝΑΦΗΡΟΙ
ΣΕ

Ἐπαφρᾶς τὴν
ἰδίαν γυναῖ-
καν ἀφηρόϊ-
σε.

910 Basis marmoris albi, l. 0,26, a. 0,09, cr. 0,295. In latere superiore foramen est rotundum, profundum 0,05, cuius dm. 0,195—0,21. Litterae a. 0,007(—0,01). Edd. K. Stephanos Ἐπόπτης Σύρου die I m. Ian. 1870, cf. *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 358; *Courr. d'Athènes* XIII 1870 die XXVIII m. Febr.; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 78, 21. Exscripsit A. Schiff in vinea Constantini Iacobi f. Soroti ad vicum Βουρβοῦλο sita, quae Soroti demarchi fuerat. Ectypum contuli.

ΘΕΟΤΕΙΜΗΤΟϹΘΕΟΤΕΙΜΗΤΟΥ
ΤΗΝΕΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑ ΑΜΜΙΑΝ
ΖΩϹΙΜΗϹΤΗΝΠΑϹΙΝΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ϹΙΦΙΛΗΤΗΝϹΕΜΝΩϹΚΑΙΟϹΙΩϹϹΥΝΒΙ
/////ϹΑΝΜΟΙΑΜΕΜΠΤΩϹϹΤΟΡΓΗϹΚΑΙ
Κ Λ Λ Ο ΚΑΓΑΘΙΑϹΗϹΕϹΧΕΝΙϹΕ Μ Ε
Λ Φ ΗΡΟΙϹΕΝ

Θεοτείμητος Θεοτειμήτου
τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ἀμμίαν
Ζωσίμης ʽτὴν πᾶσιν ἐν ἀνθρώποι-
σι φιλητὴνʼ σεμνῶς καὶ ὁσίως συνβι-
[οῦ]σάν μοι ἀμέμπτως στοργῆς καὶ
καλοκάγαθίας ἧς ἔσχεν ἰς ἐμὲ
ἀφηρόϊσεν.

De loco vide ad n. 968 sqq. Vs. 5 genetivi στοργῆς καὶ κ. ab ἀμέμπτως pendent (Kaibel).

911 Stela marmoris albi cum dente et anaglypho mulieris in lecto recubantis, l. 0,225, a. 0,41. Lapis anteriori muro domus, quae est in vico Μεσσαριά Spiri Demetrii f. Michalopuli, paullulum sub tecto infixus est. Litterae inferioris aetatis et artis. Exscripsi.

ΚΛΛΟΤΥΧΟϹ
ΤΗΝΙΔΙΛΝΓΥΝΛΙ
ΚΛΚΛΛΙΤΥΧΗΝ
ΑΦΗΡΟ
Ι Ξ Ε

Καλότυχος
τὴν ἰδίαν γυναῖ-
κα Καλιτύχην
ἀφηρό-
ϊξε.

912 In monte S. Stephani. Ed. Spon Misc. erud. ant. sect. X n. LXIX p. 342 (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718 I 105; Fabretti *Inscr.* IV 447 p. 324; C. I. G. II 2471).

ΚΑΡΠΟΣ ΤΑΝ
ΙΔΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΣΩΕΙΔΑ ΑΦΗΡΟΙΞΕΝ
ΤΗΝ ΜΟΝΑΝΔΡΟΝ

Κάρπος τὰν
ἰδίαν γυναῖκα
Σω[σ]ίδα ἀφηρόϊξεν
τ[ὰ]ν μόνανδρον.

913 Cippus, quem ʽin oppido, in aedibus viduae cuiusdamʼ vidit Ross, postea Athenis servavit G. Finlay, cuius ex apographo per Linkium misso ed. Boeckh C. I. G. II add. 2472*f*. Therae viderat Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 204. Rossium sequor.

ϹΤΕΦΑΝΟϹ
ΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑ
ΕΠΙΤΥΧΙΑΝΤΑΝ
ΙΔΙΑΝΓΥΝΑΙΚΑΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

Στέφανος
καὶ τὰ τέκνα
Ἐπιτυχίαν τὰν
ἰδίαν γυναῖκαν
ἀφηρώϊξεν.

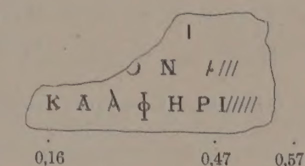
914 Stela anaglypho infimae aetatis et artis ornata, quod anaglyphum virum et uxorem eius in lecto recubantes exhibet. Ante lectum est mensa. L. 0,34, a. 0,32. Litterarum pravitas nec typis reddi potest, neque imagine digna est. Lapis supra n. 453 muro ecclesiae S. Ioannis τοῦ χωσμένου Phirae est iniectus. Exscripsi.

Sub mulieris imagine:

ΤΥΧΙΚΟϹ
ΔΙΟΙΙΥϹΙΑΙ
ΤΗΝ//ΥΝΙ
ΛΦΗΡΩΙ//ϹΝ

Τυχικὸς
Διο[ν]υσία[ν]
τὴν [σ]ύν[β(ιον)]
ἀφηρώϊ[ξ]εν.

915 Fragmentum, cuius max. l. 0,575, max. a. 0,25, max. cr. 0,17. Litterae magnae et crassae a. 0,04—0,05, Φ 0,09, primi vel secundi p. Chr. n. saeculi. Effossum in orientali montis clivo infra ecclesiam Evangelismi. Exscripsi.

-- τὰν αὑτοῦ γυναῖ]κα ἀφηρ[ώϊξεν].

Fortasse pertinet inscriptio ad heroum magnum, in quo metochium exstructum est.

916 In vico Γωνία penes Matthaeum Moschidem, quo ʽ*aus Oia*ʼ i. e. secundum pristinum usum ex monte S. Stephani delatum erat; litteris crassis a. 0,015. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 28, 39 ex Leicesteri exemplari; ex Schauberti schedis (n. 13) F. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 142, 57. Habeo ectypum chartaceum a Selivero Alaphuso scite confectum.

ΔΑΡΔΑΝΟΣΝΥΜΦΙ
ΚΗ ΝΤΗΝΣΥΜΒΙΟΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

Δάρδανος Νυμφι-
κὴν τὴν σύμβιον
ἀφηρώϊξεν.

917 ʽAnte sacellum D. Ioannis inter Emporium etʼ [Perissam] ʽquod sacellum supra fundamenta et ex ipsis reliquiis alicuius monumenti exstructum est.ʼ Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 214.

ΚΥΘΗΡΟϹϹΤΡΑΤΟΝ.Κ........
ΚΗΝΤΗΝΙΔΙΑΝϹΥΜΒΙΟΝ........
ΑΦΗΡΩΙΖΕΝ

Κύθηρος Στρατον[εί]-
κην τὴν ἰδίαν σύμβιον
ἀφηρώϊ[ξ]εν.

918 ʽFlorentiae in aedibus Riccardianis, urna sepulcralis, in qua anaglyphum, quod repraesentat duas personas in lecto recubantes et tertiam sedentem, mensa ante lectum posita.ʼ Edd. Gori Inscr. ant. in Etruriae urb. extantes I 1726, 99, 59 (Muratori Nov. thes. vet. inscr. II p. MCXXVIII, 7; Hagenbuch Epist. crit. ad Blaurerum 52); Osann Syll. inscr. graec. 1834, 501, 53; Boeckh C. I. G. II 2473 Gorium secutus; H. Dütschke *Antike Bildwerke in Oberitalien* II 1875, 72 sq., 152.

ΑΛΕΞΙШΝΚΑΙΕΠΙΤΕΥΞ
ΖШϹΙΛΛΟΝ ΤΟΝΥΙΟΝ
ΑΦΗΡШΙϹΑΝ

Ἀλεξίων καὶ Ἐπίτευξ[ις]
Ζώσι[μ]ον τὸν υἱὸν
ἀφηρώϊσαν.

919 Emporii ad portam aedis τοῦ Σωτῆρος, quo lapis Perissa advectus esse videtur, ubi commemorat Pittakis. Edd. Ross inscr. graec. ined. II 1842, 211; Pittakis ᾿Εφ. ἀρχ. 1841, 698.

a

ΤΑΤΟΝΤΕ
ΣΗΣΑΝΔΡΑΝ
ΗΡΩΙΞΑΝ

b

ΕΙΡΗΝΑΙΟϹΚΑΙΕΠΙΚΤΗϹΙ.
ΕΙΡΗΝΑΙΟΝΤΟΝΥΟΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΑΝ

a

[Εἰρηναῖος καὶ ᾿Επίκτησις(?)]
[τὸ γλυκύ]τατον τέ-
[κνον -]ησάνδραν
[ἀφ]ηρώϊξαν.

b

Εἰρηναῖος καὶ ᾿Επίκτησι[ς]
Εἰρηναῖον τὸν ὑὸν
ἀφηρώϊξαν.

Sic Rossius; Pittakis habet *a* vs. 1 Ω, vs. 2 ΣΗϹΑΝΔ.ΑΝ, vs. 3 ⊣ΡΩΙΣΑΝ; *b* vs. 3 ΑΦ⊢ ΩΙΣΑΝ.
a [τὸ γλυκύ]τατον τέ[κνον] supplevit Wilamowitz.

---

920 Stela aëtomate (cum rosa) ornata anaglyphum habet viri stantis, qui dextra manu rem incertam tenet. A sinistra eius canis sedet. L. 0,16, a. 0,44, cr. 0,045. Exscripsi Therae in vico Phira in Nomici Museo, quod antea N. Delendae fuerat. Litterae negligenter incisae, a. fere 0,01—0,015.

ΟΙΜ(?)ΕΙ:ϹΤΟΝΥΙΟΝΦ
ΙΛΟΜΟΥϹΟΝΑΦ
ΗΡΟΙΞΕ

Οἱ.ε..ς τὸν υἱὸν Φ-
ιλόμουσον ἀφ-
ηρόϊξε.

Vs. 1 haud scio, an ΟΙ[Μ]Ε[Υ]Ϲ suppleri possit.

---

921 Basis lapidis Theraei a dextra mutila prope Megalochorium inventa. Ed. Pittakis ᾿Εφ. ἀρχ. 1840, 433 ex I. comitis de Cigalla schedis. Nonnullarum litterarum hastae mediae lineolis transversis ornatae sunt (Π, Τ prius, Ι primum alterum quartum).

ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΝ
ΙΔΙΝΥΟΝ ΖΩΣΙ
ΜΟΝΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

Πρῶτος τὸν
ἴδιν ὑὸν Ζώσι-
μον ἀφηρώϊξεν.

---

922 In ecclesia castelli Emporiani vidit Fauvel a. 1788, cuius exemplar Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 114 recto) contuli. Stela est cum aëtomate anaglypho ornata, quod virum in lecto recubantem et ante eum puerulum et tabulam cibis repletam repraesentat. Ed. Boeckh C. I. G. II 2472*c* ex Pittakis schedis, quae inter titulos meros Theraeos habent, sed perperam Chaeroneae tribuunt, et re vera a Fauvelio pendent.

ΦΙΛΑΑΚΡΙΤΑΤΟΝΤΟΝ
ΥΟΝΑΑΦΗΡΩΙΖΟΝ.

Φίλα ᾿Ακρ[ό]τατον τὸν
ὑὸν ⟨α⟩ ἀφηρώϊ[ξε]ν.

Vs. 2 ΖΟΝ] in lapide fuisse credo ΞΕΝ.

---

923 Lapis integer, sed admodum detritus, quem apud Perissae ecclesiam exscriptum ed. A. Baumeister Philol. IX 1854, 393, 17. Cf. F. Osann ibid. 582, 17.

ΗΜΗΤΗΡΤΟ
ΕΚΝΟΝΦΙΛ
ΕΡΩΤΑΑΦΙΡ
ΟΕΙΨΕ
ΠΙϹ ΙϹΕ
ΒΙΚ ΤΗ
ΝΤΟϹΗ
ΙΩΝΧΡ
ΟΝ

(*nomen mulieris*)
ἡ μήτηρ τὸ
[τ]έκνον Φιλ-
έρωτα ἀφιρ-
όειψε (*corr.* -σε *vel* -ξε?).
Πιτ...ις ᾿Ε-
βικ[τοῦν] τὴ[ν]
(*cetera obscura*).

Vss. 5sqq. haud scio, an ita restituere liceat: Πίσ[τ]ις ᾿Ε|βίκτη|[το]ν. τὸ σῆ[μα ἐκ | τῶν ἰδ]ίων χρ[η|μάτ]ων --, quae insolita sunt (sed cf. n. 880, 4). '᾿Ε|βίκτη|[το]ν τὸ[ν εἴδιον υ]ἱ[ὸ]ν χρ[η|στ]όν' Kaibel.

---

924 Basis longa et humilis cymatiis ornata, marmoris caerulei, l. 0,73, a. plus 0,13, cr. 0,09, sed a parte postica mutilata. Nunc est in limine casae Manolis Karamolengi, in vico Μέσα Γωνία. Litterae a. c. 0,02 saeculi fere p. Chr. n. primi. Exscripsi.

ΑΓΑΘΟ//ΊΟΙΣ
ΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑΕΥΑΡΕΣΤΟΝΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

᾿Αγαθό[π]ο[υ]ς | τὴν θυγατέρα Εὐάρεστον ἀφηρώϊξεν.

---

925 Stela superne fracta, a. 0,46, l. 0,33, anaglypho ornata, quod hominem repraesentat in lecto recubantem et ante eum mensam vasis(?) repletam, canem, puerum. Litterae negligentissime incisae lectu difficiles. Exstat Petropoli in artium academiae aedificio, quo ex loco incerto translata est. Ad similia monumenta Theraea provocavit, qui edidit, B. Łatyschew *Mitth. des athen. Inst.* X 1885, 128sq., 33, quamobrem hoc monumentum huc retuli.

ΕΠΑΦΡΑΣΤΑΝΘΥΓΑ
ΤΕΡΑΣΩΤΗΡΑΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΕ

᾿Επαφρᾶς τὰν θυγα-
τέρα Σώτηραν
ἀφηρώϊξε.

---

926 Stela parva lapidis fusci, l. 0,23, a. 0,35, cr. 0,09, anaglypho viri stantis ornata, artis exiguae et male habita. Litterae ultimae Romanorum aetatis. Lapis Athenis in vico (συνοικία) Κολωνακίου inventus, a Spyr. N. Guzare medico domus emptore societati archaeologicae graecae donatus est. Edd. Pittakis ᾿Εφ. ἀρχ. n. 3172 ut Theraeam; Therae (aut alii Aegaei maris insulae) vindicavit St. A. Kumanudes ᾿Αθήναιον VII 1878, 212.

Φιλόξενος τὸν ἴδιον
θρεπτὸν ᾿Αβάσκαντο-
ν ἀφηρώϊξε.

Abascantus ab educatore filium denominavit Philoxenum, qui annis 213—217 p. Chr. n. archon fuit (n. 481, 7).

---

927 Basis sive tabula marmoris caerulei, l. 0,40, a. 0,26, in vico Μέσα Γωνία exteriori muro casae alicuius iniecta, quae ad ecclesiam Metamorphosis pertinet. Litterae apicibus magnis ornatae, a. fere 0,02. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 251; cf. Schauberti schedas n. 11; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 262. Exscripsi.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΤΑΝ
ΕΑΥΤΟΥΘΡΕΠΤΑΝ
ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΕ

Εὐφρόσυνος τὰν
ἑαυτοῦ θρεπτὰν
᾿Ονησίφορον
ἀφηρώϊξε.

928 Stela superne fracta, cuius l. 0,395, max. a. 0,37; litteris apicatis evanidis a. 0,015—0,018. Exscripsi in vico Ἐμπορεῖον apud Antonium Kokkalin.

ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣΕΣΤΙΑΙΟΥ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΟΜΟΠΟ////ΙΙ ΑΡΙΣ
ΤΟΓΟΝΟΝ/////////////// ΙΟΥ
//

Κλειτοσθένης Ἑστιαίου
τὸν ἴδιον ὁμόπο[λιν (?)] Ἀρισ-
τόγονον . . . . ίου
[ἀφηρώϊξεν vel ἥρωα].

929 "Ἐπὶ στήλης λίθου Παρίου." Ed. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 490.

ΕΙΝΑΚ
ΥΙ ΝΟ
ΣΩΤΙΝ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
ΡΩΙΞΕΝΟΝ

- - - -
[- - τὸν]
υἱ[ό]ν, Ὀ-
Σωτί[μου]
τὸν πατέρα
[ἀφη]ρώϊξεν⟨ον?⟩.

930 Marmor vehementer detritum in S. Marinae aedicula supra portum Ἀθηνιόν sita vidit Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 207.

ΤΕΡΠΕΛΑΟΣΛΗ.Σ....ΟΝ..ΕΣΜΟΝ......
. . . . ΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑ....
. . . . ΑΦΗΡΩΙΣΕΝ

Τερπέλαος [Δ]η[μ]ό[κριτ]ον - - - - - -
[πάσης ἀρετῆ]ς ἕνεκεν καὶ καλοκά[γαθί]-
[ας τῆς ἐς αὐτὸν] ἀφηρώϊσεν.

931 Magna basis sive tabula, l. 0,86, a. c. 0,22, in agro aliquo prope regionem *Kamári* inventa, nunc portae domus, quae est in vico Μέσα Γωνία, Georgii Seliveri liminis instar iniecta et pessime habita. Exscripsi.

//
/// ὠ ///////////////////////
//////////////////////////////////// ΛΠΗΡΟΣΙΣΕ

- - - - - -
- - - - - -
- - - ἀπηρό[ε]ισε.

Vs. 1 initio fortasse sunt haec: - - ιϓ.

932 Stela l. 0,31, a. 0,47, pessime habita, anaglypho infimae artis ornata, quod hominem in lecto recubantem repraesentat, ante quem puer stat. Nunc est super porta ecclesiae S. Ioannis Katiphóri(s) infra vicum Μεροβίγλι Skarum versus.

//////////////////////////////
//////////////////////////////
//////////////////////////////
ΗΡΩΙΞΕΝ//

- - - -
- - - -
- - - -
[ἀφ]ηρώϊξεν.

SECTIO QVINTA.

MONVMENTA CHRISTIANA.

(Cf. n. 455.)

933 'Λίθου λευκοῦ.' Ex societatis archaeologicae graecae inventario (n. 4820) in lucem protraxit M. Fränkel et comiter mecum communicavit. Cf. *Arch. Anz.* 1897, 78, 1.

ΑΝΓΕ
ΛΟΣ
ΕΠΙ
ΚΤΟΥΣ
ΠΡΕΣΒΥ
ΤΙΔΟΣ

ἄνγε-
λος
Ἐπι-
κτοῦς
πρεσβύ-
τιδος.

πρεσβυτίδων munus christianum est; cf. Pauli ep. ad Tit. 2, 3.

934 Stela marmoris albi, l. 0,165, a. 0,44, cr. 0,07; litteris a. 0,02. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae parte a. 1896 una cum n. 944. 952. 954. 960. 962. 967 effossam exscripsit Dragendorff. Vidi.

ΑΓΓΕΛΟΣ
ΑΓΑΘΟΠΟ
ΔΟΣ

ἄγγελος
Ἀγαθόπο-
δος.

935 Stela rudis, cuius max. l. 0,16, a. 0,26; litteris negligentissime exaratis, vss. 1. 2 minoribus quam subsequentibus, a. 0,01—0,028; a. 1896 in faucibus meridionalibus infra Selladam effossa. Edo ex Dragendorffii schedis ectypoque.

ΛΓΓΕ
ΛΟΣ
ΒΟΙΘΙΟ
ΝΟΣ

ἄγγε-
λος
Βοϊθίο-
νος.

936 Stela marmoris albi oblonga, l. 0,17, a. 0,27, cr. 0,055. In superiore parte aëtoma et in eo rosa lineis incisis indicata sunt. Litterae negligenter incisae, a. 0,01—0,025. In faucibus meridionalibus infra Selladae iugum a. 1896 effossam (una cum n. 941. 945) exscripsit Dragendorff; ectypum contuli.

ΑΝΓΕΛΟΣ
ΔΗΜΕΑ

ἄνγελος
Δημέα.

937 Lapis sepulcralis parvus, apud Perissae ecclesiam inventus. Ed. A. Baumeister Philol. IX 1854, 393, 19.

ΑΓΓΕΛΟ	ἄγγελο-
CΔΙΟΝΥ	ς Διονυ-
CΙΟΥ	σίου.

---

938 Phirae in oppido. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 78, 19*b*.

ΑΝΓΕΛΟC	ἄνγελος
ΑΟΡΧΑΔC	[Δ]ορ[κ]άδ[ος] (?).

---

939 Stela lapidis calcarii s. marmoris caerulei superne aëtomate, cuius in medio rosa est, ornata, infra fracta, a parte postica non levigata; l. 0,17, max. a. 0,29, cr. c. 0,105. Litterae crassae a. 0,014—0,03. Exscripsi in vico Μεροβίγλι apud Georgium Beloniam, quo a Μεσαβουνῷ delata est.

ΑΝΓΕΛΟC	ἄνγελος
ΕΠΙΚΤΗ	Ἐπικτή-
ΤΟΥ	του.

---

940 Stela lapidis caerulei, l. 0,27, a. 0,39, cr. 0,14, in qua templi in antis forma lineis incisis expressa est. Templi aëtoma rosa et duobus acroteriis est ornatum. Litterae satis accurate incisae, a. 0,022. Exscripsit A. Schiff in vico Ἐμπορεῖον, ubi etiam inventa esse fertur, apud Ducam Francisci f. Zerigum. Ectypum contuli.

ΑΓΓΕΛΟC	ἄγγελος
ΕΥΚΑΡΠΟΥ	Εὐκάρπου.

---

941 Stela marmoris albi, l. 0,135, a. 0,21, cr. 0,07, in superiore parte aëtomate ornata, in faucibus meridionalibus infra Selladam in camera sepulcrali una cum n. 936. 945 a. 1896 effossa. Edo ex Dragendorffii schedis.

ΑΝΓΕΛΟC	ἄνγελος
ΖΗΝΑ	Ζηνᾶ.

---

942 Stela marmorea aëtomate simplici ornata, l. 0,20, a. 0,32, superne et infra mutilata. Inventa est a. 1866 ‘ἐν τῇ νεκροπόλει Μέσα Βουνοῦ’; postea Phiram ad P. G. Delendam translata. Ed. K. Stephanos *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 358, 3.

ΑΝΓΕΛΟC	ἄνγελος
ΖΩCΙΜΟV	Ζωσίμου.
ΑΦΗΡΟΙCΑ	ἀφηρόϊσα
ΡΟVΦΕΙΝΑ	Ῥουφεῖνα
ΤΟΙΛΙΟΝVΙΟΝ	τὸ(ν) ἴ[δ]ιον υἱόν.

Mirum certe exemplum coniunctae religionis graecae et proprie Theraeae cum fide christiana, nisi forte duae inscriptiones mixtae sunt ita, ut primum in lapide fuerit:

(*nomen filii*)
ἀφηρόϊσα
Ῥουφεῖνα
τὸ(ν) ἴ[δ]ιον υἱόν.

deinde eraso versu primo antepositum sit:

ἄνγελος
Ζωσίμου.

Lapides inscriptos a Christianis denuo usurpatos esse testatur n. 455.

943 Lapis sepulcralis. Edo ex Rossii diario.

ΑΓΓΕΛΟC	ἄγγελος
ΗCΙΚΟΥ	Ἡ[θ]ικοῦ.

---

944 Stela marmoris albi, aëtomate cum rosa et duobus acroteriis ornata, l. 0,21, a. 0,29, cr. 0,075; litteris a. 0,025. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae parte a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

ΑΝΓΕΛΟC	ἄνγελος
ΗΛΙΟΔ Ω	Ἡλιοδώ-
ΡΟΥ	ρου.

---

945 Stela marmoris albi, l. 0,165, a. 0,20, cr. 0,09, una cum n. 936. 941 in meridionalibus faucibus infra Selladam a. 1896 effossa. Superior pars aëtomate, in quo rosa, ornata est. Edo ex Dragendorffii exemplari.

ΑΝΓΕΛΟCΗ	ἄνγελος Ἡ-
ΡΑΚΛΕωΝΟC	ρακλέωνος.

---

946 Stela marmoris albi undique fracta, l. et a. plus 0,20, calce oblita, nunc in vico Μέσα Γωνία penes Θεολοΐνην Γεωργίου Βαμβακούση muro interiori domus inserta. Reperta esse dicitur in Μεσαβουνῷ prope Evangelismi ecclesiam. Litterae pro sera aetate satis accurate incisae sunt, a. 0,016—0,018, ϕ 0,03. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 255 (emendavit K. Keil Philol. IV 1849, 742, quocum consentit Dittenberger *Histor. und philol. Aufsätze, E. Curtius gewidmet* 1884, 300). Exscripsi.

ΛΓΓΕΛΟΣ	ἄγγελος
ΚΛΛΛΙΝΟ	Καλλινό-
ΗΣΚΛΙΕΥ	ης καὶ Εὐ-
ΦΡΛΝΠΙΚΗΣ	φραν[τ]ικῆς.

Vs. 4 ligatura ex litteris Ν et Π constare videtur, praesertim cum lapidis superficies in eo loco integra sit. Error est lapicidae.

---

947 Stela marmoris albi, l. 0,225, a. 0,32. In superiore parte pro aëtomate arcus indicatus est, rosa ornatus. Exscripsi in muro extero casae Mariae Emmanuelis f. Scaramangae, quae est in vico Ἐμπορεῖον. Litterae a. fere 0,02.

ΛΓΓΕΛΕC	ἄγγελες (*sic*)
ΚΛΗΤΛΡΙC	Κλνταρίσ-
CΤΛC	στας.

---

948 Stela aëtomate (cum duobus acroteriis et rosa) ornata. Exscripsit Fauvel a. 1788, cuius schedas Parisiis in bibliotheca nationali conservatas (ms. francogall. 22877 f. 111 verso) contuli. Quibus male usus Pittakis inscriptionem n. 1027 agglutinavit (C. I. G. II 2476).

ΑΓΓΕΛΟΥ	ἀγγέλου
ΚΡΑΤΕΡΟΥ	Κρατέρου.

ΑΓΓΕΛΟΝ Pittakis.

949 Stela lapidis caerulei aëtomate, in quo rosa est, ornata, a. 0,23, l. 0,25, cr. 0,035; litteris a. 0,015—0,023. Edd. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 183 (C.I.G. II add. 2476e); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 489; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2005. Exscripsi Perissae in sacerdotis casa.

ΑΓΓΕΛΟ⊏	ἄγγελος
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟ	Μητροδώρο[υ].

950 Stela marmoris albi, in qua aëtoma cum rosa obiter indicatum est; litteris crassis a. 0,015—0,013, satis accurate incisis. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 253. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Constantinum Dracotum, qui ad ecclesiam S. Charalampi habitat.

ΑΓΓЄ	ἄγγε-
ΛΟϹΝЄΙ	λος Νει-
ΚΗΤΟΥ	κήτου.

951 Stela lapidis caerulei, l. 0,26, a. 0,35, cr. 0,08, in qua aëtoma (cum rosa) lineis incisis indicatum est. Litterae a. 0,015—0,022. Nunc in vico Ἐμπορεῖον penes Lucam Francisci f. Zerigum conservatur; ac dicitur ibidem inventa esse. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΑΓΓЄΛΟϹ	ἄγγελος
ΝЄΟΥϹΗϹ	Νεούσης.

952 Stela marmoris albi, aëtomate cum rosa et duobus acroteriis ornata, l. 0,23, a. 0,24, cr. 0,08; litteris a. 0,03. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae clivo a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

ΑΓΓΛΕ⊏	ἄγγλες (*sic*)
ΝΥΝΦΙΚΗ⊏	Νυνφικῆς.

953 Stela lapidis caerulei, l. 0,155, a. 0,31, pavimento coenobii, quod est in summo monte Prophetae Eliae, inserta. Litterae tenues, a. 0,016—0,028. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 78, 19a. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΑΓΓЄΛΟϹ	ἄγγελος
ϹΤΡΑΤΟΝЄΙ	Στρατονεί-
ΚΗϹ ⊳	κης.

954 Stela marmoris albi, cuius summa pars aëtomatis in formam desinit, l. 0,16, a. 0,25, cr. 0,08; litteris a. 0,025—0,015. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae parte a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

ΑΝΓЄΛΟϹ	ἄνγελος
ΤΡΥϕωΝΟϹ	Τρύφωνος.

955 Stela marmoris albi, l. 0,17, a. 0,29, in vico Μέσα Γωνία muro interiori domus, quae est Θεολοΐνης Γεωργίου Βαμβακούση, inserta, in Μεσαβουνῷ prope Evangelismi ecclesiam inventa (ut tradunt). Litterae exiles, a. 0,01—0,22. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 254. Exscripsi.

ΑΓΓЄΛΟϹ	ἄγγελος
ϕΙΛΟΜΟΥϹΟΥ	Φιλομούσου.

956 Stela lapidis caerulei aëtomate (cum rosa) ornata infra fracta, cuius l. 0,15, max. a. 0,27, cr. 0,025; litterae a. 0,012—0,025 (ϒ). Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 257, qui in vico Gonia inventam dicit. Phirae apud Nomicum exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΑΓΓΕΛΟ⊏	ἄγγελος
ϕΙΛΟΜΟΥ	Φιλόμου-
⊏ΟΝ	σον.

Φιλομούσο[υ] Ross, errorem quadratarii subesse ratus. Fortasse muliebre nomen in -ον est.

957 Stela lapidis albi aëtomate (cum cruce circulo inscripta [i. e. rosa rudi] et duobus acroteriis) ornata, l. 0,20, a. 0,27, cr. 0,055. Litterae aetatis recentioris nec tamen male incisae, a. 0,012—0,03 (ϕ). Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 256. Exscripsit A. Schiff Phirae apud Nomicum, quo ex vico Gonia devenerat. Ectypum contuli.

ΑΓΓΕΛΟ⊏	ἄγγελος
ϕΙΛΟΥΜΕ	Φιλουμέ-
ΝΗ⊏	νης.

958 Stela sive tabula rudis marmoris albi, cuius max. l. 0,20, max. a. 0,29, max. cr. c. 0,08; litterae a. 0,02. Inventa est in faucibus, quae a iugo Sellada appellato meridiem versus sitae sunt. Exscripsi.

ΑΓΓЄΛΟϹ	ἄγγελος
//////////////////////////	- - -

959 Addo fragmentum, quod Epanomeriae exscripsit et ed. E. M. Leycester *Journ. of the Roy. Geogr. Soc.* XX 1850, 23.

ΑΓΓΕΛΟ⊏	ἄγγελος.

960 Stela lapidis caerulei, l. 0,10, a. 0,29, cr. 0,10; litteris a. 0,02. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae clivo a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

ΑΓΓΕ	ἄγγε-
ΛΟ⊏	λος.

961 Fragmentum. Ex societatis archaeologicae graecae inventario eruit M. Fränkel.

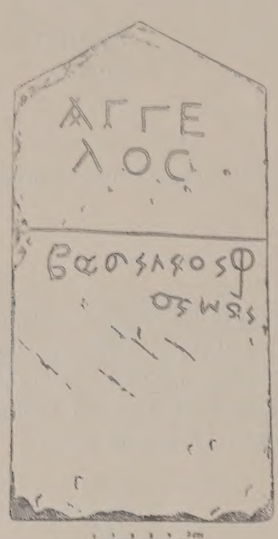
ΑΝΓЄ	ἄνγε-
ΛΟΣ	λος.

962 Stela simplex marmoris albi, l. 0,23, a. 0,44, cr. 0,06—0,10; litteris a. 0,033. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae clivo m. Iulio a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

ΑΝΓΕΛΟϹ ἄνγελος.

---

963 Stela marmoris albi, l. 0,14, a. 0,27. Litterae et superiores et inferiores accurate incisae. Fuerat in vico Γωνία, quo ex iugo Sellada appellato devenerat ('Messa-Vuno' Schaubert); anno 1848 in Museum Berolinense translata est. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 252; *Beschreibung der antiken Skulpturen (Königl. Museen zu Berlin)* 1891, 1172. Exstat etiam inter Schauberti schedas Berolini in Regii Musei bibliotheca conservatas n. 7 (F. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 142, 57). Vidi. Imaginem delineavit M. Luebke.

I. ἄγγε-
λος.

II. Βασίλιος Φ-
ιρμίο(υ).

In altera parte mixtae sunt formae antiquissimae (ι, ο = ου, ultimus versus a dextra ad sinistram perscriptus) et cursivae q. v. (β, σ). Quae res suspicionem certe movet, quamquam alia falsariorum vestigia Therae non cognovi.

---

964 Stela simplex marmoris caerulei, l. 0,225, a. 0,40, cr. 0,10. Litterae apicatae a. 0,02. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Papam Macarium.

ΑΓΓΕΛ
ΟΥ

ἀγγέλ-
ου.

---

965 Tabula sive stela rudis lapidis nigricantis, cuius l. 0,26, a. 0,39, max. cr. 0,22. Litterae crassae a. c. 0,03. Exscripsi ad viam publicam vici Καρτεράδος ante domum mulieris 'Φλουριά 'Εξαγοράκη ἢ 'Εγρημινοῦ' appellatae.

ΑΓΓΕ
ΛΟΥ

ἀγγέ-
λου.

---

966 Stela lapidis calcarii caerulei, a. 0,30, l. 0,21, cr. 0,07, in Selladae clivo meridionali prope sepulcra recentioris aetatis a. 1896 effossa. Exscripsit Dragendorff.

ΑΝΓΕΛΟV ἀνγέλου.

---

967 Stela marmoris albi, l. 0,19, a. 0,31, cr. 0,095; litteris a. 0,02. Ante sepulcrum Byzantinae q. v. aetatis in meridionali Selladae parte a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

ΑΓΓΛΟΥ ἄγγλου (*sic*).

968—974 Prope vicum Βουρβοῦλο in vineto a. 1869 p. Chr. n. aedificia duo effossa sunt, e quibus unum a Soroto exploratum ex lapidibus albis constabat. Eius longitudo erat m. 6, crass. 5, alt. 1,5; unica eius porta orientem versus spectabat. In interiore parte sepulcrum inventum est, l. 1,90, cr. 0,85, cuius coperculum e lapide albo factum erat. Intra sepulcrum inventae ossium combustorum et non combustorum ('*calcinés*' et '*non calcinés*') reliquiae, quae ad diversa corpora humana pertinebant. Extra aedificium a dextra sinistraque portae vasa fracta magnitudinis mediocris formaeque variae inventa sunt. Inscriptiones edd. K. Stephanos in ephemeride 'Επόπτης Σύρου die I m. Ian. 1870 [quam non inspexi] et *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 358; Anonymus in ephemeride hebdomadali *Le Courrier d'Athènes* III n. 84 die XXVIII m. Febr. 1870 (commemoravit St. A. Kumanudes 'Εφ. ἀρχ. 1870 app. p. 4; quae testimonia indagavit M. Fränkel, Athenis meum in usum exscripsit A. Schiff). Denuo prout nova ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 78, 19 *c*—*h*. Eodem loco inventum monumentum nondum christianum n. 910. Quae ipse exscripsi, in eadem vinea sunt, quam nunc possidet Constantinus Iacobi f. Sorotus.

(968) Tabula marmoris albi, l. 0,14, a. 0,34, max. cr. 0,07; litteris parvis. Edd. K. Stephanos locis laudatis; *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *h*. Exscripsi.

ΛΓΓΕΛΟΣ
Λϕ ΡΟΔΟΥ
/// Γ //// ϹΛΟΥ

ἄγγελος
Ἀφροδοῦ.
[ἄ]γ[γέ]λου (?).

Vs. 3 omiserunt priores. Equidem credo ad inscriptionem paullo antiquiorem ea pertinere.

(969) Stela sive tabula marmoris albi, l. 0,22, max. a. 0,19, cr. 0,07. Litterae negligenter incisae (a. 0,012—0,02). Edd. K. Stephanos 'Επ. Σύρ. (cf. *Bull. de corr. Hell.* l. l.); *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *f*. Exscripsi.

ΛΝΓΕ
ΛΟϹ Ε
ΛΕϒΘΩϹ

ἄνγε-
λος Ἐ-
λευθᾶς.

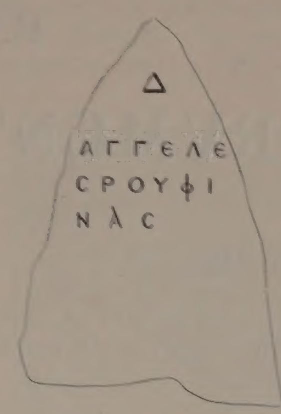
(970) Stela sive tabula marmoris albi a. 1869 inventa, l. 0,16, a. 0,20, cr. 0,03; litteris a. 0,012—0,028 male incisis. Ed. K. Stephanos *Courr. d'Athènes* l. l.; *Bull. de corr. Hell.* l. l. n. 4. Exscripsi.

ΛΓΓΕΛΟC   ἄγγελος
ΕΥΦΡΟCΥ-   Εὐφροσύ-
ΝΟΥ   νου.

(971) Stela marmoris albi undique fracta, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,31. Edd. K. Stephanos Ἐπ. Σύρ. (cf. *Bull. de corr. Hell.* l. l.); *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *g*. Exscripsi.

ΛΓΓΕΛΟC   ἄγγελος
ΠΡΙΜΑC   Πρίμας.

(972) Stela triangula marmoris albi, cuius max. l. 0,13, max. a. 0,21, cr. plus 0,03; litteris obliquis. Edd. K. Stephanos Ἐπ. Σύρ. (cf. *Bull. de corr. Hell.* l. l.); *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *d*. Exscripsi.

ἄγγελε-
ς Ῥουφί-
νας.

(973) Stela marmoris leucophaei aëtomate cum rosa et acroteriis ornata, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,23, max. cr. 0,04; litteris tenuibus a. 0,007 (Ο)—0,025 (Υ). Edd. K. Stephanos Ἐπ. Σύρ. (cf. *Bull. de corr. Hell.* l. l.); *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *e*. Exscripsi.

ΛΝΓ(Ε)ΛΟC   ἄγγελος
ΦΙΛΗΤΟΥ   Φιλήτου.

(974) Stela marmoris albi aëtomate (in quo acroteria) ornata, l. 0,12, a. 0,185; litteris a. c. 0,023. Edd. K. Stephanos Ἐπ. Σύρ. (cf. *Bull. de corr. Hell.* l. l.); *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *c*. Exscripsi.

ΛΓΓΕ   ἄγγε-
ΛΟC   λος.

975 Tabula longa a dextra fracta, cuius in margine inferiore litterae incisae sunt. Tabulae max. l. 1,44, a. 0,615. Litterae altitudinis diversae pleraeque inter 0,02 et 0,03 pro tali inscriptione non nimis pravae sunt, ita ut iudicio a Rossio lato (‘*in Schriftzügen, die nicht jünger als das vierte oder fünfte Jahrhundert, vielleicht aber schon aus dem zweiten oder dritten sein dürften*’) assentiendum esse censeam. Nunc est in muro interiore ecclesiae S. Stephani, a qua urbis antiquae mons nomen hodiernum duxit. Ed. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* 1 1840, 60 (C. I. G. IV 8911). Exscripsi.

+ ΛΓΙΕΚΛΙΦΟΒΕΡΕΜΙΧΛΗΛΛΡΧΛΝΓΕΛΕΒΟΗΘΙΤШΔΟΥΛШБΟ// ΧΑΡΙΛΑШΚΛΙΜΝΗΜΟCΥΝΗΚΕΤΟΙCΠΕ//

Ἄγιε καὶ φοβερὲ Μιχαὴλ ἀρχάγγελε βοήθι τῷ δούλῳ σο[υ] Χαριλάῳ καὶ Μνημοσύνῃ κὲ τοῖς πε[σίν].

976 In rupe prope Perissam quinque fere metris ab inscriptione n. 841. Exscripsit H. Dragendorff m. Septembri a. 1897.

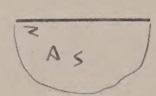
+
ΠΡΩΤΟC   Πρῶτος.

PARS NONA.

INSTRVMENTVM DOMESTICVM.

977—982 PONDERA ET MENSVRAE.

(977) Lapis fere ovalis, cuius maior pars defracta est, max. l. 0,115, a. 0,08, cr. 0,06; litterae a. 0,02—0,05. Effodi in aula templi Apollinis Carnei. Exscripsi.

[- - μ]νᾶ.

(978) Lapis niger volcanius formae ovalis, qui pondus fuisse videtur, max. l. 0,20, max. a. 0,20, max. cr. 0,09. Non est integer. In vico Ἀκρωτῆρι a se inventum mihi attulit Paulus Kretschmer. Ad ectypi fidem delineavit M. Luebke.

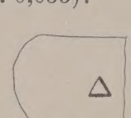
Ἑπτά.

(979) Lapis niger volcanius ovalis, cuius l. 0,235, a. 0,19, cr. 0,11; litterae a. c. 0,12. Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1890, 282, 2 ex Halbherri schedis. Exscripsi Phirae in Nomici, quod Delendae fuerat, Museo.

Δ 𐌄 δέ(κα *scil.* μναῖ).

Δ(ραχμὰς) ἑ(κατόν) Ricci, id quod mihi non probavit.

(980) Lapis ovalis a dimidia parte fractus, cuius max. l. 0,165, max. a. sive diametros 0,12. Effodimus prope gymnasium epheborum. Incisa est littera (a. 0,055):

δ[έ(κα *scil.* μναῖ?)].

(981) *'Athen (arch. Gesellschaft) n. 256. Rundes Bleistück. Oben eine ovale Vertiefung, in deren Mitte ein hohes eigenthümlich geformtes Gefäss in Relief. Unten eingeschnitten* ΚΕΣΑΣ. *Das* Σ *in Relief. Gut erhalten. Aus Thera. Gewicht 484 gr.'* Ed. E. Pernice *Griechische Gewichte* 1894, 189, 747. Cf. eundem p. 70: *'Das* M'[=Σ], *'welches die* μνᾶ *bedeutet, ist ursprünglich. Die übrigen Buchstaben sind später und, wie mir scheint, von moderner Hand eingeschnitten. Dass aber das ganze Stück eine Fälschung sei, wie im Inventar bemerkt ist, lässt sich nicht annehmen. Jedenfalls liegen keine offenbaren Verdachtsmomente vor. Welcher Gattung von Minen wir das Stück zutheilen müssen, ist unklar'.*

(982) Mensa l. 1,04, a. 0,40, cuius in latere superiore tria foramina rotunda excavata sunt. Foraminum diametri superiores: 0,105, 0,18, 0,285. In lateris adversi margine superiore nomen incisum est serae aetatis, litteris a. 0,02—0,025. Effodi in Basilicae angulo meridionali prope portam parvam, quae in balneas ducit. Exscripsi.

Κ ΝΙΚΗΤΗϹ Κ. Νικήτης.

Singula foramina, ad labra usque repleta, 900, 3600, 28000 fere aquae grammata, quae nos vocamus, capiunt, sed tenendum est in his foraminibus vasa fuisse capacitatis aliquanto minoris. Cf. E. Pernice *Über den Werth der monumentalen und litterarischen Quellen antiker Metrologie* 9 sqq. (*Zeitschr. für Numism.* XX 1896). Summa mensura ad amphoram romanam, quae 26196 grammata aequat, proxime accedit. De minoribus ne coniecturas quidem proferre audeo.

983—994 VASORVM INSCRIPTIONES.

(983) *'Höhe 0,021. Eingeritzt am Rande eines Topfes aus grobem Thon. Geometrische Periode. Grab 13.'* Detexit Dragendorff m. Sept. a. 1897.

Δ

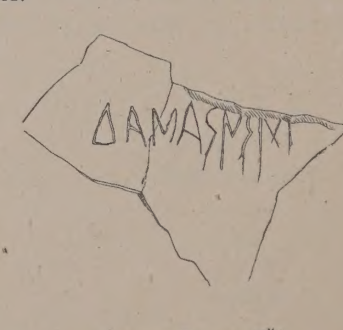
(984) *'Sellada. Südseite. Eingeritzt auf der Schulter einer grossen geometrisch decorirten Vase, 1,80 m tief ausgegraben.'* Litterae a. 0,02—0,03. Exscripsit Dragendorff.

1 Y A Ἀγλ - -

(985) *'Fuss einer Schale. Schwarz gefirnisst. Etwa V. Jahrhundert.'* Exscripsit Dragendorff m. Sept. a. 1897.

Δ

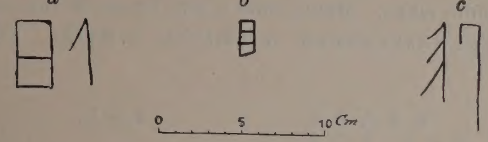
(986) Fragmenta duo vasis magni nigri, in meridionali Selladae clivo a. 1896 effossa; litteris a. c. 0,021. Dragendorffii exemplar expressit M. Luebke.

Δαμασίς.

(987) *'Graffitto. Am Halse einer Amphora derselben Art'* (ut n. 988). *'Buchstabenhöhe 0,04'* (inscr. *a*). *'Am Henkel das Zeichen'* (inscr. *b*). *'Auf der anderen Seite der Schulter'* (inscr. *c*) *'Grab 97'*. Edo ex Dragendorffii schedis.

a *b* *c*

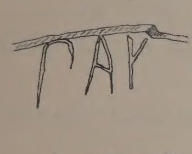
Αη. Πε.

(988) *'Auf der Schulter einer grossen Amphora eingeritzt. Gefunden auf der Südseite der Sellada, Grab 96.'* Exscripsit Dragendorff, cuius exemplar expressit M. Luebke.

Με.

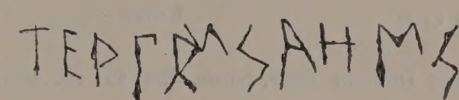
(989) Fragmentum vasis generis q. v. geometrici, in Selladae clivo meridionali a. 1896 effossum; litteris a. c. 0,025. Dragendorffii exemplar expressit M. Luebke.

Παυ.

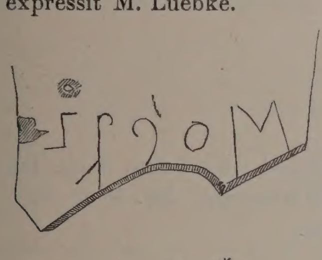
(990) *'Auf dem Rande einer zweihenkligen Schale geometrischen Stils (Grab 17) eingravirt, genau in der Mitte, zwischen beiden Henkeln. Beim 5. Buchstaben hat er sich zuerst verschrieben und das ≶ eingeritzt, dann das M daraus gemacht'* (inscr. *a*). *'Auf der anderen Seite hat er noch einmal angefangen. Dort steht'* (inscr. *b*). Pateram purgandam curavit litterasque detexit Dragendorff m. Sept. a. 1897, cuius exemplar expressit M. Luebke.

a Τερπσία ἠμί.

b Τερ(πσία).

(991) In fragmento vasis fictilis, quod in meridionali Selladae clivo a. 1896 effossum est, litteris obiter incisis a. c. 0,015—0,032. Dragendorffii exemplar expressit M. Luebke.

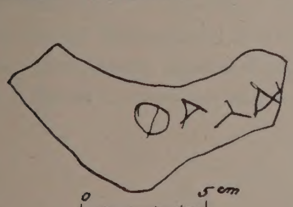

- - ίβιος.

(992) *'Buchstabenhöhe 0,009. Eingeritzt am Boden einer schwarz gefirnissten Kanne attischer Fabrik. V. Jahrhundert.'* Detexit Dragendorff m. Sept. a. 1897 in vase melius purgato, quod a. 1896 prope ecclesiam Χριστός inventum esse videtur.

Ι Θ Α

(993) Vasis fragmentum, cuius max. l. 0,115, max. a. 0,06, apud μετόχιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ in angulo, qui notum inter et occidentem spectat, effossum. Delineavi.

Φαῦλ[λος] s. Φαυλ[ιππος] *similia.*

(994) Prope forum ad viam, quae meridiem versus ducit, in fragmento amphorae. Primae litterae a. 0,02, quartae 0,03. Exscripsi.

ΘΕΖΥΓ

995—1004 AMPHORAE.

(995) Edo ex Weilii schedis.

CΠΙΙΕΡΟΝ	[ἐ]πὶ Ἱέρον-
ΟC	ος.

(996) Edo ex Weilii schedis.

ΙΚΛΕΙΤΟ	[ἐπ]ὶ Κλειτο[μάχου].
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ	Ἀρταμιτίου.

(997) Exscripsi.

ΑΡΙC	Ἀρισ-
ΤΙΩ //	τίω[ν].

(998) Edo ex Weilii schedis.

⊗ Ἀρχ.

(999) Therae in monte S. Stephani vidit Fauvel a. 1788, cuius ex schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22877 f. 113 verso) habeo. Boeckhius C. I. G. II 2476*c* ex fallacibus Pittakis schedis duplicibus, ubi Corintho tribuitur, ut epitaphium ediderat.

ΚΙCCΟC Κίσσος.

(1000) Therae in urbe antiqua. In aula templi Apollinis Carnei.

ΚΛΕΟΒΟΥ ////////// Κλεοβού[λου].

(1001) Manubrium, nescio quo loco Therae insulae repertum, quod mihi monstravit Venieris, qui fuerat a. 1895 Therae demarchus.

ΧΑΡΙΝΟΣ Χαρῖνος.

(1002) In S. Stephani monte. Exscripsit Fauvel a. 1788, cuius ex schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22877 f. 113 verso) habeo. Indidem fluxerunt Villoisoni, quibus Osann Syll. inscr. graec. p. 381, 4 usus est, et Pittakis schedae, qui Corintho dat; utraeque de amphora tacent. Quare Boeckh C. I. G. II 2449 ad proxeniae decretum referre potuit.

ΕΠΙΣΩΣΙΦΡΟ ἐπὶ Σωσίφρο-
ΔΟΣΑΙΝΕΑ [ν]ος. Αἰνέα.
ΚΝΙΔΙΟΝ Κνίδιον.

Eandem notam exhibet Dumont *Inscr. céram.* 224, 491 (= 488).

(1003) '*Ruines de la ville d'Oea*' i. e. in urbe Thera. Ed. Dumont *Inscr. céram.* (*Arch. des miss. scient.* II, VI 1871) 394, 9.

ΕΠΙΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔ ἐπὶ Ἀλεξανδρίδ-
ΟΥΑΘΑΝΟΚΡΙΤΟ ου. Ἀθανοκρίτο-
ΥΚΝΙΔΙΟΝ *tridens* υ. Κνίδιον.

Cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3549, 28, ubi in lemmate pro *Melos* substitue *Amorgos.*

(1004) Therae in montis clivo orientali, infra urbem ad viam, quae ab ecclesia S. Stephani in Evangelismum ducit. Exscripsi.

Circa caput bovinum per orbem scriptum:

Θ ///// ΨΙΛ ///ΥΡΙΔΑΚΝΙΔΙΟΝ

Θ[ευ]φίλ[ου Διοσκο]υρίδα(?). Κνίδιον.

Supplementa incerta. Piget, quod spatium lacunae non accurate notavi.

1005 In manubrio πυραύνου (de quo instrumento cf. A. Conze *Jahrb. des arch. Inst.* V 1890, 118 sqq.; O. Benndorf *Altgriechisches Brod* in Erani Vindobonensis p. 1 sqq.; F. Winter *Jahrb. des arch. Inst.* XII 1897, 160 sqq.), cuius inferior pars defracta est, supra caput bovinum nominis initium est litteris paullo elatis. Manubrium e vico Gonia Berolinum in Museum Regium devenit (Antiquitatum inventarium n. 8472). Ed. Winter l. l. 166. Vidi.

ΚΑΛΛΙ Καλλι.

1006—1009 Quattuor lucernae fictiles, e quibus quarta in sepulcro inventa. Edo ex Rossii diario.

(1006) ΔΟΜΕϹΤΙ Δομεστί-
ΧΟΥ [κ]ου.

(1007) ΙΟΥΝΙΟΥ Ἰουνίου.

(1008) ΠΡΕΙΜΟΥ Πρείμου.

(1009) ΠΡΕ Πρε(ίμου?).

1010 In inferiore latere lucernae fictilis, repertae in G. Beloniae fundo. Ed. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 172, 20.

ϹΕΒΗΡΟ Σεβήρο-
Υ υ.

1011—1013 '*Nel* Χωρίον Βουρβούριον; *ora presso il sig.* Ἰάκωβος Ἀβάζος *in Merovigli. Sigle di lampade di terracotta.*' Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 284 sq., 6 ex Halbherri schedis.

(1011) ΔΕ (litterarum a. 0,007)

(1012) ΤΥ (litterarum a. 0,006)

(1013) ΕΙΥ (litterarum a. 0,008).

PARS DECIMA.

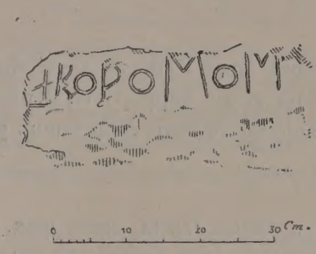
VARIA ET INCERTA.

1014 Ante Ptolemaei Euergetae sacellum ad sinistram ascendenti in rupe inscriptionis, quae sexto a. Chr. n. saeculo adscribenda esse videtur, vestigia apparent. Versus lineis distincti, litterarum a. 0,10. Non multa enucleavi. Litterae obliquo modo sole quarta fere post meridiem hora dispiciuntur.

//////////////////////// O ////
////// A N I P Ꞁ /////// O //
///////// O? D? ////////////
///////////// I Ƴ Ͱ E O Ͷ
///// Ͱ /// Ᵹ Ͷ B M ///////
Ᵹ I L Ь //////////////////////

Vs. 4 nomen in - σ]υλέων s. σ]υλέον[τος an [H]υλ(λ)έων?; vs. 5 nomen in - μ]ένης.

1015 Ad viam, qui versus Apollinis Carnei fanum ducit, in muro, qui ad balneas pertinet, lapis inaedificatus est oblongus, l. 0,43, a. 0,32, cr. 1,10. In fronte nomen incisum est litteris perantiquis. Exscripsi. Imaginem ad ectypi exemplar delineavit M. Luebke.

. κο . οσος *an* - κο[λ]οσ(σ)ός?

Primae et tertiae litterae lectio dubia.

1016 Infra vicum Μεροβίγλι in rupe praecipiti Weilius invenit inscriptionem rupestrem perantiquam, sed paucas modo litteras legit neque edidit. Ego eius viri docti monitu locum adii, nec tamen quidquam lucratus sum. Nihilominus utrumque exemplar huc retuli ea spe commotus, alios fore quibus plura enucleare contingat.

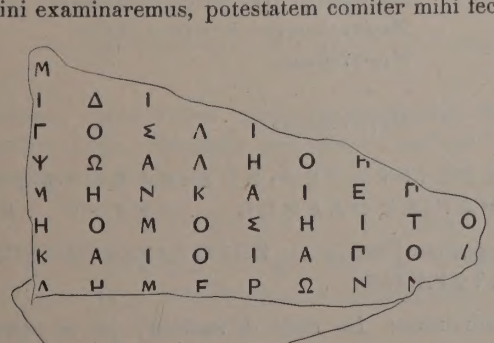
Weil:	*ego:*
Ͷ T Σ T Σ I	Ͷ T Ϛ T Σ
K A P Ր B E A Σ Ᵹ P Ᵹ A Ϛ T O	K Ʌ P Ր P E A Σ Ᵹ P Ᵹ A?
I I O O Λ ⊘ N O Ϛ	Φ φ A ⊕
Ϛ Φ O	

Vs. 1 (verbum in) - ντι τι - - ‖ vs. 2 κάρπ[*h*]εα ιερεαιτο. Sacra aliqua formula latere videtur.

1017 Lapis longus deformis, cuius max. l. 1,80, max. a. 0,43; litterae a. 0,07—0,11 magnam partem deletae. Nunc est in muro exteriore casae magnae ad viam primam, quae a principali via versus Aegyptiorum deorum delubrum ducit. Exscripsi.

/////////////////////////// Ᵽ Ꝛ A M — - - ρίας *s.* - - ριάς.

1018 Fragmentum marmoris, quod Pentelicum esse videtur, undique mutilum, cuius max. l. 0,085, max. a. 0,09, max. cr. 0,02; litterae bonae a. 0,004—0,005, quarti a. Chr. n. saeculi, quas cum Atticis aetatis Lycurgeae comparat U. Koehler. Lapidem anno 1860 in meridionali insulae parte prope Echendram a se inventum Argentoratum transtulit et instituto antiquitatis studiis destinato donavit Ad. Michaëlis; ut Koehlerus et ego Berolini examinaremus, potestatem comiter mihi fecit Bruno Keil.

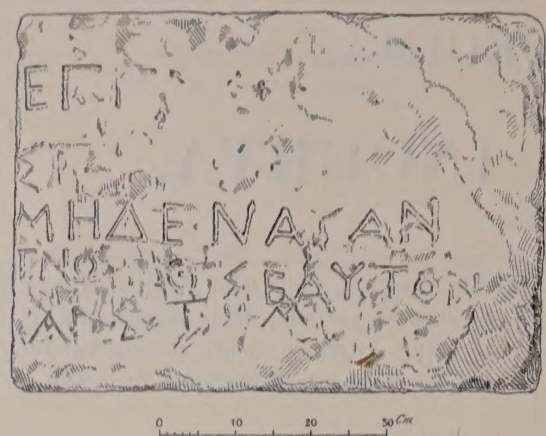
Vs. 1 - μ - ‖ vs. 2 - ιδι - ‖ vs. 3 - γος - ‖ vs. 4 - γρά]ψω ἀληθῆ ex iuris iurandi formula (B. Keil) ‖ vs. 5 - μην καὶ ἐπ - ‖ vs. 6 - ἐὰν δὲ μ]ὴ ὀμόσηι τὸ[ν ὅρκον, ὁ sive οἱ (magistratus) καὶ οἱ ἀπο/[- - ἐντὸς (numerus in - α)] ἡμερῶν ν - - -

Versuum distinctio dubia. Titulum Athenis incisum esse verisimile; utrum Theraeis destinatus fuerit an casu aliquo seriore aevo Theram devenerit, incertum.

1019 Lapis niger magnus in clivo montis inter vicum Goniam et mare a Rossio visus, qui in utroque latere magnas litteras legit easdem. Edo ex eius diario.

O P O I — ὅροι.

1020 Lapis oblongus, qui muri fuisse videtur, l. 0,70, a. 0,50, cr. c. 0,30, pessime habitus. In eo incisi sunt vss. 1—4 bonis litteris quarti fere a. Chr. n. saeculi (a. 0,06—0,065), vs. 5 multo recentiore aetate. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium. Formam ectypo exemplarique meo usus delineavit M. Luebke.

a Ἐγγ[ύα· πάρα δὲ ἄτα].
Σ[πουδαῖα μελέτα(?)].
Μηδὲν ἄγαν.
Γνῶ* Θ[ι] σεαυτόν.

b Ἀρ[ι]στο -
- α -

a sententia prima tertia quarta eae sunt, quae Pythicae appellabantur. Secunda incerta, cf. de ea quam exempli gratia supplevi G. Brunco De dictis septem sapientium a Demetrio Phalereo collectis Acta semin. philol. Erlangensis 1884, 340. Et haec quidem Phalerei libro antiquiora esse videntur. *b* vix fuit ἀριστο[ν τὸ μέτρον] vel tale quid; nomen imperatorum Romanorum aetate inscriptum esse videtur.

1021 Tabula marmoris albi oblonga, a dextra fracta, cuius max. l. 0,25, a. 0,03, cr. 0,315. In superiore latere, cuius margo cetera tabula paullo altior est, triplex foliorum pampineorum series ornamenti instar incisa est. In latere anteriore litterae leguntur. Effodi intra cisternam prope templum [Bacchi?], quod haud procul a Basilica septentrionem versus situm est. Exscripsi.

ⴲ ΤΟΠΟϹΤΥ

τόπος Τυ - s. Τυ -

Τυ - aut nomen proprium est aut appellativum.

1022 'In lapicidina in faucibus occidentalibus sub promunturio D. Stephani; *b* est ex adverso inscriptionis *a*. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 89 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 53) et tab. II 99 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*o*; F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 330).

a

ΝΕΙΚΙΑ
ΤΟΠΟϹ

b

ΜΙΠΟΡΟV . . . ΤΟΠΟΓ ᴗ

Νεικία | τόπος.

- - τόπο[ς].

b Lenormantius ΕΜΠΟΡΟΥΤΟΠΟΣ in rupe fuisse affirmat, auctoritate dubia. Fortasse nomen est hominis nobilis, qui sub finem alterius p. Chr. n. saeculi vixit, Μι(Θρῆς) Πόρου (n. 479, 10). || Lapicidinarum dominos, non sepultos indicari censet Boeckh (E. Vosswinckel De Theraeorum insulis 31).

1023 Prope Basilicae angulum, qui septentrionem versus spectat, fragmentum lapidis caerulei effodi, cuius max. l. c. 0,36, max. a. c. 0,22, max. cr. c. 0,24; litterae a. 0,018—0,025. Exscripsi.

vacat
ΟΙΚΟΔΟ

[τόπος] οἰκοδό[μων]?

1024 Fragmentum in gymnasio, quo Ptolemaeorum milites utebantur, effossum. A superiore dextraque parte margo integer. Max. l. 0,30, max. a. 0,11 max. cr. 0,065.

/////// ΠΑΡΙΟΣΕ
vacat

[ὁ δεῖνα] Πάριος ἐ[ποίει?].

1025 Tabula clypei et thoracis imaginibus (anaglyphis?) ornata, quam a. 1788 in porta ecclesiae vici Γωνία ('*à la porte d'une Église au village d'Agonia nommée Episcopi*') vidit et delineavit Fauvel. Eius exemplaris partes separatas (vss. 1—2 et 3—5) Pittakis, quasi Athenis (vss. 3—5 ad Theseum) positas, Boeckhio misit, vss. 1—2 vel iterum. Pittakis novis lectionibus, num fides habenda sit, dubito. Boeckhius ed. C. I. G. II 2473*b* et *c*, divinata vera origine. Genuini exemplaris Fauveliani, quod exstat in eius schedis Parisinis (Bibl. nat. ms. francogall. 22877 f. 114 recto), imaginem subieci ab Aemilia Kliss delineatam.

Σωσικράτεα [τοῦ δεῖνος --]χαρμ[ου]
Μεγιστοδάμ[ο]υ Ἀστυ[παλ]α[ιέα].
Μεγιστόδαμος
- - - - -
5 Μεγιστοδάμου.

Pittakis: ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΑ:ΣΩΣΙΚΛΕΟΥΣΧΑΡΜ....
ΜΕΓΙΣΤΟΔΑΜΩΝ..ΑΣΤΥΡ..ΚΛΑΣ

In altero exemplo Pittakis est ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΑΤΟΝΣΩΣΙΧΑΡΜΟΥ et vs. 2 extr. Λ.ΤΩΡ.ΚΑΛΣ...

Fauvelius adnotavit: '*Les croix de maltesoi, qui se voyent sur le plat et la cuirasse, ont été faites postérieurement, ce qui a ruiné l'inscription.*'

1026 ‘Τριῶν μορφῶν ὀρθῶν ἄῤῥενος γένους σχεδὸν ἀσχέτων πρὸς ἀλλήλους ἀνάγλυφον εἰς 2 κομμάτια τεθραυσμένον καὶ ἐλλιπὲς τὰ ἄνω. ‘Η μεσαία μικρὰ μορφὴ πλήρης, αἱ ἄλλαι 2 κολοβαί. Τέχνη κακή. Κάτωθεν δίστιχος καί τι πλέον ἐπιγραφή. ’Εν ’Εμπορείῳ τῆς Θήρας.’ Excerpsit P. Wolters ex inventario societatis archaeologicae graecae (ἀρ. 265); recepi, quo facilius aliquis, qui edat, inveniatur.

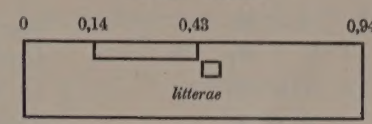
1027 In lapide aedificii prope eum Basilicae angulum, qui septentriones inter et occidentem spectat, siti intra duplex oblongum phallus est incisus, et ad eius summitatem inscriptio. Primus exscripsit Fauvel a. 1788; ex quo Villoisoni schedae fluxerunt, unde ed. Osann Syll. inscr. graec. 1834, 382, 6; deinde ed. Boeckh C. I. G. II 2476*b* ex schedis Koehlerianis et Pittakianis, qui falso titulum n. 948 adiecerat et utrumque Athenis tribuerat; denuo Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 101 (= *Ges. kleine Schriften* VI 66); Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 19 et *Mon. dell' Inst.* III tab. XXVI, 8 = *Arch. Aufs.* II 420 sq. et tab. XIII (C. I. G. II add. 2476*b*). Exscripsit A. Schiff; saepe vidi.

ΤΟΙϹ	Τοῖς
ΦΙΛΟΙ//	φίλοι[ς].

Τοὺς φίλους fuisse συμβίωσιν φίλων, quae patronum delegisset Priapum, coniecit Boeckh, cuius opinionem tituli insequentes haud procul inventi verisimiliorem reddunt.

1028 Trabes magna a superiore parte incisa, quae cui usui destinata fuerit, ignoro; l. 0,94, a. 0,175, cr. 0,27. Litterae apicatae secundi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,013. Effodi in cisterna prope templum, quod a Basilica septentrionem versus situm est. Exscripsi.

Forma trabis:

ЄΥΤΥΧΩϹΔΙΟΔΩΡΩ	Εὐτυχῶς Διοδώρῳ
ΤΩΦΙΛΟΠΑΙΚΤΗ	τῷ φιλοπαίκτῃ.
ЄΥΤΥΧЄΙΤЄ	Εὐτυχεῖτε.

1029 Cymatium superius muri sive postis, l. 0,945, a. 0,275, cr. 0,71. Dextra pars lateris postici ornamentis caret, fortasse eam ob causam, quod ibi murus continuabatur. Id quod in ianuae postem quadrare videtur. Litterae valde detritae aetatis serioris. Effodi in area prope Basilicam septentrionem versus sita.

ЄΥΤΥΧωϹϹ////Ϲ//////////////////	Εὐτυχῶς Σ - - - -

1030 Lapis oblongus cymatio simplici infra ornatus, l. 0,485, a. 0,21, cr. 0,30; litteris serae aetatis accurate incisis, a. 0,017 (—0,032 [Φ]). Effodi in cisterna ad n. 1028 commemorata. Exscripsi.

ΦΙΛΟΞЄΝΟΥΤΟΥΦΙΛΟΦΙΛΟ (Υ supra)	Φιλοξένου τοῦ Φιλοφίλο(υ).

1031 Lapis oblongus l. 0,45, a. 0,22, cr. c. 0,22; litterae detritae serae aetatis. Effodi prope Basilicam septentrionem versus ante murum pulcherrimum, qui templum [Bacchi?] sustentat. Exscripsi.

ΙΩЄΥΤΥΧЄΙ	[Τ]ῷ εὐτυχεῖ
ΛЄΟΝΤΙ ЄΙΔЄΤΙϹ///ΑΙΚΑ	Λέοντι. Εἰ δέ τις [ἀδ]ικα ...(?).

Sensus obscurissimus.

1032 In lapide muri pulcherrimi, qui templum [Bacchi?] sustinet (l. 0,68, a. 0,50), litterae magnae incisae sunt a. (0,04—) 0,06 (—0,08). Exscripsi.

ΓΡΙΝΝΟϹ	Γρίννο[ς]
ΧΡΗϹΤΟϹ	χρηστὸς
ΠΑϹΙΑΖЄΟ	πᾶσι. Ἄζεο.

Vs. 3 interpunxit Wilamowitz.

1033 Discus parvus, cuius dm. 0,07, in sepulcro inventus. Ed. Pittakis ’Εφ. ἀρχ. 3102.

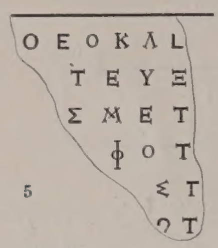
ΦΙΛΟ / W	φίλοις.

1034 Fragmentum, cuius dexter modo margo exstat, max. l. 0,17, max. a. 0,03, max. cr. 0,185. Litterae minutae tertii aut secundi a. Chr. n. saeculi, a. 0,007—0,008. Versuum loci lineolis indicati. Effodi in foro prope eam ex tribus ficis (τρεῖς συκιές), quae maxime euronotum versus sita est. Exscripsi.

...ΑΓΕΙΝ *vacat*	- - - προσ]ά[γ]ειν(?)
ΟΝΕΙΝΜΕΓΑ////Α *vacat*	- ἀμφιπ]ονεῖν μέγα[ρ]α *vel* - π]ονεῖν μεγά[λ]α?
Ο... Π Τ Ο //////////////////////// Τ Ι /////	- - - - - - - - - - - - - - -

Versus fuerunt. Supplementa prorsus incerta: vs. 1 - εἰπόντ]ο[ς] ἀΐειν(?), vs. 2 - πάντα φρ]ονεῖν μεγά[λ]α Kaibel.

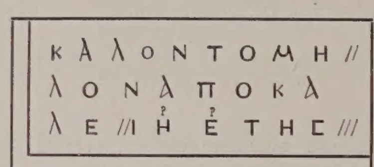
1035 Fragmentum lapidis caerulei, cuius margo superior exstat; max. l. 0,21, max. a. 0,27, max. cr. 0,13; litterae apicatae negligenter incisae a. 0,022—0,025. Infra murum pulcherrimum et vetustum, qui est prope epheborum gymnasium, a Wilskio inventum exscripsi.

Θεοκλε[ίδα -
ἔ]τευξ -
- ς μετ -
ἀμ]φοτ[ερ -
- - -
- - -

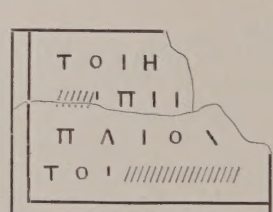
Versus fuisse videntur.

1036 In lapide aedificii rotundi prope ecclesiam τοῦ Σταυροῦ, quae est Perissae, cuius lapidis l. 1,11, a. 0,51, cr. 0,33, litterae magnae sed tenues et evanidae (a. 0,09—0,10) incisae sunt. Exscripsimus A. Schiff (a. 1895) et ego (a. 1896).

Καλὸν τὸ μῆ|λον ἀποκα|λε[ῖς (?)] ἐτήσ[ιον].

1037 Lapis calcarius caeruleus, l. 0,835, a. 0,66, cr. 0,30; litteris magnis consulto deletis et propemodum evanidis. A sinistra et inferiore parte margo est profundior; a superiore et dextra fortasse in aliis lapidibus aliae litterae fuerunt ad eundem titulum pertinentes. Est in aedificio rotundo Perissae in aula ecclesiae τοῦ Σταυροῦ. Exscripsit A. Schiff.

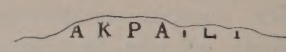
Non expedio.

1038 Apud Nicolaum Barbarregum. '*Kl(eine) Halbstatue, von schlechter Arbeit, auf dem Gewande die Inschrift.*' Edo ex Rossii diario.

ΕΠΕΙΚΤΙ....ΛϹ
ΥϹΛϹΛΙΜ Υ
ΗΒΕΙΟΝΚΛ ΛΤΕ
ΛΟΥΤΩϹΛ ΤΗΝ
ΑΝΕϹΤΗ.

Vs. 1 Ἐπεικτ[ήτα s. Ἐπείκτ[ησις? || vss. 1. 2 κατ]ασ|[κε]υ(ά)σασα? || vs. 3 ἡ[ρῶ]ιον κα[ὶ --? || vs. 4 - λ]ου [ζ]ῶσα - την || vs. 5 ἀνέστη[σε]. Sed malui inter incerta referre.

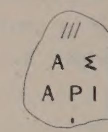
1039 Ad viam, quae a regione *Kamári* appellata ad collem sepulcris repletum fert, in muro vineae baseos pars inferior est lapidis maculati (caerulei et albi) l. 0,55; litteris accurate incisis apicatis, a. 0,025. Exscripsi.

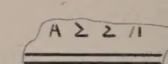
vacat

Nomen velut [Λ]ακρα[τείδα], [Τιμ]ακρά[τευς], [Βουλ]ακρά[τευς] latet.

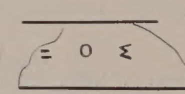
1040 Fragmentum exiguum marmoris albi, cuius max. l. 0,032, max. a. 0,04, max. cr. 0,014; litteris bonis quarti aut tertii a. Chr. n. saeculi, a. 0,013—0,014. Repertum in agro ad ecclesiam Evangelismum sito. Exscripsi.

1041 Fragmentum, cuius inferior modo margo integer est, max. l. 0,275, max. a. 0,085, max. cr. 0,18. Litterae magnae tertii fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,05. Effodi in foro apud mediam ex tribus ficis.

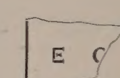

1042 Lapis a sinistra dextraque et postica parte mutilus, cuius max. l. 0,40, a. 0,14, max. cr. 0,17. Litterae magnae et bonae, a. (0,06—) 0,095. Effodi apud mediam ex tribus illis ficis (τρεῖς συκιές) in foro antiquo.

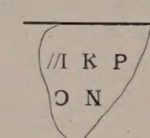

- εος.

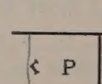
1043 Fragmentum l. 0,22, a. 0,13; litteris a. 0,09. Repertum '*sulla cima del Messa-Bunó, verso la discesa orientale, fra le rovine presso le antiche mura*'. Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 284, 5 ex Halbherri schedis.

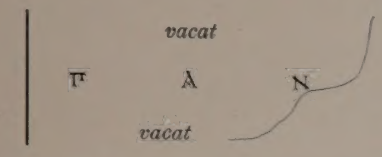
1044 Fragmentum l. 0,12, a. 0,105, cr. 0,08; litteris elegantibus a. 0,02. Superne cymatii vestigia dispiciuntur. Effodi in foro.

1045 Fragmentum max. a. 0,215, max. cr. 0,11; litteris praegrandibus a. 0,14. Effodi in foro (hodie 'τρεῖς συκιές') apud eam ficum, quae maxime versus septentrionem est.

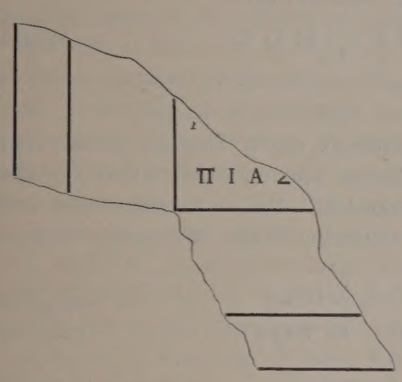

1046 Fragmentum tabulae, cuius sinister modo margo integer est, max. l. 0,45, max. a. 0,36, max. cr. 0,15. Litterae elegantes secundi vel primi a. Chr. n. saeculi magnis spatiis inter se distantes, a. 0,032—0,035. Effodi proxime a media e tribus ficis in foro (hodie ʽτρεῖς συκιές᾽).

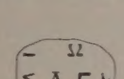

Nomen velut Παν[τάξενος] fuit (cf. n. 491 sq.).

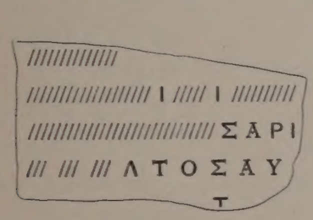
1047 In regione τρεῖς συκιές, i. e. in foro, tabulae fragmentum effodi, quae margine altiore ornata erat; max. l. 0,18, max. a. 0,16, max. cr. 0,14. Litterae a. 0,022. Exscripsi.

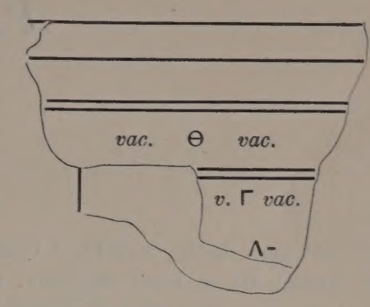
1048 Fragmentum, cuius max. l. 0,095, max. a. 0,06, max. cr. 0,035. Litterae bonae a. 0,02. Inveni in foro.

1049 Fragmentum l. c. 0,16, a. c. 0,10; litteris bonis alterius fere a. Chr. n. saeculi, sed valde detritis a. 0,012. Attulit mihi Constantinus, nunc antiquitatum in S. Stephani effossarum custos, qui infra Evangelismi ecclesiam in agro aliquo inventum dixit. Exscripsi.

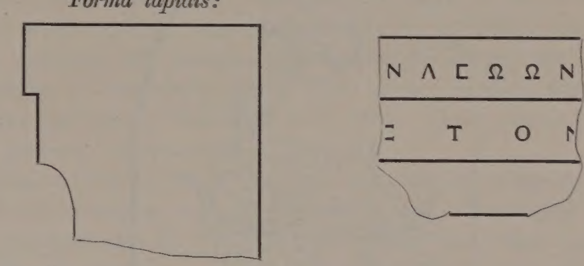

1050 Stelae pars superior, a dextra et inferiore latere fracta, max. l. 0,19, max. a. 0,15, max. cr. 0,05. Litterae a. 0,01—0,013. Effodi in aula gymnasii epheborum prope portam occidentalem.

1051 Fragmentum epistylii bipartiti, cuius max. a. 0,155, max. l. 0,14, cr. 0,16. Marmor est varii coloris. In superiore parte minores (a. 0,022—0,025), in inferiore maiores litterae (c. 0,03) adhibitae sunt. Exscripsi in vico Μεροβίγλι apud Beloniam.

Forma lapidis:

Non expedio.

1052 ʽ*Le dix mai*᾽ (a. 1819) ʽ*M. Gauttier me rapporta celle-ci qu'il trouva dans les ruines de l'ancienne Théra dans l'île de Santorin. Elle se trouvait sur la porte d'une maison, dans l'épaisseur même de la muraille. Le dernier mot se trouvait sur une pierre séparée, ainsi que je l'indique.*᾽ Ed. S. Reinach *Rev. arch.* XXVII 1896, I 122 et *Chronique des arts* 1897, 26 ex Dumonti d'Urville schedis.

ΠΙΝΓΗΙΝΙΥΙ | ΥΥΠδ

Fortasse ad agrorum commentarium Perissae in tholi muro tunc integriore inscriptum spectat, ut fere legendum sit:

[χω - -]πιν γῆ(ς) ἰ[ο] ν′ [- - ἐλαιῶν γ]ῦ υπδ′.

Sextam litteram ? fuisse, inter duos lapides lacunam aliquam maiorem non indicatam esse, Υ paenultimum potius Γ (Υ) fuisse sumpsi; in litteris ΙΥΙ fortasse ΑΜΠ latet. Quae in viri harum rerum imperiti apographo ferri possunt. δ cursivum proprium est horum commentariorum. Denique nemo mirabitur, si cui nautae a. 1819 Therae urbis pars esset visa tholus Perissae conspicua.

PARS VNDECIMA.

THERASIA.

1053 Stela marmoris albi cum dente, a. 0,43, l. 0,28, cr. 0,035, anaglypho infimae artis ornata: vir in lecto recubans, ante lectum puer et tabula canisque. Litteratura propemodum cursiva. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 29, 41 ex Leicesteri schedis; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 262 et tab. *R* 5. Exscripsit A. Schiff Phirae in insula Thera in comitis de Cigalla museo. Imaginem ad ectypi exemplar delineavit M. Luebke.

Ἀνδράγα|θον | δ[έκ]το χθονίη | κ' ἐτ[ῶ]ν.

Restituit U. de Wilamowitz.

1054 ''Επιγραφὴ — — ἐπὶ λίθου μέλανος, τραχυκόκκου, τετράστιχος — — ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ΟϹ καὶ λήγουσα εἰς τὰ ΡΜ. Θηρασία.' Ex societatis archaeologicae graecae inventario (ἀρ. 12) excerpsit P. Wolters.

1055 In lancea sepulcrali, typus fabricae. Ed. Ross *Kunstblatt* 1836, 20, 79 (C. I. G. II add. 2476 *y*).

ΠΡΕΙΜΟϹ Πρεῖμος.

1056 Stela(?) mutila ex insula Therasia in sacellum S. Ioannis prope septentrionale Therae promunturium situm et inde in vicum 'Βίκλα' i. e. Μεροβίγλι translata. Habeo ex Schauberti schedis (n. 22) Berolini in Regii antiquitatum Musei bibliotheca conservatis.

ΛΓΕΛΟϹ	ἄγ(γ)ελος
ΕΒΓ ΗΤΟΥ	Ἐβγήτου (?).

Ἐβγήτου, si quidem recte lectum est, sicut Ἐβίτητος idem quod Ἐπίκτητος esse videtur, volgari scilicet sermone corruptum.

1057 Stela aëtomate cum rosa ornata, infra mutila, ex insula Therasia in sacellum S. Ioannis prope septentrionale Therae promunturium situm et inde in vicum 'Βίκλα' i. e. Μεροβίγλι translata. Habeo ex Schauberti schedis (n. 21) Berolini in Regii antiquitatum Musei bibliotheca conservatis.

ΑΓΓΕΛΟ	ἄγγελο-
Ϲ	ς.

VIII.

PHOLEGANDRVS.

Pholegandri insulae nomen et in tributorum catalogo attico (C. I. A. I p. 21 n. 37, 76) anni 425 scribitur *Φολέγανδρος*, et incolae eius in tertii a. Chr. n. saeculi decreto ipsorum [Φο]λεγάνδρ[ιοι] appellantur (Ross Inscr. graec. ined. III 318) — ut scriptorum testimonia propter librariorum errores minus certa omittam. Quodsi unus Ptolemaeus Geogr. III 15, 32 formas habet *Φελοκάνδρου ἢ Φολεκάνδρου*, altera certe carmine sepulcrali tertio fere p. Chr. n. saeculo exarato (n. 1065 II 1) confirmatur. Nostra aetate vulgo *Πολύκανδρος* nominatur. Vix unquam magni fuit momenti (cf. Solon. fr. 2 ap. Bergk P. L. G. II^{4} p. 34) et pauca habet antiquitatis monumenta; eo magis laudanda Pholegandriorum hodiernorum studia patriis rebus dedita. Scripserunt Ἰ. Κονταρίνης *Περιγραφὴ τῆς νήσου Φολεγάνδρου*, *Πανδώρα* κ΄ 460 sq.; Ζαφείριος Δ. Γαβαλᾶς *Ἡ νῆσος Φολέγανδρος (ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ δελτίου τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος)* 1886; Ἀλκιβιάδης Χαρίλαος *Ἡ νῆσος Φολέγανδρος* 1888. Praeterea conferendi Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 146—149 et *Abh. der Münch. Akad., philos.-philol. Cl.* II 2, 1838, 445—448 [= *Arch. Aufs.* II 527—530]; Bursian *Geogr. von Griechenland* II 504 sq. Forma descripta in anglica tabula maritima n. 2753 (cf. ad eam *Mediterranean Pilot* IV^{2} 120), quam locorum nominibus graecis locupletatam repetiit Gabalas l. l.

Pholegandrios Dores fuisse inscriptionum sermo docet; cum Theraeis artiorem exstitisse affinitatem ex nominibus conclusit Ross. Nummos aeneos tertii saeculi inscriptos ΦΟΛΕ, ΦΟΛΙΓ, ΦΟΛΙΓΑ commemorat Head Hist. num. 418; alterius et primi aeneos W. Wroth *Catal. of the greek coins of Crete and the Aegean islands* 118.

Seorsum tractandi sunt tituli duodecim, quos edidit Franciscus Lenormant *Rev. arch. N. S.* XI 1865, 124—128. Tradit omnium exemplaria se accepisse a ludi magistro Pholegandrio, cuius ingenium et industriam laudat, nomen reticet. Inscriptiones n. *1057^{5}—*1057^{12} iam pridem esse editas a famoso illo falsario, Constantino Simonide, sed turpiter vitiis deformatas et intermixtis titulis plane falsis obrutas, libro *Σύμμιγα ou Mélanges* inscripto, Odessae a. 1854 edito. Quem librum haud scio an nemo praeter Lenormantium viderit.

Titulos n. *1057^{1}—*1057^{5} in ipsa urbe [scilicet antiqua] inventos partim ibi ad id tempus exstare, partim in vicum hodiernum transportatos esse; inscriptionem [n. *1057^{5b}] apud solum Simonidem legi, nec tamen suspicionem movere; lapides n. *1057^{6}—*1057^{10} '*des alentours*' specus *Χρυσοσπηλαιά* dicti, inscriptionem n. *1057^{11} *au bord de la mer dans le lieu appellé* Καρδιώτισσα (Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 149), n. *1057^{12} in eodem loco in sepulcro antiquo inveniri Lenormantius affirmat.

Ex his duodecim titulis undecimum quidem et duodecimum '*ἐν τῇ μεταξὺ Σικίνου καὶ Φολεγάνδρου μικρᾷ καὶ ἀκατοικήτῳ νησίδι Καρδιωτίσσῃ*', i. e. antiqua Lagussa esse Lenormantium tacite corrigens scribit Gabalas p. 5 sq., cf. Charilaum p. 55; nullum omnino se vidisse prior ille auctor diserte confitetur, quamquam omnia monumenta antiqua diligenter investigavit. Quare qui haec proba esse etiamnunc credunt, iis utantur, praesertim cum ex iis, si non essent genuinae, historiae antiquae studia grave detrimentum capere vix possent; mihi haec Lenormantiana ut sescenta alia ficta esse videntur.

*1057^{1} (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3429. '*Echt?*')

ΚΑΤΑΤΟΓΕΓΟΝΟΣ
ΨΑΦΙΣΜΑΥΠΟ
ΤΟΥΔΑΜΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΤΙΜΑΓΟΡΟΥ
ΤΑΝΙΔΙΑΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΛΑΟΔΙΚΑΝ
ΘΕΟΙΣ

Κατὰ τὸ γεγονὸς
ψάφισμα ὑπὸ
τοῦ δάμου
Ἀλέξανδρος
Τιμαγόρου
τὰν ἰδίαν
ϑυγατέρα
Λαοδίκαν
ϑεοῖς.

---

*1057^{2}

ΤΟΝΥΙΟΝ
ΣΩΣΑΝΔΡΟΝ
ΘΕΟΙΣ

[initium ut in n. *1057^{1}]
τὸν υἱὸν
Σώσανδρον
ϑεοῖς.

---

*1057^{3}

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ
ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ
ΑΝΤΙΜΑΧΟΝ
ΤΟΝΥΙΟΝ
ΘΕΟΙΣ

Εὐκλείδης
Ἀντιμάχου
Ἀντίμαχον
τὸν υἱὸν
ϑεοῖς.

*1057^{4}

ΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑ
ΤΟΓΕΓΟΝΟΣΥΠΟΤΟΥ

κατὰ τὸ ψήφισμα
τὸ γεγονὸς ὑπὸ τοῦ
[δήμου - - - - -]
- - - - - -

---

*1057^{5a}

ΕΔΟΞΕΤΩΙΔΗΜΩΙΣΤΕ
ΦΑΝΩΣΑΙΜΕΝΕΚΡΑΤΗΝ
//////////////////////ΤΕΤΡΑΚΙΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΣΑΝΤΑΤΗΙ
ΣΕΛΑΣΦΟΡΩΙΑΡΤΕΜΙΔΙ

Ἔδοξε τῶι δήμωι στε-
φανῶσαι Μενεκράτην
[τοῦ δεῖνος] τετράκις
ἀρχιερατεύσαντα τῆι
Σελασφόρωι Ἀρτέμιδι.

---

*1057^{5b}

ΑΡΤΕΜΙΔΙΣΕΛΑΣΦΟΡΩΙ
ΤΟΠΕΡΙΒΩΜΙΟΝΕΚΤΩΝΙΔΙ
ΩΝΠΟΙΗΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΑΡΡΙΑΣ

Ἀρτέμιδι Σελασφόρωι
τὸ περιβώμιον ἐκ τῶν ἰδί-
ων ποιήσας ἀνέθηκεν
Ἀῤῥίας.

---

*1057^{6}

ΛΕΥΚΙΠΠΟΣΛΕΥΚΙΠΠΟΥ
ΚΥΜΑΙΟΣ.............
sequuntur duo versus deleti

Λεύκιππος Λευκίππου
Κυμαῖος - - - - - -
- - - - - - -
- - - - - - -

*1057^{7}

Δ Є Ρ Κ Υ
Α Π Ο

Δερκυ[λλίδας?]
Ἀπό[λλωνι].

*1057^{8}

Α Γ Ο Λ . . . . . Σ
Ε Ρ . . Ι Ο Υ Α . . . . .

Ἀπολ[λώνιο]ς
Ἑρ[με]ίου Ἀ[πόλλωνι].

*1057^{9}

Α Π . . . . . Ι Π Ρ Ο
Α Ρ Τ . . Ι Σ Α Τ Τ Α
Ε Υ Χ . .

Ἀπ[όλλων]ι Προ[στατηρίωι]
Ἄρτ[εμ]ις Ἀττά[λου]
εὐχ[ήν].

*1057^{10}

Α Γ Α Θ Ω Ν
. . . . . . Τ Є
. . . . . Ρ Є

Ἀγάθων
[χρησ]τὲ
[χαῖ]ρε.

*1057^{11}

Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι
Ο Λ Є Γ Α Ν Δ Ρ Ι
Ν Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι
C Π Ρ Α Ξ Ι Α
Ο Υ . . . .

[Κατὰ τὰ δόξαντα]
[τ]ῶι δήμωι
[Φ]ολεγανδρί-
[ω]ν Δημήτρι-
[ο]ς Πραξιά-
[δ]ου - -
- - - - -

*1057^{12} ‛*Sur une petite lame de bronze de forme triangulaire, percée d'un trou au sommet, de manière à pouvoir être portée au col. — — C'était une amulette.*'

Θ Ε
Ο Ι Σ Φ Υ
Λ Α Ξ Ι

Θε-
οῖς φύ-
λαξι.

1058 Basis simplex marmoris albi, cymatiis, quae seorsum exsculpta erant, nunc carens; l. 0,845, a. 0,13, cr. 0,60. Litterae apicatae magna cum elegantiae quamvis putidae specie incisae, a. 0,018—0,02. Lapis in summo arcis antiquae monte ecclesiae Ταξιαρχῶν dirutae tabulam efficit sacram. Edd. Comes Pasch di Krienen *Breve descrizione dell' Arcipelago* 1773, 27, 153 = p. 30, 113 editionis Rossianae; Boeckh C. I. G. II 2442 ex schedis Koehlerianis; (Mustoxydes) Ἰόν. Ἀνθ. I 1834, 226 (C. I. G. II add. p. 1081; Gabalas Φολέγ. p. 9; Charilaos Φολέγ. p. 51). Exscripsi. Habeo etiam ex Schauberti schedis Berolini in Antiquitatum Musei Regii bibliotheca conservatis n. 26; cf. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 147, 57.

Ο Δ Η Μ Ο Σ Κ Α Ι Ο Ι Ε Ρ Ε Υ Σ Τ Ε Ι Μ Η Σ
Σ Ω Σ Ι Τ Ε Λ Ο Υ Σ Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
Θ Ε Ο Ν Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Ν Θ Ε Ο Υ Σ Ε Β Α
Σ Τ Ο Υ Υ Ι Ο Ν

Ὁ δῆμος καὶ ὁ ἱερεὺς Τειμῆς
Σωσιτέλους Τιβέριον Καίσαρα
θεὸν Σεβαστὸν θεοῦ Σεβα-
στοῦ υἱόν.

1059 Basis cylindrata marmoris caerulei, cuius cymatia seorsum exsculpta sunt. Totius a. 1,105, dm. 0,90. Litterae primi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,02. In superiore latere calceus est aeneus et statuae muliebris vestigia, quae et ipsa aenea fuerat. Titulum a. 1884 m. Augusto prope Panagiae ecclesiam infra summam arcem inventum edd. Gabalas Ἐφ. ἀρχ. 1885, 265 sqq.; Charilaos Φολέγ. 1888 p. 50. Exscripsi in eiusdem ecclesiae aula.

Τ Ε Ι Μ Η Σ Σ Ω Σ Ι Τ Ε Λ Ο Υ
Τ Η Ν Ι Δ Ι Α Ν Μ Η Τ Ε Ρ Α
Π Ρ Α Ξ Ι Ο Π Ω Ν Τ Ε Ι Μ Ε Ω Σ
Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α Η Ν Κ Α Ι
Ο Δ Η Μ Ο Σ Ε Τ Ε Ι Μ Η Σ Ε Ν
Θ Ε Ο Ι Σ

Τειμῆς Σωσιτέλου
τὴν ἰδίαν μητέρα
Πραξιοπὼν Τειμέως
θυγατέρα, ἣν καὶ
ὁ δῆμος ἐτείμησεν,
θεοῖς.

1060 Basis cylindrata marmoris nigricantis, cuius cymatia olim seorsum exsculpta nunc desiderantur, a. 0,64, dm. 0,59. Litterae magnae mediocriter incisae apicatae, a. 0,022—0,032 (—0,06 [ϕ]). Edd. Villoison *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 340; Boeckh C. I. G. II 2443 ex schedis Koehlerianis; Charilaos Φολέγ. 1888 p. 50. Exscripsi in aula Panagiae ecclesiae.

Κ Α Τ Α Τ Ο Γ Ε Γ Ο Ν Ο Σ
Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α Υ Π Ο Τ Ο Υ
Δ Η Μ Ο Υ Σ Ω Σ Ι Τ Ε Λ Η Σ
Α Δ Ε Ι Μ Α Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν
Ι Δ Ι Ο Ν Υ Ι Ο Ν Τ Ε Ι Μ Ε Α
Θ Ε Ο Ι Σ

Κατὰ τὸ γεγονὸς
ψήφισμα ὑπὸ τοῦ
δήμου Σωσιτέλης
Ἀδειμάντου τὸν
ἴδιον υἱὸν Τειμέα
θεοῖς.

1061 Basis cylindrata marmoris caerulei maculati, cuius cymatia olim seorsum exsculpta nunc desiderantur, a. 0,64, dm. 0,59; litterae a. c. 0,03, vss. 6. 7 0,022. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad., philos.-philol. Cl.* II 2, 1838, 446 [= *Arch. Aufs.* II 528], 28 (C. I. G. II add. 2443 *b*); Charilaos Φολέγ. p. 51. Exscripsi in aula ecclesiae Panagiae.

Κ Α Τ Α Τ Ο Γ Ε Γ Ο
Ν Ο C Ψ Η Φ Ι C Μ Α
Ο Τ Ο Υ Δ Η Μ Ο Υ
Ξ Ι Ο Π Ω Α Γ Λ Ω
Τ Ο Ν Ι Δ Ι
Τ Ε Ι Μ Ε Α
Ο Υ
vacat

Κατὰ τὸ γεγο-
νὸς ψήφισμα
[ὑπ]ὸ τοῦ δήμου
[Πρα]ξιοπὼ Ἀγλω-
[φάνους(?)] τὸν ἴδι-
[ον - -] Τειμέα
[Σωσιτέλ]ου
[θεοῖς].

Stemma familiae ex n. 1058—1061:

Ἀδείμαντος — Τειμῆς I
Σωσιτέλης ⌣ Πραξιοπώ
Τειμῆς II
ἱερεὺς (Τιβερίου Καίσαρος? ut Therae n. 339. 517).

[Πρα]ξιοπὼ Ἀγλω[φάνους(?) fortasse Praxiopus alterius mater fuit.

1062 Basis cylindrata cymatiis ornata, a. 0,70; litteris crassis aera christiana non antiquioribus, a. 0,02. Superior tituli pars valde corrosa est. Edd. Comes Pasch di Krienen *Breve descrizione dell' Arcipelago* 1773 = Ross *Graf Pasch van Krienen* 1860, 29; Villoison *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 339 (C. I. G. II 2444); Ross *Abh. der Münch. Akad., philos.-philol. Cl.* II 2, 1838, 446 sqq. [= *Arch. Aufs.* II 528 sq.], 29 (C. I. G. II add. p. 1082; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3428). Cf. Charilaos Φολέγ. p. 51, qui nugari videtur. Exscripsi in ecclesiae Panagiae adyto, ubi tabulam sacram sustentat.

Θ ////////////// Ε ////// Ι ////////////////
ΛΕΣΙΑΚΑΙΜΑ //////////////
ΛΗ ///// ΔΑΜΟΣ //////////////
//// ΤΑΝΕΑΥΤΩΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΚΑΙΤΕΛΕ
ΣΙΑΣΘΗΡΑΜΕΝΟΥ
ΤΑΝΑΔΕΛΦΑΝΤΙ
ΜΑΣΙΔΙΚΑΝ
ΘΕΟΙΣ

Θ[ηραμ]έ[νης Τε]-
λεσία καὶ Μα - -
λη Δαμοσ - -
τὰν ἑαυτῶν
θυγατέρα, καὶ Τελε-
σίας Θηραμένου
τὰν ἀδελφὰν Τι-
μασιδίκαν
θεοῖς.

Vs. 1 sqq. P. van Kr. haec exhibet: ΘΙΕΣΜΕΝΗ|ΔΕΙΣΙΑΚΑΜΗΔΡΙΕΛΑΣΑΝΕΑΥΜΗΝ | reliqua nullius sunt momenti, cum quae sequuntur ΕΥΕΑΡΕΡΑ = vs. 5 θυγατέρα etiamnunc integra legantur. || Vs. 3 in. ΔΗΣ Ross. Sed tertiae litterae vestigia, quae videntur esse, fallacia sunt, nec minus litterae Λ linea inferior. Praeterea mulieris nomen desideratur. || Charilaos ab initio duorum versuum lacunam indicat, deinde haec profert: . . . . ΘΗΡΑΜΕΝΗΣΚΑΙΤΕΛΕΣΙ|ΑΣΤΑΝΑΔΕΛΦΑΝΤΙΜΑΣΙΔΙΚΑΝ|ΘΕΟΙΣ.

1063 In specu, qui vocatur Χρυσοσπηλιά, ad praerupta montis, in quo vetusta Pholegandrus condita erat, e regione Sicini; vide de eo specu Pasch van Krienen *Breve descrizione dell' Arcipelago* 1773, 24 sqq., Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 148 sq. Edd. Ross *Intelligenzbl. der allgem. Litt.-Zeitg.* 1838 n. 13 p. 10 (C. I. G. II add. 2444*b*; C. I. L. III 1, 489). Litterae valde corruptae sunt manante desuper aqua calcaria; manus diversae. Exscripsi de nonnullis vestigiis dubius, quomodo sint interpretanda. Quae omnino non recognovi, lineis subductis notavi.

ΛΥCΑΝΙΑC
//// VCTV ////////
ΛΝΝΟΙ
\ //// Χ ΟΝΙΚΟΣ
ΑΥΚΤΟC(?)N
P·CORNELIVS KOR /////
CORNELIA(?)RVFVS
ΠΟΥΒΛΙΟCΚΟΡΝΗΛ /////
Π(?)Ο //// ΟΥΥΙΟCΚΟΡΝ
ΡΟΥΦΟC Φ(?) ΙΛ(?)
CΙΑ
/// Υ ΦΡΑCΙΝΙΚΟCΘΑΡCΥ
//////////////// ΟC

Λυσανίας.
[*A*]*uctu*[*s*].
anno - -
[Ἀρ]χόνικος.
Αὖκτος.
P. Cornelius [- *f.*]
Cornelia Rufus.
Πούβλιος Κορνήλ[ιος].
. ο[*1—2 litt.*]ου υἱὸς Κορν(ηλία)
Ῥοῦφος. - - -
- - -
- - ο]υ. Φρασίνικος Θαρσυ -
- - ος.

'Recte conicit Rossius esse mera nomina hominum, qui visitarant specum' (Boeckh). Similia nomina Oliari in specu maiore inventa sunt; cf. C. I. G. II 2399 sqq. || Vs. 2 = 5; vss. 6. 7 = 8—10.

1064 'In anaglypho senem repraesentante, cui adstat canis; misit S. Martin.' Ed. Boeckh C. I. G. II 2445 (Kaibel Epigr. graec. 190; Cougny App. Anth. Pal. II 174).

ΧΑΙΡΕΙΝΤΟΝΚΑ . . ΑΓΑCΕΠΙΑCΞΕΝΕ
ΔΙΟΓΕΝΗΜΕΒΑΙΝΕΠΙCΑΝΠΡΑΞΑΝ
ΤΥΝΧΑΝΕΘΟΝΕΘΕΝΕΙCΕΝΝΕΑΚΑΙ
ΔΕΧΕΤ . . ΗCΓΑΡΥΠΟCΤΥΓΕΡΑCΕΔΑΜΑC
ΘΗΝΝΟΥCΟΥΚΑΙΛΕΙΠΩΤΟΝΓΛΥΚΥΝΑΕΛΙ
ΟΝΑΝΙΚΕΔΕΙΜΕΓΟΝΕΥCΙΤΙΝΕΙΝΧΑΡΙΝΗ
ΔΕCΥΝΗΜΩΝΛΛΘΔΕΙCΑΦΑΝΗΤΟΝΔΕ

Χαίρειν τὸν κα[τ]ὰ γᾶς ε[ἴπ]ας, ξένε, | Διογένη [μ]ε
βαῖν' ἐπὶ σὰν πρᾶξ[ι]ν, | τύνχανέ [θ' ὧ]ν ἐθέ[λ]εις.
Ἐννεακαι|δεχέτης γὰρ ὑπὸ στυγερᾶς ἐδαμάσ||θην
νούσου, καὶ λείπω τὸν γλυκὺν ἀέλ|ιον,
ἁνίκ' ἔδει με γονεῦσι τίνειν χάριν· ἡ | δὲ συνήμων
ΛΛΘΔ εἰς ἀφανῆ τόνδε ⏑—⏑⏑—

'Melioris aetatis videtur quam ut traditae C formae fidas, melioris certe artis quam ut Boeckhii emendationem Λάθα vs. 6 pro vera habeas, unde nec supplementum eius recepi τόνδε μ' ἔκρυψε τάφον' Kaibel.

1065 Tabula marmoris albi a margine superiore laesa, l. 0,72, a. 0,29, cr. c. 0,175. Litterae male incisae tertii fortasse p. Chr. n. saeculi, altae plus minus 0,014. Ed. Gabalas Φολέγ. 1886, 11 sq. (Charilaos Φολέγ. 1888, 52 sq.). Exscripsi in regione 'ς τὸν γέροντα prope oppidum sita in casae derelictae parietinis portae insertam.

I ι ////// ΒΟΝΑΒΑϹΚΑΝΤΟϹΜΟΙΑΝΗΡΕΜΟΙ(?)ΕΚΤΙϹΕ ///////////
ΛΑΙΝΟΝΗΜΕΤΕΡΗϹΜΝΗϹΚΟΜΕΝΟϹΦΙΛΙΗϹ
ΗΔΕΠΡΟΜΟΙΡΟϹΕΓΩϹΚΟΤΙΟΝΔΟΜΟΝΗΛΥΘΑΝΑΙΚ /////////
ΕΙΚΟϹΤΩΠΕΝΠΤΟΝΚΟΙΝΟΝΕΧΟΥϹΑΕΤΟϹ
ΜΟΙΡΗϹΩΠΕΚΛΩϹΕΤΑΔΟΓΜΑΤΑΜΗΤΕΡΙΠΙΚΡΑ
ΠΑΤΡΙΤΕϹΩϹΙΒΙΩΠΕΝΘΕΑΔΙϹϹΑΤΕΚΝΩΝ

II ΟΥΚΕΦΥΓΟΝΦΟΛΕΚΑΝΔΡΟΝΕΜΑΝΠΟΛΙΝΑΛΛΑΜΕΔΑΙΜΩΝ
ΑΓΑΓΕΝΑΡΠΑΞΑϹΔΥϹΜΟΡΟΝΟΦΡΑΘΑΝΩ
ΞΕΙΝΟϹΕΓΩΚΟΗΤΗϹΕΝΔΩΜΑϹΙΚΑΙΜΕΤΟΚΗΩΝ
ΚΑΙΒΙΟΤΟΥΠΙΚΡΑΝΟΥϹΟϹΑΠΕϹΤΕΡΕϹΕΝ
ΤΟΥΜΟΝΔΟΥΝΟΜΕΗΝΑΓΑΘΑΜΕΡΟϹΕΙΜΙΔΕΜΑΤΡΟϹ
ΠΡΗΓΙϹϹΑϹΠΑΤΡΟϹϹΩϹΙΒΙΟΥΤΕΠΑΙϹ
ΟΙΜΕΚΑϹΙΓΝΗΤΑϹΕΠΙϹΑΜΑΤΙΤΟΙΟΝΕΤΜΥΞΕ
ΕΙϹΠΑΤΡΑΝΨΑΥΔΗΝΕΚΡΟΝΕΦΕϹΤΑΟΤΑ

I [Τύμ]βον Ἀβάσκαντός μοι ἀνὴρ ἐμὸ[ν] ἔκτισε [τόνδε]
λάϊνον ἡμετέρης μνησκόμενος φιλίης·
ἡ δὲ πρόμοιρος ἐγὼ σκότιον δόμον ἤλυθ' Ἀνά[γ]κ[ης]
εἰκοστῷ πένπτον κοινὸν ἔχουσα ἔτος,
Μοίρης ὧ 'πέκλωσε τὰ δόγματα μητέρι πικρὰ
πατρί τε Σωσιβίῳ πένθεα δισσὰ τέκνων.

II Οὐκ ἔφυγον Φολέκανδρον ἐμὰν πόλιν, ἀλλά με δαίμων
ἄγαγεν ἁρπάξας δύσμορον, ὄφρα θάνω
ξεῖνος ἐγὼ Κ[ρ]ήτης ἐν δώμασι, καί με τοκήων
καὶ βιότου πικρὰ νοῦσος ἀπεστέρεσεν.
Τοὐμὸν δ' οὔνομ' ἔην Ἀγαθάμερος, εἰμὶ δὲ ματρὸς
Πρηγίσσας πατρὸς Σωσιβίου τε παῖς,
ὅ[ς] με κασιγνήτας ἐπὶ σάματι τοῖον ἔτμυξε (*sic*)
εἰς πάτραν ψαυδῆ νεκρὸν ἐφεσταότα.

I vs. 3 Ἀνά[γ]κ[ης] s. ἀνά[γ]κ[η] Kaibel. || II vs. 3 ξεῖνος κο[ί]της Gabalas; Κ[ρ]ήτης Kaibel. || vs. 7 ΟΙ pro ΟϹ, ἔτμυξε i. e. ἔτμηξε 'exsculpsit'. || vs. 8 ΨΑΥΔΗ, non ΤΑΥΔΗΝ ut Gab., pro ψευδῆ incisum videtur eadem ratione, qua αὐνοίας similia apud Theraeos (v. ad n. 868).

1066 Basis cymatio superne ornata, a parte inferiore dextra postica fracta, marmoris maculati. In latere superiore foramen est. Max. l. 0,265, max. a. 0,20, max. cr. 0,32. Litterae apicatae et profundae serae aetatis, a. 0,022. Exscripsi in parietinis casae in regione 'ς τὸν γέροντα sitae.

ΡΗϹΙΔΙΚ
ΔΙΟΚΛΕΟ
Χ

Ῥησίδικ[ος]
Διοκλ[έ]ο[υς]
χ[αῖρε].

1067 Basis cymatiis ornata, l. 0,50, a. 0,25, cr. 0,365, inde a parte inferiore usque ad latus superius, ubi angustum modo foramen est, excavata. Dubitari potest, utrum recentiori demum aetati foramen illud debeatur, an antiquum sit, ad recipiendam urnae partem superiorem destinatum (eodem enim loco vas marmoreum repertum esse audivi). Litterae bonae longius protractae tertii a. Chr. n. saeculi, a. 0,02—0,03. Exscripsi in vico 'Πάνω Μεριά apud Antonium Lucam.

ΑΙΝΗΣΙΟΥΣ Αἰνησιοῦς.

1068 In pariete ecclesiae S. Crucis inter oppidum et molendinas. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad., philos.-philol. Cl.* II 2, 1838, 447 sq. (= *Arch. Aufs.* II 529 sq.), 30 (C. I. G. II add. 2445*b*; Kaibel Epigr. graec. 267).

ΕΥΚΑΡΠΩΘΡΕΠΤΩ
ΧΡΗϹΤΩΜΝΕΙΑϹΧΑΡΙΝ
ΤΑΥΤΕΧΑΡΑΞΑ ⊗
ΧΑΙΡΕ

Εὐκάρπῳ θρεπτῷ
χρηστῷ μνείας χάριν
ταῦτ' ἐχάραξα.
χαῖρε.

'Versum facere voluit' Kaibel, fortasse recte.

1069 Stela superne mutila, cuius l. 0,305, anaglypho ornata, cuius pars inferior exstat. Litterae profundae satis accurate incisae nostra aera non antiquiores. Exscripsi in oppido apud Emmanuëlem Nicolai f. Kondarinem.

anaglyphum
mulier sedens — *puer stans* — *lectus*

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Εὐφροσύνη χρηστὴ
χαῖρε.

1070 Basis marmoris albi olim cymatiis, quae nunc corrupta sunt, ornata; in parte media ita excavata, ut in latere inferiore amplum, in superiore angustum sit foramen, l. 0,35, max. a. 0,145, cr. 0,28. Litterae serae aetatis a. 0,2. Ed. Charilaos Φολέγ. 1888, 53. Exscripsi apud S. Demetrii ecclesiam ad viam, quae ab oppido in vicum 'Πάνω Μεριά fert, in regione Καυκάρες appellata.

ΘΕΥΤΙΜΑ Θευτίμα.

1071 Ed. Boeckh C. I. G. II 2446 ex schedis Koehlerianis.

ΤΥΧΗΣ Τύχης.

1072 Basis a sinistra superiore inferiore parte mutila, lapidis communis (μαρμαρόπετρα) ab inferiore latere excavata. A latere superiore medio foramen rectangulum incisum est. Max. l. 0,53, max. a. 0,27, cr. c. 0,40. Litterae detritae tertii fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,027—0,03. Ed. Charilaos Φολέγ. 1888, 53. Exscripsi in oppido apud Eustathium Clementem.

ΙΔΙΚΛΕΥΣ [Φε]ιδικλεῦς.

IX.

MELOS.

Melos insula quinto a. Chr. n. saeculo pro Lacedaemoniorum colonia habita est (Her. VIII 48 Μήλιοι μὲν γένος ἐόντες ἀπὸ Λακεδαίμονος; Thuc. V 84 οἱ δὲ Μήλιοι Λακεδαιμονίων μέν εἰσιν ἄποικοι), septingentis annis ante annum 416, quo ab Atheniensibus capta est, secundum Thucydidis calculos vix accuratos deducta (V 112 πόλεως ἑπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης), id est ea fere aetate, qua Dores in Peloponnesum immigraverunt. Posteriores auctores Ephorum fortasse secuti Imbrios et Lemnios (i. e. Minyas, quicunque illi fuerunt), duabus aetatibus humanis postquam a Philonomo Amyclas deducti erant, Pollide Delpho Crataïda Lacedaemoniis ducibus et Melum et Lyctum occupasse tradiderunt (vide Cononis c. 36 et Plutarchi mul. virt. 8 narrationes depravatas, quarum pars ex Herodoti IV 145 sqq. quodammodo pendet et corrigenda est. Cf. de his rebus U. Hoefer *Konon* p. 71 sq., Studniczka *Kyrene* 47 sqq. et in Roscheri Lex. myth. II 1740. Pro Herodoti Minyis Tyrrhenos substituit Plutarchi auctor). Sexto a. Chr. n. saeculo utique Dores erant et dorica dialecto utebantur, sed litteris prorsus diversis a Lacedaemoniorum consuetudine, Cnidiorum litteraturae similioribus (Th. Homolle *Bull. de corr. Hell.* XXI 1896, 591); quinto prout propius ad Lacedaemoniorum amicitiam accesserant, ita Laconicas didicere litteras (Dittenberger-Purgold *Inschr. von Olympia* 272 coll. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 431 sq., adn. 3). Nummos argenteos normam Phoeniciam secuti inde fere ab anno 500 vel paullo antea excuderunt (Head Hist. num. 414; Kirchhoff *Studien*[4] 72 sq.). Peloponnesiaci belli initio liberi manserunt (Thuc. II 9) et Atheniensibus, cum anno 426 Nicia duce insulam vexarent, feliciter obstiterunt (Thuc. III 91), quamvis postero anno in tributorum catalogos atticos relati (C. I. A. I p. 21 n. 37, 64); anno demum 416 urbs ab Atheniensibus expugnata quingentos eorum cleruchos accepit, necatis Meliorum viris, mulieribus vero et infantibus in servitutem abductis (Thuc. V 16). Huius aetatis monumentum tenemus unum n. 1187, ubi vide. Sed iam anno 404 Lysander Atheniensibus expulsis Meliis, quotquot supererant, insulam reddidit (Xen. Hist. graec. II 2, 9; Plut. Lys. 14), postquam iam in pugna ad Aegos potamos commissa Melius quidam navis dux, fortasse exul, adfuit ([Θ]εόπομπος Λαπόμπου Μάλιος, cuius ethnicum

Pausanias X 9 sive auctor eius male legerat Μύνδιος, basim Delphis effodit Homolle *Bull. de corr. Hell.* XXI 1897, 287). Libertate recuperata Melii nummos quoque denuo excudere coeperunt argenteos et aeneos, Rhodia norma usi (Head l. l. 415); Atheniensibus vero infesti piraticam aut ipsi fecerunt aut fieri portu optimo praebito passi sunt (Ps.-Demosth. in Theocrin. [or. LVIII] 56). Sed inscriptionum maior pars, antiquissimis exceptis, imperatorum aevi est Romanorum. Latinos titulos novimus duos cum graecis coniunctos n. 1078. 1079, unum mere latinum, quem edidit Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 223: *C. Caelius C. l. Eros mercator* (= C. I. L. III suppl. n. 14203[1]).

Ex iis, qui de Meli situ et monumentis egerunt, hic commemorandi L. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 1845, 3—21. 145—151; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 243—249; F. Dümmler ibid. XI 1886, 25—32, 114—119 (exclusi decretum ibid. p. 115 n. 3 editum, quod Syriis reddidit Swoboda ibid. p. 447 sq.); L. Pollak ibid. XXI 1896, 214—224; Cecil Smith *Journ. of Hell. stud.* XVI 1896, 347—356 cum duabus parvis tabulis geographicis, XVII, 1—21; D. Mackenzie ibid. 122—133 (cf. *Annual of the Brit. school at Athens* II 1895/6, 63—82). Alios suis locis notabo. Meli et vicinarum insularum Cimoli Polyaegae aliarum situm et statum hodiernum accurate descripsit K. Ehrenburg *Die Inselgruppe von Milos, Versuch einer geologisch-geographischen Beschreibung der Eilande Milos, Kimolos, Polivos und Erimomilos* 1889 additis librorum catalogo (p. V—VII) et tabulis geographicis, e quibus prior tabula lapidum distributionem geologicam, altera nomina hodierna diligentissime collecta continet.

Insularum formas et locos propter inscriptiones ibi inventas memorabiles tabulae geographicae demonstrant, quas delineavit M. Luebke, Ehrenburgi potissimum et Anglorum (*Journ.* XVI l. l.) imaginibus usus. Maior insulae pars monumentis epigraphicis orba. Vallis, quae hodie est Κλῖμα appellata, portus antiquus fuisse videtur (C. Smith *Journ.* XVI 350 sq.).

Urbs in dextra sive septentrionali parte faucium fuit, quae inde a loco hodie Λίμναι dicto oriuntur, in collibus duobus et eorum clivis sita, qui colles nunc Πυργάκι et Ἅγιος Ἠλίας nuncupantur. Muri urbis etiamnunc conspicui sunt nec non theatrum a. 1836 sub Ludovici prioris Bavariae regis auspiciis detectum (Ross *Griech. Königsreisen* I 121. 131 sq.); supra theatrum et prope moenium portam in regione 'ς τὰς τρεῖς ἐκκλησίας' forum antiquum se reperisse Anglorum viri docti censent, qui a. 1896 humum ibi effoderunt (*Journ.* XVII 130 sqq.); optime enim in hunc locum quadrare Thucydidis verba V 115: εἷλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν Ἀθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγοράν. Quamquam haec etiamnunc nimis incerta sunt, ac summopere sperandum Anglos id, quod feliciter incohaverunt, opus haud exiguum ad praeclarum finem perducturos esse: namque ad id tempus de institutis publicis, qualia florentibus Meliorum rebus erant, silent lapides.

Sepulcra Meliorum antiquissima prope vicum Τρυπητήν sunt a perforatis et excavatis saxis denominatum, et in colle Κλιματοβούνι; secundi fere saeculi sepulcretum ad viam fuisse videtur, quae a portu (Κλῖμα) versus vicum hodie a Cretensibus habitatum Ἀδάμαντα fert (*Journ.* XVII 13), quod Nostrakis quidam a. 1866 investigavit; Christianae catacumbae satis antiquae rursus infra Τρυπητήν sunt (de quibus dedita opera egit Ch. Bayet *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 347—359 et tab. XX). Reliquiae eius aevi, quod Mycenaeum vocant, et aliis locis inventae et ab huius libri proposito alienae sunt; quas tractaverunt Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 21; Dümmler l. l. p. 25 sqq.; Pollak l. l. 217 sqq.; C. Smith *Journ.* XVII 353. 356; alii.

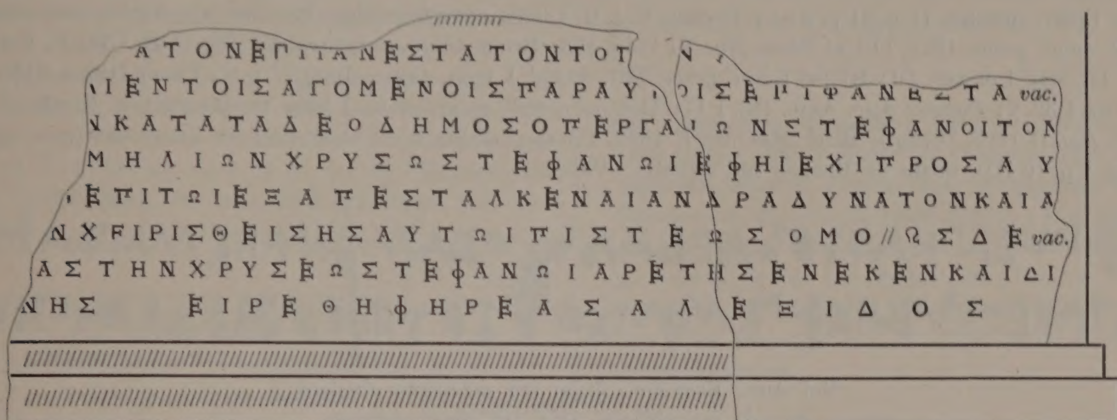

Forma MELI VRBIS ex Anglorum libello [Journ. of Hell. stud. XVI 1896 348] descripta.

PARS PRIMA.

DECRETA. CATALOGI.

1073 Fragmenta duo marmoris albi, quae unius basis partem inferiorem efficiunt. Margo inferior et dexter conservati sunt. Amborum coniunctorum max. l. (sine corona) 0,42, max. a. 0,20 (coronae 0,05), max. cr. 0,14. Litterae apicatae nec sine elegantiae ambitione incisae, sed altitudinis diversae (pleraeque 0,01, ultima verba 0,015—0,017) et formae saepe insolitae (nota Ε). Titulus primo a. Chr. n. saeculo vix est multo antiquior. Exscripsi in loco Λίμναι, qui est inter vicos Πλάκα et Τρυπητή, apud Georgium Theodori f. Mathiudakin.

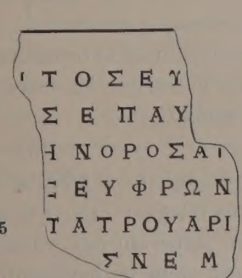
sic

\- - - - - - - - - - - - - - - - - -

[- - - - - κατ]ὰ τὸν ἐπι[φ]ανέστατον τό[πο]ν· [ἀνακηρύσ]-
[σεσθαι δὲ κα]ὶ ἐν τοῖς ἀγομένοις παρ' αὐ[τ]οῖς ἐπιφανεστά-
[τοις ἀγῶσι]ν κατὰ τάδε· Ὁ δῆμος ὁ Περγαίων στεφανοῖ τὸν
[δῆμον τὸν] Μηλίων χρυσῷ στεφάνωι ἐφ' ἧι ἔχι πρὸς αὐ-
[τὸν εὐνοίαι] ἐπὶ τῶι ἐξαπεσταλκέναι ἄνδρα δυνατὸν καὶ ἀ-
[γαθόν, ἐ]νχειρισθείσης αὐτῶι πίστεως· ὁμο[ί]ως δὲ
[καὶ τὸν δικ]αστὴν χρυσέῳ στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ δι-
[καιοσύ]νης. Εἱρέθη Φηρέας Ἀλέξιδος.

Scribendi ratio varians; nota: vs. 3 χρυσῷ στεφάνωι; vs. 7 χρυσέῳ στεφάνωι; vs. 4 ἔχι; vs. 8 εἱρέθη. || Vs. 7 τὸν δικ]αστὴν i. e. iudicem quem Melii Pergaeis miserant supplevit U. de Wilamowitz.

1074 Fragmentum tabulae marmoreae. Superioris marginis pars integra. Max. a. 0,15, max. l. 0,09. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 13, 28, cui in vico Τρυπητή attulerat rusticus quidam.

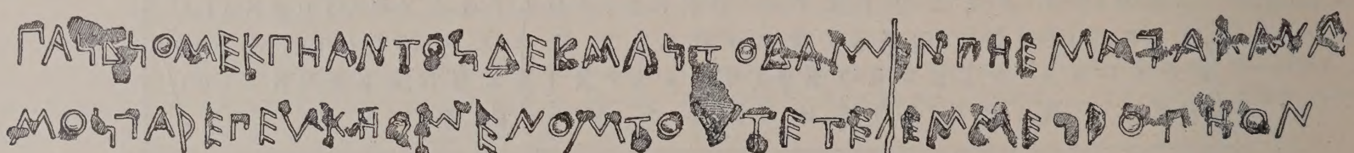

Potest fuisse: [ὁ γυμνασίαρχος - -]ιτος Εὐ[- - ἀνέγραψε τοὺ]ς ἐπ' αὐ[τοῦ ἐφηβεύσαντας vel alius indolis catalogus ab aliquo magistratu confectus. Sequuntur nomina: vs. 3 - - ήνορος, Α - -; vs. 4 - - ς, Εὔφρων; vs. 5 - - - π]άτρου, Ἀρι - -; vs. 6 - ς Νεμ - -

PARS SECVNDA.

RES SACRAE.

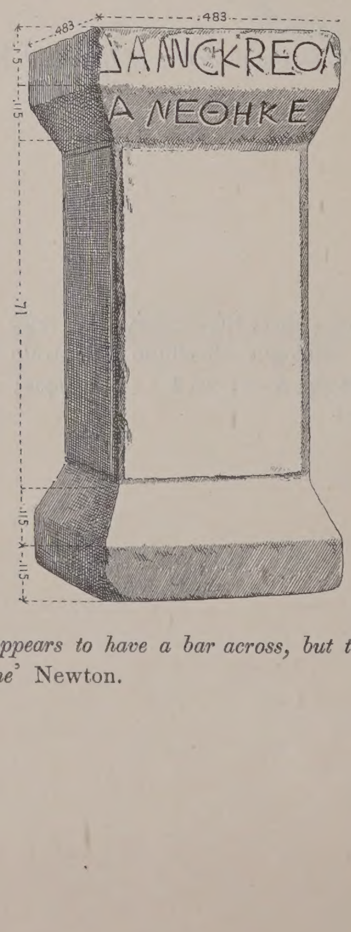
1075 Columna marmoris Parii, cuius a. 1,56, dm. sup. 0,31, inf. 0,24, sedecim striis ornata, litteris in duobus vicinis canaliculis eleganter incisis. Lapis Meli inventus Venetiam ab Iacobo Nani delatus; postea ex eius Museo in aedes Tiepolanas devenit, inde *Legnaro* in comitis Ios. Pagani villam prope Paduam sitam transportatus (Ricci *Mon. ant.* II 271); nunc Berolini in Museo antiquitatum Regio conservatur. Edd. Hier. F. Zanetti *Due antichissime greche iscrizioni spiegate* 1755; Corsini *Spiegazione di due antichissime iscrizioni greche* 1756; Grubissichius *Nuova spiegazione della colonna Naniana* 1757; Th. Perelli in Donati Nov. Miscell. Lucens.[1] 1773 alii; Biagi Mon. graec. et lat. ex museo Iacobi Nanii 1787 praeloq. § II (cf. p. XXIII) et p. 3—36; Donatus Ad nov. thes. vet. inscriptionum ... Muratorii supplementum II p. 480; Payne-Knight *Analyt. Essay on the greek Alphabet* 1791, I 2; *Collezione die tutte le antichità che si conservano nel Museo Naniano* 1815, 8; Rose Inscr. graec. vetust. 1825 tab. LII 1 p. 327 sqq.; Welcker Epigr. specileg. II n. 21 p. 5 sq.; Boeckh C. I. G. I 3 ex consentientibus Italorum apographis minoribus, cum maiori Donati collatis (Welcker Syll. epigr. graec. 1828, 119 et *Rhein. Mus.* VI 1848, 383; Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I[1] 42 [2] 32; C. Keil Philol. II suppl. 1863, 564 sqq.; Hirschfeld Tit. stat. 1 et tab. I 1; Kaibel Epigr. graec. 740; Roehl I. G. A. 412 = Imagg.[1] p. 4; Cauer Delect.[2] 133; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 5; Roberts *Introd.* I 32, 7; Cougny App. Anth. Pal. I 17; Hoffmann Syll. epigr. graec. I 290; tractaverunt A. Kirchhoff *Studien*[4] 66 sq.; Studniczka *Jahrb. des arch. Inst.* II 1887, 151 sq.); Ricci *Mon. ant.* II 1893, 270 sqq. addita nova et accuratiore litterarum (non lapidis, ut priores multi) imagine (Roehl Imagg.[2] p. 10 III), quam ex Roehlio hic repetivi. Vidi.

Παῖ Διός, Ἐκπhάντωι δέξαι τόδ' ἀμ[ε]νπhὲς ἄγαλμα·
σοὶ γὰρ ἐπευχhόμενος τοῦτ' ἐτέ[λ]εσσε γρόπhων.

'Trophon igitur sive Grophon Dianae Lucinae' (Ἐκπhαντοῖ i. e. vocativus cognominis Ἐκφαντώ aliunde ignoti) 'statuam, ut videtur, aliquam dedicat' Welcker. Veram explicationem Boeckhius dedit. De pictore Ecphanto, quem commemorat Plinius nat. hist. XXXV 16, cogitat Studniczka; sed Corinthius fuit, nec dubito, quin dedicantis patria indicata fuerit, si non fuisset Melius. Immo γράψαι vel de columna ipsa exsculpta dici posse demonstravit Boeckhius, quamquam verisimilius est et columnam et donarium ei impositum et alterum quidem pictum indicari.

1076 '*On the upper moulding of an altar or base of dark volcanic stone rudely carved.*' A. 4', l. 1' 7'' Meli inventa, postea Londinum in Museum Britannicum translata. Edd. Turner *Journ. of a tour in the Levant* 1820, I 34; Boeckh C.I.G. II 2434 ex schedis Koehlerianis (Ross Inscr. graec. ined. III p. 2; Roehl I. G. A. 420 (= Imagg.[2] 59, 8); Kirchhoff *Studien*[4] 68 II 8; Cauer Delect.[2] 135, 2; Roberts *Introd.* I 33, 8*g*); Newton *Anc. greek inscr. in the Brit. Mus.* II 1883 CCCLXVI. Delineavit F. Anderson meum in usum, veniam comiter dante A. S. Murrayo.

Δαμοκρέων
ἀνέθηκε.

'*In Θ appears to have a bar across, but this may be the result of fracture of the stone*' Newton.

1077 Fragmentum marmoris albi l. 0,385, a. 0,165, quod Rottiersius a. 1825 ex Melo insula Museo Lugduno-Batavo misit. Litterae crassae et simplices quales altero fere p. Chr. n. saeculo placebant, a. c. 0,025. Ed. L. I. F. Ianssen Musei Lugd.-Bat. inscr. graec. et lat. 1842, 24 sq. et tab. IV 4. Ectypum rogante H. van Gelder comiter miserunt viri clarissimi, qui huic Museo praepositi sunt.

ΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ
ΙΙΑΙΗΓΗΣΑΣΤΑΑΓΑΛ
ΜΑΤΑΤΗΣΑΘΗΝΑΣ
ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕ

. . . . . . ος Μάρκελλος
[στρ]α[τ]ηγήσας τὰ ἀγάλ-
ματα τῆς Ἀθηνᾶς
ἐπεσκεύασε.

Τὰ ἀγάλματα ad ξόανον aliquod vetustissimum et ad statuam recentiore aetate dedicatam spectare videntur. De priore cf. n. 1081 et quae P. Wolters exposuit loco ibi laudato.

1078 Lapis magnus (granites?) l. 1,79, a. 0,47, a dextro latere decurtatus, a ceteris partibus integer; litteris bonis a. vs. 1 0,095—0,10, vs. 2 0,085—0,09, aetatis imperatorum romanorum. Superficies lapidis summopere detrita; est enim in pavimento viae publicae oppidi Πλάκα apud casam Calliopae Kamipurakis. Ex A. Schiffii schedis, quae et mihi praesto sunt, ed. Th. Mommsen C. I. L. III suppl. 14203[2].

L· MAGIVS·ERC//_////PORTI
ΛΕ///ΚΙΟΣ//////////ΜΑΓΙC////- Ε

L. Magius Ero[s] porti[cum (s. -culam) - -
Λε[ύ]κιος Μάγιο[ς] Ἔ[ρως τὴν στοὰν (s. τὸ στῴδιον) - - - -
Cf. n. 1079.

1079 *'On a large block of marble at Παλαιὸ Χώρι.'* Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2. 1856, 30, 7 ex Leicesteri schedis (C. I. L. III 1, 490).

ΕΙΟΤΟΣΘΥΓΑΤΗΡΤΙΟΥΛ
//////////////////////////////
ΟΜΙΟΝΚΑΙΤΟΣΤΩΔΙΟΝΕΚΤΩΝΙ
//////////////////////////////
ORTICVLAM · MINERVÆ · ET

[-- Λευκίου Μαγίου(?)] Ἔ[ρω]τος θυγάτηρ, Τ. Ἰουλ[ίου -- γυνὴ(?)
[-- τὸ περιβώ]μιον(?) καὶ τὸ στῴδιον ἐκ τῶν ἰ[δίων ἀνέθηκαν Ἀθηνᾷ καὶ ---]
[-- *L. Magii*(?) *Erotis f. T. Iulii -- uxor*(?) *p*]*orticulam Minervae et* ---

A. Schiff apte comparat titulum n. 1078, unde Erotis nomen restitui. Minerva etiam in dedicatione n. 1080 occurrit, quae fortasse ad eandem porticum spectat, quamquam quae ratio inter hos lapides intercesserit, vixdum certo explorari potest.

1080 Quattuor epistylii unius(?) fragmenta corona insuper ornati, litteris magnis a. 0,105. *a* in vico Πλάκα supra portam Nicolis Μπαλαμπάνου, l. c. 1,08, a. plus 0,16; *b* in vico Τρυπητή supra fenestram officinae Iosephi Karamakis in muro, a dextra fractum; *c* ibidem ubi *a*, a dextra sinistraque mutilum, sicut illud calce oblitum, max. l. 0,62, max. a. plus 0,17 (Dümmler 0,21); *d* in vico Πλάκα in tecto casae Ioannis M. Mantzarakis, a dextra sinistraque fractum, max. l. 0,89, a. 0,32, max. cr. 0,20. Edd. *a* R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248, 5, cf. F. Dümmler ibid. XI 1886, 118 sq. ad n. 5. 6; *b c* F. Dümmler ibid. n. 6 (*b*). 5 (*c*); *d* L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 221. Exscripsi omnia.

a ΝΙΚΩΔΑΚΙΚΩΚΑΙ

b *vacat* ΑΘΗΝΑ *vacat*

c ΩΝΥΠΟ

d ΟΣΜΩΙΕΓ

a [Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Νέρουα υἱῷ Νέρουᾳ Τραϊανῷ Γερμα]νικῷ Δακικῷ καὶ

b Ἀθηνᾷ.

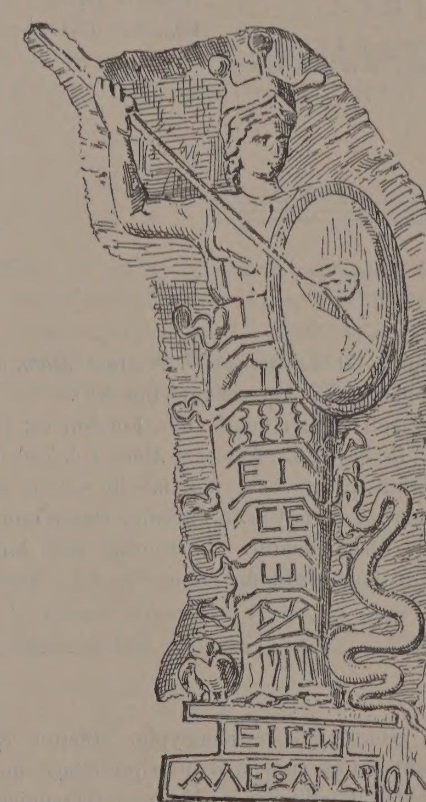
c [ὁ δᾶμος s. ὁ δεῖνα ἐκ τῶν δοθέντ]ων ὑπὸ [τοῦ δεῖνος -- (cf. titulum Astypalaeensem n. 195 et n. 1104, 1).

d [(*nomen sive theatri sive porticus sive alius aedificii*) σὺν τῶι κ]όσμωι ἐ[πεσκεύασεν].

Traianus Dacicus est, nec tamen Parthicus; unde tituli aetas inter annos 102—115 definitur.

De loco accuratissime disseruit Dümmler: *'Das ... Architravstück'* [= *a*] ... *'ist auf dem Acker des Manolis Kamaris gefunden worden. Das Grundstück liegt auf der Seite der Klimaschlucht etwa auf halber Höhe des Stadtberges, 10 Minuten unterhalb des Theaters. Bruchstücke von Säulen und Architraven aus römischer Zeit ... sind dort noch sichtbar. Von demselben Grundstück stammt'* ... [= *c*]. *'Vom Grundstück des Manolis ist das des Vichos nur durch einen Fussweg getrennt. Von diesem stammt die Inschrift'* ... [= *b*]. De fragmento *d* nihil amplius comperi.

1081 Spondylus columnae a. 0,83, circuitus sup. 1,38, inf. 1,44, eodem loco quo n. 1098 inventus et eodem modo anaglypho ornatus. Anaglyphum Minervae statuam more antiquissimo factam repraesentat. Edd. Kumanudes Φιλίστωρ II 1862, 274 sq. (*Arch. Zeitg.* 1861, 234*); O. Iahn De antiquissimis Minervae simulacris 1866, 20 et tab. III 7 cum imagine (Roscher *Lex. der Myth.* I 690); Kekulé *Die ant. Bildwerke im Theseion* 1869, 377; v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 586; Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XV 1890, 246 sqq. cum imagine nova, quam hic expressimus.

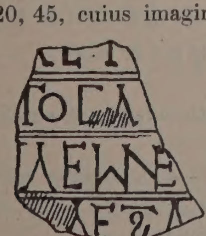

ΕΙϹΕѠ
ΕΙϹΕѠ
Ἀλέξανδρον.

De Minervae simulacris cf. n. 1077.

ΕΙϹΕѠ quid sit, certo explorari non potest.

1082 Fragmentum marmoris albi, ab homine aliquo in vicum Τρυπητή delatum, l. 0,07, a. 0,08, cr. 0,04. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 20, 45, cuius imaginem infra repetii.

\- - - -
\- - - -
[εἴ]λεων ε -(?)
\- Ἀ]λεξά[νδρῳ
\- - - -

De Alexandro vide n. 1081 et n. 1098.

1083 Fragmentum marmoreum. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1193.

ΘΕΟΛΑΣΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Θεόλας Ἀσκλαπιῶι.

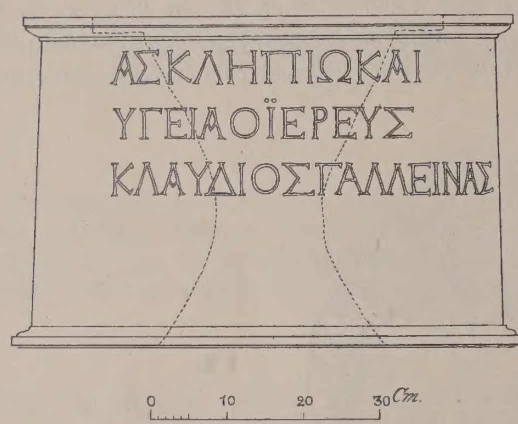
1084 Tabula marmoris albi, l. 0,61, a. 0,72, max. cr. 0,16; a postica parte fracta (aut nunquam levigata). Litterae bonae alterius aut primi a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,025, Θ Ο Ω plerumque minores. Repertam in valle Κλῖμα haud procul a mari nunc possidet Demetrius Emmanuëlis f. Kostas, qui in vico Τρυπητή habitat. Edita Ἐφημερίς die XVIII m. Martii a. 1879, *Bull. de corr. Hell.* III 1879, 256 ex Brestii Galliae proxeni vice in insula Melo functi ectypo (Cauer Delect.[2] 139, cf. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 281). Exscripsi.

ΕΠΙΑΝΑΞ ΑΓΗΣΙΜΕΝΟΥ
ΤΑΝ ΑΥΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΚΑΙΟΝΟΜΑΡΧΟΣΕΠΙΑΝΑ
ΚΤΟΣΤΑΝΜΑΤΕΡΑΘΕΥΚΛΕΙ
ΑΝΑΣΚΛΑΠΙΩΚΑΙΥΓΕΙΑΙ

Ἐπίαναξ Ἀγησιμένου
τὰν αὑτοῦ γυναῖκα
καὶ Ὀνόμαρχος Ἐπιάνα-
κτος τὰν ματέρα Θευκλεῖ-
αν Ἀσκλαπιῶι καὶ Ὑγείαι.

Cf. n. 1090.

1085 Thesaurus marmoreus. '*Au milieu est un évidement semblable à ceux des moulins antiques.*' Edd. Ch. Lenormant *Ann. dell' Inst.* I 1829, 341 sq. (C. I. G. II 2428); Le Bas *Expéd. de la Morée* III 1838 tab. 29 fig. IV et in app. epigr. p. 47 *Mélos* 2 ex duobus exemplaribus, e quibus unum Ch. Lenormant confecit, alterum (imaginem scilicet) Blouet Poirot Ravoisie (= Le Bas *Inscr. grecques et latines* V 1839, 281 [C. I. G. II add. p. 1080]). Imaginem Bloueti infra repetii.

Ἀσκληπιῷ καὶ
Ὑγείᾳ ὁ ἱερεὺς
Κλαύδιος Γαλλεῖνας.

Vs. 3 extr. ΑΣ Blouet etc., quem et Le Bas et P. Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XVII 1892, 7 comprobant; ΟΣ Lenormant (Boeckh).

Basis in antro una cum Aesculapii capite, quod nunc Londini est (cf. Friederichs-Wolters *Gipsabgüsse (Berlin)* 1283; Wolters *Mitth.* l. l. 7 sq. et tab. III 2) et multis Hygieae statuis parvis, nec non tabulis votivis reperta est (Lenormant). Caput quarto fere a. Chr. n. saeculo, cetera omnia Romanis temporibus adscribenda esse videntur. Thesaurum esse hunc lapidem docet n. 443, de quo alio loco plura disseram.

1086 Tabula votiva, in qua crus muliebre anaglypho effictum est, l. 7³/₄″, a. 1′¹/₄″, inventa in antro una cum aliis inscriptionibus, quae ad Aesculapium spectant; postea Londinum in Museum Britannicum translata. Edd. Ch. Lenormant *Ann. dell' Inst.* I 1829, 342 (C. I. G. II 2429); *Expéd. de la Morée* III 1838 tab. XXIX 2; Le Bas *Inscr. grecques et latines* V 1839, 280; Newton *Anc. greek inscr. in the Brit. Mus.* II 1883, CCCLXV (cf. P. Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XVII 1892, 7).

ΑCΚΛΗ
ΠΙΩ
ΚΑΙ
ΥΓΕΙΑ
ΤΥΧΗ
ΕΥΧΑΡΙC
ΤΗΡΙΟΝ

Ἀσκλη-
πιῷ
καὶ
Ὑγείᾳ
Τύχη
εὐχαριστ-
τήριον.

1087 Tabula Meli inventa, postea ab E. Schauberto possessa, in qua pedis et auris erant imagines. Tituli dextra modo pars conservata est. Ed. Ross *Ann. dell' Inst.* XV 1843, 332.

. . . . . Σ
. . . . ΠΙ
. . . . ΑΙΥ
. — ΙΑ
.ΥΧΗΝ

- - - - ς
[Ἀσκλη]πι-
[ῷ κ]αὶ Ὑ-
[γε]ίᾳ
[ε]ὐχήν.

Vss. 2. 3 Σαρά]πι | [καὶ Ἴσι κ]αὶ Ὑ -?

1088 '*Upon a piedestal in a field where the statue of Esculapius was found, which was near the Cyclopean tower to the north of Hagios Nikolas.*' Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 30, 9 ex Leicesteri schedis.

ΠΑΙΗΟΝΙ_ΚΑΙ
ΠΑ ΝΑΚΙ:!
ΓΑΠΙ·ΠΕΥC
ΤΩΝ·_ _ ЭСΡΩ

Παιήονι καὶ
Πανακ[είᾳ]
- - - - -
- - - - -

Vs. 3 fortasse [Σαρ]άπι latet.

1089 Ara marmorea cylindrata, cuius a. 1,17, dm. 0,72, litterae a. 0,045, in superiore latere excavata (foramen est rotundum, profundum 0,04, dm. eius 0,48). Effossa est a privatis hominibus in Manolis Galani campo, qui est familiae Kalergis, in proprio suo loco in camerae pavimento, quattuor pedes infra solum hodiernum. Postea absconditam denuo effodit C. Smith, qui ed. *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 14, 31.

ΔΙΟΝΥΣΩ
ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΩ

Διονύσῳ
Τριετηρικῷ.

1090 Edd. O. G(erhard) *Bull. dell' Inst.* II 1830, 195 ex Brestii Galliae proxeni schedis (C. I. G. II 2431) et melius Le Bas *Expéd. de la Morée* III 1838 in app. epigr. 47 *Mélos* 3 Virleti exemplari usus (= Le Bas *Inscr. grecques et latines* V 1839, 282 [C. I. G. II add. p. 1081]).

ΕΠΙΑΝΑΞΟΠΑΤΗΡΚΑΙΟΑΔΕΛΦΟΣ
ΟΝΟΜΑΡΧΟΣΑΓΗΣΙΜΕΝΗΝΕΡΜΑΙ
ΚΑΙ ΗΡΑΚΝΕΙ

Ἐπίαναξ ὁ πατὴρ καὶ ὁ ἀδελφὸς | Ὀνόμαρχος Ἀγησιμένην Ἑρμᾶι | καὶ Ἡρακλεῖ.

Brestius Ξ et Σ scribit; verba Ἐπ. — Ὀνόμαρχος primo, reliqua secundo versui tribuit; ΑΓΝΙΣΜΕΝΗΝ exhibet.

Idem Ἀγησιμένης commemoratur n. 1084.

1091 Lapis olim supra aediculam (*'une espèce de niche'*) inaedificatus, intra quam Veneris 'Meliae' statua inventa est teste Dumont d'Urville: *'L'entrée de la niche était surmontée d'un marbre de quatre pieds et demi environ de longueur sur six à huit pouces de largeur. Il portait une inscription, dont la première moitié seule a été respectée par le temps, l'autre est entièrement effacée ... Néanmoins j'ai copié avec soins les caractères, qui restaient encore de cette inscription, et je puis les garantir tous, excepté le premier, dont je ne suis pas sûr'*. Edd. Clarac *Sur la Vénus de Milo* 1821, 25 et iterum in libello de statua Oratoris (Osann Syll. inscr. graec. et lat. 1834, 222 [vs. l. 2]; Letronne *Recherches pour servir à l'histoire de l'Égypte* 422); deinde idem rectius ... in comm. de Venere Melia inserta libro Henrici Laurent *Musée Royal* et in tabulis Musei Regii (tab. n. LIV) post n. 719; Boeckh C. I. G. II 2430 ex Claraci tabula, omissis supplementis. Cf. Furtwängler *Meisterwerke der griech. Plastik* 1893, 615, qui litteras aetati inter ultimos tertii et primi saeculi annos interiectae vel potissimum inde a medio saeculo altero usque ad medium saeculum primum tribuit; Collignon *Histoire de la sculpture grecque* II 1897, 470, 1.

ΒΑΚΧΙΟΣΣΑΤΙΟΥΥΠΟΓΥΙ...........Α>
ΤΑΝΤΕΕΞΕΔΡΑΝΚΑΙΤΟ/
ΕΡΜΑΙΗΡΑΚΛΕΙ

Βάκχιος Σάτ[τ]ου ὑπογυ[μνασιαρχήσ]ας
τάν τε ἐξέδραν καὶ τὸ [ἄγαλμα(?)]
Ἑρμᾶι Ἡρακλεῖ.

Vs. 1 ΣΑΤΙΟΥ] Σάτ[τ]ου Collignon, collato nomine Ἀνδρόλας Σάττου (κωμωιδός), qui in Deliaca inscriptione (Hauvette-Besnault *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 105 sq., II 8) commemoratur. || vs. 2 [ἄγαλμα] Furtwängler, qui ipsam Veneris statuam ita nominari censet.

Lapidem Parisiis in Museo conservari falso scripsit Boeckh; Meli relictum tradit Vic. de Marcellus *Souvenir de l'Orient* I 248 sq. not. (A. Schiff).

1092 Basis superne in parte adversa cymatio simplici ornata, una cum Venere 'Melia' a. 1820 inventa, cui Herma viri barbati falso impositus fuit, quando eam delineavit Voutier. Voutieri imaginem edd. Ravaisson *La Vénus de Milo, Mém. de l'Acad. des Inscr.* XXXIV 1, 1892 tab. II et ex eo Furtwängler *Sitzungsber. der philos.-philol. und der hist. Cl. der K. bayr. Akad. der Wiss.* 1897, 415; tractaverat S. Reinach *Chronique des arts* 1897, 26 et *The Nation* 1897, 222.

ΕΟΔΩΡΙΣΑΣ.ΑΛΙΣΙΣΤΡΑΤΟΖΙ

[Θ]εοδωρί[δ]ας [Λα]ισ⟨ισ⟩τράτο(υ) Ζ[ηνί].

Litterarum formas non bene redditas esse n. 1096, ubi idem homo commemoratur, demonstratur; postulantur Ι Σ. || Ζηνί cf. Theraeum Ζηνό(ς) n. 375. || Cymatium cum in adversa modo parte, non a sinistra dextraque sit, in his partibus alios lapides fuisse eamque ob causam Hermae utique non fuisse hanc basim verissime monuit Furtwängler.

1093 In colle Πυργάκι supra vallem Κλῖμα appellatam et supra Palaeopolin planities est longa fere 80 m., larga 20 m., et intra eam in ipsa rupe foramen propemodum quadratum (latera 0,37—0,40) ad recipiendam aram parvam idoneum. A dextra arae inscriptio rupi est incisa, litteris a. 0,03—0,04 quarto a. Chr. n. saeculo vix recentioribus. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248, 6 et melius C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 9, 22; cf. p. 123. Exscripsi.

ΔΙΟΣΚΑΤ////
ΑΙΒΑΤ////\

Διὸς Κατ-
αιβάτ[α].

1094 In parte occidentali rupis prope angulum agri a tribus ecclesiis denominati eum, qui euronotum spectat (regio ea est, quam in n. 1093 lemmate indicavimus). Rupes olim arae in formam redacta fuisse sed magnam partem deleta esse, ut inde lapides muris idonei fierent, Smithio videbatur, qui ed. *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 8 sq., 21; cf. p. 123.

ΙΒΑΤΑ [Διὸς Κατα]ιβάτα.

1095 Ara cylindrata marmorea, cuius dm. 0,55; litterae a. 0,04; inventa in campo in regione Τραμυθιά infra turrem antiquam. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 14, 30.

ΗΡΩΟΣ Ἥρωος.

1096 Basis marmoris albi, l. 0,72, a. 0,32, cr. 0,59; litteris pulchris στοιχηδόν dispositis saeculi quarti a. Chr. n., a. 0,017—0,02. Inventa a. 1877 in Ioannis Nostrakis agro, qui est in valle Κλῖμα ad mare; postea in museum publicum Athenas est translata. In basi est iuvenis statua a. 1,50. Edd. Anonymus Παρνασσός I 1877, 311 ex A. Blasti scholarchae epistula iam in ephemeride Πανόπη diebus V et VIII m. Aprilis eiusdem anni edita; Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 522, 4, qui ad portum viderat (Cauer Delect.[2] 138); L. v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 425; Collignon *Bull. de corr. Hell.* XIII 1889, 500; Kavvadias Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου I 1890/2, 237. Exscripsi.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΑΣΛΑΙΣΤΡΑΤΟ
ΠΟΣΕΙΔΑΝΙ

Θεοδωρίδας Λαιστράτο(υ)
Ποσειδᾶνι.

Cum hic titulus tum Neptuni statua ibidem inventa (Kavvadias l. l. 235) Neptuni fanum eo loco ad portum fuisse testantur. Idem homo occurrit in dedicatione n. 1092.

1097 Basis magna marmoris albi, l. 1,11, a. 0,67, cr. 0,375. '*Auf der oberen Anschlussfläche zwei Klammerlöcher für den rückseitig anstossenden Stein und zwei Dübellöcher für den oben aufliegenden Stein.*' Litterae elegantes et apicatae; Θ Ο Ω ceteris paullo minores, Ε et Ε. Artificis nomen ceteris vel elegantius scriptum. Nunc est in regione Παλαιόπολις prope forum antiquum intra olivetum muro cinctum, quod est Antonii Makris sive Koliaris. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3507 ex Michaëlis custodis schedis (Brunn *Bull. dell' Inst.* XXXII 1860, 56, unde Overbeck *Schriftquellen* 2264; Hirschfeld Tit. stat. 155); Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 247, 2 (Cauer Delect.[2] 140); Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 522, 3; (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 217); Ricci *Mon. ant.* II 1893, 280 sq. Exscripsit A. Schiff; vidi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ο Μ Α Λ Ι Ω Ν Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε Ν
Τ Α Ν Ρ Ω Μ Α Ν Ε Ι Κ Ο Ν Ι Χ Α Λ Κ Ε Α Ι
Κ Α Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Ι Χ Ρ Υ Σ Ε Ω Ι
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ
Γ Ε Σ Ι Α Σ Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Ν

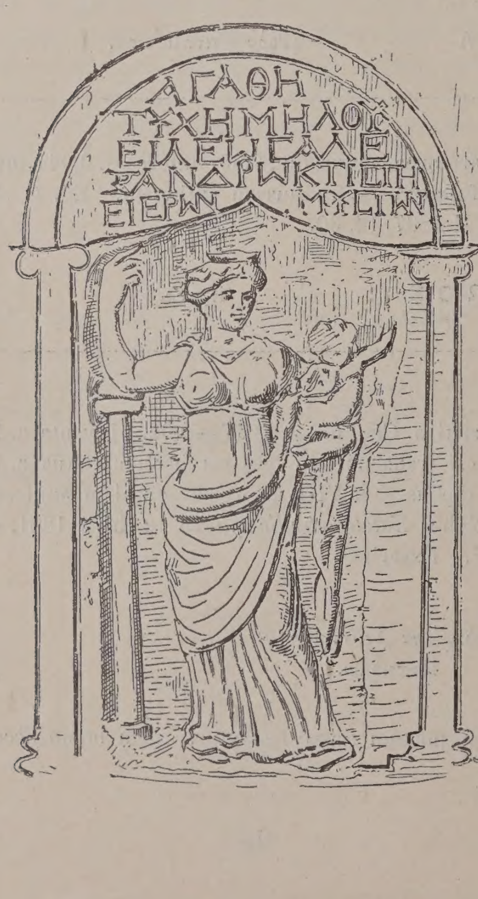
Π Ο Λ Ι Α Ν Θ Η Σ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ
Ε Π Ο Ι Η Σ Ε

Ὁ δᾶμος ὁ Μαλίων ἐτίμασεν
τὰν Ῥώμαν εἰκόνι χαλκέαι
καὶ στεφάνωι χρυσέωι
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐερ-
γεσίας τᾶς εἰς αὐτόν.

Πολιάνθης Σωκράτευς
ἐποίησε.

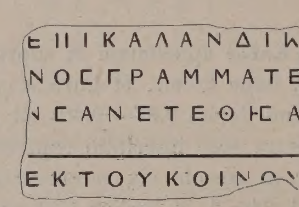
Polianthes Deli cum alias tum Masinissae regis a. 149 a. Chr. n. mortui statuam fecit (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 212), unde aetas tituli fere constat. Loewyo iudice idem est qui Πολιάνθης Κυρηναῖος (ibid. 216).

1098 Spondylus columnae a. 0,83, circuitus sup. 1,40, inf. 1,46, anaglypho ornatus rudi opere et ita facto, ut in columnam iam diu absolutam posteriore aetate ornamenta inciderentur. Anaglyphum Fortunam et Plutum puerum repraesentat. Inventus prope theatrum inter parietinas aedificii antiqui, ubi et opus musivum et Herma (n. 1092) reperta sunt. Edd. Kumanudes Φιλίστωρ II 1862, 274 (*Bull. dell' Inst.* 1862, 85 sq., cf. 1865, 35. 1866, 93 sq.; *Arch. Zeitg.* 1861, 234); Kekulé *Die antiken Bildwerke im Theseion* 1869, 378; L. v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 587; Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XV 1890, 246 sq. cum imagine, quam infra repetendam curavi.

Ἀγαθὴ
Τύχη Μήλου
εἵλεως Ἀλε-
ξάνδρῳ κτίστῃ
εἱερῶν μυστῶν.

1099 *Sur une moulure.* Ad portum antiquum (Tissot). '*In Klima auf dem Felde Lyophito*' (Pollak). Ed. Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878 521, 2. Habeo etiam ex Pollakii schedis, quas expressi.

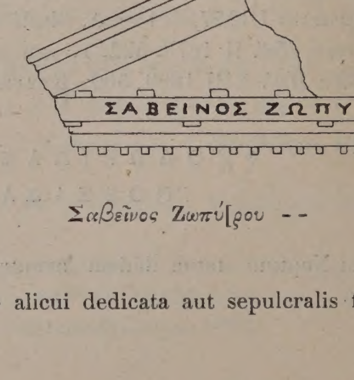

Ἐπὶ Καλανδίω-
νος γραμματέ-
ως ἀνετέθησα[ν]

ἐκ τοῦ κοινοῦ.

Paucas litteras (vs. 1 ΕΠΙ et Ѡ, vs. 3 Ѡ, vs. 4 extr. ΟΥ) integriores exhibet Tissot.

1100 In colle S. Eliae apud vicum Πλάκα sito aëtomatis fragmentum fuit, marmoris Parii, cuius max. l. et cr. 3′ 10″, a. 3′; litteris pulchris. Edd. Turner *Journ. of a tour in Greece* 1820 I 34; Boeckh C. I. G. II 2440 ex Turnero et Buherii schedis; Leake *Travels in Northern Greece* III 1835, 80 et tab. XXIV 116 cum imagine (C. I. G. II add. p. 1081).

Σαβεῖνος Ζωπύ[ρου - -

Aedicula aut deo alicui dedicata aut sepulcralis fuisse potest.

1101 In columnae doricae abaco marmoris leucophaei, l. 0,42, a. 0,095, litteris apicatis. Effossum a. 1896 ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 17, 38.

ΙΟΣΣΩΡΕΙΝΙΑΝΟΣ
ΙΙΓΟΣΑΡΧΩΝΜΗΛΙΩΝΤΟΓ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΕΝΤΩΙΔΙΩΤΟΠΩΤΟΩΡΟ
ΛΟΓΙΟΝ·ΑΝΕΘΗΚΕΝ

- - - - - - - ιος Σωρεινιανὸς
..ω....τος ἄρχων Μηλίων τὸ γ'
ἐκ τῶν ἰδίων ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ τὸ ὡρο-
λόγιον ἀνέθηκεν.

1102 Tabula marmoris albi undique mutila, cuius max. l. 0,44, max. a. 0,48, cr. 0,04; litteris magna cum cura et elegantia quamvis putida incisis et quae (altero vel) tertio p. Chr. n. saeculo fortasse non antiquiores sunt habendae a. (0,023[ο]—)0,04(—0,06[φ]). Formae variant, cf. ο et Ο et 0. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 246; Ricci *Mon. ant.* II 1893, 276 sqq., 3. Exscripsi in vico Πλάκα apud Stylianum Drunkam.

Ι
ΛΕΟΥϹ
Γ ΕΚΝΟΙϹ
ΕΝΕΙΑΡΙϹΤΟ
ΙΕΡΕΥϹΙΝΕΚΘΕ
ΙΞΥΛΩΡΟΦΟΝ
ΟΝΑΝΕΘ
ΝΤΟ
Ι
?

[(ὁ δεῖνα) - φ -]
[- - - κ]λέους
[σὺν τοῖ]ς τέκνοις
[- - γ]ένει Ἀριστο -
[- ἀρχ]ιερεῦσιν ἐκ Θε[μελίων(?)]
- - ξυλώροφον
- - ον ἀνεθη -
- - ν το - -
- - - - -

Vs. 6 Ξυλώροφον ut nomen proprium? Ricci, sed vide de ligneo porticus Theraeae tecto n. 325 sq.; vs. 9 '*Traccie di* ΤΥ, *o* ΕΥ, *o* ΓΥ' idem. || vs. 7 extr. hasta propter nimiam longitudinem ad φ, non ad Κ pertinuisse videtur. || In margine dextro versibus 2—6 nihil addendum esse censet Ricci, fortasse recte.

1103 Pelvis in superiore saxi magni (a. c. 0,60) latere insculpta, cuius pelvis dm. exterior c. 0,88, interior c. 0,72, profunditas c. 0,4. Margo in uno latere perforatus est, unde liquor infusus sive oleum ex olivis expressum sive vinum sive aqua emanabat — neque enim quem ad usum destinata fuerit pelvis constat (fortasse περιῤῥαντήριον fuit). Iacet in clivo septentrionali collis Κλιματόβουνο appellati, supra Κλῖμα vallem meridiem versus. Litterae quarti fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,05—0,06, in parte marginis incisae. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1194; Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 521, 1. Contulit R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 249. Exscripsi.

ΕΥΡΥΑΝΑΚΤΙΔΑΝ Εὐρυανακτιδᾶν.

1104 Tabula marmoris albi, l. 0,42, a. 0,37; litteris elegantibus et apicatis a. c. 0,02. Repertam a. fere 1892 apud S. Eliae ecclesiam (i. e. in Palaeopoli, fortasse in foro aut prope id) domum suam, quae est in territorio vici Πλάκα (sed prope vicum Πλάκες) transtulit ibique in hortum suum iecit Antonius Kómis. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 220 sq. Exscripsi.

ΟΔΗΜΟΣ·ΕΚΤΩΝΥΠΟΤΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΘΕΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΔΕΔΩΡΗΜΕΝΩΝΕΠΕΣΚΕΥ
ΑΣΕΝΤΟΙΕΡΟΝ·Δ ΙΟΥΡ
ΓΟΥΝΤΩΝΝΕΙΚΑΙΟΥΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΧΑΙΟΥΤΟΥ
ΑΧΑΙΟΥΣΑΤΥΡΟΥΤΟΥΑ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕ
ΩΣΔΕΚΛΕΩΝΥΜΟΥΤΟΥ
ΣΩΓΕΝΟΥΣ

Ὁ δῆμος ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ
Σεβαστοῦ θεοῦ Καίσαρος
δεδωρημένων ἐπεσκεύ-
ασεν τὸ ἱερὸν δ[ημι]ουρ-
γούντων Νεικαίου τοῦ
Ἀπολλ[ω]νίου, Ἀχαιοῦ τοῦ
Ἀχαιοῦ, Σατύρου τοῦ Ἀ-
πολλωνίου, γραμματέ-
ως δὲ Κλεωνύμου τοῦ
Σωγένους.

Imperator Augustus esse videtur.

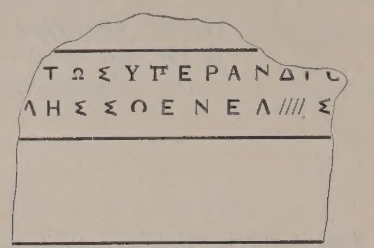
1105 Stela marmoris nigricantis a superiore dextraque parte mutila, cuius max. l. 0,39, max. a. 0,77, cr. 0,05. Repertam prope ecclesiam S. Eliae Adamantem detulit Nicolaus Chronis f. Litterae magnae sed valde detritae, a. 0,04. Exscripsi.

ΚΡΟΠΟΛΕΩ
ΧΡΗΣΜΟΥΙΛ
ΦΛΑΒΙΑΣΑΡΧ
ΚΑΡΠΟΣΕΚΤ
ΚΑΙΤΟΡΕΟΝΕ
ΡΕΕΙΕΝΤΩΚΑ
ΑΔΕΛΦΟΥΑΡ
vacat

- - - - - - - -
[- - - - - ἐκ τῆς ἀ]-
κροπόλ[εως - - - -
χρησμοῦ - - - - -
Φλαβίας Ἀρχ[- (s. ἀρχιερείας) καὶ]
Κάρπος ἐκ τ[ῶν ἰδίων - -]
καὶ τὸ ῥέον ἐ[- - ὕδωρ ὃ]
ῥέει ἐν τῷ κα[ταγωγείῳ(?) μετὰ τοῦ]
ἀδελφοῦ Ἀρ - - - - -

Agitur de aquaeductu aliquo restaurato; sententiarum vero nexum restituere nequeo.

1106 Frustulum cymatii, quod in inferiore basis alicuius parte fuisse videtur, marmoris albi; max. l. 0,155, max. a. 0,075, max. cr. 0,055. Cymatii pars inferior ad perpendiculum directa, media et superior concavae sunt. In media parte litterarum parvarum vestigia aegre leguntur a. 0,007—0,008, quae tertii a. Chr. n. saeculi esse mihi videntur. Attulit nobis in theatro antiquo versatis homo quidam, prope S. Eliam et a vico Πλάκα occidentem versus inventum esse affirmans. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 11 sqq., 27. Vidi.

[*gen. in* -]τῶς ὑπὲρ Ἀνδ[ρο-
- - λῆς, Σ[θ]ενέλ[ο]ς(?) - -

Dedicatio mulieris pro marito, filiorum eius pro patre facta esse videtur.

PARS TERTIA.

TITVLI HONORARII.

1107 Fragmentum marmoris caerulei, cuius max. l. 0,09, max. a. 0,13, max. cr. 0,06. Inferior margo ex parte integer. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 13, 29.

[Καίσαρα] Θ[εοῦ υἱὸν]
[Αὐτοκ]ράτ[ορα - -]
- - - λου - - -

Hoc fere modo titulus suppleri possit, si recte scripserit editor αὐτο-κ]ράτ[ορα.

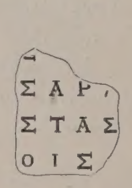
1108 Basis marmoris leucophaei oblonga, l. 0,54, a. 0,59, cr. 0,37. Litterae apicatae, a. 0,065—0,07. In campo a tribus ecclesiis denominato, haud procul a theatro sito, effodit a. 1896 qui ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 17 sq., 39.

ΟΔΑΜΟΣ
ΑΓΡΙΙΠΠΕΙΝΑΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΓΥΝΑΙΚΑΘΕΟΙΣ

Ὁ δᾶμος
Ἀγριππεῖναν Γερμανικοῦ
Καίσαρος γυναῖκα θεοῖς.

Vs. 2 inter litteras ΑΓΡΙΙΓΠΕΙ multi ductus inutiles sunt, quos quadratarius per errorem fecisse videtur.

1109 Fragmentum marmoris albi, max. l. 0,095, a. 0,12; litteris a. 0,023. Fortasse inferioris marginis pars superest. A. 1896 in campo a tribus ecclesiis denominato effossum ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 15 sq., 34.

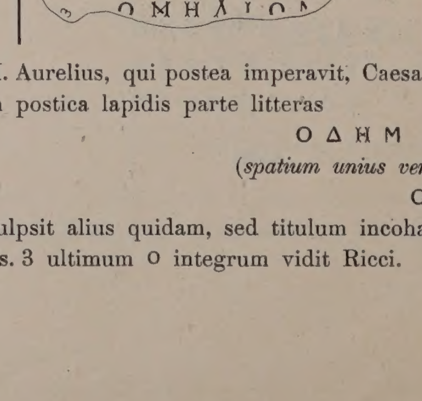
Vs. 2 Καί]σαρ[α; vs. 4 θε]οῖς(?) Smith, fortasse recte.

1110 Tabula lapidis fulvi a sinistra mutila, cuius max. l. 1,20, a. 0,50, cr. 0,13. Eodem loco dicitur inventa esse, quo Neptuni statua nunc Athenis conservata, in valle Κλῖμα scilicet, ubi etiamnunc in aliqua casa est. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 16 sq., 37.

- ΑΝΤΡΑΙΑΝΟΝΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΥΑΥΙΟΝΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙΣΩΤΗΡΑ
ΕΥΣΑΥΤΟΥΤΙΤΟΣΦΛΑΒΙΟΣΔΑΜΕΙΝΟΣ
ΤΙΤΟΣΦΛΑΒΙΟΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΕΚΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΥΤΩΝΦΛΑΒΙΟΥΔΑΜΕΙΝΟΥ

[Αὐτοκράτορα Νέρου]αν Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν
[Γερμανικὸν θεοῦ Νέρ]ουα υἱὸν τὸν εὐεργέτην καὶ σωτῆρα
[τῆς πόλεως ἡμῶν ὁ ἱερ]εὺς αὐτοῦ Τίτος Φλάβιος Δαμεῖνος
[καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ] Τίτος Φλάβιος Ἀριστόδαμος ἐκ διαθήκης
[τοῦ πατρὸς α]ὐτῶν Φλαβίου Δαμείνου.

1111 Basis cymatiis carens (sive muri lapis) infra fracta, a margine dextro laesa, marmoris albi, l. 0,54, max. a. 0,46, cr. 0,50. Litterae accurate et pro illa aetate satis simpliciter incisae, a. 0,04 (ο vs. 4 0,013). Iacet in muro campestri in agro Panagiulis Emmanuëlis f. Bechi, in clivo infra theatrum. Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 279 sq., 5. Exscripsi.

Αὐτοκράτορος
Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ
Ἀντωνείνου Καίσαρο[ς]
Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς
υἱόν, Μ. Αὐρήλιο[ν]
Οὐῆρον Καίσαρα
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ[μος]
ὁ Μηλί[ων].

M. Aurelius, qui postea imperavit, Caesar fuit inde ab a. 139 p. Chr. n. In postica lapidis parte litteras

ΟΔΗΜ
(*spatium unius versus*)
Ο

insculpsit alius quidam, sed titulum incohatum reliquit.

Vs. 3 ultimum ο integrum vidit Ricci.

1112 Basis magna pessime habita marmoris albi, sed calce turpiter oblita, l. 0,82, max. a. 0,15. Nunc est in vico Πλάκα casae Constantini Andrulidakis portae postis sinister. Hominis uxor narrat ab ipsius avo lapidem in eodem agro inventum esse quo famosam illam Veneris statuam. Litterae detritae a. 0,02. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3511 ex Michaëlis antiquitatum Meliarum custodis schedis; I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 29, 4 ex Leicesteri exemplari; Ricci *Mon. ant.* II 1893, 281. Exscripsi; adhibui etiam Pollakii exemplar.

Ο Δ Λ Μ Ο Σ Ο Μ Α Λ Ι Ω Ν
Σ Ω Γ Ε Ν Η ⌐ Λ Υ Σ Α Ν Ι Α
Κ Λ Ο Υ ////// Ε Σ Ι Α ////// Λ Ε ///
Θ Ε Υ / //

Ὁ δ[ᾶ]μος ὁ Μαλίων
Σωγένη [Π]αυσανία,
καθ' ὑ[οθε]σία[ν δ]ὲ
Θευ - - -

Vs. 2 litterae Γ, quam divinaverat Ricci, vestigium in lapide est; ΜΛΥΚ Leicester. || vs. 3 ΟΥ et ΛΕ ex Leicesteri exemplari addidi; Ε alterum ex Pollakii apographo. || vs. 4 ΘΕΛ Leicester, ΘΕΩ Pollak.

1113 'Inter parietinas urbis Meli' Turner; postea cum marmoribus Elginianis(?) Broomhall in Scotiam translatum. Litterae aetatis Romanae. Edd. Turner *Journ. of a tour in Greece* 1820 I 34 (vss. 1. 2); Boeckh C. I. G. II 2424 integrius ex schedis Koehlerianis (cf. add. p. 1080); Ad. Michaëlis *Journ. of Hell. stud.* V 1884, 155, 25. Primus viderat Fauvel et notavit in fastis sub die XIII m. Brumarii = die IV m. Novembris a. 1803 (Parisiis bibliothecae nationalis ms. francogall. 22870 f. 81[8]).

Δ Α Μ Ο Σ Ο Μ Α Λ Ι Ω Ν Σ
Ω Π Υ Ρ Ο Υ Τ Ο Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν
Γ Τ Ε Ι Ω Ι Α Π Ο Χ Ρ Υ Σ Ο

Ὁ δᾶμος ὁ Μαλίων σ[τεφανοῖ]
[Σαβεῖνον(?) Z]ωπύρου τὸν εὐεργέταν
[στεφάνωι ἀριστ]τείωι(?) ἀπὸ χρυσ[ῶν --].

De homine cf. n. 1100.
Α Μ Π Mich., Α Μ Π Fauv. || Vs. 1 Δ Mich., ΝΣ idem, Ν|_Σ Fauv. || vs. 2 Ω Boeckh, Ɔ Mich., nihil Fauv.; Ν extr. unus Fauv. || vs. 3 ΤΤΕΙΩΙΑΠΟ Fauv., ΤΕΙΟΙΑΠΟ Boeckh, Γ‾FΙΟΙΛΙΙΟ Mich., qui Boeckhii supplementum [στεφάνῳ ἀριστ]τείῳ cum vestigiis litterarum pugnare affirmat.

1114 Fragmentum marmoris albi, litteris a. 0,03; intra murum in campo a tribus ecclesiis denominato inventum. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 19, 41.

Τ Ι
Α Ν Ω Σ
Α Ν Ω Ι Κ Α Ι Ε Τ
Ο Ν Ι Χ Α Λ Κ Ε Α Ι Α Ι Ε
Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Κ
Ε Σ Ι Α Σ Α Σ Ε Χ Ω Ν
Λ Ι Ν Ι Σ Π

[Ὁ δᾶμος ὁ Μαλίων]
[τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
[ἐστεφ]άνωσ[ε χρυσέωι]
[στεφ]άνωι καὶ ἐτ[ίμασε]
[εἰκ]όνι χαλκέαι ἀ[ρ]ε[τᾶς]
ἕνεκεν καὶ εὐνοίας κ[αὶ εὐ]-
[εργ]εσίας ἃς ἔχων [διατε]-
[λεῖ - - - - - -]

1115 Basis marmoris albi a. 1857 inventa, postea apud parvam aliquam ecclesiam in regione Κατεργάρι. Edd. utramque inscriptionem Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3586 ex K. Blasti scholarchae Melii schedis; sinistram denuo R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 246 sq., 1, cuius ex schedis hic accuratius expressi (dicit l. 1,25, a. 0,70, cr. 0,14).

a

Ι Ο Σ
Ι Η Ν Σ Α Μ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Τ Ε Φ Α Ν Ω Σ Α Σ Χ Ρ Υ Σ Ε Ω Σ Τ Ε
Α Ν Ω Ι Κ Α Ι Τ Ε Ι Μ Η Σ Α Σ Ε Ι Κ Ο Ν Ι
Λ Α Ρ Μ Α Ι Ι Ν Η Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Η Σ Α Ν Τ Α
Κ Α Λ Ω Σ Κ Α Ι Ε Ν Δ Ο Ξ Ω Σ
Θ Ε Ο Ι Σ

[Ὁ δᾶμ]ος
[Σαμοκλ]ῆν Σαμοκλέους
[σ]τεφανώσας χρυσέῳ στε-
[φ]άνωι καὶ τειμήσας εἰκόνι
[μ]αρμα[ρ]ίνῃ ἀγορανομήσαντα
καλῶς καὶ ἐνδόξως
θεοῖς.

b

Ο Δ
Σ Α Μ Ο Κ Λ Η Ν
Δ Α Μ Ι Ο Υ
Κ Α Λ Ω Σ
Λ Ε Ι Τ Ω

Ὁ δ[ᾶμος]
Σαμοκλῆν [Σαμοκλέους]
δαμιου[ργήσαντα]
καλῶς [καὶ ἐνδόξως]
- - - - - -

a vs. 1 linea \, vs. 5 Λ Weilii sunt. || *b* vs. 5 λειτ[ουργήσαντα] Pittakis.

1116 Tabula marmoris albi sive basis cymatiis carens, l. 0,67, a. 0,78, modo 0,02 ex muro ecclesiae S. Nicolai, quae est in vico Τρυπητή, eminet. Litterae eleganter dispositae et bene incisae apicibus ornatae, a. c. 0,017—0,022. Ed. F. Dümmler *Mitth. des athen. Inst.* XI 1886, 117 sq., 4. Exscripsi.

0,78

0,702

ΤΟΝΙΕΡΕΑΔΙΑΒΙΟΥΓΕΓΟΝΟΤΑΚΑΤΑΤΕΙΜΗΝ
ΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΘΕΟΥ
ΚΑΙΤΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΟΥ
ΘΕΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΓΑΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΝ ΜΝΗΣΙΚΛΕΙΔΟΥΥΙΟΝ
ΕΠΙΑΝΑΚΤΑ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΑ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΑΡΞΑΝΤΑΔΙΣ
ΤΗΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΑΡΧΗΝ
ΕΠΙΤΕΤΗΙΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΗΙΑΙ
ΚΑΙΕΠΙΤΩΙΠΕΠΟΛΕΙΤΕΥΣΘΑΙΤΟΝΑΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝ
ΚΑΛΩΣ ΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣ
ΚΑΙΣΥΝΦΕΡΟΝΤΩΣΤΗΙΠΑΤΡΙΔΙ

0,29

Τὸν ἱερέα διὰ βίου γεγονότα κατὰ τειμὴν
τοῦ Αὐτοκράτορος Καίσαρος, θεοῦ Σεβαστοῦ, θεοῦ,
καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
θεοῦ Αὐτοκράτορος Καίσαρος
Γάϊον Ἰούλιον Μνησικλείδου υἱὸν
Ἐπιάνακτα φιλοπάτριδα
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν
ἄρξαντα δὶς
τὴν στεφανηφόρον τοῦ ἄρχοντος ἀρχὴν
ἐπί τε τῆι πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβήιαι
καὶ ἐπὶ τῶι πεπολειτεῦσθαι τὸν ἅπαντα χρόνον
καλῶς καὶ δικαίως
καὶ συνφερόντως τῆι πατρίδι.

Augusti iam mortui et Tiberii sacerdos est.

1117 Fragmentum basis magnae a nulla parte integrum, quamquam in margine sinistro litterae nullae deesse videntur, max. l. 0,25, max. a. 0,84; litteris magnis, quarum extremitates malleolis magis quam apicibus ornatae sunt, a. 0,032—0,04. Vidit iam Fauvel, cuius exemplar Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 39) conservatum contuli; ed. H. Roehl *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 223, 1 ectypo usus a Rehbergo confecto. Exscripsi in vico Ἀδάμας, ubi Georgii Serbudakis casae muro exteriori, qui orientem versus spectat, iniectum est.

ΣΕΡΑΠΟΔ
ΠΟΙΗΤΗΝ
ΡΕΣΚΑΙΔΕ
ΔΙΑΣΤΗΝ
ΚΑΙΒΟΥΛΕ
ΧΟΥΤΗΣΟ
ΤΕΙΜΗΘΕ
ΣΙΚΑΙΕΙΚ
ΑΛΛΑΙΣΤ
ΚΑΙΕΝΤΗ
ΜΕΓΙΣΤΗ
ΛΕΙΤΗΣ/
ΩΝΠΟΛΕ
ΤΑΤΗΠ/
ΠΕΡΙΟΔΟ

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος]
Σεραπόδ[ωρον (s. -οτον) --]
ποιητὴν [τὸν τεσσα]-
ρεσκαιδε[κάκις σχε]-
διαστὴν [γενόμενον]
καὶ βουλε[υτὴν παντα]-
χοῦ τῆς ο[ἰκουμένης],
τειμηθέ[ντα ἀνδριᾶ]-
σι καὶ εἰκ[όσι καὶ ἐν]
ἄλλαις [πόλεσι]
καὶ ἐν τῇ [πρώτῃ καὶ]
μεγίστῃ [μητροπό]-
λει τῆς [Ἀσίας Ἐφεσί]-
ων πόλε[ι, τῇ λαμπρο]-
τάτῃ π[ασῶν πόλεων],
περιοδο[νείκην].

Integras habet Fauvel ultimas litteras vss. 2 Ν, 10 Η, 11 Η, 12 Α, 14 Α. || Vss. 3. 4 σχε]διαστὴν supplevit Kaibel. || vs. 6 Η ex ΕΙ correctum. || vss. 10 sqq. propter omissam neocoratus mentionem quattuor primorum imperatorum aetati titulum adscripsit Roehl. Sed deest etiam in inscriptionibus n. 525. 526 tertio a. Chr. n. saeculo aut omnino non aut non multo antiquioribus. Litteratura serioris aevi esse videtur.

1118 Basis cymatiis carens, cuius in latere superiore foramen est rectangulum, l. 0,43, a. 0,76, cr. 0,39. Litterae apicatae a. c. 0,035; verba more Romano punctis divisa sunt, quae tamen ex parte evanuerunt. Litterae ρ forma Ρ. Εὑρέθη τὸ 1859 κάτωθεν τοῦ ἐν Μήλῳ θεάτρου, μακρὰν αὐτοῦ ἕως ἑκατὸν βήματα (Pittakis); nunc est ibidem fere in regione Παλαιόπολις dicta prope forum antiquum in trivio, ubi viae ad Κλῖμα vallem, ad urbem et Τρυπητήν versus ducentes conveniunt. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3509 ex Georgii Michaëlis antiquitatum Meliarum custodis schedis; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 247, 3. Exscripsi. Litteras a me non recognitas lineolis subductis notavi.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟ
ΔΗΜΟΣ
Ο·ΜΗΛΙΩΝΕΤΕΙ
ΜΗΣΑΝ·ΚΟΡ·
ΔΟΜΙΤΙΑΝ·Λ·
ΚΟΡ·ΔΟΜΕΤΙ
ΑΝΟΥ·ΕΥΕΡΓΕ
ΤΟΥ·ΤΗΣ·ΠΟ/
ΩΣΘΥΓΑΤΕ
ΡΑ·ΑΡΕΤΗΣ·ΕΝΕ
ΚΕΝ

[Underlined in print: vs. 3 Ι; vs. 7 the first Ε and the last Ε; vs. 8 /.]

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ
δῆμος
ὁ Μηλίων ἐτεί-
μησαν Κορ(νηλίαν)
Δομιτίαν Λ(ουκίου)
Κορ(νηλίου) Δομετι-
ανοῦ εὐεργέ-
του τῆς πό[λε]-
ως θυγατέ-
ρα ἀρετῆς ἕνε-
κεν.

Infra inscriptionem antiquam recentiore demum aetate litterae nonnullae additae sunt, quas nondum vidit Weil.

1119 Pars oblongae basis marmoris caerulei, cuius formam, qualis fere a parte superiore inspicienti esse videbatur, infra obiter delineavi. In latere superiore foramina sunt tria; unum (*a*) l. 0,40, cr. 0,14, prof. c. 0,06; alterum (*b*) parvum; utrumque in basis lapide altero continuabatur; tertium (*c*) minimum l. 0,08, cr. 0,05, prof. 0,015, et prope id lapicidae signum Λ. Litterae versuum priorum maiores (c. 0,025), ultimorum minores (c. 0,015). Formae miro modo et quasi quadratarii ludo quodam variant; velut O interdum minimum (0,012), interdum ceteris par est, interdum rectangulum ◇; Σ antiquum et Ϲ (in ligaturis), Θ et Θ; Ω et ω promiscue usurpantur. Adde ligaturas ad tituli imaginem refingendam. Quae omnia typis ut debent reddi vix possunt. Inscriptionem ed. Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 523, 6. Vidimus ad portum antiquum in regione Κλῖμα situm, apud Nostrakin Iagum. Eodem fere loco et Neptuni statua (v. n. 1096) et magna statua hominis in equo sedentis inventae sunt; e quibus Neptunus quidem Athenas in publicum Museum est translatus, eques vero quippe Romanae aetatis suo loco remansit et pessime habitus est (cf. quae acerbissime et verissime scripsit Th. Bent *The Cyclades* 1885, 84). Equitem, cuius fragmenta minora in eadem casa conservantur, Frontonianum esse verisimile est (cf. Collignon *Bull. de corr. Hell.* XIII 1889, 499).

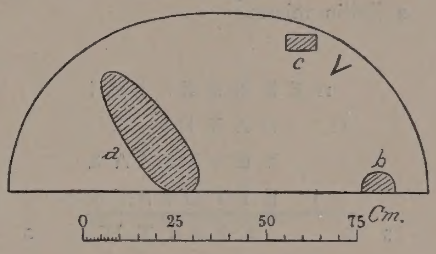
ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ

ΤΙΚΛΑΦΡΟΝΤΩΝΙΑΝΟΝΤΑΣΓΣΤΡΑΤΕΙΑΣΕΠΙΦΑΝΩΣΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝ
ΒΤΗΣΑΣΙΑΣΑΡΧΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΝΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑΚΑΙΠΟΛΕΩΝΕΠΙΦΑΝΕ
ΣΤΑΤΩΝΛΟΓΙΣΤΕΙΑΣΕΥΡΑΜΕΝΟΝΚΑΙΕΥΣΕΒΗΡΗΤΟΡΑΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΜΗΛΙΩΝΠΟΛΙΣΤΟΝΟΙΚΙ
ΣΤΗΝΚΑΙΠΑΤΕΡΑ·ΠΑΡΑΤΗΕΣΤΙΑΤΟΝΕΣΤΙΟΥΧΟΝΤΟΥΠΡΩΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΠΟΑΙΛΙΟΥΛΕΙΟΥΙΟΥ
ΦΛΑΟΥΙΑΝΟΥΜΗΝΟΓΕΝΟΥΣΑΡΧΙΕΡΕΩΣΚΑΙΕΡΕΩΣΕΠΙΜΕΛΗΣΑΜΕΝΟΥΚΑΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
ΕΞΩΝΑΥΤΟΣΟΦΡΟΝΤΩΝΙΑΝΟΣΕΔΩΡΗΣΑΤΟΔΥΟΗΜΙΣΥΜΥΡΙΑΔΩΝΠΡΟΣΟΔΟΥΚΑΤΕΤΟΣ
ΚΑΤΑΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑΕΣΤΗΣΑΤΟ

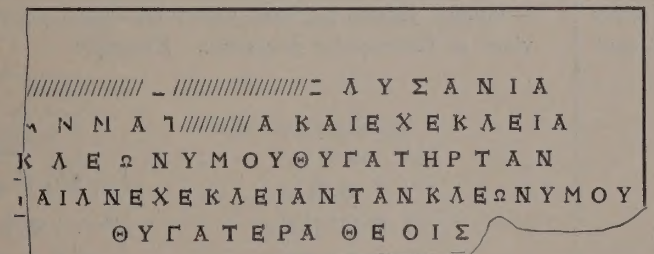
Ἀγαθῇ Τύχῃ.

Τι(βέριον) Κλα(ύδιον) Φροντωνιανὸν τὰς (τρεῖς) στρατείας ἐπιφανῶς στρατευσάμενον,
(δὶς) τῆς Ἀσίας ἀρχιερασάμενον καὶ ἀγωνοθετήσαντα καὶ πόλεων ἐπιφανε-
στάτων λογιστείας εὑράμενον καὶ εὐσεβῆ ῥήτορα — ἡ λαμπροτάτη Μηλίων πόλις τὸν οἰκι-
στὴν καὶ πατέρα, παρὰ τῇ ἑστίᾳ τὸν ἑστιοῦχον, τοῦ πρώτου ἄρχοντος Πο(πλίου) Αἰλίου Λειουίου
Φλαουιανοῦ Μηνογένους ἀρχιερέως καὶ (ἱ)ερέως ἐπιμελησαμένου καὶ τούτου τοῦ ἀνδριάντος
ἐξ ὧν αὐτὸς ὁ Φροντωνιανὸς ἐδωρήσατο δύο ἥμισυ μυριάδων προσόδου κατ' ἔτος,
κατὰ τὰ ἐψηφισμένα ἐστήσατο.

Forma lapidis:

1120 Basis marmoris Parii a sinistra et inferiore parte mutila, cuius l. 0,59, max. a. 0,29 (ectypi potius 0,30); litteris accurate incisis primi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,022—0,025, Ω 0,015—0,017. Meli supra theatrum repertam [i. e. circa locum 'ς τὰς τρεῖς ἐκκλησίας appellatum]. Museo Lugduno-Batavo misit Rottiers. Edd. Boeckh C. I. G. II 2432 ex Prokeschii schedis a Zellio missis; Ianssen Mus. Lugd.-Bat. inscr. graec. et lat. 1842, 40 et tab. VII 1; cf. C. Leemans Animadversiones (in hunc librum) 1842, 18sq. et tab. n. 27. Ectypo utor, quod rogante H. van Gelder viro doctissimo benigne miserunt Musei huius directores. Litterae lineis subductis distinctae uni Prokeschio debentur, nunc deletae sunt.

[Κλεώνυμος] Λυσανία
[τ]ὰν ματ[έρ]α καὶ Ἐχέκλεια
Κλεωνύμου θυγάτηρ τὰν
[μ]αῖαν Ἐχέκλειαν τὰν Κλεωνύμου
θυγατέρα θεοῖς.

1121 Basis cylindrata marmoris albi, cuius a. 0,83, dm. sup. 0,60, dm. inf. 0,68; litterae a. 0,02. Effodit a. 1896 et ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 18 sq., 40.

ΚΛΕΩΝΥΜΗΣ
ΠΑΤΕΡΑΠΑΓΚΛΗΝΑ
ΑΒΕΒΙΩΚΟΤΑΤΑΜΕΙ
ΣΥΣΕΒΩΣΤ
ΤΑΤΡΙΔΑΚΑ
ΕΙΤΑ ΟΣΙΩΣ
ΤΡΟ ΣΜΕΔΕ
ΣΤΟΡΓ

Κλεωνύμης
πατέρα Παγκλῆν [ἄριστ]-
[τ]α βεβιωκότα τὰ μὲ[ν πρὸς]
[θεοὺ]ς [ε]ὐσεβῶς, τ[ὰ δὲ]
[πρὸς τὴν π]ατρίδα κα[ὶ τοὺς]
[πολ]είτα[ς] ὁσίως
[καὶ π]ρὸ[ς] ἐμὲ δὲ
φιλο]στόργ[ως.

In imagine vacua spatia indicata non sunt. Ab initio multa deesse videntur. Fortasse fuit: [--- ὁ δεῖνα τὸν τῆς γυναικὸς] Κλεωνύμης πατέρα.

1122 Columna marmoris nigricantis, inventa una cum columnis nonnullis ex syenita factis, in Palaeopoli prope n. 1097 occidentem versus. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248, 4.

ΑΛΕΞΙΝΟΥΣΦΙΛΟΘΕΟΥ	Ἀλεξίνους Φιλοθέου
ΤΑΝΓΥΝΑΙΚΑΚΑΙ	τὰν γυναῖκα, καὶ
ΑΛΚΙΒΙΑΚΑΙΑ.ΤΕΑΣΤΑΝΜΑΤΕΡΑ	Ἀλκιβία καὶ Α[ὐ]τέας τὰν ματέρα
ΑΛΚΙΒΙΑΝΑΥΤΕΑ	Ἀλκιβίαν Αὐτέα
ΘΕΟΙΣ	θεοῖς.

1123 Fragmentum. Ed. Boeckh C. I. G. II 2433 ex Duboisii schedis a Letronnio missis. Cf. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, p. 18 ad n. 40.

	[Τὰν δεῖνα Δαμαινέτου]
ΙΑΥΝΕΤΟΣΙΕΡΕΚΥΔΟΥ	[Δαμ]α[ί]νετος [Φ]ερεκύδου,
ΑΓΟΡΑΠΑΓΛ . . ϭΥΣΤΑΝΑ - -	- - αγόρα Παγ[κλέ]ους τὰν α[ὑτῶν]
ΑΤΕΡΑΙΛΕ ΣΣΛ . . . Α - -	[θυγ]ατέρα, [Κ]λε[ώνυμο]ς Σ[αμοκλῆς, . .]
Α.ΙΕΡΕΚΥΔΗΣΟ.ΛΛ - - - -	. α[. Φ]ερεκύδης ο[ἱ Δαμαινέτου]
ΤΑΝΑΔΕΛ.Λ	τὰν ἀδελ[φὰν θεοῖς(?)]

1124 Tabula quadrata. Ed. Boeckh C.I.G. II 2425 ex Prokeschii schedis a Zellio missis.

	[Τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
ιι Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι	ἀρετῆ]ς ἕνεκα καὶ [εὐεργεσίας(?)]
Π Π Α Τ Ρ Ι	[τῆς εἰς τὴν] πατρί[δα καὶ - -
Υ Ε Υ Ν Ο Ι Λ Σ	[- - - ο]υ εὐνοίας - -
Ι Ε ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι	[- - κα]ὶ [λ]ειτουργί[ας - -
Σ Κ Α Ι Τ ΗΣ	- - - ς καὶ τῆς - -
Κ Τ Ι Σ Τ ΗΝΗ Θ Υ	- - κτίστην ἡ θυ[γάτηρ]
Ε Λ Π Ι Σ Τ Ο Ν Α Γ	Ἔλπις τὸν ἀγα[θὸν πατέρα(?)].

1125 Herma capite nunc carens, l. 0,28; litteris a. 0,03. Figura Bacchum repraesentat. Inventa est ubi ara Bacchi Trieterici (n. 1089) in opere musivo, de quo fusius actum *Journ. of Hell. stud.* XVI 1896, 354. Ed. C. Smith ibid. XVII 1897, 14 sq., 32; cf. *Berl. philol. Wochenschr.* 1896, 734 (Ziebarth *Griech. Vereinswesen* 212).

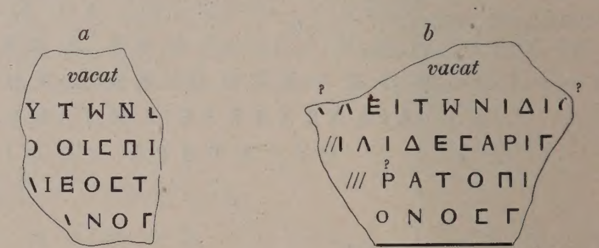
<Μ> ΜΑΡΙΟΝ	Μ(ᾶρκον) Μάριον
ΤΡΟΦΙΜΟΝ	Τρόφιμον
ΤΟΝΙΕΡΟΦΑΝ	τὸν ἱεροφάν-
ΤΗΝ	την
ΟΙΜΥΣΤΑΙ	οἱ μύσται.

1126 Herma muliebris marmoris Pentelici. Basis l. 0,14, a. 0,06; capitis a. 0,52. In inferiore parte titulus. Edd. Φιλίστωρ II 1862, 274, 3; Pervanoghlu *Bull. dell' Inst.* 1862, 86; *Arch. Zeitg.* 1861, 234; Heydemann *Die antiken Marmorbildw. in der sogenannten Stoa des Hadrian* etc. 1874, 760; L. v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 692 (P. Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XV 1890, 246 not. 1); C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 16, 36.

ΟΙΠΕΡΙΒΩΜΙΟΙΤΗΝ	Οἱ περιβώμιοι τὴν
ΦΙΛΑΝΔΡΟΝΑΥΡΗΛΙ	φίλανδρον Αὐρηλί-
ΑΝΕΥΠΟϹΙΑΝΕΝΤΩ	αν Εὐποσίαν ἐν τῷ
ΙΔΙΩΑΥΤΗϹΕΡΓΩ	ἰδίῳ αὐτῆς ἔργῳ.

Fortasse sepulcralis est inscriptio et τὸ ἴδιον mulieris ἔργον id, quod ζῷα fecerat.

1127 *a* Fragmentum marmoris albi, quod rusticus aliquis in vicum Τρυπητήν attulit, l. 0,14, a. 0,22; litteris a. 0,025. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 20, 44. — *b* Fragmentum tabulae sive stelae undique mutilae; max. a. c. 0,17, max. l. 0,18; litteris serae aetatis a. 0,022—0,025. Exstat in muro exteriore domus alicuius in vico Πλάκα ad viam in Palaeopolin ducentem. Exscripsi.

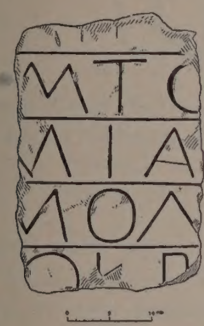
— ⏓⏓ — ⏑ υτων [⏓⏓ — κ]λειτῶν ἰδι — ⏓
[— ἀγαθ]οῖς(?) π[⏓⏓ — π]αῖδες Ἀρι[στογόνου(?)]
— ⏓⏓ — ιεος τ[⏓⏓ — ⏑⏑ ἤ]ρατο(?) π — ⏓
— ⏓⏓ — ανο — — ⏑ ονος ⏑⏑ —

PARS QVARTA.
MONVMENTA SEPVLCRALIA.

SECTIO PRIMA.
MONVMENTA ANTIQVISSIMA.

Primo loco inscriptiones eae positae sunt, quibus σ = M, ο = C, ω = O (n. 1128—1151); altero eae, quibus σ = Σ, ο = C, ω = O (n. 1152—1160); tertio eae, quibus ο et ω eodem modo distinguuntur, σ non occurrit (n. 1161—1175); quarto antiquissimae ex iis, quae iam Ionica litteratura perscriptae sunt (n. 1176—1186); quinto Attica saeculi quinti (n. 1187).

1128 Stela lapidis rubri, ab omnibus partibus fracta, cuius max. l. 0,25, max. a. 0,34, cr. 0,10; litterae a. c. 0,06. Exscripsi in vico Τρυπητή apud Polychronin Georgii f. Bechum sive Karamanolin, qui lapidem casae suae limini inseruerat. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 5, 8 paullo minus integram. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Vs. 2 utrum C an O in lapide fuerit, dubitari potest. Vs. 5 aut O pro C incidisse videtur quadratarius aut omnino non id egisse, ut ο et ω distingueret. Utique supplendum:

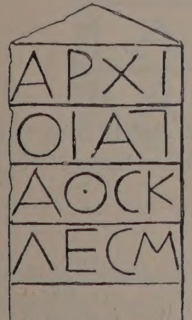
[Ἀρι]|στο|βία | Βωλ||οκρ|[άτε|ος].

1129 Stela reperta ad Κλῖμα; litterae 0,065 altae sunt. Edd. Baumeister Philol. IX 1854, 393, 20 et ex eius schedis Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 7 et Roehl I. G. A. 419 (= Imagg.[2] 59, 7; Roberts *Introd.* I 33, 8*f*).

A P I M T
C K P I T
A A P X

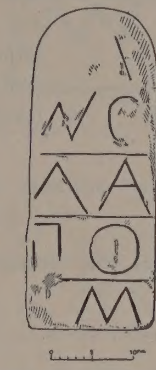
Ἀριστ|οκρίτ|α Ἀρχ|- -

1130 Stela lapidis calcarii nigricantis, l. 0,34, a. 0,68, cr. 0,09; litteris a. 0,01, in vico Τρυπητή ante limen casae cuiusdam inventa, a. 1844 Berolinum in Regium antiquitatum Museum translata. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 228; Roehl I. G. A. 415 (= Imagg.[2] 59, 3; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 3; Cauer Delect.[2] 135, 1; Roberts *Introd.* I 33, 8*c*); *Beschr. der antiken Sculpturen* (*Berlin*) 1891, 1161 addita imagine, quam infra repetendam curavi.

Ἀρχι|ων Ἀγ|αθοκ|λέος.

1131 Stela lapidis rubri a dextra sinistraque mutila, cuius max. l. 0,15, a. 0,40; litterae a. 0,06—0,07. Nunc est in vico Τρυπητή penes Xenophontem Euripidem intra labrum. Ed. F. Dümmler *Mitth. des athen. Inst.* XI 1886, 114 sq., 2. Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

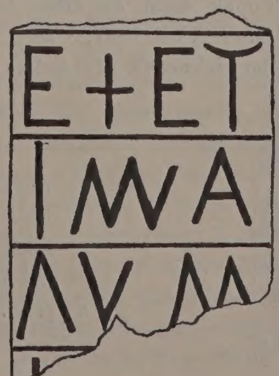
Βολαγώς
pro Βωλαγός.

1132 Stela lapidis rubri aëtomate ornata, quam apud Nicolaum Tzuliam in vico Τρυπητή vidit et ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248 sq., 8 (Roehl I. G. A. 423 = Imagg.[2] 60, 11; Cauer Delect.[2] 135, 3; Kirchhoff *Studien*[4] 69 I 11; Roberts *Introd.* I 33, 8*i*).

C V Δ
Δ M C
M Λ A
M Γ O
N C M

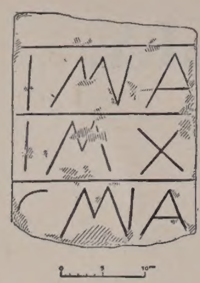
Εὔδ||[α]μο|ς Λά|μπω||νος.

1133 Stela lapidis rubri superne et infra mutila, l. 0,32, max. a. 0,45. Exstat in vico Τρυπητή apud Nicolaum Tzuliam in pavimento. Edd. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248 sq., 7 (Roehl I. G. A. 422 = Imagg.[2] 60, 10; Cauer Delect.[2] 135, 4; Kirchhoff *Studien*[4] 69 I 10; Roberts *Introd.* I 33, 8*h*); C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 3, 1, cuius imaginem expressi.

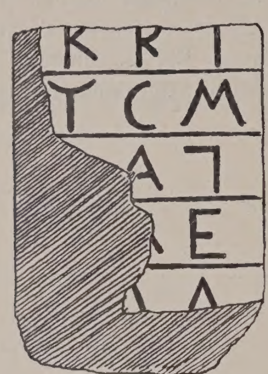
Ἐχετ-
ίμα
Λυσ-
[ι . .]-
- -

1134 Stela lapidis rubri, l. 0,22, max. a. 0,29, a superiore et inferiore parte fracta; litteris a. c. 0,06. Exscripsi in vico Τρυπητή intra limen officinae Emmanuëlis Georgii f. Bechi sive Tsakani. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

῎Ιμα
Ισχ-
ομά-
[χο(υ)].

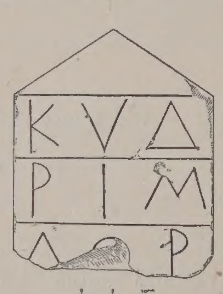
1135 Stela lapidis rubri, l. 0,295, a. 0,37, cr. 0,107, in vico Τρυπητή penes Perum Antonis f. Kyritzin. Margo dexter integer, sinistri pars anterior laesa, postica fortasse integra; superne et infra mutila. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 3 sq., 2, cuius imaginem repetii.

Κρί-
τος
[Π]αγ-
[κλ]ε-
[ίδα].

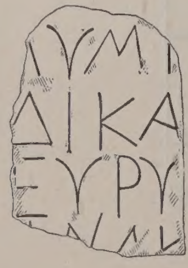
Potest etiam nomen compositum in -κριτος esse eiusmodi, ut aut tres aut sex litterae supplendae sint.

1136 Stela lapidis rubri aëtomate ornata, infra fracta, l. 0,32, max. a. 0,40, cr. 0,13; litterae bonae a. 0,075—0,085. Exstat Athenis in Museo publico. Edd. Kirchhoff *Studien*[3] 1876, 57 ([4] 69 I 9); Roehl I. G. A. 421 (= Imagg.[2] 59, 9), qui ipse exscripserat. Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Κύδ-
ρις
[Δ]ωρ-
- -

1137 Stela lapidis rubri male facta, l. 0,17, a. 0,40; litteris a. 0,08—0,105. Reperta ante viginti fere annos in valle Κλῖμα ʽεἰς τὸ χωράφι τοῦ Μάστωρ Γιάννη' in loco Πεζούλια; nunc in vico Τρυπητή penes Ioannem Kundurakin. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 221, cf. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 5 ad n. 7. Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei exemplar delineavit M. Luebke.

Αυτι-
δίκα
Εὐρυ-
[ά]νακ-
[τος].

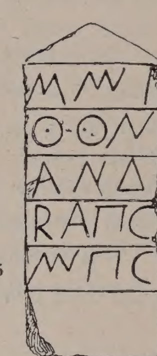
1138 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2230 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Roehl I. G. A. 417 = Imagg.[2] 59, 5; Cauer Delect.[2] 135, 6; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 5; Roberts *Introd.* I 33, 8*e*).

C < O
C Λ A
Λ Y K
C Φ R
C N C M

᾿Ο[ρϑ]-
όλα
Λυκ-
όφρ-
ονος.

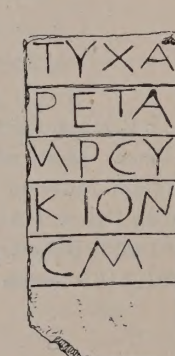
Vs. 1 altera littera R fuit.

1139 Stela lapidis calcarii nigricantis, l. 0,23, a. 0,60, cr. 0,09; litteris a. 0,06. Reperta ante limen casae cuiusdam in vico Τρυπητή, a. 1844 Berolinum translata est, ubi in Regio antiquitatum Museo conservatur. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 226 et melius *Reisen auf den griech. Inseln* III 17; Roehl I. G. A. 413 (= Imagg.[2] 59, 1; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 1; Cauer Delect.[2] 135, 7; Roberts *Introd.* I 33, 8*a*); *Beschr. der antiken Sculpturen* (*Berlin*) 1891, 1159 addita imagine, quam infra repetendam curavi. Vidi.

Σμί-
ϑων
᾿Ανδ-
ρακό-
μπο(υ).

1140 Stela lapidis calcarii nigricantis, l. 0,29, a. 0,66, cr. 0,09; litteris a. 0,08; in vico Τρυπητή ante limen casae cuiusdam inventa, a. 1844 Berolinum in Regium antiquitatum Museum translata. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 227 et accuratius *Reisen auf den griech. Inseln* III 17; Roehl I. G. A. 414 (= Imagg.[2] 59, 2; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 2; Cauer Delect.[2] 135, 8; Roberts *Introd.* I 33, 8*b*); *Beschr. der antiken Sculpturen* (*Berlin*) 1891, 1160 addita litterarum imagine, quam infra repetendam curavi. Vidi.

Τυχα-
ρέτα
Βρου-
κίων-
ος.

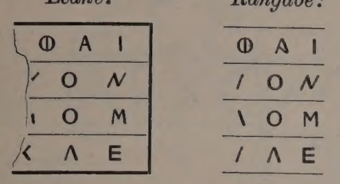
1141 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2236 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Roehl I. G. A. 418 = Imagg.[2] 59, 6; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 6).

O I C
M K C
Ϙ Y O C

. . .
ωιο-
ς Κο-
ρύϑο(υ).

1142 Stela in vico Κάστρο reperta. Edd. Leake *Trav. in North. Greece* III 1835 tab. XXIV 115; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2231 ex Blasti Melii apographo (Roehl I. G. A. 424 = Imagg.[2] 60, 12 Leakium secutus [Cauer Delect.[2] 136, 6]; Kirchhoff *Studien*[4] 70 III 2).

Leake: *Rangabé:*

Φαι-
[ν]ων
[Σ]ωσ-
[ι]κλέ-
[ος].

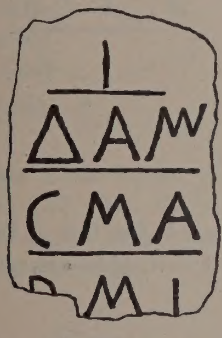
1143 Stela lapidis rubri, l. 0,27, a. 0,33. Margo dexter integer. Exstat in pavimento aulae Andreae Ioannis f. Babuni in vico Klimatobuni, ubi eiusdem viri pater ante viginti fere annos posuerat. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 4 sq., 5, cuius imaginem infra repetii.

- -
[Φ]υλε-
[ο]σθέ-
[νε]ος.

Cf. gentem Coam Φυλεο-μαχίδαι (Paton-Hicks *Inscr. of Cos* 38, 17; Dibbelt Quaest. Coae myth. 35, 3 et n. 1171. 1216).

1144 Stela l. 0,24, max. a. 0,39, superne et infra mutila, summopere vexata. In vico Τρυπητή vidit qui ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 5 sq., 9, cuius imaginem repetii.

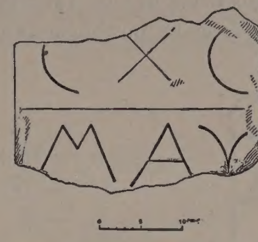
- -
δαμ-
ος Ἀ-
ϱσι-
- -

1145 Stela lapidis rubri, l. 0,23, a. 0,27, superne et infra mutila, a dextra sinistraque integra, valde detrita. Nunc est in pavimento parvae ecclesiae S. Georgii, quae est in loco Klimatobuni. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 4, 4, cuius imaginem expressi.

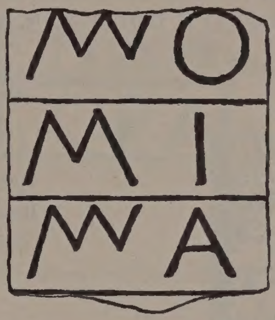
- -
ωϱ[ο]-
[ς] Δι-
[κ]αφ-
[ίλο(υ)].

1146 Fragmentum stelae lapidis rubri, cuius margo sinister et dexter ex parte conservati sunt; l. 0,30, max. a. 0,24. Litterae a. 0,07—0,08. Exstat in muro exteriore casae, quae est Nicolai Marcantonis viduae in vico Τρυπητή. Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

. . .
οχο-
ς Αὐ-
- -

1147 Stela lapidis rubri, l. 0,32, a. 0,36, nunc penes Nicolam Antonis f. Kyritsin in loco Klimatobuni. Inventa esse dicitur in caverna sepulcrali, ubi etiam vas magnum figuris rubris, quae Gigantum pugnam repraesentant, ornatum, nunc Parisiis in Museo *Louvre* conservatum, effossum est. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 4, 3, cuius imaginem expressi.

- -|μο|ς Ἴ|μα.

1148 In parte inferiore cippi. Ed. Roehl I. G. A. 425 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 60, 13).

- -
σίσ-
κο(υ).

An -μίσκο?

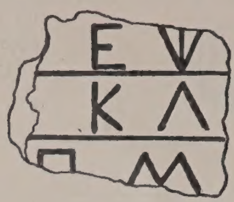
1149 Stela lapidis rubricantis a superiore et inferiore parte mutila, a sinistra laesa, l. 0,31, max. a. 0,32; litteris profundis a. 0,07—0,09. Reperta apud ecclesiam Phaneromenae prope Τρυπητήν sitam; nunc est in eodem vico penes Ioannem Kundurakin. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 221, cf. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 5 ad n. 7. Exscripsi; ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke.

Πϱαξ-
ικύδ-
εος.

Prima littera Ι' est apud Pollakium; C. Smith dixit '*that according to my copy of that inscription the initial letter cannot possibly be a* Π'; ego a. 1895 alteram lineam vidi, quae ad Γ non pertinuisse nullo pacto potest. Lapis in ipsa hasta huius litterae fractus; idem in littera Ι versus 2 accidit. Nomen Πϱαψικύδεος quamquam tolerari posse me docuerunt Ioh. Schmidt et A. Kirchhoff vv. dd., tamen similia nomina cum elemento Πϱαψι- composita nondum innotuerunt, cum ab alia parte nomina a Πϱαξι- incipientia haud pauca sint. Eandem vim litterae V inesse in nomine Theraeo ἈλεVαγόϱα (n. 811) censui, ubi, si V = ξ ponimus, nomen probum efficitur Ἀλεξαγόϱα, contra, si idem quod ψ esse sumimus, probabilis interpretatio omnino non datur; nam vel addita littera Ι, quae in genuina diphthongo ΕΙ nisi quadratarii errore omitti non potuit, Ἀλειψαγόϱα nomen prorsus inauditum esset neque ullo pacto tolerandum. Quare si graecae linguae leges respicio, et Therae et Meli aliquo tempore V = ξ fuisse concludere cogor. Cf. titulos insequentes.

1150 Stela lapidis rubri, l. 0,26, a. 0,21, praeter marginis dextri partem mutila. Exstat in aula Emmanuēlis Bechi in vico Τρυπητή. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 5, 7, cuius imaginem repetii.

. ε .
[ι]κλ-
[ῆ]ς.

Ab initio unus vel duo versus, i. e. tres aut sex litterae suppleri possunt. Smith: Θρ?]εψ[ι]κλῆς . . . . ., vix recte. Mihi quidem, si hunc lapidem solum per se respicio, lectio [Δ]εξ[ι]κλ[ῆ]ς maxime arridet.

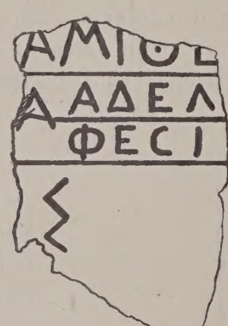
1151 Stela lapidis rubri, max. l. 0,31, a. 0,34, cr. 0,10, a dextra sinistraque integra. Exstat in vico Τρυπητή apud Michaëlem Ioannis f. Bechum. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 4 sq., 6, cuius imaginem repetii.

. . . .
ὦ[να]ξ(?)
Πραξ-
[ι]κλέος.

Habemus in hoc titulo formas M = σ, C = ο coniunctas cum forma Ξ = ξ. Unde, si nullus alius titulus exstaret, concludendum esset litteram ξ, postquam uno signo scribi coepta esset, Meli semper scriptam esse Ξ. Tamen vereor, ne paullo antea forma V adhibita sit. Cf. quae ad titulos antecedentes adnotavimus.

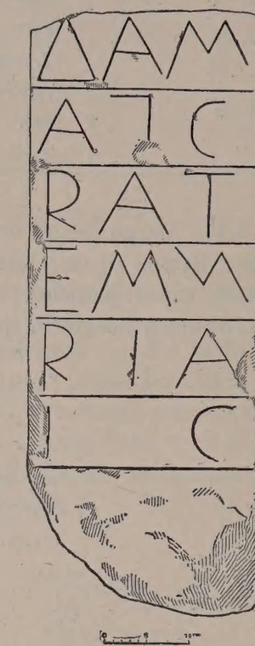
1152 Stela lapidis rubri, l. 0,32, max. a. 0,48, cr. 0,15, superne et infra defracta. Nunc est in vico Τρυπητή penes Marinam Constantinam Kyritsin; dicitur autem prope Klimatobuni inventa esse. Infra versum tertium lapis non levigatus 0,03 cm. crassior est; ubi littera Σ inscripta. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 8, 20, cuius imaginem expressi.

Ἀμιϑ[έ]-
α ἀδελ-
φεοῖ-
ς.

[Π?]ασιϑέα C. Smith litteram σ duobus signis (M et Σ) expressam esse ratus.

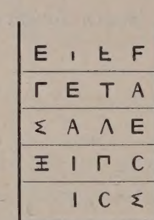
1153 Stela lapidis rubri a superiore et inferiore parte laesa, cuius l. 0,275, max. a. 0,73, cr. 0,13. Litterae optime incisae a. c. 0,07. Nunc Athenis in Museo publico conservatur. Ed. U. Koehler *Hermes* II 1867, 454 (cum Kirchhoffii nota), qui dubiam lapidis patriam coniectura prorsus certa divinavit; Roehl I. G. A. 429 (= Imagg.[2] 60, 18; Cauer Delect.[2] 136, 1; Kirchhoff *Studien*[4] 69 II 1; Roberts *Introd.* 34, 8*j*). Exscripsi.

Δαμ-
αγό-
ρα Τ-
εμβ-
ρια-
ἰο(υ).

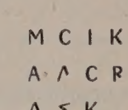
Vs. 6 lapis in ipso litterae I ductu fractus est, quam ob causam nemo adhuc hanc litteram recognovit. Τεμβριαίο(υ) ethnicum esse videtur.

1154 Stela reperta in vico Τρυπητή. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 230 et ex eius diario Roehl I. G. A. 431 (= Imagg.[2] 60, 20; Kirchhoff *Studien*[4] 69 II 3; Cauer Delect.[2] 136, 2; Roberts *Introd.* I 34, 8*l*).

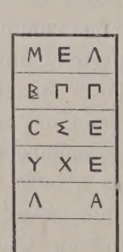
E[ὐ]ε[ρ]-
γέτα-
ς Ἀλε-
ξιπό-
[λ]ιος.

1155 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2234 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Roehl I. G. A. 434 = Imagg.[2] 60, 23; Kirchhoff *Studien*[4] 69 II 6).

Μοι[ρ]-
αγόρ-
ας Κ-
- -

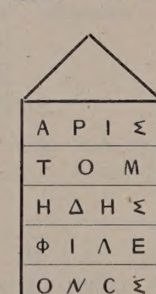
1156 Stela lapidis nigricantis volcanii, quae ad Κλῖμα reperta esse fertur, postea in vicum Τρυπητή translata. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 229 et Roehl I. G. A. 430 ex eius diario (= Imagg.[2] 60, 19; Kirchhoff *Studien*[4] 69 II 2; Cauer Delect.[2] 136, 3; Roberts *Introd.* I 34, 8*k*).

Μελ-
[ι]ππ-
ος Ε-
ὐχέ-
λα.

Solita forma est Μελέιππος.

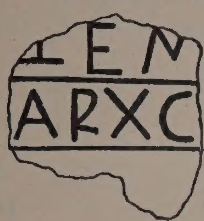
1157 Stela cum aëtomate inventa in vico Κάστρο. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 231; Roehl I. G. A. 432 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 60, 21; Kirchhoff *Studien*[4] 69 II 4; Roberts *Introd.* I 34, 8*m*).

Ἀριτ-
τ[ο]μ-
ήδης
Φιλέ-
ωνος.

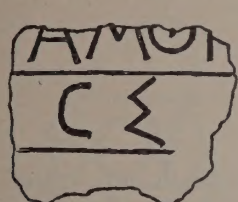
Vs. 2 O = ω pro C = ο scriptum.

1158 Stela lapidis rubri, superne et infra mutila, l. 0,265, max. a. 0,265, cr. 0,09. Litterae colore rubro tinctae. Exstat apud Basilium Michaëlis f. Kyritsin in vico Τρυπητή. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 7, 15, cuius imaginem repetii.

- -
- -
Ξεν-
ἀρχο(υ).

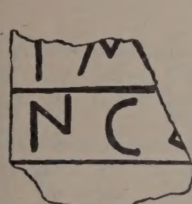
1159 Stela superne et infra fracta; margo sinister et dextri pars integra. L. 0,27, max. a. 0,19. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 6, 12 cf. p. 3, cuius imaginem repetii.

- -
- -
[Δ]άμω[ν]-
ος.

. . . . αϑιος Smith.

1160 Stela lapidis rubri, l. 0,23, a. 0,22. Marginis sinistri pars integra. Litterae colore rubro tinctae. Effossa m. Martio a. 1896 in valle Κλῖμα, in pavimento porticus aetate Romana sera constructae. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 6 sq., 14, cuius imaginem repetii.

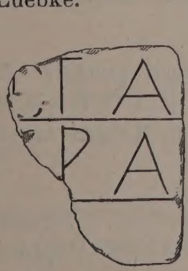
- -
ίμ[ω]-
νο[ς].

1161 Fragmentum stelae lapidis rubri undique mutilae, max. l. 0,10, max. a. 0,16, cr. 0,17. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 7 sq., 18, postquam in muro agri extra vicum Klimatobuni invenit. Imaginem ex eo deprompsi.

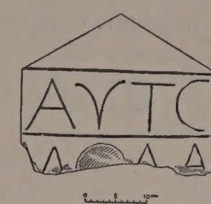
Ἄγλ-
ω[ν].

1162 Fragmentum stelae lapidis rubri, a sinistra(?) superiore inferiore parte mutila, cuius max. l. 0,21. Litterae eleganter incisae a. 0,07—0,08. Exscripsi in vico Τρυπητή apud Aecaterinam Ioannis Bechi viduam, quae in valle Κλῖμα repertum tradit. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

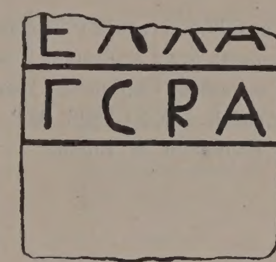
ὁ δ. ἁ δεῖνα]
[. . . .]-
[. .]τα-
[γό]ρα.

1163 Stela lapidis rubri infra mutila, l. 0,32, max. a. c. 0,26. Exscripsi in vico Τρυπητή apud Paraskevam Georgii Margaritis uxorem. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Αὐτο-
βώλα
[τοῦ]
[δεῖνος].

1164 Stela lapidis rubri, l. 0,29, a. 0,32, superne defracta. Exstat in loco Klimatobuni apud Ioannem Mourachin intra portam muri adversi. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 6, 11, cuius imaginem infra expressi.

- - -
Ἑλλα-
γόρα.

1165 Stela lapidis nigricantis volcanii, in vico Κάστρο inventa. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 233; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2235 ex Antonii P. Blasti Melii schedis; Roehl I. G. A. 426 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 60, 15; Kirchhoff *Studien*[4] 70 III 1).

Ross:	*Rangabé:*	
Ε Π Ι Λ C	Ε Π Ι Λ C	Ἐπιλό-
Γ C Υ C	Γ C Υ C	γο(υ) το(ῦ)
Υ Κ Ο	Λ Υ Κ C	Λύκο(υ).

1166 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2229 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Roehl I. G. A. 416 = Imagg.[2] 59, 4; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 4; Cauer Delect.[2] 135, 5; Roberts *Introd.* I 33, 8 *d*).

Θ Ε C	Θεο-
Ν Ο Λ Α	βώλα
Τ Ι Μ	Τιμ-
D	[οκ]ρ - (?).

Θεο[ν]|νὼ Λα|τίμ|[ο(υ)] Roehl; similiter ceteri; minus probabiliter ni fallor.

1167 Stela Meli reperta. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2227 ex Antonii P. Blasti schedis (Roehl I. G. A. 433 = Imagg.[2] 60, 22; Kirchhoff *Studien*[4] 69 II 5; Roberts *Introd.* I 34; 8 *n*).

Μ Ε Ν Ε	Μενε-
Κ Κ Α Τ	κ[ρ]ατ-
Ο Ι Δ Ε	ωι Δε-
Ι Ν C	ίνο(υ).

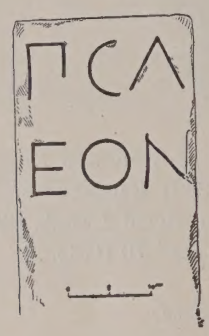
Litterae vs. 4 apud Rangaben ita dispositae sunt, ut non plus tribus litteris ibi fuisse manifestum fiat, qua re finis tituli indicatur. Roehlius, qui Blasti exemplar minus accurate expressit, aut Δείνο(υ) aut Δεινο| - - legi posse adnotat.

1168 Stela lapidis rubri infra defracta, aëtomate ornata, l. 0,30, max. a. 0,33; una cum multis aliis fragmentis non inscriptis in antro prope Klimatobuni, quod ad viam sepulcralem est, inventa, postea ad Andream Ioannis f. Babuni in vicum Klimatobuni delata. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 6, 10, cuius imaginem infra exhibui.

Νικ-
όλα
Καλ-
- -

1169 Stela lapidis rubri, l. 0,225, a. 0,555, cr. 0,11; litteris profundis accurate incisis, a. 0,06—0,068. Reperta apud ecclesiam Phaneromenae prope vicum Τρυπητή sitam; nunc in eodem vico penes Ioannem Kundurakin. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 221. Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei exemplar delineavit M. Luebke.

Πολ-
έων(?).

1170 Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2022 ex Antonii P. Blasti schedis (Roehl I. G. A. 435 = Imagg.[2] 60, 24; Cauer Delect.[2] 136, 5).

Γ Ρ C Δ
Α Μ C

Προδ-
άμο(υ).

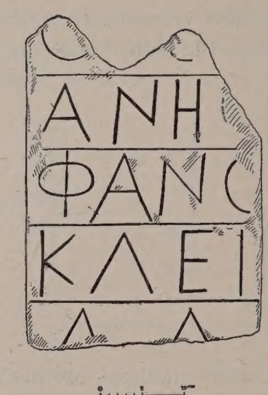
1171 Stela lapidis nigricantis a superiore et inferiore parte fracta, cuius l. 0,265, max. a. 0,275, cr. 0,11; litterarum a. 0,06—0,075. Repertam ad vallem Κλῖμα (Baumeister) nunc possidet Aecaterina Ioannis Bechi vidua. Edd. Baumeister Philol. IX 1854, 393, 21, et melius ex eius schedis Kirchhoff *Studien*[4] 70 III 4; Roehl I. G. A. 428 (= Imagg.[2] 60, 17) ex iisdem schedis. Exscripsit A. Schiff. Vidi. Imaginem ad ectypi fidem delineavit M. Luebke.

Φυλ-
έο(υ) Τ-
. . ι-
- -

Vss. 2 sqq. Τ|[η]λι|- -?

1172 Stela lapidis rubri superne et infra mutila, l. 0,28, a. 0,40, a margine dextro laesa; litteris bonis a. 0,07—0,08. Exstat in muro anteriore ecclesiae S. Ioannis, quae est inter vicos Πλάκα et Πλάκες (in prioris vici territorio). Ed. F. Dümmler *Mitth. des athen. Inst.* XI 1886, 114, 1 (Kirchhoff *Studien*[4] 70 III 5; Roehl Imagg.[2] 60, 14). Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

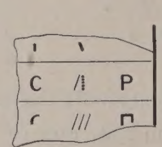
[Ὡροφ]-
άνη[ς]
Φανο-
κλεί-
[δα].

1173 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2233 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Roehl I. G. A. 427 = Imagg.[2] 60, 16; Cauer Delect.[2] 136, 4; Kirchhoff *Studien*[4] 70 III 3).

Γ C
Γ Α
Ν Υ Κ Ρ
Α Τ Ε C

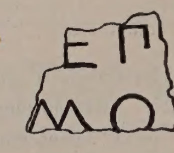
. . . .
. . πο
. . Πα-
νυκρ-
άτεο-
[ς].

1174 Fragmentum stelae lapidis rubri undique praeter marginis dextri partem mutilae et valde detritae, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,16, cr. 0,10. Exscripsi in vico Τρυπητή.

Vs. 2 littera media aut Φ fuit aut Γ. Rem in medio relinquo.

1175 Fragmentum lapidis rubri, cuius max. l. 0,17, max. a. 0,15, pavimento semitae, quae a vico Τρυπητή in casam Nicolai Tzulii ducit, insertum, ab Anglis in vicum ipsum delatum. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 8, 19, cuius imaginem repetii.

1176 Ante templum Christianum, litteris pulchris. Edd. Ross *Intelligenzbl. der allgem. Litt.-Zeitg.* 1838, 330 (C. I. G. II add. 2436 *b*; Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 6; Cauer Delect.[2] 137, 1; Roberts *Introd.* I 35, 8 *s*).

Α Κ Ο Υ Σ Α
Γ Ο Ρ Α Σ
Σ Τ R Ο Μ Β Ι Ο Σ

Ἀκουσα-
γόρας
Στρόμβιος.

1177 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2232 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 3; Cauer Delect.[2] 137, 2; Roberts *Introd.* I 34, 8*q*).

ΑΝΔ
ΡΟΠΕ
ΙΘΗΣ
ΚΥΔ
ΙΜΟ

Ἀνδ-
ροπε-
ίθης
Κυδ-
ίμο(υ).

1178 Stela lapidis rubri a summa parte et a sinistra integra, l. 0,26, max. a. 0,305. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 7, 16, cui homo aliquis in vicum Τρυπητήν attulerat. Ex eo libro imaginem lapidis repetii.

Βου[λ]-
ίας Μ-
\- -

1179 Stela lapidis rubri superne et infra mutila, l. 0,29, a. 0,36; litteris a. 0,10. Nunc scalis casae Francesci Lilis in vico Klimatobuni inserta est. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 7, 17, cuius imaginem expressi.

Εὔφρ-
ις Εὐ-
ρυφι-
λί[δα].

1180 Stela lapidis rubri a superiore parte laesa, l. 0,41, max. a. plus 0,72, cr. c. 0,085 (?); litterae pulchrae a. c. 0,055. Exscripsi intra labrum absconditam apud Georgium Mathiudakin, qui in vico Πλάκα habitat.

Ἐξακ-
έστα-
ς Φι-
λίο(υ).

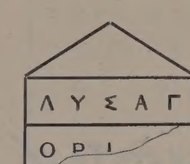
1181 Stela lapidis rubri, cuius margo sinister et fortasse dexter quoque ex aliqua parte integri sunt; l. 0,29, max. a. 0,27. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 6, 13, qui in valle Κλῖμα in muro horti Nicolai Tzulii inventam in eiusdem hominis domum attulit.

Κλιό-
νφας.

[Ἡρα?]κλίων Φασ.... Smith, quamquam in fine nihil suppleri potest. Sed Doricum nomen Κλιόνφας Attico respondet Ἐπόνφης (n. 1187), qui fortasse et ipse Melius fuerat, antequam fieret Atheniensis.

1182 Stela infra mutila Meli inventa, postea Athenas translata. Ed. U. Koehler *Hermes* II 1867, 455 (Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 4).

Λυσαγ-
ορί[δα]-
[ς ....]
\- -

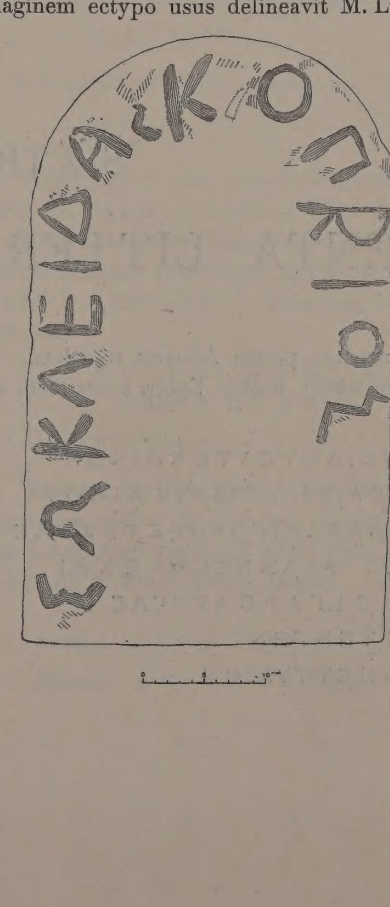
1183 Stela Meli reperta. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2228 ex Antonii P. Blasti schedis; Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 2 adhibito Weilii (cf. *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 249) apographo (Roberts *Introd.* I 34, 8*p*).

ΙΡΑΥΣ
ΙΚΛΒ
ΣΑΥΤ
ΟΦΡΑ

Παυσ-
ικλῆ-
ς Αὐτ-
οφρᾶ.

Sub vs. 4 lineam habet Blastus, quam Weilius non vidit. Unde nihil deesse concludo.

1184 Stela lapidis rubri, l. 0,31, a. 0,50; litteris a. 0,035 [O] — 0,06 crassis et sine arte incisis, quarum dispositio Theraei lapidis n. 763 similis est. Exstat in pavimento aulae Antonii Staphylarakis, quae est in vico Τρυπητή. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248, 9 (Cauer Delect.[2] 137, 3; Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 7; Roberts *Introd.* I 35, 8*t*). Exscripsi. Imaginem ectypo usus delineavit M. Luebke.

Σωκλείδας Κόπριος.

1185 Stela lapidis volcanii nigricantis, quae olim in vico Τρυπητή fuit. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 232 (Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 1; Cauer Delect.[2] 137, 4; Roberts *Introd.* I 34, 8*o*).

. Ω Σ Ι Κ
. Α Τ Η Σ
.ˋ Α Υ Β
Ɂ Λ Ι Δ Α

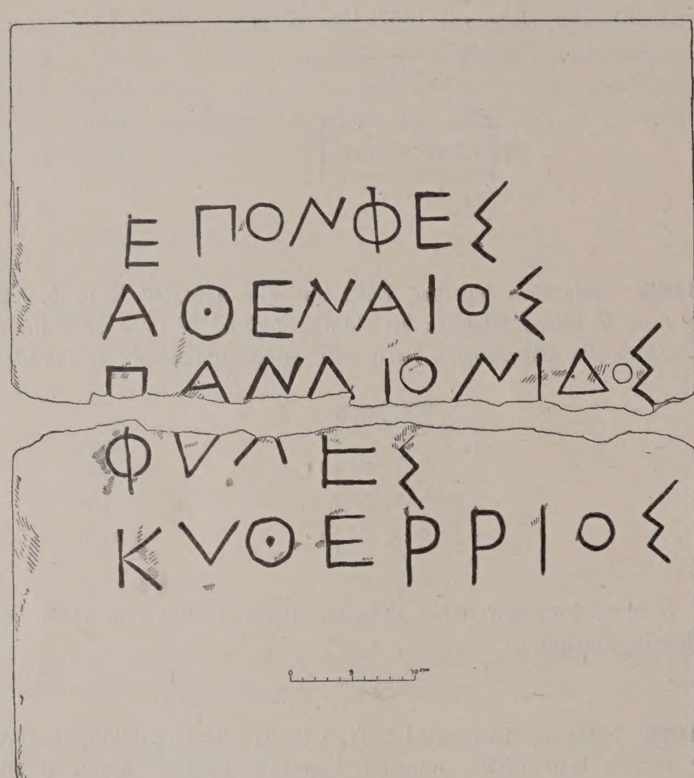
[Σ]ωσικ-
[ρ]άτης
[Ν]αυβ-
ωλίδα.

1186 Stela Meli inventa, postea Athenas translata. Ed. U. Koehler *Hermes* II 1867, 455 (Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 5; Roberts *Introd.* I 35, 8*r*).

Χ Α Ι Ρ
Ε Σ Ι Σ
Ε Ρ Ι Φ Ο

Χαιρ-
εσὶς
Ἐρίφο(υ).

1187 Stela lapidis rubricantis in duas partes fracta, l. 0,55, a. 0,63, cr. 0,08. Litterae paucis exceptis στοιχηδόν dispositae, altitudinis diversissimae (0,015—0,055). Reperta m. Iulio a. 1876 postea Athenas in Museum publicum translata est. Edd. Th. Homolle *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 44 sqq.; Roehl I. G. A. 9 Loeschckii usus apographo. Ad ectypi mei exemplarisque fidem delineavit M. Luebke.

Ἐπόνφες
Ἀθεναῖος
Πανδιονίδος
φυλε͂ς
Κυθέρριος.

Aetas tituli inter annos 416—404 definitur, quibus insula Atheniensium fuit (Homolle). Quamobrem litteratura quoque pro Attica est habenda.

Ἐπόνφας Melia patria ortus postea Attica civitate donatus est, siquidem nomen simile illius Κλι-όνφας Meliam originem prae se fert. Fuit igitur unus ex iis Meliis, qui patriam Atheniensibus tradiderunt (Thuc. V 116 γενομένης καὶ προδοσίας τινὸς ἀφ᾽ ἑαυτῶν) eamque ob causam civitatis Atticae praemio donati sunt.

SECTIO SECVNDA.

MONVMENTA LITTERIS VOLGARIBVS SCRIPTA.

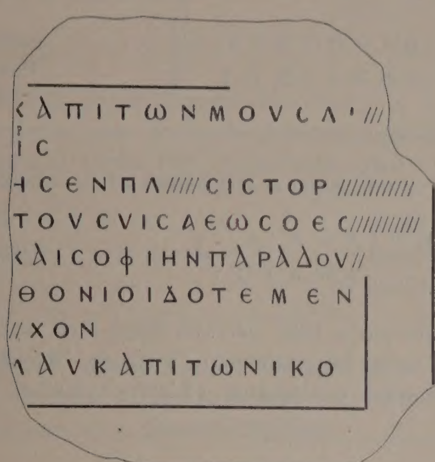
1188 Stela lapidis albi Meli inventa, postea Athenas translata. Litterae infimae aetatis. Edd. ex Georgii Michaëlis antiquitatum custodis apographo Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3508; Kaibel Epigr. graec. 266, qui ipse vidit, litteris minusculis (Cougny Anth. Pal. App. II 531).

ΚΟΙΝΟΝ ΦΩϹΙΔΟΥϹΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ
ΕΧ ΩΤΕΛΟϹ ΑΙΕΙ ❧ ΠΕΝΤΕ ΛΙΠΟΥ
ϹΑ ΤΕΚΝΩΝ ΚΑΛΛΙΓΟΝΟΥϹ ΤΑΧΥΑϹ
ΛΛ ΗΛΛΗΡΟΥ ΦΙΛΑΝΕΙ Λ Λ ΕΚΑΙ
ΑΥΤΟϹ ΕΚΕΙ ΓΑΡ ΟΔΕΥϹΑϹ Ͻ
ΕΥΡΗϹΕΙϹ ΤΗΝ ΓΗΝ
ϹΥΝΓΑΜΟΝ ΕΥΤΥΧΙΗΝ

Κοινὸν φῶς (ἐσ)ιδοῦσα τὸ κοινὸν | ἔχω τέλος αἰεὶ
πέντε λιποῦ|σα τέκνων καλλιγόνου(ς) στάχυας· |
μὴ μύρου, φίλ᾽ ἄνερ, με· καὶ || αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὁδεύσας |
εὑρήσεις τὴν σὴν | σύνγαμον Εὐτυχίην.

Pittakis exemplar expressi. Vs. 1 ἰδοῦσα legitur in lapide; poëta fortasse ἐσιδοῦσα voluit. || vs. 4 μύρου et ἄνερ με, || vs. 6 σὴν testatur Kaibel.

1189 Tabula marmoris albi cum margine elato, a sinistra fracta. A ceteris partibus margo laesus. Max. l. 0,26, max. a. 0,31, cr. 0,05. Litterae serae aetatis, altitudinis et formae variae. Repertam in valle Κλῖμα nunc possidet Anagnostes Mathiudakis in vico Τρυπητή habitans. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 223. Exscripsi.

[Οὔνομά μοι] Καπίτων, Μούσ[αις φίλος, | ἤπια δ' ἀστοῖ]ς |
[εἰδώς, παντοί]ης ἔνπλ[εο]ς ἱστορ[ίης]. |
[—◡◡ παιδεύσας] τοὺς υἱέας ὡς θε[ὸς αὐτός], ||
[πᾶσαν σωφροσύνην] καὶ σοφίην παραδού[ς]. |
[Ἀλλά, θεοὶ χ]θόνιοι, δότε μὲν | ◡◡ — ◡◡ — χον
[— ◡◡ — ἐλαφρὴν δ'] αὖ Καπίτωνι κό|[νιν].

Supplementa potiora Kaibelii.

1190 Ara. Edd. *Rhein. Mus.* I 1842, 167 ex Prokeschii schedis; Boeckh C. I. G. II 2439 ex Nicopuli Graeci exemplari per Adalbertum Zieglerum misso (Kaibel Epigr. graec. 189; Cougny Anth. Pal. App. II 481, cf. C. M. Kaufmann *Die Jenseitshoffnungen der Griechen und Römer nach den Sepulcralinschriften* 1897, 28, 1; C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII, 1897, 18 sq.).

Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσιν· οὐ γὰρ ὀθνείαις
φροντίσι⟨ν⟩ θαητὸν τύμβον ἔτευξε βροτοῖς,
καὶ τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκε(ν) τὰν ὁμόλεκτρον
ἥρωσι(ν), φίλτρων ε(ἵ)νεκα τερπνοτάτων.
Κλεινὸν δ' οὔνομά μοι, ξένε, Κυδίλα· ἐσθλὰ δὲ ναίω
δώματα Φερσεφόνας χώρῳ ἐν εὐσεβέων,
πατρὸς κλ[η]ζομένα Δαμα(ι)ν[έ]του, ἐκ δέ γε μητρὸς
Κλειτφύσσας, δοιῶν εὐγενετᾶν γονέων.
Αἰνείσθω συνόμε[υ]νος· ἐπεί γέ με κά[πο]θανοῦσαν
ζηλῶν ἀθανάταις ἠγλάϊσεν χάρισιν.

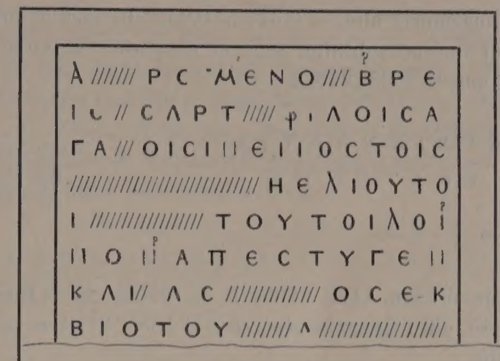
Emendationes Boeckhii sunt. Vs. 7 κλυζομένα et Δαμανήτου, vs. 9 ξυνόμεννος et καὶ θανοῦσαν Nicopulus.

1191. 1192 *a* Tabula infra mutila, l. c. 0,21, max. a. 0,16; litteris valde detritis serae aetatis, a. 0,012—0,015. Nunc est in scalis domus Anagnostis Breti (Βρετός), quae est in vico Πλάκα. Exscripsi. — *b* Tabula lapidis albi superne fracta, margine altiore ornata, cuius l. 0,215, max. a. 0,24, cr. 0,06; litteris sera aetate non sine diligentia aliqua incisis, a. c. 0,013—0,015. Formae litterarum variant; velut O et 0 inveniuntur, Ⲁ et Λ raro dinoscuntur. Praeterea nota formam Ᵽ. Nonnullarum extremitates apicibus parvis ornatae sunt, id quod hic monuisse sufficiet. Reperta in vallis Κλῖμα regione "Ἑλληνικὰ σπήλεια ἀπ' ὄξω", nunc est in vico Τρυπητή penes Anagnostem Mathiudakin. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 222 sq. Exscripsi. Unam tabulam his fragmentis effici sero intellexi, cum iam typis viderem expressa.

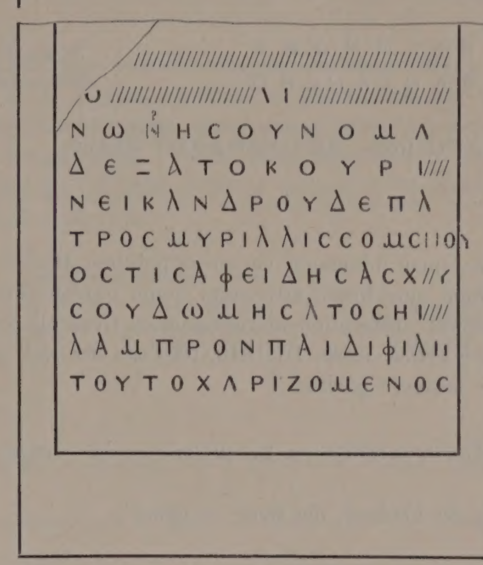
[*Textum vide in latere altero.*]

Versus carminis primum et alterum restituit Kaibel; primi fine [τ]ε [ἀγ]οστοῖς dubitanter proposuit, cum dubia litterarum vestigia in ectypo haud prorsus convenire intelligeret. Quinti initium [ἐκ λαγό]νων ita vult Wilamowitz, praemisso scilicet matris nomine. Plura fortasse lapidibus denuo collatis enucleare licebit. Pollakius vs. 9 ΙΔΑΙ, vs. 10 in. ϽΙ, vs. 16 CH.A dispexit.

a

b

Α[ἰ]ρόμενο[ν] βρέ|[φο]ς ἄρτ[ι] φίλοις ἀ|γα[ν]οῖσι ....οστοις |
[κάλλιπον(?)] ἠελίου τὸ || [γλυκὺ] τοῦτο [φ]άο[ς].
— ◡ ἀπέστυγε — | καὶ — ◡ ος ἐκ | βιότου ◡
— ◡◡ — ◡◡ — — ◡◡ — ◡◡ — ||
[— ◡◡ ἐκ λαγό]|νων ἧς οὔνομα | δέ[ξ]ατο κούρ[η], |
Νεικάνδρου δὲ πα|τρὸς μυρία λισσομέ[ν]ου· ||
ὅστις ἀφειδήσας χ[ρ]|υσοῦ δωμήσατο σῆ[μα] |
λαμπρόν, παιδὶ φίλ[η] | τοῦτο χαριζόμενος.

1193 In vico Πλάκα ad scalam casae vicinae (aedibus Demetrii Ὑποδηματᾶ, quae nunc sunt Aecaterinae Mikelis viduae). Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 238; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2019 ex Antonii P. Blasti Melii schedis.

ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ
ΧΑΙΤΟΥ

Ἀρίστιππος
Χαίτου(?).

Vs. 2 Χάρτου? cf. Ἀγλώ-χαρτος.

1194 Basis lapidis albi cymatio superne ornata, a superiore et postica parte non integra, l. 0,565, a. 0,19. In latere superiore foramen est ad stelae dentem recipiendum idoneum, l. 0,26, cr. 0,12, prof. 0,08. Litterae secundi (vel primi) a. Chr. n. saeculi apicatae obiter incisae, a. 0,02, ο 0,013—0,015. Exscripsi in vico Τρυπητή pone ecclesiam S. Nicolai.

ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΕΡΑΣΙΛΑ

Ἀριστόδαμος
Ἐρασίλα.

1195 'Ibidem, ubi' (n. 1193. 1197) 'in infimo margine parvulae stelae ex albo marmore, in qua pro anaglypho videtur fuisse imago picta' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 240; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2018 ex Antonii P. Blasti Melii schedis.

Ross: .ΡΙΣ⁻ΟΚΛΕΙΑ
Blastus: ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑ

Ἀριστόκλεια.

1196 Stela marmoris albi, l. 0,32, a. 0,95. In media fere stelae parte litterae sunt incisae subtiliter sane et eleganter, a. 0,015—0,017. Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 276, 2.

Α Ρ Χ Ι Α Ν Α Κ Τ Ι Σ — Ἀρχιανακτὶς
Ε Ρ Α Τ Ω Ν Ο Σ — Ἐράτωνος.

1197 'Ibidem, ubi' (n. 1193. 1195) 'in ... stela.' Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 239; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2024 ex Antonii P. Blasti Melii schedis.

Α Ρ Χ Ι Μ Η Δ Η Σ — Ἀρχιμήδης
Μ Ε Λ Η Σ Α Ν Δ Ρ Ο Υ — Μελησάνδρου.

ΜΕΛΗΣΑΝΔΡΟ Ross, ΜΕΛΙΣΑΝΔΡΟΥ Blastus.

1198 Ad viam, quae Adamante versus oppidulum Πλάκα fert, in antro sepulcrali, quod ante Rossii adventum homo quidam Ἀντικογιάννης nominatus effoderat, inscriptionem repertam ex Graeculi ore audivit Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 1845, 19 ('*von der sich A. noch folgender Worte zu entsinnen glaubte*')

Γλυκερία χαῖρε. — τῆς μνήμης — Ἴων Δασίου

(— — '*sowie des Verbotes, das Grab zu öffnen*').

1199 In anaglypho. Ed. O. G(erhard) *Bull. dell' Inst.* II 1830, 195*c* ex Brestii Galliae proxeni schedis (C. I. G. II 2437).

Δ Α Μ Α Ι Ν Ε Τ Ε Μ Ε Ν Ε Κ Ρ Α Τ Ο Υ
Χ Ρ Η Σ Τ Ε   Χ Α Ι Ρ Ε

Δαμαίνετε Μενεκράτου
χρηστὲ χαῖρε.

1200 'In vico Πλάκα in casa vicina' (aedibus Demetrii Ὑποδηματᾶ, quae nunc sunt Aecaterinae Mikelis viduae) 'in stela albi marmoris. Inter litteras spatia vacua sunt relicta, in quibus videntur fuisse figurae pictae'. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 241.

Δ Α   Μ Ο Τ Ι Μ   Ο Σ — Δαμότιμος
Π Α   Τ Α Ι Κ Ο   Υ — Παταίκου.

1201 'In casa quadam in suburbio, quod vocatur ἡ Πλάκα. Stela est satis grandis e marmore albo, titulus autem scriptus est in infimo margine. .... concludere licet, imagines defunctorum in iis (stelis) fuisse pictas ...' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 242.

Δ Α Μ Ω Ν — Δάμων
Δ Α Μ Ω Ν Ο Σ — Δάμωνος.

1202 Stela aëtomate ornata, l. 0,30, a. 0,60. Edo ex Weilii schedis.

| Δ Ε Ξ Ι Λ Α | Δεξίλα
| Λ Α Δ Α Μ Α Ν Τ Ο Σ | Λαδάμαντος.

1203 Stela marmoris albi aëtomate (cum acroterio) ornata, infra fracta, l. 0,25, max. a. plus 0,74. Litterae a. 0,012 (ο)—0,022 in media fere stela incisae quarti vel ineuntis tertii saeculi esse videntur. Nunc est in vico Πλάκα supra portam officinae Michaelis Mallis. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2017 ex Antonii P. Blasti Melii schedis. Exscripsi.

| Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α | Διονυσία
| Ο Ν Α Σ Ι Μ Ο Υ | Ὀνασίμου.

1204 Meli inventum, Athenas translatum ed. U. Koehler *Hermes* II 1867, 455.

Ε Π Ι Χ Α Ρ Ι Σ — Ἐπίχαρις
. . . Α Ν Α Ι Ο Υ — ... αναίου.

Mihi Melius quidam a. 1895 narravit fuisse Meli lapidem, postea Athenas delatum, et in eo inscriptionem: 'Ἐπίχαρις Ἡρακλέου'. Lapis idem est; de supplementi fide dubitandum. [Ἀθ]αναίου Kaibel. An [Φιλαθ]αναίου?

1205 Stela marmorea superne et infra fracta l. c. 0,295, a. plus 0,32; litteris male incisis altitudinis diversissimae: ο 0,01, ɸ 0,32. Ed. Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 522, 5. Exscripsi fenestrae casae, quae est in valle Κλῖμα, Nicolai Tzulii insertam.

| Η Ρ Ο Φ Ι Λ Α | Ἡροφίλα
| Δ Ι Α Π Υ Ρ Ι Ο Υ | Διαπυρίου.

1206 Fragmentum marmoreum. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2015 ex Antonii P. Blasti Melii schedis.

Κ Α Λ Λ Ι Ρ Ρ Η Μ Ω Ν — Καλλιρρήμων
Σ Ω Σ Ι Κ Λ Ε Θ Σ — Σωσικλέος.

1207 In vici Πλάκα casa aliqua, 'in parvula stela alba. Inscriptio est integra'. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 243.

Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α — Κράτεια
Α Ρ Ε Α Τ Ο — Ἀρ... ο.

Vs. 2 an Ἀρ[χ]α[γ]ό[ρα]? Siquidem Rossius detrita lapidis superficie deceptus integram dixit inscriptionem.

1208 Basis oblonga, l. 0,52, a. 0,38, cr. 0,32. In superiore latere foramen oblongum est ad recipiendam stelam idoneum. Apud S. Nicolaum exscripsit R. Weil, cuius ex schedis edo.

| Ε Ω Ν : Θ Ε Ο Π Ο Μ Π Ο Ι | [Λ]έων Θεοπόμπο[υ].

1209 'In spatiosissimo specu sepulcrali, in loco qui vocatur 'ς τὰ Πετραλώνια, ad rupem supra unum e loculis, in quibus cadavera erant sepulta' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 235, cf. eiusdem *Reisen* III 16. Exstat etiam in Schauberti schedis Berolini in Regio antiquitatum Museo conservatis n. 27; cf. de iis F. Köpp *Arch. Anz.* 1890, 142, 57. Denuo ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 9 sq., 23.

Ross:
Μ Ε Λ Ι Τ Ι Α
Α Σ Π Ω Ν Ε Α

Schaubert:
Μ Ε Λ Ι Π Α
Α   Α Σ Π Ω Ν Ε Α

Smith:
Μ Ε Λ Ι Τ Ι Α Σ Π Ω Ν Ε Α

Μελιτία.
(*nomen muliebre in* -σπώ) νέα?

1210 '*A Milo.*' Exstat in Fauvelii schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22870 f. 81[7]) in fastorum folio sub die VIII m. Brumarii sive XXX Octobris a. 1803.

Ν Ι Κ Α Σ Ι Α	Νικασία
Δ Ι Ι Μ Ο Σ Θ Ε Ν Ε	Δ[η]μοσθένε[ος].

1211 In vico Πλάκα 'apud Ioannem Cimoliatem in parvula basi quadrata albi marmoris, quae protomen defuncti sustinuisse videtur' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 244. Eius diario utor.

Ν Ι Κ Ο Β Ο Υ Λ Ε	Νικόβουλε
Ν Ι Κ Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ Χ Ρ Η C Τ Є	Νικοβούλου χρηστὲ [χαῖρε (?)].

1212 Stela marmoris albi aëtomate ornata, l. 0,295, a. 0,90, cr. 0,07; litteris quarti vel tertii a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,02. Exscripsi in vico Τρυπητή in καφενείῳ q. v. Demetrii Kyritzis.

Ν Ι Κ Ο Κ Λ Η Σ	Νικοκλῆς
Ν Ι Κ Ο Δ Α Μ Ο Υ	Νικοδάμου.

1213 Stela marmoris fulvi seu albi superne aëtomate, infra cymatio et variis coloribus ornata. Subest dens. L. 0,225, a. 0,505 (inde a corona inferiore). Litterae alterius a. Chr. n. saeculi (non quarti partis prioris, ut fere censet Smith p. 13). Inventa est a. 1866 ad viam antiquam, quae e regione portus Ἀδάμας in vallem Κλῖμα fert, quae via sepulcris cincta est. In vico Klimatobuni apud Georgium Georukem vidit et ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 11 sq., 26, additis et lapidis et litterarum imaginibus.

ΠΟΘΕΙΝΟΝΘΑΡΓΗΛΙΟΥ	Ποθεινὸν Θαργηλίου
Χ Α Ι Ρ Ε Ι Ν	χαίρειν.

1214 Cippus. Ed. Boeckh C. I. G. II 2441 ex schedis Koehlerianis.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ν Ι Κ Η	Στρατονίκη
Σ Ι Μ Ω Ν Ο Σ	Σίμωνος
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

1215 Stela nigra, l. 0,32, a. 0,83; litteris a. 0,045—0,05, scalis domus Michaëlis Iatri, quae in oppido Πλάκα est, iniecta. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 222.

Σ Υ Λ Ο	Συλο[σῶ]-
Ν Η Φ Α	ν Ἡφα[ιστ]-
Ι Ω Ν Ο	ίωνο[ς].

1216 Basis in vico Τριῶν Βατάλων. Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 30, 8 ex Leicesteri schedis.

Τ Ε Ι Σ Α Ρ Κ Ο Σ	Τείσαρ[χ]ος
Φ Υ Λ Ε Ο Γ Ρ Α Γ Ε Ο Σ	Φυλεο[κ]ρά[τ]εος.

1217 Stela marmoris albi aëtomate ornata, '*in der Gräberstadt auf Melos gefunden*'. Apographum exstat in Schauberti schedis Berolini in Regii Musei antiquitatum bibliotheca conservatis n. 24.

Τ Ι Μ Α Ρ Ω	Τιμαρὼ
Κ Η Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ο .	Κηφισοδώρο[υ].

1218 Stela marmoris albi valde detrita, aëtomate propemodum deleto ornata, l. 0,17, a. 0,69, cr. 0,05; litteris a. 0,022—0,025. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2023 ex Antonii P. Blasti schedis. Praeterea est in Schauberti schedis Berolini in Regii Musei bibliotheca conservatis (n. 25). Denuo ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 222. Exscripsi in vico Πλάκα, ubi in Antonakis Mpai domo scalis est inserta. Quae non recognovi, lineis subductis notavi.

Τ Ι Μ Α Σ Ι Κ Λ Ε Ι Α	Τιμασίκλεια
Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ	Κλέωνος.

1219 Stela marmoris caerulei aëtomate ornata, a. 0,64, l. 0,325, cr. 0,065; litterae a. 0,03. Versus prior muro absconditus est ad scalas domus Aecaterinae Mikelis viduae, quae domus antea Demetrii Ὑποδημάτα fuit a Rossio commemorati. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1845, 236; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2020 ex Antonii P. Blasti Melii schedis. Exscripsi versum alterum.

Χ Α Ι Ρ Ε Λ Α	Χαιρέλα
Φ Α Ν Ε Ο Σ	Φάνεος.

Vs. 1 ΚΑΙΡΕΛΑ Blastus; vs. 2 ΦΑΙΚΙΟΣ Ross et Blastus.

1220 Stela lapidis caerulei cymatio simplici ornata, infra mutila, l. 0,345, max. a. 0,57, cr. c. 0,07; litteris bene incisis στοιχηδόν dispositis, a. 0,048. Exstat in vico Πλάκα apud Aecaterinam Mikelis viduam. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 236; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2021 ex Antonii P. Blasti Melii schedis. Exscripsi. Ultimas tres litteras non vidi.

Χ Α Ι Ρ Υ	Χαιρυ-
Λ Ι Σ Α Υ	λὶς Αὐ-
Τ Ο Μ Ε Δ	τομέδ-
Ο Ν Τ Ο Σ	οντος.

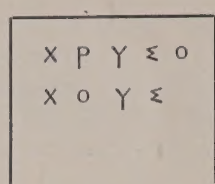
1221 Stela marmoris fulvi aëtomate (cum acroterio) ornata, sub inscriptione defracta, l. 0,25, a. 0,61, cr. 0,085. Litterarum extremae partes largiores factae; aetas tertium fere a. Chr. n. saeculum exiens. In vico Klimatobuni vidit qui ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 11, 25.

ΧΑΡΗΣΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣ	Χάρης Ἀπολλοφάνους
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

1222 Stela infra mutila, l. 0,30, max. a. 0,19, cr. 0,09, 'ἔχουσα τρίστιχον ἐπιγραφὴν γράμμασι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων'. 'Μῆλος, ὡς ἐρρήθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ.' Excerpsit P. Wolters ex societatis archaeologicae graecae inventario (n. 822).

Σωσίχα
Χαιρέου
Βοιωτία.

1223 Stela lapidis rubri, l. 0,33, a. 0,45; litteris quarti fere a. Chr. n. saeculi altitudinis diversae (0,04[0]—0,095) crassis et profundis. Nunc ecclesiae Christi ὑπαπαντή muro anteriori iniecta est. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2016; I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 29, 6 ex Leicesteri apographo; Ricci *Mon. ant.* II 1893, 280 ex Halbherri schedis. Exscripsi.

Χρυσό-
χους.

Genetivus nominis Χρυσοχώ ea aetate Χρυσοχῶς esset.

1224 Basis oblonga Meli inventa, Athenas in Museum nationale translata (= inv. soc. arch. graec. ἀρ. 713). '*Darauf steht die lebensgrosse Büste eines kleinen Mädchens im Rock . . .*' Ed. L. v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 754.

Ψύχη Στατίμης, θυγατρὸς Στατίμου.

Ψυχή v. Sybel.

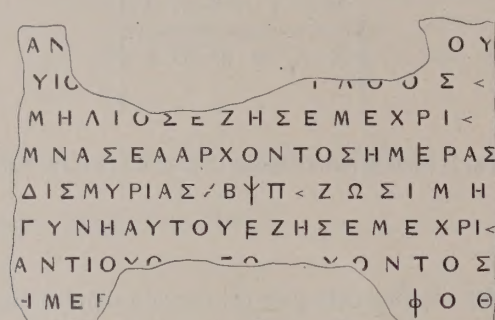
1225 Edo ex Weilii schedis.

Ε Π Ι Ζ Ε Υ Γ////
ιι ΣΤΕ // Χ Α Ι Ρ Ε

[ὁ δεῖνα] Ἐπι[τ]ευγ-
[χρη]στὲ χαῖρε.

Vs. 1 cf. nomina feminina Ἐπίτευγμα Ἐπίτευξις. An a matre derivatur Ἐπι[τ]εύγ[ματος] ut meretricis filius?

1226 Fragmentum basis marmoris caerulei, a latere adverso concavae, undique mutilae, cuius max. l. 0,57, max. a. 0,35. Infra theatrum vidit Rossius; nunc est intra scalas domus Anagnostis Breti (Βρετός), quae est in vico Πλάκα. Litterae christiana aera aliquanto recentiores, nihilominus tamen satis accurate incisae et simplices, a. c. 0,03. Edd. Ross *Intelligenzbl. der allgem. Litt.-Zeitg.* 1838, 324 sq. cum nota (C. I. G. II add. 2439*b*). Exscripsi.

Ἀν - - - - - -
υἱο - - - - - -
Μήλιος ἔζησε μέχρι
Μνασέα ἄρχοντος ἡμέρας
δισμυρίας ͵βψπ'. Ζωσίμη
γυνὴ αὐτοῦ ἔζησε μέχρι
Ἀντιόχο[υ τὸ. ἄρ]χοντος
ἡμέρ[ας - - -] φοθ'.

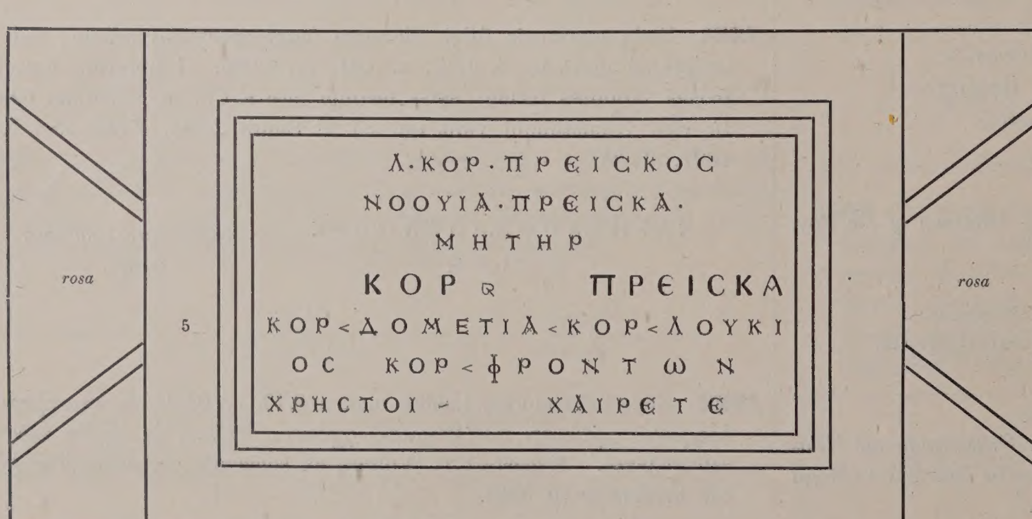
1227 'Ex apographo Brestii Gallorum proxeni, qui titulum a. 1822 in specu sepulcrali ad viam, quae a portu in oppidum ducit, a se repertum dicebat.' Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 246*a*.

Ι Ζ Α Γ Ο Ρ Α Η Ζ Ω Π Υ Ρ Ο Υ Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ Π Α Γ Κ Λ Ε Α Τ Ο Ν
Ε Α Υ Τ Η Ϲ Β Α Ι Ϲ Α Μ Ο Β Λ Ϲ Ο Υ Ϲ Υ Ι Ο Ν Η Ρ Ω Α

Ἰ[σ]αγόρα ἡ Ζωπύρου θυγάτηρ Παγκλέα τὸν
ἑαυτῆς [κ]αὶ Σαμο[κ]λέους υἱὸν ἥρωα.

Cf. 1123, 3, ubi Παγκλέους filia est [Ἰσ]αγόρα.

1228 Tabula marmoris albi (nigricantis), l. 0,865, a. 0,325; litterae intra tabulam, quae dicitur ansata, magna cum cura et elegantiae specie quamvis sera aetate incisae et apicatae; verba more Romano divisa. Litterarum a. c. 0,023; vs. 4 0,035 (non '*ultima riga*'). Inventa esse fertur in hortis '*below the hill* Ἀπόλλων *at Milo*'. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 30 sqq.; Ricci *Mont. ant.* II 1893, 278 sq., 4. Exscripsi in vico Πλάκα penes Emmanuēlem Moatzum.

Λ(ούκιος) Κορνήλιος Πρεῖσκος,
Νοουία Πρεῖσκα
μήτηρ,
Κορ(νηλία) Πρεῖσκα,
Κορ(νηλία) Δομετία Κορ(νηλίου[?]), Λούκι-
ος Κορ(νήλιος) Φρόντων
χρηστοὶ χαίρετε.

Vs. 5 num eadem quae n. 1118: Κορ(νηλία) Δομιτία Λ(ουκίου) Κορ(νηλίου) Δομετιανοῦ -- θυγάτηρ?

1229 Tabula marmoris fulvi, l. 0,20, a. 0,29, cr. 0,02, in antro aliquo infra vicum Τρυπητήν inventa. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 19 sq., 42.

ΤΡΟΦΙΜΟΣ <
ΚΛΑΥΔΙΑΣΜΑΣ
ΑΓΟΡΑΣΑΣΤΟΝ
ΤΟΠΟΝΚΑΤΕΣ
ΚΕΥΑΣΕΝΗΑΥΤΩ
ΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΑΥ
ΤΟΥ ΚΑΙΤΟΙΣ
ΤΕΚΝΟΙΣ

Τρόφιμος
Κλαυδίας Μᾶς
ἀγοράσας τὸν
τόπον κατεσ-
κεύασεν ἡαυτῷ
καὶ τῇ γυναικὶ αὐ-
τοῦ καὶ τοῖς
τέκνοις.

1230 Ara cylindrata marmoris albi quattuor bucraniis et encarpis ornata, cuius dm. 0,51, a. 0,62; litterae profundae et apicatae, a. 0,025. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3510 ex Georgii Michaëlis antiquitatum Meliarum custodis schedis; L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 223. Exscripsi in vico Πλάκα ante domum Manolis Balabani.

ΠΛΩΤΙΑΜΑΑΡ
ΚΟΥΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Πλωτία Μαάρ-
κου χρηστὴ
χαῖρε.

1231 Tabula marmoris albi, cuius margo aliquantulum eminet, max. l. 0,15, a. 0,22, cr. 0,025; litteris apicatis a. (0,02—)0,025(—0,03). Exscripsi in vico Τρυπητή apud Aecaterinam Ioannis Bechi (Βήχου) viduam.

ΦΟΛΒΙϹ
ΤΥΡΑ
ΧΑΙΡ

Φόλβιο[ς]
Τυρά[ννου]
χαῖρ[ε].

1232 Tabula marmorea, quam in vico Adamante apud antiquitatum mercatorem vidit Ross et ed. *Intelligenzbl. der allgem. Litt.-Zeitg.* 1838, 325 sq.; cf. eiusdem *Reisen auf den griech. Inseln* III 10 (C. I. G. II add. 2439). Exstat etiam in Schauberti schedis Berolini in Museo Regio antiquitatum conservatis n. 28.

ΤΙΚΛΠΟΛΕΑΣΚΑΙΣΤΑΣΙ
ΜΟΣΡΟΥΦΟΥΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΣΩΝΤΕΣΕΦΙΣΗΣΚΑΤΕΣ
ΚΕΥΑΣΑΝΣΤΑΣΙΜΟΣΜΕΝΕ
ΑΥΤΩΤΕΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥ
ΕΙΚΟΝΙΩΚΑΙΤΟΙΣΕΓΓΟΝΟΙΣΑΥ
ΤΩΝΚΑΙΙΔΙΟΙΣΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ
ΚΑΙΔΟΥΛΟΙΣΚΑΙΟΙΣΑΝΑΥΤΟΣ
ΒΟΥΛΗΤΑΙΧΑΡΙΣΑΣΘΑΙΕΚΤΩΝΔΕ
ΞΙΩΝΜΕΡΩΝΒΡΟΧΙΔΩΝΤΡΙΩΝΔΙΠΛ
ΩΝΠΟΛΗΑΣΔΕΗΑΥΤΩΤΕΚΑΙΤΟΙΣ
ΣΥΓΓΕΝΕΣΙΝΑΥΤΟΥΚΑΙΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΙΣΚΑΙΔΟΥΛΟΙΣ

Τι(βέριος Κλ(αύδιος) Πολέας καὶ Στάσι-
μος Ῥούφου τὸ μνημεῖον
[ζ]ῶντες ἐφ' ἴσης κατεσ-
κεύασαν· Στάσιμος μὲν ἑ-
αυτῷ τε καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ
Εἰκονίῳ καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐ-
τῶν καὶ ἰδίοις καὶ ἀπελευθέροις
καὶ δούλοις καὶ οἷς ἂν αὐτὸς
βούληται χαρίσασθαι ἐκ τῶν δε-
ξιῶν μερῶν βροχίδων τριῶν διπλ-
ῶν· Πολ[έ]ας δὲ ἡαυτῷ τε καὶ τοῖς
συγγενέσιν αὐτοῦ καὶ ἀπελευ-
θέροις καὶ δούλοις.

Rossius in diario modo Ε modo Ε scripsit. Ex eodem formas Α et Ξ restitui. || Vs. 11 ἡαυτῷ cf. n. 1229, 5.

1233 Lapis Meli a. 1735 inventus. Edd. Muratori Nov. thesaur. vet. inscr. II 1740, MLXXXIV, 2, qui dicit ex Tourneforto depromptum titulum esse, cuius in Itinerario (*Relation d'un voyage du Levant*) certe non est; Boeckh C. I. G. II 2438 ex schedis Buherii.

ΙΚΑΝΗ
ΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΧΡΙΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ
ΟΙΛΙΟΣ
ΚΑΙΝΕΥΜΕΝΙΟΣ
ΛΕΟΝΤΟΣ
ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

Ἱκάνη
Τιβερίου
χρ[η]στὴ
χαῖρε
\- - - -
καὶ Νευμ[ή]νιος
Λέοντος
Ταραντῖνος.

Vs. 5 ὁ ἴ[δ]ιος [πατὴρ(?)]; post vs. 8 [ἐποίησαν(?)].

1234 Tabula marmoris leucophaei, l. 0,52, a. 0,40. In casa villici in loco 'ς τὰ πετραλώνια appellato viderat Ross; a. 1867 in Theseum Athenas delata est. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 245; R. Kekulé *Die antiken Bildwerke im Theseion zu Athen* 1869, 6.

ΓΑΙΟϹ·ΟΦΕΛ
ΛΙΟϹ·ΒΑϹϹΟϹ
ΕΠΟΙΕΙΕΑΥΤΩ
ΚΑΙΤΟΙϹ·ΙΔΙΟΙϹ

Γάϊος Ὀφέλ-
λιος Βάσσος
ἐποίει ἑαυτῷ
καὶ τοῖς ἰδίοις.

1235 Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3512 ex Georgii Michaëlis antiquitatum Meliarum custodis schedis (Brunn *Bull. dell' Inst.* XXXII 1860, 57; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 466).

Η Ν Α Ι Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ '	- ήναιος Διονυ[σίου(?)]
Ε Π Ο Ι Ε Ι	ἐποίει
Κ Ω Ι Α Ε	- - κῶι Ἀε - - (?)
Ι Δ Ε Λ Ε Λ Υ Σ	[καθ' ὑοθεσ]ί[αν] δὲ Λυσ - -.
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Α	⟨Διονυσ(ί)α
Ο Ν Α Σ Ι Μ Ο Υ	Ὀνασίμου⟩.

Non statuarii opus indicari iam Brunnius censuit, cui sepulcrale monumentum esse visum est, quod vel aliis modis explicari posse notavit Loewy. Si sepulcralis fuit, conferendus titulus antecedens.

Vss. 5. 6 vereor ne idem sit titulus atque n. 1203 a Georgio falso priori agglutinatus.

1236 Stela marmoris albi superne fracta, anaglypho ornata, quod virum stantem repraesentat. Vir dextra spicas tenet super galli caput. Tunica est ornata. L. 1' 1½", a. 1' 5". Meli inventa a. 1833 per Iarvisium Londinum in Museum Britannicum devenit. Ed. Newton *Inscr. in the Brit. Mus.* II 1883, CCCLXVII.

Λ Ο C Ρ Ι Α	- - - -
⁻ Α Ρ Ο Λ Ι Τ Α Υ Ρ Ε	- - - -
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

Vs. 1 - - λος Π[ρ]α - - ? || vs. 2 [π]αρο[δ]ῖτα (? Newt.).

SECTIO TERTIA.

MONVMENTA CHRISTIANA.

1237 'In parvula stela marmoris Parii, in specu sepulcrali Christianorum. Supra titulum sunt litterae X et P in monogrammate eleganter inciso. ... Elementorum forma est optima, neque saeculo Antoninorum recentior haberi potest' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 246*b*.

Λ Λ Є Ξ Λ Ν Δ Ρ Ο Υ — Ἀλεξάνδρου.

De sepulcris christianis vide Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 145 sqq.; Ch. Bayet *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 347 sqq. et tab. XX.

1238 In eodem specu, quo antecedens titulus, litteris miniatis in pariete dealbato pictus est; singuli versus lineolis eodem colore ductis inter se separantur. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 246*c*.

Є Ν Κ $\overline{\text{Ω}}$

Ο Ι Π Ρ Є C Β Ο Ι Τ Є Ρ Ο Ι Ο Ι Π Α C Η C · Μ Ν Η Μ Η C Α Ξ Ι Ο Ι Α C Κ Λ Η Π Ι C
Κ Λ Ι Є Λ Π Ι Ζ Ω Ν Κ Є Α C Κ Λ Η Π Ι C Α Є Τ Є C Κ Є Α Γ Α Λ Ι Α C Ι C
Α Ι Α Κ Ο Ν Ο C Κ Α Ι Є Υ Τ Υ Χ Ι Α Π Α Ρ Θ Є Ν Є Υ C Α C Α Κ Є Κ Λ Λ Υ Δ Ι Α — Ν Η
Π Α Ρ Θ Є Ν Є Υ C Α C Α Κ Α Ι Є Υ Τ Υ Χ Ι Α Η Τ Ο Υ Τ Ω Ν Μ Η Τ Η Ρ
Є Ν Θ Α Κ Є Ι Ν Τ Є Κ Α Ι Є Π Ι Γ Є Μ Ι Τ Ο Θ Η Κ Ι Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο
Є Ν Ο Ρ Κ Ι Ζ Ω Υ Μ Α C Τ Ο Ν Ω ∂ Є Є Φ Є C Τ Ω Τ Α Α Ν Γ Є — Λ Ο Ν
Μ Η Τ Ι C Π Ο Τ Є Τ Ο Λ Μ Η Є Ν Θ Α ∂ Є Τ Ι Ν Α Κ Α Τ Α Θ Є C Θ Є
Ι Η C Ο Υ Χ Ρ Є Ι C Τ Є Β Ο Η Θ Є Ι Τ Ω Γ Ρ Α Ψ Α Ν Τ Ι Π Α Ν Ο Ι Κ Ι

Ἐν Κ(υρί)ῳ.
Οἱ πρεσβοίτεροι οἱ πάσης μνήμης ἄξιοι Ἀσκλῆπις
καὶ Ἐλπίζων κὲ Ἀσκληπι[όδο]τ[ο]ς κὲ Ἀγαλ(λ)ίασις
[δ]ιάκονος καὶ Εὐτυχία παρθενεύσασα κὲ Κλαυδιανὴ
παρθενεύσασα καὶ Εὐτυχία ἡ τούτων μήτηρ
ἔνθα κεῖντε· καὶ ἐπὶ γέμι τὸ θηκίον τοῦτο,
ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν ὧδε ἐφεστῶτα ἄνγελον,
μή τίς ποτε τολμή(σῃ) ἐνθάδε τινὰ καταθέσθε.
Ἰησοῦ Χρειστὲ βοήθει τῷ γράψαντι πανοικί.

Vs. 6 ἐπί i. q. ἐπεί || vs. 8 τολμή(σῃ) Ross. Angeli mentionem adhibuit R. Weil (*Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 79 not. 15) ad explicandos angelos in monumentis Theraeis (n. 933—974) saepe commemoratos.

1239 In eodem specu quo antecedentes. Titulum maiore ex parte iam deletum transscripsit Prokeschius. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 246*d*.

ЄΝΚ $\overline{ω}$
λΟΔΙΚΗΤЄϹΤЄΡλ‖ΟΗΟΥΠΡЄϹΒΟΙΤЄΡΟΥ
ωΝΟϹΟΡΚΙ.ωΡ..ΤΑϹΝЄΙ...ΤΟΥ..ΘΟΥϹ
λΝωΝΜΟΙΊΥΟ.Νλ..Κ..ЄΚΑΤΑΘΗΤΑΙ
ΑΠλЄΟΝЄΜΟΥΤ...ΡЄΙ...ЄΡΟΥΜΗλωΝΟϹ
ΤΙΤЄΚΝΟΝ..............ΓΑΜΟΝ

Ἐν Κ(υρί)ῳ.
λΟΔΙ κῆτε Στε[φ]ά[ν]ο[υ τ]οῦ πρεσβοιτέρου
[υἱ]ωνός· ὁρκί[ζ]ω - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - κατάθηται [μηδέ]-
[ν]α πλέον ἐμοῦ τ[οῦ π]ρε[σβοιτ]έρου Μήλωνος
- - τέκνον - - - - - - - - - Γάμον.

Vs. 2 in. [Ἐνθά]δ[ε] Ross. An ὡδί? ‖ Στέ[φ]α[ν]ο[ς] Ross. ‖ vs. 6 [καὶ] τ[ὸ] τέκνον [αὐτοῦ ---] Γάμον? Diras contineri versibus 4—6 suspicatur Kaibel. Sed in tali apographo vix quidquam affirmare licet.

PARS QVINTA.

VARIA ET INCERTA.

1240 ʻIn convalle sepulcrorum, quae ʼς τὸ Κλῖμα vocatur, intra specum sepulcralem in pariete ad sinistram ingressus, quo loco is, qui specum fecit, noluit novam thecam ex rupe excidi; litteris plus quam digitalibusʼ Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 234 et *Reisen auf den griech. Inseln* III 16 (cum sepulcri forma).

ΜΗΟΡΥΞΕ

Μὴ ὄρυξε.

1241 Basis una cum Venere ʻMeliaʼ a. 1820 inventa, deinde Parisios in Museum *Louvre* translata, ubi interiisse videtur. A dextra decurtata sive defracta erat; sinistrum latus obliquum erat ita, ut adversum postico multo esset longius. In superiore latere non medio, sed prope marginem adversum foramen erat quadratum. Imagines exstant Debayi, quam repetiverunt Clarac *Sur la statue antique de Vénus Victrix* ... Paris 1821 et *Musée du Louvre* II 2 pl. LIV 421 coll. p. 841; Froehner *Musée du Louvre, Sculpture antique* 176; Overbeck *Ber. der K. sächs. Ges. der Wiss., hist.-phil. Cl.* 1881, 92 sqq. alii, et Voutieri, quam ed. Ravaisson *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XXXIV, 1, 1892 tab. II (cf. S. Reinach *Chronique des arts* 1897, 26 et aliis locis; Furtwängler *Sitzungsber. der philos.-hist. und der hist. Cl. der K. bayer. Akad. der Wiss.* 1897, 414 sqq.), ubi falso Herma iuvenilis impositus est. Ex amici docti exemplari ediderat F. Osann Syll. inscr. graec. et lat. 1834, 335 XV; ex hoc et Raoul-Rochette *Lettre à Mr. Schorn* 1845, 164 sq., qui Claracum adhibuit, Boeckh C. I. G. II 2435*b* (Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I[1] 605 sq. [2] 422 sq.; Overbeck *Schriftquellen* 2284; Hirschfeld Tit. stat. 153; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 298, qui testimonia diligenter collegit; Furtwängler *Meisterwerke der griech. Plastik* 1893, 601 sqq.).

-ΑΝΔΡΟΣ .ΗΝΙΔΟΥ
ΙΟΧΕΥΣΑΠΟΜΑΙΑΝΔΡΟΥ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ

- ανδρος [Μ]ηνίδου
[Ἀντ]ιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου
ἐποίησεν.

Vs. 1 ΜΗΝΙΔΟΥ Osanni auctor. Voutieri exemplar multo pauciora habet.

Hermam iuvenilem in Voutieri imagine falso cum hac basi coniunctam esse demonstravit Furtwängler, qui basim etiamnunc censet ad Veneris famosam statuam pertinere. Habet enim Veneris basis in latere dextro eandem obliquitatem, quam artificis basis in latere sinistro. Obstat diversa basium altitudo. Obstarent etiam rationes ex artis historia petitae, siquidem prohiberent, quominus alteri a. Chr. n. saeculo statuam tribueremus, cuius exeuntis magis quam ineuntis litterarum ductus esse videntur. Sed haec diiudicare virorum artis peritorum est, quorum opiniones usque ad id tempus in contrarias partes discedunt.

1242 In trunco statuae virili (heroïs?) apposito, litteris apicatis primi p. Chr. n. saeculi, a. 0,015. Statuae a. 2,05. Meli eodem loco quo Venus a Xeno mercatore a. 1827 inventa esse fertur; a. 1832 Berolinum in Museum translata est. Edd. Anonymus *Bull. dell' Inst.* 1830, 195 ex Brestii schedis (Raoul-Rochette *Lettre à Mr. Schorn* 1845, 61; C. I. G. II 2435; Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I[1] 605. [2] 422; Overbeck *Schriftquellen* 2295; Hirschfeld Tit. stat. 154); Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 1885, 354 ex Roberti de Schneider ectypo; cf. *Beschreibung der antiken Sculpturen* (*Königl. Museen zu Berlin*) 1891, 200.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ
ΘΡΑΣΩΝΙΔΟΥ
ΠΑΡΙΟΣ
ΕΠΟΙΕΙ

Ἀντιφάνης
Θρασωνίδου
Πάριος
ἐποίει.

1243 In parva planitie proxime a theatro et supra id occidentem versus sita, ubi navis Americanae praefecti humum effoderant, quattuor lapides vidit Lenormant sedilium aut scalarum in formam redactos, litteris cubitalibus (*'des lettres cubitales, tracées sur le cavet qu'elles forment en s'évidant au-dessous de la moulure supérieure'*). Ed. Ch. Lenormant *Ann. dell' Inst.* I 1829, 343 sq. (C. I. G. II 2436). Cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 1845, 6 not. 2.

a	*b*	*c*	*d*
ΟΠΟΣΥΜΝ	ΟΔΩΝΤΟΠ	ΩΝΤΟΠΟΣ	ΝΕΑΝΙΣΚ

a + *b* [τ]όπος ὑμν|[ῳ]|δῶν.
b + (*x* +) *c* fortasse τόπ[ος - -]|ων.
c + *d* τόπος | νεανίσκ[ων].

Paullo antea (die XIV m. Ian. a. 1825) A. de Prokesch-Osten (*Denkwürdigkeiten und Erinnerungen aus dem Orient* I 1836, 539 sq. II 207 sq.) viginti sellas marmoreas se vidisse dicit eo loco, ubi *'zwischen einem gewaltigen Viereck der Stadtmauer und der Höhe St. Elias .. Steinstühle im Bogenabschnitt an einander gereiht stehen'*. Idem litteras 8 fere pollices longas dicit et obiter maleque incisas, ut primo obtutu recentis originis suspicio oreretur.

In sellis, quae sinistrum cornu tenebant, nondum a suis locis remotis:

I	II	III	IV
ЄΡΙΧ	ϺΑΙΣ	ΘΙΟΝ Κ	ΔΙΠΡΟ

In aliis sellis, quarum ordo iam turbatus erat:

V ΕΠΟ
VI ΔΟΝ
VII ΕΔΝΙ[ ]
ΕΤU

V = *a*, VI = *b*, VII = *d* esse vidit Kern.

1244 In regione Tramythia magnum opus musivum a. 1896 effoderunt Angli, l. 19,0 (+ 3,3?) m., cr. 5,4 m., ubi intra circulum quadrato inscriptum multi et varii pisces et hominis (piscatoris?) caput dispiciuntur. Prope caput inscriptio legitur. Ed. C. Smith *Annual of the Brit. School at Athens* II 1895/6, 73; *Journal of Hell. stud.* XVI 1896, 354, qui vir doctus alio loco accuratius tractabit.

ΜΟΝΟΝΜΗΥΔΩΡ Μόνον μὴ ὕδωρ.

Sandysius attulit Martialis versus (I 35) de piscibus sculptis:

Artis Phidiacae toreuma clarum
Pisces adspicis: adde aquam, natabunt.

Tamen meliore iure Smithius vertisse videtur *'Give us anything but water'*, collatis rebus Bacchicis eodem loco (Tramythiae) inventis (v. n. 1089. 1125), cum particula μή vix aliter explicari possit.

1245 Amphora Rhodia. In oppido Πλάκα apud Em. Kamarin vidit et ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 224.

ΙΑϹΟΝΟϹ Ἰάσονος.

1246 Amphora Cnidia. In oppido Πλάκα apud Em. Kamarin vidit et ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 224, cuius exemplari ipso uti licet.

ΕΠΙΑΝΑ_ΤΙ	ἐπὶ Ἀνα[ξιππί]-
ΔΛΑΠΟ/ Ω	δα Ἀπο[λλ]ω-
ΝΙΟΥΚΝΙΔΙΟΝ	νίου Κνίδιον.
+ ⲅ	(*tridens?*)

1247 *'Anse fendue dans sa longueur et ainsi divisée en deux parties, comme si on avait soudé deux anses'*, a. 1866 m. Iunio Meli inventa; postea Athenis in Museo naturalis historiae studio destinato. Ed. Dumont *Inscr. céram.* (= *Arch. des miss. scient.* II, VI 1871) 392 sq.

vacat
ΠΑΡ_Δ

Post Δ una littera aut plures deletae. Quid ante Δ fuerit, nimis obscure dixit editor: *'Le signe après* Ρ *n'est pas* [corrigendum *que?*] *le reste d'une lettre effacée en partie; il faut probablement y voir un* Ι *figuré dans cette position, ou par erreur, ou avec intention. Je restitue* Πάριδ[ος]'. An Παρ[ε]δ[ρος]?

1248 *'Athen, ehemals bei Merlin. Bleistück*, "rota vel discus vel patera, flore passis foliis et staminibus ornata, limbo circumdato; in area aversa inscriptio parum perspicua ΔΟ; in margine foramen". *Bestossen. Vgl.*
Ε
Schillbach n. 97. Aus Melos oder Kythnos. Gewicht 166,5 gr.' Ed. E. Pernice *Griech. Gewichte* 1894, p. 190 n. 752, cf. n. 753—754 et p. 70 sq. de iisdem: *'es ist durchaus nicht sicher, ob sie Gewichte sind'*.

1249—1251 Lateres cocti in loco Παληόῤῥευμα apud Iulium Vialardi conservati, ibidem in sulfuris fodinis inventi. Exscripsi.

(1249) Later integer, l. 0,455, a. 0,28, max. cr. 0,045; litteris a. 0,035.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ Ἀθηναίων.
duo folia palmae

(1250) Later a dextra fractus, cuius max. l. 0,18, a. 0,225, max. cr. 0,04; litterae a. 0,04.

ΤΑϽΞ

(1251) Fragmenta parva; litterae a. 0,04 et 0,038.

ϽΑ ϽΝ

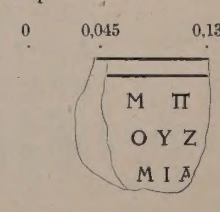
1252 Later coctus l. 0,42, a. 0,245, max. cr. 0,055; litteris elatis a. 0,055. Vidi apud Panagiotem M. Belisarium in oppido Πλάκα.

ƧΑΝΜ Μνασ.

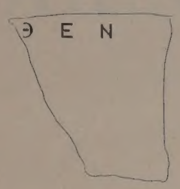
1253 In lapide muro alicui in vico Τρυπητή inserto. Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 29 ex Leicesteri schedis.

ΛΥΔΙΟΙ . . . ΙΕ
ΟΝ . ΟΑΝΜΟΓ

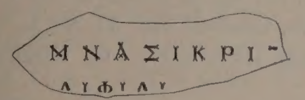
1254 Fragmentum tabulae sive stelae, cuius superior modo margo ex parte integer est, ad viam a theatro versus Κλῖμα vallem ducentem invenimus et vici Πλάκα demarcho tradidimus; max. l. et a. 0,13, cr. 0,062. Vs. 1 litterae reliquis paullo altiores.

1255 Fragmentum marmoris caerulei, max. l. 0,33, max. a. 0,35; litteris a. fere 0,06. Nunc est in aula casae Nicolai Chronis in vico Τρυπητή; qui homo narravit esse hoc partem lapidis n. 1105 in loco Tramythia inventi. Sed litteras nimis magnas esse testatur, qui ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 11, 24.

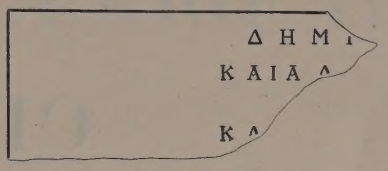

1256 Fragmentum marmoris albi, l. 0,08, a. 0,03. In campo a tribus ecclesiis denominato a. 1896 effossum ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 16, 35.

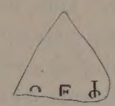
Μνασικρι[τ -
[Δ]ιφιλι - -

1257 Fragmentum marmoris albi, cuius max. l. 0,30, max. a. 0,15. Margines sinister et superior integri. Litterae a. 0,02. Inventum in muro in campo a tribus ecclesiis denominato. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 15, 33.

Δημ - - - -
καὶ ἀ[δελφ - -]
\- - - - -

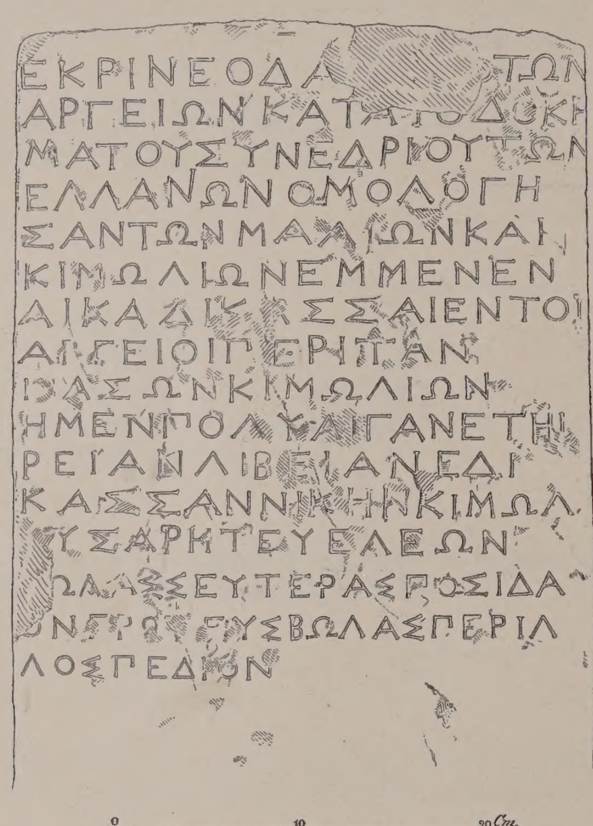
1258 Fragmentum marmoris albi, l. 0,11, a. 0,12, in campo a tribus ecclesiis denominato effossum. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 20, 43.

X.

CIMOLVS.

1259 Stela lapidis communis (ἀμυγδαλοπέτρας) a superiore margine mutila, l. 0,315, max. a. c. 0,45. Litterae a. c. 0,013—0,015; formam vide in imagine autotypa ad ectypi exemplar a Luebkio delineata. Smyrnam delata angulo muri iniecta est domus alicuius a. 1825 a Ioanne Iuliano (Jean Julien) Francogallo ad tinctorum rivum aedificatae. Postea in scholam evangelicam et inde in hortum scholae puellarum Ὁμήρειον appellatae devenit, ubi muro infixa est. Qua re multas iniurias passa est. Edd. Le Bas *Rev. arch.* XI 1856, 57, 577 sq. et *Voy. arch.* III 1 (Cauer Delect.[2] 58; Sonne De arbitris externis quos Graeci adhibuerunt 34 sq. LIV; V. Bérard De arbitrio inter lib. Graecor. civ. 41 XXX; Michel *Rec. d'inscr. grecques* 14); Μουσ. καὶ βιβλ. τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγ. σχολ. 1873, 103 (W. Prellwitz *Griech. Dialektinschr.* III 3, 3277). Cf. Kirchhoff *Studien*[4] 100 sq.; Sonne De arbitris externis 34 sq. LIV alios. Exscripsi.

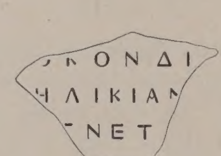

Θεός.
Ἔκρινε ὁ δᾶμος ὁ τῶν
Ἀργείων κατὰ τὸ δόκη-
μα τοῦ συνεδρίου τῶν
Ἑλλάνων, ὁμολογη-
σάντων Μαλίων καὶ
Κιμωλίων ἐμμενέν,
ἆι κα δικάσσαιεν τοὶ
Ἀργεῖοι περὶ τᾶν
[ν]άσων, Κιμωλίων
ἦμεν Πολύαιγαν Ἑτή-
ρειαν Λίβειαν. Ἐδί-
κασσαν νικῆν Κιμωλ[ί]-
[ο]υς. Ἀρήτευε Λέων·
[β]ωλ[ᾶ]ς σευτέρας· Ποσιδά-
ον γρο[φ]εὺς βωλᾶς· Πέριλ-
λος πεδιον.

Vs. 1 Θεός Museum. || vs. 2 ΔΑΜΟΣΟ Le Bas, δᾶμος ὁ Museum. || vs. 3 ΚΑΤΑΤΟΔΟΚ. et κατὰ τὸ δόκη- iidem. || vs. 8 ἆι κα Prellwitz; ἆι καδ(δ)ικάσσειεν Cauer; αἴ κα Museum, cui optativus obstare videtur. || vs. 15 [β]ωλ[ᾶ]ς σευτέρας cf. Wilhelm *Reisen in Kilikien* 1896 (*Denkschr. der K. Akad. der Wiss. in Wien, phil.-hist. Cl.* XLIV), 112 et *Gött. Gel. Anz.* CLX 1898, 205; qui comparat Bechtel *Bezzenberger's Beitr.* XX 241.

Stelam Cimoli positam fuisse, cum Cimoliorum interfuisset eam legi et conservari, magna cum verisimilitudine censuerunt viri docti. Aetas tituli Meliorum restitutione a. 405/4 per Lysandrum facta utique recentior (Kirchhoff); post Graecorum synedrium a Philippo rege a. 338 constitutum stabilienda esse videtur (Sonne).

1260 In insula Δασκαλιό sive S. Andreas, quae insula olim isthmo cum Cimolo erat coniuncta et urbis rudera continet (Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 1845, 24 sqq.), fragmentum invenimus marmoris albi, cuius dexter modo margo integer est. Litterae a. 0,027—0,03, aetatis Romanae. Exscripsi.

- - ο]κον δ - -
- - ἡλικίαν - -
- - - νετ - - -

Carminis frustulum esse videtur.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

I.
ADDENDA.

1261—1263 NISYROS. Edo ex Rossii diario.

1261 (post n. 104)

Ο Σ	[῾Ο δεῖνα - -] ος
Υ Α Δ Ε Λ Φ Θ Υ	[ὑπὲρ το]ῦ ἀδελφοῦ
Α Τ Ρ Ι Ο Υ	[Δαμ]ατρίου,
Σ Τ Α Σ Ι Ω Ν Ο Σ	[ὁ δεῖνα] Στασίωνος
Λ Φ Ο Υ Υ Ι Ο Υ	[ὑπὲρ τοῦ ἀδε]λφοῦ υἱοῦ
	[θεοῖς (?)].

1262 (post n. 145)

Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Є	Ἀντίπατρε
Χ Ρ Η C Τ Є	χρηστὲ
Χ Α Ι Ρ Є	χαῖρε.

1263 (post n. 155)

C Υ Ο Δ Ο Υ	[Ε]ὐόδου·
Χ Ρ Η Ι C Τ Є	χρη(ι)στὲ
Χ Α Ι Ρ Є	χαῖρε.

1264 (post n. 295) ANAPHE. ‘Στήλη ἐπιτυμβία.’ Ed. St. Kumanudes Παλιγγενεσία die IX m. Sept. 1865. Ex inventario societatis archaeologicae graecae (n. 711) excerpsit P. Wolters.

Γάιος Μού-
στιος Εὔ-
ψυχος·
χρηστὲ
καὶ ἄλυπε
χαῖρε.

1265 (post n. 310) ANAPHE. ‘Στήλη ἐπιτυμβία.’ Ed. St. Kumanudes Παλιγγενεσία die IX m. Sept. 1865. Ex inventario societatis archaeologicae graecae (n. 712) excerpsit P. Wolters.

Ἀρτεμεισία
χρηστὴ καὶ
ἄλυπε
χαῖρε.

1266 (post n. 925) THERA. ‘Τριῶν μορφῶν ὀρθῶν ἄῤῥενος γένους σχεδὸν ἀσχέτων πρὸς ἀλλήλους ἀνάγλυφον εἰς δύο κομμάτια τεθραυσμένον καὶ ἐλλιπὲς τὰ ἄνω. ῾Η μεσαία μικρὰ μορφὴ πλήρης, αἱ ἄλλαι δύο κολοβαί. Τέχνη κακή. Κάτωθεν .... ἐπιγραφή.’ Anaglyphi a. 0,175, l. 0,31. Emporii inventa, postea a Barbarrego Museo attico donata. Ed. v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 813. Ex inventario societatis archaeologicae graecae excerpsit P. Wolters; ex imagine photographica titulum exscripsit idem.

Ξ W C I M O C K Λ I Ξ Π I K T H C I Γ T A N
Ξ Δ V T Ω N Θ Y Γ ˋ T ////// λ λ Γ /////////////ˎ Λ ф H
W I Ξ Λ N

[Ζ]ώσιμος καὶ Ἐπίκτησι[ς] τὰν
ἑαυτῶν θυγ[α]τ[έρ]α Ἀγ[άπημ]α ἀφη-
[ρ]ώϊξαν.

1267 (post n. 1225) MELOS. ‘Ἐπὶ ἀναγλύφου εὑρεθέντος ἐν Μήλῳ τῷ 1846.’ Apographum exstat Parisiis in bibliotheca nationali (Suppl. graec. 1079 [inscr. graec. variae] fol. 17 recto). Vidi Alexandri Conze v. cl. exemplar.

Є Υ Φ Ρ Ο C Υ	Εὐφρόσυ-
Ν Є Χ Ρ Η	νε χρη-
C Τ Є Χ Α Ι Ρ Є	στὲ χαῖρε.

1268 (post n. 1225) MELOS. Tabula marmorea, l. 3′ 10″, a. 2′ 4″, tria anaglypha continet, quae homines in lectis recubantes et ante lectos singulos pueros repraesentat. Opus male factum. Sub anaglypho sinistro inscriptio. In pavimento ecclesiae S. Georgii, quae est ‘*in der unteren Stadt Milo*’, die XXVIII m. Maii a. 1817 vidit et delineavit Haller von Hallerstein. Imaginem apud Alexandrum Conze vidi.

ΥΓΙΑФΙΛΟΥΜΕΝΗ	῾Υγία Φιλουμένη.

II.
CORRIGENDA.

33 TELOS. Vs. 14 ΚΛΕΙΤΩΝ legendum; est igitur Κλείτων Δρούθου idem qui n. 34, 8.

86 NISYROS. ΠΟΔΕ] ΠΟΔΕΣ Ross, id quod silentio praeterire non debebam.

168 ASTYPALAEA. Cf. Ad. Wilhelm *Arch.-ep. Mitth. aus Oest.* XX 1897, 79 sqq., XII et *Gött. Gel. Anz.* CLX 1898, 232.

171 Gaudeo, quod cum Carolo Keil consentio, cuius viri optimi memoriam ex epistula die II m. Mai a. 1854 ad Ernestum Curtium data restituit O. Kern. Ubi ad Curtii de Diana Gygaea commentarium haec adnotantur: ‘*Gestatten Sie mir zu S. 22 N. 22 die Bemerkung, dass der Artemis Mendesia bei Ross inscr. 158 aus Z. 29 kein Schutz erwächst, indem dort* τοὺς μὲν?] ληστὰς καὶ κακούργους *zu lesen ist, während Z. 18* ΧΙΑΣ *auf Ihre* Μουνυχία *hinweist*’. Curtii verba haec (*Arch. Zeitg.* XI 1853, 157 not. 22): ‘*Strab. 639. Die Erwähnung dieses Heiligthums glaube*

ich in einer Rossischen Inschrift aus Astypalaia erkannt zu haben. S. Neue Jen. Litteraturz. 1843 S. 447.' Emendaverunt igitur vss. 16—18 E. Curtius, vs. 29 C. Keil. Ibidem vss. 20. 21 στ[οιχοῦν]τες τοῖς [ἐκ προγό-ν]ων προπα[ραδεδο]μένοις Wilhelm; vss. 35. 36 [- τήν τε τοῦ σώ[μ]ατος εὐσχημοσύνην idem; vss. 37—39 [- ἐπιμελ - - ὅπως μηδεὶς τῶν | ἡρ]πασμέ-νων ἐλευθέρ[ων] πα[ίδων ἐνδεὴς ἦι τῆς προσηκούσης ἀγω[γ]ῆς τε καὶ παι-δείας idem.

173 Vs. 11 θελη(ι), vs. 51 δάμω(ι) legas velim.

174. 175 Cf. Ad. Wilhelm *Arch.-ep. Mitth. aus Oest.* XX 1897, 66 sq. Ad n. 174, 8 adnotandum erat a. 6 extr. a. Chr. n. (non a. 5). || n. 175, 7 Ἡρακῶντος; vs. 10 fortasse [καὶ γεγη]θὼς - -

176 Cf. Ad. Wilhelm *Arch.-ep. Mitth. aus Oest.* XX 1897, 66 sq. Vs. 13 Ἡρακῶντος.

180 Vs. 1 col. IV V ἐν οἷς ζν $25^1/_{24}$ $^1/_{200}$, ὧν - - καὶ ζ[ν] $20^1/_{14}$(?) et vs. 2 col. IV ἀνθρ. $23^1/_{10}$ $^1/_{200}$, ὧν ζν etc. Neque enim numerus $^1/_{850}$ intellegi potest, cum nulla inter eum et pedum quadratorum multitudinem, quae iugeri est (28800), ratio intercedat. Quae Hermanni Schoene monitu correxi. Sunt igitur numeri columnae quintae quarta utique minores. Quare vs. 5 21 (ΚΑ pro ΚΔ), vs. 8 $20^1/_3$ (ΚΓ pro ΚΓ) corrigendum. Sane omnibus corruptelis mederi nondum possum.

185 Vs. 5 post θρ]ιγκὸν latet κατασκευω[θέντα σὺν τῶι ἐπιφερομένωι κόσμωι similia (v. infra ad n. 244). Cf. κατασκευωθῇ n. 330, 277.

194 Supplementa longa a fine versuum improbabiliter addidi; immo vs. 1 [πολλάκις], vs. 2 μεγίσταις, vs. 3 [τιμα]- delenda, vs. 4 [τιμα] addendum esse et ad Rossii textum redeundum nunc censeo.

221 Not. τεθιμένος et τετιμένος scribendum.

226 et **227** Fortasse coniungendi:

Γοργαίθου τοῦ Διοτίμου καὶ
Μικίωνος
τοῦ
[Γοργαίθου]

καὶ Εὐ . . . . ος
Μικίωνος.

241 Repetiit O. Hoffmann *Griech. Dialektinschr.* III 38, 76.

244 Supplendum [aedificii nomen καὶ τ]ὸν ἐπιφερόμενον κό[σμον - -], cf. Le Bas-Waddington *Asie mineure* 1021: τὸ πρόναον ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων ἀνέθηκεν σὺν τῷ ἐπιφερομένῳ κόσμῳ παντὶ καὶ τοῖς ξυλίνοις φατνώμασ[ιν] καὶ τῷ κεράμῳ.

251 ANAPHE. ΒΡΥ fortasse festum indicat, quo proxeni nominati sunt, cf. n. 249, 23 τὰ Βρυα . . . (= Βρυά[ξε]ι?).

254 Cf. Ad. Wilhelm *Gött. Gel. Anz.* CLX 1898, 233.

322 THERA. Vs. 3 θήσωντι.

325 Adn. corrige: τὰ ψηφίσματα = n. 326.

327 Vss. 12—14 ἀφ' ὧν τὰς προσόδους ἀπέ|φαινεν γίνεσθαι κατ' ἐνιαυτὸν Πτολε|μαϊκὰ Σύρια]. Numerum velut [μ]ύρια postulat W. Dittenberger v. d. epistula ad me data; de nummis Πτολεμαϊκοῖς cf. C. I. G. Sept. I 303, 91 sqq. Sed si sumimus Ⲅ pro Ⱶ (cf. n. 327, 144) incisum esse, obliqua scilicet linea transversa, quae recta esse solet, tabula egregie scripta omni corruptelae suspicione liberatur. Itaque legendum: Πτολεμαϊκὰς (δραχμὰς) ρια'.

328 Vs. 9 post αἰχμαλώτους adde οὕς.

331 Postea Veronae in Museo fuit, ubi anno 1795 vidit Tomaselli *Museo lapidario* n. 68. Haec Chr. Huelsen v. d. me edocuit. Hodie ubi lapis sit, dubium; Veronae etiamnunc conservari creditur a Ziebartho, cuius viri doctissimi opinionem mecum communicavit A. Schiff.

346 Vs. 6 υἱ(όν).

366 Locus rectius indicatus in tabula II.

399 Exstat iam in Rossii diario.

411 Pessime traditus iam in Pègmii libro (*Histoire et phénomènes du Volcan et les îles volcaniques de Santorin* 1842, 25): "Ἀναίας θυρωρεῖ *Anajas garde les portes*'; quae exempli gratia attuli, ne huius mentio saepius desideretur.

450 Ad illustrandam legem misere mutilam afferre potui Herodotum VI 57 de Spartae regibus disserentem: νεομηνίας δὲ ἀνὰ πάσας καὶ ἑβδόμας ἱσταμένου τοῦ μηνὸς δίδοσθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ἱρήϊον τέλεον ἑκατέρωι ἐς Ἀπόλλωνος καὶ μέδιμνον ἀλφίτων καὶ οἴνου τετάρτην Λακωνικήν, unde in fragmento *d* post diei (πέμπται) et dei (Ἀγυι[εῖ]) mentionem restitue μέδιμνον ἀλ]φί[τ]ων, οἴνο(υ) hεκ[τέα --.

451 Cum lapide, cui inscriptum est Μὴ θίγανε, Cyrenaeum saxum a Plinio commemoratum (II 115: Quin et in Cyrenaica provincia rupes quaedam austro traditur sacra, quam profanum sit attrectari hominis manu confestim austro volvente harenas) apte comparat F. Studniczka, cf. eius librum *Kyrene* 26.

474 Vs. 1 post Καίσαρι magnis lineis transversis deceptus Τ legi. Immo ectypo denuo examinato haec vestigia dispicere mihi videor:

Ι ᐟ Λ Υ Ρ Η //// ˉ Ω //////////

Fuit igitur: [M. A]ὐρ[ηλί]ῳ --. Propter formam Ω Caracalla vix in censum venit; fuit M. Aurelius aut Commodus (de quo cf. n. 266).

552 Cf. Bechtel *Die einstämmigen männlichen Personennamen des Griechischen, die aus Spitznamen hervorgegangen sind, Abh. der K. Ges. der Wiss. zu Göttingen* 1898, 79.

599 Hic Prokeschii titulus fortasse non differt a n. 545 ΦΟΡΛΦΟΜ.

P. 135 In sectionis alterius initio ante n. 602 numeros falsos posui; corrigendum: n. 729—753 et n. 754—761.

P. 192 PHOLEGANDRVS. In Ptolemaei Geographia nomen insulae secundum Wilbergi editionem traditur Φελοκάνδρου vel Φελοκάνδρον vel Φιλόκανδρος vel Φιλοκάνδρου; Φολεκάνδρου non traditum sed ex coniectura restitutum est. Quare quae ex Nobbii editione nimis credule recepi 'ἡ Φολεκάνδρου' delenda sunt.

1075 MELOS. Cf. Kekule von Stradonitz *Amtl. Berichte aus den Königl. Kunstsammlungen* XIX 1898 p. II.

1224 Ed. iam St. Kumanudes Παλιγγενεσία die IX m. Sept. 1865. 'Εὑρέθη ἐν Μήλῳ ἐν ἔτει Σκηνοπῆ 'ς τοῦ Φιλαδέλφου' (P. Wolters).

INDICES.

COMPENDIA.

An = Anaphe.
Ast = Astypalaea.
C = Cimolus.
M = Melos.
N = Nisyros.
Ph = Pholegandros.
S = Syme.
T = Telos.
Th = Thera.
Ths = Therasia.
f. = filius sive filia.
merc. Pt. = mercennarius Ptolemaei (*Th* 327).
p. = poëtice.

I.

Nomina virorum et mulierum.

Ἀβάσκαντος *Ph* 1065 I 1
Ἀβάσκαντος Φιλοξένου θρεπτός *Th* 926
Ἀβάσκαντος *f.* Αὐρ. Φιλόξενος *Th* 481, 8
Ἄβρων *Th* 769
Ἀγαθάμερος Σωσιβίου *Ph* 1065 II
Ἀγαθάνωρ *f.* Ἐπίγονος *T* 33, 11
Ἀγάθαρχος *f.* Σκαμότας(?) *Th* 760
Ἀγάθαρχος *Th* 340, 18
Ἀγαθήμερος *Th* 677, 8
Ἀγαθῖνος *S* 16 || *Th* 640, 17
Ἀγαθοβούλα Ἐχεδάμου, γυνὰ δὲ Τιμάρχου *T* 52
Ἀγάθοδος *Th* 754
Ἀγαθόδωρος *f.* Θεύξενος *Th* 339, 24. 680, 9
Ἀγαθόδωρος *S* 17 || *Th* 624
Ἀγαθοκλῆς Ἀγα. *merc. Pt. Th* 327, 301
Ἀγαθοκλῆς Ζη. *merc. Pt. Th* 327, 303
Ἀγαθοκλῆς Θευγε- *Ast* 200
Ἀγαθοκλῆς Κλευστράτου δικαστής *Ast* 172, 9. 31
Ἀγαθοκλῆς *f.* Ἀρχιώι *M* 1130
Ἀγαθόπους Εὐτύχου *Th* 324, 7
Ἀγαθόπους *f.* Εὐάρεστον *Th* 924
†Ἀγαθόπους *Th* 934
Ἀγαθόστρατος Κρατησιλόχου (τοῦ Φοίνικος) *Th* 330, 89. *f.* Δίων Δωροκλείδας Καρτιδάμας Κρατησίλοχος *Th* 330, 89—91
Ἀγαθόστρατος -- *Th* 496, 3
Ἀγαθοῦς Χρύσου *N* 161
Ἀγάθων Ἀγάθωνος *Th* 750
Ἀγάθων Φιλοκλέους *Th* 640, 11
Ἀγάθων *S* 8 || *Th* 739, 2 || 836
Ἀγαθ- *Th* 620
†Ἀγαλ(λ)ίασις διάκονος *M* 1238, 3
Ἀγάπημα Ἐπαφροδίτου *Th* 886
Ἀγάπημα Ζωσίμου *Th* 1266
Ἀγάπημα *Th* 887 || 895
Ἀγάπητος Παραμένοντος *Th* 711, 5
Ἀγάπητος *Th* 668*b*
Ἀγαπουμενός Ἀλεξάνδρου ἐφηβεύσας *Th* 339, 18
Ἀγα. *f.* Ἀγαθοκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 301
Ἀγεκράτεια *Th* 882
Ἀγέλαος *merc. Pt. Th* 327, 210
Ἀγέλοχος [-- ἐφηβεύσας?] *Th* [340, 15]
Ἀγέστρατος Ἀγησιφῶντος *T* 39
Ἀγησαγόρας *Th* 606, 60 || 752, 8 || [770?]
Ἀγήσαρχος *N* 125
Ἀγησ[α- *Th* 621
Ἀγησικλῆς *S* 18 || *T* 35, 10. 14
Ἀγησικρίτα Ἀδμήτου *Th* 898 = Πλωτία Ἀγησικρίτα *Th* 532, 5
Ἀγησίκριτος *Th* 336, 17
Ἀγήσιλλα -- (γυνὰ δὲ Κοιράνου) *Th* 506
Ἀγησίλοχος Ἐρατοκράτους *Th* 637. 694
Ἀγησίλοχος Καλλιβώλου ἐδαμοθοίνησε *Th* 335 *B* 16
Ἀγησίλοχος *Th* 338 *B* || 611, 2 || 673, 3
Ἀγησιμένης Ἐπιάνακτος *M* 1090 *f.* Ἐπιάναξ *M* 1084
Ἀγησίνικος Οὐρίου *T* 53
Ἀγησίνικος Σιμία *T* 32, 23
Ἀγησιππίδας Ἀριστοπάμονος ἄρχων *Th* 475, 7
Ἀγησιππίδας *Th* 677, 11 || 692?
Ἀγησιφῶν *f.* Ἀγέστρατος *T* 39
Ἀγησι- *Th* 679 *c*
Ἀγησὼ Κλευφῶντος, γυνὰ δὲ Εὐξίππου *N* 108
Ἀγησ- Ἀγησαγόρα *Th* 748
Ἀγίας Βούλωνος Ἀ-- πρόξενος καὶ εὐεργέτας *Th* 333, 12
Ἀγϙυλίων *An* 255
Ἀγλαοφάνης *v.* Ἀγλωφάνης
Ἀγλώκαρπος *libertus Th* 336, 23
Ἀγλώκριτος (Ῥόδιος) ἱερεὺς (Ἁλίου) *T* 30, 4
Ἄγλων *Th* 762*b* || *M* 1161
Ἀγλω(σ)θένης (? *s.* Ἀγνοσθένης?) *f.* Βωλακράτης *Th* 330, 86
Ἀγλωστράτη *N* 145
Ἀγλωσ-- *f.* Πλεισ-- *Th* 669
[Ἀγλωφά]νης (?) Θε[μιστοκλέο]υς *Th* 518
Ἀγλωφ[άνης Θεοκλείδα θερ]α[π]ευτάς *Th* 515
Ἀγλωφάνης Θεοκλείδα νεώτερος ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ διὰ γένους *Th* 516
Μᾶρκος Οὔλπιος Κλαυδιανὸς Ἀγλαοφάνης ἱερεὺς Ἀσκλαπιοῦ διὰ γένους 865; ἄρχων 475, 5
Ἀγλωφάνης Καλλικλεῦς *An* 290
Ἀγλωφάνης Πολυνίκου *Th* 622. 623 *a*. 695. 697 *bc*. 716. γυμνασιαρχήσας (?) 397
Ἀγλωφάνης -στράτου *N* 93, 19
Ἀγλωφάνης *f.* Θεμιστοκλῆς *Th* 517, 3 || Θευκλείδας *Th* 729 III
Ἀγλωφάνης *f.* Τιβέριος Κλαύδιος Κυρήνα Μέδων *Th* 523
Ἀγλω[φάνης] *f.* Πραξιοπώ *Ph* 1061
Ἀγλωφάνης *f.* Τελεσίς *Th* 494
Τι. Κλαύδιος Κυρείνα Ἀγλαοφάνης *f.* Χαιροπόλεια *Th* 522 I. II
Ἀγλωφάνης -- ἐφηβεύσας *Th* 342, 4 = 9?
Ἀγλ. *Th* 984
Ἀγνοσθένης Δωσισθένευς *Th* 491. 492
Ἀγνοσθένης Καλλικράτους *Th* 864
Ἀγνοσθένης Καρτιδάμα (τοῦ Προκλείδα) *Th* 330, 85
Ἀγνοσθένης Κοιράνου τοῦ Ἀγνοσθένους *Th* 473, 4
Ἀγνοσθένης *Th* 752, 4
Ἀγνοτέλης *Ast* 167, 12
Ἅγνων *Th* 554
Ἀγν- *Th* 407
Ἀγορακλῆς *f.* Σωτάδας *Th* 646
Ἀγορ-? *Th* 338 *B*
Ἀγρι-? *Th* 338 *B*
Ἀγροτέλης Ἀπολλωνίδα Κνίδιος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 251, 12
Ἀγυλίδας (Κορίνθιος) *f.* Φιλήρατος *Th* 832
Ἀγωνικράτης Χαιρεδάμου ἱερεὺς Τιβερίου Καίσαρος καὶ γυμνασίαρχος *Th* 339, 3
Ἀ[γ]ων- *Th* 671 *b* 4?
Ἀδείμαντος *f.* Σωσιτέλης *Ph* 1060
Ἀδίμα *Th* 771
Ἄδμητος Θεοκλείδα ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Καρνείου διὰ γένους *Th* 519, 4. 868. 869 *idem*? [γυμνασιαρ]χήσας *Th* 512
Ἄδμητος Θευκλείδα τοῦ Ἀδμήτου *Th* 513 *b* 5
Ἄδμητος Θευκλείδα *Th* 513 *b* 5 || 677, 9
Ἄδμητος *f.* Ἀγησικρίτα *Th* 898. Θεοκλείδας [514, 2]. Θευκλείδας *Th* 513 *b*
Ἄδμητος *Th* 671 *b* 1 || 673, 2
Ἄδραστος *Th* 696
Ἀε-(?) *f.* -κος *M* 1235, 3
Ἀθανόκριτος *mercator Cnidius amph. Th* 1003
Ἀθανομένης Ἀθανομένους *Th* 617, 5
Ἀθανὼ Μενεσθέως, γυνὰ δὲ Ἀπολλωνίδα *S* 12
Ἀθηναγόρας *merc. Pt. Th* 327, 121
Ἀθηναγόρεα *Ast* 221 *A* 5
Ἀθήναιος Διογένευς γραμματεύς *Th* 333, 8
Ἀθήναιος *merc. Pt. Th* 327, 53
Ἀθηναΐς *T* 32, 17
Ἀθήνιππος Θευπόρου (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *f.* Θεύπορος *Ast* 168, 58. 59
Ἀθηνίων *libertus Th* 337, 8
Ἀθηνογ(ένης) *f.* Καλλίπολις *Th* 634, 7
Ἀθηνόδωρος Ζωπυρίωνος Κῷος *N* 140
Ἀθηνόδωρος *merc. Pt. Th* 327, 55 = 199?
Ἀθηνόδωρος *Th* 338 *A* 10
Ἀθην- *Th* 907
Ἀθη. *f.* Διογένης *merc. Pt. Th* 327, 74
Αἰγεύς *Th* 606, 46 || 624
Αἰδ-(?) *Th* 634, 12
Αἴθριος *Th* 741, 2
Αἰλιανή *v.* Δημητρία
Αἴλιος *v.* Μηνογένης
Αἰνέας *mercator Cnidius amph. Th* 1002
Αἴνετος *merc. Pt. Th* 327, 141
Αἰνησίππα Γοργώπα *Th* 330, 102
Αἰνήσιππος Αἰνήσωνος *N* 109 *cf.* 110
Αἰνήσιππος Ζωϊλίου *Th* 697*a*
Αἰνήσιππος *f.* Αἰνήσων *N* 110
Αἴνησις Κρῆσα, γυνὰ δὲ Λέοντος *T* 70
Αἰνησιώ *Ph* 1067
Αἰνήσων Αἰνησίππου *N* 110
Αἰνήσων *f.* Αἰνήσιππος *N* 109
Αἰξωνέω-? *v.* Σῶσις *Ast* 168, 40
Αἰ[ρώ?] *liberta Th* 337, 6
Αἰσχρίων *merc. Pt. Th* 327, 108
Αἴτων? *Th* 808
Ἀκεσίμβροτος (Ῥόδιος) ναύαρχος *N* 103, 12
Ἀκεστίμα *An* 258
Ἀκέστιμος *merc. Pt. Th* 327, 99
Ἀκευσώ *An* 268 (271, 2?)
(Ἀκίλιος νόμος 173, 12)
Ἀκουσαγόρας Στρόμβιος *M* 1176
Ἀκρότατος *Th* 922
Ἀκταίων Ἐξακέστου ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Πυθίου *S* 1
Ἀλεξαγόρας *Th* 811
Ἀλεξανδρίδας *Cnidius eponymus amph. Th* 1003
Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέως *Th* 820
Ἀλέξανδρος Εὐφροσύνου ἄρχων *Th* 478, 9
Ἀλέξανδρος *f.* Ἀγαπουμενός *Th* 339, 18
Ἀλέξανδρος *M* 1081. 1082. 1098 || †1237
Ἀλεξίδαμος *Th* 696
Ἀλεξίμαχος Χαρσιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου *T* 40, 4
Ἀλεξίμαχος *f.* Ἑρμανδρίδας. Καλλιάναξ *T* 33, 18 || Κλεισίθεμις *T* 34, 10 || Χαρσίφιλος *T* 40, 2
Ἀλεξίνους Φιλοθέου *f.* Ἀλκιβία. Αὐτέας *M* 1122
Ἀλεξίπολις *f.* Εὐεργέτας *M* 1154
Ἄλεξις (Περγαῖος) *f.* Φηρέας *M* 1073, 8
Ἄλεξις *merc. Pt. Th* 327, 250
Ἀλεξίων *f.* Ζώσιμος *Th* 918
Ἀλκιβία Αὐτέα *M* 1122, 4
Ἀλκιβία (Ἀλεξίνου τοῦ Φιλοθέου) *M* 1122, 3
Ἀλκιμέδων Ἀναξιτίμου *Th* 519, 6. 609, 1 *idem* (?) ἐδαμοθοίνησε *Th* 335 *B* 19
Ἀλκιμέδων *f.* Ἀναξίτιμος *Th* 341 || *f.* Προκλείδας *Th* 330, 85
Ἀλκίνους *f.* Στράτων *Ast* 201
Ἄλκιππος Πάριος *An* 257
Ἀλκισθένης Ὠκυάλου *Th* 666, 1
Ἀλκισθένης *f.* Ζωπυρίων *Th* 648 || *f.* Θεύδοτος *Th* 755. Ὠκύαλος *Th* 699, 4
Ἀλκισθένης *Th* 623 *a* 1 || 681, 7
Ἀλκι. *f.* Σίμων *merc. Pt. Th* 327, 22
Ἀλκ-- *Th* 729 I
Ἀλλόδαμος (Γορτύνιος) *Th* 254, 6
Ἀλός *Th* 556
Ἄλυπος Μηνοφῶντος γραμματεὺς τὸ β´ τῶν μετεχόντων τοῦ ἐν Οἴᾳ γυμνασίου *Th* 528, 1

Ἄλυπος *libertus* *Th* 336, 21
Ἀμβρακίς *T* 31, 25
Ἀμιθέα *M* 1152
Ἀμμία Ζωσίμης (γυνὴ δὲ Θεοτειμήτου) *Th* 910
Ἀμμώνιος *f.* Σωσίπατρος *merc. Pt. Th* 327, 148
Ἀμμώνιος *merc. Pt.* 327, 79 = 200?
Ἀμοτίων *Th* 538
Ἀμπυχάρης *merc. Pt. Th* 327, 77
Ἀμύντας Ἀμύντα (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 56
Ἀμύντας Ἀριστέως ἡγεμὼν ἄμισθος κατὰ Ἄλεια *S* 7
Ἀμύντας *Th* 672, 3
Ἀμφίας *Ast* 167, 9
Ἀμφίλοχος *Th* 606, 42
Ἀμ. *f.* Σῖμος *merc. Pt.* 327, 307
Ἄνα Δημητρίου *Th* 821
Ἀνάλκης? *Th* 559
Ἀναξανδρίδας (Κνίδιος?) *f.* Εὔβουλος *Ast* 174, 8
Ἀναξιβία *Th* 772
Ἀναξίβωλος *f.* Ἀναξίκλειτος *T* 31, 5
Ἀναξίκλειτος Ἀναξιβώλου *T* 31, 5
Ἀναξίπολις *Ast* 167, 9
Ἀναξιππίδας *eponymus Cnidius amph. M* 1246
Ἀναξίτιμος Ἀλ[κιμέδοντος] (ἐφηβεύσας) *Th* 341, 10
Ἀναξίτιμος *f.* Ἀλκιμέδων *Th* [335 *B* 19]. 519, 6. 609, 2
Ἀναξίων *merc. Pt. Th* 327, 63 = 221?
Ἀνασικλῆς *Th* 573
Ἀνάτιμος *Th* 558
Ἀνατολή *An* 276
Ἀνα. *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 153
Ἀνδράγαθος *Th* 625 *b* || *Ths* 1053
Ἀνδραγόρας Ἀριστείδα Ῥόδιος *Ast* 214
Ἀνδραγόρας (Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος) *Th* 330, 59 = (?)
Ἀνδραγό[ρας Ὑπερ]είδους Θηραῖος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 5
Ἀνδραγόρας Φοίνικος *Th* 330, *praescr.* 17. 69. 122. 131. 193
Ἀνδραγόρας *Th* 822
Ἀνδράπομπος *M* 1139
Ἀνδρικός *Th* 731
Ἀνδρίσκος *f.* Ἀριστανδρίδας *T* 34, 26
Ἀνδρόθεμις (Κνίδιος) *Th* 322, 14
Ἀνδροκλῆς *T* 72
Ἀνδρόμαχος *merc. Pt. Th* 327, 310 = 293?
Ἀνδρομένης Ξενομνάστου *An* 282
Ἀνδρομένης *f.* Εὐθυμίς *An* 281
Ἀνδροπείθης Κυδίμου *M* 1177
Ἀνδροσθένης Ἀρχεμηνίδα *Ast* 228
Ἀνδροσθένης Μικύθου *T* 31, 7
Ἀνδρότιμος - -νία Νισύριος *N* 111
Ἀνδρότιμος *f.* Βουλαγόθα *N* 115
Ἀνδρόφιλος Κῶιος *N* 96, 10
Ἀνδρο- *M* 1106
Ἀνδ. *Th* 680, 8
Ἀνη- Ἑκα- (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 69
Ἄνθεμος *Th* 560
Ἄνθης Θεάνορος *Th* 419
Ἄνθος Διογένους ἐφηβεύσας *Th* 339, 21
Ἀνθοῦσα *Th* 897
Ἀντιγένης *f.* Δι...ης (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 60
Ἀντίγονος *f.* Εὐπόλεμος (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 44
Ἀντικλείδας Χαιροφῶντος Πυθαϊστάς *T* 34, 19
Ἀντικράτης *merc. Pt. Th* 327, 71 = 184?
Ἀντίμαχος *f.* Ῥοδοκλῆς *Ast* 173, 52
Ἀντιμέδων *Th* 507

Ἀντίοχος ἄρχων *M* 1226, 7
Ἀντίοχος *f.* Διονύσιος *Th* 530, 8
Ἀντίοχος *Ast* 188 || *Th* 514, 6 || 626. 627
Ἀντίπατρος Διῶς Σολεὺς εὐεργέτας *N* 141
Ἀντίπατρος - - πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 7
Ἀντίπατρος *Th* 620, 2 (?) || *N* 1262
Ἀντισθένης Ἀριστοδάμου ἐδαμοθοίνησε *Th* 335 *B* 5
Ἀντισθένης Ἠρι[λόχου] *Th* 634, 7
Ἀντισθένης Ἰσοκλεῦς καθ' ὑ. Γρίννου *Th* 330, 81. 108
Ἀντισθένης Κρίτου *Th* 626, 4. 628
Ἀντισθένης Πυθοκράτους *Th* 698. 723
Ἀντισθένης *Th* 622, 3 || 753
Ἀντίστατος *Th* 561
Ἀντιφάνης Θρασωνίδου Πάριος *M* 1242
Ἀντιφάνης *f.* Ἀντιφάνης. Διογένης *Th* 445 = (?)
Ἀντιφάνης *merc. Pt. Th* 327, 271
Ἀντ- *Th* 723
Ἀν. *f.* Διογένης *merc. Pt. Th* 327, 254 || Στρατοκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 302
Ἀν- *N* 127 || *Th* 629 || 724 || *M* 1226, 1
Ἀξιγένης *merc. Pt. Th* 327, 45 = 165?
Ἀξίοχος *merc. Pt. Th* 327, 311
Ἀπελλᾶς *f.* Σωσικλῆς *An* 315
Ἀπελλᾶς *Th* 630
Ἀπελλέας *f.* Πυθέας *Ast* 201
Ἀπελ. *f.* Δίων *merc. Pt. Th* 327, 295
Ἀπε. *f.* Σῖμος *merc. Pt. Th* 327, 156
Ἀπια - -? *Ast* 168, 84
Ἀπιδιάς *liberta Th* 337, 7
Ἀπίδων *s.* Πίδων *f.* Τιμαγόρας *Ast* 211
Ἀπολλόδοτος ἐπιστάτης *a Patroclo Theram missus Th* 320, 8
Ἀπολλόδοτος *merc. Pt. Th* 327, 96 = 225?
Ἀπολλόδωρος Νικάρχου *Ast* 179, 6
Ἀπολλόδωρος *Th* 336, 19
Ἀπολλοδ- *f.* Πύθων *S* 1
Ἀπολλοφάνης Τελεσία Βυβάσσιος *S* 11
Ἀπολλοφάνης *f.* Χάρης *M* 1221
Ἀπολλο- *Th* 338 *B*
Ἀπολλωνία Θεαιδήτου (Θεοδώρου γυνή) *Th* 904
Ἀπολλωνίδας (Κνίδιος) *f.* Ἀγροτέλης *An* 251, 12
Ἀπολλωνίδας *S* 12
Ἀπολλωνίδης *f.* Δικαίαρχος *merc. Pt. Th* 327, 147
Ἀπολλωνίδης *Th* 682, 3
Ἀπολλώνιος Ανα. *merc. Pt. Th* 327, 153
Ἀπολλώνιος Ἀπ. *merc. Pt. Th* 327, 29 = 107
Ἀπολλώνιος Δαμονίκου Τελεμησσεὺς πρόξενος Ἀναφαίων *An* 251, 22
Ἀπολλώνιος Δι. *merc. Pt. Th* 327, 191
Ἀπολλώνιος Εὐμ. *merc. Pt. Th* 327, 105
Ἀπολλώνιος Εὐ. *merc. Pt. Th* 327, 173
Ἀπολλώνιος Θεο. *merc. Pt. Th* 327, 70
Ἀπολλώνιος Κοιράνου *merc. Pt. dux Th* 327, 146 = Ἀπολλώνιος Κοι. 21 = Ἀπολλώνιος 2
Ἀπολλώνιος Μενάνδρου *merc. Pt. Th* 327, 297
Ἀπολλώνιος Μν. *merc. Pt. Th* 327, 64 = 170
Ἀπολλώνιος Νικάνδρου Ἀ - - πρόξενος καὶ εὐεργέτας *Th* 332, 3. 333, 11
Ἀπολλώνιος ὁ καὶ Πάσιππος Πολυούχου *Th* 477
Ἀπολλώνιος Πυθίωνος *Ast* 217
Ἀπολλώνιος Σω. *merc. Pt. Th* 327, 193
Ἀπολλώνιος Φιλήμονος γυμνασιαρχήσας *Th* 460 = Ἀπολλώνιος Φιλ. *Th* 662, 12?

Ἀπολλώνιος Φιλίσκου Ἀσπένδιος, πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 23
Ἀπολλώνιος Χ. *merc. Pt. Th* 327, 258
Ἀπολλώνιος (Περγαῖος) *f.* Ἀρτεμίδωρος *Th* 421 *a. e.* 464, 2
Ἀπολλώνιος *f.* Δημοφῶν *Th* 634, 9 || Διο-? *Th* 706 || Εὐάρεστος *Th* 872 || Ἰσιγένης *Th* 634, 10. Νείκαιος, Σάτυρος *M* 1104, 6. 7 || Φιλήμων *Th* 679 *a* || -μένης *Th* 534, 2
Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 72 = 238 = 281?
Ἀπολλώνιος *Ast* 190 || *Th* 392 *C* 1 || *libertus Th* 330, 19
Ἀπολλώνιος *mercator Cnidius amph. M* 1246
Ἀπολλ-? *Th* 463
Ἀπ. *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 27 = 107
Ἀρασίδαμος *f.* Λαίστρατος. Λεοντίων *N* 93, 16. 17
Ἀρασίμανδρος *Th* 562
Ἀργέα ἁ Δίωνος *Th* 329, 3
Ἀργεία Ἀρχινίκου (τοῦ Ἀρχιβίου) *Th* 823
Ἀργυρίς *Th* 837
Ἀρείπολις Τηλίππου Ἀναφαῖος πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 33
Ἀρελ..(?) *Th* 676 *b*
Ἀρεστ- *liberta Th* 336, 17
Ἀρίθμιος *f.* Ἀρχεμηνίδας *Ast* 186, 2
Ἀρίμιος(?) *An* 250 *v. not.*
Ἀρίσταινος *f.* Ἀστύνομος *An* 293
Ἀρισταιω- *Th* 729 III
Ἀρισταῖος *Th* 744
Ἀριστανδρίδας Ἀνδρίσκου Πυθαϊστάς *T* 34, 26
Ἀριστανδρίδας Ἀριστανδρίδα (τοῦ Ἀριστωνύμου?) *T* 42 *cf.* 41
Ἀριστανδρίδας Ἀριστωνύμου *T* 41 *f.* Ἀριστανδρίδας *T* 42?
Ἀρίστανδρος *f.* Ὀνάσανδρος *T* 33, 12. 34, 17
Ἀρίσταρχος *f.* Ἐπιτέλεια *Th* 330, 105. 106
Ἀριστέας Ἀριστ- *Ast* 222
Ἀριστείδας *f.* Ἀνδραγόρας (Ῥόδιος) *Ast* 214
Ἀριστείδας *T* 33, 17
Ἀριστεύς *f.* Ἀμύντας *S* 7
Ἀριστίας *T* 73
Ἀριστίππα (Ἀντιφάνους γυνά) *Th* 445
Ἀρίστιππος Θεοξένου Ἀλεξανδρεὺς τῶν διαδόχων, ὁ τεταγμένος ἐπὶ Θήρας *Th* 466. 467
Ἀρίστιππος Χάρτου *M* 1193
Ἀρίστιππος *f.* Ἔφηβος *An* 307 || *f.* Νῖνος *An* 313
Ἀριστίων Ἀριστίωνος (Νισύριος) *N* 112
Ἀριστίων Ἀριστοτίμου Πυθαϊστάς *T* 34, 13
Ἀριστίων Φράσωνος τοῦ Ἐμβρότου *N* 113
Ἀριστίων Ὠ.....ος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 8
Ἀριστίων (Θηβαῖος) *f.* Φαινο-. -δαμος *N* 88
Ἀριστίων *mercator Rhodius amph. Th* 997
Ἀριστοβία Βωλοκράτεος *M* 1128
Ἀριστόβουλος Ἀριστομένευς *T* 45, 3. Πυθαϊστάς *T* 34, 3
Ἀριστόβουλος (Τήλιος) *f.* Ἀριστομένης *T* 30
Ἀριστογείτων Διογείτου *T* 54
Ἀριστογένης *f.* Χαιρέφιλος *T* 34, 9
Ἀριστογένης *Th* 337, 6
Ἀριστόγονος ....ίου (*an* [Ἑστια]ίου?) *Th* 428
Ἀριστοδάμας Δαμοσθένευς Πυθαϊστάς *T* 34, 18

Ἀριστοδάμας Καρτιδάμα *Th* 457
Ἀριστοδάμας Χαιροφῶντος *T* 55
Τίτος Φλάβιος Ἀριστόδαμος (Φλαβίου Δαμεινου *f.*) *M* 1110, 4
Ἀριστόδαμος Ἐρασίλα *M* 1194
Ἀριστόδαμος Εὐκλεῖος *p. S* 10, 2
Ἀριστόδαμος Ἰσοκλεῦς *Th* 330, 82
Ἀριστόδαμος Καρτιδάμα *Th* 324, 8. 338 *B* 1. 671 *a* 2. 694, 7. 699 (*iidem?*)
Ἀριστόδαμος Καρτιδάμαντος *Th* 666, 6. ἄρχων 325, 28. πρωτάρχων 326, 2. 23. 52
Ἀριστόδαμος Τεισάνορος *Th* 721, 4
Ἀριστόδαμος Τισάνορος *Th* 878
Ἀριστόδαμος Φιλτία *Th* 627 *b*
Ἀριστόδαμος *f.* Ἀντισθένης *Th* 335 *B* 6
Ἀριστόδαμος *Th* 643
Ἀριστόδημος Εὐβούλου, μητρὸς δὲ Θεοδοσίας *Ast* 223
Ἀριστόδικος *f.* Φαῖνις *N* 93, 15
Ἀριστόδοκος Δαμαρχίδα Πυθαϊστάς *T* 34, 30
Ἀριστόδοκος Δαμοδίκου Πυθαϊστάς *T* 34, 23
Ἀριστόδοκος *T* 31, 22
Ἀριστόκλεια Κυδάρχου ἱαρευσαμένα Ἀθαναίαι *Ast* 184; ἱαρωσαμένα Ἥραι *Ast* 196
Ἀριστόκλεια *M* 1195
Ἀριστοκλείδας *T* 31, 18
Ἀριστοκλῆς Ἀριστοκλοῦς *N* 93, 23
Ἀριστοκλῆς Μενοίτα (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 45
Ἀριστοκλῆς *f.* Φίλαρχος *Ast* 170
Ἀριστοκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 118 = 251?
Ἀριστοκλῆς *Th* 606, 32
Ἀριστοκράτης Ἑρμανδρίδα Πυθαϊστάς *T* 34, 16
Ἀριστοκράτης *T* 74
Ἀριστοκρατίδας *Th* 752
Ἀριστοκρίτα Ἀρχ- *M* 1129
Ἀριστοκ- *Th* 606, 68
Ἀριστόμαχος ἄρχων *An* 248, 5
Ἀριστόμαχος ἔφορος *Th* 336, 2
Ἀριστόμαχος *f.* Πολυκράτης *Th* 338 *A* 2
Ἀριστόμαχος *Th* 629, 5
Ἀριστομβρότα Σιμία *Ast* 224
Ἀριστομένης Ἀριστοβούλου Τήλιος *T* 30
Ἀριστομένης Εὐχαρτίδα τοῦ Καλλιστοδίκου τοῦ Εὐχαρτίδα *T* 43
Ἀριστομένης Τυχασίου Ὀλ[ύνθιο]ς πρόξενος Ἀναφαίων *An* 250, 14
Ἀριστομένης *f.* Ἀριστόβουλος *T* 34, 3. 45, 3 || Δαμπώνασσα *T* 43
Ἀριστομένης *merc. Pt. Th* 327, 30 = 152?
Ἀριστομήδης Φιλέωνος *M* 1157
Ἀριστονίκα Δαμοφῶντος *Ast* 225
Ἀριστόνικος (Πτολεμαιεύς) *f.* Ἀρίων *T* 29
Ἀριστόξενος Ἀριστωνύμου Πυθαϊστάς *T* 34, 14
Ἀριστοπάμων *f.* Ἀγησιππίδας *Th* 475, 7 || Στασιγένης Ἀναφαῖος *Ast* 168, 28
Ἀριστόπολις *merc. Pt. Th* 327, 81 = 117 = 186 = 197?
Ἀριστότιμος Ξενοτίμου Πυθαϊστάς *T* 34, 24
Ἀριστότιμος *f.* Ἀριστίων *T* 34, 13
Ἀριστότιμος *T* 32, 28
Ἀριστοῦχος Χαριτίου *Ast* 179, 8
Ἀριστοῦχος *f.* -ιλος *Ast* 179, 2
Ἀριστόφαμος Ἰσοκλέους *An* 291
Ἀριστοφάνης Ἐρατοσθένους Κνίδιος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 11
Ἀριστοφάνης Ἱππο- *Th* 631. 632
Ἀριστοφάνης Καρτιδάμα *Th* 608. 619, 4 *cf.*
Ἀριστοφάνης Καρτιδάμαντος *Th* 606, 61

Ἀριστοφάνης Κλέωνος *Th* 617, 1
Ἀριστοφάνης Πρα - *T* 32, 27
Ἀριστοφάνης *cf.* Κράτερος
Ἀριστοφάνης *f.* Πελοπίδας *Th* 637
Ἀριστοφάνης *merc. Pt. Th* 327, 78
Ἀριστοφίλε(ι)ος Χαιριγένεος *T* 31, 9. 32, 20
Ἀριστόφιλος Χαριτοκλεῦς *T* 56
Ἀριστόφιλος Χαρσιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου *T* 40, 5 = 44?
Ἀριστόφιλος *f.* Θεύφαντος Αἰγιαλεύς? *Ast* 168, 39
Ἀριστόφιλος *f.* Μενέτιμος *T* 34, 21
Ἀριστόφιλος *T* 34, 22 || 35, 13
Ἀριστοφιλ - *Th* 606, 58
Ἀριστο - *Th* 606, 59 || 773 || 1020*b*? || *M* 1102, 4
Ἀριστὼ Κυδροκλεῦς γυνά *N* 114
Ἀρίστων Ἐπι. *merc. Pt. Th* 327, 101
Ἀρίστων *f.* Ναύφιλος *N* 93, 12. 124
Ἀρίστων *merc. Pt. Th* 327, 176 = 292?
Ἀρίστων *Th* 606, 55 || 710, 6
Ἀριστώνυμος *f.* Ἀριστανδρίδας *T* 41 || Ἀριστόξενος *T* 34, 14 || - ας *T* 32, 11
Ἀρίστω[ν ....]ιδότου Μυκόνιος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 251, 8
Ἀρισ[τ -] *f.* Ἀριστέας *Ast* 222
Ἀριστ - *N* 103, 2 || *Th* 594 || *M* 1127?
Ἀριστ . ν - *Th* 606, 27
Ἀρίων Ἀριστονίκου Πτολεμαιεὺς πρόξενος καὶ εὐεργέτας Τηλίων *T* 29
Ἀρι - *Th* 690*c* || *M* 1074, 5
Ἀρκεσίλας Μοιραγένευς ἀγορανόμος *Ast* 170
Ἀρκ -? *Th* 540
Ἀρμοσίλας (Ῥόδιος, ἱερεὺς Ἁλίου) *amph.* *T* 83
Ἅρπαλος (Ὀλύνθιος) *f.* Σῖμος *T* 41. 42
Ἀρσινόα *Th* 337, 7
Ἀρσινόη *v. ind.* IV 1
Ἀρσι - *f.* - δαμος *M* 1144
Ἀρτεμεισία *An* 1265
Ἀρτέμης Διονυσοδώρου (ἐξ Ἁλικαρνασσοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 46
Ἀρτεμίδωρος Ἀπολλωνίου Περγαῖος *Th* 421*a. e* = Περγαῖος Ἀ. *p. Th* 422 = Ἀρτεμίδωρος *Th* 421*b* 1. 4. 863
Ἀρτεμίδωρος Φιλοστράτου *Th* 382, 3. 623*b*. 681, 4. 700?
Ἀρτεμίδωρος (Σιδήτης) *f.* Νουμήνιος *Th* 834
Ἀρτεμίδωρος *merc. Pt. Th* 327, 125
Ἀρτεμίδωρος *Th* 606 *ap.* 21
Ἀρτέμων Ἐπα. *s.* Ἐρα. *merc. Pt. Th* 327, 232
Ἀρτέμων Κλ. *merc. Pt. Th* 327, 233
Ἀρτυμήδα *Th* 822
Ἀρ[χ]α[γ]όρας?] *f.* Κράτεια *M* 1207
Ἀρχέας Ἀρχεβουλίδευς (*s.* Ἀρχέα τοῦ Εὐκλεῦς?) τοῦ Νειτάδα *Ast* 215 *c. nota*
Ἀρχέας(?) Εὐκλεῦς(?) τοῦ Νειτάδα(?) *v. supra*
Ἀρχεβουλίδης(?) Νειτάδα(?) *v. supra*
Ἀρχέβωλος *Ast* 221*B* 7
Ἀρχέδαμος *f.* Τιμήσιος *Th* 682, 4
Ἀρχέδωρος Δα. *merc. Pt. Th* 327, 59
Ἀρχέλαος *Th* 382, 6
Ἀρχεμηνίδας Ἀριθμίου *Ast* 186
Ἀρχεμηνίδας *Ast* 221*B* || *f.* Ἀνδροσθένης. Ἱεροφῶν *Ast* 228
Ἀρχιαναχτὶς Ἐράτωνος *M* 1196
Ἀρχίας *merc. Pt. Th* 327, 47 = 215?
Ἀρχίβιος *f.* Ἀρχίνικος *Th* 823
Ἀρχίβιος *merc. Pt. Th* 327, 27 = 102 = 150?
Ἀρχίδαμος (Ῥόδιος, ἱερεὺς Ἁλίου) *amph.* *S* 26
Ἀρχίδαμος *f.* Τιμήσιος *Th* 682, 4

Ἀρχίδαμος *merc. Pt. Th* 327, 110 = 185 = 291
Ἀρχίδημος *merc. Pt. Th* 327, 163
Ἀρχικύδης *f.* Ἐτέαρχος *N* 116
Ἀρχιμήδης Μελησάνδρου *M* 1197
Ἀρχινίκα Ἀντιμέδοντος (γυνὰ δὲ Διοτίμου) *Th* 507
Ἀρχίνικος Ἀρχιβίου *f.* Ἀργεία. Ἰσθμώ *Th* 823
Ἀρχίνικος Γοργώπα *Th* 330, 86 *f.* Γοργώπας *Th* 330, 87
Ἀρχῖνος *Th* 436, 6
Ἀρχίπολις *T* 32, 26
Ἀρχίππα Εὐαγόρα (γυνὰ δὲ Δωριμάχου) *Th* 486
Ἀρχιτέλης *Th* 838
Ἀρχιὼ Ἀγαθοκλέος *M* 1130
Ἀρχόνικος *Ph* 1063
Ἀρχὼ *Ast* 192
Ἀρχωνίδας Εὐκλεῦς ἐπεστάτει *Ast* 173, 51 *cf.* 172, 10. 32
Ἀρχωνίδας Κρατησίππου *An* 247, 4 || 289
Ἀρχωνίδας Σωκλεῦς *An* 249
Ἀρχωνίδας Σωσικλέους *An* 292
Ἀρχωνίδας Σωσικλεῦς Ἀναφαῖος πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 29
Ἀρχωνίδας Τελεσιγένους ὁ καλούμενος Πίνδαρος *An* 285
Ἀρχωνίδας *f.* Εὐκλῆς *Ast* 172, 10. 32 *cf.* 173, 51
Ἀρχωνίδας *f.* Τελεσιγένης *An* 283
Ἀρχ - *f.* Ἀριστοκρίτα *M* 1129 || - ς *Th* 432
Φλαβία Ἀρχ - *M* 1105, 3
Ἀρχ. *mercator Rhodius? amph. Th* 998
Ἀρχ - - *N* 94, 5
Ἀρ. *f.* Δημήτριος *merc. Pt. Th* 327, 240
Ἀρ. *f.* Στρατοκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 277
Ἀρ - *Th* 626. *M* 1105, 7
Ἀσίνιος Γάλλος *Ast* 174, 11
Ἀσκλᾶς Ἀ . α - *Th* 640, 15
Ἀσκληπιάδης β' ἄρχων *Th* 478
Ἀσκληπιάδης *f.* Μ. Αὐρ. Ἰσοκλῆς *Th* 481, 6 || Παυσανίας Αἰγιαλεὺς *Ast* 168, 41 || Σαραπίων Λαοδικεὺς *Th* 410
Ἀσκληπιάδης *merc. Pt. Th* 327, 68 = 174 = 176?
Ἀσκληπιάδης *Th* 633
Ἀσκληπιὰς Δωροθέου *Th* 520. 521
†Ἀσκληπιόδοτος πρεσβοίτερος *M* 1238, 3
†Ἀσκλῆπις πρεσβοίτερος *M* 1238, 2
Ἀστυδικίδας *Th* 542
Ἀστυκράτης *Th* 563
Ἀστυκρατ[ίδας] *Th* 564
Ἀστυκρα - *Th* 542
Ἀστύμαχος *Th* 565
Ἀσ[τυμήδης] (Ῥόδιος ναύαρχος) *N* 103, 8
Ἀστύμονος *Th* 566
Ἀστύνομος Ἀρισταίνου *An* 293
Ἀσωπίδας *Th* 774
Ἀσ. *f.* Θεόδωρος || Ὀροφατίδας *merc. Pt. Th* 327, 138. 299
Ἀταλάντη *T* 75
Ἄτταλος Χα. *merc. Pt. Th* 327, 130
Ἄτταλος? (Ἀρκεσινεύς) *Ast* 168, 17
Ἄτταλος *f.* Ζηνόδοτος *merc. Pt. Th* 327, 289
Ἄτταλος *merc. Pt. Th* 327, 236
Ἄτταλος *Th* 344, 1
Αὐήμερος *v.* Εὐήμερος
Αὖκτος Ῥουφίωνος *Th* 824
Αὖκτος = *Auctus Ph* 1063, 5 = 2
Αὐρηλία *v.* Εὐγένια. Εὐποσία
Αὐρήλιος *v.* Διονύσιος. Ἐπαφρᾶς. Ἑρμῆς. Ἰσοκλῆς. Κλεοτέλης. Λεωνίδης. Τυχάσιος. Φιλόξενος.
Αὐτέας (I) *f.* Ἀλκιβία *M* 1122, 4

Αὐτέας (II) (Ἀλεξίνου τοῦ Φιλοθέου) *M* 1122, 3
Αὐτοβώλα *M* 1163
Αὐτομέδων *f.* Χαιρυλίς *M* 1220
Αὐτομήδης *f.* Χαιρυλίς *M* 1220
Αὐτοφρᾶς *f.* Παυσικλῆς *M* 1183
Αὐτ . . . . . *N* 103, 3
Αὐφρόσυνος *v.* Εὐφρόσυνος
Αὐ - *f.* - οχος *M* 1146
Ἀφ(ρ)οδισία *Th* 337, 5
Ἀφροδίσιος Ἐρ - - Ἀσπένδιος πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 21
Ἀφροδίσιος Ζαι. *merc. Pt. Th* 327, 95
Ἀφροδίσιος Ἡρ. *merc. Pt. Th* 327, 44
Ἀφροδίσιος *merc. Pt. Th* 327, 222
Ἀφροδίσιος *Th* 638*b* 1 || 671*a* 4 || 677, 4
†Ἀφροδοῦς *Th* 968
Ἀφ. *f.* Ἡρόθεμις *merc. Pt. Th* 327, 32 = 192
Ἀχαιὸς Ἀχαιοῦ (δημιουργός) *M* 1104, 6
Ἀχιλλεύς *f.* Ἀλέξανδρος *Th* 820
Ἀ . . . . ος Μνασιδάμου πρόξενος Ἀναφαίων *An* 250, 12

Βαθυκλῆς *Th* 537 || 839
Βάκαλος *Th* 812
Βάκχιος Σά[τ]ου ὑπογυμνασιαρχήσας *M* 1091
Βάκχων *Ast* 234
Βάκχων *merc. Pt. Th* 327, 43 = 119 = 219?
Βάρβαξ *Th* 543
Βάρων *Th* 764
Βασιλείδης Ὀνασιφῶντος (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 52
[†Βασίλιος Φιρμίου *Th* 963 *c. nota*]
Βασιλοδίκα Θρασυλέοντος *Th* 330, 103
Βασιλόκλεια Λακράτους ἱέρεια Ἥρας Δρομαίας *Th* 513*a*
Οὐλπία Νοβία Βασιλόκληα Νοβίας Βειβίας θυγάτηρ (Πέλοπος γυνά) *Th* 870
Βάσσος *v.* Ὀφέλλιος
Βάτας *f.* Μαῦα *T* 32, 18
Βάτων Φίλωνος γυμνασίαρχος τῶν ἀλειφομένων *Th* 331
Βάτων *merc. Pt. Th* 327, 50 = 178?
Βά[των?] *f.* Φιλωνίδης *merc. Pt. Th* 327, 243
Βαχχυλίδας *Th* 672, 4
Βειβία *v.* Νοβία
Βίαιος *homo deusne? Th* 567
Βιβία Νομμονος γυνή *An* 280
Βιεττὸς Ἐνετίωνος *Ast* 191. *eiusdem f.* Σύρος *Ast* 178, 2
Βίων *Th* 775
Βλάστη Βλάστου *An* 275
Βλάστος *f.* Βλάστη *An* 275
Βλέπυς *Th* 776. 777
Βλόσων *f.* Σῖμος *T* 33, 16. 34, 20
Βόηθος Σιμ - *T* 32, 22
Βόηθος *Th* 702 || [727]
†Βοιθίων *Th* 935
Βόλων Πατροκλεῦς ἐξ Ἁλικαρνασοῦ πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 48
Βόλων *f.* Πυθίων (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 47
Βότρυς Ἱμεροφῶντος τοῦ Ἱμέρτου *Th* 444
Βουλαγάθα Ἀνδροτίμου γυνὰ δὲ Συμία Νισυρία *N* 95
Βουλαγόρας Κλευδίκου *f.* Κλεύδικος *N* 95
Βουλακράτης *f.* Κύδαρχος *N* 93, 22
Βουλευτῖνος *Ast* 235
Βουλίας Μ - - *M* 1178
Βούλων Ἀ - - *f.* Ἀγίας *Th* 333, 12
Βριθὼ Κρατησιλόχου *Th* 493
Βριθὼ Προκλείδα *Th* 490
Βρόμιος Ὡρ. *merc. Pt. Th* 327, 237

Βρουκίων *f.* Τυχαρέτα *M* 1140
Βωλαγός *M* 1131
Βωλακράτης Ἀγλωσθένους (*s.* Ἀγνοσθ.) *f.* Στάρτοφος *Th* 330, 86. 87
Βω[λακράτης] *f.* Θήρων *Th* 663
Βωλοκράτης *f.* Ἀριστοβία *M* 1128
Βῶλος(?) *Th* 858

Γάϊος Ῥωμαῖος στρατευσάμενος *S* 7
Κλαύδιος Γαλλείνας ἱερεὺς (Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγείας) *M* 1085
Γάλλος *v.* Ἀσίνιος
Γάμος Εὐλιμένου ἐφηβεύσας *Th* 339, 17
† Γάμος(?) *M* 1239, 6
Γειτάδας? *v.* Νειτάδας
Γελάσιος *Th* 346, 9 || 346, 10
- ος Γέλλιος - - του Τρωμεντίνα Κᾶρος *Th* 519
Γλαῦκος *Th* 405
Γλαῦκος Μάγνης *T* 31, 24
Γλυκερία *M* 1198
Γναῖος *Th* 434
Γνησικράτης Φιλοθέου καθ' ὑ. Διοκύδευς *Th* 508
Γνησικράτης Με[λεΐππου?] *Th* 634, 3
Γνησικράτης *f.* [Πέλοψ] *Th* 335*B* 3
Γνησικράτης *Th* 606, 73
Γνωμαγόρας Δωροθέου Νεισύριος *N* 104
Γνωμαγόρας *f.* - εια *N* 103, 2
Γνωσίδικος *T* 35, 15
Γόργαιθος Διοτίμου *Ast* 226
Γόργαιθος Μικίωνος δικαστὴς *Ast* 172, 10. 31
Γόργαιθος *f.* [Μικίων] *Ast* 226. 227 *corr.*
[Γορ]γίας *Th* 335*A* 6
Γοργίδας Φίλτωνος *f.* Φίλτων *N* 135
Γοργοσθένης Γοργοσθένους *Th* 896
Γοργοσθένης Ξε. *Th* 732
Γοργοσθένης Πραταιμένους ἄρχων *Th* 475, 6
Γοργοσθένης *f.* - σθένης *Th* 500
Γοργοσθένης *Th* 341, 10 || 635. 636 || 703, 5
Γοργοσθένης *merc. Pt. Th* 327, 252
Γοργὼ *Ast* 197
Γοργώπας Ἀρχινίκου (τοῦ Γοργώπα) *Th* 330, 87
Γοργώπας Ἐχεστράτου *Th* 330, 88
Γοργώπας Καρτιδάμα *Th* 330, 88
Γοργώπας *f.* Αἰνησίππα. Μνασὼ *Th* 330, 102 || Ἀρχίνικος *Th* 330, 86 || Καρτιδάμας *Th* 489
Γρίννος *f.* Ἀντισθένης *Th* 330, 82. 108. Ἐπικτήτα 330, *praescr.* 3. 110
Γρίννος *Th* 1032

Δαιδω -(?) *Th* 814, 2
Δαϊκράτης *Th* 637 = 660?
Δαϊμένης (Μακεδών) [*Th* 334, 15]
Δαΐφρων *Th* 813
Δαμάγητος Τιμαπόλιος ἱερεὺς Ἀσκλαπιοῦ *S* 1
Δαμαγόρας Τεμβριαῖος *M* 1153
Δαμαίνετος Μενεκράτου *M* 1199
Δαμαίνετος Φερεκύδου *M* 1123, 2 *f.* Κλεώνυμος. Σ[αμοκλῆς?] Φερεκύδης *M* 1123, 2
Δαμαίνετος *f.* Κυδίλα *M* 1190
Δαμανὶς *Th* 986
Δαμάνθης *f.* Ὄνασις *N* 125
Δαμαρχίδας *f.* Ἀριστόδοκος *T* 34, 30
Δαμασίστρατος *merc. Pt. Th* 327, 194
Δαμάτριος Θεοφάνεος *Ast* 185
Δαμάτριος Ἱππία *Ast* 202, 3
Δαμάτριος *f.* Ἡρογείτων *T* 57
Δαμάτριος *N* 1261, 3
Δαμέας *T* 35, 12

Φλάβιος Δαμεῖνος I *f.* Τ. Φλ. Ἀριστόδαμος. Τ. Φλ. Δαμεῖνος II *M* 1110
Τ. Φλάβιος Δαμεῖνος II (Τ. Φλαβίου Δαμείνου) ἱερεύς (*Traiani imp.*) *M* 1110
Δαμόδικος *f.* Ἀριστόδοκος *T* 34, 23
Δαμόδικος *T* 33, 2
Δαμόθεμις *merc. Pt. Th* 327, 171
Δαμόθεος *merc. Pt. Th* 327, 253
Δαμοκράτης *f.* Ἡρογείτων *T* 34, 31 || *f.* Τίμαρχος *T* 34, 5
Δαμοκράτης Ἐφέσιος *N* 96, 12
Δαμοκρέων *M* 1076
Δαμοκρίνης Νικάνορος *Th* 498. 638*a*
Δαμοκρίνης *f.* Μόν[ιμος?] *Th* 392 *B* 2 || Νεικάνωρ *Th* 876 || Σιμίας *N* 128
Δαμοκρίνης *Th* 701
Δαμόνικος Καλλίνου *N* 98, 8
Δαμόνικος (Τελεμησσεύς) *f.* Ἀπολλώνιος *An* 251, 22
Δαμόνικος *Th* 767
Δαμοσθένης *f.* Ἀριστοδάμας *T* 34, 18
Δαμοσθένης (Σιμία?) *T* 32, 24
Δαμόστρατος Θρασυπείθευς *An* 309
Δαμόστρατος *Th* 471
Δαμοσ - *f.* Μα - λη *Ph* 1062
Δαμοτέλης Καλλίππου ἀγορανόμος *Ast* 169
Δαμότιμος Παταίκου *M* 1200
Δαμοφῶν *f.* Ἀριστονίκα *Ast* 225
Δαμοφῶν *merc. Pt. Th* 327, 283
Δαμόχαρις *Th* 606, 44 || 703, 1 || 755
Δάμων Δάμωνος *M* 1201
Δάμων *M* 1159
Δαμώνασσα *Th* 502 || 840
Δαμωφέλης Δαμ - *T* 36, 5
Δάοχος Σισύφου Θεσσαλὸς ἐκ Φαρσάλου πρόξενος Ἀναφαίων *An* 251, 4
Δάρδανος *Th* 916 || *homo deusne? Th* 408*b*
Δάσιος(?) *f.* Ἴων *M* 1198
Δάφνος Δάφνου *Th* 694, 4
Δα. *f.* Ἀρχέδωρος *merc. Pt. Th* 327, 59
Δα - - *f.* Νικάνωρ *Th* 729 I *cf.* Δαμοκρίνης
Δεῖνος *f.* Μενεκρατώι *M* 1167
Δε(ῖ)νος(?) *Th* 537 *cf. not. n.* 557
Δεινόστρατος - - Α - πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 79
Δειονυσία *N* 147
Δε(ι)νώ(?) *Th* 537*b*
Δέκιμος Νεικασίωνος *Th* 346, 5
Δεξικλῆς *f.* Πρῶτος *Th* 339, 20
Δεξικλῆς *Th* 639 || 690*a*? || *M* 1150?
Δεξίλας Λαδάμαντος *M* 1202
Δήμαρχος *merc. Pt. Th* 327, 123
† Δημέας *Th* 936
Φλ. Κλαυδία Δημητρία Αἰλιανή *Th* 325, 13
Δημητρία (γυνὰ δὲ Καλλισθένευς) *Th* 337, 9
Δημήτριος Τ - - *Th* 719
Δημήτριος *f.* Ἄνα *Th* 821 || Νικασικρίτα *An* 287
Δημήτριος *merc. Pt. Th* 327; Ἀρ. 240 || Δη. 115 = 189 || Δω. 257 || Με(γαλλ -?) 273 || *sine patre* 57
Δημήτριος *Th* 638*b* 8 || 640, 3 || 682, 2 || 730, 7
Δημήτριος πορθμεύς *N* 146
Δημήτριος *libertus Th* 337, 7
Δημίας Νεικασίωνος *Th* 346, 5
Δη[μ]ό[κριτ]ος? *Th* 930
Δημόνομος(?) Διονυσίου *Th* 733, 5
Δημοσθένης *f.* Νικασία *M* 1210
Δῆμος -? *s.* Δημοσ - *Th* 857
Δημοφῶν Ἀπολλωνίου *Th* 634, 9
Δημοφῶν *Th* 607
Δη. *f. merc. Pt. Th*: Δημήτριος 327, 115 = 189 || Μεγαλλῆς 327, 84
Διαγόρας *merc. Pt. Th* 327, 241
Δίαιτα *liberta Th* 336, 22
Διάλϙων(?) *Th* 568
Διαπύριος *f.* Ἡροφίλα *M* 1205
Διδύμανδρος *f.* Κίμων *T* 47
Διδύμαρχος *f.* Θαλίαρχος *N* 89
Δίης *merc. Pt. Th* 327, 229
Δίης *gen.* Διῶς (Σολεύς) *f.* Ἀντίπατρος *N* 141
Δικαίαρχος Ἀπολλωνίδου *merc. Pt. dux*(?) *Th* 327, 147
Δικάφιλος *f.* - ωρος *M* 1145
Διόγειτος Φιλτοδάμου Πυθαϊστάς *T* 34, 15
Διόγειτος *f.* Ἀριστογείτων *T* 54
Διογένης διοικητὴς (βασιλέως Πτολεμαίου) *Th* 327, 7
Διογένης Ἀθη. *merc. Pt. Th* 327, 74 (*cf.* 333, 8?)
Διογένης Ἀντιφάνους *Th* 445 = (?)
Διογένης Ἀν. *merc. Pt. Th* 327, 254
Διογένης Διοπίθο(υ)ς *An* 306
Διογένης *f.* Ἀθήναιος *Th* 333, 8 (*cf.* 327, 74?) || Ἄνθος 339, 22
Διογένης *merc. Pt. Th* 327, 270
Διογένης *Th* 337, 2 || *Ph* 1064, 2
Διόγνητος *merc. Pt. Th* 327, 51
Διόγνητος *Th* 841
Διόδαμος *merc. Pt. Th* 327, 129
Διόδωρος Ἐρυ. *merc. Pt. Th* 327, 211
Διόδωρος Ἑστιαίου *Th* 665, 2. 733, 1. ἐδαμοθείνησε *Th* 335 *B* 13
Διόδωρος Κλεινοσθένους *Th* 700
Διόδωρος Με. *merc. Pt. Th* 327, 168
Διόδωρος Φιλοκράτους *Th* 614, 1. 616, 1. 618, 1. ἐφηβεύσας 339, 10
Διόδωρος *f.* Ἑστιαῖος *Th* 501. 608. 619 || Κριταρίστα *Th* 420 || Μνασίκριτος *Th* 522 I 3 || Φιλοκράτης *Th* 509
Διόδωρος ὁ φιλοπαίκτης *Th* 1028
Διόδωρος *Th* 647*a*
Διοκλῆς *f.* Ῥησίδικος *Ph* 1066
Διοκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 114. 160
Διοκλῆς *Th* 443
Διοκύδης Δωροκρίτου *f. ad.* Γνησικράτης Φιλοθέου *Th* 508
Διομένης *merc. Pt. Th* 327, 19
Διομήδης *Th* 704. 705
Διονυσία Ὀνασίμου *M* 1203 = 1235, 5. 6
Διονυσία (Τυχικοῦ γυνή) *Th* 914
Διονύσιος Ἀντιόχου *Th* 530, 7
Διονύσιος Διονυσίου (Κνίδιος πρεσβευτής *Ast* 174, 6
Διονύσιος Διονυσίου τοῦ Διονυσίου (Κνίδιος πρεσβευτής) *Ast* 174, 6
Διονύσιος Θεοπόμπου ἐφηβεύσας? *Th* 340, 17
Διονύσιος Πρωταρχίδα *Th* 519, 7
Διονύσιος *f.* Δημόνομος(?) *Th* 733, 6 || Λεύκιος (Σμυρναῖος) *Ast* 172 || Νίκαρχος *Th* 606, 22 || Σωτίων *An* 252, 14 || -ήναιος *M* 1235
Μαρ. Αὐρ. Διονύσιος Ἑρμοῦ Νει(σύριος) ἱερεὺς Διονύσων *N* 164
Διονύσιος *merc. Pt. Th* 327, 93 = 212 = 259 = 312?
Διονύσιος *N* 148 || 149 || 150 || *An* [252] || *Th* 346, 9 || 880, 5 || †937
Διονυσόδωρος *f.* Ἀρτέμης (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 46
Διονυσόδωρος *merc. Pt. Th* 327, 162 = 256?
Διονυσοφάνης *merc. Pt. Th* 327, 290.
Διοπίθης *f.* Διογένης *An* 306
Δῖος *mercator Rhodius amph. N* 166
[Διοσκου]ρίδας? *amph. Cnid. Th* 1004
Διότιμος *f.* Γόργαιθος *Ast* 226 || Τελεσικράτεια *Th* 507
Διότιμος *Th* 335 *A* 10
Διόφαντος *merc. Pt. Th* 327, 28 = 149?
Διοφαντ - *Th* 606, 37
Διοφαν - *Th* 734
Δι[οφ]ῶ[ν] (Φολεγάνδριος) *f.* Λυσιτέλης *An* 252, 16
Διο - Ἀπολλωνίου(?) *Th* 706
Διο -? *M* 1127, 1
Δίπολις *f.* Χάρμιππος *An* 302
Διφιλίδας *M* 1256
Δίφιλος *merc. Pt. Th* 327, 26 = 58 = 151?
Δίων Ἀγαθοστράτου (τοῦ Κρατησιλόχου τοῦ Φοίνικος) *Th* 330, 90
Δίων Ἀπελ. *merc. Pt. Th* 327, 295
Δίων Καρτιδάμα *Th* 493
Δίων Κρατησιλόχου *Th* 381
Δίων Πυθ. *merc. Pt. Th* 327, 60
Δίων (ἐπίσκοπος κοινοῦ) *Th* 329, 13
Δίων *f.* Ἀργέα *Th* 329, 3
Δι . . . ης Ἀντιγένευς (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 60
Δι. *f. merc. Pt. Th*: Ἀπολλώνιος 327, 191 || Μένανδρος 327, 86
Δομέστι[κ]ος *Th* 1006
Δομετία *v.* Κορνηλία
Δομετιανός *v.* Κορνήλιος
Δομιτία *v.* Κορνηλία
† Δορκάς? *Th* 938
Δροῦθος *f.* Κλείτων *T* 33, 14. 34, 8
Δροῦθος *T* 76
Δυμὰν Ἑρμαίου *Th* 550
Δωριεύς *Th* 548
Δωρίμαχος II Νικίππου *Th* 486
Δωρίμαχος I *f.* Νίκιππος *Th* 485 [733, 13?]
Δωροθέα Ἡρακλεῶτις *S* 14
Δωρόθεος Δωροθέου *Th* 640, 5
Δωρόθεος Ἰσοκράτους(?) *Th* 641
Δωρόθεος Φιλοκράτους *Th* 711, 3
Δωρόθεος Χα. *Th* 653*b*
Δωρόθεος *f.* Ἀσκληπιάς *Th* 520. 521 || *f.* Γνωμαγόρας Νεισύριος *N* 104
Δωρόθεος *merc. Pt. Th* 327, 92 = 262?
Δωρόθεος *Th* 672, 2 || 694, 3 || 703, 7
Δωροκλείδας Ἀγαθοστράτου (τοῦ Κρατησιλόχου τοῦ Φοίνικος) *Th* 330, 91
Δωροκλείδας Ἱμείροντος *Th* 390
Δωρόκριτος *f.* Διοκύδης *Th* 508
Δωρ - *f.* Κῦδρις *M* 1136
Δωσισθένης *f.* Ἀγνοσθένης *Th* 491. 492
Δω. *f.* Δημήτριος *merc. Pt. Th* 327, 257
Δω - *f.* Νικ - *Th* 733, 13 *cf.* Δωρίμαχος
Δ - *f.* Καλλῖνος? *S* 13
Δ - ὑπογυμνασιαρχ. *Th* 391*a* 3
Δ - *Th* 338 *B*

Ἔαρ Σαμία *S* 15
Ἔβγητος(?) *Ths* 1056
Ἐβίκτητος? *Th* 923 *not.*
Ἐβικτοῦς (Σωτῆρος γυνή) *Th* 905
Ἐβικ[τοῦς?] *Th* 923 *not.*
Ἐβίτητος *f.* Ἔβιτος *Th* 893
Ἔβιτος Ἐβιτήτου *Th* 893
Ἐδρίαρχος *f.* Κάρπων. Κυδροκλῆς. Σιμίας *N* 93, 6. 10. 5
Ἐθέλων *Th* 569
Εἰκόνιον (Στασίμου γυνή) *M* 1232
Εἰρήνα *liberta Th* 337, 9
Εἰρηναῖος (Εἰρηναίου) *Th* 919*b*
Εἰρηναῖος Νικίου Ἀλεξανδρεὺς ὁ γραμματεὺς τῶν κατὰ Κρήτην καὶ Θήραν καὶ Ἀρσινόην τὴν ἐν Πελοποννήσωι στρατιωτῶν καὶ μαχίμων καὶ οἰκονόμος τῶν αὐτῶν τόπων *Th* 466
Εἰρηναῖος *f.* Φιλόξενος *An* 286
Εἰρηναῖος *Th* 919[*a*]*b*
Εἰρωνεία *N* 151
Ἑκαταῖος *f.* Πεισίδαμος *Ast* 179, 7
Ἑκαταῖος Θρᾷξ *N* 96, 15
Ἑκατ - *Th* 757, 4
Ἑκα - *f.* Ἀνη - (Α - -) *Ast* 168, 70
Ἔκφαντος *M* 1075
† Ἐλευθώ *Th* 969
Ἕλιξ *An* 318
Ἑλλαγόρας *M* 1164
Ἑλλάνικος - - Α - - πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 81
Ἐλπίζουσα (Τυχασίου γυνή) *Th* 894
† Ἐλπίζων πρεσβοίτερος *M* 1238, 3
Ἔλπις *M* 1124, 7
Ἔλ[σ]ων (Ἔλ[π]ων?) *f.* Πυθέας *Th* 333, 2
Ἐμβάρης *Th* 437
Ἔμβροτος *f.* Φράσων *N* 113
Ἐμπειρία *S* 19
[Ἐνά]ρετος? (Κνώσιος) *f.* Κύψελος *An* 254, 11
Ἐνατίων *f.* Βιεττός *Ast* 191. Ὠφελίων *Ast* 178, 1. 4
Ἔνδοξος *Th* 677, 7
Ἐνιπαγόρεια Εὐαγόρα *Th* 489, 2
Ἐνπεδοκλῆς *Th* 536 = 570?
Ἔνπυλος *Th* 536
Ἐνφέρης *Th* 536
Ἐξακέστα Φιλίου *M* 1180
Ἐξάκεστος *f.* Ἀκταίων *S* 1
Ἐπάγαθος *f.* Σωτάδας *An* 316
Ἐπάγαθος(?) *Th* 638*b* 10 || [640, 7?]
Ἐπάγατος *Th* 764 || [640, 7?]
Ἐπαιν - *Th* 729 I
Μ. Αὐρ. Ἐπαφρᾶς Ἐπαφρᾶ ἄρχων *Th* 484, 7
Ἐπαφρᾶς (Ἀντιοχεύς) *f.* Ζωσίμη *N* 139
Ἐπαφρᾶς *f.* Σώτηρα *Th* 925
Ἐπαφρᾶς *Th* 909
Ἐπαφρίων *f.* Εὐγένια Νεισυρία *N* 164
Ἐπαφρόδειτος Φιλοτίμου *Th* 611, 4. 642. ἐφηβεύσας *Th* 339, 13
Ἐπαφρόδειτος *f.* Κάλλιστος *Th* 827 || Φιλόλογος *Th* 339, 12
Ἐπαφρόδειτος *Th* 341, 6. [618, 6] || 903
Ἐπαφρόδιτος *f.* Ἀγάπημα *Th* 886
Ἐπαφρόδιτος *Th* 662, 18 || 739, 4
Ἐπαφρ - *Th* 643
Ἐπα. *s.* Ἐρα. *f.* Ἀρτέμων *merc. Pt. Th* 327, 232
Ἐπείκτησις *N* 159
Ἐπεικτη - *Th* 1038
Γάϊος Ἰούλιος Μνησικλείδου υἱὸς Ἐπιάναξ, ἱερεὺς διὰ βίου (*imperatorum*) *M* 1116
Ἐπιάναξ II Ἀγησιμένου *M* 1084
Ἐπιάναξ I *f.* Ἀγησιμένης *M* 1090. 1084. Ὀνόμαρχος *M* 1090
Ἐπιγένης Λο[κρός?] *f.* Πύθαρχος *Th* 332, 4
Ἐπίγονος Ἀγαθάνορος *T* 33, 11
Ἐπίγονος Λέπτωνος *Ast* 220, 5
Ἐπίγονος *f.* Φιλόφρων *Ast* 168, 26
Ἐπίγονος *Th* 624 || 680, 4
Ἐπίγονος *mercator Rhod. amph. T* 84
Ἐπίκτησις Μελίτωνος *An* 311
Ἐπίκτησις (Εἰρηναίου γυνή) *Th* 919[*a*]*b*
Ἐπίκτησις (Ζωσίμου γυνή) *Th* 1266
Ἐπικτήτα Γρίννου (γυνὰ δὲ Φοίνικος) *Th* 330, *praescr.* 2. 68. 110. 124. 130. 185. 194
Ἐπικτήτα *Th* 330, 101 || 346, 7
† Ἐπίκτητος *Th* 939
† Ἐπικτὼ πρεσβῦτις *Th* 933
Ἐπικύδης *merc. Pt. Th* 327, 75. 166
Ἐπίλογος Λύκου *M* 1165

Ἐπίλογχος Ἐπιλόγχου ὑπογυμνασίαρχος Th 339, 5
Ἐπίλογχος Th 382, 6 || 416 || 701, 4 || [707] || 710, 2
Ἐπίλονχος Th 730, 4
Ἐπίλ[υθος?] Th 551
Ἐπιμήδης f. . . . ων . . . ιος An 252, 18
Ἐπίνικος merc. Pt. Th 327, 34 = 104 = 159?
Ἐπίνικος Th 606, 75
Ἐπισκευαστικός f. Εὐφραίνουσα Th 504
Ἐπιτέλεια Ἀριστάρχου Th 330, 105. 106
Ἐπιτέλεια Κρεωντέλους An 274
Ἐπιτέλεια Φοίνικος (γυνὰ δὲ Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος) Th 330, 5. 36. 51. (58). 60. 70. 101. (111). 113
Ἐπιτερπὴς Σαίνιος (fem.) Th 444
Ἐπιτευγ - M 1225
Ἐπίτευξις (Ἀλεξίωνος γυνή) Th 918
Ἐπιτιμίδας Πυθαγόρου Σολεύς Th 835
Ἐπιτιμίδας merc. Pt. Th 327, 134
Ἐπιτυχία (Στεφάνου γυνή) Th 913
Ἐπίφοβος Th 778
Ἐπίφραστος Φιλοδεσπότου Th 708
Ἐπίχαρις . . . αναίου M 1204
Ἐπίχαρμος f. Εὐκράτης N 117
Ἐπίχαρμος Th 646
Ἐπίχαρμος Σολεύς N 103, 15
Ἐπιχαρ - Th 767 b
Ἐπι. f. Ἀρίστων merc. Pt. Th 327, 101
Ἐπόνφης Ἀθηναῖος Πανδιονίδος φυλῆς Κυθέρριος M 1187
Ἐρασίκλεια Ἐρατοκράτους Th 871
Ἐρασικλῆς Th 596
Ἐρασίλας f. Ἀριστόδαμος M 1194
Ἔρασις Th 335 A 11
Ἐράτα N 152
Ἐρατοκράτης Ἐρατοκράτους Th 644
Ἐρατοκράτης f. Ἀγησίλοχος Th 637. 694, 3 || Ἐρασίκλεια Th 871
[Ἐρα]τοσθένης (Κνίδιος) f. Ἀριστοφάνης An 252, 11
Ἐράτων f. Ἀρχιανακτίς M 1196
Ἐρα. v. Ἐπα. f. Ἀρτέμων merc. Pt. Th 327, 232
Ἐργῖνος f. . . . . χος N 93, 3
Ἐρέτριος(?) Th 606, 52
Ἔριφος f. Χαιρεστίς M 1186
Ἐρίφων Th 779
Ἑρμαγένης merc. Pt. Th 327, 36 = 90 = 208?
Ἑρμαῖος Ἔρωτος ἐφηβεύσας Th 339, 16
Ἑρμαῖος f. Δυμάν Th 550
Ἑρμαῖος Καβαλεύς T 68
Ἑρμαῖος merc. Pt. Th 327, 161
Ἑρμανδρίδας Ἀλεξιμάχου T 33, 18
Ἑρμανδρίδας Εὐφραγόρα T 33, 13
Ἑρμανδρίδας f. Ἀριστοκράτης T 34, 16 || Ἑρμόδοκος T 31, 12 || Ἑρμοκρηῦν T 34, 27
Ἑρμάφιλος Ἱλάρου Th 638 b 9
Ἑρμέρως Ζωσίμου Th 902
M. Αὐρ. Ἑρμῆς Ἑρμοῦ ἄρχων Th 484, 8
† Ἑρμῆς ὁ πρεσβύτερος f. Ἑρμῆς N 107
Ἑρμῆς f. Μαρ. Αὐρ. Διονύσιος N 164
Ἑρμῆς N 154
Ἑρμίας Th 703, 4 || 842
Ἑρμίας merc. Pt. Th 327, 88
Ἑρμιόνη Ἐφεσία N 144
Ἑρμιόνη S 20
Ἕρμιππος f. Νικοφῶν T 62
Ἑρμογένεια An 294
Ἑρμογένης Προκλίδα An 260
Ἑρμογένης N 153
Ἑρμογ(ένης) Th 638 a 3
Ἑρμόδοκος Ἑρμανδρίδα T 31, 12
Ἑρμόδοκος Ἑρμοκρῶντος Τήλιος T 50
Ἑρμόδοκος Χαρσιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου T 40, 4
Ἑρμόδοκος f. [Ἑρμοκρῶν?] T 35, 7 || Νικάνασσα T 40, 1
Ἑρμοδόκου γυνά T 31, 17
Ἑρμοκράτης merc. Pt. Th 327, 282
Ἑρμοκρέων Th 548 || 780
Ἑρμοκρηῦν Ἑρμανδρίδα Πυθαϊστάς T 34, 27
Ἑρμοκρηῦν Νικάνακτος Πυθαϊστάς T 34, 28
[Ἑρμοκρῶν] Ἑρμοδόκου δαμιουργός T 35, 6 not.
Ἑρμοκρῶν f. Ἑρμόδοκος T 50
Ἑρμότιμος Λυκείου Th 389
[Ἑρ]μότυχος? Th 861
Ἑρμοφάνης N 155
Ἑρμ - Th 542
Ἐροτίων merc. Pt. Th 327, 137 = 227?
Ἐρυ. f. Διόδωρος merc. Pt. Th 327, 211
Ἔρως Ξενοκλοῦς An 295
Λεύκιος Μάγιος Ἔρως = L. Magius Eros M 1078. 1079
Ἔρως f. Ἑρμαῖος Th 339, 16
Ἔ[ρως?] libertus Th 337, 4 (malo Ἔ[αρ(?) καὶ])
Ἐρωτάριν Κνιδία, γυνὰ δὲ Ζήνωνος Κῴου T 69
Ερ - - f. Ἀφροδίσιος Ἀσπένδιος Ast 168, 22
Ερ - Th 710, 4
Ἑστιαῖος Διοδώρου Th 501. 608. 619
Ἑστιαῖος Θεμιστοκλέους Th 499. ἐφηβεύσας 341, 9. ὑπογυμνασίαρχος 517, 5
Ἑστιαῖος Θρασυλέοντος ἀποδεδειγμένος πρωτάρχων Th 326, 4. 53
Ἑστιαῖος f. Διόδωρος Th 335 B 14. [665, 1]. 733, 2 || Κλειτοσθένης Th 928
Ἑστιαῖος Th 662, 6. 672, 5. 709
Ἐτεάνωρ Th 578 || 843
Ἐτέαρχος Ἀρχικύδευς N 116
Ἐτεόκλεια Th 781
Ἐτε. Th 571
Εὐαγόρας Καρτιδάμαντος (τοῦ Γοργώπα) Th 489
Εὐαγόρας Προκλείδα Th 330, 83. 107. f. Προκλείδας 330, 84
Εὐαγόρας Πυ. merc. Pt. Th 327, 275
Εὐαγόρας Σωτέλους Th 330, 93
Εὐαγόρας f. Ἀρχίππα Th 486, 3 || Ἐνιπαγόρεια Th 489, 2
Εὐαγόρας Th 626 || 757
Εὐάγορος merc. Pt. Th 327, 97
Εὐαίνετος Th 539
Εὐάμερος Th 606, 36
Εὐάναξ(?) Th 341, 2
Εὐάνασσα Κρινοτέλους An 288
Εὐάγγελος Th 782
Εὐανδρίδας T 35, 8 || 65
Εὔανδρος Εὐάνδρου Th 638 b 3
Εὔανδρος Th 650 || 710, 1. 3
Εὐάνιος Th 783
Εὐανόρεια Ast 197
Εὐάρεστον (fem.) Ἀγαθόποδος Th 924
Εὐάρεστος (s. -ον) Ἀπολλωνίου Th 872
Εὐα - f. K. υ - (A - -) Ast 168, 68
Εὐβάτας f. Θευκρίσιος Th 634. 744 || Τιμῶναξ Th 624
Εὐβάτας Th 645 || 677, 2
Εὔβουλος Ἀναξανδρίδα (Κνίδιος?) Ast 174, 8. 14. 17
Εὔβουλος Χρυσίππου (Κνίδιος?) Ast 174, 10. 17. 26
Εὔβουλος f. Ἀριστόδημος Ast 223
Εὔβουλος f. Πίνδαρος An 247, 3
Αὐρηλία Εὐγένια Ἐπαφρίωνος Νειτυρία N 164
Εὐγνώμων Εὐγνώμονος ἀρχίατρος An 259
Εὔδαμος (Ῥόδιος) ναύαρχος N 103, 13
Εὔδαμος Λάμπωνος M 1132
Εὐδᾶς Th 741, 3
Εὔδημος merc. Pt. Th 327, 42 = 245?
Εὔδικος libertus Th 337, 9
Εὔδοξος Th 730, 1—3. 8
(Εὐδώρειος οἶκος An 248, 12)
Ε[ὐ]έλθων Th 350
Εὐεργέτας Ἀλεξιπόλιος M 1154
Εὐε - Th 684
Αὐήμερος Θευπάν(ευς) Th 458
Εὐήμερος Th 629, 2. 671 b 3
Εὐηρ -? f. . . ασι - (A - -) Ast 168, 72
Εὐθεμένα Σωσικλεῦς Ἰστανία N 123
Εὐθυκράτης Th 752, 12
Εὔθυμις Ἀνδρομένους An 281
Εὔκαρπος θρεπτός Ph 1068
Εὔκαρπος N 130 || † Th 940
Εὔκλεια Ζωσίμου(?) Th 346, 8
Εὐκλείδας - του Th 606, 43
Εὐκλείδας Th 606, 70 || 634, 11
Εὐκλῆς Ἀρχωνίδα δικαστής Ast 172, 10. 31 cf. 173, 51
Εὐκλῆς(?) Νειτάδα(?) Ast 215 c. nota
Εὐκλῆς gen. - εῖος (p.) f. Ἀριστόδαμος S 10
Εὐκλῆς f. Ἀρχωνίδας Ast 173, 51 cf. 172, 10. 31 || Νευκλῆς Ast 230
Εὐκλῆς Th 606, 24
Εὐκράτης Ἐπιχάρμου N 117
Εὔκριτος merc. Pt. Th 327, 109
Εὐλίμενος f. Γάμος Th 339, 17
Εὐμάρης (πρόξενος καὶ εὐεργέτας Θηραίων) Th 497, 3
Εὐμάστας Κριτοβώλου Th 449
Εὐμενίδας Th 784
Εὔμηλος Th 540 II
Εὔμηλος (Ἀσπένδιος) f. Ἡφαιστίων Th 831
Εὔμηλος merc. Pt. Th 327, 127
Εὐμήχανος f. -ντος Μιλήσιος Th 333, 4
Εὐμ. f. Ἀπολλώνιος merc. Pt. Th 327, 105
Εὔνικος Th 729 II
Εὔνομος Εὐνόμου? Th 640, 8. ἐφηβεύσας 339, 21
Εὔνομος Th 337, 6
Εὔξενος Φ - T 44, 3 c. nota
Εὐξε - Th 627 b
Εὔξιππος Κυδρογένευς N 118
Εὔξιππος f. Κλήνω N 122
Εὔξιππος N 108
Εὔοδος N 1263
Εὐπόλεμος Ἀντιγόνου (ἐξ Ἀλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 44
Εὐπόλεμος merc. Pt. Th 327, 46 = 195 = 279?
Εὐπόλεμος Th 703, 3
Εὔπολις Εὐπό[λιδος] Th 634, 6. 606, 31 b
Εὔπολις Πόλλιος ἐξ Ἀλικαρνασοῦ πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 49
Εὔπολις Τηλεγνώτου Th 662, 14. 711, 1
Εὔπολις f. Φιλόσιτος Th 662, 11
Εὔπολις Th 606, 21 || 745
Εὔπονος Th 539
Εὐπορία Th 343, 10
Εὐπορία liberta Th 336, 12
Εὔπορος Ast 188, 3
Αὐρηλία Εὐποσία M 1126
Εὐρυάναξ Ἱμεροφῶντος Th 391 b 3
Εὐρυάναξ Σωσιστράτου Th 634, 5
Εὐρυάναξ f. Λυσιδίκα M 1137
Εὐρυάναξ Th 629, 3 || 630 || 729 I
Εὐρυάνα[σσα] Th 510
(Εὐρυδάμας cf. Th 345, 10)
(Εὐρύθεμις cf. collegium N 104, 17)
Εὐρυτέλης Th 572
Εὐρυφιλίδας f. Εὖφρις M 1179
Εὐσεβής Th 612
Εὐτυχής Th 346, 3 || δοῦλος Th 343, 16
Εὐτυχία Th 820 || † M 1238, 5 || † παρθενεύσασα M 1238, 4
Εὐτυχίη M 1188
Εὔτυχος f. Ἀγαθόπους Th 324, 7 || Σώφρων 479, 11
Εὔτυχος Th 337, 3
Εὔτυχος libertus Th 337, 4
Εὔφημος f. Νικηφόρος Th 339, 15
Φλ. Εὐφραγόρας στρατηγός N 97
Εὐφραγόρας f. Ἑρμανδρίδας T 33, 13. - δας T 35, 9
Εὐφραγόρας Th 606, 25? || 680, 7
Εὐφραίνουσα Ἐπισκευαστικοῦ Th 504
† Εὐφραντική Th 946
Εὐφράνωρ Νικάνορος Th 606, 30
Εὐφράνωρ f. Θυμίας T 58
Εὐφράνωρ T 33, 9 || Th 646
Εὖφρις Εὐρυφιλίδα M 1179
Εὐφροσύνα (Ἐπισκευαστικοῦ γυνά) Th 504, 6
[Εὐφρο]σύνα Ast 238 nota
Εὐφροσύνη Παρηγορίου θυγάτηρ Th 343, 1
Εὐφροσύνη liberta Th 337, 2
Εὐφροσύνη Ph 1069
Εὐφρόσυνος f. Ἀλέξανδρος Th 478, 10
Εὐφρόσυνος Ἰδυμεὺς μέτοικος εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ S 6
Εὐφρόσυνος Th 927 || † 970 || M 1267
Αὐφρόσυνος Th 906
Εὐφροσυν - Ast 181, 1
Εὔφρων M 1074, 4
Εὐχάριτος Th 384
Εὐχαρτίδας I f. Καλλιστόδικος I T 43
Εὐχαρτίδας II Καλλιστοδίκου τοῦ Εὐχαρτίδα f. Ἀριστομένης Ἱεροκλῆς Καλλιστόδικος Κλειταγήτα T 43
Εὐχέλας f. Μέλιππος M 1156
Γάϊος Μούστιος Εὔψυχος An 1264
Εὐ - Λυσιμάχου Μιλήσιος πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) Th 333, 4
Εὐ - Μικίωνος (τοῦ Γοργαίθου τοῦ Διοτίμου?) Ast 227 cf. 226 (corr.)
Εὐ. f. merc. Pt. Ἀπολλώνιος Th 327, 173 || Ἡράκλειτος 327, 111
Εὐ - (an Ἐ[χέδαμος]?) f. Κλευμήδης T 36, 5 cf. 34, 6
Εὐ - f. Ζωσίμη An 312 || Κυδρῆς merc. Pt. Th 327, 126
Εὐ - Th 647 a || M 1074
Ἔφηβος Ἀριστίππου An 307
Ἐχέβωλος Th 747
Ἐχέδαμος f. Ἀγαθοβούλα T 52 || Κλευμήδης T 34, 6 (= 36, 5?)
Ἐχέδαμος - - T 33, 25
Ἐχέκλεια I Κλεωνύμου I M 1120, 4
Ἐχέκλεια II Κλεωνύμου II M 1120, 2
Ἐχελαΐδας Χαιροξένου N 93, 7
Ἐχελαΐδας - - T 33, 24
Ἐχέστρατος f. Γοργώπας Th 330, 88 || Ἰσθμώ 490, 5
Ἐχετίμα Λυσι - M 1133
Ἐχετίμα Th 888
Ἐχετιμ - Th 785
Ἐχε - Θευδό[του] Th 712
Ἔχμανδρος Th 646 || 647 || 757 || [606 apud 30]
Ε . . νοῦς? ἐγγενής N 143
Ε - - N 94, 6

Ζαι. f. Ἀφροδίσιος merc. Pt. Th 327, 95
† Ζηνᾶς Th 941
Ζηνόδοτος Ἀττά(λου) merc. Pt. Th 327, 289

Καινοφῶν f. Στάσιον N 129 v. Κληνοφῶν
Καιρογένης [δαμιω]ργός Ast 174, 1
Καιρογένης f. Στρατοκλῆς Ast 214
Καλανδίων γραμματεὺς (κοινοῦ) M 1099
Καλιτύχη Th 911
Καλλιάναξ Ἀλεξιμάχου T 33, 18
Καλλίας (Νισύριος) N 91
Καλλίβωλος Πυθοκράτους Th 662, 3. 729 III. 758
Καλλίβωλος f. Ἀγησίλοχος Th 335 B 17 || Πυθοκράτης 672, 2 || Φιλήμων 634, 4
Καλλίβωλος Th 645 || 656
Καλλιγένης merc. Pt. Th 327, 85 = 216?
Καλλιγενίδας f. Κύδαρχος N 101
Καλλίγνωτος Πάριος πρόξενος Ἀναφαίων An 251, 15
Καλλίδαμος ἐξ Ἰουλίδος δικαστάς Th 320, 10
Καλλιδίκα Ἰσοκλεῦς Th 330, 104
Καλλιεργία Th 346, 9
Καλλίκλεια An 297
Καλλικλῆς f. Ἀγλωφάνης. Θε- An 290
Καλλικλῆς T 31, 11
Καλλικράτης Θεομνάστου Th 889
Καλλικράτης -- Th 505
Καλλικράτης f. Ἀγνοσθένης Th 864
Καλλικράτης merc. Pt. Th 327, 190
Καλλικράτης Th 606, 63 cf. 54 || 651 || 819, 1 || 844
Καλλικ- Th 606, 77
Καλλίλοχος f. Τιμοκράτης Ast 232
Καλλιμε . α Th 789
Καλλιμηντίδης Ast 179, 3
† Καλλινόη Th 946
Καλλίνομος Καλλινόμου Th 640, 13
Καλλίνομος ἐφηβεύσας Th 342, 5
Καλλίνομος Th 606, 33 || 626 || 739, 3
Καλλῖνος Δ- S 13
Καλλῖνος f. Δαμόνικος N 93, 8
Καλλιόπη liberta Th 337, 6
[Καλλιπόλεια? T 48 nota]
Καλλίπολις Ἀθηνογ. Th 634, 7
Κάλλιππος f. Δαμοτέλης Ast 169
Καλλιρόδη T 78
Καλλιρρήμων Σωσικλέος M 1206
Κάλλις f. Κλείτων N 121
Κάλλις T 33, 4 || N 157
Καλλισθένης f. Κυδρογένης N 93, 11
Καλλισθένης Th 337, 9
Καλλισταγόρας merc. Pt. Th 327, 52
Καλλισταίνετος Πεισικλεῦς N 119
Καλλισταίνετος Χ- N 120
Καλλισταίνετος N 93, 1
Καλλιστόδικος Θηγόρα T 31, 16
Καλλιστόδικος Σαίνοντος Πυθαϊστάς T 34, 12
Καλλιστόδικος I Εὐχαρτίδα T 43
Καλλιστόδικος II Εὐχαρτίδα τοῦ Καλλιστοδίκου τοῦ Εὐχαρτίδα T 43
Καλλιστοκρ- f. Κλειτόμαχος T 34, 29
Καλλιστόνικος Τεισάρχου T 59
Κάλλιστος Ἐπαφροδείτου στρατιώτης Th 827
Τι. Κλ. Κάλλιστος Th 474
Κάλλιστος f. Κλειταγήτα T 60
Καλλίστρατος Καλλι. merc. Pt. Th 327, 287
Καλλίστρατος f. Σωτίων Th 739
(Καλλίστρατος cf. τὰ καλούμενα Καλλιστράτεια Th 327, 11)
Καλλίστρατος merc. Pt. Th 327, 87 = 218?
Καλλιτέλης merc. Pt. Th 327, 188
Καλλιτώ Th 790
Καλλιφάνης Th 638 b 5
Καλλι- f. Καλλίστρατος merc. Pt. Th 327, 287
Καλλι- Th 784 || 1005

Καλλ- f. Ζωΐλος Th 733, 11
Καλλ- Th 657
Καλότυχος Th 908 || 911
Καλυκίς(?) T 31, 15
Καλ- f. Νικόλα M 1168
Καπίτων M 1189
(Καρκίνος cf. τὸ Καρκίνειον χωρίον Th 327, 10)
Καρνεᾶς Th 845
Καρνεοφῶν Κρινομένους An 279
Καρνεοφῶν f. Ξάνθος An 314
Κᾶρος v. Γέλλιος
Καρπος -- Th 613, 3
Κάρπος merc. Pt. Th 327, 285
Κάρπος Th 715 || 912 || M 1105, 4
Κάρπων Ἑδριάρχου N 93, 6
Καρπωνίδας f. Φίλτων N 93, 9
Καρτιδάμας Ἀγαθοστράτου (τοῦ Κρατησιλόχου τοῦ Φοίνικος) Th 330, 90
Καρτιδάμας Γοργώπα f. Εὐαγόρας Th 489
Καρτιδάμας Μελησίππου Th 634, 2
Καρτιδάμας Προκλείδα f. Ἀγνοσθένης Th 330, 84. 85
Καρτιδάμας f. Ἀριστοδάμας Th 457 || Ἀριστόδαμος Th 324, 9. 325, 28. 326, 3. 23. 53. 338 B. 666, 6. 671 a 3. 694, 8. 699, 2 || Ἀριστοφάνης Th 606, 61. 608. 619, 5 || Γοργώπας Th 330, 88 || Δίων Th 493 || Πολυοῦχος Th 324, 9
Καρτιδάμας Th 749
Καρτίνικος Θεάνορος Th 419
Κάστωρ Th 672, 4 || 740
Κα-? Th 808
Κερδύνομος Th 792
Κηφισόδωρος f. Τιμαρώ M 1217
Κίκιννος Th 552
Κιλοῦρα(?) Th 846
Κίμων Διδυμάνδρου T 47
Κίσσος merc. Rhod. amph. Th 999
Κλαυδία v. Δημητρία. Μᾶ.
† Κλαυδιανὴ παρθενεύσατα M 1238, 4
Κλαυδιανός v. Ἀγλαοφάνης. Κλειτοσθένης
Τι. Κλα(ύδιος) Φρωντωνιανός (cursus honorum) M 1119
Κλαύδιος v. Ἀγλαοφάνης. Γαλλεῖνας. Κάλλιστος. Μέδων. Πολέας
Κλεαγόρας Th 762 a
Κλέανδρος Th 791
Κλεινοσθένης f. Διόδωρος Th 700
Κλεισθένης -οκράτους Th 716
Κλεισίθεμις Ἀλεξιμάχου Πυθαϊστάς T 34, 10
Κλείσιππος merc. Pt. Th 327, 48 = 224?
Κλεισίτιμος Th 575
Κλείσφυσσα M 1190, 8
Κλειταγήτα Εὐχαρτίδα T 43
Κλειταγήτα Καλλίστου, γυνὰ δὲ Τιμοδίκου T 60
Κλειταγόρη Ast 241
Κλειτάνασσα Χαρτιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου T 40, 7
Κλειτογένης f. Φιλοκλῆς T 36
Κλειτογένης N 158
Κλειτόμαχος Καλλιστοκρ- Πυθαϊστάς T 34, 29
Κλειτόμαχος (Ῥόδιος ἱερεὺς Ἁλίου) amph. Th 996
Κλειτοσθένης Ἑστιαίου Th 928
Κλειτοσθένης Θε- Th 723
Φλ. Κλειτοσθένης Κλαυδιανὸς I Th 325. 326. idem(?) ἐφήβαρχος Th 524. f. sequens
Τ. Φλ. Κλειτοσθένης Ἰουλιανὸς I Th 325. 326, [39]. 50. 527. 526. f. duo sequentes
Τ. Φλ. Τίτου υἱὸς Κυρείνα Κλειτοσθένης Κλαυδιανὸς II Th 528, 5

Τ. Φλ. Κλειτοσθένης Ἰουλιανὸς II Τ. Φλ. Κλειτοσθένους Ἰουλιανοῦ υἱός, πρύτανις καὶ εἰρήναρχος τῆς Ἐφεσίων πόλεως Th 526 = φιλοσέβαστος ἀσιάρχης ναῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ 525
Κλειτοσθένης Λυσ- T 32, 19
Κλειτοσθένης I f. Μνασίκριτος Th 521
Κλειτοσθένης II Μνασικρίτου (τοῦ Κλειτοσθένους) Th 520. 521. idem? ἐφηβεύσας Th 339, 9
Κλειτοσθένης Στασικλέους Th 717
Κλειτοσθένης Th 391 b 1 || 618, 4
Κλείτων Δρούθου T 33, 14. Πυθαϊστάς 34, 8
Κλείτων Κάλλιος N 121
Κλείτων(?) Χαρτιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου T 40, 6
Κλείτων f. Θεύδωρος N 93, 14
Κλέμης f. Ζύμμις Th 825
Κλεόβουλος amph. Th 1000
Κλεόβωλος Th 576
Κλεόμναστος Th 793
Κλεόστρατος merc. Pt. Th 327, 54 = 206?
Αὐρ. Κλεοτέλης Τυράννου ἄρχων Th 481, 6
Κλεόχαρις Th 738
Κλευθι-(?) Th 535
Κλεύδικος Βουλαγόρα τοῦ Κλευδίκου N 95
Κλεύδικος f. Βουλαγόρας N 95, 3
Κλευμένης f. Λέοντις Th 333, 9
Κλευμήδης Εὐ- καθ᾽ ὑ. - T 36, 5 (= 34, 6?)
Κλευμήδης Ἐχεδάμου Πυθαϊστάς T 34, 6 (= 36, 5?)
Κλευσθεν- Th 722, 3
Κλεύστρατος f. Ἀγαθοκλῆς Ast 172, 9. 31
Κλεύτιμος T 33, 22
Κλευφῶν f. Ἀγησώ N 108
Τι. Ἰούλιος Κλέων ἄρχων Th 325, 9
Κλέων Σιμ- T 32, 22
Κλέων f. Ἀριστοφάνης Th 617, 1 || Θήρων 729 II. Τιμασίκλεια M 1218
Κλέων Πισίδας N 96, 6
Κλεωναῖος (Ῥόδιος) ναύαρχος N 103, 12
Κλεωνύμη M 1121
Κλεώνυμος Δαμαινέτου (τοῦ Φερεκύδου) M 1123, 3
Κλεώνυμος Λυσανία f. Ἐχέκλεια (II) M 1120
Κλεώνυμος Σωγένους γραμματεύς M 1104
Κλεώνυμος f. Ἐχέκλεια (I) M 1120, 4
Κλεω[να?] (Μόλπιος γυνά) Th 337, 5
Κλε- f. Πελοπίδας Th 503
Κληνδρ[ίδας?] f. Κλησιά[ναξ?] Th 394
Κλ[η]νοφῶν(?) N 129
Κληνὼ Εὐξίππου N 122
Κληνὼ Ῥουφίωνος γυνά T 79
Κλησιά[ναξ?] Κληνδρ[ίδα?] Th 394
† Κληταρίστα Th 947
Κλιόνφας M 1181
Κλυτὼ Τήρωνος(?) Th 656 b
Κλ. f. Ἀρτέμων merc. Pt. Th 327, 233
Κοίητος Κοιήτου ἄρχων Th 478, 9
Κόιντος Ὀρθαγόρου γραμματεὺς τῶν μετεχόντων τῆς ἐν Οἴᾳ παλαίστρας Th 526, 10. 527, 8
Κοίρανος Ἀγνοσθένους Th 473, 3
Κοίρανος Θρασ. An 250, 16
Κοίρανος f. Ἀπολλώνιος merc. Pt. Th 327, 146 = 21 (Κοι.)
Κοίρανος -- Th 506
Κοίρανος Th 606, 38 || 658 || [724?]
Κόκκιπ(π)ος? N 130
Κόπρις f. Σωκλείδας M 1184

Ϙόραξ Th 545
Κορνηλία Δομετία Κορ. M 1228, 5
Κορ(νηλία) Δομιτία Λ. Κορ. Δομετιανοῦ θυγάτηρ M 1118
Κορ(νηλία) Πρεῖσκα M 1228
Λ. Κορ(νήλιος) Δομετιανός M 1118, 5
Λ. Κορνήλιος Πρεῖσκος M 1228
Λούκιος Κορ(νήλιος) Φρόντων M 1228, 5
Πούβλιος Κορνήλιος . ο . . ου υἱὸς Κορ(νηλία) Ῥοῦφος = P. Cornelius [- f.] Cornelia Rufus Ph 1063, 8—10 = 6—7
Κόρυθος f. -ωιος M 1141
Κόρυμβος T 67
Ϙόρυνος Th 799
Ϙοσσύφα s. -ας Th 557
Κοτορο- Th 577
Κράτεια Ἀρ[χ]α[γ]ό[ρα]? M 1207
Ὦλος Πλώτιος Κράτερος ὁ καὶ Ἀριστοφάνης Th 532 = Ὦλος Πλώτιος Κράτερος Ὤλου Πλωτίου Λεωνίδου ἀσιάρχου υἱὸς ῥήτωρ Th 531
Κράτερος merc. Pt. Th 327, 25 = 182?
Κράτερος Th 694, 6 || † 948
Κράτης Κράτους Th 659
Κράτης Th 607 || 640, 5 || 660 (v. Δαϊκράτης) || 735
Κρατησίλοχος II Ἀγαθοστράτου (τοῦ Κρατησιλόχου τοῦ Φοίνικος) Th 330, 90
Κρατησίλοχος I Φοίνικος Th 330, praescr. 11. 12. 69. (89?). 125. 131. 192. f. Ἀγαθόστρατος 330, 89
Κρατησίλοχος f. Βριθώ Th 493 || f. Δίων Th 381. f. Φιλοκλῆς T 36
Κρατησίλοχος Th 337, 3 || 737, 3
Κρατησίμαχος f. Φιλοκλῆς T 36, 3
Κρατήσιππος f. Ἀρχωνίδας An 247, 4 || 289
Κρα. f. Πείσων merc. Pt. Th 327, 274
Κρεωτέλης II Κρεωτέλους τοῦ Πινδάρου An 274
Κρεωτέλης I Πινδάρου, θέσει δὲ Φιλοξένου f. Ἐπιτέλεια. Κρεωτέλης. Πυθηΐς. Τελέσων. Φιλόξενος An 274
Κρησίλας Th 539
Κρίθων T 61
Κρίμων Th 537. 538. 540 III
Κρινομένης f. Καρνεοφῶν An 279
Κρινομέ[νης] Th 579
Κρινοτέλης f. Εὐάνασσα An 288
Κρίσαμις f. Νικόλα Th 513 b
Κριταρίστα Διοδώρου γεραιρὰ τοῦ πρὸ πόλεως Διονύσου Th 420
Κριταρίστα Th 416
Κριτόβωλος f. Εὐμάστας Th 449
Κρίτος s. --κριτος Παγκλείδα M 1135
Κρίτος Τεισάνορος Th 330, 92
Κρίτος f. Ἀντισθένης Th 626. 628
Κριτόφυλος Th 765
Κριτο- Th 635
Κτῆμα liberta Th 337, 3
Κτήσιππος Th 641, 5
Κτήσων Κτήσωνος Th 625 b
Κυδαίνων Χαρτιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου T 40, 6
Κύδαρχος Βουλακράτους N 93, 21
Κύδαρχος Καλλιγενίδα N 101
Κύδαρχος f. Ἀριστόκλεια Ast 184. 196
Κυδίλα Δαμαινέτου M 1190
Κύδιμος -- Ἀ-- πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 80
Κύδιμος f. Ἀνδροπείθης M 1177
Κυδίων Χαιροξένου T 31, 20
Κυδρῆς Εὐ. merc. Pt. Th 327, 126
Κυδρῆς Με. merc. Pt. Th 327, 37
Κυδρῆς Ὀρο(φατίδα) merc. Pt. Th 327, 223
Κῦδρις Δωρ- M 1136

Κυδρογένης Καλλισθένους *N* 93, 11
Κυδρογένης *f.* Εὔξιππος *N* 118 || Λεοντίδας *N* 123
Κυδροκλῆς Ἑδριάρχου *N* 93, 10
Κυδροκλῆς *N* 114
Κύθηρος· *Th* 917
Κύψελος [Ἐνα]ρέτω (Κνώσιος κόρμος) *An* 254, 10
Κώμαρχος *Th* 335 *A* 7
Κ. υ - Εὐα - (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 67
Κ - - *f.* Νεοκλῆς *Th* 619, 6 || Μοιραγόρας *M* 1155

Λάιαγος Λαιάγου (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 73
Λαδάμας *f.* Δεξίλας *M* 1202
Λάδαμος *merc. Pt. Th* 327, 20
Λαδίκα *Th* 794
Λαιγόρας *Th* 430
Λαισθένης (*f.* Ὀνασιφῶν?) *N* 103, 5
Λάιστρατος Ἀρατιδάμου *N* 93, 16
Λάιστρατος *f.* Θεοδωρίδας *M* 1092. 1096
Λακράτης *f.* Βασιλόκλεια *Th* 513 *a*
Λαθυδίδας *Th* 540
Λάλαξ *Th* 817
Λαμπώνασσα Ἀριστομένευς (γυνὰ δὲ Εὐχαρτίδα) *T* 43
Λάμπων *f.* Εὔδαμος *M* 1132
Λαμψαγόρας *Th* 590
Λανίκης *Th* 580
Λαχάρης *merc. Pt. Th* 327, 136 = 187?
Λαχάρης *Th* 671 *a* 4
Λείουιος *v.* Μηνογένης
Λεοντίδας Κυδρογένευς *N* 123
Λεοντίδας *Th* 602 || 762 *c*
Λεόντιος *merc. Pt. Th* 327, 249
Λέοντις Κλευμένευς γραμματεύς *Th* 333, 9
Λεοντίων Ἀρατιδάμου *N* 93, 17
Λέπτων *f.* Ἐπίγονος *Ast* 220, 5
[Λευκ]αδ[ί]α? *An* 319
Λεύκιος Διονυσίου (Σμυρναῖος) δικασταγωγός *Ast* 172
Λεῦθος *Th* 795
Λέων (Ἀργεῖος) ἀρήτευε *C* 1259, 14
Λέων Θεοπόμπου *M* 1208
Λέων Σώσιος(?) Αἰγιαλεύς(?) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 40 *c. nota*
Λέων (Ταραντῖνος) *f.* Νεομήνιος *M* 1233
Λέων *merc. Pt. Th* 327, 300
Λέων *T* 70 || *Th* 1031
Λεωνίδης Θεοδότου *Th* 530, 2
Ὦλος Πλώτιος Λεωνίδης *Th* 898. ἀσιάρχης *Th* 529. 531. [533]. *f.* Ὦλος Πλώτιος Θεόδοτος. Ὦλος Πλώτιος Κράτερος
Μ. Αὐρ. Λεωνίδης Πολυούχου ἄρχων *Th* 484, 6
Λεωνίδης *f.* Θεόδοτος *Th* 880
Λεωνίδης *merc. Pt. Th* 327, 284
Λη. *Th* 987 *a*
Λουκιανός *Th* 343, 6
Λύκαιθος *merc. Pt. Th* 327, 255
Λύκειος *f.* Ἑρμότιμος *Th* 389
Λύκειος *Th* 551
Λύκος *f.* Ἐπίλογος *M* 1165
Λυκόφρων *f.* Ὀρθόλας *M* 1138
Λυσαγόρας Πάριος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 251, 15
Λυσαγορί[δας] *M* 1182
Λυσανίας *f.* Κλεώνυμος *M* 1120
Λυσανίας *T* 31, 8 || *Ph* 1063
Λυσιδίκα Εὐρυάνακτος *M* 1137
Λυσιδίκη (Ἑρμέρωτος τοῦ Ζωσίμου γυνή) *Th* 902
Λυσίκλεια Σωφάντου *Th* 873

Λυσικράτης δαμιεργός *N* 91, 9
Λυσίμαχος *Th* 671 *b* 4 || 677, 5
Λυσίμαχος *f.* Εὐ - Μιλήσιος *Th* 333, 5
Λυσιτέλης Διοφάντος Φολεγάνδριος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 16
Λυσι - *f.* Ἐχετίμα *M* 1133
Λυσω - *f.* Σωσι - (Α - -) *Ast* 168, 64
Λυσ - *f.* Κλειτοσθένης *T* 32, 19 || - κος *M* 1235
Λώνικος - - - (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 75
Λωιὼ Χαιρετίωνος γυνά *T* 31, 10
Λῶιστος *Th* 847

Κλαυδία Μᾶ *M* 1229, 2
Μάαρκος *f.* Πλωτία *M* 1230
Μάαρκος *Th* 634, 1
Μάγος *v.* Ἔρως
Μάληθος *Th* 762 *b*
Γναῖος Μάλλιος Γναίου υἱὸς ὕπατος *Ast* 173, 16
(Μάνης *cf.* χωρίον Μάνευς *Th* 345, 7)
Μάριος *v.* Τρόφιμος
Μάρκελλος *v.* . . . . . . ος
Μάρων Μάρωνος *Th* 662, 7
Μαύα Βάτα *T* 32, 18
Μα - - λη Δαμοσ - *Ph* 1062
Μεγαλλῆς Δη. *merc. Pt. Th* 327, 84 = Μεγαλλῆς 327, 272? *f.* Δημήτριος 327, 273?
Μέγης *Th* 382, 6
Μεγιστόδαμος - - Μεγιστοδάμου *Th* 1025
Μεγιστόδαμος (Ἀστυπαλαιεύς) *f.* - χαρμος *Th* 1025
Τιβέριος Κλαύδιος Ἀγλωφάνου υἱὸς Κυρήνα Μέδων *Th* 523
(Μειδίλας *cf.* Μειδίλειος οἶκος *An* 248, 12)
Μελέαγρος *Th* 678
Μελέιππος ἐπίσκοπος (κοινοῦ) *Th* 329, 13
Μελέιππος *f.* Καρτιδάμας *Th* 634, 2 (*idem* Με. *f.* Γνησικράτης *Th* 634, 1?) || Χαρίλαος *Th* 335 *B* 9
Μελέιππος *Th* 738
Μελήσανδρος *f.* Ἀρχιμήδης *M* 1197
Μελήσιππος *f.* Πολύευκτος *Ast* 213
Μελήσιππος *Th* 756
Μέλιππος Εὐχέλα *M* 1156
Μελιτία *M* 1209
Μελίτιον *Th* 388
Μελίτων *f.* Ἐπίκτησις *An* 311
Μένανδρος Δι. *merc. Pt. Th* 327, 86
Μένανδρος *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 298
Μένανδρος *merc. Pt. Th* 327, 91 = 217
(Μένανδρος *v.* Μενάνδρια *Th* 344, 11)
Μενεκλῆς *f.* Ἱεροκλῆς (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 55
Μενεκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 180
Μενεκράτης *f.* Νίκαιος (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 53
Μενεκράτης *f.* Δαμαίνετος *M* 1199
Μενεκράτωι Δείνου *M* 1167
Μενέλαος *Th* 338 *B* || 606, 48 || 661 || 711, 7
Μενεσθεύς *f.* Ἀθανώ *S* 12
Μενέστρατος Νίκωνος παιδονομήσας *Ast* 193
Μενέτιμος Ἀριστοφίλου Πυθαϊστάς *T* 34, 21
Μενέτιμος Σάωνος(?) *Th* 818
Μένετος (Ἐφέσιος?) *f.* Μοσχίων *Ast* 171, 1
Μενε - *N* 156
Μενιάδας *Th* 581
Μένιππος *f.* Μύστα *T* 61
Μενίσκος *merc. Pt. Th* 327, 132
Μενοίτας *f.* Ἀριστοκλῆς (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 45

Μένων *N* 137
Μερο - (?) *Th* 338 *B*
Μετα - *libert. Th* 337, 3
Μέτων(?) *An* 276, 2 *v. notam*
Με. *f. merc. Pt. Th*: Δημήτριος 327, 273 || Διόδωρος 327, 168 || Ἡράκλειτος 327, 112 || Κυδρῆς 327, 37 || Ὀροφατίδας 327, 40
Με. *cf.* Μελέιππος
Με. *f.* [Στα]διεύς *Th* 336, 12
Με - *Th* 338 *B* || 988
Μηδοκρίτα Τεισ - *Th* 874
Μήλιχος Ἰασικλεῦς ἀγορανομήσας *Ast* 194
† Μήλων(?) πρεσβύτερος *M* 1239, 5
Μηνίδης *f.* - ανδρος Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου *M* 1241
Πο. Αἴλιος Λείουιος Φλαουιανὸς Μηνογένης ἀρχιερεὺς καὶ ἱερεύς, πρῶτος ἄρχων *M* 1119, 5
Μηνόδωρος *merc. Pt. Th* 327, 62 = 179?
Μηνόφιλος Θεμιστοδάμου ὑπογυμνασιαρχῶν *Th* 392 *A*
Μηνόφιλος *merc. Pt. Th* 327, 242
Μηνοφῶν *f.* Ἄλυπος *Th* 528, 2
Μητρόδωρος *Th* 949
Μιθράκης *libertus Th* 337, 6
Μιθρῆς Πόρου *Th* 662 I. 718. 1022 *b nota*. στρατηγός 479, 10
Μιθρῆς *Th* 404 *b* || 682, 6 || 759 *a*. *b*
Μικίων (Γοργαίθου τοῦ Διοτίμου?) *Ast* 226 *cf. corr.*
Μικίων *f.* Γόργαιθος *Ast* 172, 10. 31 || *f.* Εὐ - *Ast* 227
Μικίων *merc. Pt. Th* 327, 228
Μίκυθος *f.* Ἀνδροσθένης *T* 31, 7
Μνασέας ἄρχων *M* 1226, 4
Μνασίδαμος *f.* Α . . . . ος *An* 250, 12
Μνασίκριτος Διοδώρου υἱὸς ἱερεὺς διὰ γένους τοῦ πρὸ πόλεως Διονύσου *Th* 522 I
Μνασίκριτος Κλειτοσθένους *f.* Κλειτοσθένης. Χαριξώ *Th* 520. 521
Μνασίκριτος *f.* Κλειτοσθένης *Th* 339, 9
Μνασικριτ - *M* 1256
Μνασίπονος *Th* 582
Μνασσόκλεια Φιλή[του] *Th* 875
Μνασὼ Γοργώπα *Th* 330, 102
Μνασ - *M* 1252
† Μνημοσύνη *Th* 975
Μνησικλείδης *f.* Γάϊος Ἰούλιος Ἐπίαναξ *M* 1116, 5
Μν. *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 64. 170
Μοιραγένης *f.* Ἀρκεσίλας *Ast* 170, 3. 18
Μοιραγόρας Κ - *M* 1155
Μολῆς Πισίδας *T* 71
Μόλλις Πολυμήδευς *Th* 330, 89
Μόλλις *f.* Σώφαντος *Th* 438
Μόλλις *Th* 640, 7
Μόλπις *Th* 337, 5
Μόν[ιμος?] Δαμοκρίνου *Th* 392 *B* 2
Μοσχίων Μενέτου (Ἐφέσιος?) *Ast* 171, 1
Μοσχίων Ὀλυμπίχου (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 50
Μοσχίων *libertus Th* 336, 13
Μόσχος *merc. Pt. Th* 327, 128
Μούμμιος Σεισέννας ἀνθύπατος *Th* 325, 8
Μούνυχος *merc. Pt. Th* 327, 23
Μουσαῖος *f.* Ὀνάσων *An* 278
Μουσαῖος *merc. Pt. Th* 327, 265
Μούσσιος(?) *v.* Εὔψυχος
Γάϊος Μουσώνιος *N* 163
Μου. *f.* Σωσικράτης *Th* 327, 309
Μυρταρὼ Μυρταρῶς *An* 298
Μύστα Μενίππου, γυνὰ δὲ Κρίθωνος *T* 61

Μ. ιτι - *f.* . . . . . αρκος Αἰγιαλεύς *Ast* 168, 37
Μ . . . . . . ἐξ Ἰουλίδος δικαστάς *Th* 320, 9
Μ - *f.* Βουλίας *M* 1178

Νᾶνος *Th* 583
Ναυάρχης *f.* Σωσᾶς *Th* 617, 8
Ναυβωλίδης *f.* Σωσικράτης *M* 1185
Ναυκράτης *f.* Χαρίλαος *Th* 890
Ναῦσος(?) πρόξενος Θηραίων? *Th* 334, 2
Ναύφιλος Ἀρίστωνος *N* 93, 12. 124
Νείκαιος Ἀπολλωνίου δημιουργός *M* 1104, 5
Νείκανδρος *M* 1192
Νεικάνωρ Δαμοκρίνους *Th* 876
Νεικασικράτεα *T* 80
Νεικασίων *f.* Δέκιμος Δημίας Ζωσίμη Σωσίων *Th* 346, 4
Νείκη Ἕλικος γυνή *An* 318
† Νείκητος *Th* 950
Νεικίας *f.* Σαίνιος. Ὑψικλῆς *N* 142
Νεικίας *Th* 1022 *a*
Νεῖλος *Th* 900
Νειτάδας *cf.* Γειτάδας *Ast* 215
Νεμοκράτης *Th* 603
Νεμ - *M* 1074, 6
Νεογένης Πλ.(?) *Ast* 229
Ν[εο]κλ[ῆς] Κ - *Th* 619, 6
Νεομήνις *f.* Σωσικράτης *Ast* 185
Νεοπτόλεμος *Th* 606, 69 || 663
Νεοσσίων Φιλητία *T* 32, 21
† Νέουσα *Th* 951
Νευκλῆς Εὐκλεῦς *Ast* 230
Νευμήνιος Λέοντος Ταραντῖνος *M* 1233
Νεύπολις *Th* 338 *A* 8
Νικαγόρας Νικάνδρου πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 332, 6
Νικαγόρας *f.* Νικᾶναξ *T* 34, 11
Νικαγόρας (Λύττιος) *An* 254, 30
Νίκαιος Ἡριλόχου *Th* 634, 8
Νίκαιος Μενεκράτευς (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 53
Νίκαιος *merc. Pt. Th* 327, 286
Νικακράτης *merc. Pt. Th* 327, 82 = 203?
Νικᾶναξ Νικαγόρα Πυθαϊστάς *T* 34, 11
Νικᾶναξ *f.* Ἑρμοκρηῦν *T* 34, 28
Νικάνασσα Ἑρμοδόκου, γυνὰ δὲ Χαρσιφίλου *T* 40
Νίκανδρος (Α -) *f.* Ἀπολλώνιος *Th* 332, 3. 333, 11 || Νικαγόρας *Th* 332, 6
Νίκανδρος *Th* 710, 8
Νικάνωρ Δα[μοκρίνους?] *Th* 729 I
Νικάνωρ *f.* Δαμοκρίνης *Th* 498. 638 *a* || Εὐφράνωρ 606, 30 || Σωκράτης 729 III
Νικάνωρ *merc. Pt. Th* 327, 83 = 201?
Νικάνωρ *Th* 392 *B* 1 || 606, 72 || 729 II
Νικαρέτα *Th* 848
Νίκαρχος Διονυσίου *Th* 606, 22
Νίκαρχος *f.* Ἀπολλόδωρος *Ast* 179, 6
Νικασία Δημοσθένεος *M* 1210
Νικασιβούλη(?) - - *Teutlussae* 28
Νικασικρίτα Δημητρίου *An* 287
Νικασιμένης Νικασιμένους Ἀναφαῖος πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 31
Νικασίων *Ast* 231
Νίκη *liberta Th* 336, 24
Νικήτης *Th* 982
Νικήφορος Εὐφήμου ἐφηβεύσας *Th* 339, 15
Νικήφορος *Th* 638 *b* 7
Νικίας Στεφάνου *An* 308
Νικίας (Ἀλεξανδρεύς) *f.* Εἰρηναῖος *Th* 466, 10
Νικίας *f.* Χαρίνικος *An* 306
Νικίας *Th* 664

Νικικράτης(?) *Th* 606, 31*a*
Νίκιππος Δωριμάχου *f.* Δωρίμαχος. Τιμῶναξ *Th* 485—488. [733, 12?]
Νίκιππος -- ἐφηβεύσας(?) *Th* 340, 12
Νίκιππος *f.* Τιμῶναξ *Th* 396. 487
Νικόβουλος Νικοβούλου *M* 1211
Νικόδαμος *f.* Νικοκλῆς *M* 1212
Νικοκλῆς Νικοδάμου *M* 1212
Νικοκράτης *T* 66
Νικοκ - *Th* 606, 34? || 746
Νικόλα Κριτάμιος *Th* 513*b*
Νικόλα Καλ - *M* 1168
Νικόλας *Th* 849
Νικόμαχος Σασικλεῦς *An* 269
Νικομήδης *Th* 672, 7
Νικόξεινος *f.* Φαῖνις *N* 89, 5
Νικοφάνης *f.* Σωκράτεια *An* 309
Νικοφῶν Ἑρμίππου *T* 62
Νικο -(?) *Th* 606, 34
Νίκων Φορμίωνος *Ast* 203
Νίκων *f.* Μενέστρατος *Ast* 193
Νίκων *Th* 606, 45 || 680, 5
Νικ - Δω - *Th* 733, 12 *cf.* Νίκιππος Δωριμάχου
Νῖνος Ἀριστίππου *An* 313
Νοβία Βειβία *Th* 870, 3
Νοβία *v.* Βασιλόκληα
Νοήμων *An* 280, 2
Νοουΐα Πρεῖσκα *M* 1228
Νουμήνιος Ἀρτεμιδώρου Σιδήτης *Th* 834
Νυμφική (Δαρδάνου γυνή) *Th* 916
† Νυνφική *Th* 952
Ν.....ς *Th* 392*C* 2

Ξανθίππα Πανταξένου *Th* 491. 492
Ξάνθος Ἡφαιστίωνος *Th* 885
Ξάνθος Καρνεοφῶντος *An* 314
Ξεναγο - *Ast* 241
Ξέναρχος *M* 1158
Ξε[ν]ο[κλῆ]ς *f.* Ἔρως *An* 295
Ξενοκράτης II Ἱεροφῶντος τοῦ Ξενοκράτευς *Ast* 218 = (?)
Ξενοκράτης Ἱεροφῶντος τριηραρχῶν *Ast* 201
Ξενοκράτης I *f.* Ἱεροφῶν *Ast* 218, 4
Ξενόμναστος *f.* Ἀνδρομένης *An* 282
Ξενόμναστος ἄρχων *An* 248, 4
Ξενοτέλης Φιλονίκου ἐπεστάτει *Ast* 169, 1
Ξενότιμος *f.* Ἀριστότιμος *T* 34, 24
Ξενοφάνης *f.* ......χος *N* 93, 2
Ξενοφῶν *f.* Τιμοκρηῦν *T* 34, 25
Ξε. *f.* Γοργοσθένης *Th* 732

Οἰ[ν]ε[ύ]ς(?) *f.* Φιλόμουσος *Th* 920
Οἰνοφ -- *N* 94, 4
Οἰνο. *f.* Σῖμος *merc. Pt. Th* 327, 164
Οἰογένεια Τελέσωνος *An* 263
Οἰσιάδας? *v.* Ὀψιάδας
Ὀλύμπιχος *f.* Μοσχίων (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 50
Ὀνασαγόρεια *An* 269
Ὀνάσανδρος Ἀριστάνδρου *T* 33, 12. Πυθαΐστας 34, 17
Ὀνασικράτης (Ῥόδιος) *An* 252, 3
Ὀνασίκριτος *f.* Φιλόφρων *An* 301
Ὀνάσιμος *f.* Διονυσία *M* 1203 = 1235, 5. 6
Ὄνασις Δαμάνθευς, γυνὰ δὲ Ἀγησάρχου *N* 125
Ὀνασιφῶν *f.* Βασιλείδης (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 52
Ὀνασιφῶν (Λαισθένευς?) *N* 103, 4
Ὀνάσων Μουσαίου *An* 278
Ὀνασ -- *Th* 340, 16
Ὀνησᾶς Μύνδιος *N* 159
Ὀνήσιμος *Th* 665
Ὀνησίφορον (Εὐφροσύνου θρεπτά) *Th* 927
Ὀνόμαρχος Ἐπιάνακτος *M* 1084. 1090
Ὀν. *f.* Φιλοκράτης *merc. Pt. Th* 327, 261
Ὀρθαγορας [γραμματεύς?] *Th* 534, 3
Ὀρθαγόρας *f.* Κόϊντος *Th* 526, 10. 527, 8
Ὀρθαγόρας *Th* 677, 6
Ὀρθαγόρη *N* 160
Ὀρθοκλῆς *Th* 762*d*
Ὀρθόλας Λυκόφρονος *M* 1138
Ὁροφατίδας Ἀσ. *merc. Pt. Th* 327, 138
Ὁροφατίδας Με. *merc. Pt. Th* 327, 40
Ὁροφατίδας *f.* Κυδρῆς *merc. Pt. Th* 327, 223
Ὁροφατίδας *merc. Pt. Th* 327, 66 = 177 = 269?
Ὀρτούνδιος (Λύκιος) *f.* Πρεπέλαος *Th* 833
Ὀρφῖτος *v.* Σέργιος
Οὐικτωρεῖνα Πλωτίου Λεωνίδου ἀσιάρχου γυνή *Th* 533
Οὐλπία *v.* Βασιλόκληα
Οὔλπιος *v.* Ἀγλαοφάνης
Οὔριος *f.* Ἀγησίνικος *T* 53
Γάϊος Ὀφέλλιος Βάσσος *M* 1234
Ὀψιάδας *Th* 584

Παγκλείδας *f.* Κρίτος *s.* -- κριτος *M* 1135
Παγκλῆς Σαμοκλέους *M* 1227
Παγκλῆς *f.* -- αγόρα *M* 1123, 2
Παγκλῆς *M* 1121, 2
Παιδέας *Th* 606, 66
Πανκρατίδας *merc. Pt. Th* 327, 267
Πανσάγαθος *Th* 796
Πανσακλῆς Χαρμοκλέος *N* 126
Πανσάνωρ *Th* 737, 6
Πανσάξενος *f.* Ξανθίππα *Th* 491. 492 || *f.* Χαρίλαος *Th* 335*B* 11
Πανσάξ(ενος) *Th* 666, 1
Πανυκράτης *f.* ..πο.. *M* 1173
Παν - *Th* 1046
Παόθετος *Th* 541
Παραμένων *f.* Ἀγάπητος *Th* 711, 6
Παράμονος *merc. Pt. Th* 327, 207
Παρηγόριος *f.* Εὐπορία. Εὐφροσύνη. Παρηγόριος. Σωφρόνιος *Th* 343, 1. 6. 9
Παρηγόριος Παρηγορίου *Th* 343, 10
Παρμενίσκος Σιμία *N* 93, 4
Παρμεν - *Th* 667
Πασίθεμις *f.* Σωσίφαντος *T* 31, 6
Πασίοχος *Th* 539
Πάσιππος Πολυούχου *Th* 687, 2. παρέφηβος 340, 22
Πάσιππος Φιλοκράτους *Th* 617, 3
Πάσιππος *f.* Ἀπολλώνιος *Th* 477, 6 *v.* Ἀπολλώνιος || Πολυοῦχος *Th* 339, 8. 610. 613, 2. 614, 4 || Φιλοκράτης *Th* 681, 2
Πάσιππος *Th* 607. *idem* 611, 3? || 737, 7
Πα⟨ι⟩σιφάνεια Χαιρεδάμου *Th* 882
Πασίων Ἰάσονος *Th* 662, 16
Πάσσος Φιλελευθέρου *Th* 606, 49
Πάταικος *f.* Δαμότιμος *M* 1200
Πάτροκλ[ος Πάτρωνος] *Th* 320, 3
Πατροκλῆς *f.* Βόλων (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 48
[Πάτρων] *f.* Πάτροκλος *Th* 320, 4
Παυσανίας Ἀσκληπιάδου (Αἰγιαλεύς?) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 41
Παυσανίας *f.* Συγένης *M* 1112
Παυσικλῆς Αὐτοφρᾶ *M* 1183
Παυ. *Th* 989
Πα - *Th* 625*a*
Πεισαγ[όρας] *Th* 598
Πεισίας δαμιεργός *N* 89, 1
Πεισίδαμος Ἑκαταίου *Ast* 179, 7
Πεισίδικος *Th* 710, 7. [730, 5?]
Πεισικλῆς *f.* Καλλισταίνετος *N* 119
Πεισίμορος *Th* 585
Πεισίνας *Th* 797
Πεισω - *Th* 586
Πείσων Κρα. *merc. Pt. Th* 327, 274
Πει. *f.* Ποσειδώνιος *merc. Pt. Th* 327, 304
Πελοπίδας Ἀριστοφάνους *Th* 637
Πελοπίδας Ζωΐλου *Th* 613, 9. 718
Πελοπίδας Κλε - *Th* 503
Πελοπίδας Πολυούχου παρέφηβος *Th* 340, 22
Πελοπίδας -- *Th* 613, 7
Πελοπίδας *f.* Πλειστῶναξ *Th* 495. 721, 3. 877
Πελοπίδας *Th* 623*a* 3 || 668
[Πέλοψ] Γυησικράτους ἐδαμοθοίνησε *Th* 335*B* 2
Πέλοψ ὤ[ξ] Οἴας *Th* 870, 9 (*p.*)
Πέλοψ *Th* 662, 6
Περαιεύς *Th* 762*a*
Περιγένης Περιγένευς *T* 63
Περίλας *Th* 762*b*
Πέριλλος (Ἀργεῖος) πεδιών *M* 1259, 16
Περσίας(?) *N* 131
Πετρώνιος Ἡρακῶντος πρεσβευτής *Ast* 175, 6. 177, 3
Πε. *Th* 987*c*
Πιδων *f.* Τιμαγόρας *Ast* 211
Πίνδαρος Τελεσιγένους, θέσει δὲ Εὐβούλου *An* 247, 2
Πίνδαρος Τελεσιγένους (τοῦ Ἀρχωνίδα?) *An* 284 *cf.* 283
[Πίνδαρ]ος(?) Τελε[σιγένο]υς, καθ' ὑ. [--ίπ]που *An* 277
Πίνδαρος *f.* Κρεινοτέλης *An* 274
Πίνδαρος, ὁ καλούμενος, *v.* Ἀρχωνίδας
Πίστις(?) *Th* 923 *c. nota*
Πίθων *s.* Ἀπίδων *f.* Τιμαγόρας *Ast* 211
Πίστος *libertus Th* 337, 4
Πλάτωρ *merc. Pt. Th* 327, 313
Πλειστῶναξ Πελοπίδα *Th* 721, 3. 877. ἱερεὺς Ἀθάνας Πολιάδος 495
Πλεισ - Ἀγλωσ - *Th* 669
Πλε - *Th* 606, 40
Πλωτία Μαάρκου *M* 1230
Πλωτία *f.* Ἀγησικρίτα
Πλώτιος *v.* Θεύδοτος. Λεωνίδης
Πλ.(?) *Ast* 229 *v.* Νεογένης
Ποθεινὸν Θαργηλίου *M* 1213
Τι. Κλ. Πολέας *M* 1232
Πολέμων *merc. Pt. Th* 327, 73 = 133?
Πολέων *M* 1169
Πολιάνθης Σωκράτευς *M* 1097, 6
[Πο]λίτης Τιμοκράτευς Ἀρκεσινεὺς πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 16
Πόλλις *f.* Εὔπολις (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 49
Πολυάνωρ Πολυκράτου(?) *Th* 883 *cf. notam* = 670?
Πολύγνωτος (Ἁλικαρνασσεύς) *f.* Φύλης *Ast* 213, 8
Πολύευκτος Μελησίππου *Ast* 213
Πολύευκτος Πολυκρίτου *Ast* 179, 4
[Πολύευκτος?] *f.* Πολυκράτης *Th* 883? *v. notam*
Πολύκλειτος Πολυκράτευς (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 51
Πολυκλῆς *Ast* 167, 9
Πολυκράτης Ἀριστομάχου γυμνασίαρχος *Th* 338*A* 2
Πολυκράτης *f.* Πολυάν[ωρ] *Th* 670. 883(?)
Πολυκράτης *f.* Πολύκλειτος (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 51
Πολύκριτος *f.* Πολύευκτος *Ast* 179, 4
Πολυμήδης *f.* Μόλλις *Th* 330, 89
Πολυμνάστα *Th* 336, 20
Πολύνικος Ἰσοπόλιος *Th* 829
Πολύνικος Σωτέλους *Th* 330, 93
Πολύνικος *f.* Ἀγλωφάνης *Th* 397. 622. 623*a*. 695. 697. 716
Πολύνικος *merc. Pt. Th* 327, 169
Πολυοῦχος Καρτιδάμα *Th* 324, 8
Πολυοῦχος Πασίππου *Th* 610. 613, 1. 614, 3. ἐφηβεύσας 339, 8. *idem* Πολυοῦχος *Th* 618, 3?
Πολυοῦχος Πολυούχου ἱερασάμενος 478, 11
Πολυοῦχος *f.* Ἀπολλώνιος ὁ καὶ Πάσιππος. Φιλήμων *Th* 477 || Μ. Αὐρ. Λεωνίδης *Th* 484, 7 || Πάσιππος *Th* 687. 340, 23. Πελοπίδας 340, 23
Πολυτίμα *Th* 798
Πολύχαρμος Τ...ήτου Λ-- πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 332, 5
Πολυχρόνιος δοῦλος *Th* 343, 17
[Π]ολ -(?) *Th* 757, 3
Πόρος *f.* Μιθρῆς *Th* 479, 10. 662 I. 718. 1022
Ποσειδώνιος Πει. *merc. Pt. Th* 327, 304
Ποσειδώνιος Σιμω. *merc. Pt. Th* 327, 288
Ποσειδώνιος *f.* Ῥόπη *Th* 828 || Σύμμαχος *merc. Pt. Th* 327, 278
Ποσειδώνιος Φιλήμονος Ἀκαρνάν *An* 304
Ποσιδάων (Ἀργεῖος) γροφεὺς βωλᾶς *C* 1259, 15
Πο. *f.* Σύμμαχος *merc. Pt. Th* 327, 278
Πράγορος *Th* 587
Πραμαχίδας *Th* 337, 7
Πραξαγόρας *merc. Pt. Th* 327, 39 = 196?
Πραξικλῆς *f.* - ῶναξ *M* 1151
Πραξικύδης *M* 1149
Πραξίλας *Th* 763
Πραξίνικος *merc. Pt. Th* 327, 293
Πραξιοπὼ Ἀγλω[φάνους?] *Th* 1061
Πραξιοπὼ Τειμέως θυγάτηρ *Th* 1059 (*acc.* - ών)
Πρᾶξις Ἰσ. *merc. Pt. Th* 327, 239
Πραξίστρατος *Th* 638*b* 2
Πραξιτέλης *f.* Τιμήστος *Th* 330, 83
Πραξ - *Th* 581
Πραταιμένης *f.* Γοργοσθένης *Th* 475, 6
Πραταιμένης *Th* 606, 62. [76] || 671*a* 1
Πρατημένης *Th* [627*b*] || 643 || [757]
Πρατόκλεια Τιμασαγόρα *An* 261
[Πρατ]ωνίδης(?) *Th* 607
Πρα - *f.* Ἀριστοφάνης *T* 32, 27
Πρεῖμος *Th* 1008. [1009] || *Ths* 1055
Πρεῖσκα *v.* Κορ(νηλία). Νοουΐα
Πρεῖσκος *v.* Κορνήλιος. Σόσσιος
Πρεπέλαος Ὀρτουνδίου Λύκιος *Th* 833
Πρήγιστα (Σωσιβίου γυνά) *Ph* 1065 II 6
Πρῖμα *Th* 895 || † 971
Πρόδαμος *M* 1170
Πρόθυμος *merc. Rhod. amph. T* 83
Προιτίδας Κνίδιος *T* 32, 16
Προκλείδας Ἀλκιμέδοντος *Th* 330, 85
Προκλείδας (II) Εὐαγόρα (I) τοῦ Προκλείδα *Th* 330, 84. 83. 490. *f.* Βριθώ 490. Εὐαγόρας 330, 83. 490
Προκλείδας (I) *f.* Εὐαγόρας (I) *Th* 330, 83. 107. Καρτιδάμας 330, 84
Προκλείδας *Th* 337, 8
Προκλῆς *Th* 335*A* 9 || 762*a*
Πρόκλησις *liberta Th* 336, 18
Προκλίδας *f.* Ἑρμογένης *An* 260
Προμο - (?) *Th* 545
Προσδοκία *S* 21
Πρότιμος *f.* Θεύδωρος *N* 93, 13
Πρύτανις δαμιεργός *Ast* 168, 10
Πρύτανις Σίμου πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 333, 6

Πρωταρχίδας f. Διονύσιος Th 519, 8
Πρωταρχίδας Th 737, 4
Πρωτέας merc. Pt. Th 327, 305
Πρώτιμος f. Τιμώ N 132
Πρῶτος Δεξικλέους ἐφηβεύσας Th 339, 20
Πρῶτος Πρώτου τὸ β' στρατηγός Th 479, 9
Πρῶτος f. Ζώσιμος Th 921
† Πρῶτος Th 976
Πτολεμαῖος v. ind. IV 1
Πτολεμαῖος merc. Pt. Th 327, 264
Πτολεμαῖος Th 334, 6. 7
Πυθαγόρας (Σολεύς) f. Ἐπιτιμίδας Th 835
Πυθαγόρας merc. Pt. Th 327, 41 = 157?
Πύθαρχος Ἐπιγένους Λο[κρὸς] πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) Th 332, 4
[Π]υθέα fem. Ast 221 B 2
Πυθέας Ἀπελλέα ἄρχων τᾶν ἡμιολιᾶν τὸ δεύτερον Ast 201
Πυθέας Ἐλ..ωνος πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) Th 333, 2
Πυθῆϊς Κρεωντέλους An 274
[Πυθ]ιόνικος Th 336, 21
Πυθίων Βόλωνος (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 47
Πυθίων ...δότου (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 57
Πυθίων f. Ἀπολλώνιος Ast 217
Πυθι- Τεισ- (Α--) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 65
Πυθοκράτης Καλλιβώλου Th 672, 1
Πυθοκράτης f. Ἀντισθένης Th 698. 723, 3 || Καλλίβωλος Th 662, 4. 729 III. 758
Πυθοκράτης Th 630 || 680, 10 || 687, 4 || 704 || 705
Πυθόκριτος Α-- Th 719
Πυθόκριτος Th 611 || 627
Πύθων Ἀπολλοδ- ἱερεὺς Σαράπιος S 1
Πυθῶναξ merc. Pt. Th 327, 181
Πυθ. f. Δίων merc. Pt. Th 327, 60
Πυθ- Th 733, 14
Πυκιμήδης Th 547
Πυ. f. Εὐαγόρας merc. Pt. Th 327, 275
Π-- Τρύφωνος Th 896
Π-- Th 680, 4 || 901
[Π numerus est Th 327, 310]

ϙ v. sub K

Ῥηξάνωρ ἀρχαγέτας Th 762 a
Ῥησίδικος Διοκλέους Ph 1066
Ῥητορική Th 850
Ῥη- Th 595
(Ῥόβριος νόμος Ast 173, 12)
Ῥόδα Th 851
Ῥοδοκλῆς Ἀντιμάχου πρεσβευτὰς εἰς Ῥώμαν Ast 173, 52
Ῥοδοκλῆς ......του Ῥόδιος πρόξενος Ἀναφαίων An 252, 1
Ῥοδοκλῆς S 9
Ῥόπη Ποσειδωνίου Th 828
Πόπλιος Ῥοτίλιος Ποπλίου υἱὸς ὕπατος Ast 173, 6. 15
† Ῥουφεῖνα Th 942
† Ῥουφῖνα Th 972
Ῥουφίων Νειτύριος ὁ Ῥουφίωνος N 165
Ῥουφίων f. Αὖκτος Th 824
Ῥουφίων T 79
Ῥοῦφος Τροφίμου ἐφηβεύσας Th 339, 19
Ῥοῦφος f. Στάσιμος M 1232
Ῥοῦφος v. Κορνήλιος

Σαβεῖνος Ζωπύρου M 1100. [1113]
Φλάβιος Σαβεῖνος ἐκ Νικομηδείης(?) Th 860
Σαίνιος Ἀν- N 127
Σαίνιος Νικία Τήλιος N 142
Σαῖνις f. Ἐπιτερπής (fem.) Th 444, 4
Σαίνων f. Καλλιστόδικος T 34, 12
Σαμαγόρας Th 542
Σαμιάδης (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) f. Ζηνοκλῆς Ast 168, 54
[Σαμοκλ]ῆς Σαμοκλέους ἀγορανομήσας. δαμιουργήσας M 1115 a. b
Σ[αμοκλῆς(?)] Δαμαινέτου (τοῦ Φερεκύδου) M 1123, 3
Σαμοκλῆς f. Παγκλῆς M 1227
Σαμόλας Th 767 c
Σαραπίων Ἀσκληπιάδου Λαοδικεύς Th 410
Σαραπίων Th [739, 1] || 858
Σάτ[τ]ος f. Βάκχιος M 1091
Σατύριον Ἀλεξανδρῆϊς γυνὰ δὲ Κορύμβου T 67
Σατυρίσκος libertus Th 336, 14
Σάτυρος Ἀπολλωνίου δημιουργός M 1104, 7
Σάων(?) f. Μενέτιμος Th 818
Σα...υλ-(?) Th 558
Σεβῆρος Th 1010
Σεισέννας v. Μούμμιος
Σεραποδ- ποιητής, βουλευτής M 1117
Λ. Σέργιος Σκειπίων Ὀρφῖτος ὕπατος Th 325, 17
Σθένελος M 1106
Σιγάσατα (Αὐφροσύνου γυνή) Th 906
Σιμίας Δαμοκρίνευς N 128
Σιμίας Ἑδριάρχου N 93, 5
Σιμίας Σιμία Πυθαϊστάς T 34, 7
Σιμίας Σίμου T 32, 15
Σιμίας Τελεσικράτευς An 268. 270
Σιμίας f. Ἀγησίνικος. (Δαμοσθένης?) T 32, 23. 24
Σιμίας f. Ἀριστομβρότα Ast 224 || Παρμενίσκος N 93, 4
Σιμίας N 115 || Th 540 III
Σῖμος Ἀμ. merc. Pt. Th 327, 307
Σῖμος Ἀπε. merc. Pt. Th 327, 156
Σῖμος Ἁρπάλου Ὀλύνθιος T 41. 42
Σῖμος Βλόσωνος T 33, 16. Πυθαϊστάς 34, 20
Σῖμος Θεμιστοκράτους Σαλαμίνιος Th 419
Σῖμος Οἰνο. merc. Pt. Th 327, 164
Σῖμος -- πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) Th 333, 6
Σῖμος f. Πρύτανις Th 333, 6
Σῖμος f. Σιμίας T 32, 15
Σῖμος merc. Pt. Th 327, 38 = 98?
Σίμων Ἀλκι. merc. Pt. Th 327, 22
Σίμων merc. Pt. Th 327, 103 = 226?
Σίμων f. Στρατονίκη M 1214
Σιμω. f. Ποσειδώνιος merc. Pt. Th 327, 288
Σιμ. f. Βόηθος. Κλέων T 32, 22
Σίνανδρος f. Τιμόκλεια Ast 189, 2
Σίσυφος (Θεσσαλὸς ἐκ Φαρσάλου) f. Δάοχος An 251, 4
Σι- Ἰασ- (Α--) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 61
Σκαμότας Ἀγαθάρχου Th 760
Σκειπίων v. Σέργιος
Σκέπτικος Th 343, 10
Σμίθων Ἀνδραπόμπου M 1139
Σόλων Μυριναῖος T 43
Κ. Σόσσιος Πρεῖσκος ὕπατος Th 325, 18
Σόων(?) Th 606, 53
Σπινθὴρ Θεάρου T 31, 19
[Στα]διεὺς Με. Th 336, 12
Στάρτοφος Βωλακράτους (τοῦ Ἀγλωσθένους?) Th 330, 87
Στάσαρχος Th 852

Στασιγένης Ἀριστοπάμονος Ἀναφαῖος, πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 27
Στασιδίκα An 299
Στασικλῆς f. Κλειτοσθένης Th 717
Στασικλῆς Th 399
Στασίμη Στασίμου M 1224
Στάσιμος Ῥούφου M 1232
Στάσιμος f. Στασίμη M 1224
Στάσιον Κλ[η]νοφῶντος N 129
Στασίων N 1261, 4
Στάχυς f. Ἡρόφιλος Th 624
Στάχυς Th 749
Στέφανος f. Θεοδοσία An 258
Στέφανος f. Νικίας An 308
Στέφανος Th 747 || 913
Στέφαν- Th 346, 2
Στοεικὸς Στοεικοῦ N 130
Στρατοκλῆς Ἀν. merc. Pt. Th 327, 302
Στρατοκλῆς Ἀρ. merc. Pt. Th 327, 277
Στρατοκλῆς Καιρογένευς Ast 214
Στρατοκλῆς merc. Pt. Th 327, 24
Στρατονείκη (Κυθήρου γυνή) Th 917
† Στρατονείκη Th 953
Στρατονίκη Σίμωνος M 1214
Στράτων Ἀλκίνου τριηραρχῶν Ast 201
Στράτων merc. Pt. Th 327, 31 = 202 = 306?
Στρόμβις f. Ἀκουσαγόρας M 1170
Συλοσῶν Ἡφαιστίωνος M 1215
Σύμβουλος(?) Th 392 C 3
Σύμμαχος Πο. merc. Pt. Th 327, 278
Σύμμαχος merc. Pt. Th 327, 56
Σύμφορος libertus (s. Σύμφορον liberta) Th 336, 20
Σύρος Βιεττοῦ (τοῦ Ἐνατίωνος Ast 191) ἐπιστατέων τοῦ κοινοῦ τοῦ θιάσου τῶν πατρίων θεῶν Ast 178, 2
Σώιβιος Th 664
Σωγένης Πανσανία καθ' ὑ. Θευ- M 1112
Σωγένης f. Κλεώνυμος M 1104, 10
Σώδαμος (Ῥόδιος ἱερεὺς Ἁλίου) amph. T 85. N 166
Σωκλείδας Κόπριος M 1184
Σωκλῆς f. Ἀρχωνίδας An 249, 34
Σῶιθος Th 800
Σωκράτεια Νικοφάνευς, ἀνδρὸς δὲ Δαμοστράτου τοῦ Θρασυπείθευς An 309
Σωκράτεια Σωσικλεῦς An 269
Σωκράτης Νικάνορος Th 729 III
Σωκράτης Σωκράτου Πάριος Th 456
Σωκράτης Τελεσικράτευς An 271
Σωκράτης f. Πολιάνθης M 1097, 6
Σωκράτης mercator Rhod. amph. T 85
Σωκύδης f. Τιμῶναξ Th 487. 488
Σωμένης ἐξ Ἰουλίδος δικαστάς Th 320, 10
Σώπολις merc. Pt. Th 327, 220
Σωρεινιανός v. -ιος
[Σ]ωσάνδρα(?) Th 336, 22
Σωσᾶς Ναυάρχους Th 617, 7
Σωσθένης Th 646 || 673, 1
Σωσίβιος Σωσιβίου Th 613, 5. 674
Σωσίβιος f. Ἀγαθήμερος Ph 1065 I 6. II 6
Σωσιγένης merc. Pt. Th 327, 113
[Σ]ωσίδικος(?) T 35, 15
Σωσικλῆς ἄρχων An 248, 5
Σωσικλῆς Ἀπελλᾶ An 315
Σωσικλῆς -- Th 721, 5
Σωσικλῆς γυμνασίαρχος (κοινοῦ) An 253
Σωσικλῆς f. Ἀρχωνίδας (Ἀναφαῖος) Ast 168, 30 || An 292 || Εὐθεμένα (Ἱστανία) N 123 || Καλλιῤῥήμων M 1206 || Νικόμαχος. Σωκράτεια An 269 || Τιμόθεος An 248, 6 || Φαίνων M 1142

Σωσικράτεα Th 1025
Σωσικράτης Μου. merc. Pt. Th 327, 309
Σωσικράτης Ναυβωλίδα M 1185
Σωσικράτης Νεομήνιος Ast 185
Σώσιος(?) Περσία(?) N 131
Σωσίπατρος Ἀμμωνίου merc. Pt. dux Th 327, 148
Σωσίππα T 81
Σῶσις f. Λέων (Αἰγιαλεύς?) Ast 168, 40 nota
Σωσίς (Κάρπου γυνή) Th 912
Σωσίστρατος ἱερεύς Th 338 A
Σωσίστρατος Θαρσιπόλιος S 4
Σωσίστρατος f. Εὐρυάναξ Th 634, 5 || f. Θευκλείδας Th 650
Σωσίστρατος Th 334, 9
Σωσιτέλης Ἀδειμάντου f. Τειμῆς Ph 1058—1061
Σωσίφαντος Πατιθέμιος Th 31, 6
Σωσίφρων (eponymus Cnidius) amph. Th 1002
Σωσίχα Χαιρέου Βοιωτία M 1222
Σωσι- Λυσω- (Α--) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 63
Σωσι- Th 400 || 645
Σωσσ(ρ)άτη Σωστράτου Th 867
Σώστρατος f. Σωσσ(ρ)άτη Th 867
Σωσ- Th 606, 78 || 664? || 671 b 3
Σωτάδας Ἀγορακλέους Th 646
Σωτάδας Ἐπαγάθου An 316
Σωτάδας merc. Pt. Th 327, 94
Σωτέλης f. Εὐαγόρας. Πολύνικος Th 330, 93
Σωτέλης Th 403
Σώτηρα (Ἐπαφρᾶ) 925
Σωτήρας Th 905
Σωτήριχος Th 740
Σώτιμος merc. Pt. Th 327, 209
Σώτιμος Th 929
Σωτίων Διονυσίου πρόξενος Ἀναφαίων An 252, 14
Σωτίων Καλλιστράτου Th 739, 1
Σωτίων Νεικασίωνος Th 346, 6
Σωτίων Σωτίωνος Θηραῖος πρόξενος Ἀναφαίων An 252, 21
Σωτίων Th 650 || 665, 4 || 675 || 740, 2
Σωτι- Th 346, 1
Σωτύλος -- Α- πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 78
Σώφαντος Μόλλιος Th 438
Σώφαντος f. Ἱεροφῶν Th 826 || Λυσίκλεια Th 873, 3
Σωφρόνιος (Παρηγορίου) Th 343, 10
Σώφρων Εὐτύχου στρατηγός Th 479, 11
Σώφρων An 317
Σω. f. Ἀπολλώνιος merc. Pt. Th 327, 195

Τειμαρέτη Τελέσωνος (γυνὴ δὲ Κρεωντέλους) An 274
Τειμῆς II Σωσιτέλους (τοῦ Ἀδειμάντου) ἱερεύς Ph 1058 cf. 1059—1061
Τειμῆς I f. Πραξιοπώ Th 1059, 3
Τειμόστρατος Τειμοστράτου Th 637 = 660?
Τείμ[ων](?) Th 646
(Τεισαγόρας cf. τὸ Τεισαγόρειον χωρίον Th 327, 10)
Τείσανδρος Τελε- T 32, 25
Τεισάνωρ Θρασυλέοντος Th 519, 5. 720. 733, 8. παρέφηβος 340, 20
Τεισάνωρ f. Ἀριστόδαμος Th 721, 4 || Κρίτος Th 330, 92 || Τε[ισάνωρ](?) Th 619, 8
Τεισαν- Th 638 b 6
Τείσαρχος Φυλεοκράτεος M 1216
Τείσαρχος f. Καλλιστόνικος T 59 || Χαιρόξενος N 136

Τειτικράτης Ἡρακλείτου ἐφηβεύτας *Th* 339, 14
Τειτίλας *Th* 801
Τειτ - *f.* Μηδοκρίτα *Th* 874
Τειτ - *f.* Πυθι - (Α - -) *Ast* 168, 66
Τεϙτονίδας *Th* 802
Τελεκράτης *Th* 546
Τελεσίας I *f.* Θηραμένης *Ph* 1062
Τελεσίας II Θηραμένου (τοῦ Τελεσία) *Ph* 1062, 5
Τελεσίας (Βυβάττιος) *f.* Ἀπολλοφάνης *S* 11
Τελεσιγένης Ἀρχωνίδα *f.* Πίνδαρος *An* 283. 284 *cf.* 247, 3
Τελεσιγένης *f.* Ἀρχωνίδας *An* 285
Τελεσιγένης *f.* Πίνδαρος *An* 247, 3 (*cf.* 283. 284). [277(?)]
Τελεσικράτεια Διοτίμου *Th* 507
Τελεσικράτης *f.* Θεμιστοκλῆς *Th* 733, 4 || Σιμίας *An* 268. 270. Σωκράτης *An* 271 || . . . δαμος *Th* 336, 7
Τελεσικράτης *Th* 631 || 702, 3
Τελεσίλας *Th* 803
Τελεσίνικος Τηλεγνώτου *Th* 338 *B*
Τελεσίππα Θρασυλέοντος *Th* 330, 104
Τελεσὶς Ἀγλυφάνους, ἱέρεια διὰ γένους Ἀρτέμιδος Περγαίας *Th* 494
Τελεσφόρος *Th* 391 *b* 2 || 676
Τελέσων Κρεωντέλους τοῦ Πινδάρου *An* 274
Τελέσων Φερεκράτους *An* 272. 273
Τελέσων *f.* Οἰογένεια *An* 263 || Τειμαρέτη *An* 274, 3
Τελε - *f.* Τείσανδρος *T* 32, 25
Τερπέλαος *Th* 930
Τερτία *Th* 434
Τερψίας *Th* 990
Τεῦκρος *Th* 666, 3 || 756
Τηλέας *merc. Pt.* *Th* 327, 33 = 154 = 230?
Τηλέγνωτος *f.* Εὔπολις *Th* 662, 15 || Τελεσίνικος 338 *B*. 711, 2
Τηλέμαχος *Th* 634, 11
Τήλιππος *f.* Ἀρείπολις Ἀναφαῖος *Ast* 168, 33
Τ[η]λι - *f.* Φύλεος *M* 1171
Τήρων(?) *f.* Κλυτώ(?) *Th* 656 *b*
Τιβέριος *f.* Ἱκάνη *M* 1233
Τιμαγένης Κ - - *Th* 719, 3
Τιμαγόρας Πίδωνος *s.* Ἀπίδωνος *Ast* 211
Τιμαγόρας *Th* 536 || 588
Τιμακράτηα Τιμακράτους *An* 300
Τιμακράτης *f.* Τιμακράτηα *An* 300
Τιμακράτης *T* 31, 14
Τιμακρίτα *Th* 327, 12
Τιμάπολις *f.* Δαμάγητος. Τιμασίπολις *S* 1
Τιμαρχίδης *merc. Pt.* *Th* 327, 49 = 158
Τίμαρχος Δαμοκράτευς Πυθαϊστάς *T* 34, 5
Τίμαρχος Ἀστυπαλαιεύς *Th* 497, 4
Τίμαρχος *T* 52
Τιμαρὼ Κηφισοδώρου *M* 1217
Τιμᾶσα *N* 103, 6
Τιμασαγόρας *f.* Πρατόκλεια *An* 261
Τιμασιδίκα Θηραμένου *Ph* 1062
Τιμασίκλεια Κλέωνος *M* 1218
Τιμασίπολις Τιμαπόλιος πρύτανις *S* 1
Τιμασι - *Th* 605
Τιμῆς *Th* 338 *B*
Τιμήσιος Ἀρχιδάμου *Th* 682, 4
Τιμήσιος Πραξιτέλους *Th* 330, 83
Τιμόδικος *T* 60
Τιμόθεος Σωσικλεῦς καθ' ὑ. Ἰσοπόλιος *An* 248, 6. 24
Τιμόθεος *f.* Ἰσοκλῆς *An* 253, 12. 296
Τιμόκλεια Σιωάνδρου *Ast* 189
Τιμοκράτης Καλλιλόχου *Ast* 232
Τιμοκράτης *f.* Πολίτης Ἀρκεσινεύς *Ast* 168, 16
Τιμοκρ - *f.* Θεοβούλα *M* 1166
Τιμοκρηῦν Ξενοφῶντος Πυθαϊστάς *T* 34, 25
Τιμόλαος *Th* 677, 1
Τιμόνικος *f.* . . . δαμος *Th* 336, 8
Τιμοσθένης *T* 31, 13
Τιμόστρατος ἐξ Ἰουλίδος δικαστάς *Th* 320, 9
Τιμόστρατος Τιμοστράτου *Th* 600? *v.* Τειμ.
Τιμόστρατος *Th* 606, 79 || 677, 3
Τιμοσ - - *Th* 671 *b* 2
Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος *Ast* 186
Τιμὼ Πρωτίμου *N* 132
Τιμώ *N* 103, 3
Τίμων *merc. Pt.* *Th* 327, 248
Τιμῶναξ Εὐβάτα *Th* 624
Τιμῶναξ Νικίππου γυμνασιαρχήσας *Th* 396
Τιμῶναξ Νικίππου καθ' ὑ. Σωκύδευς *Th* 487. 488. *f.* Φερὼ 488
Τιμῶναξ *f.* - δάμας *Th* 723
Τιμώνασσα *Th* 804
Τιμώ *N* 103, 3
Τισάνωρ *f.* Ἀριστόδαμος *Th* 878
Τίτος *Th* 741
Μ. Μάριος Τρόφιμος ἱεροφάντης *M* 1125
Τρόφιμος *f.* Ῥοῦφος *Th* 339, 20
Τρόφιμος Κλαυδίας Μᾶς *M* 1229
Τρυφέρα γυνὴ Εὐβούλου *Ast* 174, 9. 15. 18
Τρύφων *f.* Π - *Th* 896
Τρύφων *Th* 954
Τύραννος *f.* Αὐρ. Κλεοτέλης *Th* 481, 7 || Φόλβιος *M* 1231
Τυχαμένης *merc. Pt.* *Th* 327, 266
Τύχανδρος *merc. Pt.* *Th* 327, 231
Τυχαρέτα Βρουκίωνος *M* 1140
Αὐρ. Τυχάσιος Τυχασίου *Th* 894
Τυχάσιος (Ὀλ[ύνθιο]ς?) *f.* Ἀριστομένης *An* 250, 14
Τυχάσιος *merc. Pt.* *Th* 327, 294
Τύχη *Ph* 1070 || *M* 1086
Τυχικός *Th* 914
Τύχων *Th* 401
Τυ -? *Th* 1021
Τ . . . ητος (Λ - -) *f.* Πολύχαρμος *Th* 332, 5

Ὑγία(?) *M* 1268
Ὑπερείδης Θρασυλέοντος *Th* 330, 3. 81. 111. *f.* Ἐπιτέλεια 330, 101. 113
Ὑπερείδης Θρασυλέοντος *Th* 733, 7. παρέφηβος *Th* 340, 20
Ὑπερείδης (Θηραῖος) *f.* Ἀνδραγόρας *An* 252, 5. Θρασυλέων *An* 253, 10 || *Th* 881
Ὑπερϙυδίδας *Th* 800
Ὑψικλῆς Νεικία Τήλιος *N* 142

Φαῖνις Ἀριστοδίκου *N* 93, 15
Φαῖνις Νικοξείνου *N* 89
Φαινο - Ἀριστίωνος (Θηβαῖος) *N* 88
Φαίνων Σωσικλέος *M* 1142
Φάνης *f.* Χαιρέλας *M* 1219
Φανοκλείδας *f.* Ὡροφάνης *M* 1172
[Φ]ανοκλῆς *Th* 542
Φανόμαχος *Th* 830
Φάρος *libertus* *Th* 336, 15
Φαυλ - *Th* 993
Φαυ(σ)τεί[να?] *Th* 907
[Φε]ιδικλῆς *Ph* 1072
Φειδιππίδας *Th* 536
Φερεκράτης *f.* Τελέσων *An* 272. 273
Φ[ερε]κ[ράτη]ς(?) *T* 44 *nota*
Φερεκύδης I Δαμαινέτου *M* 1123, 2
Φερεκύδης II Δαμαινέτου (τοῦ Φερεκύδου) *M* 1123, 4
Φ[ερε]κ[ύδη]ς(?) *T* 44 *nota*
Φερετίμα *Th* 369 *homo?*
Φερε - *N* 94, 1 || 133
Φέρης *f.* - τος *Ast* 212
Φερνίκη (Ἐπαφροδείτου γυνή) *Th* 903
Φερὼ Τιμώνακτος *Th* 488
Φηρέας Ἀλέξιδος (Περγαῖος) *M* 1073, 8
Φίλα *Th* 922
Φίλαργος *Th* 680, 6
Φιλαθήναιος *Th* 678
Φίλαιος *Th* 766
Φιλάργυρος *f.* Θέων *Th* 339, 19
Φίλαρχος Ἀριστοκλεῦς ἐπεστάτει *Ast* 170
Φιλεῖνος Χρυσίππου (Κνίδιος?) *Ast* 174, 13. 19
Φιλελεύθερος *f.* Πάστος *Th* 923
Φιλέοργος *T* 32, 8. 33, 5
Φιλέρως *Th* 923
Φιλέταιρος - - (δαμιεργός) *Ast* 173, 19
Φιλέων *f.* Ἀριστομήδης *M* 1157
Φιλήμων Ἀπολλωνίου *Th* 679 *a*
Φιλήμων Θευδοσίου *Th* 640, 10
Φιλήμων Καλλιβώλου *Th* 634, 4
Φιλήμων Πολυούχου *Th* 477 = Φιλήμων 476
Φιλήμων *f.* Ἀπολλώνιος *Th* 460. 662, 13
Φιλήμων *f.* Ποσειδώνιος Ἀκαρνάν *An* 304
Φιλήμων *merc. Pt.* *Th* 327, 69 = 213?
Φιλήμων *Th* 680, 2
Φιλήρατος Ἀγυλίδα Κορίνθιος *Th* 832
Φιλητίας *f.* Νεοσσίων *T* 32, 21
Φίλητος *f.* Μνασσόκλεια *Th* 875
† Φίλητος *Th* 973
Φίλιος Ἡφαιστίωνος ἐφηβεύσας *Th* 339, 22
Φίλιος *f.* Ἐξακέστα *M* 1180
Φίλιππος (βασιλεὺς Μακεδόνων) *v. ind.* IV 1
Φίλιππος *f.* Χρυσόπολις *An* 303
Φίλιππος *f.* - κλειτος *Th* 721, 2
Φίλιππος *merc. Pt.* *Th* 327, 280
Φιλίσκος δαμιεργός *T* 34, 2
Φιλίσκος *f.* Φιλόξενος *T* 34, 1
Φιλίσκος *libertus* *Th* 336, 13
Φιλίσκος *f.* Ἀπολλώνιος Ἀσπένδιος *Ast* 168, 23
Φιλίστα Κυδίωνος γυνά *T* 31, 21
Φιλιστοκράτης *Th* 853
Φιλοδέσποτος *f.* Ἐπίφραστος *Th* 708
Φιλόδοξος *f.* Φιλόλογος *Th* 671 *a* 6
Φιλόθεος *Th* 336, 15
Φιλόθεος *f.* Ἀλεξίνους *M* 1122 || Γνησικράτης *Th* 508
Φιλοκλῆς Κρατησιμάχου καθ' ὑ. Κλειτογένευς (δαμιοργός?) *T* 36
Φιλοκλῆς *f.* Ἀγάθων *Th* 640, 12
Φιλοκλῆς *merc. Pt.* *Th* 327, 263
Φιλοκράτης Διοδώρου *Th* 509
Φιλοκράτης Ὀυ. *merc. Pt.* *Th* 327, 261
Φιλοκράτης Πασίππου *Th* 681
Φιλοκράτης *f.* Διόδωρος *Th* 339, 10. 614, 2. 616, 2. 618, 1 || Δωρόθεος *Th* 711, 4 || Θήρων *Th* 606, [54?]. 67. 71. 74 *bis.* 615. 619, 1. 653. 654. [655?]. 707 || Πάσιππος *Th* 617, 3
Φιλοκράτης *Th* 338 *B* || 342, 3
Φιλόλογος Ἐπαφροδείτου ἐφηβεύσας *Th* 339, 12
Φιλόλογος Φιλοδόξου *Th* 671 *a* 5
Φιλόμβροτος Φίλωνος *N* 134
Φιλομήτωρ Φιλομήτορος ἱερεύς *eponymus* *Th* 325, 19
Φιλομ. *f.* Ἱστιεῖος *merc. Pt.* *Th* 327, 276
† Φιλόμουσον? *fem.?* *Th* 956
Φιλόμουσος *Th* 955
Φιλόμουσος (Οἰνέως?) *Th* 920
Φιλόνικος *f.* Ξενοτέλης *Ast* 169, 2
Φιλόνικος *Th* 335 *A* 8
Αὐρ. Φιλόξενος Ἀβασκάντου ἄρχων *Th* 481, 7
Φιλόξενος Εἰρηναίου *An* 286
Φιλόξενος Ἰα. *merc. Pt.* *Th* 327, 89
Φιλόξενος Κρεωντέλους (τοῦ Πινδάρου) *An* 274
Φιλόξενος Φιλίσκου Πυθάρχας *T* 34, 1
Φιλόξενος Φιλοφίλου *Th* 1030
Φιλόξενος *f.* Κρεωντέλης *An* 274
Φιλόξενος *merc. Pt.* *Th* 327, 80 = 198?
Φιλόξενος *Th* 926
[Φιλ]οπάτρα(?) *Th* 336, 16
Φιλόσιτος Εὐπόλι[δος] *Th* 662, 11
Φιλόσιτος *Th* 682
Φιλόστρατος Φιλοστράτου *Th* 683. ἐφηβεύσας *Th* 339, 11. *idem?* 342, 7. [609, 3]. 616, 3
Φιλόστρατος (Χῖος) *f.* . . . ου . ων *An* 251, 19
Φιλόστρατος *f.* Ἀρτεμίδωρος *Th* 382, 4. 623 *b* 3. 681, 6. [700]
Φιλόστρατος *Th* 679 *d*
Φιλοτίμα *Th* 805
Φιλότιμος *f.* Ἐπαφρόδειτος *Th* 339, 13. 611, 4. 642
Φιλουμένη Φιλουμενοῦ? *Ast* 233
Φιλουμένη † *Th* 957 || *M* 1268
Φιλουμενός *f.* Φιλουμένη *Ast* 233
Φιλόφιλος *f.* Φιλόξενος *Th* 1030
Φιλόφρων Ἐπιγόνου Ἀναφαῖος πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 25
Φιλόφρων Ὀνασικρίτου *An* 301
Φιλο - *Th* 722, 1
Φιλτήας *Th* 684
Φιλτίας *f.* Ἀριστόδαμος *Th* 627 *b*
Φιλτόδαμος *f.* Διόγειτος *T* 34, 15
Φίλτων Γοργίδα τοῦ Φίλτωνος *N* 135
Φίλτων Καρπωνίδα *N* 93, 9
Φίλτων *f.* Γοργίδας *N* 135
Φίλων Καλλιπολείτης (*an* Σελγεύς?) *T* 48, 1 *v. notam*
Φίλων *f.* Βάτων *Th* 331, 2. 31 || Φιλόμβροτος *N* 134
Φίλω[ν] *Th* 338 *B* || 703, 2
Φιλωνίδης Βά(τωνος) *merc. Pt.* *Th* 327, 243 *cf.* 331
Φιλωνίδης *merc. Pt.* *Th* 327, 100 = 139?
Φιλ - *Th* 685
[† Φίρμιος *genuinus?* *Th* 963]
Φλ. *v.* Εὐφραγόρας
Φλαβία *v.* Ἀρχ -
Φλάβιος *v.* Ἀριστόδαμος. Δαμεῖνος. Σαβεῖνος
Φλ(αουία) *v.* Δημητρία
Φλαουιανός *v.* Μηνογένης
Φλάουιος - - *Ast* 195
Φλάουιος, Φλάυιος *v.* Κλειτοσθένης
Φοιβοσθένης *merc. Pt.* *Th* 327, 106
Φοιβοτέλης ἔφορος *Th* 330, 1
Φοῖνιξ *Th* 330, [*praescr.*] 5. 9. 19. 68. 120. 124. 130. *f.* Ἀνδραγόρας 330, *praescr.* 17. 69. 122. 131. 193. Ἐπιτέλεια 330, 5. 36. 51. (58). 60. 70. 101. (111). 113. Κρατησίλοχος 330, *praescr.* 11. 12. 69. (89?). 125. 131. 192
Φοῖνιξ *Th* 336, 24 || 749
Φόλβιος Τυράννου *M* 1231
Φόλης(?) *Th* 350
Φορμίων *f.* Νίκων *Ast* 203
Φρασικύδης ἐξ Ἰουλίδος δικαστάς *Th* 320, 9
Φρασίλος *Th* 806
Φρασίνικος *Ph* 1063, 11
Φρασιφάνης *Th* 408
Φράσων Ἐμβρότου *f.* Ἀριστίων *N* 113
Φρόντων *v.* Κορνήλιος

Φροντωνιανός v. Κλαύδιος
Φυλεοκράτης *f.* Τείσαρχος *M* 1216
Φύλεος Τ[η]λι- *M* 1171
Φυλεοσθένης *M* 1143
Φύλης Πολυγνώτου Ἁλικαρνασσεύς *Ast* 213
Φ-- *Th* 627 *a*

Χαιρέας (Βοιώτιος) *f.* Σωτίχα *M* 1222
Χαιρέδαμος *f.* Ἀγωνικράτης *Th* 339, 3 ‖ Πα⟨ι⟩σιφάνεια *Th* 882
Χαιρέδαμος *Th* 742
Χαιρέλας Φάνεος *M* 1219
Χαιρετὶς Ἐρίφου *M* 1186
Χαιρέτατος *Th* 687
Χαιρετίων *T* 31, 10
Χαιρετύχη *Th* 854
Χαιρέφιλος Ἀριστογένευς Πυθαϊστάς *T* 34, 9
Χαιριγένης *f.* Ἀριστοφίλειος *T* 31, 9 = 32, 20
Χαιρόξενος Τεισάρχου *N* 136
Χαιρόξενος *f.* Ἐχελαΐδας *N* 93, 7
Χαιρόξενος *f.* Κυδίων *T* 31, 20
Χαιροπόλεια Τι. Κλαυδίου Κυρείνα Ἀγλαοφάνους θυγάτηρ (γυνὴ δὲ Μνασικρίτου τοῦ Διοδώρου) *Th* 522 I. II
Χαιροφῶν Χαιροφῶντος τοῦ Χαιροφῶντος, καθ᾽ ὑ. - *T* 36, 8
Χαιροφῶν *f.* Ἀντικλείδας *T* 34, 19 ‖ Ἀριστοδάμας *T* 55
Χαιρυλὶς Αὐτομέδοντος *M* 1220
Χαιρύλος *f.* Χαρίσιος *Ast* 179, 5
Χαῖτος v. Χάρτος
Χάραξ Δ- *Th* 338 *B*
Χάρης Ἀπολλοφάνους *M* 1221
Χάρης *merc. Pt. Th* 327, 167
Χαρίβολος *T* 82
Χαρίδαμος *f.* -ης *T* 32, 7
Χαρίλαος Μελεΐππου καθ᾽ ὑ. Πανταξένου ἐδαμοθοίνησε *Th* 335 *B* 8
Χαρίλαος Ναυκράτους *Th* 890
†Χαρίλαος *Th* 975
Χαρίλας *Th* 589
Χαρίνικος Νικία *An* 306
Χαρῖνος *mercator Rhodius amph. Th* 1001
Χαριξὼ Μνασικρίτου τοῦ Κλειτοσθένους *Th* 520, 4
Χαρίσιος Χαιρύλου *Ast* 179, 5
Χαρίσιος *f.* Ἀριστοῦχος *Ast* 179, 8
Χαρίσιος *merc. Pt. Th* 327, 183
Χαριτέσιος *Th* 590
Χαρίτεχνος *Th* 807
Χαριτοκλῆς *f.* Ἀριστόφιλος *T* 56
Χαρίτων Δρούθου *delendus*; v. Κλείτων
Χαρίτων *mercator Rhodius amph. S* 27
Χαρίτων v. Θεόδοτος
Χαρμίλος *Th* 855
Χάρμιππος Διπόλιος *An* 302
Χαρμογένης *Th* 767 *c*
Χαρμοκλῆς *f.* Παντακλῆς *N* 126
Χαρσίφιλος (I) Ἀλεξιμάχου *f.* Ἀλεξίμαχος. Ἀριστόφιλος (*cf. T* 44). Ἑρμόδοκος. Κλειτάνασσα. Κλείτων. Κυδαίνων. Χαρσίφιλος *T* 40
Χαρσίφιλος (II) Χαρσιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου *T* 40, 5
Χά[ρ]τος(?) *M* 1193
Χαρ-- *Th* 330, 107
Χα. *f.* Ἄτταλος *merc. Pt. Th* 327, 130
Χα-- *f.* Δωρόθεος *Th* 653 *b*
Χερσὶς Μένωνος γυνά *N* 137
Χρύσιππος (Κνίδιος?) *f.* Εὔβουλος. Φιλεῖνος *Ast* 174, 10. 13
Χρυσόπολις Φιλίππου *An* 303
Χρῦσος Χρύσου *N* 161
Χρῦσος *f.* Ἀγαθοῦς. Χρῦσος *N* 161
Χρῦσος(?) *Th* 574
Χρυσόχους *M* 1223
Χρυσ- *Th* 382, 1
Χ. *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 258
Χ- *f.* Καλλισταίνετος *N* 120

Ψήν *Th* 591
Ψύχη Στατίμης θυγατρὸς Στασίμου *M* 1224

Ὠκύαλος Ἀλκισθένους *Th* 699, 3
Ὠκύαλος -σίου *Th* 728
Ὠκύαλος *f.* Ἀλκισθένης *Th* 666, 2
Ὠκύαλος *Th* 672, 5 *cf.* χωρίον Ὠκύαλος 344, 4
Ὡροφάνης Φανοκλείδα *M* 1172
Ὡρ. *f.* Βρόμιος *merc. Pt. Th* 327, 237
Ὠφελίων Ἐνατίωνος ἱερεύς *Ast* 178

-αγόρα Παγκλέους *M* 1123, 2
-αιος *Th* 606, 41
-ακρατ- *Th* 1039
...άναιος *f.* Ἐπίχαρις *M* 1204
-ανδρος Μηνίδου Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου *M* 1241
-ανδρος *Th* 680, 1
-ανος *T* 32, 9
-άνωρ *Th* 884
-αρίστα (Καλοτύχου γυνή) *Th* 908
.....αρκος Μ.ιτι- Αἰγιαλεὺς πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 37
..ασι- Εὐ[η]ρ- (Α--) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 71
-ας Ἀριστωνύμου *T* 32, 11
-ας Εὐανδρίδα Πυθαϊστάς *T* 35, 8
-ας Λαισθένευς *N* 103, 4
....ας Φ[ε]ν[εάτας(?)] *An* 250, 17
-ας *T* 32, 10
-αστώ *Th* 510
-ατοκλῆς *f.* -οφάνης *Th* 829
-γ]ένης *M* 1102, 4
-γόρας *N* 103, 6
-δάμας Τιμώνακτος *Th* 723
-δάμας *Th* 393
-δαμος Ἀριστίωνος (Θηβαῖος) *N* 88
-δαμος Ἀρσι- *M* 1144
...δαμος Τελεσικράτευς κατὰ δὲ ὑ. Τιμονίκου ἱερομνάμων *Th* 336, 5
-δας Εὐφραγόρα Πυθαϊστάς *T* 35, 9
-δημος(?) *Th* 857
-δοκος *T* 46
...δοτος *f.* Πυθίων (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 57
-δ]ωρος *S* 23
-εια Γνωμαγόρα *N* 103, 2
-ειδικος *Th* 730, 5 (= [Πεισ]ίδικος 710, 7?)
.εισικράτης *Th* 618, 5
..έσιππος (= [Τ]ε[λ]έσιππος?) *Th* 737, 5
-έρων *Th* 592
-έστρατος *T* 33, 6
..έων ....ου κατα δὲ ὑ. Ὀνασικράτευς Ῥόδιος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 2
-ήθιος *Th* 386
-ήναιος Διονυ[σίου(?)] *M* 1235
-ήνωρ *M* 1074, 3
.....ης Ἡγία Αἰγιαλεὺς πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 36
-ης Χαριδάμου *T* 32, 7
-ησάνδρα *Th* 919 *a* 3
-ήσαρχος *Ast* 172, 51
-ητος Εὐμηχάνου Μιλήσιος πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 333, 4
-ιάναξ *Th* 748 *b*
-ίβιος *Th* 991
.......ίδας *Th* 335 *A* 3
-ίδοτος *f.* Ἀρίστων Μυκόνιος *An* 251, 8
-ικράτης *Th* 647 *a*
-ιλος Ἀριστούχου *Ast* 179, 2
-ιλος *An* 252, 15(?) ‖ *Th* 809
-ίμων *M* 1160
-ιοσθένης *Th* 722
-ιος Σωρεινιανὸς ..ω....τος ἄρχων Μηλίων τὸ γ´ *M* 1101
.....ιος Ἀλλοδάμω (Γορτύνιος κόρμος) *An* 254, 6
-ιππος *An* 277
..ι.ιος Θρᾶιξ *N* 96, 14
-κέμαχος(?) *Th* 606, 47
-κλειτος Φιλίππου *Th* 721, 2
-κλῆς *M* 1102, 2
-κος Ἀε-(?) καθ᾽ ὑ. Λυσ- *M* 1235
-κράτης Ἀρχέα τοῦ Ἀρχεβουλίδευς (*s.* τοῦ Ἀρχέα τοῦ Εὐκλεῦς?) τοῦ Νειτάδα *Ast* 215 *c. nota*
-λης *M* 1106
-λυκα- *An* 305
.....μέδων -- Αἰγιαλεὺς πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 38
-μειψα-(?) *Th* 671 *c*
-μέλων *Th* 335 *A* 5
-μένης Ἀπολλωνίου *Th* 534, 2
-μενος *Th* 761 *a*
-μίσκος *s.* -σίσκος *M* 1148
-μοκράτης *T* 35, 11
-μοκρῶν *T* 35, 3
-μος Ἶμα *M* 1147
-μυρίδης *Th* 629, 4
-μων *Th* 727
-ναξ(?) *T* 32, 4
-νίας *f.* Ἀνδρότιμος *N* 111
-νικος *Th* 338 *A* 11 ‖ 606, 34?
-νοκράτης *Ast* 219
-νομος *Th* 725
-νχων *Th* 600
-ξανδρος *Th* 555
--ξ *Th* 541
-οδίκα *Th* 510
-οζώτιος *Th* 387
-όθεος -νο- *Th* 510
-οκλῆς *Th* 695
-οκράτης *f.* Κλεισθένης *Th* 716
-όκριτος -τοκρίτου *N* 138
-ομένης *f.* -ρόφιλος *T* 64
......ος Μάρκελλος στρατηγήσας *M* 1077
-ος Καλλιμητίδευς *Ast* 179, 3
-ος Καλλισταινέτου *N* 93, 1
....ος Καππάδοξ *N* 96, 9
...ου.ων Φιλοστράτου Χῖος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 251, 19
-οφάνης -ατοκλείους *Th* 829
-οχος Αὐ- *M* 1146
-οχος *Th* 743
-ο.ιππος *Th* 719, 4
-πατρος *Ast* 233? ‖ *M* 1074, 5
-πο.. Πανυκράτεος *M* 1173
-ρόφιλος -ομένευς *T* 64
-σαγόρας *Th* 714
-σθένης Γοργοσθένου *Th* 500
-σθένης *Th* 655
-σιος *f.* Ὠκύαλος *Th* 728
-σιππος *Th* 740, 1
-σίσκος v. -μίσκος
-σπώ *M* 1209
-στείδης *Th* 621
-στρατος *N* 93, 20
......ς Ἀριστείδα *T* 33, 17
-ς Ἀριστοφίλου Πυθαϊστάς *T* 35, 13
-ς Ἀρχ- *Th* 432
-ταγόρας *M* 1162
....ταρχ- *Th* 336, 25
-τιμος *T* 32, 14
-τιχος *Th* 861
-τόκλεια -- γυνὰ δὲ -- τοῦ Εὐανδρίδα *T* 37
-τοκλῆς *Th* 601
-τόκριτος *f.* -όκριτος *N* 138
-τος Φέρητος *Ast* 212
-τος *f.* Ῥοδοκλῆς Ῥόδιος *An* 251, 1
-τοσθένης -ονος *Th* 697 *a*
-τῶς (*gen. nominis in* -ώ) *M* 1106
-φ]αντος *Th* 715
....φιλ- γυμνασιαρχ- *Th* 391 *a* 1
-χαρμος Μεγιστοδάμου Ἀστυ[παλ]α[ιεύς] *Th* 1025
....χος Ἐργίνου *N* 93, 3
......χος Ξενοφάνους *N* 93, 2
-ωιος Κορύθου *M* 1141
-ῶ[να]ξ Πραξικλέος *M* 1151
-ῶναξ *Th* 666 *ad* 57
Λεύκιος ......ώνιος Λευκίου υἱὸς [στρατηγὸς κατὰ] πόλιν *Ast* 173, 16
-ων ἔφορος *Th* 336, 3
...ων Ἐπιμήδευς ...ιος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 18
-ωρος Δικαφίλου *M* 1145
-ωσίδικος *T* 35, 15
-ω.οσθένης *Th* 693
..ω....τος v. -ιος Σωρεινιανός
-ὼ Χρυσ- *Th* 382
-- Ἀγησικλεῦς Πυθαϊστάς *T* 35, 10
-- Ἀγησικλεῦς Πυθαϊστάς *T* 35, 14
-- Ἀρχινίκου τοῦ Ἀρχιβίου *Th* 823
-- Ἑρμοδ[όκου] δαμιουργός *T* 35, 7
-- Ἱέρωνος γυνὰ δὲ Ἀριστομένευς *T* 45
...... Νικαγόρα Λύττιος πρόξενος καὶ εὐεργέτας Ἀναφαίων *An* 254, 30
-- Ὀρθαγόρα *Th* 534, 3
---μοκράτευς καθ᾽ ὑ. Δαμέα Πυθαϊστάς *T* 35, 11
---- καθ᾽ ὑ. Κλευτίμου *T* 33, 20 *f.* Ἐχέδαμος. Ἐχελαΐδας
---- καθ᾽ ὑ. Νικοκράτευς *T* 66
---- Ἑρμοδόκου γυνά *T* 31, 17
---- Ποπλίου υἱὸς [στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ξένων] *Ast* 173, 17

II.

Nomina Romana.

Exclusi imperatores eorumque propinquos.

1. Praenomina.

Αὖλος *v.* Ὦλος
Γάϊος *S* 7. *N* 163. *M* 1116, 5. 1234. *An* 1264
Γναῖος *Ast* 173, 16. *Th* 434
Κόϊντος *Th* 526, 10. 527, 8. Κ. *Th* 325, 18
Λεύκιος *Ast* 172. 173, 17. *M* 1078. [1079]. Λ. *Th* 325, 17. *M* 1228. L. *M* 1078
Μάαρκος *Th* 634. *M* 1230. Μᾶρκος *Th* 475. 865, 3. Μαρ. *N* 164, 1. M. *Th* 481. 484. *M* 1125
Πόπλιος *Ast* 173 *A*. Πούβλιος *Ph* 1063. Πο. *M* 1119, 5. P *Ph* 1063
Τιβέριος *Th* 523. *M* 1233. Τι. *Th* 325, 9. 474. 522 I. II. 523. *M* 1119. 1232. (*Th* 527 Τι. = Τίτος). T. *s.* T(ι). *M* 1079?
Τίτος *Th* 741, 1. *M* 1110. Τι. *Th* 527. T. *Th* 524—526. 528
Ὦλος *Th* 529. 531. 532.
. ο . . ος *Ph* 1063
- τος *Th* 519

2. Nomina gentilia.

Αἴλιος *M* 1119, 5
Ἀκίλιος *Ast* 173, 12
Ἀσίνιος *Ast* 174, 11
Αὐρηλία *N* 164, 6. *M* 1126
Αὐρ. *N* 164, 1. *Th* 481. 484. 894
Βειβία *Th* 870, 3. Βιβία *An* 280
Γέλλιος *Th* 519, 1
Δομετία *M* 1228. Δομιτία *M* 1118, 5
Ἰούλιος *Th* 325, 9. *M* 1079. 1116, 5
Ἰούνιος *Th* 1007
Κλαυδία *Th* 325, 13. *M* 1229, 2
Κλαύδιος *Th* 522 I. II. 523. *M* 1085. Κλα. *M* 1119. Κλ. *Th* 474. *M* 1232
Κορ(νηλία) *M* 1118. 1228
Κορνήλιος *Ph* 1063. *M* 1228. Κορ. *M* 1118. 1228. Cornelius *Ph* 1063
Λείουιος *M* 1119, 5
Μάγιος *M* 1078. [1079]. Magius *M* 1078
Μάλλιος *Ast* 173, 16
Μάριος *M* 1125
Μούμμιος *Th* 325, 8
Μούστιος *An* 1264
Μουσώνιος *N* 163
Νοβία *Th* 870, 2. 3. Νοουΐα *M* 1228
Οὐλπία *Th* 870
Οὔλπιος *Th* 475. 865, 4
Ὀφέλλιος *M* 1234
Πετρώνιος *Ast* 175, 6. 177, 13
Πλωτία *Th* 532. *M* 1230
Πλώτιος *Th* 529. 531—533. 898
Ποπ . . ιος *Th* 326, 32
Ῥόβριος *Ast* 173, 12
Ῥοτίλιος *Ast* 173, 6. 9
Σέργιος *Th* 325, 17
Σόσσιος *Th* 325, 18
Φλαβία *M* 1105, 3. Φλ. *Th* 325, 13
Φλάουιος *Ast* 195. *Th* 325, 26. 326, 6. 528, 5. Φλάυιος *Th* 325, 9. 10. Φλάβιος *Th* 860. *M* 1110. Φλ. *N* 97. *Th* 325, 12. 44. 45. 524—527
Φόλβιος *M* 1231
. . . . . . ώνιος *Ast* 173, 17

3. Cognomina.

Αἰλιανή *Th* 325, 13
Αὖκτος *Th* 824. *Ph* 1063
Βάσσος *M* 1234
Γάλλος *Ast* 174, 11
Δομέστικος *Th* 1006
Δομετιανός *M* 1118, 6
Ἰουλιανός *Th* 325. 525—527
Καπίτων *M* 1189
Κᾶρος *Th* 519, 2
Κλαυδιανός *Th* 325. 326. 475. 524. 528. 865, 4
Κοΐητος *Th* 478, 9
Λουκιανός *Th* 343, 6
Μάρκελλος *M* 1077
Ὀρφῖτος *Th* 325, 18
Οὐικτωρεῖνα *Th* 533
Πρεῖμος *Th* 1008. [1009]. *Ths* 1055
Πρεῖσκα *M* 1228
Πρεῖσκος *Th* 325, 18. 326, 33. *M* 1228
Πρῖμα *Th* 971
Ῥουφεῖνα *Th* 942. Ῥουφῖνα *Th* 972
Ῥοῦφος *Th* 339, 19. *Ph* 1063, 10. *M* 1232. Rufus *Ph* 1063, 10
Σαβεῖνος *Th* 860. *M* 1100. 1113
Σεβῆρος *Th* 1010
Σεισέννας *Th* 325, 8
Σκειπίων *Th* 325, 17
Σωρεινιανός *M* 1101
Τερτία *Th* 434
Φαυστεῖνα(?) *Th* 907
Φλαουιανός *M* 1119, 6
Φρόντων *M* 1228, 6
Φροντωνιανός *M* 1119

III.

Nomina civitatum populorum locorum.

Ἀδιαβηνικός *v. ind.* V 1
(Ἀθῆναι)
  Ἀθηναίων *M* 1249
  Ἀθηναῖος Πανδιονίδος φυλῆς Κυθέῤῥιος *M* 1187
  decretum *Th* 1018
Αἰγιαλεῖς *Ast* 168, 35 sqq.
Αἰθαλεῖς *v.* Κνωσός
Αἱμονιεῦσι, παρ', *p.* *Th* 869, 5
Ἀκαρνάν *An* 304
Ἀλεξανδρεύς *Th* 466. 467. Ἀ - δρῆς *T* 67. (*Cf.* *Ast* 168, 61—76?)
Ἀλικαρνασοῦ *Ast* 168, 43—60. Ἀλικαρνασσεύς *Ast* 213
Ἀλλαρία *Th* 328, 16. [Ἀλλαριῶται *Th* 328, 2. 3]
(Ἀμβρακίς *n. pr.* *T* 31, 25)
Ἀναφαῖοι (*An*, *nisi alius locus indicatur*) *Ast* 168, 24—34. 247. 250—252. 254. 265. 270. 272. 273. Ἀναφαία *Th* 830. Ἀναφαι -(?) *Th* 380
  πόλις 249. 254, 13. 265, 5
    ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσγελάτα 248. 249, 25
    ἱερὸν Ἀσκλαπιοῦ 248, 29
    ναὸς Ἀφροδίτας 248
    βωμὸς τοῦ Κτησίου 248, 13
    ναὸς Σεράπιος καὶ Ἴσιος 247
  ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ὁ Ἀ - ων 272. ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀ - ων 273. ὁ δᾶμος ὁ Ἀ - ων 270 *etc.*
  ἄρχοντες *tres* 248, 4 *cf.* 249, 30
  [δαμιοργοί? 249, 36 *dubii*]
  ἱερεὺς Σεράπιος καὶ Ἴσιος 247
  ἱεροκᾶρυξ 249
  κᾶρυξ 249, 27
  πρόξενοι Ἀ - ων 250—252
  cf. collegia ind. VII
Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου *M* 1241
Ἀντιοχίς *N* 139
Ἀραβικός *v. ind.* V 1
(Ἄργος I *Peloponnesi*) Ἀργεῖοι *C* 1259
  δᾶμος. βωλᾶς σευτέρας. γροφεὺς βωλᾶς. πεδιών. ἀρήτευε. ἐδίκασσαν
(Ἄργος II *v.* Νίσυρος)
Ἀρκεσινεῖς *Ast* 168, 15 sqq.
Ἀρσινόη ἡ ἐν Πελοποννήσωι *Th* 466, 13
Ἀσία
  ἐν τῇ πρώτῃ καὶ μεγίστῃ μητροπόλει τῆς Ἀσίας Ἐφεσίων πόλει *M* 1117, 12
  δὶς τῆς Ἀσίας ἀρχιερασάμενον *M* 1119, 3
  ἀσιάρχης *Th* 525 *v.* Ἔφεσος
Ἀσπένδιος *Th* 831. Ἀ - ιοι *Ast* 168, 20—23
Ἀστυπάλαια *Ast* 172, 3. 87. 212, 2.
  Ἀ - εῖς *Ast* 171—173. 175—177. 201. 207—210. 213—217.
  Ἀ - εύς *Th* 497, 4. *M* 1025
(πόλις)
  τᾶς ἀγορᾶς ἐπὶ τᾶς στοᾶς τᾶς παρὰ τὸ πρυτανεῖον *Ast* 170, 22
  ἀγορανόμιον 170, 24
  βωμὸς .... τῆς Ῥώμης 173, 50

IV.

Respublicae Graecae.

1. Reges eorumque propinqui.

2. Senatus et comitia.

3. Magistratus et curatores.

4. Res militaris.

πλοί[μ]ων, τῶν, *Ast* 171, 9
πολεμίων, ἀπὸ τῶν, *Ast* 201, 1
πόλεμον, κατὰ, *N* 103, 11. - τὸν Κρητικόν *N* 103, 7
προμάχεσθαι πιστός *p.* *T* 47, 4
στραταγός, στρατηγός, στραταγήσας etc. *v. ind.* IV 3
στρατευσάμενος *S* 7, 2. σ. τὰς γ´ στρατείας *M* 1119, 2. σ. κατὰ πόλεμον *N* 103, 11. σ. ἐν τριημιολίᾳ *N* 104, 3
στρατιώτης *Th* 827. τῶν ἐν Θήραι τασσομένων στρατιωτῶν *Th* 327, 5. τῶν κατὰ Κρήτην καὶ Θήραν καὶ Ἀρσινόην τὴν ἐν Πελοποννήσωι στρατιωτῶν καὶ μαχίμων *Th* 466, 14. στρατιώτας *Th* 466, 6
τόξων ῥυτῆρα *T* 47, 4
τριημιολία ᾇ ὄνομα Εὐανδρία Σεβαστά *N* 104, 3
τριηραρχούντων *Ast* 201, 5

5. Praemia et privilegia.

ἀγάλματα *Th* 326, 42. ἀγ[άλματι ἡρωϊκῷ] *Ast* 219, 3
ἀναγορεῦσαι *Ast* 169, 18. 170, 16. *Cnidi* *Th* 322, 9
ἀνακαρύξαι τὸν κήρυκα *An* 249, 33. ἀνακαρύσσεσθαι καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτὸν *An* 249, 20
[ἀνακηρύσσεσθαι] ἐν τοῖς ἀγομένοις ἀγῶσιν *Perge* *M* 1073, 1
cf. κάρυγμα *Th* 320, 2
ἀνδριάς *Th* 481, 9. *M* 1119, 6. ἀνδριᾶσι καὶ εἰκόσι *M* 1117, 7
ἀσυλὶ καὶ ἀσπονδί *Th* 321, 4. *T* 29, 10
ἄσυλος πόλις καὶ χώρα *etc.* *An* 254, 12. 15
[ἀτέλει]α ὧν κα ἐ[σάγηται καὶ ἐξάγ]ηται *Th* 321, 4—6
ἀφηρωΐξε(ν)
ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ἀ. *Th* 864—866. 870
- ἀφηρωΐσαν *Th* 867
ὁ δᾶμος ἀφηρωΐξε *An* 281. 288. *Th* 871—877
- ἀφηρωΐξε καὶ ἐτείμασε 868. 869
ε(ἴ)σπλουν καὶ ἔκπλουν *Th* 321, 2. *T* 29
(εἰκών)
εἰκόνι *Ast* 215, 7
εἰκὼν γραπτά *An* 247, 19 *cf.* 22
εἰκὼν μαρμαρίνα (-ν) *An* 249, 24. *M* 1115 *a* 4
εἰκὼν χαλκέα *Ast* 194, 4. 213, 5. 214, 4. 217, 3. 219, 2. *M* 1097, 2. 1114, 5. *N* 101. 102
ἀνδριᾶσι καὶ εἰκόσι *M* 1117, 8
ἐκφορὰν αὐτοῦ δαμοσίᾳ ποιήσασθαι *An* 249, 36
ἔπαινος, ἐπαινεῖν
ἐπαινῆσθαι πανδαμεί *An* 247, 15
ἐπαινέσαι *Ast* 169, 10. 170, 9. ἐπαίνῳ *Ast* 213, 3. 215, 5. [219, 2]
ἐπαινεῖσθαι καὶ μαρτυρηθῆναι *Th* 326, 30
ἐπαίνωι *N* [102]. 103, 9
εὐεργέτας (-ης)
An 254, 29. 274. εὐ. καὶ κτίσταν τᾶς πατρίδος 272. εὐ. καὶ κτίστην ἀπὸ προγόνων 273. εὐ. ἀληθῶς 274
Th 332. 333. 497 (*v.* πρόξενος) 531, 10. αὐ. (*pro* εὐ-) τῆς πατρίδος 865, 5
M 1113, 2. εὐ. τῆς πόλεως 1118, 7
T 29 (*v.* πρόξενος)
(*exclusi imperatores*; *cf.* *Ast* 207, 6. 208, 6. *M* 1110, 2 *etc.*)
κτίστης *M* 1124, 6 *v.* εὐεργέτας
μαρτυρηθῆναι *Th* 326, 30
οἰκιστὴν καὶ πατέρα *M* 1119, 4
πόθοδον πο[τὶ τὰν βουλὰν κ]αὶ τὸν δᾶμο[ν εὐθὺς μετὰ τὰ] ἱερά *Th* 321, 7
προεδρία
[ἐν ταῖς] τῶν ἀρχόντων [καθέδρα]ις *An* 249, 30
ἐν τοῖς ἀγῶσι(ν) *Ast* 213, 4. 214, 3. 216
ἐν τοῖς ἀγῶσι οὓς τίθεντι Νισύριοι *N* 103, 10
πρόξενος, π - οι
Ἀναφαίων καὶ αὐτὸς καὶ ἔγγονοι (ἐκγ.) *An* 250—252. π. καὶ εὐεργέτας *An* 254, 29. *lex de iis*(?) 250
lex et catalogus *Ast* 168
Th 334. π - ος (- οι) καὶ εὐεργέτας (- αι) *Th* 332. 333. 497
π. καὶ εὐεργέτας τᾶς πόλιος τᾶς Τηλίων *T* 29, 4
στέφανος *Ast* 167. *Th* 322, 9
ἀργυρίου ἐ[κ Στεφα]νοφόρου δραχμᾶν ... *An* 254, 32
θαλλοῦ σ - ωι *Ast* 169, 13. 170, 12. τῶι ἐκ τοῦ νόμου στεφανωθεὶς ὑπὸ τοῦ δάμου *Ast* 194 *corr.*
χρυσέωι (χρυσῶι) στεφάνωι
An 249, 33. 280
Ast 213, 4. 214, 3
M 1097. 1114, 3. 1115 *a* 3
N 88. 101—103
χρ. στ. ἀριστείῳ *An* 249, 18
[στ. ἀριστ]είωι ἀπὸ χρυσ[ῶν - *M* 1113
στ - οις χρυσέοις δυσί *Ast* 194, 3
πλεονάκις χρυσέοις στεφάνοις *N* 104, 4
χρ. στ. ἀπὸ δραχμ[ᾶν δισχιλ]ίων *Th* 320, 4. τῶι μεγίστωι ἐκ τοῦ νόμου *Ast* 215, 6
χρ - οις στ[- οις τοῖς μεγί]στοις ἐκ το[ῦ νόμου] *Ast* 219, 4
διηνεκεῖ στεφάνῳ *Ast* 217, 4
στεφανῶσθαι τὰν εἰκόνα ταῖς ἱερομηνίαις *An* 249, 25
ἐστεφάνωσε *p.* *Ast* 212. στεφανοῖ (*Smyrna*) *Ast* 172, 28
(τ(ε)ιμάω) ἐτ(ε)ίμασε ἐτ(ε)ίμησε (*sine accuratis honorum notis*)
An 274, 4 (ἡ πατρίς). 275
Th (ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος) 500. 504. 505. 522 I. II
(ὁ δᾶμος. δῆμος) 494. 495. 497. 499. [501. 502]. 513. 516. 523. τὸ τρίτον 498. (ἀφηρωΐξε καὶ ἐτ. 868. 869). - ἥρωα 878, 5
τειμάς 530, 5
M (ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος) 1116, 7. 1118, 3
Ph ἣν καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν 1059
υἱὸς τῆς πόλεως *An* 273

6. Metrologica et numismatica.

μναῖ *Th* 977. μ. *Th* 981
ἑπτά *Th* 978
δέ(κα) *Th* 979
δ[έ(κα)] *Th* 980
στατὴρ τυροῦ καπυροῦ *Th* 330, 181. 187

δραχμαί
δραχμαὶ χίλιαι *An* 253, 4
στέφανος ἀργυρίου ἐκ [Στεφα]νοφόρου δραχμᾶν ... *An* 254, 32
χαλκοῦ δραχμὰς τριάκοντα *An* 253, 13
δραχμᾶς <, δραχμαὶ ἑκατόν *Ast* 168
δραχμαὶ πεντακόσιαι *Th* 329, 7
χρυσέωι στεφάνωι ἀπὸ δραχμ[ᾶν δισχιλ]ίων *Th* 320, 4
δραχμαί (*variae summae*; 15—3000) *Th* 330, 23. 29. 39. 64. 72. 75. 77. 115. 117. 143. 154. 159. 162. 174. 217. 264
δραχμαὶ χίλιαι, μύριαι *N* 87
Πτολεμαϊκὰς (δραχμὰς) ρια´ *Th* 327, 13 *corr.*; *cf.* τὰς ιϛ´ (δραχμάς) 327, 144
[στεφάνωι ἀριστ]είωι ἀπὸ χρυσ[ῶν -] *M* 1113
[τάλαντα] δέκα (*Cretae*) *An* 254, 24
[δηνάρια] ͵βφ´ *Th*(?) 860
δύο ἥμισυ μυριάδων προσόδου κατ᾽ ἔτος *M* 1119, 7

πόδες πέντε *N* 86
βροχίδων τριῶν διπλῶν *M* 1232, 10
ζυ(γά) = *iugera Romana* *Ast* 180—182
ἰο., ἰου. = ἰούγερα *Th* 343—345. 348. 349. 1052
με., μερ. = μέρη? *Ast* 181. 182. *Th* 344, 3

[μέδιμνος ἀλ]φίτων *Th* 450 *d corr.* πυρῶν, κριθᾶν μ. *Th* 436, 10. 11
μετρητὰς ἐλαίου *An* 253, 11. οἴνου *Th* 436, 12
ἐκτεὺς οἴνου *Th* 450 *d* (τεταρτ - *ibid.* *a* 18 *diem non mensuram indicare videtur*)
χοίνικες πυρῶν *Th* 330, 180. 186
Mensurae aetatis imperatorum Romanorum: v. ad *Th* 982

7. Varia quae ad respublicas graecas spectant.

ἀγορά [*N* 92 *v. notam*] *Th* 325, 30
ἄμισθος ἡγεμών (*Rhodi*) *S* 7
ἀναγραφά (- ή), ἀναγράφειν
An ἀναγραφῆμεν τό τε ψάφισμα καὶ τὸν χρησμὸν καὶ τὰν ἔφοδον ἐστάλαν λιθίναν 248, 31. ἀ. δὲ τὸν στέφανον καὶ τὸ ἀντίγραφον τοῦδε τοῦ ψαφίσματος 249, 28
Ast ἀναγραψάτω τὸ ψάφισμα τόδ᾽ ἐς στήλαν λιθίναν 167, 6. τοὺς προξένους ἀναγραφέτω καὶ εἰς τὸν τοῖχον 168, 3. τὸ εἰς τὰν ἀναγραφὰν τέλεσμα 168, 5 (*cf.* πριάμενος). τὸ ψάφισμα ἀναγράψαι ἐς τὰν φλιὰν τοῦ ἀγορανομίου 170, 24. ἄνδρα ἑλέσθαι ὅστις ἐπιμεληθησεῖ τᾶς ἀναγραφᾶς 170, 26. ἁιρέθη ἀναγράψαι 170, 28
Th οἱ δὲ ταμίαι ἀνα[γραψάντω *etc.*] 320, 15 *cf.* [321, 10]. ἀναγραψάντων δὲ καὶ οἱ ἔφοροι τόδε τὸ ψάφισμα ἐστάλαν λιθίναν 322, 18 *cf.* 13. ἀνεγράφεν ὑπὸ τοῦ γραμματέως πρόξενοι (*similia*) 332—334. ὁ γυμνασίαρχος καὶ ὁ ὑπογυμνασίαρχος ἀνέγραψαν τὸς ἐφηβεύσαντας (*similia*) 338—342
(*Smyrnae*) ἀναγραφή *Ast* 172, 95
(ἀναλαμβάνω) ἀνειλημμένα ὑπὸ τοῦ οἰκονόμου εἰς τὸ βασιλικὸν χωρία *Th* 327, 8
ἀνάλωμα *Ast* 167, 7. [10] (*stelae*). ἀ - τα *Th* 322, 21
ἀντίγραφον τοῦ ψαφίσματος *An* 247, 24. 249, 28. ἀ - α τᾶς ἐπερωτάσεως καὶ τοῦ χρησμοῦ 248, 3 (*cf.* ἀντίγροφον 22). ἀ - ον τοῦ ὑπομνήματος *Th* 327, 5
ἀπελεύθεροι καὶ δοῦλοι *M* 1232, 7. 12
ἀπηλευθέρωσαν τὸς αὐτῶν οἰκέτας *Th* 336, 9
ἀπογραφῆς, ἐξ, *Th* 343, 6. 9
ἀποτεισάτω δραχμὰς ἑκατόν *Ast* 168, 10. δραχμὰς χιλίας, μυρίας *N* 87
ἄρχων *v. ind.* IV 3. μήτε ἄρχοντος μήτε ἰδιώτου *Th* 325, 38
ἄστεα, ἐπ᾽ ἀλλοδαπῶν, *p.* *Ast* 202, 4

συγγενεῖς *Th* 330 *saepe*. *M* 1232, 12
σύμβιος, σύνβιος, ὁ, 506(?). 894. 904—908
σύμβιος, σύνβιος, ἡ, [914]. 916. 917
σύνγαμος, ἡ, *p*. *M* 1188
συνεύνα(?) *Ast* 238 *c. nota*
συνευνέτας *p*. *Th* 870, 9
συνοικοῦντες αὐταῖς / συνοικοῦσαι αὐτοῖς } *Th* 330, 98. 94
συνόμευνος *p*. *M* 1190, 9
τέκνον, τέκνα 161. 171, 37. 274, 3. 468, 5. 913. 919*a*. 923. *p*. 1065 I 6. 1102, 3. *p*. 1188, 3. 1229. 1239, 6
τέκνα ἄρσενα. θήλεια 330, 95. 96
τοκήων *Ph* 1065 II 3
τροφέα καὶ εἰσποιήσαντα, τὸν ἑαυτοῦ *Th* 514
υ(ἱ)οθεσίαν δέ, καθ', *T* 33, 21. 36, [3]. 7. 10. 66. *N* [118?]. *An* 277. *Th* 335*B* 10. 444, 2. 487. 488. 508. *M* 1112
κατὰ δὲ υ(ἱ)οθεσίαν (*Rhod.*) *An* 252, 3. *Th* 330, 82. [108]. 336, 8
υἱός, ὑός 33, 23. 43. 202, 3. 325. 330 *saepe*. 346. 444, 5. 445, 3. 489, 3. 496, 2. 513*b*. 520, 2. 531, 4. *p*. 819, 1. 4. 918—922. 929. 942. 1060. 1227. υἱέας *p*. 1189
τὰν τοῦ υἱοῦ θυγατέρα *Th* 520, 2
υἱωνός 1239, 3

mulier a matre sola derivata An 298. *Th* 870. 910

V.

Respublica Romanorum.

1. Imperatores et eorum propinqui.

CAESAR
(Θεοῦ *Ast* 174, 2. 205. [*An* 264]. *Th* 469. 470. *M* 1107)

AVGVSTVS
Καίσαρα Θεοῦ υἱόν, αὐτοκράτορα τὸ π[έμπτον (*sic*), ὕπ]ατον τὸ τέταρτο[ν, Αὐτοκράτορα(?) = *a*. 30 *a. Chr. n*. *Th* 470
Αὐτοκράτορος Θεοῦ υἱοῦ Καίσαρος *eiusdem anni et monumenti? Th* 469
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ υἱὸς Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς ὕπατος τὸ δωδέκατον ἀποδεδειγμένος καὶ δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ὀκτωκαιδέκατον = *a*. 6 *extr. a. Chr. n. epistula eius Ast* 174
[Αὐτοκράτ]ορι Καίσαρι θ[εοῦ υἱῷ Σεβαστῷ] *Ast* 205
[Αὐτοκράτ]ορα Καίσα[ρα Θεοῦ υἱὸν Σε]βαστόν *An* 264
[Καίσαρα] Θ[εοῦ υἱὸν Αὐτοκ]ράτ[ορα] *M* 1107
τοῦ Σεβαστοῦ θεοῦ Καίσαρος *M* 1104, 2
θεοῦ Αὐτοκράτορος Καίσαρος *M* 1116, 4
(θεοῦ Σεβαστοῦ *Ph* 1058. *M* 1116, 2)

AVGVSTVS ET LIVIA?
τῶν Σεβαστῶν, ἱερατεύσαντα ἐν Νισύρῳ, *N* 104, 7

TIBERIVS
Τιβέριον Καίσαρα θεὸν Σεβαστόν, θεοῦ Σεβαστοῦ υἱόν *eius*(?) ἱερεύς *Ph* 1058
τοῦ Αὐτοκράτορος Καίσαρος, θεοῦ Σεβαστοῦ, θεοῦ *M* 1116
Αὐτοκράτορος Τιβερίου Καίσαρος (ἱερέα) *Th* 517
Τιβερίου Καίσαρος (ἱερεύς) *Th* 339, 1
Τιβερίωι Καίσαρι *Th* 471 (*ara eius*)

GERMANICVS
Γερμανικὸν Καίσαρα [αὐτοκράτορα, τὸν πατέρ]α Γαΐου Καίσαρος Σεβαστοῦ *Th* 472
(Γερμανικοῦ Καίσαρος *M* 1108)

AGRIPPINA GERMANICI
Ἀγριππεῖναν Γερμανικοῦ Καίσαρος γυναῖκα *M* 1108

GAIVS
([τὸν πατέρ]α Γαΐου Καίσαρος Σεβαστοῦ *Th* 472)

CLAVDIVS
Τιβέριον Κλαύδιον Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικόν *Th* 473

NERVA
(θεοῦ Νέρουα *Ast* 175. 176. [206]. *M* [1080*a* (?)]. 1110, 2)

TRAIANVS
[Αὐτοκράτορα Νέρου]αν Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν [Γερμανικὸν θεοῦ Νέρ]ουα υἱόν ([ὁ ἱερ]εὺς αὐτοῦ) *M* 1110
τοῦ μεγίστου καὶ θεῶν ἐνφανεστάτου Αὐτοκράτορος Νέρβα Τραϊανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Δακικοῦ *Th* 324
Αὐτοκράτορα Νέρβαν Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν Δακικόν *Th* 475
[Αὐτοκράτορι Νέρουα Τραϊανῷ Καίσαρι Σεβαστῷ Γερμα]νικῷ Δακικῷ *M* 1080*a* (*haec iis quae posui probabiliora*)
(Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ *Ast* 175—177. 206)

HADRIANVS
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Τραϊανοῦ [Παρθικοῦ] υἱός, θεοῦ Νέρουα υἱωνός, Τραϊανὸς [Ἁδριανὸς] Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημ[αρχικῆς ἐξ]ουσίας, ὕπατος τὸ β' = *a*. 117 *s*. 118 *p. Chr. n*. *Ast* 175
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱός, θεοῦ Νέρουα υἱωνός, Τραϊανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας, ὕπατος τὸ β' = *a*. 118 *p. Chr. n*. *Ast* 176
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, [θεοῦ] Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱός, [θεο]ῦ Νέρουα υἱωνός, [Τραϊανὸς Ἁ]δ[ρ]ιανὸς Σεβαστ[ός, ἀρχιερεὺ]ς μέγιστος, δ[ημαρχικῆς] ἐξουσίας τὸ ιγ', ὕπ[ατος τὸ γ', πατὴρ πα]τρίδος = *a*. 129/30 *p. Chr. n*. *Ast* 177
Eadem usque ad υἱός, *ceteris deletis Ast* 206
Αὐτο[κράτορα Καίσαρα] Τραϊ[ανὸν Ἁδριανὸν Σε]βαστόν *An* 265
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεβαστὸν Τραϊανὸν Ἁδριανὸν Αὔγουστον *Th* 476. 477
epistulae eius Ast 175—177. 206?

ANTONINVS PIVS
τοῦ κυρίου ἡμῶν Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς = *a*. 149 *p. Chr. et paullo postea Th* 325, 1 *cf*. 22
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τίτον Αἴλιον Ἁδριανὸν Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ *An* 267
(Αὐτοκράτορος Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Καίσαρος Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς *M* 1111)

MARCVS
vivo patre: Αὐτοκράτορος Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Καίσαρος Εὐσεβοῦς υἱόν, Μ. Αὐρήλιον Οὐῆρον Καίσαρα *M* 1111
Οὐήρου Καίσαρος = *a*. 149 *p. Chr. et paullo postea Th* 325, 4. 23
patre mortuo: Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον Σεβαστὸν Ἀρμενιακόν *a*. 164/6 *p. Chr. n*. *Ast* 207
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Σεβαστόν *Th* 478. 479
(Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Αὐτοκράτορος *Th* 483)

FAVSTINA MINOR
Σεβαστῆς Φαυσ(τε)ίνης = *a*. 149 *p. Chr. et paullo postea Th* 325, 5. 24

VERVS
vivo Pio: Λουκίου Καίσαρος = *a*. 149 *p. Chr. et paullo postea Th* 325, 5. 24
mortuo Pio: Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλιον Οὐῆρον Σεβαστὸν Ἀρμενιακόν *Ast* 208

COMMODVS
[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ. Αὐρηλίῳ Ἀντω]νείνῳ Κομό[δῳ] *An* 266. *Fortasse idem*:
Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ. Αὐρηλίῳ - - *Th* 474 *cum corr.*

SEPTIMIVS SEVERVS
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ. Σεπτίμιον Σεβῆρον Περτίνακα Σεβαστόν *Th* 480

ANTONINVS SEVERI F.
τὸν γῆς καὶ θαλάσσης δεσπότην Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρ. Σεουῆρ[ον Ἀντωνεῖνον - - *N* 100
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Σεβῆρον Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ Σεβαστὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν Παρθικὸν Γερμανικὸν μέγιστον *Th* 481
? Αὐτοκράτορα Μ. Α[ὐρ. Καίσαρα] Σεβαστόν *Ast* 209 (*supplementa incerta, deest* Ἀντωνεῖνον; *Marco non attribui propter litteraturam*)

ANTONINVS ET GETA
Fortasse supplendi Th 482. 483

SEVERVS ALEXANDER
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρ. Σεβῆρον [Ἀλέξανδρον] Σεβαστὸν Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ *Th* 484, 2

GORDIANVS
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Ἀντώνιον Γορδιανόν *Ast* 210

INCERTVS
Καί]σαρ[α? *M* 1109

Varia
Καισάρειον, τὸ ἀρχαῖον *Th* 326, 26
τριημιολία ᾇ ὄνομα Εὐανδρία Σεβαστά *N* 104, 4

2. Senatus. Magistratus. Varia.

Aug = Augustus *Ast* 173
SC = *Ast* 173, 1—22

3. Tribus.

VI.

Res sacrae.

1. Dii deae heroës cum cognominibus.

Γᾶς ἱερόν Th 374
Γένεσις καὶ Μοιρᾶν μίτοι p. Th 870, 14

Δαίμονος v. Ἀγαθοῦ
Δάλιος v. Ἀπόλλων N 8
Δάματρος Th 417. Δ. [καὶ?] Κόρας 418
Δαμία v. Λοχαία
Δᾶμος
Ast Διὶ Σωτῆρι καὶ τῷ δ-ῳ 194, 4. 195
Δάρδανος fortasse heros Th 408 b
Δελφίνιος v. Ἀπόλλων
Δεύτερος Th 358
Δίκτυννα Ast 189, 3
Διόνυσος
Ast 190. 191, cf. mensem Ἰοβάκχιος ferias Διονύσια ind. VI 4 et 3
Th 419. 468, 6. ἱερεὺς διὰ γένους τοῦ πρὸ πόλεως Διονύσου 522, 5. ἡ γεραιρὰ τοῦ πρὸ πόλεως καὶ ἐπιφανεστάτου θεῶν Δ. 420. ξεστὸς τοῖχος 420, 3. Cf. Ἀνθιστήρ
Cnidi cf. Διονύσια ind. VI 3
M Δ-ῳ Τριετηρικῷ 1089
N Διονύσου ἱερεύς 164, cf. collegium Διονυσιασταὶ Εὐρυθεμίδιοι ind. VII
Διόσκοροι Th 359. Διοσκούροις Σωτῆρσι θεοῖσι, βωμὸν -, p. Th 422
Δρομαία v. Ἥρα

Εἰλειθυίης ἱερόν Th 326, 10
Εἰ . ο . ιος Th 366
Ἑκάτην πολυώνυμον - φωσφόρον Th 421 b
Ἐλειθύα, ἄγαλμα, Ast 192
ἐπήκοος θεός An 319 a, cf. Τύχη
Ἐριύρης (?) Th 367 v. Ἐρινύες
Ἐρινύες Th 367
Ἑρμᾶς, Ἑρμείας, Ἑρμῆς
Ast Ἑ-ᾶι καὶ Ἡρακλεῖ 193
Th Ἑρμᾶς, -ᾶι 370. 392 A 4. 394. [396. 397], cf. agrum Ἑρμῆς 345, 14. Ἑρμείας 368. Ἑ-ᾶι καὶ Ἡρακλεῖ 339. 340. 390. 391. [393. 395]. τοὺς Ἑ-εῖ καὶ Ἡρακλεῖ τιθεμένους γυμνικοὺς ἀγῶνας 331, 22
M Ἑ-ᾶι (καὶ) Ἡρακλεῖ 1090. 1091. ἐξέδρα [ἄγαλμα] 1091
N Ἑ-ᾶι 93. [94], cf. collegium Ἑρμαΐζοντες ind. VII
Ἑστίας (ara) Th 423. Ἑστ[ίας καὶ] Διο[ς Τελείου?] Th 424
Εὐεργέται
Ast βασιλέως Πτολεμαίου θεοῦ Εὐεργέτα 204
Th Εὐ-ῶν 465. θεοῖς [Εὐεργέταις] 467, 3

Ζεύς
An cf. Κτήσιος
Ast Διὶ Σωτῆρι καὶ τῷ δήμῳ 194, 4. [195]
Th 350—353. 399—401. 426. Ζηνός 425. Ζ. Μιλίχιος (?) 406. [Ζηνὸς Ξ]ενίου 428. Ζηνό(ς) Η. 375. Διὸς Σωτῆρος 430. Ἑστ[ίας καὶ] Διὸ[ς Τελείου] 424. Διὸς [-- καὶ] Ἀθηναίας --] 427, cf. Ἱκέσιος, Ὅρκιος, Πολιεύς, Στοιχαῖος
M Ζηνὶ] 1092. Διὸς Καταιβάτα 1093. [1094]. καὶ Διός p. 1075
N Διὶ Μιλιχίῳ 95. 96, cf. collegium Διὸς Μιλιχιασταί ind. VII
Romae Ῥωμαίων ἐν τῷ Καπετωλίῳ ναὸς τοῦ Διός Ast 173, 48

T Ἀθηναίαι Πολιάδι καὶ Διὶ Πολιεῖ 40, 9
μνᾶς inc. Ζηνὸς Πατρίου καὶ Ἀθηνᾶς Πατρίας (An) 262

Ἥρα
Ast ἱεροστασμένα Ἥραι 196
Th 433. ἱέρεια Ἥρας Δρομαίας 513 a
Ἡρακλῆς
Ast Ἑρμᾶι καὶ Ἡ-εῖ 193
Th Ἡ-εῖ 432. δεκάταν 431. Ἑρμᾶι καὶ Ἡ. 339. 340. 390. 391. [393. 395]. τοὺς Ἑρμεῖ καὶ Ἡ. τιθεμένους -- γυμνικοὺς ἀγῶνας 331, 22
M Ἑ-ᾶι (καὶ) Ἡ. 1090. 1091
Ἡρώτη εὐχήν Th 434
Ἥρως, ἥρωες cf. ind. IX
Ast θεοῖς ἡρωσί τε p. 202, 5
Th ἀθάνατον θειὸν ἥρων p. 863 v. notam
M Ἥρωος 1095. ἡρώων ὁμόλεκτρον p. 1190, 4
S Ἡρώων 3

Θεά
Θ. Βασίλεια Th 416
Θέτιδος ἐκ θεᾶς γεγώς p. Th 870, 15
Μεγάλη Θεᾷ Τύχῃ N 97
θειὸν ἥρων, ἀθάνατον, p. Th 863 cum nota
θεός, (ὁ)
Θ. Ἀγαθᾶι Τύχαι Ἀγαθοῦ Δαίμονος Th 436, 3
θ-ῷ ἐπηκόῳ An 319 a
θ. Εὐεργέτας, βασιλεὺς Πτολεμαῖος, Ast 204
θ. νόμιος = Pan p. Ast 199
ὁ θ. = Ἀπόλλων Ἀγελάτας An 249, 20; = Apollo Pythius qui est Delphis An 248, 2. 21. 30. p. Th 863; = Διόνυσος 420, 5
θεός in initio inscriptionis C 1259
ὡς θε[ὸς αὐτός?] p. M 1189, 4
θεός, ἁ = Ἀτάργατις Ast 178, [2]. 5.
Ἁγνὴ θ. Th 410, 3
θεοί
ante decreta Smyrn. Ast 172, 1
statuae θεοῖς dedicatae An 263 (κατ' εὐχήν)
Th 485—492. 503. [506]. 507. 510. 515. 518. 520. 521.
M 1108. 1115 a. 1120. 1122. [1123?]
N [1261]
S 5—7
T 43. 45. 46
Ph 1059—1062
eodem modo:
θεοῖς πᾶσιν T 41. 42. 44
θεοῖς ἀθανάτοις πᾶσι Teutlussae 28
μέγιστοι = Σέραπις καὶ Ἶσις An 247, 5
πατρῷοι Ast 178, 3. 4. ἱερεύς. θίασος
πατρῴοις καὶ ματρῴοις T 39
χθόνιοι p. M 1189, 6
Διοσκούροις Σωτῆρσι p. Th 422
πάντας τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ θεοὺς καὶ πάσας N 98
θεῶν ἐπιφανέστατος Αὐτοκράτωρ Th 324, 2
ἐπιφανέστατος Διόνυσος Th 420
θεοῖς ἡρωσί τε Ast 202, 5
cf. Εὐεργέται, Πτολεμαῖος, Φιλάδελφοι, Φιλομήτορες, Φιλοπάτορες, Romanos imperatores v. ind. V 1

Θεῶν ματρί v. Ματρί
Θέτις p. Th 869, 12. Ἀχιλλεὺς Θέτιδος ἐκ θεᾶς γεγώς 870, 15
Θήρας Th 382, 2?
[Θὴρ = Χίρων Th 369? v. notam]
[Θηρώ Th 369?]

† Ἰησοῦ Χριστὲ βοήθει M 1238, 9
Ἱκέσιος Th 402—405
Ἶσις v. Σάραπις
An 247, 6
Ast 200
Th 443. 444. Ἴσι sine Sarapide 445
[M 1087? v. notam]
S 4

Καλᾶι Th 380
Καρνεῖος v. Ἀπόλλων
Καταιβάτας v. Ζεύς
Κόρα
Ast 197 cf. 198
Th Δάματρος (καὶ?) Κόρας 418. ἀφηρπάξας δεῖξε Πλουτῆος Κόρᾳ p. 870, 11
Κουρῆς Th 350. 354. 355. 371
[Κρο[νί]ονι delendum esse videtur Th 435]
Κτησίου, βωμὸς τοῦ, An 248, 13. 15
† Κύριος M 1238. 1239

Λάθα p. N 107. Ph 1064?
Λαμψακηνός v. Πρίαπος
Λατοῦς, Ἀπόλλωνος Δαλίου, Ἀρτέμιτος S 2
Λερία v. Παρθένος
Λοχαία Δαμία Th 361

Μαλεάτας v. Ἀπόλλων
Ματρὶ Θεῶν 438. οὖροι γᾶς 436, 1. δεκάταν 437
ματρῴοις θεοῖς T 39
μεγάλη θεά v. Τύχη
μεγίστων θεῶν v. Σάραπις
μειλίχιαι v. Νύμφαι
Μηλίχιος, Μιλίχιος v. Ζεύς
† Μιχαὴλ ἀρχάγγελε, ἅγιε καὶ φοβερέ, Th 975
Μοῖρα p.
N 106. ὀλοή Th 868, 9. Μοίρης ὦ 'πέκλωσε τὰ δόγματα μητέρι πικρὰ πένθεα Ph 1065 I 5. Μοιρῶν μίτοι Th 870, 14, cf. μοῖραν ἀνέπλησεν ῥιγεδανοῦ βιότου Th 869, 10. δύσμορος Ph 1065 II 2. πρόμοιρος Th 870, 4. Ph 1065 I 3.
Μουνιχία v. Ἄρτεμις
Μοῦσαι Th 330, 15. (43). 58. 67. 114. 123. 130. 152. 179. ἀγάλματα 43 cf. 275. ἱερατεία τᾶν Μ-ᾶν 58. Μουσεῖον 330, 10. 14. 29. 42. 44. 50. 55. 62. 119. 133. 276
p. M Μούσ[αις φίλος] 1189, 1

νομίοιο θεοῦ = Panis Ast 199
Νύμφαι
Ast (cum Pane) [μει]λί[χ]ιαι 199
Th 439. Δυμάνων, Ὑλλέων 377. 378

Ξένιος v. Ζεύς

Οἰβαλίδαι p. Th 869, 6
(Ὄλυμπος) πάντας τοὺς ἐν Ὀ-ῳ θεοὺς καὶ πάσας N 98
Ὀρ]θία v. Ἄρτεμις
Ὅρκιος Th 429

Παιῆονι καὶ Πανακείᾳ καὶ [Σαρ]άπι? M 1088
(Πάν) νόμιος θεός, αἰγιβάτας, καλά Ast 199
Πανακείᾳ v. Παιῆονι
πάντες θεοί v. Ὄλυμπος. θεοῖς πᾶσι T 41. 42. 44. Teutlussae 28
Παρθένου Λερίας Th 440
Πατρία, Πάτριος v. Ἀθηνᾶ. Ζεύς
πατρῴων θεῶν θίασος Ast 178, 3
πατρῷοι θεοί T 39
Περγαία v. Ἄρτεμις
Πηλεύς p. Th 868, 10
Πλε[ισθε]νιδᾶν Th 409
Πλουτῆος Κόρα p. Th 870, 11
Πολιάς v. Ἀθάνα
Πολιεύς Th 363, cf. Ζεύς
πολυώνυμος v. Ἑκάτη
Ποσειδάν
Th Ποσειδᾶνος - οσ - (Ἱππότα?) 441 cf. agrum Ποσιδάνιν 345, 6
M Ποσειδᾶνι 1096
N Ποσειδᾶνι Ἀργείωι 103, 13
T Ποσειδᾶνος 37
Πρίαπος ὁ Λαμψακηνός Th 421 c
πρὸ πόλεως v. Διόνυσος
Πτολεμαῖοι v. ind. IV 1 etc.
Πύθιος v. Ἀπόλλων
Πυθόχρηστος v. Ἀνθιστήρ
Π. v. Ζεύς

Ῥώμαν, τὰν. M 1097. βωμὸς .... τῆς Ῥώμης Ast 173, 50

Σαβάζιος Th 442
Σαμοθρᾶκες θεοί S v. collegium Σαμοθρᾳκιασταί ind. VII
Σάραπις
An Σεράπιος καὶ Ἴσιος καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρ' αὐτοῖς, τῶν μεγίστων θεῶν, ἱερεύς. ναός 247
Ast Σαράπιδι Ἴσιδι. ναός. ἀγάλματα 200
Th Σαράπι Ἴσι Ἀνούβι. θησαυρός 443. Σαράπι καὶ Ἴσι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς 444, cf. agrum Σεράπιον 343, 3
M dubia: 1087. 1088; v. notas
S Σαράπιος ἱερεύς 1. Σαράπι Ἴσι 4
Σεβαστῶν ἱερατεύσαντα ἐν Νισύρῳ v. ind. V 1
Στοιχαῖος Th 376
Σώτειρα v. Ἄρτεμις
Σωτήρ v. Ζεύς
Σωτήρ i. q. Ptolemaeus I? Th 463
Σωτῆρες v. Διόσκουροι

Τιβέριος Καῖσαρ ἱερεύς Th v. ind. V 1
Τριετηρικός v. Διόνυσος
Τύχα
Th 446. 447. Τ-ης ναός 326, 26. Τ. τῆς πόλεως 325, 42. Τ. ἐπήκοος 448.
N Μεγάλη θεὰ Τύχη 97
cetera v. Ἀγαθὰ Τύχα

Ὑγεία
M Ἀσκλαπιῶι καὶ Ὑ-αι 1084, 5. Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑ-ᾳ. (θησαυρός). ἱερεύς 1085. εὐχαριστήριον 1086. εὐχήν [1087]

Φερετίμα *heroina*? *Th* 369
Φέρητος, παρ' Αἱμονιεῦσι γένος πολιοῖο *p. Th* 869, 5. ὁ προπάτωρ - Φέρης *p. Th* 868, 10
Φερσεφόνα *p. M* ἐσθλὰ δὲ ναίω δώματα Φ-ας χώρῳ ἐν εὐσεβέων 1190, 5
Φιλαδέλφων Θεῶν *Th* 463. Ἀρσινόης Φ-ου 462
Φιλοματόρων Θεῶν *Th* 468, 4
[Φιλοπατόρων Θεῶν *Th* 467, 2]
φωσφόρος *v.* Ἑκάτη

Χίρων *Th* 360
† Χρειστέ *v.* Ἰησοῦ
- δας *Th* 362
- θία *v.* Ἄρτεμις Ὀρθία

2. Templa sacerdotes caerimoniae similia.

ἄβατον *Th* 453—455
ἄγαλμα
  ἀ-τα τῆς Ἀθηνᾶς ἐπεσκεύασε *M* 1077, *cf.* τόδ' ἀμενφὲς ἄ. *p.* 1075 *et* 1081
  [Ἀφροδίτας *s. Veneris Meliae*? *M* 1091]
  (Ἐλειθύας) *Ast* 192
  (Μουσᾶν) ἀ-τα *Th* 330, 43. ἀ-των ὑπόβασις 330, 275
  Σαράπιδος Ἴσιδος ἀ-τα *Ast* 200
  humana: ἀγ[άλματι ἡρωικῷ?] *Ast* 219, 3. ἀ-τα *Th* 326, 42
† ἅγιε *Th* 975
ἁγνός *Ast* 183, 2
ἀθάνατον θειὸν ἥρων *p. Th* 863. ἀ-αις ἠγλάϊσεν χάρισιν κἀποθανοῦσαν *M* 1190, 10. μεγάλων ἦσαν ἀπ' ἀ-ων *p. Th* 869, 8. ἀ-οις θεοῖς πᾶσι *Teutl.* 28 (?)
αἱρεθεὶς ἱεραπόλος *T* 30, 4
ἄλσος *Ast* 240
ἀλφίτων *Th* 450 *d*
ἀνάθεσις τᾶς εἰκόνος *An* 247, 22
ἀνάθημα ἀναθέμεν *Ast* 170, 21 *cf.* 173, 48
ἀνατίθημι
  An 247, 19
  Ast 170, 21. [173, 48]. 185. 188, 5. 192. 200
  Th 456. 458
  M 1076. 1099. 1101. 1102?
  N 99
  T 31, 1
ἀνδριάντα Διονύσωι, τὸν, *Th* 419
ἀνοσίως *Ast* 171, 10
ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τᾶς θεοῦ διὰ τοῦ κλάρου ἱαρεύς *Ast* 178, 4
ἀποφορά, οὐκ, *Th* 378, 3 (*Nympharum*)
ἀργυρώματα *T* 31, 2
ἀρήτευε *Argis C* 1259, 14
ἄρτον καρπωσεῖ *Th* 330, 191
ἀρχίατρος *An* 259
ἀρχιερασάμενον δὶς τῆς Ἀσίας *M* 1119, 3
ἀρχ[ιερείας?] *M* 1105, 3
ἀρχιερέως καὶ ἱερέως *M* 1119, 6. ἀρχιερεῦσιν *M* 1102, 5
ἀσιάρχην ναῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ *Th* 525, 8. ἀ-ου *Th* 529, 3. 531, 4. 533, 5
ἀφηρωΐζω *v. ind.* IX

βάτθρα *Th* 421 *b*
† βοήθ(ε)ι *Th* 975. *M* 1238, 9
βοηθοὺς ἐπευχομένοισι (Διοσκούρους) *p. Th* 422
βοῦν θύσοντι (Ματρὶ Θεῶν) *Th* 436, 8
βωμός
  Ἀπόλλωνος Ἀσγελάτα *An* 249, 22
  Διοσκούροις *Th* 422
  τοῦ Κτησίου *An* 248, 13. 15
  βασιλεῖ Πτολεμαίωι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς *Th* 466, 5
  .... τῆς Ῥώμης *Ast* 173, 50

γένους, ἱερεὺς διὰ, *v.* ἱερεύς
γεραιρὰ τοῦ πρὸ πόλεως Διονύσου *Th* 420
γεραίρεσθαι *An* 247, 15

δαίμων ἄγαγεν ἁρπάξας με ὄφρα θάνω *p. Ph* 1065 II 1
ἐδαμοθοίνησε *Th* 335 *B*
δαμόσιος ναός *An* 248, 1. 21. 28
δεῖξε Πλουτῆος Κόρᾳ, ἐμὲ ἀφηρωΐξας, *p. Th* 870, 11
δεῖπνογ καὶ ἱαρὰ πρὸ τοῦ ταμήιου (Ἀγορήιοις θεοῖς) *Th* 452
δεκάταν
  Ἀπόλλωνι *An* 257. 258
  Ἡρακλεῖ *Th* 431
  Ματρὶ Θεῶν *Th* 437
δέπατα *Th* 450 *a* 1
† διάκονος *M* 1238, 4
δοιαί (*Musis*) *Th* 378, 3
(δοκεῖ) ἔδοξε τᾶι θε[ῶι] καὶ τῶι κοινῶι *Ast* 178, 2
† δούλῳ σου, βοήθι τῷ, *Th* 975

ἑαρά *Th* 450 *a* 1
ἱμαρμέναν θρηνῶν, τὰν ἐμὰν, *p. Th* 870, 13
εισεω *M* 1081
ἐλλύτας, ἐ-αι ἐκ πυρῶν (Μούσαις *et* ἥρωσι) *Th* 330, 179. 184. 186. 190. 196
ἐνευξαμένου *Th* 330, 13
ἐνιαυσίαν, οἱ προάξαντες τὰν, (Ἀπόλλωνι Πυθίωι) *T* 34. 35
† ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν ὧδε ἐφεστῶτα ἄνγελον *M* 1238, 7
ἐνφανέστατος θεῶν αὐτοκράτωρ *Th* 324, 2
ἐξέδρα (Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ) *M* 1091
ἐπάργματα ἄλλα (θύσοντι Ματρὶ Θεῶν) ὧν αἱ ὧραι φέρουσιν *Th* 436, 14
ἐπερώτασις *oraculi An* 248, 2. 22
ἐπερωτᾶι τὸν θεόν (*Apollinem Pythium*) *An* 248, 24
ἐπευχόμενος *p. M* 1075. ἐ-οισι βοηθούς *p. Th* 422
ἐπιμηνιεύοντες, ἐπιμήνιοι *Th* 330 *v. ind.* VII
ἐπεσκεύασε τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀθηνᾶς *M* 1077
ἐπιφανέστατος θεῶν Διόνυσος *Th* 420
ἐπιχεῖσθαι ἀπὸ δείπνον ἐπὶ τὸ πρᾶτον ποτείριον τᾶν τε Μουσᾶν καὶ (ἡρώων) *Th* 330, 129
(ἑστία) παρὰ τῇ ἑ-ᾳ τὸν ἑστιοῦχον *M* 1119, 5
εὐσέβεια *An* 249, 19. *Th* 513 *a* 5. εἰς τοὺς θεούς *Th* 466, 9. εὐ-ήιαι πρὸς τοὺς θεούς *M* 1116, 10
εὐσεβής *An* 286. ῥήτωρ *M* 1119, 4. ἐσθλὰ ναίω δώματα Φερσεφόνας χώρῳ ἐν εὐσεβέων *p. M* 1190, 6. εὐσεβέστατος *An* 235. 247, 22
εὐσεβῶς *Th* 511. *M* 1121, 4
εὐχάν, θεοῖς κατ', *An* 263. εὐχήν *Th* 434. *M* 1087. εὐχὴν ἀνέθικε *Th* 458
εὐχαριστήριον *M* 1086
εὐξαμένα *p. Ast* 192
ἐχθυόμενα ἱερά *T* 30, 14

ἡρῷιον, -α *Th* 330, 21. 13. 15 *v. ind.* IX

θεραπευτάς (Ἀσκλαπιοῦ?) *Th* 515
θέρος *Th* 369? *v. notam*

θησαυρός Σαράπι Ἴσι Ἀνούβι *Th* 443. [Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ *M* 1085]
θίασος τῶν πατρίων θεῶν *Ast* 178, 3 *v. ind.* VII
θίνγανε, μή, *Th* 451 *cum corr.*
θριγκός *Apollinis Ast* 185
θυσία, -αι
  θ-αι *N* 98, 7. θ. πραταί *Th* 330, 227. δαπανᾶν εἰς τᾶς θ-ας *Th* 327, 14. λοιβαῖσιν πάρεδρος θ-αισί τε θάσσων *p. T* 48, 5. πωλεῖν τᾶς θ-ας *Th* 330, 199
  (Ἀπόλλωνος Ἀσγελάτα) θ-αι *An* 249, 22
  (Διός) θ-αν ἐν Καπετωλίωι ποιῆσαι *Ast* 173, 11
  (Θεῶν Ματρί) θ-α *Th* 436, 5
  (Μουσᾶν καὶ ἡρώων) θ-α, -αι *Th* 330, 113. 152. 183. 189. 195. 200. 227. 258
  (Σεράπιος καὶ Ἴσιος) θ-ας καὶ τὰ ἱερά *An* 247, 11
θύω *Th* 452
  (Θεῶν Ματρί) *Th* 436, 8
  (Μούσαις καὶ ἥρωσι) *Th* 330, 66. 122. 171. 177. 192. 193. 194. 200
θῶκος *An* 255

ἱαρεὺς τῶν πατρίων θεῶν *Ast* 178, 5
ἱαρεωσαμένα Ἀθαναίαι *Ast* 184
ἱαρωσαμένα Ἥραι *Ast* 196
ἱαρόν
  1) *i. q. fanum*
    τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου *Th* 322, 20
    Γᾶς *Th* 374
    inc. T 29, 15
  2) *i. q. sacrificium*
    Th 452, 3
    Ἀγορήιοις θεοῖς δεῖπνογ καὶ ἱ-ά *Th* 452, 4
ἱερᾶς, τὰν πόθοδον τᾶς, *T* 30, 12
ἱερασαμένου *Th* 478, 10 (*imperatorum*?)
ἱεραπόλος *T* 30, 1. αἱρεθείς 4
ἱερατεία τᾶν Μουσᾶν *Th* 330, 57
  τῶν πατρίων θεῶν *Ast* 178, 7
ἱερατεύσαντα ἐν Νισύρῳ τῶν Σεβαστῶν *N* 104, 6
ἱέρεια
  διὰ γένους Ἀρτέμιδος Πε[ργαίας] *Th* 494
  Ἥρας Δρομαίας *Th* 513 *a*
ἱερεῖον καὶ ἱερὰ (Μούσαις) *Th* 330, 179. 186. τὰ ἐκ τοῦ ἱερείου νενομισμένα ἱερὰ *Th* 330, 184 *cf.* 190
ἱερεύς
  Ἀθάνας Πολιάδος *Th* 495
  (Ἁλίου *Rhodi*) *T* 30, 4. (83). 84. (85). *Th* (995. 996)
  Ἀπόλλωνος Καρνείου *Th* 512. διὰ γένους 514. 519, 3. 868. 869
  Ἀπόλλωνος Πυθίου *S* 1
  διὰ γένους Ἀσκλαπιοῦ (Ἀσκλη.) *Th* 865. 516
  Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγείας *M* 1085
  Ἀσκλαπιοῦ *S* 1
  διὰ γένους τοῦ πρὸ πόλεως Διονύσου *Th* 522 I
  Διονύσων *N* 164
  Σεράπιος καὶ Ἴσιος καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρ' αὐτοῖς *An* 247
  Σαράπιος *S* 1
  Τιβερίου Καίσαρος *Th* 339, 1. Αὐτοκράτορος Τ. Κ. *Th* 517
    eiusdem? *Ph* 1058 *cf. notam ad* 1061
  (*Traiani imp.*) *M* 1110, 3
  διὰ βίου κατὰ τειμὴν *impp. Romanorum M* 1116
    eorundem? *Th* 325, 19. 338, 1. [341, 1?]
  ἀρχιερέως καὶ ἱερέως *M* 1119, 6
ἱερά, διελεῖν τοῖς παροῦσι τὰ, *Th* 330, 198. εὐθὺς μετὰ τὰ ἱ. *Th* 321, 9. τἆλλα ἱ. τὰ ἐχθυόμενα *T* 30, 14. ἱερεῖον καὶ ἱ. (Μούσαις) *Th* 330, 179. 186. τὰ ἐκ τοῦ ἱερείου νενομισμένα ἱ. *Th* 330, 184 *cf.* 190. τὰς θυσίας καὶ τὰ ἱ. (Σεράπι *etc.*) *An* 247, 11
ἱεροκᾶρυξ *An* 249, 21
ἱερομηνίαι *An* 249, 26
ἱερομνάμων *Th* 336, 5
ἱερόν *M* 1104, 4. μὴ ἐσέρπεν ἐς τὸ ἱ. *Ast* 183, 1
  τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ *Ast* 173, 49
  τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσγελάτα *An* 248
  τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Δαλίου *N* 92
  τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Μουνιχίας *Phygelis Ast* 171, 17
  τοῦ Ἀσκλαπιοῦ *An* 248, 29
    Ast 167, 7 *v.* ἱ. Ἀθηνᾶς
  τῆς Εἰλειθυίης *Th* 326, 10
ἱερός
  εἱερῶν μυστῶν *M* 1098
  ἱεροῦ συνεδρίου *Th* 531, 7
  ἱερῶν χρημάτων *Ast* 167, 10
ἱεροφάντης (μυστῶν) *M* 1125 *v. ind.* VII
(ἵζω) εἵσατο τήνδ' Ἑκάτην *p. Th* 421 *b*
(ἵλεως) εἵλεως *M* 1082. 1098

κάδειον *Th* 450 *a* 9
καλιά (*Nympharum et Panis*) *Ast* 199
καρπωσεῖ τοῖς θεοῖς τὰ ἐκ τοῦ ἱερείου νενομισμένα ἱερά *etc. Th* 330, 183 *cf.* 189
κάρφεα *Th* 1016
κίονα (Ἁγνῇ θεῷ) *Th* 410
(κλᾶρος) ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τᾶς θεοῦ διὰ τοῦ κλάρου ἱαρεύς *Ast* 178, 5
κριθᾶν ἐγ δύο μεδίμνων (θύσοντι Ματρὶ θεῶν) *Th* 436, 11 *cf.* 450, 14
κτίστη εἱερῶν μυστῶν *M* 1098
κύαθοι *T* 31, 23
κυμβία *T* 31, 3

λίθον, ἔστησε μέλαν, *Th* 421 *b*
λοιβαῖσι πάρεδρος θυσίαισί τε θάσσων *p. T* 48, 5
λῶιον καὶ ἄμεινον *An* 248, 25

† (μνήμη) οἱ πάσης μ-ης ἄξιοι *M* 1238, 2
Μουσεῖον *Th* 330, 10. 14. 29. 35. 42. 44. 50. 62. 119. 133. 276
μυστῶν, κτίστη εἱερῶν, *M* 1098 *cf.* μύσται 1125 *et ind.* VII

ναός, -οί
  Ἀφροδίτας δαμόσιος *An* 248

ἀσιάρχην ναῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ *Th* 525, 9
Ptolemaeorum ναούς *p. Th* 464, 3
Ῥωμαίων ἐν τῶι Καπετωλίῳ ναῷ τοῦ Διός *Ast* 173, 48
(Σεράπιος *etc.*) *An* 247, 20. 25
Σαράπιδι Ἴσιδι *Ast* 200
Τύχης *Th* 326, 26
νεωκόρον προχειροτονηθέντα *Th* 514
(νοῦς) ἐν νῶι ἐσσεῖται *Ast* 183, 3

ξοάνιον, τὸ, *An* 248, 13. 16

οἴνου πευπτίου *Th* 450, 18. *hεκτέα* *Th* 450 *d*
ὀμόσηι τὸ[ν ὅρκον] (*attice*) *Th* 1018
ὀμφαλο- *T* 32, 12
† ὁρκίζω *M* 1239, 3
ὀρύαν ἢ χοῖρον *Th* 450, 15
ὁσίως βεβιωκότα *M* 1121, 6 *cf. Th* 511
οὗροι Ἀθαναίας *Th* 411. γᾶς Θεῶν Ματρί *Th* 436, 1
ὀψάρια καρπωσεῖ *Th* 330, 191

πάρακα καρπωσεῖ *Th* 330, 191
παραστάτης πᾶσιν πολίταις *etc.* (Πρίαπος) *Th* 421 *d*
† παρθενεύσασα *M* 1238, 4. 5
περιβώμιοι *M* 1126
[περιβώ]μιον? *M* 1079
ποθεδρεία *An* 247, 8
πόθοδον τᾶς ἱερᾶς, ποθόδους *T* 30
ποιεῖν (*donarium*) *An* 255. *Th* 389
πραταὶ θυσίαι *Th* 330, 227
† πρεσβύτερος (*N* 107 *Christianorum?*) πρεσβοίτεροι οἱ πάσης μνήμης ἄξιοι *M* 1238, 1. π-ου 1239, 2. 5
† πρεσβύτιδος *Th* 933
προάξαντες τὰν ἐνιαυσίαν (Ἀπόλλωνι Πυθίωι) *T* 34, 2. 35, 5
πρόμοιρος *p. Th* 870, 4
προφῆτις, χρησμὸν ἔπεμψε θεοῦ Δελφοῖσι, *p. Th* 863
Πυθαϊσταί *T* 34, 1. 35, 4
Πυθάρχας *T* 34, 1. [35, 3]
πυρῶν ἐγ μεδίμνου θύσοντι (Ματρὶ Θεῶν) *Th* 436, 9

πωλεῖν τὰς θυσίας *Th* 330, 199, *cf.* πραταί

σαμήιον *Th* 452
σπλάγχνα *Th* 330, 197
σπυρός *Th* 450 *a* 3
σπονδάς, μετὰ τὰς, *An* 249, 24

τελεῖ *Ast* 183, 2
τελέσματα *T* 30, 5
τέμενος *p. Th* [221 *A* 4]
τῶν ἡρώιων *Th* 330, [35]. 43. 48. στοά 49
(*Panis*) *Ast* 199
(*Ptolemaeorum?*) *Th* 463, 1
τιμά *Th* 369 (?)
τιμῶσιν (Ἑκάτην) *Th* 421 *b*
τοῖχος ξεστός (Διονύσου) *Th* 420, 3
τυρὸς καπυρός (Μούσαις *et* ἥρωσι) *Th* 330, 180. 187

ὑπὲρ τᾶς τῶν παίδων εὐταξίας *Ast* 193. ὑ. φθόνης *Ast* 187. ὑ. χάριος *p. Ast* 192
ὑπηρεσίαις αὐτοῦ χαῖρεν τὸς θεὸς *An* 247, 13
ὗς (?) Δάματρος Κόρας *Th* 418

ἐφύτευσε *Th* 457

χαριστεῖον
Θεᾷ Βασιλείᾳ *Th* 416
Διονύσῳ *Th.* 420
χαριστήριον
Ἁγνῆι Θεῶι *Th* 410
Ἀσκληπιῶι *An* 261
Διὶ Μιλιχίωι *N* 96, 17
Ποσειδᾶνι Ἀργείωι καὶ Ἄρει *N* 103, 14
χοῖρον, ὀρύαν ἤ, *Th* 450 *a* 15
ἔχρησε ὁ θεός (*Delphis?*) *An* 248, 2. 21. 30
χρημάτων, ἀπὸ τῶν ἱερῶν, *Ast* 167, 10
χρησμός (*Delphicus*) *Th* 863. *An* 248 (?) *M* 1105, 2 (?)
χῶρος εὐσεβέων *p. M* 1190, 6

3. Feriae et agonistica.

ἀγών
Ast προεδρία ἐν τοῖς ἀγῶσιν 213, 4. 214, 3. 216. τοῖς Διονυσίοις ἐν τῶι ἀγῶνι τῶν τραγωιδῶν 169, 17. [170, 15]
Th τοὺς Ἑρμεῖ καὶ Ἡρακλεῖ τιθεμένους ὑπὲρ τοῦ βασιλέως γυμνικοὺς ἀγῶνας 331, 23. [Καρν]είοις ἐν τῶι ἀγῶνι 336, 11
Cnidi Διονυσίων ἐν τῶι ἀγῶνι τῶι μουσικῶι *Th* 322, 10
Perge [ἀγῶσι]ν *M* 1073, 3
Smyrnae ἀγῶνι τ[ῶν Διονυσίων?] *Ast* 172, 26
ἀγωνιζόμενοι *Th* 331, 26
ἀγωνοθετήσας *Ast* 218. *M* 1119, 3
ἀγωνοθέτης *Smyrnae Ast* 172, 27. 36
ἀεθλοφόρος *p. Th* 390, 8

ἆθλα ἐκτιθείς *Th* 331, 25
ἀθλοφόρου τέχνας *p. Ast* 202, 6
Ἅλεια, ἡγεμόνος ἀμίσθου κατὰ, *Rhodi* *S* 7, 6
[ἀνδ]ρῶν? *Ast* 190
Ἀσγελαίων, ἐν τᾷ πανανύρει τῶν, *An* 249, 22

Βρυά[ξει?], τᾷ, *An* 249, 23. 251, 18? *cf. corr.*

γυμνικοὶ ἀγῶνες *Th* 331, 23

Διονύσια
Ast Δ-οις ἐν τῶι ἀγῶνι τῶν τραγωιδῶν 169, 16. 170, 15
Cnidi Δ-ων ἐν τῶι πράτωι ἀγῶνι τῶι μουσικῶι *Th* 322, 10

Ἑρμεῖ καὶ Ἡρακλεῖ τιθεμένους ὑπὲρ τοῦ βασιλέως γυμνικοὺς ἀγῶνας *Th* 331, 22

Θευδα(ι)σίοις *An* 249, 23

[Καρν]είοις ἐν τῶι ἀγῶνι *Th* 336, 11

μουσικῶι, Διονυσίων ἐν τῶι ἀγῶνι τῶι, *Cnidi Th* 322, 10

νίκα πύκταισι *p. Th* 390, 3

παγκράτιον (παίδων) *p. Th* 390, 6
παίδων -λίοις (?) *Ast* 190
παῖς (πυγμαχία. παγκράτιον) *p. Th* 390
πανανύρει τῶν Ἀσγελαίων *An* 249, 22

περιοδο[νείκην], ποιητὴν σχεδιαστήν, *M* 1117, 15
ποιητὴν [τὸν τεσσα]ρεσκαιδε[κάκις σχε]διαστήν *M* 1117
προεδρία ἐν τοῖς ἀγῶσιν *Ast* 213, 4. 214, 3. 216
πυγμαχία (παῖς) *p. Th* 390, 5
πύκταισι *p. Th* 390, 3

συνευκοσμῶν ἀγῶνας *Th* 331, 24
σχεδιαστής *v.* ποιητής

Ταυροφόνια *An* 249, 23
τραγωιδῶν *Ast* 190. τοῖς Διονυσίοις ἐν τῶι ἀγῶνι τῶν τ. *Ast* 169, 17. 170, 16

4. Annus menses dies et varia chronologica.

dies
τετά[ρται?] *Th* 450, 18
τετράδι (ἐν Γόρτυνι) *An* 254, 8
πέμπται ἱσταμένου *Th* 436, 16. 18
πένπται *Th* 450 *d*
ἑβδόμαν, ἀεὶ τὰν, *Th* 329, 9
δεκάται *Th* 330, 271
ιε´ (*Maced.-Aegyptii*) *Th* 327, 16
ἐννεακαιδεκάται *Th* 330, 66
εἰκάδι *Th* 330, 67
ἰκάδι *N* 91, 10. (Κνωσοῖ) *An* 254, 12
ἀμφεικάδι *Th* 330, 68
ἕκτῃ λήγοντος *Th* 325, 20
τετάρται πεδ' ἰκάδα *Th* 452

πρὸ ε´ Καλ(ανδῶν) *Ast* 177, 14
πρὸ ιε´ Καλανδῶν *Th* 325, 18
ἁμέρα, -αι *Th* 330 *saepe.* 1018, 8.
τῇ σήμερον ἡμέρᾳ *Th* 326, 17
ἔζησε ἡμέρας δισμυρίας ͵βψπ´ *M* 1226, 3—5 *cf.* 6—8
menses
Ἀρταμίτιος *Th* 452
Rhodi amph. T 83 *b. Th* 996
Ἀρτεμίσιος *Th* 436, 15
Smyrnae Ast 172, 101

Αὐδναῖος (*Maced. Ptol.*) *Th* 327, 16
Αὐδου[ναῖος] Κνωσοῖ *An* 254, 11
Δάλιος *N* 89, 3
Rhodi amph. T 85
Δελφίνιος *Th.* 330, 63. 133
Διόσθυος *Th* 330, 109. 270
Ἐλευσύνιος *Th* 330, 39. 70
Ἐπειφί *Th* 327, 16
Θεσμοφόριος *Rhodi amph. T* 84. *N* 166
Ἰοβάκχιος *Ast* 169, 15. [170, 14]
Καρνεῖος *N* 91, 10
Λευ-(?) *Ast* 174, 1
Ὑακίνθιος *Th* 325, 20. 436, 17
Rhodi amph. S 26
. . . . ήιος (ἐν Γόρτυνι) *An* 254, 8

(Αὔγουστος) *Th* 325, 19

Menses et dies comparati:
Ἐπειφὶ ιε´ = Αὐδναίου ιε´ (*Maced.-Aegypt.*) *Th* 327, 16
Ὑακινθίου ἕκτῃ λήγοντος = πρὸ ιε´ Καλανδῶν Αὐγούστων (*Th-Romae*) *Th* 325, 20

. . . . ήιω τετράδι (ἐν Γόρτυνι) = Αὐδου[ναίω ἰκά]δι (Κνωσοῖ) *An* 254, 7—12

μήν *Ast* 169, 15. [170, 14]. *Cretae* 254, 7. 11. *Th* 325, 20. 330, 63. 133. 270. 436, 15. 17. *N* 89, 3. 91
μῆνες ιγ´ = *annus intercalaris* *N* 104, 11
Anni
ἔτος
κατ' ἔ. *M* 1119, 7. καθ' ἕκαστον ἔ. *Ast* 172, 93. *Th* 330, 62. 117. 134
ἔτει τῶι πρατίστωι *Th* 436, 6
ἐφ' ἔτη δύο *Th* 331, 3
τριετοῦς [χρόνου] *Th* 328, 3
aetas hominum v. ind. IX
ἐνιαυτόν, καθ' (ἕκαστον) *SC Romanum Ast* 173, 14. *An* 249, 21. *epist. Ptolemaei Th* 327, 13. 330, 204. εἰς τὸν εἰσιόντα ἐ. 326, 5
λυκάβας *p. S* 10, 3. *p. N* 107 *v. ind.* IX

ὡρολόγιον *M* 1101

Chronologica
Ast (?) [δαμιω]ργοῦ 174, 1
Th ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν - 330, 1. 109. 270
ἐπὶ ἐφόρων (*trium*) καὶ ἱερομνάμονος - 336
ὡς δὲ Θηραῖοι ἄγουσιν, ἐπὶ ἱερέως - 325, 19 *cf.* 478, 10
DCXXXX>I 339, 7 *c. nota*
ἐπὶ γραμματέως - 526, 9. 527, 7. 528, 1 (*collegii*)
Cnidi ἐπὶ - *amph. Th* 1002. 1003
Cretae (Κνωσοῖ, ἐν Γόρτυνι) κορμιόντων ἐπὶ τῶν - τῶν σὺν - *An* 254
M δημιουργούντων 1104, 4
ἐπὶ γραμματέως 1099 (*collegii*)
N ἐπὶ δαμιεργοῦ - 89, 1. 90, 1. 91, 9
Ptolemaei III Euergetae L ιη´ *Th* 327, 16. 144. L κβ´ 327, 145
VI Philometoris L κϛ´ ζκ´ ηκ´ θκ´ *Th* 331
Rhodi ἐπὶ -, ἐπ' ἱερέως *etc.* *T* 30, 4. 5. *amph. S* 26. 27. *T* 83—85. *N* 166. *Th* 995. 996
ἐπὶ ναυάρχων *N* 103
Romae v. ind. V 9

VII.

Collegia.

1. Collegiorum nomina.

Ἀδωνιασ[τᾶν Ἀφροδισιασστᾶν?] Ἀσκλαπιασστᾶν Σύρων *S* 6, 9
ἀλειφόμενοι *Th* 331
Ἀνθιστῆρος τοῦ πυθοχρήστου κοινόν *Th* 329
Ἀσκλαπιασταί *v.* Ἀδωνιασταί
Ἀφροδισιασταὶ Σύροι *N* 104, 14
Ἀφροδισιασταί *v.* Ἀδωνιασταί. Σαμοθρᾳκιασταί
Βασιλισταί *Th* 443
Βορβορῖται *v.* Σαμοθρᾳκιασταί
Διονυσιασταὶ Εὐρυθεμίδιοι οἱ σὺν – – *N* 104, 17
Διὸς Μιλιχιασταί *N* 104, 15
Ἑρμαΐζοντες *N* 104, 13
Εὐρυθεμίδιοι *v.* Διονυσιασταί
κοινόν (*ad gymnasium spectans*) *An* 253
κοινόν *M* 1099
μετέχοντες τῆς ἐν Οἴᾳ παλαίστρας *Th* 526. 527. 529. μ. τοῦ ἐν Οἴᾳ γυμνασίου *Th* 528. 534. μ. τοῦ ἱεροῦ συνεδρίου τῆς ἐν Οἴᾳ παλαίστρας *Th* 531
Μιλιχιασταί *v.* Διὸς Μ.
μύσται *M* 1125
πατρίων θεῶν (*Syrorum*), τῶι κοινῶι τοῦ θιάσου τῶν, *Ast* 178
περιβώμιοι *M* 1126
Σαμοθρᾳκιασστᾶν Ἀφροδισιασστᾶν Βορβοριτᾶν κοινόν *S* 6, 1
(συγγενεῖς) κοινὸν (τοῦ) ἀνδρείου τῶν συγγενῶν *Th* 330, 22. 30. 40. 74. κ. τοῦ ἀνδρείου 330, 23. 76. κ. τῶν συγγενῶν 330, 56. κοινεῖον τῶν συγγενῶν 330, 26. 137. ἀνδρεῖος τῶν συγγενῶν 330, 61. 71. 114. 132. συγγενεῖς 330, 79. 267
Σύροι *v.* Ἀδωνιασταί. Ἀφροδισιασταί
φίλοι(?) *Th* 1027 *cf.* 1028—1033

2. Collegiorum magistri institutaque.

Plurima ex his ex Epictetae testamento et collegii τῶν συγγενῶν *decreto Th* 330 *petita sunt.*

αἱρεθείς, -θεντες *etc.*
  ἀνήρ 330, 253
  ἄνδρες 330, 219. 238. αἱρεῖσθαι ἄνδρας ὅσος κα δόξει 330, 244—247
  ἀρτυτήρ 330, 221
  γραμματοφύλαξ 330, 279. 286. 287
  ἐγδανεισταί 330, 149
  ἐπίσσοφος 330, 268. 202. 203
αἵρεσις ἀνδρῶν 330, 249
ἀναγραψάτω τὰ -τίμια ἐστάλαν *An* 253, 6
ἀνδρεῖος τῶν συγγενῶν 330, 22. 30. 40. 61. 71. 74. 114. 132. ἀνδρεῖος 330, 77
ἀνήρ
  ἄνδρα τὸν ἐγγραψοῦντα ἀποδειχθήτω 330, 252
  ἄνδρας ὅσος κα δόξει αἱρεῖσθαι 330, 247 *cf.* 219. 238
ἀποδειχθείς, -έντες *etc.*
  ἀνὴρ ὁ ἐγγραψῶν 330, 252
  ἐπιμήνιοι 330, 65
  ἐπίσσοφος 330, 267
  ἱαρεὺς ὑπὸ τᾶς θεοῦ διὰ τοῦ κλάρου *Ast* 178, 4
απολόγου, ἀποδωσεῖ ὁ γραμματοφύλαξ δι', 330, 288
ἀποτίνειν 330, 143. 161
ἀρτυτήρ 330, 144. 148. 159. 163. 166. 169. 173. 175. 198. 202. 208. 221. αἱρεθείς 330, 221
ἀρχαῖον 330, 260
βυβλία 330, 284
γάμον ποιεῖν 330, 51
γεγραμμένα 330, 201. γ. ἐν τᾶι διαθήκαι καὶ τῶι νόμωι 330, 206. γ. ἐν τοῖς νόμοις 330, 225
γλωσσοκόμον 330, 277. 283
γράμματα, τὰ τοῦ κοινοῦ, 330, 235. 279
γραμματοφύλαξ 330, 279. 287
γραμματεύς
  τῶν μετεχόντων τῆς ἐν Οἴᾳ παλαίστρας *etc. Th* 526—528
  (κοινοῦ) *M* 1099
γράψαι *i. q. legem ferre* 330, 257. 261. 263
γυμνασιαρχῆσαι (τῶν ἀλειφομένων) *Th* 331, 16. 44. τὸ τρίτον καὶ τέταρτον καὶ πέμπτον ἑξῆς 331, 32
γυμνασίαρχος τῶν ἀλειφομένων *Th* 331, 3. κοινοῦ *An* 253
γυμνάσιον *Th* 331, 7. 12. 43. τοῦ ἐν Οἴᾳ γ-ου *Th* 528. 534
δεῖπνον 330, 129
δέλτος ἔχουσα τὸν νόμον καὶ τὰν διαθήκαν ἐξυλογραφημέναν 330, 281 *cf.* 276
διάλυσις 330, 255
δόγμα 331, 40
(δοκέω)
  δεδόχθαι 329, 10. 330, 126. 331, 36
  ἔδοξε τῶι κοινῶι 329, 1
    τᾶι θεῶι τᾶι Ἀταργάτι καὶ τῶι κοινῶι *Ast* 178
  δόξει 330, 228. 247. 248. 254. 285. δόξαντα 330, 213. 243. 246. 253
ἐγγράφεν 330, 207. 212. 233. 249. 251. 252. 268. 272 *cf.* γράφεν 213. 253
ἐγδανείζεσθαι ὑπὸ τῶν ἐγδανειστᾶν ἐπὶ ὑποθήκαις 330, 149
εἶπαι 330, 257. 261. 263
ἐκτίνειν 330, 164. 177. 218. 237
ἐξοδιάζειν 330, 169. 173. 202. 224. 229. 240
ἔξοδον, ἔσοδον καί, 330, 214
ἐπιμηνιεία δωρεάν 330, 138. 199
ἐπιμηνιεύειν 330, 122 sqq. 139. 142. 178. 210
ἐπιμήνιος 330, 171. 173. ἐ-οι 330, 194—208. 225. 239. ἐγ δωρεᾶς 330, 155
ἐπίσκοποι *duo* (τοῦ κ. τοῦ Ἀνθιστῆρος) *Th* 329, 12
ἐπίσσοφος 330, 199. 203. 209. 224. 234. 250. 267. 271. 281
ἐπιστατεῦντος (τοῦ κ. τοῦ θιάσου τῶν πατρίων θεῶν) *Ast* 178, 1
ἐπίτιμον 330, 211
ἔσοδον καὶ ἔξοδον 330, 214
θίασος τῶν πατρίων θεῶν *Ast* 178, 3
(κλᾶρος) ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τᾶς θεοῦ διὰ τοῦ κ-ου ἱαρεύς *Ast* 178, 5
κοινεῖον 330, 26. 137. κ-οις τοῖς ἐν Νισύρῳ *N* 104, 12
κοινόν
  An 253
  Ast 178
  Th 329—331 (*cf.* 526—529. 531—534)
  M 1099
  N (*cf.* 104)
  S 6
κύρια ἔστω 330, 255. κ-ιον ἔστω κωλῦον 330, 52 *cf.* 57
λειτουργὲν ἀνὰ πρεσβύτατα δωρεάν 330, 134
νέων, προστασίαν τῶν, 331, 34
νόμος 330, 207. 210. 212. 241. 243. 246. 269. 273. 274. 282. ν-οι 330, 145. 164. 176. 220. 226. 239. 266
παλαίστρας, τῆς ἐν Οἴᾳ, *Th* 526. 527. 529. 531
παραγραφέντα 330, 223
πλείοσι τοῦ κοινοῦ, ἅ κα δόξει, 330, 254
πράσσειν τὰν πόθοδον 330, 148. αὐτόν 330, 162. πραστέσθω ὑπὸ τοῦ - 330, 144
στερέσθω τοῦ κοινοῦ 330, 236. 263
συλλογευτικόν 330, 153. 226
σύλλογος 330, 149. 203. 229. 231. 269. 285. 288
συναγωγά *Th* [329, 15]. 330, 115. 118. 128. 132
συνέδριον τῆς ἐν Οἴᾳ παλαίστρας *Th* 531, 8
σύνοδος 330, 160
χρῄζων τῶν συγγενῶν, ὁ, 330, 266

3. Collegiorum honores.

εἰκόνι γραπτῇ τετίμηκεν *Th* 331, 31
ἐπαινεῖν, -έσαι *S* 6, 4. *Th* 331, 37
εὐεργέτας, -ης
  Th 526, 6. 527, 3. 529, 3
  N 141 *collegii?*
  S τοῦ κοινοῦ 6, 3
λεύκωμα, καταχωρίσαι τοὺς χρυσοὺς στεφάνους εἰς, *Th* 331, 40
στεφανοῦν, -ῶσαι *etc.*
  θαλλοῦ στεφάνωι ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἐπὶ ἔτη δύο *Th* 331, 8
  χρυσέωι (χρυσῶι) στεφάνωι *Th* 331, 38. *S* 6, 4. 10. 12. 13. προσεπιστεφανῶσαι πάλιν χ-σῶι στ. *Th* 331, 38
  χρυσέοις στεφάνοις *S* 6, 7. πλεονάκις *N* 104, 13 *cf. Th* 331, 29
  incertum N 104, 16
ἐτείμησαν *Th* 528, 5, τειμαθέντα *N* 104, 16
τειμῆς ἕνεκα (-εν) ἀνέστησαν *Th* 526, 8. 527, 5. 529, 6

VIII.
Statuarii.

Ἄλκιππος Πάριος ἐποίησεν *An* 257
Ἀνδραγόρας Ἀριστείδα Ῥόδιος ἐποίει *Ast* 214
Ἀντιφάνης Θρασωνίδου Πάριος ἐποίει *M* 1242
Ἐπίχαρμος Σολεὺς ἐποίησε *N* 103, 15
Εὔξενος Φ -- ἐποίησε *T* 44 (*v. notam*)
Πολιάνθης Σωκράτευς ἐποίησε *M* 1097
Σῖμος Ἀρπάλου Ὀλύνθιος ἐποίησε *T* 41. ἐπόησε *T* 42
Σῖμος Θεμιστοκράτους Σαλαμίνιος ἐποίησε *Th* 419
Σόλων Μυρωαῖος ἐπόησε *T* 43
Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος ἐποίησε *Ast* 186
Φύλης Πολυγνώτου Ἀλικαρνασσεὺς ἐπόησε *Ast* 213

[-σ]ανδρος Μηνίδου Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου ἐποίησεν *M* 1241
-- Πάριος ἐ[πο-] *Th* 1024 *cf.* 392 *A*?

Huc facere videtur M 1075:
Παῖ Διός, Ἐκφάντωι δέξαι τόδ' ἀμενφὲς ἄγαλμα· σοὶ γὰρ ἐπευχόμενος τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόφων

Num artifices commemorentur, dubium in hisce:
Ἐπάγατος ἐποίει *Th* 764 } *ubi de statuis sepulcralibus sive*
Πραξίλαι με Θαῤῥύμαχος ἐποίει *Th* 763 } *heroïcis agi potest*
Ἑρμότιμος Λυκείου μ' ἐποίει *Th* 389
Artificum tituli non sunt: M 1234. 1235

IX.
Res sepulcralis.

† ἄγγελος (ἄνγελος. ἄγγελες. ἄγγλες) *addito nomine defuncti Th* 933—947. 949—958. 968—973. *Ths* 1056. ἀγγέλου 948
sine nomine defuncti Th 959—963. *Ths* 1057. ἀγγέλου (ἀνγέλου. ἄγγλου) *Th* 455. 964—967
M ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν ὧδε ἐφεστῶτα ἄνγελον, μή τίς ποτε τολμήσῃ ἐνθάδε τινὰ καταθέσθε 1238, 7 *cf.* 1239, 3
ἀφηρώιξε, ἀφηρώισε *etc.*
ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ἀ. *Th* 864—867. 870. -- ἀ. καὶ ἐτείμασε *Th* 868. 869
ὁ δᾶμος ἀ. *p. An* 281. 288. *Th* 868. 869. 871—877
patrem filius Th 893. 894; *incertus* 929
matrem filius Th 896—899; *filia* 895; *infantes* 913
maritum uxor 894. 900—908
uxorem maritus 870, 11. 909—917
filium parentes 918. 919*b*. *pater* 920. 921. *mater* 922. 923. 942. *inc.* 929
filiam parentes 919*a*? *pater* 924. 925
θρεπτόν, θρεπτάν 926. 927
τὸν ἴδιον ὁμόπολιν 928
dubia 930—932
cf. p. Th 870, 11. ἐμὲ ἀφηροῖξας δεῖξε Πλουτῆος Κόρᾳ *et M* 1190, 3—10
δᾶμος, ὁ, *in sepulcris An* 277—289; *cf.* ἀφηρώιξεν, ἥρως, ἐκφορίαν
ἐκφορὰν αὐτοῦ δαμοσίᾳ ποιήσασθαι, τάν, *An* 249, 36
ζῶσα *Th* 1038, 4? ζῶντες *M* 1232, 3
ἠμὶ τοῦ δεῖνος *Th* 769
ἡρῷ[ν]α *Th* 886
ἥρως
Ast 217, 3. ἥ. φιλτάτη *puella IV annorum* 236
Th ὁ δᾶμος - ἥρωα (ἥρω, ἡρῷσσαν) 879—883. 889. 890. [891?] ὁ δᾶμος ἐτίμασε - ἥρωα 878, 5. ἥρωες *viri tres mulier una* 330, 67. 114. 124. 125. 152. 185. 188. 192
M 1227 τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκεν τὰν ὁμόλεκτρον ἥρωσιν *p.* 1190, 3. 4, *cf.* 5—10
ἡρῷσσα *Th* 882. 887. 888. 890. [891?]. 892
θάπτηι *N* 87
† καταθέσθε *M* 1238, 8. κατάθηται 1239, 4
† κεῖντε, ἔνθα, *M* 1238, 6
κόνις *M* 1189, 8. κουφά; χυτά *p. Ast* 220, 6
λύπας ἀφῆκα τοῖς γονῖσί μου *Ast* 236
μνείας χάριν *Th* 860. μ. χ. ταῦτ' ἐχάραξα (*p.*?) *Ph* 1068
μνήμης ἕνεκεν *S* 21
νεκρόν, αἵρειν τὸν, *N* 87. ψαυδῆ *v. Ph* 1065 II 7
νέκυν *p. Ast* 221 *A* 4
ξεῖνε *p. T* 47, 3. *p. Th* 820. ξένε *p. Ph* 1064, 1. *p. M* 1190, 5
ὁδῖτα *p. S* 10, 1
παροδῖτα *M* 1236, 2
ποιεῖν
Πραξίλαι με Θαῤῥύμαχος ἐποίει *Th* 763 (*cf. dativum* Βίωνι *Th* 775)
Βάρων. Ἐπάγατος ἐποίει *Th* 764
M 1234, 3. 1235, 2
σκυλεύειν τὸ μνῆμα *Th*(?) 860, 6
(τίθημι) ἔθεσαν *i. q. sepeliverunt p. S* 9

---

acclamationes similia
ἄλυπε *v.* χρηστέ. ἄ. καὶ φίλανδρε *An* 318
ἀλύπως ζήσασαν *p. An* 281
ἄριστα βιώσαντα *An* 282. *Th* 885. ἀ. βιώσασαν *An* 281. 287
ἄριστον (βίον) βιώσαντα *An* 289
εὐσεβέστατε πάντων ὑγίαινε *Ast* 235
μόνανδρον γυναῖκα *Th* 912
πολύθρηνε, πολυθρήνιστε *N* 156
σεμνῶς καὶ ὁσίως συνβιοῦσάν μοι, ἀμέμπτως *etc. Th* 910
σωφρόνως κα[ὶ καλῶς?] βιωσάμενον *Th* 884. σ. καὶ ἐ[πιεικῶς] βιώσα(ι)σαν *Th* 874
ὑγίαινε *Ast* 235
φίλανδρε χαῖρε *An* 318. *Ast* 237
φιλάνδρως καὶ σεμνῶς ἔζησε *An* 280
φιλητήν, τὴν πᾶσιν ἐν ἀνθρώποισι, *Th* 910, 4
φιλτάτη ἥρως χέρα *Ast* 236
χαῖρε *An* 306—310. *Ast* 222. 230. 237. *Th* 821. *M* 1198. 1214. 1221. 1231. 1236. *N* 143. *S* 16. *T* 78. *Ph* 1066. 1068. χέρα *Ast* 236
χαίρειν *M* 1213. χ. εἶπον *p. S* 10. χ. εἴπας *p. Ph* 1064
χρηστός
χ-ε χαῖρε *Ast* 223. *M* 1199. [1211. 1225]. *N* 130. 147. 149. 159. 162. 1262. 1263. *S* 18
χ-ῷ -- χαῖρε *Ph* 1068
χ-ὰ χαῖρε *Ast* 224. 238. *N* 147. *T* 80. χ-ὰ γυνὰ χαῖρε *T* 79
χ-ὴ χαῖρε *M* 1230. 1233. *S* 19. *Ph* 1069. χαῖρε -- χ-ή *Th* 858
χ-οὶ χαίρετε *M* 1228
χ-ὲ καὶ ἄλυπε χαῖρε *An* 313—317. χ-ὴ κ. ἄ. χ. *An* 311. 312. *Th* 850, *cf.* χ-ῆς καὶ ἀλύπου *An* 1265
χ-ὲ εὐσεβέστατε πάντων ὑγίαινε *Ast* 235
χ-ή *S* 20
aetas defunctorum
An ἕκτον χ' ἑξηκοστὸν ἔτος ζήσασαν *p.* 281
Ast βειώσατα ἔτη δ' 236
Th ἐτῶν δ' 820. ἐτῶν μ' 827. δύω λείποντα τριηκοστοῦ ἔτεός με *p.* 868, 8
Ths κ' ἐτῶν 1053
M ἔζησε μέχρι - ἄρχοντος ἡμέρας δισμυρίας ͵βψπ' *etc.* 1226
N πέπτον πληρώσας δὲ καὶ κ' λυκάβαντα *p.* 107
Ph εἰκοστῷ πένπτον κοινὸν ἔχουσα ἔτος *p.* 1065 I 4. ἐννεακαιδεχέτης ὑπὸ στυγερᾶς ἐδαμάσθην νούσου *p.* 1064
S ὀγδώκοντα καὶ ἓξ ἐσιδὼν λυκάβαντας *p.* 10, 3
sepulcra et monumenta
ἐπίσταμα ἐφιστᾶι. αἱρέτω *N* 87
ἠρίον *S p.* 10
ἡρῷια *Th* 330, 36. 43. 45. 58. ἡ-ον? *Th* 1038
† θηκίον *M* 1238, 6
μνῆμα *p. Th* 818. 860, 5
μνημεῖον ζῶντες ἐφ' ἴσης κατεσκεύασαν *etc. M* 1232
σᾶ[μα] τοῦ δεῖνος? *Th* 774. ὅς με κατιγνήτας ἐπὶ σ - τι τοῖον ἔτευξε - ψαυδῆ νεκρὸν ἐφεσταότα *p. Ph* 1065 II 7
σῆμα *p. T* 48, 1. ὅστις ἀφειδήσας χρυσοῦ δωμήσατο σῆμα λαμπρὸν - τοῦτο *p. M* 1192
στάλα οὐκ ἄσαμος *p. Ast* 220, 1
στήλη *Th* 860
τάφος *p. T* 49, 1
τέμενος τῶν ἡρώων *Th* 330 *v.* ἡρῷια
τόπον ἀγοράσας κατεσκεύασεν ἑαυτῷ *etc. M* 1229
τύμβος *An p.* 276 *Ast p.* 220, 4. *M* οὐ γὰρ ὀθνείαις φροντίσι θαητὸν τ-ον ἔτευξε βροτοῖς *p.* 1190, 1. *N* 107. *Ph* τ-ον ἐμὸν ἔκτισε τόνδε λάινον *p.* 1065 I 1
multa
ὃς ἂν δὲ σκυλεύσῃ τὸ μνῆμα, δώσει εἰς τὸν φίσκον (δηνάρια) ͵βφ' *Th*(?) 860

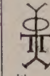
X.
Carmina.

Αἰρόμενον βρέφος ἄρτι φίλοις ἀγανοῖσί τε ἀγοστοῖς(?) *M* 1191. 1192
Ἀλέξανδρος μὲν ξεῖνε τοὔνομα, ἡ δέ μου *Th* 820
Ἀνατολῆς ὁ τύμβος οὗτος τῷ σ⏑–⏑–⏑– *An* 276
Ἀνδράγαθον δέκτο χθονίη *Ths* 1053
Ἀ νίκα πύκταισι δι' αἵματος· ἀλλ' ἔτι θερμόν *Th* 390
Βάρβαξ ὀρχεῖταί τε ἀγαθῶς ἐδίδου τε ποτανῆ *Th* 543
Βωμὸν ἔτευξε Διοσκούροις Σωτῆρσι θεοῖσι *Th* 422
Εἵσατο τήνδ' Ἑκάτην πολυώνυμον Ἀρτεμίδωρος *Th* 421 *b*
Εἴ τι παρ' Αἱμονιεῦσι γένος πολιοῖο Φέρητος *Th* 869
Ἕκτον χ' ἐξηκοστὸν ἔτος ζήσασαν ἀλύπως *An* 281
Εὐξαμένα μ' ἀνέθηκεν ὑπὲρ χάριος τόδε ἄγαλμα *Ast* 192
Ἥκω Πρίαπος τῆιδε Θηραίωμ πόλει *Th* 421 *c*
Καλὸν τὸ μῆλον ἀποκαλεῖς ἐτήσιον *Th* 1036
Κοινὸν φῶς ἐσιδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεί *M* 1188
Κόσμον Ἄρης πατρίδι στῆσε ἐνθάδε παῖδα Πίδωνος *Ast* 211
Μνῆμα καλὸν ⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑ *Th* 818
Ναοὺς Ἀρτεμίδωρος ἔτι προτέροις βασιλεῦσιν *Th* 464
Ναῶν ὠκυδρό(μων) πολλ' ἄπο κτισάμενος *Ast* 203
Νυμφᾶν καὶ νομίοιο θεοῦ, ξένε, τάνδε καλιάν *Ast* 199
Ὅτι μὲν πρόμοιρος ἁρπάγην ἐγὼ λυγρά *Th* 870
Οὐκ ἀδάκρυτος ὁ τύμβος, ὃν Ἑρμῆς ποῖσεν ὁ πρεσβύτερος *N* 107
Οὐκ ἐπόνησ' Αἴαντος ἐγὼ πλεῖον οὐδὲ Ἀχιλεῖος *T* 47
Οὐκ ἔφυγον Φολέκανδρον, ἐμὰν πόλιν· ἀλλά με δαίμων *Ph* 1065 II
Οὐ μόνον εὐχοῦμεν Λακεδαίμονος ἐκ βασιλήων *Th* 868
Οὔνομά μοι Καπίτων, Μούσαις φίλος, ἤπια δ' ἀστοῖς *M* 1189
Οὔτε με παρθενικαῖς ἐναρίθμιον ἤγαγε Μοῖρα *N* 106
Παῖ Διός, Ἐκφάντωι δέξαι τόδ' ἀμενφὲς ἄγαλμα *M* 1075
Πολλάκι καὶ πρότερον τίμησεμ παῖδα Φέρητος *Ast* 212
Σῆμα Φίλωνος ἄθρησον, ὁδοιπόρε, Καλλιπολείτου *T* 48
Στάλα μὲν οὐκ ἄσαμος, ἔμπνοος δ' ἔτι *Ast* 220
Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσιν· οὐ γὰρ ὀθνείαις *M* 1190
Τόνδε Ἄρεως ἐν ἀγῶνι κατακτάμενον Ῥοδοκλῆα *S* 9
Τύμβον Ἀβάσκαντός μοι ἀνὴρ ἐμὸς ἔκτισε τόνδε *Ph* 1065 I
Τῶι ξένωι εἰπὲ πολῖτα, τίς ἔκτισε γυμνάδα τάνδε *Ast* 202
Υἱέα Καλλικράτη ⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑ *Th* 819
Χαίρειν τὸν κατὰ γᾶς εἴπας, ξένε, Διογένη με *Ph* 1064
Χρησμὸν ἔπεμψε θεοῦ Δελφοῖσι προφῆτις ἐμαυτόν *Th* 863
Ὦ παρ' ἐμὸν στείχων τοῦτ' ἠρίον εἶπον ὁδῖτα *S* 10
⏑–⏑–⏑ παῖδά τε Ἀρχεμηνίδαν *Ast* 221 *B*
. . . . ς πάρειμι καὶ παραστάτης *Th* 421 *d*
Carminum fragmenta T 49. *Ast* 221 *A*. *Th* 768. 1034. 1035
Carminum memoria latet Th 910, 3. *Ph* 1068

XI.
Compendia. Numeri. Interpunctio.

λιλ, λιλ^c, λιλε *similia* = αἰλεῶν *Th* 344—345
λμπ, λμγε, λμπελ = ἀμπέλων *Th* 343—345. 348. 349
λΝΘΡ. *ad* ἀνθράκων *locos spectat Ast* 180. 182
ΑΥΡ(ήλιος) *N* 100. 164, 1. *Ast* [209]. *Th* 481. 484. 894
Β δεύτερον *Ast* 175, 4. 176, 4. *Th* 481. 528, 3
Β *post hominis nomen patrem homonymum indicat Ast* 174, 6. *Th* 478. 479. 484
Β = δίς *M* 1119, 3
ΒΡΥ *An* 251, 18 = Βρυα... 249, 23? *v. corr.*
Γ = τρεῖς *M* 1119, 2
Γ̄ = τρίτον *M* 1101, 2
ΓΕΝ(ομένων) *Th* 343, 9
Γ̌ = γυναῖκα *Th* 346, 7. 10
ΓΥΡ, *plerumque* Γ^Υ = γῦροι *Th* 343—346. 348. 349
[✳] = δηνάρια [860, 6]
Ͱ = δραχμάς *Th* 327, 144 } *more Aegyptio*
Ƴ = δραχμάς *Th* 327, 14 *corr.* } *more Aegyptio*
L = ἔτος *Th* 327, 144. 145. 331, 15. 16. 44 } *more Aegyptio*
ΕΤ(ῶν) *Th* 343. 346
ΖΥΓ *Ast* 180, 5 } ζυγόν, ζυγά (= *iugera*)
Ž *Ast* 180—182 } ζυγόν, ζυγά (= *iugera*)

< = ἡμίσας *Ast* 168, 7. *cf. infra s. v.* 'Fractiones'
ͰΡΙ(λόχου) *Th* 634, 7 *cf.* 8
Θ́ = θυγατέρα *Th* 346, 5
ϙ = ἰούγερα *Th* 343—345. 349
8 = ἰούγερα *Th* 348
Κ(όϊντος) *Th* 325, 18
Κ^ΙΛ *Th* 343, 5
Κλλ(ύδιος) *M* 1119, 2
ΚΛ(αύδιος) *Th* 474. *M* 1232
ΚΟΡ(νηλία, -νήλιος) *M* 1118
ΚΩ̄ Κυρίῳ †*M* 1238. 1239
ꝏΛꝏ, Λ, ·Λ· (ούκιος) *Th* 325. 480. *M* 1118, 5. 1228, 1
Μ̄ = Μᾶρκος *N* 100. <Μ̄> *M* 1125. ·Μ· *M* 1111, 5. ·Μ̄· *Th* 482. Μ̆ *Th* 484. ΜᾺΡ *N* 164, 1 *cf. Ast* 207. 209. 210. *Th* 481
Μ^ΕΡ, Μ^Ε = μέρη *Ast* 181. 182
ΝΕ(ωτέρα) *Th* 343, 19
ΝΕΪ(συρίου) *N* 164, 3
ꝏΠΟꝏ (πλίου) *M* 1119, 5
ΠΡΟΒ, ΠΡ̊ = πρόβατα *Th* 346
ΣΠΟΡίμου *Th* 344. 345. 348
ΤΙ(βέριος) *Th* 325, 9. 474. 522 I. II. *M* 1119. 1232
Τ(ίτος) *Th* 325. 326. 524—526. 528. *M* 1111, 2

ΤΙ(τος) *Th* 527
ΦΛ(άουιος) *N* 97. *Th* 325. 524—527
ɸ(λάουιος) 526, 2
 Th 626 (*idem* n. 627 *post* Ἀντίοχος *restituendum est*)
Χ^ω = χωρίον *Ast* 180—182. *Th* 343—346. 348. 349
Ψ·Β·Δ· = ψήφισμα βουλῆς δήμου *Th* 484

Patrum nomina ad distinguendos homonymos interdum compendiis notata: Th 327. 336, 12. 634, 7

[*Omisi nomina per ludibrium in muris rupibusque haud plene scripta*]

Praeterea cf. lucernas Th 1011—1013; *amphoram Th* 998; *fragmentum Th* 1050

Numerorum notae alphabeticae qu. v. N 104. 107 (*ubi* εἰκοστὸν καὶ ·Κ· *vel in medio versu est*) *Ast* 177. 180—182. 236. *Th* 325, 18. 327. 328, 20. 331. 343—349. 377. 820. 827. 860. 1052. *Ths* 1053. *M* 1119, 2. 1226

Fractiones velut < = $^1/_2$, Γ́ = $^1/_3$, ΙΒ́ = $^1/_{12}$ *Ast* 168, 7. 180—182. 343—345

Notae quae primas maxime numerorum litteras indicant: ΗΙ = 101, ᛔ = 50, Ι = 1 *Th* 335 *A*

Numerus latinus DĊXXXX>I *Th* 339, 7

Interpunctionis modi:
⁝ *Th* 436. 450. 823
: *An* 257. *Th* 335 *A ante numeros. M* 1208
| *verba lineis distincta Th* 763

Puncta singula more latino ad verba distinguenda adhibita N 97. *An* 274. *Th* 865. 870, 3. *M* 1104. 1118. 1228. 1234; *ad extollendas litteras singulares maxime adhibentur Th* 522, 9. 524. 527. 528 *alias*; *interdum pro iis folia usurpantur Th* 325
Folia Th 484. 827. 869. 898. 921. *M* 1111. 1119. 1188. 1228 *etc.*
< *in fine versuum M* 1226. 1229
· > ꝏ *in fine versus An* 274
< *puncta folia simul adhibentur M* 1228
❩ *in fine versus M* 1188 (?)
‾ *paragraphus N* 91. *Ast* 174/175. *An* 251

XII.

Verba potiora.

ἐς τὸν σ-ον 167, 8. σ-οις 6, 8. 104, 6. 14. 194. 219, 4. στεφάνος 330, 141. 181. 188. σ-ους 331, 29. 39

στεφανοῖ 6, 4. [172, 28]. 249, 34. 280, 4. 1073, 3. [1113]. στεφανῶι 169, 18. 170, 17. 320, 3. στεφανῶν 167, 11. 170, 27. ἐστεφάνωσε 101, 1. στ-σε p. 212, 3. [1114, 3]. ἐ. αὐτὸν ἐπὶ δύο ἔτη 331, 8. στεφανωσάντω 169, 15. 170, 14. στεφανῶσαι [88, 9]. 169, 12. 170, 12. 249, 18. 33. σ-ώσας 1115 a 3. [στεφαν]ῶσθαι 249, 25. στεφανωθείς 194, 1. 3. σ-θέντα 104 ter. ἐστεφανωμένον 6, 7. 9

στήλης [172, 96]. ἀναγραψάτω ἐς στήλαν λιθίναν 167, 6. στήλην 326, 31. ἀναγράψαι εἰς στ. λιθίνην 331, 41. τὴν σ. 860

στοιᾶς τᾶς παρὰ τὸ πρυτανεῖον, ἐπὶ τᾶς, 170, 22

στοὰ ἡ πρὸς τῇ ἀγορᾷ, ἡ κατὰ πόλιν ὑπάρχουσα, 325, 29. τὴν στοάν 324, 9. τὴν ἐν τῇ πόλει Βασιλικὴν στοάν 326, 19. στοὰν οἰκοδομῆσαι 330, 49. τὴν σ. s. τὸ στῴδιον = porti[c -] 1078

στ[οιχοῦν]τες τοῖς - προπα[ραδεδομ]ένοις 171, 20 corr.

στοργῆς καὶ καλοκἀγαθίας ἧς ἔσχεν 910, 5

στραταγήσαντος ἐν ναυσὶν κατὰ πόλεμον 103, 7

στρατείας στρατευσάμενον, τὰς γ', 1119, 2

στρατευσάμενος 7, 2. σ-ου κατὰ πόλεμον 103, 11. σ-ον ἐν τριημιολίᾳ 104, 3. σ. τὰς γ' στρατείας 1119, 2

στρατηγήσας 1077

στρατηγίαις, δίκαιος ἐν ἀρχαῖς καὶ, 326, 15

στρατηγός 97, 4. [σ-οῦ ἐπὶ τῶν ξένων 173, 17]. [σ-οῦ κατὰ] πόλιν 173, 16. σ-ῶν 171, 2. 172, 2. [73]. τῶν ἐν ἀρχῇ σ. 479, 8. σ-οῖς τοῖς σὺν - 326, 23. τοὺς σ-ούς 172, 46

στρατιώτης 827. τῶν ἐν Θήραι τασσομένων σ-ῶν 327, 5. τῶν κατὰ Κρήτην - σ-ῶν καὶ μαχίμων 466, 14. εἰς τοὺς σ-ας 466, 6

στραφέτω 92, 6. στ[ραφέν]τες 171, 20 sed v. corr.

στρωτήρων ὕλην, τὴν τῶν, 324, 11

στυγερᾶς νούσου p. 1064

στυγνὸν Λάθας ἰς λιμένα p. 107, 6

στῴδιον 1079

(σύ) σοὶ ἐπευχόμενος p. 1075

συγγενεῖς 322, 7. σ-ῶν 330, 79. 267. ὁ ἀνδρεῖος τῶν σ. 330, 61. τοῦ ἀ-ου τῶν σ. 330, 30. 114. 132. τῶι ἀ-ωι τῶν σ. 330, 71. τὸ κοινεῖον τῶν σ. 330, 27. ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν σ. 330, 56. τοῦ κ. τοῦ ἀνδρείου τῶν σ. 330, 74. κ-ὸν ἀ-ου τῶν σ. 330, 22. τῶι κ-ῶι τοῦ ἀ. τῶν σ. 330, 40. τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ 1232, 12

[συγ]γρα[φ]ά[ς](?) 172, 47

συγκλήτου καὶ δήμου Ῥωμαίων ὁμονοίας, ὑπὲρ, 324, 6. κατὰ δόγμα σ. 173, 22. [συ]νκλή[του] 482, 5

συλλογευτικόν 330, 153. 226

σύλλογος 330, 269. ἐν τῶι συνλόγωι 254, 3. ἐν συλλόγωι 330, 288. συναγέτω σύλλογον 330, 203. ἀποδῶι, ἀποδωσεῖ ἐπὶ σ. 330, 149. 229. 231. ἐπὶ τὸς συλλόγος 330, 285

[συμ]βῆι, μήπως, 328, 10

σύμβιον, τὸν ἴδιον, 894. τ. ἤδιον σ. 904. τ. ἴδιν σύνβιον 905. τὸν σύνβιον [506]. 906—908. τὴν σύμβιον 916. τὴν ἰδίαν σ. 917

συμμαχία [173, 28]. σ-ας χάλκωμα 173, 6. σ. [πίνακα?] 173, 21. σ-αν [173, 3]

συνεμείναμεν 328, 17

σύμπαντος αὐτῶν οἴκου, τοῦ, 325, 7. 25

[συμπεσόν?] 219, 6. τοῦ συμπεσόντος οἴκου 325, 7. 25

συμφερόντως [172, 56]. σ. πᾶσι 320, 12. συνφ. τῆι πατρίδι 1116, 13

σὺν τοῖς καταχεομένοις - ἀφεῖναι 174, 24. ἐπὶ προστατᾶν τῶν σὺν - 89, 2. 90, 1. ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν - 330, 1. 109. 270. ἀρχόντων τῶν σὺν - 325, 8. ἄρχουσι τοῖς σὺν - 325, 28. στρατηγοῖς τοῖς σὺν - 326, 23. κορμιόντων τῶν σὺν - 254, 5. 10. (collegii) τῶν σὺν - 104, 17. σὺν τοῖς - μετὰ τῆς - 420, 3. 4. σὺν καὶ - p. 464, 5

συναγέτω σύλλογον 330, 203. συναγαγὲν κοινόν 330, 22. συναγάγοχα 330, 40. 79. συναγαγοχεῖα 330, 27. συναγέσθω ἐν - 330, 61. συνάγεσθαι τὰν [συναγωγά]ν 328, 15. σ. ἐν - 330, 28. συναχθησοῦντι 330, 24. συναχθήτω 330, 269. [συν]αχθέντων εἰς - 171, 27

συναγωγάν [328, 15]. 330, 118. 128. σ. τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν 330, 132 cf. 115

συναπε[στείλαμεν] 328, 15

συναρίστιον 93, 1. [94, 2]

σύνβιος v. σύμβιος

συνβιοῦσάν μοι ἀμέμπτως, σεμνῶς καὶ ὁσίως, 910, 4

σύνγαμον, τὴν σήν, 1188, 7

[συν]έδριον τᾶς γερουσίας, τὸ, 219, 6. οἱ μετέχοντες τοῦ ἱεροῦ σ-ου 531, 8. κατὰ τὸ δόκημα τοῦ σ-ου τῶν Ἑλλάνων 1259, 4

συνέδροις, τοῖς, 254, 1

(συνεπάγω) συνεπηγμένον 174, 16

συνευαρεστούσας 330, 4. 112

συνευκοσμῶν τοὺς ἀγῶνας 331, 24

[συνεύνα(?) 238 v. notam]

συνευνέτας οὐμός p. 870, 9. συνευνέτα voc. p. 870, 12

συνεχῶς, τρεῖς νύκτας, 174, 14

συνήθη ἡμῖν 91, 3

συνήμων Λάθα(?) p. 1064

συνθῆκαι 173 saepe. (ἐκ τῶν) σ-ῶν καὶ ὁρκίων 173, 43. ἐκ τ. σ. ἀφέλωσιν 173, 47. ἐν ταῖς σ-αις προσθῶσιν 173, 47. τὰς σ-ας 173, 45

σύνλογος v. σύλλογος

σύνοδον, τὰν, 330, 160

(σύνοιδα) συνειδότας 328, 5

συνοικοῦσαι γυναῖκες, αἱ τούτοις, 330, 94. οἱ ταύταις συνοικοῦντες 330, 105. οἱ σ. αὐταῖς 330, 98

συνόμευνος p. 1190, 9

συνο[ρθ]ῶ[ν] 325, 39

συντελεσθέντος 248, [1]. 20. συντελεσθῇ 172, 96

συνετήρησεν τὴν - εὐταξίαν 331, 18

συνχωρεῖν 328, 13. συνκεχωρήσθω 247, 23. συνκεχωρῆσθαι 247, 18. συνχωρηθέντος 328, 18. σ-των 328, 16

σφόδρα 174, 30

σφραγῖδι, τᾶι δαμοσίαι, 322, 6. σφραγῖδα τὰν βασιλέως 91, 14

σφραγιξαμένων τᾶι δαμοσίαι σφραγῖδι 322, 5

[σχε]διαστὴν γενόμενον, ποιητὴν [τὸν τεσσα]ρεσκαιδε[κάκις], 1117, 3

σῴζω κλέος p. 868, 7. σωιζομέναι (dat.) 330, 6. δικαιότερον ἂν σωθέντα τἀδελφοῦ 174, 27

(σῶμα) οὔτε σ[ώματος] οὔτε [ψ]υχῆς 171, 22. [τὴν τοῦ σώμ]ατος εὐσχημοσύνην 171, 36, v. corr. σ-τα [ἑλληνικά], ἀλλόγλωσσα 328. [σ-τα ἐλ]εύθερά τε καὶ δοῦλα 171, 17—19

σῷον 325, 44

(σωτήρ) τὸν ἑαυτῶν σ-α καὶ εὐεργέταν 519, 9. τὸν σ. κ. εὐ. τᾶς - - πόλιος 207, 6. 208, 5 cf. 1110, 2

σωφρόνως βιώσαταν 874. σ. βιωσάμενον 884

σωφροσύνας ἕνεκα 522, 16. 868, 4. 869, 4. 871, 3. 873, 4. σ-αν [89, 9]. σ-ην [1189, 5]

τᾶ[δε]? v. ὅδε

[τάλαντα], δέκα, 254, 24

ταμίαν 173, 10. [321, 9]. οἱ τ-αι 167, 8. 168, 6. 170, 27. 172, 70. 320, 15. 322, 21. τῶν ταμιᾶν 322, 5

(τάσσω) τῶν ἐν Θήραι τασσομένων στρατιωτῶν 327, 4. τ-οις ὑπὸ Ῥωμαίους 173, 33. τοῦ τεταγμένου ἐπὶ Θήρας 466, 3. 467, 5

ταύται adv. 248, 15

τάφος p. 49, 1

τε - καὶ - τε - 320, 6

τεῖδε 537. 538 b. 551

τείχεος, ἀπὸ τοῦ, 86. τειχέων 30, 7

τέκνον 923. 1239, 6. [τὸ γλυκύ]τατον τ. 919 a. τοῦ τ-ου αὐτῶν 161. τὰ τ-α 274, 3. 330, 95. 913. τὰ ἐκ ταυτᾶν τ. 330, 99. 106. τ-ων καλλιγόνους στάχυας p. 1188, 3. ὑπὲρ τῶν τ. αὐτῶν 468, 5. περὶ τῶν ἰδίων τ. 171, 37. πένθεα δισσὰ τ. p. 1065 I 6. τ-οις 1229, 8. σὺν τοῖς τ. 1102

τελέαν 450 a 2

τελεῖ 183, 2. τελέν 330, 38. τελεῖν τὸ ἐπαγγελτικὸν ἀργύριον 176, 7. τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόφων p. 1075. τελέσας 172, 41. τελουμένους 172, 94. τελεσθῆναι (an [συν]τ.?) 172, 7. τελεσθέντος 248, 31

τέλεσμα, τὸ εἰς τὰν ἀναγραφὰν, 168, 5. τὰ τ-τα 30, 5. τὰ γενόμενα εἰς ταῦτα τ. διδούς 30, 10

τέλος, τὸ κοινὸν ἔχω, p. 1188, 2

τεμένει p. 221 A 4? ἐν τῶι τ. 330, 48. ἐν τῶι τ-ει τῶν ἡρώιων 330, 45. τ-ος p. 199, 2. 463, 1 (?) τὸ τ. τῶν ἡρώιων 330, [35]. 43

τέρμα βίου, ἤνυσα, p. 48, 4. τ. λαχεῖν βιότου p. 10, 6

τερπνοτάτων, φίλτρων εἵνεκα, p. 1190, 4

[τεσσα]ρεσκαιδε[κάκις] 1116, 2

τετάρται πεδ' ἰκάδα 452

τέταρτον, τὸ, 331, 32. 470, 4

τεταρτ-, οἴνου, 450 a 18

τετράδι μηνός 254, 8

(τεύχω) ἔτευξε βωμόν p. 422. θαητὸν τύμβον ἔ. βροτοῖς p. 1190, 2. μνημόσυνον - παριοῦσιν ἔ-εν βάτθρα τάδ' p. 421 b. - τευξ- p. 1035, 2.

τέχνας, ἀθλοφόρου, p. 202, 6

τίθεντι 103, 10. τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκεν τὰν - ἥρωσιν p. 1190, 3. ἔθεσαν p. 9. [θέτω ἐς] τὸ 167, 7. θέντων ἐς τὸ 322, 19. θέμεν 330, 14. 20. θ. εἰς τὸ - 29, 15. θέντα τὸ ἔλαιον 104, 8. τιθεμένους ὑπὲρ τοῦ βασιλέως ἀγῶνας 331, 22. τεθιμένος p. 221 B 5 (? v. not. et corr.)

τιμῶσιν p. 421 b. ἐτίμασε(ν) 213, 2. 214, 1. 215, 2. 247, 23. 495. 497—499. [501. 502]. 513 a 1. 523. 878. 1097, 1. [1114, 4]. ἐτείμασε(ν) 217, 2. [219, 1]. 494. 504. 505. 522, 2. 13. 868. 869. ἐτίμησε(ν) 8. 275, 2. τίμησεμ(?) - ἀντ' ἀρετῆς p. 212, 1. ἐτείμησε(ν) 274, 4. 516, 1. 1059, 5. 1116, 7. ἐτείμησαν 528, 5. 1118, 3. τειμήσας 1115 a 4. τετίμηκεν 331, 31. τιμαθείς [194]. τ-θέντος ὑπὸ τοῦ - 103, 8. τειμαθέντα 104, 16. τειμηθέ[ντα] 1117, 7 [plura vide indd. IV. VII]

τιμῆς [ἕνεκα] 510, 2. τειμῆς ἕνεκα (-εν) 526, 8. 527, 5. 529, 6. τὸν ἱερέα - γεγονότα κατὰ τειμὴν τοῦ Αὐτοκράτορος - 1116, 1. αἱ δεδομέναι τιμαὶ ὑπὸ - Ἀνδροθέμι 322, 14. ταῖς ἐψαφισμέναις τιμαῖς 254, 31. τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκεν τὰν ὁμόλεκτρον ἥρωσιν p. 1190, 3. τὰς τιμάς 322, 9. εἰς τὰς τειμάς 530, 5

τίμια, τὰ γεγονότα, 253, 7

τίνειν χάριν, γονεῦσι, p. 1064

τις 30, 12. τ. τῶν ἐξ Ἐπιτελείας 330, 51. τίς τι[να] 254, 17. † μή τίς ποτε 1238, 8. ὡς ἴσως ἄν τις - - προήχθηι 174, 22. τρόπωι τινὶ πολιορκίας 174, 15. τούτων τι 330, 53. τῶν τοῦ κοινοῦ τι 330, 259. εἴ τι - εἴ τι p. 869, 5. 6

τίς p. 202, 1. τί θαῦμα; p. 869, 11. τί λυπῇ; p. 870, 12

(τίω) [τε[τ]ιμένος? p. 221 B 5 v. notam]

(τλῆναι) τετλάτω p. 868, 10

(τμήγω) ἔτμυξε, με τοῖον, p. 1065 II 7

τοῖον v. τμήγω

τοιοῦτον ἔργον, μηδὲν ἕτερον, 325, 37

τοίχου, τοῦ, 248, 15. ἐν τῶι τοίχωι 248, 17. τὸν τοῖχον 248, 13. 16. εἰς τὸν τ. 168, 4. τὸν ξεστὸν τοῖχον σὺν τοῖς ἐπικλιομένοις 420, 3. τὰ τῶν τοίχων αὐτῆς 325, 31

τοκήων νοῦσος ἀπεστέρεσε, με, p. 1065 II 4

† τολμή(σῃ) καταθέσθε, μή τίς ποτε, 1238, 8

τόξων ῥυτῆρα p. 47, 4

τόπος alicuius 1021. 1022. [1023?]. τ. νεανίσκων. τ. ὑμνῳδῶν 1243. ὅσαις κα μὴ ἧι τ. 248, 19. τοῦ τ-ου 328, 4. 331, 19. ὑπὲρ τοῦ τ. 331, 29. ἐν τ-ωι δημοσίωι 173, 13. ἐν τῶι τ. 248, 11. ἐν ὧι κα δήληται τ. 249, 25. ἐν τῶι ἐπιφανεστάτωι τόπωι τοῦ γυμνασίου 331, 43. ἐν τῷ ἰδίῳ τ. 1101, 3. τ-ον 248, 8. 12. ἀγοράσας τὸν τ. κατεσκεύασεν 1229, 4. τ. ἀποδεῖξαι τὸν ἐπιταδειότατον καὶ ἐπιφανέστατον 322, 11. τὸν ἐπιφανέστατον τόπον 1073, 1. εἰς ὅν κα τ. κελεύσῃ 249, 29. τῶν αὐτῶν τ-ων 466, 15. [ἐξιδιοπ]οησάμενος καὶ τ. τινῶν (?) 30, 13 nota. ἐν τοῖς περικειμένοις τ-οις 171, 20. ἐν τοῖς ἐπισημοτάτοις τ. 326, 43

τόσον ἔδεισαν, εἰς, 174, 28

τραγωιδῶν 190. ἐν τῶι ἀγῶνι τῶν τ. 169, 17. 170, 16

τρεῖς 330, 134. τρία 330, 191. τριῶν διπλῶν 1232, 10. ἕως τ. πινόντων 330, 141. τρεῖς 330, 65. 119. γ' 1119, 2. τ. νύκτας συνεχῶς 174, 13

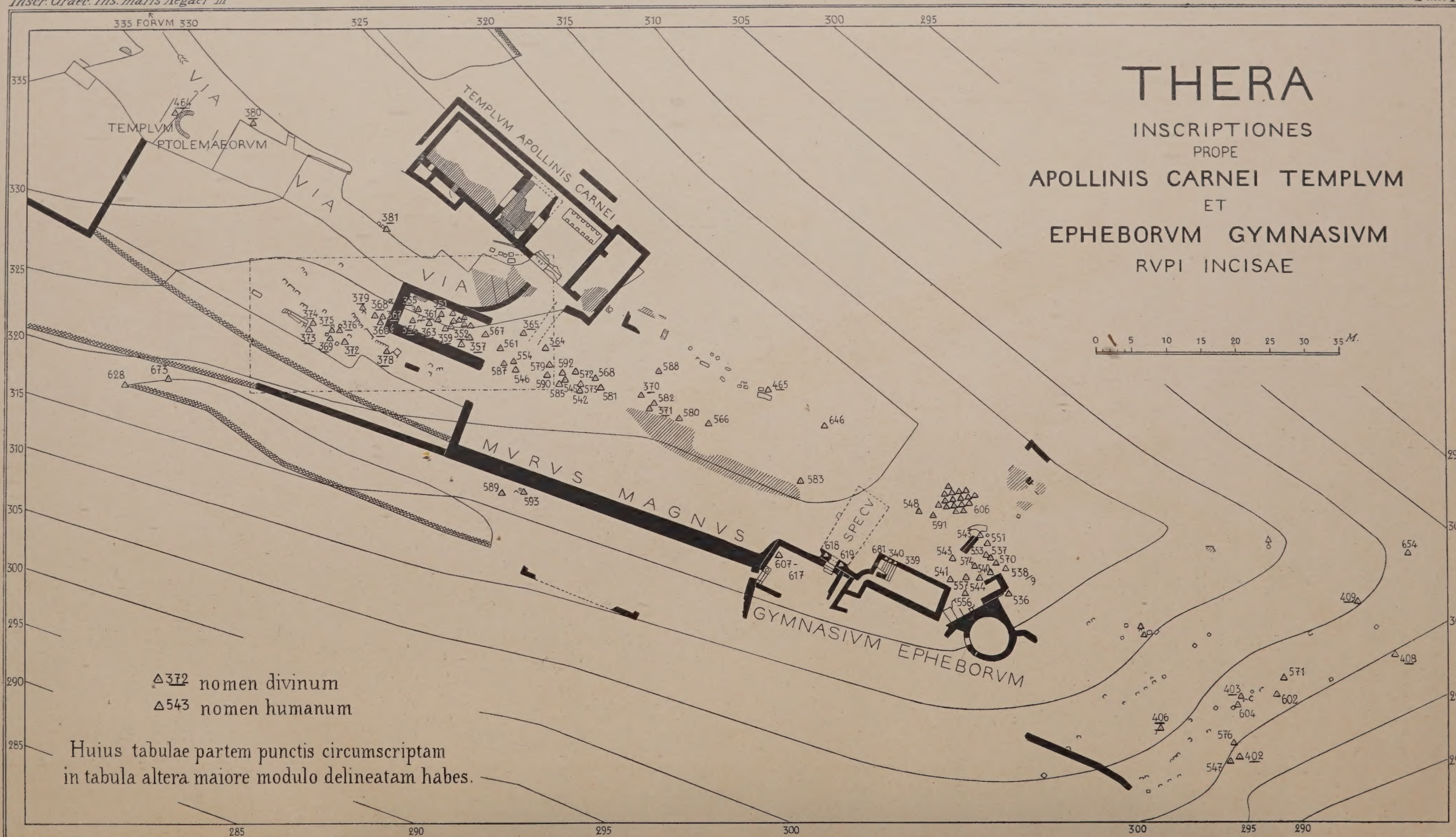
τρέφοντες Πτολεμαῖον p. 464, 5

*XIII.

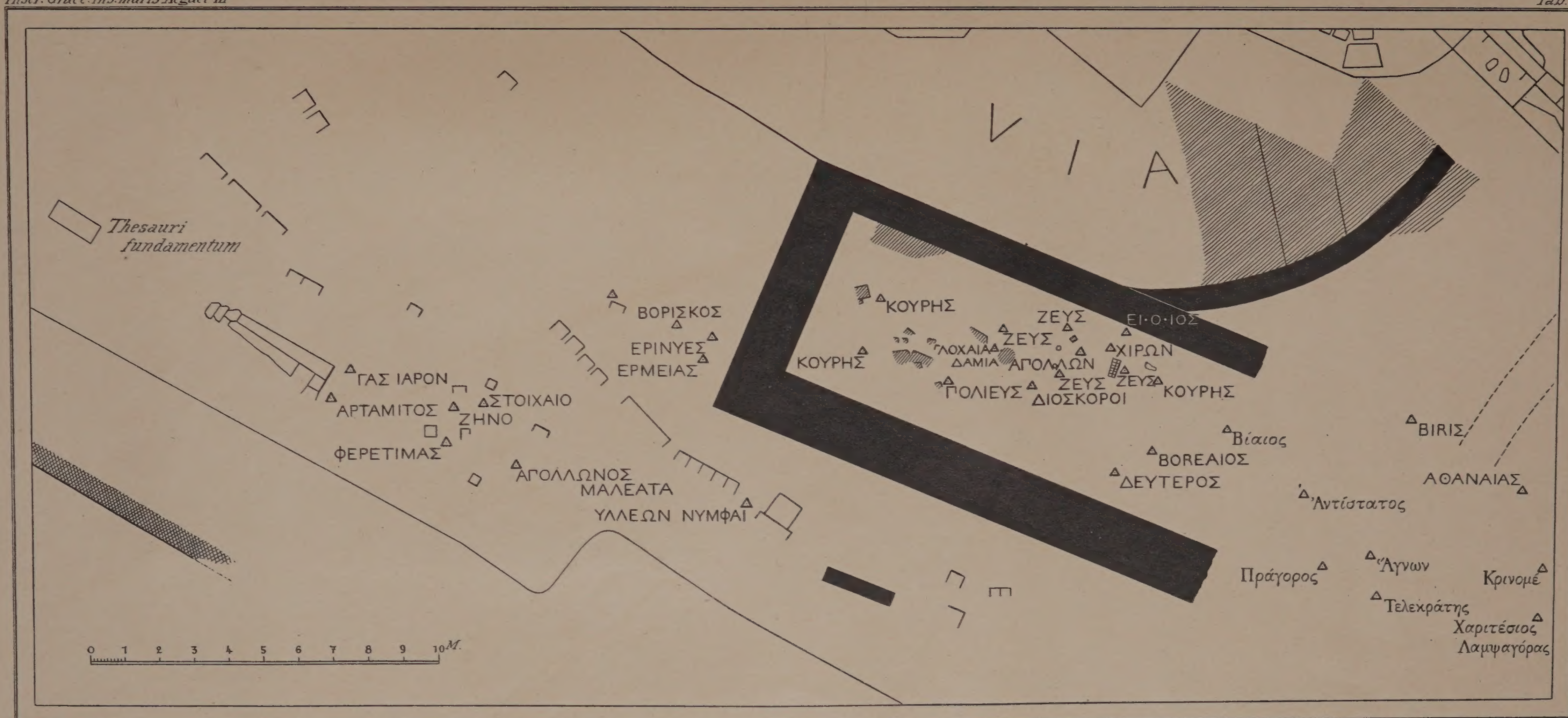
Nomina et verba potiora, quae titulis spuriis continentur.

(N. *1057 Pholegandri.)

Ex typographia Imperii Germanici.

P. WILSKI dimensuravit. *M. LIEBKE delineavit.*

Thesauri fundamentum
VIA
ΓΑΣ ΙΑΡΟΝ
ΑΡΤΑΜΙΤΟΣ
ΣΤΟΙΧΑΙΟ
ΖΗΝΟ
ΦΕΡΕΤΙΜΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΜΑΛΕΑΤΑ
ΥΛΛΕΩΝ ΝΥΜΦΑΙ
ΒΟΡΙΣΚΟΣ
ΕΡΙΝΥΕΣ
ΕΡΜΕΙΑΣ
ΚΟΥΡΗΣ
ΚΟΥΡΗΣ
ΛΟΧΑΙΑ
ΔΑΜΙΑ
ΖΕΥΣ
ΖΕΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
ΠΟΛΙΕΥΣ
ΖΕΥΣ
ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ
ΕΙ·Ο·ΙΟΣ
ΧΙΡΩΝ
ΖΕΥΣ
ΚΟΥΡΗΣ
Βίαιος
ΒΟΡΕΑΙΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΣ
ΒΙΡΙΣ
ΑΘΑΝΑΙΑΣ
Ἀντίστατος
Πράγορος
Ἅγνων
Κρινομε
Τελεκράτης
Χαριτέσιος
Λαμψαγόρας
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 M.